

וועדת תכנון ובניה – תמליל

מספר הוועדה : 6

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : י"ט אדר התשפ"ה (19.03.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה : 09: 50

שעות סיום הוועדה : 20: 17

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

הפקעות

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בוקר טוב לכולם, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי י"ט באדר תשפ"ה, 19.03.2025. נוכחים, אריאל גולן, יהודה פרוידינגר, צביקה אסולין, חיים, ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן, ואנוכי אליעזר ראוכברגר יושב ראש הוועדה. עמנואל, אמר, הילה, מיכל, אילנית. מי עוד נמצא שם? אסף, ערן,

ערן מוטרו:

שירה.

אליעזר ראוכברגר:

שירה. ו- מה? ...

ערן מוטרו:

הוא שחקן חיזוק שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

... התגעגעת אלינו?

ערן מוטרו:

הוא שחקן חיזוק שלנו.

אמירם רותם:

שחקן חיזוק, אני בצד שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

שחקן שלהם? התגעגעת אלינו? וגבריאלי כמוכן. ומי עוד שמה? מי זה? אני לא רואה, הוא הלך רחוק. אה.

רותם פסו:

המחלקה לעבודה קהילתית.

הילה בכר:

רותם.

אליעזר ראוכברגר:

מה נשמע, עבודה קהילתית. מה הגעת כל כך מוקדם?

רותם פסו:

תכנית מספר 1, אבל בסדר, נראה מתי נגיע.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה קשור אליך, תכנית מספר 1?

אמי ארבל:

זה גם פינוי בינוי.

רותם פסו:

כן.

חילה בכר:

כן, יש שם דיירים.

אליעזר ראוכברגר:

זה פינוי בינוי?

אמי ארבל:

גם.

אליעזר ראוכברגר:

מה, זה בתים שעומדים ליפול?

אמי ארבל:

אמרתי גם פינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

אה, גם פינוי בינוי.

דובר:

פינוי בינוי.

ישראל קלרמן:

זה בינוי פינוי.

יוחנן וייצמן:

אולי אתה מוכן, ...

הילה בכר:

בינוי פינוי אמרת? ...

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן לקחת את זה?

יוחנן וייצמן:

אולי אתה יכול שניה לא לאחוז אותנו במתח ולהגיד מה אתה רוצה להגיד?

רותם פסו:

אין לי בעיה.

יהודה פרוידינגר:

... להגיד שאתה עושה וטו על ה-,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, הכל בסדר.

יהודה פרוידינגר:

וטו על התיק.

יוחנן וייצמן:

הכל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לקחת גם את הבינוי וגם את הפינוי.

(צוחקים)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בואו נתחיל עם ההפקעות.

עמנואל זלטס:

הוא לא מבין את כל ה-,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מבין, הוא מבין, הוא לא,

יוחנן וייצמן:

הוא לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא תלוש, לא נראה לי.

רותם פסו:

... סיפורים שמענו כבר, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

הכל זה בסדר, הוא מבין לגמרי.

עמנואל זלטס:

לא שמעת הכל.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, מי מציג?

רותם פסו:

לא הכל, לא הכל. יש עוד, בטוח.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רותם פסו:

יש עוד סיפורים.

אליעזר ראוכברגר:

ששש. רגע, רגע, רותם, שניה. קדימה.

שירה אדרי:

אוקי, מספר הפקעה זה 231374, זה היה דרך מעלה אדומים, זה דרומית לנחל עוג.

אליעזר ראוכברגר:

אה, זה, אתה אמירם,

דובר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

על נחל עוג. הבנתי.

שירה אדרי:

זה דרך מעלה אדומים.

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

מה זה, על ה ... ?

ערן מוטרו:

רגע, היא מסבירה,

אליעזר ראוכברגר:

לא.

יהודה פרוידינגר:

לא, לא, לעשות אתר עפר,

שירה אדרי:

זה דרך באתר,

אליעזר ראוכברגר:

זה מטמנה, זה מטמנה.

יהודה פרוידינגר:

מטמנה.

שירה אדרי:

דרך באתר פסולת.

אליעזר ראוכברגר:

... היית איתנו אז בסיוור?

יהודה פרוידינגר:

כן, כן. ... במקום מה שרצו לעשות בפסגת זאב בעצם.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא פתרון מצוין כי אני חושב שהמקום, מה שהיה צריך לעשות שם זה בית עלמין. אבל בסדר,

יוחנן וייצמן:

ולמה אי אפשר לעשות מעל זה בית עלמין?

אליעזר ראוכברגר:

כי מעל זה הבטיחו שמה ל-,

יוחנן וייצמן:

פארק?

אליעזר ראוכברגר:

לבני דודים לעשות פארק ולעשות משהו תעשייה ושצ"פ וגינת משחקים וירוק. לא יודע, דשא לא יצמח שם אחרי כל מה שיעשו בטון ומטמנה, אבל בסדר. בוא נראה מה. כן, קדימה.

שירה אדרי:

שטח ההפקעה זה 85,734 מטר. השטחים פה שכבר הופקעו, אנחנו מפקיעים בעצם לפי תב"ע חדשה מספר 13532, זה דרך, עיצוב נופי, טיפול נופי ואתר פסולת.

יוחנן וייצמן:

זה הגדר, נו, מאחורה.

אליעזר ראובברגר:

... איפה שהגדר פה.

יוחנן וייצמן:

אחרי,

יהודה פרוידינגר:

זה לעפר או זה לאשפה?

אליעזר ראובברגר:

המשך. מה?

יהודה פרוידינגר:

לעפר.

ערן מוטרו:

זה נקרא עפר.

יהודה פרוידינגר:

לעפר, לא לאשפה.

אליעזר ראובברגר:

לא לאשפה, לפסולת בנייה.

יוחנן וייצמן:

לא זבל, לא זבל.

אליעזר ראובברגר:

פסולת בנייה.

ערן מוטרו:

לא, לא, לא, עפר.

דוברת:

פסולת בנייה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה גם פסולת, זה סוג של פסולת. אתה היית? היינו בסיור שם, היית אז איתנו?

ערן מוטרו:

אני הייתי בסיור.

אליעזר ראוכברגר:

אתה היית איתנו בסיור, כן, לפני כמה שנים. כן. לפני אני יודע כמה, חמש שנים, משהו כזה.

ערן מוטרו:

... אין חיה כזאת.

חיים כהן:

... אני דאגתי לזה.

ערן מוטרו:

בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה. עכשיו מה, ההפקעה היא גם על הכחול וגם על האדום?

ערן מוטרו:

האדום זה הדרך שמובילה לשם,

אליעזר ראוכברגר:

האדום זה הדרך, כן.

ערן מוטרו:

זה בעצם האתר עצמו, פה האתר עצמו.

עמנואל זלטס:

מה זה הירוק אדום?

יהודה פרוידינגר:

מה זה המקווקו?

ערן מוטרו:

ירוק אדום זה,

הילה בכר:

זה דרך בתיקון נופי.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה הפיג'מה?

הילה בכר:

דרך תיקון נופי.

ערן מוטרו:

פיג'מה זה נופי.

עמנואל זלטס:

כביש 1.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, יש שמה בפנים הרי גם הרבה בתים.

עמנואל זלטס:

שזה אומר? שזה אומר?

יוחנן וייצמן:

לא שמה,

ערן מוטרו:

אין שם שום בית.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ערן מוטרו:

אנחנו נראה שניה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שאנחנו היינו היה גם בתים, בכל העמק.

ערן מוטרו:

אתה יכול לראות פה, אין שום בית.

גבריאל אבזבקיב:

תראו את השטח.

ערן מוטרו:

אין שום בתים, כל הדרך אין אף בית.

גבריאל אבזבקיב:

בתב"ע המופקדת היה שטח הרבה יותר גדול,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא בתים, פולשים, אבל הם נמצאים שם.

ערן מוטרו:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ערן מוטרו:

במסגרת התכנית, במסגרת ההפקעה אין, במסגרת ההפקעה אין.

אליעזר ראוכברגר:

... יש שם פולשים,

ערן מוטרו:

תראה, קצת צפונה, אתה רואה? פה.

אליעזר ראוכברגר:

כן?

ערן מוטרו:

... האלה, הם פה. אנחנו פה.

גבריאל אבזבקיב:

בתב"ע המופקדת היה שטח הרבה יותר גדול שהלך גם על בתים.

ערן מוטרו:

אנחנו לא הפקענו את כל זכויות,

גבריאל אבזבקיב:

צמצמו את השטח.

ערן מוטרו:

בדיוק. אליעזר, וועדה מחוזית צמצמה את השטח.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, מה זה הדרך?

ערן מוטרו:

זה דרך גישה לאתר.

שירה אדרי:

זה דרך גישה למשאיות, צריך,

יהודה פרוידינגר:

יש לי שאלה רק,

הילה בכר:

אין דרך להגיע.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא יהיה מהכביש למעלה?

הילה בכר:

אי אפשר להגיע מהכביש למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

אי אפשר להגיע מהכביש למעלה?

הילה בכר:

גם ... וגם מה-,

אליעזר ראוכברגר:

רק מהסיבוב?

שירה אדרי:

כן.

ערן מוטרו:

רק מהסיבוב.

יהודה פרוידינגר:

אני רוצה, למה, אם עושים תיקון נופי, למה במקום שיש הכי הרבה מסה של פסולת, שמה, או הכי דיאטטי?

אמירם רותם:

לא, שם יהיה.

יהודה פרוידינגר:

אבל תראה איזה רצועה דקה.

אמירם רותם:

... בהפרש גבהים, תראה בחתך,

עמנואל זלטס:

זה נראה לך דק.

הילה בכר:

זה כמה דונמים, זה רק עניין של קנה מידה.

יהודה פרוידינגר:

תמלאו את זה עם העפר?

אמירם רותם:

ברור, כמו כל כביש.

יהודה פרוידינגר:

ועל זה מה יהיה, על ה ... ? אבל למה זה מוגבל לגבול העליון שלו? זה רק עם הוואדי?

אמירם רותם:

... מחוזית,

הילה בכר:

זה ההחלטה של הוועדה המחוזית.

יהודה פרוידינגר:

זה הוואדי, זה צמוד לוואדי?

אמירם רותם:

כן.

יהודה פרוידינגר:

אתם לא יכולים לטפס קצת לצד השני?

אמירם רותם:

לא לנגוע בנחל.

יהודה פרוידינגר:

לא לנגוע בנחל, ... בנחל? זה נחל שכשיש גשם זורם?

אליעזר ראוכברגר:

כמה השטח של האתר עצמו בלי הדרך?

גבריאל אבזבקיב:

תא שטח אחד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק הכחול.

ערן מוטרו:

רגע, אני מסתכל פה, בוא נראה פה,

שירה אדרי:

52,575.

הילה בכר:

52 דונם.

ערן מוטרו:

52 דונם.

יהודה פרוידינגר:

לא הרבה.

ערן מוטרו:

זה פסולת,

אליעזר ראוכברגר:

... זה מספיק?

ערן מוטרו:

לא הרבה.

הילה בכר:

צמצמו את התכנית המקורית.

אמירם רותם:

בגלל השיפוע. יש תכניות, עשינו כבר את התכניות, אנחנו יודעים את,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו רוצים לחפור עוד, שיהיה, יהיה יותר עומק להטמין?

יהודה פרוידינגר:

... את העפר שחופרים. אין הבור מתמלא מחולייתו.

אמירם רותם:

הדרך היא תהיה מילוי מאד רציני.

ערן מוטרו:

אני יודע, גם שאלתי את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אה, בשביל להגביה?

אמירם רותם:

כשיהיה דרך נורמלית,

אליעזר ראוכברגר:

היא תהיה במפלס למעלה.

אמירם רותם:

בדיוק. אז זה כבר יהיה ... ,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה מוסיף עוד איזה 30 דונם?

שירה אדרי:

הדרך זה 20,000, 22,000.

אליעזר ראוכברגר:

20 דונם.

ערן מוטרו:

הנה, פה, אפשר לראות את זה פה.

אליעזר ראוכברגר:

20 דונם.

ערן מוטרן:

דרך מוצעת, 18,000,

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

רגע, עכשיו, היציאה והכניסה למשאיות היא בעצם מהכביש של מעלה אדומים?

ערן מוטרן:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, זה כן מהכביש, אבל יש את הסיבוב. זה כמו סוג של פרסה כזאת. כמו של פרסה.

אמירם רותם:

... כניסה לאתר כזה, אבל ייתכן מאד שבחניון שהם יצאו ... תהיה כניסה, ... אבל בואו נחכה לתכנית השנייה.

יהודה פרוידינגר:

אז מכביש מעלה אדומים בעצם, איך ייסעו לשפוך את הפסולת? תעשה טיול של משאית,

אליעזר ראוכברגר:

ייסעו, ירדו למטה, ייקחו שמאלה ושמאלה.

אמירם רותם:

רגע, רוב המשאיות יגיעו מירושלים, לא ממעלה אדומים.

יהודה פרוידינגר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר, ירדו למטה בכביש לכיוון מעלה אדומים, שמאלה, שמאלה.

יהודה פרוידינגר:

הבנתי, שמאלה ושמאלה.

אליעזר ראוכברגר:

שמאלה שמאלה.

ערן מוטר:

שמאלה וימינה.

אמירם רותם:

כן, ככה וימינה, הדרך הזאת קיימת, דרך האספלט הזו קיימת ופה אנחנו יורדים פנימה. פה הבידוק, פה יש לנו צוואר בקבוק, שמרנו 10 מטרים פה, הנה, מופקעים עכשיו, ... ישמרו מול משרד הביטחון שמשאיות יוכלו לעבור שם.

יהודה פרוידינגר:

טוב.

אמירם רותם:

גם ראינו בסיור את הצוואר בקבוק.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, נכון.

אסף שגיא:

רגע, אבל שאלה עקרונית,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם גם את המחסום של שועפט.

אסף שגיא:

מקדמים פה גם חניון אוטובוסים, למה אתם מפקיעים רק לאתר הטמנה ולא לכל,

אמירם רותם:

אני יכול להפקיע מה שהתכנית מאפשרת.

אסף שגיא:

התכנית אבל היא על שניהם, לא?

אמירם רותם:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, התכנית הייתה רק על נחל עוג, רק על ההטמנה.

ערן מוטרו:

כשתבוא תכנית חדשה,

אסף שגיא:

כי התסקיר שנבדק אצלנו הוא על שני הדברים.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, זה שתי תכניות אבל.

יהודה פרוידינגר:

כן, יש שם,

אסף שגיא:

כל דבר ...

גבריאל אבזבקיב:

... תב"עות נפרדות.

ערן מוטרו:

ככה אנחנו עושים תמיד, אנחנו מנסים לא ל-,

אליעזר ראוכברגר:

השנייה עוד לא אושרה, נדמה לי.

ערן מוטרו:

נכון.

חילה בכר:

לא, לא.

ערן מוטרן:

עדיין לא התקדמה.

הילה בכר:

עוד לא התקדמה.

אליעזר ראובברגר:

כן, לא התקדמה. טוב, חברים, יש למישהו עוד שאלות? אין. מאושר, קדימה.

שירה אדרי:

הפקעה שנייה זה 231044, שכונת עיסאווייה. זה בעצם השלמת הפקעה של מבנה ציבור, הפקענו חלק גדול, מגרש של מוסדות ציבור, תב"ע חדשה הוסיפה עוד שטח, אז בעצם אנחנו משלימים את השטח של ההפקעה.

ערן מוטרן:

... הערות הפקעה 15 והנה, זה ההפקעה עכשיו.

שירה אדרי:

זה 390 מטר של מבנים למוסדות ציבור.

יהודה פרוידינגר:

ממי ההפקעה? מבן אדם פרטי?

שירה אדרי:

לא יודעת.

ערן מוטרן:

זה אזור לא מוסדר, אנחנו אף פעם לא בודקים ממי זה. זה מזרח העיר, ככה זה.

יהודה פרוידינגר:

למי אתם שולחים מכתב ש ... לו?

ערן מוטרן:

לא צריכים לשלוח מכתב, לפי החוק אנחנו רק צריכים לשים שלט.

יהודה פרוידינגר:

לפרסם הודעה. לא שולחים?

ערן מוטרו:

הוא לא רשום בספרי ... ,

יהודה פרוידינגר:

לא שולחים לאפוטרופוס לנכסי נפקדים?

ערן מוטרו:

... לא, הוא, כשהוא רוצה להוכיח זכויות ולקבל כסף, הוא שולח לנכסי נפקדים.

יהודה פרוידינגר:

הוא שולח אליכם?

ערן מוטרו:

כשהוא רוצה לקבל כסף אז הוא מתחיל לעשות נוהל מוכתר וכל הדברים האלה, כדי לקבל כסף. זה פה לא העניין הזה עדיין. אנחנו כן עושים שלט וכן עושים תיאום, מה שנקרא תיאום הציבור, מינהל קהילתי, איך זה נקרא.

אליעזר ראובברגר:

כן, הלאה. כן, חברים, יש למישהו שאלות, מתנגד? מאושר, תודה. הלאה. שלום.

דובר:

מה נשמע?

אליעזר ראובברגר:

כן.

שירה אדרי:

אוקי, הפקעה 23749, זה בדרך משה ברעם. היה הפקעה ישנה שהפקיעה חלק מהחלקה, אנחנו בעצם משלימים את החלקה הזאת, חלקה 51. הייעודים שמה זה שצ"פ, זה דרך וחדר טרנספורמציה. בעצם זה להסדרה בעיקר.

יהודה פרוידינגר:

אבל יש שטח שהולך על דרך.

שירה אדרי:

יש דרך,

ערן מוטרו:

יש שמה כמה ייעודים, יש שמה כמה ייעודים.

שירה אדרי:

יש שמה כמה ייעודים, דרך, שצ"פ וחדר טרנספורמציה.

יהודה פרוידינגר:

גם הקטע שכבר היה סלול כביש אתם צריכים להפקיע?

שירה אדרי:

זה כבר קיים.

ערן מוטרו:

כן, כן, זה בגלל שאנחנו לא יכולים לרשום אותו עכשיו בבעלות על שם העירייה, אז עשינו, אנחנו נאלצים לעשות את זה שוב פעם. וגם לעשות עוד איזה שטח קטן שלא היה בהפקעה המקורית. זה בגדול.

יהודה פרוידינגר:

איפה הולך להיות הטרנספורמטור, אתם יודעים?

ערן מוטרו:

הנה, פה.

יהודה פרוידינגר:

פה? ... אה.

שירה אדרי:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

שניהם ... ,

יוסי חביליו :

אתם עדיין בהפקעות?

יהודה פרוידינגר :

כן, כן.

יוסי חביליו :

יש לי זמן ללכת לשירותים?

ערן מוטרו :

זה אבל הקטע הכי חשוב, הפקעות.

יוסי חביליו :

אה?

ערן מוטרו :

זה הקטע הכי חשוב היום.

יוסי חביליו :

מה זה? לצורך מה ההפקעה הזאת?

אליעזר ראוכברגר :

טוב, יש למישהו שאלות? אין. אושר, קדימה.

יוסי חביליו :

רגע, רגע,

ערן מוטרו :

אחרון.

אליעזר ראוכברגר :

כן, אין רגע. מי שרוצה יבוא בזמן. כן.

ערן מוטרו :

הפקעה אחרונה זה הפקעה בשביל הרכבת, בשביל הקו הסגול. זה בשביל לשפר את הנגישות מקובובי, מרמת דניה, מה שנקרא, לפה למטה, לתחנה שתהיה פה בטהון, בטהון וגולומב. אנחנו בעצם מפקיעים את זה לצורך, לעשות פה גשרים וכל מיני מעברים כאלה, וגם לשפר פה את הנגישות.

יוחנן וייצמן:

זה נמצא בתב"ע, הקודם?

יהודה פרוידינגר:

למה אתם צריכים, למה אתם צריכים כאלה שטחים גדולים?

ערן מוטרו:

לא, אז אני אומר, שניה, אני אסביר שניה.

יוסי חביליו:

אבל זה שטח ירוק.

ערן מוטרו:

אני רוצה להסביר, אני רוצה להסביר. אתה לא רוצה שנפקיע ירוק?

יוסי חביליו:

לא.

גבריאל אבזבקיב:

ירוק, ושל עירייה.

ערן מוטרו:

לפני שזה של העירייה, אנחנו בהפקעות, אנחנו לא בהיתרים.

יוחנן וייצמן:

העצים שמה לשימור?

יוסי חביליו:

למי זה שייך?

גבריאל אבזבקיב:

לעירייה.

ערן מוטרן:

הכל רמ"י, הכל שייך לרמ"י. אז אנחנו עושים את זה עכשיו, ההפקעה של הרכבת הקלה הגיעה מפה כדי לעשות באמת את המעבר בין פה, בין השכונה לפה. אנחנו ביקשנו להוסיף גם את זה כי זה שטחים של רמ"י, ואנחנו בלאו הכי מפתחים אותם בעירייה, אז אין סיבה שהם לא יהיו רשומים על שם העירייה.

גבריאל אבזבקייב:

יפה מאוד, בהצלחה.

יוסי חביליו:

אה, אבל תשאירו אותם ירוק או לא?

ערן מוטרן:

בוודאי, אנחנו לא שינינו ייעוד, אנחנו לא משנים ייעוד פה.

גבריאל אבזבקייב:

... זה קרקע,

יהודה פרוידינגר:

רגע, איפה בתוך כל הכתם הירוק ... ? איפה יעבור, מה צריך לעבור שמה, מדרגות נעות?

ערן מוטרן:

יהיה פה מדרגות וגשר .

יהודה פרוידינגר:

מדרגות נעות כאלה, דרגנוע?

ערן מוטרן:

אני לא יודע, אם אתה רוצה, אפשר ... ,

גבריאל אבזבקייב:

והם עושים ... כל הזמן.

ערן מוטרן:

... כנראה אבל אין שמה, הוא לא נגיש, אין שם נגישות. אתה לא יכול להגיע, יש שם פערי גבהים מפה לפה.

ניר מרגלית:

לא, אני אומר, החיבור בין שני ה-,

ערן מוטרו:

כי זה פה עניין מורכב,

יוסי חביליו:

תעדכן אותנו מי הטובים פה.

ערן מוטרו:

יום אחד אלעד יסיים את הזה, אז אני אעשה ... ,

יוסי חביליו:

מה שמך?

נוהר מליניאק:

נוהר.

יוסי חביליו:

נועם?

נוהר מליניאק:

נוהר.

ערן מוטרו:

שאלות, משהו?

יוסי חביליו:

נוהר? נ' ו' ה' ר'? נוהר זה משהו כאילו טוב כזה, שהפנים ... , מה זה, נהרה זה,

(מדברים ביחד)

ערן מוטרו:

זה בית טיילור, לכן אי אפשר להפקיע שם.

יוסי חביליו:

בהצלחה.

יהודה פרוידינגר:

המגרש ספורט? ...

ערן מוטרו:

זה בגללך באמצע.

דובר:

הכל בגללי.

יוסי חביליו:

מה איתך?

ערן מוטרו:

באמצע בגללך, רק בגללך לא מופקע באמצע.

יהודה פרוידינגר:

הורסים את המגרש ספורט הזה, לא? מחדשים,

דובר:

מחדשים אותו, מחדשים.

יהודה פרוידינגר:

מחדשים את המגרש ספורט?

ערן מוטרו:

בית טיילור, בית טיילור. בית טיילור, בית טיילור.

דובר:

אה, בית טיילור.

ערן מוטרו:

שבגלל זה אנחנו לא מפקיעים באמצע.

דובר:

נכון, את בית טיילור, את כולו, את כל השאר אמורים להפקיע עם אישור התכנית.

יוסי חביליו:

רגע, בית טיילור גם אנחנו מפקיעים אותו.

דובר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

אם יאשרו את התב"ע הזאתי של התכנית.

דובר:

כשיאשרו את התב"ע. מה זה אם?

יוסי חביליו:

תגיד, לא פרשת?

הילה בכר:

כש-.

דובר:

כש-.

יוסי חביליו:

מה אתה עושה פה?

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי, הגדרתי מה אני חושב על התב"ע, אז לכן אמרתי,

ערן מוטרו:

אנחנו סיימנו.

הילה בכר:
לא פספסתי.

יוחנן וייצמן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
יש למישהו שאלות? אם אין, בבקשה.

ערן מוטרו:
תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:
טוב. אוקי,

יוחנן וייצמן:
יאללה, סיימנו הפקעות?

תיק 1070911

אליעזר ראוכברגר:
סיימנו הפקעות. אוקי, תכנית 1 בסדר יום,

יוחנן וייצמן:
1 בסדר יום.

אליעזר ראוכברגר:
כן. אמי, תכנית 1 בסדר יום, הילה. כן, בבקשה, הילה.

יוחנן וייצמן:
שניה אחת, לפני,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, תן לה, תן לה,

יוחנן וייצמן:

לא, לפני שהיא פותחת את הפה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע.

הילה בכר:

שתי מילים.

יוחנן וייצמן:

לפני, לא, לפני זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל על מה?

יוחנן וייצמן:

עליך.

אליעזר ראוכברגר:

אבל עזוב, חכה עליי, בוא קודם,

יוחנן וייצמן:

לא, ברגע שאמרת תכנית 1, אז אתה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל היא צריכה להגיד את מספר התכנית.

יוחנן וייצמן:

תגידי את מספר התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אה, תודה רבה. אז תעשה לי טובה, אל תעזור לי לנהל את הדיון.

הילה בכר:

אבל תן לי גם כמה מילים, כמה מילים אחרי,

אליעזר ראוכברגר:

ששש, כן. בבקשה. תן לה להציג על מה אנחנו דנים, אחר כך תגיד מה שאתה רוצה. עליי, עליה, על ההוא, על מי שאתה רוצה.

יוסי חביליו:

רוצים לשמוע מה יש לו להגיד.

הילה בכר:

טוב, תכנית מספר 1, תכנית, ישראל, תכנית 107,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

הילה בכר:

תכנית מספר 1 בסדר יום, תכנית 1070911, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, מתחם חסבון. בדיון הקודם, אנחנו בדיון להפקדה. בדיון הקודם שהיינו הוצג דוח שמאי, שמאי מטעמנו שבעצם הציג את ה-, בעצם שהיקפי הבנייה המוצעים כן מתכנסים לבינוי בהתאם לסטנדרטים, בנוסף לעוד כמה דברים שהיו ביקש. אנחנו, שזה שטחי שירות וכדומה. התייחסנו לכל זה בהמלצה. יש לנו מצגת שבעצם מראה את העקרונות.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, לפני המצגת. שניה,

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה רצית?

יוחנן וייצמן:

שניה, עו"ד מיכאלי, אני צריך את תשומת ליבך. היה לנו וועדה לפני שבועיים, היה שמאי, אמי הקרין על הקיר לבקשתי שאלות לשמאי שהיינו אמורים לקבל מהם תשובות לפני הדיון.

הילה בכר:

לשמאי של התכנית?

יוחנן וייצמן:

לשמאי שלנו, העירוני.

הילה בכר:

לשמאי שלנו, אוקי.

יוחנן וייצמן:

לא לשמאי שלהם, השמאי שלנו. ביקשנו, שאלתי אותו בהתחלה מי הזמין אותך, מה ההנחיות שקיבלת. הוא נעלב, הוא חשב שאני מתכוון לפגוע ביושרה או במקצועיות שלו. לא, לא זה מה שהתכוונתי. התכוונתי לדעת על מה אתה סבור שהגשת שמאות, והוועדה הנחתה אותו בדיוק מה היא רוצה לקבל. עד לרגע זה, אני לא מדבר על עד לפני שבע ימים, לא קיבלנו תשובות לשאלות שלנו. אז אני מנסה להבין על מה הדיון היום.

הילה בכר:

לאילנית אתה פונה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תשאל את היושב ראש.

הילה בכר:

או שאנחנו?

יוחנן וייצמן:

לעו"ד מיכאלי.

יוסי חביליו:

הוא פונה ליושב ראש, כן.

יוחנן וייצמן:

לא. רגע,

אליעזר ראוכברגר:

ליושב ראש?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, אני גם פונה ליושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

היושב ראש היה צריך להביא לך משהו תשובות,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מהשמאי?

יוחנן וייצמן:

אתה שיבשת סדר, אתה לא בסדר. כן.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, רגע,

יוסי חביליו:

רגע, כשהוא יסיים,

יוחנן וייצמן:

... לא בסדר.

יוסי חביליו:

רגע, כשהוא יסיים אני,

אליעזר ראוכברגר:

אני אין לי בעיה לקחת אחריות על כל מה שאני עושה, אבל רק שניה, אני רוצה להבין.

יוסי חביליו:

רגע, כשהוא יסיים אני רוצה להשלים. בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

אה.

יוסי חביליו:

אחרי שהוא יסיים, וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אענה אחרי זה.

יוסי חביליו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה עוד משהו לומר?

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

תגיד.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לומר באמת, אתה לא היית צריך לשבץ את זה לסדר יום,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

היה החלטת וועדה, תכבד אותה. אנחנו ישבנו, דיברנו, בשביל מה ישבנו פה כמה שעות? אני מגיע לפה כעת ואני רואה, בלי שום תשובה? אני לא מבין איך חתמת על סדר יום לפני שבוע.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

אני מצטרף לחברי יוחנן וייצמן, ולכן זה בעצם מופנה גם אליך, כבוד היושב ראש, שקובע בסוף את הסדר יום, גם לאמי והילה בכר ויואל אבן, אבל הם בדרג המקצועי, וגם לאילנית מיכאלי. יש החלטה של הוועדה, היה פה השמאי,

הילה בכר:

רגע, אבל אפשר להעלות את ההחלטה של הוועדה? כי ההחלטה של הוועדה לא דרשה עוד השלמות.

יוחנן וייצמן:

דרשנו השלמות,

הילה בכר:

החלטת הוועדה,

יוסי חביליו:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

דרשנו השלמות.

יוסי חביליו:

שניה, רגע,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה כתבתם. אני יודע מה שאלנו.

יוסי חביליו:

הילה, הילה, הילה,

הילה בכר:

, ...

יוסי חביליו:

רגע, אבל תני לי לסיים.

הילה בכר:

אוקי, אני רק, רק מעלה,

יוסי חביליו:

אבל את מפריעה לי,

הילה בכר:

סליחה.

יוסי חביליו:

תני לי לסיים. אני הייתי פה, אני זוכר את הדיון הזה ואני זוכר מה הוחלט. אם נרשם, אז לא נרשם כמו שצריך. היה פה גם,

יוחנן וייצמן:

... את התמליל.

יוסי חביליו:

שאלנו, בדיוק, שאלנו שאלות והיו דברים שלא הניחו את דעתנו. נכון שהוביל את זה יוחנן וייצמן אבל גם אני הייתי שותף וגם אחרים, והיה ברור שזה לא מגיע עוד פעם לדיון עד שלא מקבלים תשובות לכל השאלות. ולכן אני פונה גם ליועצת המשפטית, תנחי אותם, וגם ליושב ראש וגם לדרג המקצועי. אני חייב להגיד שנראה פה שרוצים לעשות מחטפים ולאשר את זה בכל מקרה ולא לעבוד לפי ההחלטות. זה לא פוגע במה שאני אומר, שאני אתנגד לתכנית הזאת בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

... כתוב לשוב ולדון, בסדר, אני ראיתי איך שההחלטה נכתבה. לשוב ולדון,

אמי ארבל:

אבל חבר'ה,

יוחנן וייצמן:

אבל הוועדה ביקשה מה,

אמי ארבל:

ההחלטה נשלחה לכולם, אני לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל הנחינו מה אנחנו רוצים, אחרי מה לשוב ולדון. הוועדה הנחתה.

אמי ארבל:

אבל זה,

יוסי חביליו:

רגע, אבל אמי,

יוחנן וייצמן:

התמליל הוא חלק בלתי נפרד מפרוטוקול הדיון?

אמי ארבל:

לא.

יוסי חביליו:

אמי, אתה ... שאלות,

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

לא, רגע, שניה, שניה.

יוסי חביליו:

אתה לא זוכר שהיה שאלות?

אמי ארבל:

אני עונה לך רגע.

יוסי חביליו:

כן, תענה לי.

אמי ארבל:

לא סתם בדיון אנחנו מקרינים את ההחלטה של הוועדה על הקיר וההחלטה יוצאת ונשלחת לכולם והפרוטוקול מאושר. בהחלטה זה לא התבקש, הפרוטוקול הוא פרוטוקול, אבל אם הוועדה לא מחליטה בסוף שהיא מבקשת לעשות 1, 2, 3 במסגרת ההחלטה,

יוחנן וייצמן:

החלטנו את זה,

אמי ארבל:

זה לא התבקש.

הילה בכר:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? אז אני רוצה, לא, לא, לא,

אמי ארבל:

אני לא מכיר החלטה כזאת.

יוחנן וייצמן:

בוא נוציא את התמליל, נראה מה החלטנו. ... מה כתבת על הקיר. אז בוא, הנה, אתה יודע מה? אמי, יש לי,

אמי ארבל:

... משמעות להחלטה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה להטיל ספק במקצועיות שלך, תן לי מהיום לכתוב את ההחלטות, בסדר?

אמי ארבל:

לא.

יוחנן וייצמן:

לא? אז זה לא הולך ככה,

אמי ארבל:

החלטות, לא,

יוחנן וייצמן:

אתה תכתוב החלטה מה שאתה רוצה,

אמי ארבל:

לא, אני אגיד לך למה לא,

יוחנן וייצמן:

אחרי שבועיים תפרש לי את זה אחרת.

יוסי חביליו:

אמי, מה ההיגיון? אז בשביל מה השאלות?

יוחנן וייצמן:

תפרש את זה אחרת ממה שהחלטנו.

יוסי חביליו:

אמי, נניח שנפלה שגגה, אבל מה ההיגיון?

אמי ארבל:

רגע, רגע, אני רוצה לענות לך, רגע,

יוסי חביליו:

אז בשביל מה השאלות? השאלות סתם?

אמי ארבל:

רגע, אני רוצה לענות לך אבל.

יוסי חביליו:

זה כמו שמינינו שמאי,

אמי ארבל:

אני, יוסי,

יוסי חביליו:

ותביא את זה לפני השמאי.

אמי ארבל:

אני רוצה לענות לו אבל. קודם כל לא אני כותב את ההחלטות, הוועדה כותבת החלטות, ולכן זה מוקרן,

יוחנן וייצמן:

אז תיתן לי ... ,

אמי ארבל:

זה לא אני ולא אתה.

יוסי חביליו:

אתה כותב את זה בפועל.

יוחנן וייצמן:

תן לי את המקלדת.

אמי ארבל:

אין שום בעיה. קח, אגב, קח את הכל, אין לי בעיה.

יוחנן וייצמן:

לא כעת, אני אגיד לך מתי שאני רוצה.

אמי ארבל:

אה, מתי שאתה רוצה. אז זה לא תכנית כבקשתך.

יוחנן וייצמן:

אני לא מקבל פה משכורת.

אמי ארבל:

ההחלטות נכתבות פה ביחד על ידי כל הוועדה, ואני אומר, תראו את ההחלטה, והוועדה מאשרת אותם. אז זה לא רלוונטי מה שאתה אומר, וייצמן.

יוסי חביליו:

רגע, אבל אני רוצה להגיד משהו, אמי.

יוחנן וייצמן:

ההחלטה לשוב ולדון היה אחרי משהו מסוים, זה לא נכתב באוויר.

יוסי חביליו:

אבל רגע, אמי, אתה זוכר שהיו שאלות? רגע, אתה זוכר שהיו שאלות?

אמי ארבל:

היה פה השמאי, הציג את הדברים.

יוסי חביליו:

אבל אתה זוכר שהכתבנו שאלות?

אמי ארבל:

אני זוכר,

הילה בכר:

לא הכתבנו שאלות, יוסי.

אמי ארבל:

שווייצמן הציג בטופס שהוא העלה,

יוסי חביליו:

כן, הילה, מה הבעיה?

הילה בכר:

לא הכתבתם שאלה.

יוסי חביליו:

הכתבנו שאלות.

יוחנן וייצמן:

כתבנו.

הילה בכר:

שאלתם את השמאי.

יוחנן וייצמן:

לא. לא.

יוסי חביליו:

לא, זה נכתב בטלויזיה,

הילה בכר:

לא הכתבתם שאלות.

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

יוסי חביליו:

הוכתב פה שאלות.

יוחנן וייצמן:

תוציאי את התמליל. לא,

יוסי חביליו:

לא, לא, לא,

הילה בכר:

הוא השיב לכם באותו רגע,

יוחנן וייצמן:

לא נכון.

יוסי חביליו:

לא.

הילה בכר:

אתה ביקשת למלא דף, אבל יוחנן, זה לא התקבל כהחלטה.

יוחנן וייצמן:

זה התקבל.

יוסי חביליו:

אז תביאי את התמליל.

יוחנן וייצמן:

... הדף שלי התקבל בהחלטה או לא.

הילה בכר:

לא.

יוסי חביליו:

אני זוכר שהיה בטלויזיה,

יוחנן וייצמן:

הדף שלי התקבל בהחלטה? כן.

יוסי חביליו:

שאני ניגשתי,

יוחנן וייצמן:

תשאלי את היושב ראש,

הילה בכר:

מה?

יוחנן וייצמן:

הדף שלי התקבל כהחלטה.

הילה בכר:

הוא התקבל כהחלטה?

יוחנן וייצמן:

ברור. אז אתם לא מבינים מה זה החלטה, סליחה.

אמי ארבל:

... שאנחנו לא מבינים,

יוחנן וייצמן:

מה רצית, שנכתוב את זה בהחלטה? לשוב ולדון אחרי זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אני אביא את התמליל, כן.

יוסי חביליו:

הילה, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

לא, זה ברור,

יוסי חביליו:

זה היה,

יוחנן וייצמן:

אין פה אחד בשולחן שלא הבין שזה ההחלטה.

יוסי חביליו:

ברור. לא, אבל זה לא, את מדברת על שני דברים שונים.

ישראל קלרמן:

רגע,

יוסי חביליו:

יוחנן, יוחנן, אנחנו שאלנו אותו שאלות בדיון, לחלק הוא השיב, לחלק לא השיב.

יוחנן וייצמן:

לא, זה חוצפה'דיק.

יוסי חביליו:

ולכן עשינו רשימה של שאלות שהייתה על הטלוויזיה,

הילה בכר:

וביקשתם שזה ייכנס כהחלטה, השבת תשובה?

יוסי חביליו:

זה היה ברור, בשביל מה שואלים?

הילה בכר:

לא, זה לא. אבל הוא בא כדי שאתם תשבו ותשאלו אותו את השאלות,

יוחנן וייצמן:

נכון.

הילה בכר:

בזמן הדיון.

יוחנן וייצמן:

והוא לא ענה.

הילה בכר:

והוא השיב לכם.

יוחנן וייצמן:

... שאלנו אותו שאלות, הוא לא השיב.

יוסי חביליו:

היו דברים שלא היו לו,

הילה בכר:

אבל יוחנן,

יוסי חביליו:

הילה, עם כל הכבוד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אמר שהוא ישיב,

יוסי חביליו:

הילה, אני לא רוצה להיות בוטה. יש היגיון.

יוחנן וייצמן:

אני אוציא את התמליל,

הילה בכר:

הבנתי. אוקי.

יוסי חביליו:

בוא נוציא את התמליל.

חיים כהן:

רגע, רגע, יוסי, שניה. אני רק רוצה לציין,

יוחנן וייצמן:

אנחנו משקרים את עצמנו.

חיים כהן:

שניה, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

אני רוצה רק לציין שכשהעלית את הטבלה אפילו מהנדס העיר שיבח אותך על המקצועיות, על הכישרון שלך,

יוחנן וייצמן:

כו,

חיים כהן:

איך תוך כמה דקות הצלחת לעשות את הטבלה המפוארת הזאת המכובדת.

אמי ארבל:

תוך כמה דקות.

יואל אבן:

... לגמרי, אבל אני זוכר שאחרי זה עוד דיברנו על זה.

חיים כהן:

אבל רגע, אמרת את זה או לא אמרת?

יואל אבן:

לגמרי, אבל אני זוכר שגם בא השמאי שהיה, הוא גם דיבר ותיאר,

יוחנן וייצמן:

לא, זה היה אחרי,

יוסי חביליו:

זה היה אחרי זה,

חיים כהן:

אחרי,

יוסי חביליו:

כי הוא לא ענה לכל השאלות.

אריאל גולן:

לייזר, אפשר ... ?

יואל אבן:

אני זוכר את הטבלה וששיבחתי אותה,

יוסי חביליו:

ביקשנו שישווה מחירים ודברים כאלה.

יואל אבן:

אבל אני חושב שזה היה תוך כדי.

אליעזר ראוכברגר:

זה היה בדיון הפנימי, זה היה בדיון הפנימי.

יוסי חביליו:

נכון.

חיים כהן:

הטבלה נעשתה אחרי השמאי, לא אז. בוודאי שזה היה.

אריאל גולן:

אפשר ... ?

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, כן.

אריאל גולן:

אני לא הייתי בדיון הקודם שהציגו את הדוח שמאי ואת השמאות, אבל בדיון שלפני כן ... גם כן הדמיות ונקודות מבט משמעותיות בעיר שהוכנו על ידי עיריית ירושלים. לא יודע, זה נשלח? אני לא ראיתי את זה.

הילה בכר:

מה?

אריאל גולן:

השאלה שלי אם זה קיים.

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול להשיב?

אריאל גולן:

אתה היושב ראש, מה.

אליעזר ראובברגר:

שניה. לא, לא, שחביליו מדבר אחרי וייצמן, חיים, אתה ביקשת, אני לא מונע חלילה מחברים לדבר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא את התמלול,

אליעזר ראובברגר:

היה חד משמעי שאנחנו ביקשנו תשובות מהשמאי. אם זה נכנס בהחלטה או לא נכנס בהחלטה אני לא זוכר, אבל זה היה השיח והדיבור כאן בדיון. גם חיים ביקש שישלחו לו תקדימים. כשביקשו ממני להכניס את זה לסדר יום אני אמרתי שאני לא מוכן להכניס את זה לסדר יום כיוון שלא היו תשובות מהשמאי. הופעל עליי לחצים מטורפים על ידי ראש העיר להכניס את זה לתוך סדר היום. הופעל עליו, על ראש העיר, אני לא יודע, אבל,

יוחנן וייצמן:

אין עדיין ... ,

אליעזר ראובברגר:

טענות או כל מיני מגורמים מסוימים כולל מהנדס העיר. הנושא הזה, אני טענתי שלא היה תשובות של השמאי. איך אפשר להביא, אי אפשר לעשות צחוק מהוועדה כשלא היה תשובות מהשמאי. אמרו לי, בסדר, אז יהיה תשובות עכשיו בדיון. זה מה שאמרו לי. אמרתי, אוקי, אם יהיה עכשיו בדיון תשובות אז נעשה את כל הדברים ביחד, לא צריך בגלל זה לדחות.

חיים כהן:

על התקדימים כן אני קיבלתי,

אליעזר ראובברגר:

לא אכפת לי. כן. עכשיו, שאלתי את חיים, פניתי לחיים ושאלתי אותו, תגיד לי, אתה כן קיבלת? פניתי אליך, חיים?

חיים כהן:

כן.

אליעזר ראובברגר:

כן.

חיים כהן:

ואני אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר לי, אני כן קיבלתי. פניתי ל-,

חיים כהן:

אני על התקדימים כן קיבלתי.

אליעזר ראוכברגר:

איד קוראים לו, ל-,

ישראל קלרמן:

וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן, ושאלתי אותו, קיבלת משהו? טבלה, לא טבלה? האם היה לך? הוא אומר לי, שום דבר לא קיבלתי.

יוסי חביליו:

גם אני לא קיבלתי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אותך לא שאלתי.

יוסי חביליו:

נכון, חבל,

(צוחקים)

אליעזר ראוכברגר:

אני מספר מה שהיה עובדות,

יוסי חביליו:

זה הבעיה, שאתה לא פונה אליי בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

אני סיפרתי עובדות,

יוסי חביליו:

תתחיל לשפר קשר.

אליעזר ראוכברגר:

כפי שהיה. עכשיו, לכן אני אומר, אם יש לנו עכשיו תשובות של השמאי אז בבקשה, שיציגו.

יוסי חביליו:

לא, אבל צריכים להביא את זה מראש, מה זה תשובות?

אליעזר ראוכברגר:

אם לא, אז בסדר, הדיון יתקיים,

יוסי חביליו:

אני חושב שאנחנו צריכים להחליט לבטל את הדיון,

אריאל גולן:

אבל מה לגבי ההדמיות?

יוסי חביליו:

רגע, לייזר,

אריאל גולן:

... על ידי הוועדה המקומית.

אליעזר ראוכברגר:

הדיון יתקיים.

יוסי חביליו:

לייזר, אני מעריך את הכנות שלך של מה שאמרת, ואני חושב שעם כל הכבוד, ואני מאד אוהב את ראש העיר ואולי אנשים נוספים שהזכרת. ההחלטה עכשיו צריכה להיות להוריד את זה מסדר היום,

יהודה פרוידינגר:

וגם המלצה ... ,

יוסי חביליו :

לקבל בצורה מסודרת את התשובות מהשמאי מבעוד מועד, לא עכשיו, שאנחנו לא אנשי מקצוע ורוצים אולי ללמוד ולהתייעץ. וזהו, זו דעתי ואני מציע אותה.

אליעזר ראוכברגר :

אני שיבצתי את זה בסדר היום כדי שהדיון יתקיים, לא כדי שלא הדיון יתקיים.

יוסי חביליו :

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר :

כמובן שכל אחד בסוף הדיון יכול,

יוסי חביליו :

לא, למה?

אליעזר ראוכברגר :

להצביע כפי עמדתו.

יוסי חביליו :

אבל יש לי טענה מקדמית. אבל יכול להיות שהוועדה תצביע נגד הדעה שלך. אני חושב שטעית.

אליעזר ראוכברגר :

אתה עוד לא יודע מה הדעה שלי.

יוסי חביליו :

לא לגופו.

אליעזר ראוכברגר :

אבל אתה לא יודע מה הדעה שלי.

יוסי חביליו :

לא לגופו,

אליעזר ראוכברגר:

אז איך אתה יודע ... להצביע נגד או בעד או,

יהודה פרוידינגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

תימנע,

יהודה פרוידינגר:

האם לקיים את הדיון.

יוסי חביליו:

אני טוען טענה מקדמית, לא לגופו.

יהודה פרוידינגר:

האם לקיים את הדיון ... ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז אמרתי לך,

יהודה פרוידינגר:

חוות הדעת של השמאי.

אליעזר ראוכברגר:

אני העליתי פה גם את הטענה המקדמית ו-, מה אני יכול לעשות? זה מה יש.

יהודה פרוידינגר:

לא, אז השאלה אם אתה, ההמלצה שלך לדחות את הדיון?

יוסי חביליו:

אז אני מבקשת שהיועצת המשפטית גם,

אריאל גולן:

... של עיריית ירושלים?

יוסי חביליו:

שניה, שניה. אתה לא הבנת אותי. אפשר, יהודה? אפשר? אני מדבר בשקט פה, קרוב. יש פה שני נושאים, יש את הדיון לגופו של עניין ויש את השאלה מתי נדון. לאור מה שאתה אמרת לפרוטוקול, יוחנן, אני מחזק אותך, אתה מפריע לי.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי לפרוטוקול או לא לפרוטוקול, אני אמרתי לחברים דברים כהווייתם,

יוסי חביליו:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהיה,

יוסי חביליו:

... בוא.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר את זה בצורה מאד,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שדיברתי יותר ברור ממה ש-, הכי ברור שאפשר.

אליעזר ראוכברגר:

מאד חברית, אני אומר את מה שהיה.

אריאל גולן:

אני עדיין לא קיבלתי תשובות לגבי ההדמיות,

יוסי חביליו:

רגע,

אריאל גולן:

אם הוכנו על ידי עיריית ירושלים?

יוסי חביליו:

רגע,

אריאל גולן:

אני מבין שלא הוכנו.

הילה בכר:

רגע, אבל למה עיריית ירושלים צריכה לערוך הדמיות?

אריאל גולן:

זה היה החלטת וועדה קודמת.

יוסי חביליו:

זה היה החלטת וועדה.

הילה בכר:

שעיריית ירושלים צריכה לערוך?

אריאל גולן:

שעיריית ירושלים תכין, לא, תכין,

הילה בכר:

... אולי את ההדמיות .

אריאל גולן:

תכין, תכין.

יוסי חביליו:

לא, לערוך הדמיות,

אריאל גולן:

אני מקריא לך, הילה,

יוסי חביליו:

מנקודות מסוימות בעיר,

אריאל גולן:

הילה, אני מקריא לך.

יוסי חביליו:

ממגדל דוד, מהעיר העתיקה,

אריאל גולן:

אני מקריא לך את ההחלטה. שניה, הילה, אני אקריא לך את ההחלטה. קבלת הדמיות של הפרויקט מנקודות משמעותיות בעיר המציגות את הפרויקט. ההדמיות יוכנו על ידי עיריית ירושלים. זה היה ההחלטה של הוועדה. ואני שואל, ואומרים לי שאין כזה דבר. אז,

יוסי חביליו:

ואני הערתי את זה גם בדיון הקודם וביקשתי לא לדון,

אליעזר ראוכברגר:

... תשובת שמאי. אמרו לי, כל הדברים יהיו בוועדה. אמרתי, בסדר. אין בעיה, נעשה את הכל ביחד.

אריאל גולן:

לא, כי יכול להיות שאם ההדמיות היו ... ,

אליעזר ראוכברגר:

לא לעשות את זה בפריסה אלא להביא את זה, והכל יהיה ביחד. לבריאות.

יוסי חביליו:

אבל לא הביאו.

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה.

יוסי חביליו:

אבל לא הביאו, ... בסדר יום,

אריאל גולן:

אבל לייזר, יכול להיות שאם ההדמיות היו קיימות, יוסי,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מציע כמו מי בעד חיסול הטרור. בוא קודם כל נחליט שאנחנו סמרטוטים, אחרי זה ... ,

יוסי חביליו:

לא, לא, אז,

יוחנן וייצמן:

נקיים דיון.

יוסי חביליו:

אני מערער על הסמרטוטיות . אני חושב,

ישראל קלרמן:

... על הסמרטוטיות, איפה, פה?

יוסי חביליו:

פה עכשיו. אני חושב, אליעזר, יש,

יוחנן וייצמן:

אז אני מוכן, בזה אני מצביע נגדך. אתה ואני, שליחה, סמרטוטים.

יוסי חביליו:

אני לא סמרטוט, תדבר על עצמך.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמי ארבל:

... פוגע בו.

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר שהוא לא סמרטוט.

יוסי חביליו:

שניה. אני חושב לאור מה שנאמר פה, אילנית, אני גם מבקש שתהיה הצבעה על זה וגם מבקש לקבל חוות דעת משפטית על זה,

אליעזר ראוכברגר:

על מה ההצבעה?

יוסי חביליו:

על שלא, אי אפשר כרגע לקיים את הדיון.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא ... אני מקיים דיון.

יוסי חביליו:

כי הוא מנוגד להחלטות הוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מקיים דיון.

יוסי חביליו:

לא, אתה לא יכול לקיים את הדיון.

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר שלא,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר שכן. בינתיים זה הסמכות שלי, לא שלך.

יוסי חביליו:

אז אפשר להצביע גם על זה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה להצביע על זה.

יוסי חביליו:

אה, אתה גם לא רוצה להצביע על זה?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, אנחנו נצביע בסוף,

יוסי חביליו:

אז אני מבקש חוות דעת של היועצת המשפטית.

אליעזר ראוכברגר:

אה, בבקשה, זה בסדר,

יוסי חביליו:

בבקשה, אילנית, אוקי, שיירשם בפרוטוקול,

אליעזר ראוכברגר:

... יכול לבקש חוות דעת.

יוסי חביליו:

שאני ביקשתי הצבעה על הטענה שלי שלא ניתן לקיים את הדיון כי לא התמלאו החלטות הוועדה, לא בעניין ההדמיות שאמרתי את זה גם בפעם שעברה, תודה רבה, אריאל גולן, ולא בעניין התשובות לחוות דעת השמאי. ולכן אני חושב שלא ניתן לקיים דיון בכלל. אני מבקש לקיים על זה הצבעה. אם היושב ראש מסרב,

יהודה פרוידינגר:

... חוות דעת.

יוסי חביליו:

אני רוצה חוות דעת של היועצת המשפטית.

יהודה פרוידינגר:

אבל הוא אומר שיש פה החלטה להביא הדמיות ולא ... ,

ישראל קלרמן:

רגע, היא עונה לו.

יוסי חביליו:

אני אומר את זה,

ישראל קלרמן:

היא עונה לו.

יוסי חביליו:

שתיים, אמרתי שני דברים.

ישראל קלרמן:

רגע, היא עונה לך. מה, אילנית?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה יכולה

ישראל קלרמן:

הוועדה מה?

יוסי חביליו:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה יכולה לשנות החלטות של עצמה, אבל,

יוסי חביליו:

אבל לא, זה הוא, זה לא הוועדה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא צריכה לנמק.

ישראל קלרמן:

... יושב ראש, הוא יכול להגיד,

יוחנן וייצמן:

היא צריכה לנמק.

ישראל קלרמן:

היושב ראש לא רוצה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יש,

יוחנן וייצמן:

אז בוא ננמק.

יוסי חביליו:

לא, אבל הוא לא יכול,

יוחנן וייצמן:

הנה,

יוסי חביליו:

הוא לא יכול ... ,

יוחנן וייצמן:

שמעת מה שאמרה עו"ד מיכאלי? צריך לנמק.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אומרת שהוועדה לא כבולה,

יוחנן וייצמן:

הנימוק הוא כי אנחנו סמרטוטים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

להחלטות של עצמה,

יוחנן וייצמן:

ולכן,

יוסי חביליו:

אה, הנימוק, אז הוא אומר לך נימוק, ראש העיר לחץ עליי. זה נראה לך נימוק סביר? הוא אומר את זה לפרוטוקול, לא אני. עליי לא לחצו. אני מבקש חוות דעת משפטית האם ניתן מנימוק שראש העיר לחץ עליו, לפעול בניגוד להחלטת הוועדה?

חיים כהן:

אני יכול לשאול אותך שאלה?

יוסי חביליו:

כן.

חיים כהן:

אני יכול לשאול אותך שאלה?

יוסי חביליו:

כן.

חיים כהן:

מה זה הדבר הזה שאתה רוצה שלא יקיימו דיון? אתה הצעת הצעה, אנחנו נשמע את הדברים, יקיימו הצבעה,

יוסי חביליו:

לא, אבל אין לנו את החומר,

חיים כהן:

רגע, אז,

יוסי חביליו:

הדיון פסול, אין את החומר.

חיים כהן:

אז תתנגד, אז תתנגד.

יוסי חביליו:

לא, אבל חיים, אבל יש,

חיים כהן:

למה צריך לדחות את הדיון?

יוסי חביליו:

יש טענה מקדמית,

חיים כהן:

לא, אז,

יוסי חביליו:

כי אין לי את החומר. לא, לא, לא,

חיים כהן:

רגע, שניה, שניה,

יוסי חביליו:

אז מהבחינה המשפטית אני חושב שאתה טועה.

חיים כהן:

רגע. אתה יכול,

יוסי חביליו:

גם משפטית וגם ציבורית.

חיים כהן:

אתה יכול להתנגד, ואז אתה מנמק, בגלל שזה לא היה תקין, בגלל שהיה אסור לקיים את הדיון, כל מה שאתה רוצה.

יוסי חביליו:

הבנתי,

חיים כהן:

תגיד בהחלטה,

יוסי חביליו:

אז זה שיטה מסוימת שאני חושב שהיא לא נכונה, כי אני חושב ש-, חיים, אם הייתה, אז מה המשמעות של ההדמיות? אז כל ההחלטות שלנו חארטה.

חיים כהן:

אבל תגיד שאתה מתנגד בגלל זה.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני חושב שאתה ואריאל גולן,

יהודה פרוידינגר:

... אם אני אראה את ההדמיות,

יוסי חביליו:

שדיבר,

יהודה פרוידינגר:

יפריע לי יותר,

יוסי חביליו:

הרי אתה רצית הדמיה, נכון? יכול להיות שההדמיה ממגדל דוד היא כזאת קטסטרופלית שאתה תצביע נגד.

חיים כהן:

מי אמר לך מה אני אעשה בהצבעה שאתה אומר לי, מי אמר לך מה אני אעשה בהצבעה? אני שומע דיון ואני אחליט אחרי הבסיס מה ש-

יוסי חביליו:

אני מבין,

חיים כהן:

כן קיבלתי או לא קיבלתי,

יוסי חביליו:

אז אתה אומר, בוא נשים את הכל על השולחן ואני בסוף אגיד שבגלל שאין לי הדמיה אולי אני מתנגד?

חיים כהן:

לא, תגיד שאתה מתנגד בגלל שהדיון הוא לא חוקי.

יוסי חביליו:

נכון, אבל אני חושב שאם הדיון לא חוקי, צריך לפסול אותו מההתחלה.

חיים כהן:

אז בגלל זה אתה מתנגד.

יוסי חביליו:

אז,

חיים כהן:

היועצת המשפטית אומרת לך שלא.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני חושב ש-, אני חייב להגיד לך שיש מה שנקרא במשפט טענה ... על הסף. אם,

(מדברים ביחד)

מיכל כהן:

... אחריות שלך?

אמי ארבל:

כן. של כולם, מה לעשות?

מיכל כהן:

... זורקים אחריות ל-,

אמי ארבל:

מיכל, מיכל, ...

אליעזר ראובברגר:

טוב, חברים, סיימתם? אילנית? אילנית?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, אני,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לקיים את הדיון?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, אני אומרת שאם יש נימוק,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, הילה.

יהודה פרוידינגר:

היא אומרת, צריך נימוק.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהודה פרוידינגר:

היא אומרת, צריך נימוק.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יש נימוק, אפשר, הוועדה לא כבולה להחלטות שלה. אנחנו מכירים את זה.

יהודה פרוידינגר:

אז צריכים נימוק, היא אומרת, צריכים לנמק למה אנחנו מתחילים למרות שאין את ההדמיות ואת חוות הדעת.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לקיים דיון, בוא נראה בסוף מה יהיה.

יהודה פרוידינגר:

אבל צריך נימוק,

אליעזר ראוכברגר:

דיון אפשר לקיים. דיון תמיד אפשר לקיים. כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ההחלטה, כן,

הילה בכר:

אוקי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

להחלטה,

הילה בכר:

אז בעצם הועברה לנו מצגת שמציגה את עקרונות,

יהודה פרוידינגר:

רגע, לאט לאט, שקף שקף, לא,

הילה בכר:

שקף שקף, לאט לאט.

יוסי חביליו:

הדיון מתקיים .

אמי ארבל:

לא, זה מצגת שהוצגה כבר שלוש פעמים, אני חייב להגיד. להבנתנו לפחות, בסדר? כי ... הכין את ההמלצה, בעקבות הדיון,

אריאל גולן:

יש שינויים ממה שהציגו לנו בהתחלה או שזה,

אמי ארבל:

אני אגיד מה אנחנו, מה השינויים שאנחנו הצענו, בהמלצה, לצורך העניין. המצגת, אני חושב, הוצגה. יש פה שלושה בניינים, אין פה משהו חדש מבחינת המצגת. אנחנו, לאור העובדה, לפחות להבנתנו, שהשמאי כן הציג את הדברים, לפחות לפי הדוח שאנחנו הבנו, ואנחנו לא שמאים, לצורך העניין. השמאי, אבל אתה לא מקשיב לי, אז חבל.

אריאל גולן:

אוקי. אני איתך.

אמי ארבל:

אני אומר, אנחנו להבנתנו השמאי כן הציג את הדברים שהוא בדק והמסקנה של השמאי, ואמרת, אנחנו לא שמאים, ... שמאי. המסקנה של השמאי לצורך העניין שהפריקט כמו שהוצג והוגש לצורך העניין הוא כן עומד בשמאיות הכלכלית המקובלת בהתחדשות עירונית כמו כל תכנית שאנחנו עושים. אני מזכיר לכם שהוועדה, יוסי אומר את זה, גם יוסי מקשיב, אבל לא נורא.

יוסי חביליו:

מקשיב מאד.

אמי ארבל:

גם יוסי מבקש כל פעם בדיונים בוועדה, שנעשה בדיקה של שמאי. אז לקחנו פה שמאי, אולי פעם ראשונה שעשינו את זה, והשמאי בא ואמר והציג בפני הוועדה שזה עומד בתקנים המקובלים, לצורך העניין. לאור זאת,

הילה בכר:

רגע, אבל עוד שתי מילים על השמאות.

אמי ארבל:

כן.

הילה בכר:

אחד מהדברים שהוא כן אמר, וההבדל בין נפחי בנייה מקובלים לנפחי בנייה שהם יותר מועצמים בפרויקט הזה, יושב על, וגם על זה התייחסנו בהמלצה, על איכות אדריכלית, מצוינות תכנון, שבעצם באה לידי ביטוי במרפסות כאלה ואחרות שזה בעצם מקפיץ, אפשר לראות, ובשטחי שירות הרבה יותר משמעותיים, שזה מה שבא לידי ביטוי בסופו של דבר בדוח השמאי, שטחי שירות הרבה יותר מועצמים על מנת לייצר את החצרות האלה, את איכות התכנון, את המרפסות, וביחס לפרויקט מקובל היקפי הבנייה משמעותיים בגלל הפער הזה בשטחי שירות שבסופו של דבר לא נמכרים. זה ההבדל המהותי לנושא של היקפי הבנייה ביחס לפרויקטים.

יוחנן וייצמן:

השאלה רק מי אמר שאנחנו רוצים את זה.

הילה בכר:

מה?

יוחנן וייצמן:

השאלה מי אמר שאנחנו רוצים את זה.

הילה בכר:

רגע. בסדר,

אמי ארבל:

שזה החלטה שלכם,

הילה בכר:

על זה יכול להיות דיון,

יואל אבן:

זה העמדה שלכם,

אמי ארבל:

... של הוועדה,

הילה בכר:

אני רק אומרת איפה ... ,

אמי ארבל:

אנחנו מציגים את העמדה,

יואל אבן:

אנחנו מציגים את העמדה שלנו.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל להבין את השמאי. בסדר.

הילה בכר:

כן. עכשיו, אנחנו גם התייחסנו,

יוחנן וייצמן:

אני ביקשתי הנחיות מהשמאי בפעם הראשונה, הוא לא קיבל אותם. שאלתי את השאלה הזאת,

הילה בכר:

הוא, רגע,

יוחנן וייצמן:

במייל הראשון, ... אחרי הוועדה לפני שלוש חודשים.

הילה בכר:

יוחנן, ... בדוח,

יואל אבן:

הוא ישב פה שעה,

יוחנן וייצמן:

לא,

הילה בכר:

בפערים בשטחי השירות, הם באים לידי ביטוי בפי 2 שטחי שירות מפרויקט מקובל. אם, הוא הסביר לי גם, והוא הסביר את זה גם בדיון. אם פרויקט מקובל יושב על 30 מטר שטחי שירות לדירה, כאן הוא מבקש פי 2 שטחי שירות, זאת אומרת 60 נגיד או 70, וזה כתוב בדוח.

יוחנן וייצמן:

כן, ועכשיו,

הילה בכר:

זאת אומרת, הבקשה שלך,

יוחנן וייצמן:

דקה. נכון.

הילה בכר:

להשלים את הדוח,

יוחנן וייצמן:

אבל דקה,

הילה בכר:

זה מה ש ... ,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני אסביר, להבנתו הוא לא הסביר האם הערך של דירה יימכר ביותר יקר כי יש,

הילה בכר:

הוא אמר, הוא הסביר. אני גם אשיב על זה.

יואל אבן:

לא, הוא שעה, הוא שעה הציג, אני מסכים לגבי המסמך ש-,

יוחנן וייצמן:

הוא שעה הציג, אבל את זה הוא לא ענה.

הילה בכר:

לא, אני אשיב,

יואל אבן:

אתה רצית שהמסמך יפרט או,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

הילה בכר:

לא, יואל,

יוחנן וייצמן:

אני כעת ... ,

הילה בכר:

לא, זה כן מופיע.

יוחנן וייצמן:

שאם אני בונה בניין רגיל ברחוב עמוס,

הילה בכר:

אני אגיד לך, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

של 10 קומות, ואם אני בונה בניין כמו שהיא אמרה כעת, האדריכלית הילה,

אמי ארבל:

כן, שונה.

הילה בכר:

אני אסביר.

יוחנן וייצמן:

שטחי שירות עשירים,

הילה בכר:

אז הוא עשה,

יוחנן וייצמן:

אני לא אמכור ב-100,000, אני אמכור ב-120,000 שקל ... ,

יואל אבן:

... בדוח שמאי.

הילה בכר:

לא, הוא כן, כן. רגע, אני אסביר,

יוחנן וייצמן:

ואת זה הוא לא ענה.

הילה בכר:

אז אני אסביר, אני אסביר גם. בסופו של דבר המכירה של הדירה תיעשה לפי מכירת הדירה הנהוגה בשוק לכזה נכס, 100 מטר פח, 100 מטר שם,

יהודה פרוידינגר:

כפול שטחי השירות.

הילה בכר:

רגע, רגע, אני רק אשלים את המשפט כי זה יברח לי, חוט המחשבה. בסופו של דבר הוא בעצם, מה הוא בא ואומר? שטחי השירות הגדולים יותר, אני לא מוכר, ובשביל זה אני צריך תוספת זכויות. זה נאמר, זה כתוב בדוח.

יוחנן וייצמן:

נכון.

הילה בכר:

אף אחד לא מסתיר את זה.

יוחנן וייצמן:

אבל מה שהוא לא אמר זה כמה, וזה השאלה הפשוטה,

הילה בכר:

אז הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

בדירה רגילה,

הילה בכר:

מחיר הדירה, אתה לא מוכר יותר, במידטאון 100 מטר יעלה X, פה יעלה סדר גודל אותו.

יוחנן וייצמן:

אני שואל,

הילה בכר:

אבל הוא לא מוכר את שטחי השירות.

יוחנן וייצמן:

הוא לא ענה על שאלה, נכון.

הילה בכר:

זהו.

יוחנן וייצמן:

אני שואל שאלה ואת לא עונה לי עליה, וגם הוא לא ענה,

הילה בכר:

... ובגלל זה,

יוחנן וייצמן:

וגם בטבלה לא ביקשנו אותה, ביקשנו את זה בראשון, בטבלה האחרונה לא ביקשתי אותה, בטבלה הראשונה כן ביקשתי אותה. השאלה היא נורא פשוטה ולא ענית עליה.

הילה בכר:

מה?

יוחנן וייצמן:

אם אני בונה בניין רגיל באותו מקום,

הילה בכר:

כן.

יוחנן וייצמן:

בלי שטחי שירות,

הילה בכר:

כן?

יוחנן וייצמן:

כמה אני אמכור מטר? אל תעני. ואם אני מוכר, ואם אני עושה בנייה איכותית יותר, האם אני אמכור מטר ביותר יקר?

יואל אבן:

אבל למה אתה חושב שהוא לוקח ... ?

הילה בכר:

לא, לא, הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

לא,

הילה בכר:

לא, לא, רגע, הוא אומר,

אמי ארבל:

לא, אתה שוכח גם ... ,

יוחנן וייצמן:

... מסכים.

יהודה פרוידינגר:

לא על השטחי שירות,

הילה בכר:

הוא לא מוכר ... ,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה הפתעה בעולם השמאות,

יהודה פרוידינגר:

... להסביר לו, רגע, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

שדירות יוקרה שווים אותו דבר כמו ,

הילה בכר:

אם היום,

יהודה פרוידינגר:

יוחנן, תן לי להסביר.

יואל אבן:

לא, אבל הילה,

הילה בכר:

רגע, אני יכולה לנסות להסביר שוב,

יהודה פרוידינגר:

אני הבנתי אותך, אני רוצה,

יואל אבן:

הסעיף של השמאות ... ,

הילה בכר:

אם אתה היום מוכר דירה,

יוחנן וייצמן:

נכון.

הילה בכר:

בתוספת של 30 מטר שטחי השירות,

יהודה פרוידינגר:

נכון.

הילה בכר:

אתה מוכר אותו ב-X שקלים. נכון?

יהודה פרוידינגר:

פה רק, אותו דבר, ... ,

הילה בכר:

פה יש שטחי שירות יותר גדולים שהוא לא מוכר.

יהודה פרוידינגר:

אבל, יפה,

יוחנן וייצמן:

נכון.

יהודה פרוידינגר:

אבל,

הילה בכר:

זה עלויות הבנייה,

יהודה פרוידינגר:

שטחי ה-, רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

לא,

יהודה פרוידינגר:

רגע,

יוחנן וייצמן:

... דירה.

יהודה פרוידינגר:

יוחנן, יוחנן, רגע, רגע, העניין הוא,

יואל אבן:

דקה, אני חייב להגיד משהו.

יהודה פרוידינגר:

שבעודף של שטחי השירות,

הילה בכר:

כן.

יהודה פרוידינגר:

הוא אמנם לא מוכר אותם אבל הוא משביח את הבניין.

הילה בכר:

נכון.

יהודה פרוידינגר:

בעודף של שטחי השירות,

הילה בכר:

אז הוא אומר, זה האיכות האדריכלית.

יהודה פרוידינגר:

הוא עושה גן משחקים בקומה אחת,

הילה בכר:

נכון.

יהודה פרוידינגר:

הוא עושה אותה גינה,

הילה בכר:

נכון.

יואל אבן:

שניה, אבל,

יהודה פרוידינגר:

ממילא לקנות דירה בבניין, של 100 מטר, שבבניין יש לך גן משחקים לילדים ואתה לא צריך ללכת לחפש מבחוץ, ויש לך בית כנסת ויש לך מרפסת גדולה עם נוף על כל הזה,

אמי ארבל:

כן, אבל,

יואל אבן:

לא, לא, שניה, שניה, שניה,

יהודה פרוידינגר:

כל דירה תעלה יותר. כל דירה תעלה יותר.

יואל אבן:

אבל, לא, אבל זה הבסיס של השמאות.

יהודה פרוידינגר:

נכון.

יואל אבן:

שניה.

יהודה פרוידינגר:

נכון, נכון.

יואל אבן:

הוא לוקח את זה בחשבון.

יהודה פרוידינגר:

אני מסכים, אבל מה שיוחנן,

יואל אבן:

עלויות הבנייה עולות,

יהודה פרוידינגר:

נכון,

יואל אבן:

וגם ערך המכירה עולה. וייצמן, שאלת,

יהודה פרוידינגר:

נכון, אמת, אמת.

יואל אבן:

זה הבסיס,

יהודה פרוידינגר:

מה שיוחנן אומר,

יואל אבן:

השמאי כשהוא עושה את ה-, זה הבסיס,

יוחנן וייצמן:

... הבניינים ליד בלי, לא, לא,

יואל אבן:

לא, הבסיס שלו בא ואומר, אחד, יש לך עלויות בנייה גבוהות, זה כן בא בחשבון. ודבר שני, הוא אומר, מה הוא מעריך? אני לא שמאי, אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא צריך להיות שמאי בשביל זה,

יואל אבן:

... יעלה.

יוחנן וייצמן:

צריך ללמוד בכיתה ו'.

הילה בכר:

מה? מה, מה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר דבר פשוט,

יואל אבן:

הדירה שלו,

יוחנן וייצמן:

בוא נדבר על בניין אחר, אני אולי לא הייתי מובן,

יהודה פרוידינגר:

בוודאי שזה מעלה את המחיר של הדירה.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שמי שיקרא את התמליל עוד 100 שנה, בין אם זה משטרה או כל מקום אחר, יבין את השאלה שלי. אני בונה בניין בלי, בניין רגיל כמו הבניין ליד, שדוח השמאות מתייחס אליו לשם

השוואת מחירי דירות. בונה בניין רגיל, או אם אני בונה בניין עם למטה חדר כושר, בריכה, ומיליון שטחי שירות לטובת הדיירים. אני אמכור דירה יותר יקר או לא? מה התשובה שלך? סתם, בלי ידע בשמאות.

הילה בכר:

אני הסברתי לך את התשובה שאני קיבלתי,

יוחנן וייצמן:

את לא שמאית,

הילה בכר:

לא, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

את בן אדם, הרגע נפלת לפה ממאדים. תעני לי.

הילה בכר:

אני מסבירה לך את התשובה שאני קיבלתי מהשמאי, שבסופו של דבר יש פה שטחי שירות, sky garden, מרפסות וכל אלה,

יואל אבן:

אני אענה לך.

הילה בכר:

מנפחים את נפחי הבנייה,

יואל אבן:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

את חוזרת,

הילה בכר:

באופן משמעותי.

יוחנן וייצמן:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

את חוזרת על מה ש-

יואל אבן:

יוחנן,

הילה בכר:

כי אני לא יודעת מה, איך הוא ימכור את הדירה.

יואל אבן:

יוחנן, שניה, דבר איתי,

יוחנן וייצמן:

כן.

יואל אבן:

אני מבין את השאלה.

יוחנן וייצמן:

כן.

יואל אבן:

אני אומר לך שאני לא מכיר את השמאי, אני לא שמאי,

יוחנן וייצמן:

לא, אתה חושב שהיא לא הבינה?

יואל אבן:

שניה. לא, היא הבינה, אני לא יודע אם היא הבינה, שניה,

הילה בכר:

הבינה, הבינה.

יואל אבן:

הילה הבינה הכל, תאמין לי, אין יותר מעריך ממני את הילה. רק אני אומר לך, לשאלתך, אני לא שמאי. השמאי שהוא בא ולוקח את הערכים שהוא מבין בהם, ויש הרבה מאד פרמטרים שנכנסים, יכול להיות שהוא לוקח בחשבון גם עלויות, מחירים מופחתים כתוצאה מכמות דירות גדולה בפרויקט. אני לא יודע. הוא לוקח בחשבון את המחיר שהוא חושב שדירה עולה. עכשיו, אני לא שמאי, אני באמת לא יודע. זה המקצוע שלו. עכשיו, הבאנו בכוונה שמאי מטעמנו, בין המשרדים הטובים בארץ. זה לא סתם שמאי. המשרד הזה של חופשי זה משרד מאד מאד מאד איכותי, עבד מטעמנו, עברנו, בהזמנת עבודה שלנו, ולקח בחשבון מצד אחד את עלות הבנייה, מצד שני את ערך המכירה כמו שהוא חוזה. עכשיו, ההיגיון שלך אולי, אבל אני לא שמאי, ואתה לא, שנינו חושבים ש- , אני לא יודע, אולי אתה חושב שהוא רשול, אני לא חושב,

יוחנן וייצמן:

לא.

יואל אבן:

שהוא רשול בתפקידו. אז אני,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שלא שאלו אותו את השאלות הנכונות.

יואל אבן:

שניה. לא, לא נכון,

יוחנן וייצמן:

לא אמרתי שהוא רשול בכלל.

יואל אבן:

הדבר שאמרתי, עלות המכירה, עלות הדירה שהוא מוכר, זה הבסיס הכי, שזה המקצוע שלו. זה השמאי. כשאתה מגיע היום ורוצה למכור דירה אתה מביא שמאי שיעשה את ערך הנכס, זה,

יוחנן וייצמן:

אז את זה הוא לא כותב לנו.

יואל אבן:

אבל זה הבסיס של השמאות.

יוחנן וייצמן:

הוא מתייחס לבניינים ליד.

יואל אבן:

זה המקצוע. עכשיו, גם אתה לא שמאי ואני לא שמאי,

יוחנן וייצמן:

ברור.

יואל אבן:

ולכן אני סירבתי להתערב בדברים שלא במומחיות שלי או לא במקצועיות שלי.

יוחנן וייצמן:

נכון.

יואל אבן:

ולכן אני אומר, הבאנו שמאי, הוא העריך את ערך המכירה. אתה אולי משווה לפרויקטים אחרים, אני לא יודע אם יש,

יוחנן וייצמן:

הוא השווה.

יואל אבן:

לא, אני לא יודע אם זה נתון להשוואה.

יוחנן וייצמן:

אני קראתי את השמאות שלו,

יואל אבן:

שניה.

יוחנן וייצמן:

... של השמאות.

יואל אבן:

אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

הוא השווה שמה מחירים לפרויקטים אחרים.

יואל אבן:

אבל,

הילה בכר:

יוחנן,

יואל אבן:

זה המקצוע,

הילה בכר:

אבל הוא מסביר מה מעלה את ה-, למה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא הסביר את זה.

הילה בכר:

הוא כן הסביר, הוא אמר, יש שם, וגם אתה תראה את הפער בשטחי שירות, יוחנן. זה, על זה זה יושב, על ה-sky garden, על המרפסות,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לפתוח שוב את הדוח, אבל ,

הילה בכר:

זה כתוב בדוח.

יואל אבן:

הוא בסופו של דבר העריך את מה שהוא העריך. אתה יכול להגיד, השמאי הזה לא עשה עבודה טובה. כי אם אתה כופר באמירה שלו כמה עולה ערך מכירה ולא יודע את החישובים שלו אז אתה כופר במקצועיות שלו. וזה בסדר, אפשר,

יוחנן וייצמן:

אני, אלף,

יואל אבן:

לא, קודם כל אפשר לעשות את זה, אני לא חושב ש-, אין פה אנשי מקצוע,

יוחנן וייצמן:

אני בפירוש אומר שהשמאי לא בחן את מה שרצינו,

יואל אבן:

אז אתה אומר שהוא למעשה לא ... ,

יוחנן וייצמן:

בפעם הראשונה שהוא בא לפה הוא לא בחן את מה שביקשנו,

יואל אבן:

אני,

יוחנן וייצמן:

מה שהוועדה ביקשה בפעם הראשונה ואני שלחתי את זה פה לאמי ארבל,

הילה בכר:

אבל יוחנן, אני חושבת שהתשובות,

יואל אבן:

אני מאד התרשמתי,

יוחנן וייצמן:

בפעם השנייה את מה שהוועדה ביקשה הוא גם לא,

יואל אבן:

אני מאד התרשמתי מ ... ,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אדם מקצועי, הוא ענה,

הילה בכר:

אבל יוחנן,

יואל אבן:

מהמקצועיות שלו ושל בעל המשרד שהיה מעורב פה ... , ואם הוא אמר שזה ערך המכירה,

אריאל גולן:

... חברה הולנדית, עשו עבודה יפה וזה,

יואל אבן:

מה זה?

אריאל גולן:

אבל הייתי רוצה ... ,

יואל אבן:

החברה,

אריאל גולן:

... של עיריית ירושלים מצד מה שאנחנו רוצים לראות, לא מה שהוא רוצה להראות לנו.

יוחנן וייצמן:

אני לא ראיתי תשובות.

יואל אבן:

... תראה את ההמלצה שלנו, אנחנו לא חושבים שהגובה שהוא נתן זה הגובה שצריך, אנחנו רוצים להפחית,

אריאל גולן:

לא קשור. לא קשור. איך זה נראה,

יואל אבן:

יש לנו אמירות בנושא הזה.

אריאל גולן:

איך הנצפות של זה, פתאום באמצע העיר כזה מגדל.

יואל אבן:

אני אומר, לכן, הם הציעו, אנחנו לא רוצים ... ,

אריאל גולן :

לכן ביקשנו שנעשה הדמיות, הוועדה אמרה שהוועדה תכין הדמיות לא ממה שהוא הביא,

יואל אבן :

כן, מה הבעיה? הבעיה שאם ההדמיות שיהיו עכשיו זה הדמיות שלוקחות בחשבון את מה שהוא מציג, שאנחנו לא מאמינים. אנחנו לא חושבים שהגובה שהוא מציע זה הגובה שיהיה בסוף.

יוחנן וייצמן :

אפשר הדמיה של,

יואל אבן :

אנחנו הורדנו גובה.

אריאל גולן :

אפשר לעשות שתי הדמיות.

יואל אבן :

בהמלצה שלנו הורדנו גובה.

אריאל גולן :

שיעשה הדמיה של הגובה ... ,

יואל אבן :

אנחנו נגיד אמירות כאלה ותבחנו את זה. לקחת הדמיות היום של הפרויקט שהיזם עושה, שאנחנו לא מאמינים, שאנחנו צריכים להוריד גובה אז זה לא, זה ... ,

יהודה פרוידינגר :

ואיך זה יהיה לו כלכלי, 10 קומות פחות?

יואל אבן :

יש גם לנו גבולות, ואני אומר, בסופו של דבר, יש גבול לגובה.

יהודה פרוידינגר :

ואם הוא יגיד לא כלכלי לי, אני לא בונה?

יואל אבן:

אז הוא יגיד,

יהודה פרוידינגר:

אז לא יבנה?

יואל אבן:

אז לא יבנה. אני אומר, יש גם גבול,

יוחנן וייצמן:

לדעתי,

יואל אבן:

אנחנו מבחינתנו אומרים,

יהודה פרוידינגר:

... שלא יבנה.

יואל אבן:

לא, אני רק אומר דבר פשוט. יש גם לנו גבולות של גובה,

יהודה פרוידינגר:

בסדר,

יואל אבן:

ואנחנו באים ואומרים,

יהודה פרוידינגר:

גם הוא יגיד, הבאתי לכם שמאי,

יואל אבן:

... בוואטסאפ וזה אמירה,

יהודה פרוידינגר:

שניה, אבל, סתם, אני שואל, לדידו, הוא הביא שמאי ואתם הבאתם שמאי, שהחשובים שלו לא נכונים. עכשיו אתה אומר לו תבנה שמונה-תשע-עשר קומות פחות,

יואל אבן:

אנחנו, יש לנו,

יהודה פרוידינגר:

אז הוא יגיד לי, אבל זה לא כלכלי לי, אני לא בונה.

יואל אבן:

אין בעיה, אז לא כלכלי.

יהודה פרוידינגר:

אז לא אכפת לכם שהוא לא יבנה? לא יעזור,

יואל אבן:

אבל אומר לך מהנדס העיר, זה הגבול שלי.

יהודה פרוידינגר:

לא יעזור,

יואל אבן:

מבחינה תכנונית, שניה,

יהודה פרוידינגר:

בסדר, לא יעזור לעיר אם הוא לא יבנה.

יואל אבן:

לא, לא, אני אומר דבר פשוט,

הילה בכר:

הוא, יכול להיות,

יואל אבן:

התכנון מוביל.

הילה בכר:

שהוא יצטרך לצמצם בדברים אחרים,

יואל אבן:

שניה, התכנון מוביל, ובסופו של דבר אנחנו לא מאמינים בגובה שהוא הציע, אנחנו חושבים שצריך להוריד גובה ביחס למה שהוא הציע, ביחס לסטנדרט המקובל, וזאת העמדה שלנו, ולפעמים זה לא פוגש את המציאות הכלכלית שהוא מציג וזה בסדר גמור. אני חי עם זה בשלום. אנחנו לא נשנה עמדות תכנוניות כתוצאה מזה. אנחנו כן, זה לא מוביל אותנו. מה שמוביל אותנו בסופו של דבר זה התכנון הנכון, ובהקשר הזה אמי יקריא את ההמלצה שלנו, אנחנו ממליצים להוריד גובה, להוריד קומות, לא חושבים שצריך להגיע לגובה שהוא הגיע. אני גם לא חושב שצריך להיות מגדל רגיל. זה כן פרויקט יותר ייחודי, יותר, דיברנו על זה לא, נפרט את הכל.

אמי ארבל:

לא, כתבנו את זה.

יואל אבן:

אז אנחנו נגיד הכל ונסביר הכל, ומבחינתנו ההמלצה שלנו תואמת את העמדה התכנונית שאנחנו מאמינים בה. עכשיו, הוועדה יכולה לא להאמין בזה וזה בסדר גמור, זה זכותכם, זה ההחלטה שלכם. אנחנו נציג את העמדה שאנחנו מאמינים בה.

חיים כהן:

זה נותן מענה פרוגרמתי לשכונה הישנה?

יואל אבן:

נותן מענה ראוי לשכונה, ויש כאן הרבה מאד,

חיים כהן:

לישנה גם? נותן גם לישנה.

יוחנן וייצמן:

גם לישנה, גם לישנה, כן.

חיים כהן:

גם לישנה?

יואל אבן:

... לישנה, זה נותן מענה ראוי ל-,

חיים כהן:

... כי אני יודע שאתה מאד מקפיד,

יואל אבן:

אם ייתנו לנו אנחנו נקריא את ההמלצה המסודרת שלנו.

חיים כהן:

אני יודע שאתה מאד מקפיד על זה,

יואל אבן:

אנחנו,

חיים כהן:

לתת מענה פרוגרמתי גם לשכונה הישנה.

יואל אבן:

כן, אבל אתה יודע, יש גם,

חיים כהן:

אבל פה אני רואה, אני מזהה פה,

יוחנן וייצמן:

לא, בית הספר הניסויי יקבל אולם ספורט.

חיים כהן:

אה, אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

לא רק אולם ספורט, גם מעבדות, גם אולם רב תכליתי. הוא מקבל,

יואל אבן:

אבל זה כדי להוריד את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

אודיטורים.

דובר:

ה-10 קומות,

יוחנן וייצמן:

מזה אנחנו מקבלים עוד 10 קומות. אז זה מה ששאלתי, תגיד לי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מקבל 5,000 מטר,

יוחנן וייצמן:

בלי זה, האם נוכל להוריד 10 קומות? שאלתי שאלה פשוטה, לא קיבלתי עליה עד הדקה תשובה.

יואל אבן:

... להוסיף יחידות בתוך בית הספר עצמו.

יהודה פרוידינגר:

עם כל מה שמורידים,

אליעזר ראוכברגר:

אודיטורים.

יואל אבן:

אודיטורים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

יהודה פרוידינגר:

הוא יגיד, זה לא כלכלי, לא נותן את כל המתנות האלה.

אליעזר ראוכברגר:

עניתי לחיים.

אמי ארבל:

אני רק אתייחס גם רק מילה נוספת למה שאמרת, כי גם כתבנו את זה בהחלטה. אין ספק שהפרויקט הזה גם מבחינת עלויות הבנייה שלו, הוא פרויקט יוצא דופן. זה גם בא לידי ביטוי בשמאות ולכן אני כבר קופץ רגע לסעיף אחר, אנחנו כתבנו, לצורך העניין, הוספנו סעיף שלא היה פה פעם קודמת, שידגש כי הפרויקט מציע תכנון הכולל מצוינות אדריכלית ושטחים רבים לטובת הפרויקט בכל הקומות, הכוללים שטחי בנייה משמעותיים, כמו שאמרה הילה, שטחי הבנייה האלה יהיו זכויות מותנות עבור העיצוב המוצג בנספחי הבינוי כתפיסת התכנון, וככל שבשלב היתרי הבנייה יוצע תכנון אחר, כמו שאתה אומר, יבוא יעשה בניין סטנדרטי השונה באופן מהותי מעקרונות התכנון המוצגים בתכנית, זכויות הבנייה ... יצומצם בהתאם. אנחנו אומרים, יש פה מוצר בסוף שהוא מוצר ייחודי, שונה, לא בניין שאנחנו מכירים גם במקומות אחרים במרכז העיר, ולכן יש גם עלויות בנייה הרבה יותר גדולות ומשמעותיות, אז הוספנו את הסעיף הזה. הוספנו גם סעיף שחשבנו שנכון להוסיף במקרה הזה, לכל התכניות הגדולות בירושלים יש סעיף השמדה עצמית, אנחנו חושבים שפה צריך לכתוב סעיף הרבה יותר משמעותי של שלוש שנים השמדה עצמית ולא שבע שנים כמו שמקובל,

אליעזר ראובברגר:

יש פה סתירה בהמלצה שלך.

יהודה פרוידינגר:

רגע, הבניין,

(מדברים ביחד)

הילה בכר:

מה יש?

יהודה פרוידינגר:

... רונדו, 45 קומות?

אליעזר ראובברגר:

יש סתירה.

יהודה פרוידינגר:

רונדו, רונדו,

אמי ארבל:

תיכף נבדוק, אבל אני חושב שכן נכון,

יואל אבן:

מה הוא רצה?

אמי ארבל:

רגע, אני תיכף אדבר על הגובה,

יואל אבן:

הוא רצה הרבה יותר גבוה.

אמי ארבל:

אני תיכף אדבר על הגובה, רגע.

יואל אבן:

הורדנו, הורדנו גובה.

אמי ארבל:

אני תיכף אדבר על הגובה, התחלתי לדבר ... ,

יואל אבן:

אנחנו ... 43.

אמי ארבל:

ולכן, אנחנו חושבים ששלוש שנים במקרה הספציפי הזה הוא מספיק כי אנחנו באמת רוצים שהפרויקט, בגלל שהוא כזה ייחודי, ייבנה מהר. לגבי הקומות אמרנו שאנחנו מבקשים שהמגדל של רונדו יהיה 43 קומות למעט הקומות הטכניות.

יהודה פרוידינגר:

כמה זה ביחד?

אמי ארבל:

מה?

יהודה פרוידניגר:

כמה קומות טכניות?

אמי ארבל:

תיכף,

יואל אבן:

שניה, אני אגיד לך, קומות טכניות,

אמי ארבל:

הכל כתוב, הכל כתוב.

יואל אבן:

זה עניין של,

אמי ארבל:

הכל כתוב.

יואל אבן:

לא, קומות, אני אענה אבל,

יוסי חביליו:

מה יהיה הגובה האבסולוטי?

יואל אבן:

שניה. קומות טכניות זה עניין של אחד, רצון הדדי לעשות פחות, ואפשר, אפשר, גם אם עכשיו הוא מציג מתווה מסוים. קומות טכניות אפשר לצמצם. יש טכנולוגיות אחרות, אפשר להוריד,

יוסי חביליו:

... לצמצם, אם אתה נותן לו פה למעט קומות טכניות,

יואל אבן:

אפשר להוריד חלק מהדברים לתת הקרקע,

הילה בכר:

רגע,

יואל אבן:

לא חייב למעלה.

הילה בכר:

אבל יש לזה עוד סעיף .

אמי ארבל:

... עוד סעיף .

יואל אבן:

יש.

יוסי חביליו:

נו, מה ההגדרות?

יואל אבן:

ולכן אנחנו רוצים, קומות טכניות זה משהו,

אמי ארבל:

אתם לא נותנים לי להשלים, אתם כל רגע קופצים.

יואל אבן:

שיש לזה הרבה מאד אפשרויות לצמצם, ולכן ... להתייחס אליהם.

יוסי חביליו:

זה בשלב היתר הבנייה, לא, אני רוצה שיהיה פה מוגדר.

אמי ארבל:

בסדר, אבל אנחנו מציגים מה כרגע עמדת מהנדס העיר, לא מה הוועדה רוצה.

יואל אבן:

הקומות הטכניות זה משהו שאפשר לצמצם, אפשר חלק מהשימושים להוריד לתת הקרקע, ולכן,

יוסי חביליו:

בסדר, אפשר לצמצם ואפשר לא לצמצם.

יואל אבן:

אתה יכול להוריד לתת הקרקע המון, חלק מהדברים, גנרטור או דברים כאלה שאתה יכול להוריד למטה.

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני נותן לך פה את השיקול דעת. אני רוצה להגביל אותך מעכשיו.

יואל אבן:

... תכנון מפורט יותר, אתה לא יכול לדעת את זה היום. צריך להבין,

יוסי חביליו:

למה לא להגביה אותם ל-30 קומות, שזה המקסימום שאושר עד היום? כי אתה פורץ,

יואל אבן:

... ביחס לאיכות הבנייה הוא גבוה מדי.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל עם כל הכבוד, אנחנו לא צריכים לדאוג ליזם, צריכים לדאוג לעיר.

יואל אבן:

אנחנו חושבים שלעיר 43 קומות במקום הזה זה דבר שהוא סביר. אתה יכול לכפור, אתה יכול להצביע נגד, אני לא,

יוסי חביליו:

ברור שאני אצביע נגד.

יואל אבן:

אבל אני אומר לך שהעמדה המקצועית שלנו,

יוסי חביליו:

אני חושב שאתם הורסים את ירושלים, מה אני אגיד?

יואל אבן:

העמדה המקצועית שלנו באה ואומרת שיהיה צריך לבצע, מצד אחד לקבל איכות גבוהה,

יוסי חביליו:

בסדר,

יואל אבן:

מצד שני ... ,

יוסי חביליו:

אחרי זה בן אדם,

יואל אבן:

אבל לא לתת יותר מגובה מסוים.

יוסי חביליו:

ייתן לך איכות עוד יותר גבוהה, וירצה 50 קומות,

יואל אבן:

לא,

יוסי חביליו:

ליד העיר העתיקה. מה תעשה?

יואל אבן:

כל פרויקט נבחן לגופו, בקינג ג'ורג' זה פרויקט שהוגדר כפרויקט ... ,

יוסי חביליו:

אני אומר לכם שהרכבים שהם יוצאים לרחוב הלל שמה, יהיה פקק לא נורמלי שמה.

יהודה פרוידינגר:

קטסטרופה, קטסטרופה.

יואל אבן:

יש רכבת קלה, יש רכבת כבדה,

יוסי חביליו:

גם רואים מה קורה היום עם הרכבת הקלה.

דובר:

גם בשבת?

יואל אבן:

רכבת כבדה מגיעה עד צומת האיקסים, רכבת כבדה. אנחנו באמת מצפים שבפרויקט הזה אנשים בוודאות לא ישתמשו, ומי ש-,

יוסי חביליו:

אנשים, המיליונרים שיקנו שם,

יואל אבן:

ומי שיהיה לו פקק,

יוסי חביליו:

רק המסוק והרחפן יוכלו להביא אותם.

יואל אבן:

מי שיהיה לו פקק לא ישתמש באוטו.

יהודה פרוידינגר:

הוא עושה, הוא עושה חניה לרחפנים למעלה. הוא עושה חניה למעלה לרחפנים.

אמי ארבל:

אתה סותר את עצמך, יוסי.

יואל אבן:

מקום שמשורת בשתי רכבות קלות ורכבת כבדה, אין בעיה ב-,

יוסי חביליו:

תראה מה היום קורה ברכבת הקלה, עוד לפני המגדלים.

יואל אבן:

אבל לא הגעת ל-73 ק"מ רשת מסילתית של כל העיר. כולה קו אחד, ברור שזה יהיה עמוס. אבל הרשת המסילתית מייצרת כמות אחרת. הלוואי שכל הערים במדינה יגיעו למצב הזה, יוסי. תאמין

לי. בונים פה מגדלים בכל מיני שכונות בערים חדרה, פתח תקווה, נתניה, אתה יודע מה עושים שם
בלי רכבות קלות, בלי כלום?

יוסי חביליו:

אז זה בדיוק, אתה רוצה שירושלים תהיה,

יוחנן וייצמן:

... מסכים עם מהנדס העיר.

יוסי חביליו:

חדרה ונתניה ותל אביב,

יואל אבן:

... פה, לא, אתה יותר מדי,

יוסי חביליו:

אין לנו ייחוד.

יואל אבן:

יוסי, אתה נורא מקטין,

יוסי חביליו:

מגדלים, איפה העיר העתיקה?

יואל אבן:

אתה נורא מקטין את העיר.

יוסי חביליו:

איפה המראה של ירושלים? איפה הייחוד?

יואל אבן:

אני חושב, אני חושב שאתה נורא,

יוסי חביליו:

מגדלים.

יואל אבן:

אתה נורא מקטין את העיר. אני חושב שהעיר הזאתי שמייצרת רשת,

יוסי חביליו:

כן? אתה מקטין את ההיסטוריה שלה והקודש שלה.

יואל אבן:

לא, אני חושב שלא.

יוסי חביליו:

יאללה, ... ,

יואל אבן:

ממש לא. אנחנו יודעים איפה לבנות ויודעים איפה לשמור.

יוסי חביליו:

אפילו הדמיות לא הבאתם,

יואל אבן:

יודעים איפה לבנות ואיפה לשמור.

יוסי חביליו:

זה כבר לא מעניין.

יואל אבן:

לא, כי זה הדמיות לא רלוונטיות, גם אם יהיה, זה דברים שהציגו כבר בוועדה הקודמת, דרך אגב. הצגנו אותם, אבל הם לא רלוונטיות וזה לא הגובה שאנחנו ממליצים. אנחנו ממליצים על פחות.

יוסי חביליו:

את הזה של 43,

יואל אבן:

בסדר,

יוסי חביליו:

תביא לפה, נראה איזה נזק זה עושה ונחליט. זה בדיוק, תבין את הסיטואציה.

יואל אבן:

ההדמיות שהוצגו,

יוסי חביליו:

הוועדה דורשת הדמיות, אתם לא מביאים,

יואל אבן:

זה לא נכון, הוצג, הוצג.

יוסי חביליו:

עכשיו אומרים זה לא רלוונטי כי הנמכנו. אין בעיה,

יואל אבן:

בוועדה הקודמת הוצגו הדמיות.

יוסי חביליו:

אני אומר לך עד 30, אני מוכן. למה? כי זה מה שיש. גם מגעיל.

יואל אבן:

בוועדה הקודמת הוצגו ההדמיות, אחד.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה זה נקרא עד 30 אתה מוכן?

יואל אבן:

זה לא תואם את ... שאנחנו ממליצים.

אליעזר ראוכברגר:

לפי רק"ל.

יוסי חביליו:

אז אני אומר שאסור לחרוג מהמדיניות, ממה שיש. אפשר גם להנמיך ממדיניות.

אליעזר ראוכברגר:

אז תסביר, נכון, אבל תסביר למה אתה אומר 30.

יואל אבן:

יש פה פינוי בינוי,

יוסי חביליו:

... כשהוא יסיים אני אסביר.

יואל אבן:

הרי למה עשינו בדיקה שמאית? דרך אגב, יוסי, אתה ביקשת,

יוסי חביליו:

עוד לא הגיע הזמן להסביר. אני שואל את השאלות,

יואל אבן:

אתם ביקשתם בדיקה שמאית,

יוסי חביליו:

... בדיבור בינינו.

יוחנן וייצמן:

ביקשנו תשובות, זה הכל.

יוסי חביליו:

מה?

יואל אבן:

אתם ביקשתם בדיקה שמאית כי הבנתם שיש פה אירוע. יש לך גם פינוי בינוי, יש לך תקן 21, במקומות מהסוג הזה עושים בדיקה שמאית ונותנים את המינימום שצריך,

יוסי חביליו:

יואל,

יואל אבן:

... פחות.

יוסי חביליו:

אתה לא היית אולי כשאמרתי, אנחנו לא חייבים שום דבר לאף אחד. אנחנו חייבים לציבור ולהיסטוריה של ירושלים. אותי זה לא מעניין אם חוות הדעת שמאי תקבע שהוא בונה 100 קומות או 30 קומות. אני חשבתי שהשמאי יגיד להפחית משמעותית. הוא לא אמר את זה, אני עדיין לא רוצה את התכנית.

יואל אבן:

זה הבדיקה שלו, מה?

יוסי חביליו:

אבל אני עדיין, אז שלא יבנה בכלל.

יואל אבן:

הוא יגיד את מה שאתה רוצה?

יוסי חביליו:

שלא יבנה בכלל.

יואל אבן:

... אתה,

יוסי חביליו:

שלא יבנה בכלל.

יואל אבן:

יוסי, זכותך להצביע נגד,

יוסי חביליו:

נכון.

יואל אבן:

אבל אני אומר לך,

יוסי חביליו:

אבל אני אומר לך, יואל,

יואל אבן:

שהעמדה התכנונית שלנו,

יוסי חביליו:

כשכל הבניינים האלה יהיו בנויים אני ואתה לא נהיה פה,

יואל אבן:

אז אני אומר לך,

יוסי חביליו:

ואני לפחות, מצפוני יהיה שקט למען הציבור.

יואל אבן:

בסדר גמור, אני לא מתווכח על זה. רק אני אומר שמבחינתנו בעמדה התכנונית שלנו, ההמלצה שלנו היא מאוזנת,

יוסי חביליו:

אני חושב שאתם טועים בענק.

יואל אבן:

היא מאוזנת בצורה טובה,

יוסי חביליו:

אתם לא נותנים חשיבות,

יואל אבן:

את הצורך ואת הייחוד,

יוסי חביליו:

לייחוד של ירושלים.

יואל אבן:

בסדר.

אמי ארבל:

לא, אבל השאלה, יוסי, אני שואל עכשיו באמת, השאלה שנשאלה, אין פה תשובה אחת מן הסתם, הרי בסופו של דבר המתחם הזה, ויש פה, יש פה דוגמה לבניין שנבנה, זה בניין שנבנה בתוך המתחם בעצם, נכון?

יוסי חביליו:

נכון.

אמי ארבל:

יש פה שני מגדלים. רגע,

יוסי חביליו:

נכון.

אמי ארבל:

השאלה לצורך העניין אם רוצים, וזה בניין, לא משנה, אני מעליב את הבניין, הוא בניין סטנדרטי. השאלה אם הוועדה חושבת, כי מהנדס העיר חושב אחרת, אם לעשות פה עוד שלושה בניינים כאלה סטנדרטיים ורגילים בגובה של 30 קומות כמו שאתה אומר, וגם אתה אומר שזה המדיניות, או כן לאפשר את החריגה בגובה לאור הפרויקט הזה,

אליעזר ראוכברגר:

30 קומות עם חריגה בגובה.

אמי ארבל:

שהוא שונה לחלוטין,

יואל אבן:

כולל ה-,

אליעזר ראוכברגר:

30 עם חריגה בגובה,

אמי ארבל:

לא, כי ... ,

אליעזר ראוכברגר:

קומות טכניות.

אמי ארבל:

לא,

יוסי חביליו:

נכון. אני גם נגד זה.

אמי ארבל:

זה לא הנושא,

יוסי חביליו:

מחר זה יהיה לך,

אמי ארבל:

גם פה יש קומות טכניות.

יוסי חביליו:

אמי, אמי, אמי,

אמי ארבל:

גם פה יש קומות טכניות.

יוסי חביליו:

אמי,

אמי ארבל:

גם פה יש קומות טכניות.

יוסי חביליו:

טכניות זה מזגנים, מערכות,

אמי ארבל:

אבל השאלה, יוסי,

יוסי חביליו:

זה יכול להביא לך עוד חמש קומות,

אמי ארבל:

השאלה,

יוסי חביליו:

בבורג' חליפה הטכני זה 40 מטר.

אמי ארבל:

אבל עוד פעם, יוסי, אבל השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

בורג' חליפה נמצא בדיון, זה ... ,

אמי ארבל:

זה לא נכון אבל.

יוחנן וייצמן:

חלילה, חלילה.

אמי ארבל:

אבל זה לא נכון מה שאתה אומר.

אליעזר ראוכברגר:

אל תערב, זה ... ,

יוסי חביליו:

20 למעלה, 20 למטה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה גם, אתה קיבלת חוות דעת מהיועצת המשפטית לעירייה, אסור לך לדבר על בורג' חליפה.

יוסי חביליו:

... מותר לי לדבר,

אמי ארבל:

יוסי, אבל השאלה,

יוסי חביליו:

הפה שלי עוד לא סגור.

אמי ארבל:

יוסי, השאלה,

יוסי חביליו:

רגע,

אמי ארבל:

רגע, להשלים רק את השאלה. אני אומר, השאלה אם רוצים עוד שלושה בניינים כאלה בגובה 30 קומות שהבניינים, אני לא אומר יפה לא יפה, סטנדרטי, או משהו אחר לחלוטין עם מצוינות אדריכלית מאד משמעותית, עם משרד שאני חושב שכולם התרשמתם, אוהבים, לא אוהבים, מהרמה ומהאיכות ומהפרויקט שהוא שונה, עם החריגה הזאתי בגובה ש ... ,

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני רוצה לספר לך שאני בשבת היו לי אורחים מחוץ לעיר. לקחתי אותם לתורמוסים של המצפה תל ואחרי זה לקחתי אותם לטיילת ארמון הנציב והסתכלנו על העיר העתיקה, והם אמרו לי שהמגדלים האלה שכבר קיימים הם כבר מכערים, כי בעין כשאתה מסתכל על העיר העתיקה, על היופי, אתה כבר רואה אותם.

אמי ארבל:

בזה אתה אומר,

יוסי חביליו:

רגע,

אמי ארבל:

בזה אתה תומך אבל.

יוסי חביליו:

תן לי לסיים. אז אני אמרתי להם שאני נלחם על שני דברים. אחד, שהמגדלים האלה לא יתקרבו עוד יותר לעיר העתיקה, עיין ערך קוקייה, ושתיים, שלפחות לא יהיה יותר גבוה. אמרו לי, הרסו חלק, אבל מאחלים לך בהצלחה שלא יהרסו עוד. אז אם יהיה 42 או 45, ופלוס הטכני, אז כל אחד יראה את זה. אז עם כל הכבוד ליופי שיהיה מלמטה או יהיה מלמעלה, זה כמו מה שהוא אומר, אל תגיד

לי על בורגי חליפה. אתה יודע מה אומרים היזמים? הם אומרים, גם בניו יורק, כשאמרנו להם מגדלים זה לא מתאים לאנדרטה, הם אומרים, גם בניו יורק עשו את האנדרטה של האסון בין המגדלים. אז זה מצדיק את הטיעון שלי, אחד, ניו יורק זה עיר מסחר, שתיים, שמה היה האסון. מה הם רוצים שיעשו?

דובר:

... לא אני.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל זכותו ללכת, לא יהיו. שאלתי אותו.

יוסי חביליו:

חבל על הדיבור, תאמין לי, טוחנים את המים. אבל שיהיה בפרוטוקול, להיסטוריה.

אריאל גולן:

למה? אולי שכנעת פה את החברים?

יהודה פרוידנגר:

לא,

יוסי חביליו:

אני מקווה. עובדה שבאתי, נכון?

יהודה פרוידנגר:

האמירות האלה חשובות מאד.

יוסי חביליו:

אם הייתי מתיימש, חכה, עוד לא דיברתי את הדיבור הסופי אליכם.

יהודה פרוידנגר:

אני חושב שהאמירות האלה על,

יוסי חביליו:

זה בינתיים אליהם. אחרי שהם יסיימו ויהיה דיון פנימי אני אדבר את הדיבור שלי לפרוטוקול, אליכם.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה דיון פנימי? זה עכשיו דיון פנימי.

יוסי חביליו:

אוקי, אז לדבר? הם סיימו?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, תשאל אותם.

יוסי חביליו:

אתה היושב ראש.

יואל אבן:

מה, את ההמלצה? לא קראנו את הכל, אתה יכול להמשיך.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא התייחסו להמלצה סעיף סעיף. אתה רוצה לדבר על,

אמי ארבל:

ההמלצה כתובה בפניכם.

יוחנן וייצמן:

קרא, קרא אותה.

אליעזר ראוכברגר:

יש לד,

יוחנן וייצמן:

חזקה עליו שהוא קרא אותה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חביליו, יש לך הערות על ההמלצה או שאתה רוצה לדבר באופן כללי על התכנית? כי הערות יש לי גם נקודות מסוימות, כמו למשל שאמרתי לו שיש פה סתירה, במקום אחד הם כותבים שלוש שנים, במקום אחר הם כותבים שבע שנים.

אמי ארבל:

נכון, אתה צודק.

הילה בכר:

אז נלך על המחמיר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. לא, אני אומר, ...

יוסי חביליו:

אני רוצה לדעת מה יהיה הגובה האבסולוטי.

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה, אבל כשיש סתירה בתוך ההמלצה אז צריך לתקן את זה,

הילה בכר:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל.

הילה בכר:

רק בני אדם אנחנו.

יוסי חביליו:

אני מתנגד לתוספת הקומות הטכניות,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, אני באתי בטענות?

יוסי חביליו:

שיכללו את הטכניות בתוך המספרים שנתתם להם.

אליעזר ראוכברגר:

רק אני אמרתי שיש ... כן.

יוסי חביליו:

הטכני ... עוד הרבה.

אליעזר ראוכברגר:

אגב, אם רוצים צריך לכתוב, לשנות, צריך לכתוב גם ... ,

יהודה פרוידינגר:

ואז תצביע בעד?

יוסי חביליו:

לא.

יהודה פרוידינגר:

אז מה אתה,

יוסי חביליו:

בסדר, אני מנסה להקטין נזק, מה אתה רוצה?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

מה שיוחלט, אני לא זה, שלוש, ארבע, בסדר,

יוחנן וייצמן:

... את התכנית,

אמי ארבל:

אתה אומר לא לאשר ולא להאריך.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יש הערות להמלצה, אחר כך אתה תצביע, תחליט לפי מה שאתה רוצה. אני לא אומר לך מה לעשות, מה אני, גם אם אני אגיד לך הרי לא תשמע בקולי, אז מה זה משנה?

יוסי חביליו:

וואלה, אתם מגדלי בבל עשיתם פה, שמעתם מה בתנ"ך אמרו על מגדלי בבל.

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה?

אריאל גולן:

וייבן עוזיהו מגדלים בירושלים.

יוסי חביליו:

לא, זה לא, תביא את המגדלים של עוזיהו, היפים, הנחמדים, של ארבע קומות, שלוש קומות.

אריאל גולן:

לא, לא,

יוסי חביליו:

תביא את המגדלים של עוזיהו. על מגדל בבל שמעת בתנ"ך, שמעת?

אליעזר ראוכברגר:

כן. חביליו?

יוסי חביליו:

כן, תורי? אבל אני בדיון, אני אחזור אליך, בסדר? היום, היום, אבל, רגע, עוד חצי שעה. אני בדיון עכשיו של וועדה. סכנת חיים.

(צוחקים)

יוסי חביליו:

טוב, תורי עכשיו?

יהודה פרוידינגר:

... ? עד עכשיו מה היה?

יוסי חביליו:

לא, עד עכשיו דיברתי עם יואל אבן. אם מסכמים אז אני מסכם.

רותם פסו:

יש לנו התייחסות חברתית, אם אפשר.

יוסי חביליו:

לייזר, אז שיתייחס החברתי, אני אתייחס,

יהודה פרוידינגר:

היושב ראש, החברתי רוצה להתייחס.

רותם פסו:

אפשר? ראוכברגר, אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן. רגע, שניה. חביליו, אתה רוצה לשמוע אותם קודם או רוצה לדבר?

יוסי חביליו:

אני אשמע אותם, ניתן להם את הכבוד המגיע להם.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, בבקשה.

רותם פסו:

אני ביקשתי רשות. אז אני פה כדי לדבר על ההיבט החברתי של המתחם הזה. אני אגיד שהייתה לנו התכתבות ארוכה מאד עם היזם ולא קיבלנו את כל מה שאנחנו צריכים. דבר ראשון אין לנו מיפוי אזרחים וותיקים ואנשים עם צרכים מיוחדים על כל המתחם, ויש שם כמה וכמה בניינים, ובנוסף יש בניינים שנמצאים כרגע בקו הכחול, שאין לנו תמונת מצב חברתית עליהם בכלל, ספציפית קינג ג'ורג' 27 אנחנו לא יודעים לגבי נציגות שם, עורך דין דיירים. אז אנחנו, ההמלצה שלנו היא להוריד את זה מסדר היום, לדחות את ההכרעה עד שנקבל את החומרים. זה מההיבט החברתי.

יהודה פרוידינגר:

מה הבעיה המרכזית?

רותם פסו:

אין לנו מיפוי אזרחים וותיקים ואנשים עם צרכים מיוחדים על כל המתחם אלא רק קיבלנו על כמה בניינים וחסר לנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק להגיד אבל, 29,

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה אתה אומר? שמה.

רותם פסו:

אין לנו מיפוי אזרחים וותיקים ואנשים עם צרכים מיוחדים, זאת אומרת, אני לא יודע מה הם צרכים ואם הם דואגים להם, ברוב הבניינים שבקו הכחול. פלוס יש בניינים בקו הכחול כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

כמה דיירים יש שמה?

רותם פסו:

סביבות, יחידות מגורים לפי מה שאנחנו קיבלנו, משהו כמו 70 דירות שהם למגורים.

אליעזר ראוכברגר:

70 דירות?

רותם פסו:

שהם למגורים.

אריאל גולן:

אה, ויש משרדים.

אליעזר ראוכברגר:

לנו אמרו בפעם הקודמת 200.

אריאל גולן:

לא, כי יש שמה דירות שזה משרדים כנראה.

רותם פסו:

לא, אני מדבר על דירות שגרים בהם.

יוסי חביליו:

כמה יש? כמה יש?

רותם פסו:

הוא לא מדבר על יחידות,

אריאל גולן:

משרדים, מרפאות,

יוסי חביליו:

כמה יש?

רותם פסו:

אני הנתונים שלי הם מהדוח החברתי.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, יש דירות שהם הוסבו למשהו אחר?

רותם פסו:

יכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:

הייעוד שלהם זה מגורים, רק השימוש בפועל הוא משהו אחר.

רותם פסו:

יכול להיות, יכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

יוסי חביליו:

כמה דירות יש שם?

אמי ארבל:

... 150,

רותם פסו:

לפי מה שהבנתי, שימוש בפועל,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רותם פסו:

דירות שגרים בהם, סביבות ה-70.

אמי ארבל:

לנו ... שיש 150,

יוסי חביליו:

מגורים?

רותם פסו:

מגורים.

אליעזר ראוכברגר:

פה הציגו 208, 200.

יוסי חביליו:

כן, לא, אז זה גם אומר ש ... ,

אליעזר ראוכברגר:

כשדיברנו על המכפיל,

יוחנן וייצמן:

לכן בשאלות רשמתי לו מספר דירות.

אליעזר ראוכברגר:

דיברנו על המכפיל,

יוחנן וייצמן:

בין השאלות ששאלתי,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

זה היה רק כמו טיפס,

אמי ארבל:

אני רק אגיד לגבי 29,

יוחנן וייצמן:

תציג לי מה מספר הדירות .

אמי ארבל:

לגבי 29, 29 כבר מיועד להריסה בתכנית של פזגז ... המאושרת, לכן זה לא העניין המהותי פה,

רותם פסו:

אבל אני, אני דיברתי איתם, אמי, והם לא, הם אמרו שהם עדיין נמצאים שם בדין ודברים לגבי ... ,

אמי ארבל:

לא, על 29 כבר יש תכנית מאושרת להרוס את הבניין.

רותם פסו:

קינג ג'ורג' 29?

אמי ארבל:

כן, כן, אני מראה.

רותם פסו:

זה היה פינוי בינוי?

אמי ארבל:

זה פזגז,

גבריאל אבזבקייב:

זה פזגז.

אמי ארבל:

התכנית המאושרת של פזגז.

גבריאל אבזבקייב:

תכנית מאושרת פזגז, 30 קומות.

רותם פסו:

אז למה הם לא יכולים להציג מסמכים של נציגות ועורך דין דיירים?

אמי ארבל:

לא, אז זה לא היה פינוי בינוי, כי זה,

רותם פסו:

אה, זהו, זה לא היה פינוי בינוי,

אמי ארבל:

29 לבדו הוא רק,

רותם פסו:

זה מה ששאלתי,

אמי ארבל:

רק יחידות דיור.

רותם פסו:

הבנתי, זה מה ששאלתי. בסדר, שיראו את זה, אנחנו מעדיפים שיראו את זה לפני שהתכנית ...

אריאל גולן:

יש משהו שקשה לי,

יהודה פרוידינגר:

איך לא יצרו קשר?

אריאל גולן:

זה בניין שאמור להיות ... ,

יהודה פרוידינגר:

איך לא קיבלו את הנתונים האלה?

אריאל גולן:

20% מהדירות זה דירות קטנות,

יואל אבן:

ודירות להשכרה.

אריאל גולן:

דירות להשכרה. ... מחיר לא מפוקח, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, 50% זה מעונות סטודנטים.

אריאל גולן:

איפה כתוב?

יוחנן וייצמן:

לא?

יוסי חביליו:

... חשבתי גדול, ... זה רק 70 דירות.

רותם פסו:

אמי, במבוא המתמיד, במבוא המתמיד,

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

אבל יואל, אני מדבר חניות,

יהודה פרוידינגר:

... חניה.

אריאל גולן:

אצלם בכלל אין חניות לדירות האלה של ה-55 מטר, ולכל השאר זה חצי חניה לדירה. זה לא,

רותם פסו:

זה בניין שיש בו דירות,

יואל אבן:

לגבי החניות, שוב, זה פרויקט בשורת רק"ל. מי שרוצה לגור בפרויקט הזה,

אריאל גולן:

עובדתית,

יוסי חביליו:

אבל זה אנשים עשירים,

אריאל גולן:

אתה לא יכול לעשות חצי חניה,

יוסי חביליו:

הם לא נוסעים ברק"ל.

יואל אבן:

... אתם לא חושבים בראש,

יוסי חביליו:

מה, הם יידחסו כמו סרדינים?

יואל אבן:

כי אתם לא חושבים בראש כמו שאני חושב שירושלים צריכה להיות, כולל אנשים עשירים בירושלים או אנשים אמידים או אנשים בינוניים או עניים. ירושלים תהיה ירושלים שעובדת בתחבורה שאנחנו עושים לה. זה המציאות. אנשים יוכלו לנסוע,

דובר:

... בתחבורה ש-?

יואל אבן:

שאנחנו מייצרים. תחבורה הסעת המונים, אין בכל מקום בארץ דבר כזה.

יהודה פרוידניגר:

בסדר, אבל מכונית למשפחה ירצו.

יואל אבן:

מה זה?

יהודה פרוידינגר:

מכונית אחת למשפחה ירצו.

יואל אבן:

אתה טוען, אני טוען אחרת.

הילה בכר:

יש מקומות שלא יוכלו, מה נעשה?

יואל אבן:

אני טוען אחרת.

יהודה פרוידינגר:

אז לא, בסדר, אז לא ... ,

יואל אבן:

אתה יודע שהיום יש ערים שלמות שמבינים את המצוקה התנועתית הקיימת ויש תקן חניה אפס בכלל?

יהודה פרוידינגר:

בסדר, אתה יודע שיש ערים שלמות,

הילה בכר:

באירופה לא נותנים למרכזי ערים בכלל להיכנס,

יהודה פרוידינגר:

אתה יודע שיש ערים שלמות שבמרכז העיר לא בונים לגובה?

אריאל גולן:

... חניה לדירה ו-20% ... ,

יהודה פרוידינגר:

יש ערים שלמות שבמרכז העיר לא בונים לגובה, בפרט, בלונדון, באתונה,

יואל אבן:

אתה טועה אבל לא משנה,

יהודה פרוידינגר:

לא בונים לגובה.

יואל אבן:

שניה, עזוב,

יהודה פרוידינגר:

לא בונים לגובה, ... ,

אליעזר ראוכברגר:

גם בתל אביב.

יהודה פרוידינגר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

גם בתל אביב.

יהודה פרוידינגר:

בתל אביב, גם במרכז ... ,

אריאל גולן:

למה? כל ... ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, במסביב. לא במרכז, אין מגדלים במרכז, לא תמצא.

יואל אבן:

בדיוק כמו שאנחנו עושים.

אליעזר ראוכברגר:

לא. למה, זה מרכז.

יואל אבן:

כשהם בונים ברוטשילד,

אליעזר ראוכברגר:

קינג ג'ורג' זה מרכז, מה אתה אומר לי ש ... ?

יואל אבן:

כשהם בונים ברוטשילד,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עכשיו לא מדברים על קריית מנחם,

יואל אבן:

כשהם בונים,

אליעזר ראוכברגר:

או על דרך חברון.

יואל אבן:

כשהם בונים,

אליעזר ראוכברגר:

זה המסביב.

יואל אבן:

אתה טועה.

אליעזר ראוכברגר:

לא זה הנושא עכשיו, עכשיו מדברים על,

יואל אבן:

אתה טועה. תל אביב,

אליעזר ראוכברגר:

על מרכז העיר ועל קוקייה,

יואל אבן:

... המרכז,

אליעזר ראוכברגר:

שזה סוג של מרכז העיר, או הדוידקה, זה גם מרכז העיר.

יואל אבן:

המרכז שלהם זה כמו ש ... , זה המרכז שלי.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

לנסוע בתחבורה ציבורית.

הילה בכר:

שייקחו car to go.

יהודה פרוידינגר:

את לא יכולה להכריח אותם.

הילה בכר:

יש עוד אופציות.

יואל אבן:

אנחנו בונים בקינג ג'ורג',

יהודה פרוידינגר:

את לא יכולה להכריח את האנשים, אנשים רוצים מכונית,

יואל אבן:

ושומרים על מרכז העיר ההיסטורית.

אליעזר ראוכברגר:

... תל אביב פקוקה כמו לא יודע מה.

הילה בכר:

היום העולם הולך לכיוונים של הוצאת הרכב,

אליעזר ראובברגר:

עם הרק"ל ועם הכל.

יואל אבן:

אנחנו,

יהודה פרוידינגר:

ישראלים לא, ישראלים לא,

יואל אבן:

גם תל אביב בונה מגדלים על רוטשילד ומטר משם, כמו שאנחנו עושים בנחלאות. ואני אומר לך שבסופו של דבר אנשים יהיה להם בחירה. אנשים יבינו, אתה יכול לנסוע ברכב שלך, הכל בסדר, תהיה ארבע שעות בפקק, או תשתמש בהסעת המונים.

יהודה פרוידינגר:

או שתהיה שלוש שעות בפקק ברכב.

יואל אבן:

לא, לא.

יהודה פרוידינגר:

תראה מה הולך. אתם לא מציגים ... רשת, רשת, רשת, כל הזמן אתם אומרים, הרכבת תיתן פתרון. הרכבת לא תיתן פתרון, אתם יודעים את זה,

הילה בכר:

אבל בגלל זה גם מתכננים את המטרו,

יהודה פרוידינגר:

עובדה שמתחילים לתכנן מטרו,

הילה בכר:

ואת הרכבת הכבדה שתגיע למרכז העיר.

יואל אבן:

זה הבסיס ... ,

יהודה פרוידינגר:

כבר שנה מתכננים מטרון, למה?

הילה בכר:

אבל,

יהודה פרוידינגר:

אם רשת הרכבות,

יואל אבן:

אני חושב,

הילה בכר:

אבל בגלל זה הרכבת הכבדה מגיעה למרכז העיר, יש עוד ... ,

יואל אבן:

אני חושב שמה שעשינו אין במקום אחר בארץ, בסדר.

יהודה פרוידינגר:

... ייסע ברכבת הכבדה. מה, הוא ייסע ברכבת הכבדה?

יואל אבן:

בוא, הלוואי שכל הערים במדינה היו ככה, הלוואי. רק מתפלל שבכל מדינת ישראל זה היה ככה, מתפלל. אנחנו מייצרים פה רשת הסעת המונים שאין בשום מקום אחר בארץ, רכבת כבדה שנכנסת למרכז העיר, איפה יש דברים כאלה? רק פה בירושלים כולם, קטסטרופה,

יהודה פרוידינגר:

הלוואי, הלוואי,

יואל אבן:

בוא, החיים יותר טובים ... ,

יהודה פרוידינגר:

יואל, יואל, יכול להיות שהאנשים שעובדים מול הרכבת הקלה ומול הזכיינים יש להם שיקולים אחרים. אם כותבים שהציבור רוצה לעמוד ברכבת, מי זה הציבור הזה? איפה הסקר שהם עשו, שלא מוצאים כיסאות ברכבת, רוצים שאנשים יעמדו שעה וחצי להדסה, לפסגת זאב?

דובר:

אני מאמין ... ,

יהודה פרוידינגר:

אני גם מאמין, הלוואי שכולם היו מאושרים ... , אתה רוצה להצביע? מה אתה רוצה לעשות? אולי זה עוד סיבה לדחות, שייתנו חוות דעת על החברתית? אולי זה עוד סיבה, סיבה לדחות, לתת חוות דעת חברתית?

הילה בכר:

הם צריכים השלמות, זה בעיקר השלמות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

להשלמה, להשלמה.

אליעזר ראובברגר:

רותם, מה השורה האחרונה שלך?

יהודה פרוידינגר:

הוא ממליץ לדחות.

רותם פסו:

אני אומר, אנחנו,

יהודה פרוידינגר:

הוא אמר שהוא ממליץ לדחות.

רותם פסו:

אנחנו הגענו לפה לפני הדיון שהיה בהמלצה להוריד מסדר היום כדי שהם ישלימו את הדברים לפני שהתכנית מופקדת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לדחות את ההכרעה להשלמה.

רותם פסו:

לדחות את ההכרעה.

אליעזר ראוכברגר:

...

רותם פסו:

זה שיח שמתנהל איתם באמת הרבה מאד זמן, השקענו שם המון משאבים ולא קיבלנו את מה שאנחנו צריכים.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה עכשיו? סליחה, לא שמעתי. מתנצל.

רותם פסו:

אני אומר, אני אומר, לדחות את ההכרעה או להוריד מסדר היום כדי שהם ישלימו את מה שצריך ואז יגיעו לדיון להפקדה. כרגע אין לי מיפוי אזרחים וותיקים ואנשים עם צרכים מיוחדים על רוב המתחם, ומעבר לזה, הבניין הוא בקינג ג'ורג' 29 שלא היה פינוי בינוי ועכשיו הוא כן בקו כחול של פינוי בינוי, אז אני לא יודע מי נציגות שם, מי עורך דין דיירים שם, לא יודע מי מייצג את הדיירים.

חיים כהן:

בית משפט, בית משפט,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמי ארבל:

אמרתי, 29 זה לא סיבה כי יש כבר תכנית להריסה של הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא הבנתי.

אמי ארבל:

29 זה הבניין של פזגז שכבר סומן להריסה, בניין חדש.

אליעזר ראוכברגר:

נכון. נכון.

אמי ארבל:

אז זה לא, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

ועכשיו יש תכנית מאושרת.

אמי ארבל:

נכון, אמרתי, זה מה שאני אומר.

רותם פסו:

אגב, אמי, קינג ג'ורג' 27 זה גם אותו סיפור?

אמי ארבל:

27? בוא נראה מה זה 27.

רותם פסו:

כי גם לגבי שם אין לי מידע.

אמי ארבל:

27, 27 התייחסנו בהחלטה. אנחנו, יש פה שתי חלקות למעשה שהוא צירף לתכנית, אני אראה לכם רגע.

יוחנן וייצמן:

27 זה הפינתי, זה הבניין שאישרנו אותו, ...

רותם פסו:

שמה יש יחידות דיור?

אמי ארבל:

זה 27, רגע, יש פה את החלקה 80 ו-30. אנחנו אמרנו, כתוב בהמלצה ש-30 בכלל לא הוציא כי הוא לא תורם שום דבר לתכנית והוא לא הורס אותו,

רותם פסו:

כן.

אמי ארבל:

ואת 80 אנחנו כתבנו שהוא צירף לתכנית, אנחנו מבקשים הסכמות, ואם אין הסכמות להוציא אותו. אז גם זה,

רותם פסו:

אבל שיביא לי גם דוח חברתי על הדבר הזה.

אמי ארבל:

הסכמות, מבחינתי, לא יודע,

רותם פסו:

דוח, מיפוי. אני לא יודע מה קורה שם.

אמי ארבל:

זה כתוב בהמלצה. אתה רואה? הנה, זה זה, זה להוציא את 30 מהקו הכחול, זה להוציא את חלקה 30 מהקו הכחול, והשני, 27 זה זה, מספר 80.

יהודה פרוידינגר:

... להביא להצבעה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

יש לקבל הסכמות ... התכנון המוצע ... ,

אליעזר ראוכברגר:

חכה, חברים רוצים לדבר, מה זה? חביליו רצה לדבר. אתה לא רוצה לדבר?

רותם פסו:

אם התכנית בסוף מופקדת,

יהודה פרוידינגר:

אני רוצה, דיברתי,

רותם פסו:

אז כן אני אשמח לכמה תנאים להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

... נשמע את עמדתו. מה, אתה,

רותם פסו:

... זה לא המלצה שלנו, אבל מה שתחליטו.

אליעזר ראוכברגר:

אתה אוויר?

יהודה פרוידינגר:

אני דיברתי תוך כדי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אתה דיברת בשאלות, לא בלהציג עמדה מסודרת. כן. איפה חביליו?

יוסי חביליו:

הנה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן ללכת לשם ולא לשבת לי על הראש? אתה מוכן ללכת לשם ולא לשבת לי על הראש? הו, שלום אדוני.

משה ליאון:

שלום, שלום.

אליעזר ראוכברגר:

תביא כיסא.

משה ליאון:

שלום.

אליעזר ראוכברגר:

שלום וברכה.

משה ליאון:

שלום. אני פשוט יושב פה בפגישות ואומרים לי פה שאני לוחץ, אני מדבר, ואתה גם דאגת שזה יהיה כתוב בפרוטוקול, אז אני רוצה להבהיר הבהרה אחת. אני לא,

יוסי חביליו:

מי אמר אתה דאגת?

משה ליאון:

אני לא מכיר, עזוב, עזוב, מספיק.

יוסי חביליו:

מה אתה רוצה ממני?

משה ליאון:

הלו, דבר איתי יפה,

יוסי חביליו:

אני לא התייחסתי אליך.

משה ליאון:

כבוד סגן ראש העיר,

יוסי חביליו:

אני מדבר אליך יפה,

משה ליאון:

תדבר איתי, איתי דבר יפה, בסדר? בוא נעצור.

יוסי חביליו:

אני מדבר אליך יפה ואני בכלל לא התייחסתי אליך.

משה ליאון:

בוא נעצור. אז בוא נעצור. מה שאני רוצה לומר,

יוסי חביליו:

אתה אומר משהו נגדי שהוא לא נכון.

משה ליאון:

קודם כל אני לא מכיר את התכנית, לא יודע במה מדובר, כמו שאני לא מתערב בכל התכניות האחרות שאתם מאשרים פה. אבל אין ספק שהתכנית הזאת היא בהחלט משקפת את המדיניות שלי כדי שאנחנו נחזק את ירושלים וכדי שנחזק כל פינה בירושלים כולל השכונות שאתם מאשרים, כולל מרכז העיר וכולל מקומות אחרים בעיר, אני בהחלט בעד בנייה לגובה. זה לא סוד. מי שלא מוצא חן בעיניו לא חייב לאשר. מי שלא רוצה לא חייב להיות בקואליציה. על זה הלכתי לבחירות ואת זה אמרתי בבחירות, שאני בעד הגדלת האוכלוסייה. כפי שאמרתי לך את זה בשיחות אישיות בינינו, אמרתי לך, יוסי, שמה שלא מוצא חן בעיניך תעשה חשבון נפש עם עצמך אם אתה בכלל רוצה להיות בקואליציה הזאת שמאשרת את כל התכניות האלה, או שלא. על כל פנים, אני רק רוצה להבהיר. אני, אפילו שיחה אחת לא הייתה לי עם לייזר, עם יושב ראש הוועדה, להכניס את התכנית או לא להכניס את התכנית. לא היה פה כמעט ולא, אני חושב שלא דיברתי עם אף אחד פה על תכנית ספציפית כזו או אחרת. לכן תחליטו מה שאתם חושבים להחליט, זכותכם להחליט מה שאתם מחליטים. יש פה מדיניות, אחד, ויש פה, כל אחד חופש הצבעה שלו. שיחליטו כל אחד, לא צריך להפוך את זה לסרט, את התכנית הזאת או אחרת, כי כאלה תכניות אישרתם כבר במרכז העיר, אז זה לא סוד שיש פה כמה תכניות כאלה שרצו כבר, ואני בהחלט בעד זה ואני אישית תומך בתכנית. אתם תגיעו למסקנה שאתם לא רוצים לתמוך או שאתם רוצים להעביר את זה לוועדה מחוזית או שגם שמה אתם, יש לנו נציגות שלנו, תגידו מה שאתם רוצים. אבל לא להתחיל, לא, אני לא רוצה להתייחס, אני רק רוצה למסור הודעה שזה יהיה ברור.

אליעזר ראובברגר:

אבל רגע, יש חברים שרוצים לדבר, שאתה תשמע.

משה ליאון:

לא, לא איתי, לא רוצה לשמוע. לא לחצתי,

יוסי חביליו:

אז אני גם רוצה למסור הודעה שאני בכלל לא התייחסתי אליך,

משה ליאון:

מאה אחוז.

יוסי חביליו:

למה אתה מדבר אליי? דבר לכולם.

משה ליאון:

טוב.

יוסי חביליו:

אני לא התייחסתי אליך.

משה ליאון:

תודה.

יוסי חביליו:

עמדתי ידועה על התכנית,

משה ליאון:

מקבל את זה, יוסי.

יוסי חביליו:

מה?

משה ליאון:

מקבל.

אליעזר ראוכברגר:

תשמע,

יוסי חביליו:

כי זה לא יפה, משה.

משה ליאון:

לא, אני לא רוצה לדון על התכנית.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הפוך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא.

יוחנן וייצמן:

הפוך. המדיניות של בנייה לגובה,

משה ליאון:

אני דיברתי איתך על התכנית?

יוחנן וייצמן:

לא.

משה ליאון:

לא דיברתי. לא, שאני אבהיר.

יוחנן וייצמן:

לא דיבר-,

משה ליאון:

אני דיברתי על התכנית הזו?

אליעזר ראוכברגר:

לא. מטעמך דיברו.

משה ליאון:

מטעמי, לא יודע מי זה מטעמי. אתה יכול להגיד על כל העירייה שמדברת מטעמי.

חיים כהן:

יש מדיניות. יש מדיניות.

משה ליאון:

מדיניות, ברור שיש מדיניות. עכשיו להזכיר לכם, להזכיר לכם שלא רק שהמדיניות, המדיניות הזו התחזקה בשבועות האחרונים לאחר שהייתה שיחה של קבוצת, קבוצה של נציגי החרדים בעירייה, ישבו גם עם מהנדס העיר וגם עם הוועדה המחוזית, ואמרו להם את דעתם לגבי מקומות מסוימים בשכונות חרדיות שמצד אחד רוצים להגביל את הקומות אבל מצד שני רוצים להגדיל אותם, בלי סתירה בין אחד לשני, וכולם אמרו, בבקשה, תעשו את זה.

חיים כהן:

קיבלנו את ברכת הדרך ממך,

משה ליאון:

ברור, אני אמרתי את זה, אני אמרתי שאני בעד הנושא הזה, בהחלט, וגם אני אומר את זה כאן. להגדיל את, להגביל את הבניינים של המע"ר החרדי או בשכונות החרדיות, כל יוזמה כזאת היא מבורכת בהחלט. ועוד דבר, כל הבנייה שאנחנו עושים היא לא לאוכלוסייה כזו או אחרת. היא לכלל האוכלוסייה. אני מכיר לא מעט חרדים שבאים ומתגוררים בדירות הללו, בדירות, שמשמשים במעלית של שבת. זה מותר, יש גם פסק הלכה של הרב יצחק יוסף שיש לי את ההקלטה של זה שהוא אומר, מותר מעלית של שבת. אז לכן בואו לא נתחיל להפוך פה לחרדים שרוצים את זה, וחילוניים שלא רוצים או הפוך, חרדים שלא רוצים את זה ו-, אין פה עניין, יש פה עניין של אם אתם מאמינים בפרויקטים האלה, אם אתם חושבים שהם גורמים לחיזוק ירושלים, או שאתם רוצים להישאר ככה. גם זה אפשרי. דבר אחד בטוח, שכל פרויקט שמגיע פה הוא, אני מקווה, הוא עובר את מינהל התכנון, עובר את מהנדס העיר ואנשיו, עובר את הבחינה הכלכלית שלו ולפעמים על מנת לעשות בנייה של התחדשות עירונית יש הערכת שמאי, יש הערכה של המכפיל שאפשר שמה כדי שהפרויקט הזה יישאר עדיין בגדר רווחי. זה מה שמוביל, אין שום דבר מיוחד בכלום. לכן אני לא חושב שצריך להתווכח על זה, לא צריך לריב על זה ובטח לא צריך להזכיר אותי בנושאים האלה.

יוחנן וייצמן:

כן. טוב שאתה, כמו שאמרת, אתה לא ירדת לפרטים, לכן שוב, התכנית הזאת, אם היינו נצמדים למדיניות של רחוב המלך ג'ורג' שהיא 30, אפשר, להגיד שאני אוהב את המדיניות הזאת? לא, אבל אני חי איתה, אני משלים איתה, זאת אומרת. זה באמת מה שדיברנו. מה שקרה בתכנית הזאת, יש פה מספר, בוא לא נקרא לזה ... אבל תועלות ציבוריות, שזה באמת אולי החלטה, אולי לא לתמליל, אבל זה באמת החלטה של ראש עיר. יש פה מספר תועלות ציבוריות שהתכנית הזאתי נותנת, והשאלה אם זה מה שצריך לקרות בסוף, לפריצת מדיניות הגובה במרכז העיר. אני אומר, אנחנו לא בדרך חברון, אין לי בעיה שתעשה שמה 100 קומות,

משה ליאון:

כאילו,

יוחנן וייצמן:

אני גם לא,

משה ליאון:

סתם לדוגמה, הבניין שאתם מאשרים שם של קק"ל, יש שמה קק"ל של,

יואל אבן:

נכון.

משה ליאון:

דירות להשכרה,

יוחנן וייצמן:

30.

משה ליאון:

מה בדיוק, זה לא פריצת הזה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, הוא המדיניות.

יואל אבן:

זה גם 30.

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

הוא במדיניות.

יואל אבן:

אבל הוא בקרקע ריקה,

משה ליאון:

רגע,

יואל אבן:

זה לא פינוי בינוי.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל זה רק"ל.

יואל אבן:

זה לא פינוי בינוי.

יוחנן וייצמן:

זה רק"ל, ...

יואל אבן:

שניה, לא, לא, אבל זה לא מדיניות רק"ל. יש, לא סתם עשינו בדיקת שמאי.

אמי ארבל:

זה מגרש ריק.

יואל אבן:

זה מגרש ריק.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז אני אסביר.

אמי ארבל:

..., אני אראה.

יואל אבן:

אבל אתה שואל,

יוחנן וייצמן:

צמוד למלון ארץ ישראל.

יואל אבן:

דקה, זה אחד מ ...,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, זה מגרש ריק.

יואל אבן:

לגבי הפינוי בינוי, שניה, אני רק אומר,

משה ליאון:

בית אמיר, ... ?

יואל אבן:

בית אמיר זה פינוי בינוי והוא יגיע ל-34 קומות,

הילה בכר:

הוא יגיע ל-30.

אליעזר ראוכברגר:

בית אמיר זה של ... ?

יואל אבן:

34 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

30 קומות,

יואל אבן:

34, כן.

אליעזר ראוכברגר:

30.

יואל אבן:

34,

אליעזר ראוכברגר:

עם הקומות הטכניות.

יואל אבן:

הבדיקה, לא, לא, לא,

הילה בכר:

לא, לא.

יואל אבן:

לא, 34.

הילה בכר:

... פינוי בינוי.

יואל אבן:

למה זה 34 ולא 30? אני אסביר, יוחנן, לגבי המדיניות. שניה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, תן לי להסביר מילה לראש העיר,

יואל אבן:

שאלת אז אני אענה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

יואל אבן:

אני אענה.

יוחנן וייצמן:

לא גמרתי את השאלה. תן לי להשלים, 20 שניות. יש פה מספר תועלות ציבוריות,

אליעזר ראובברגר:

דרך אגב, שם זה פינוי בינוי, אנחנו לא הולכים לפי ציר רק"ל, הולכים לפי תקן 21.

יואל אבן:

יפה, זה מה שעשינו גם פה.

יוחנן וייצמן:

על השמאות פה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

על השמאות פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל פה זה אחרת כי פה,

יוחנן וייצמן:

אדוני,

אליעזר ראוכברגר:

פה אחרת, אלף אנחנו שאלנו האם פה צריך פינוי בינוי, האם יש צורך בפינוי בינוי ... ,

יואל אבן:

אבל ... ,

אליעזר ראוכברגר:

לא בכל מקום צריך לעשות פינוי בינוי. בניין שנבנה,

יואל אבן:

זה שאלה לגיטימית.

אליעזר ראוכברגר:

יואל, בניין, אני הסברתי לך את זה לא פעם ולא פעמיים. בניין שנבנה לפני 20 שנה ... לעשות פינוי בינוי, קודם צריך לעשות לאלו שנבנו לפני 50 שנה. זה דבר ראשון. דבר שני, נאמר לנו פה עכשיו שיש שמה 70 דירות שבהם גרים. 70 דירות שבהם גרים והשאר,

דובר:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

פה, בתכנית הזאת. ועם הדירות שמשמשות למסחר או לא יודע מה, 154 אמרת?

יוחנן וייצמן:

9.

אמי ארבל:

6.

אליעזר ראוכברגר:

159.

יוחנן וייצמן:

160.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מגיעים פה ל-1,000. איפה המכפיל?

יואל אבן:

השאלה שאתה שואל כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

איפה המכפיל?

יואל אבן:

זו שאלה לגיטימית, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

וזה תקן 21.

יואל אבן:

אם כן, לא, לא, אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני,

יואל אבן:

השאלה לגיטימית,

אליעזר ראוכברגר:

אתה עכשיו מתחיל לטעון מה השאלות שעלו פה, ולכן,

משה ליאון:

מאה אחוז,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, משה,

משה ליאון:

יש מקרים ש ... אני מקבל.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אז בשביל זה היה פה שמאי וביקשו ממנו את השאלות,

משה ליאון:

לא, לא, אני לא דיברתי, שניה. אני לא באתי לפה לנסות לשכנע לתמוך או לא לתמוך,

אליעזר ראוכברגר:

למה? אמרת שזה המדיניות.

משה ליאון:

או לענות על שאלות. אמרתי לכם שמבחינת המדיניות זה בהחלט תומך את המדיניות, אמרתי לכם שאני לא דיברתי איתך פעם אחת להכניס את הדיון של התכנית או לא להכניס לתכנית, לא מתערב בכוונה, ואתה יודע שאני לא מתערב באף תכנית שלך, אז זה לא בשום תכניות. באופן עקרוני יש מדיניות ואני שמח ואני בעד התכניות הללו, בפה מלא אני בעד. אבל תעשו את החשבון שלכם ותראו. יש לכם שאלות, לא מוצא חן בעיניכם,

יוחנן וייצמן:

אתה בא מהעולם של ראיית חשבון, נכון? לא שמאות. יש פה, התכנית הזאתי נותנת כמה תועלות ציבוריות, למשל 50 מיליון שקל לפיתוח גן העצמאות, שזה בסדר ואולי העירייה רוצה את זה. היא

לוקחת בניינים ומעבה אותם ועושה אותם יפים יותר, וזה מעלה את יוקר הבנייה. השאלה אם כל הדברים האלה מצדיקים את פריצת המדיניות.

משה ליאון:

אז אני אגיד לך משהו, אני אגיד לך משהו,

יואל אבן:

... אתה טועה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו פורצים את המדיניות.

יואל אבן:

זה לא, זה לא.

משה ליאון:

תראה, אני אגיד לך משהו ,

יוחנן וייצמן:

המדיניות היא 30.

משה ליאון:

שניה רגע, אני אגיד לך משהו, בוא,

יואל אבן:

פינוי בינוי זה יותר מ-30.

משה ליאון:

אין ספק,

יוחנן וייצמן:

כן?

משה ליאון:

שאם לא תעשה את התכנית הזאת, מרכז העיר יישאר כפי שהוא נראה היום. אם זה מה שאתה אוהב, סבבה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר 30,

משה ליאון:

לא, אני לא יודע, אני לא רוצה להגיד לך 30, 35 או 40.

יוחנן וייצמן:

לא, הנושא של מדיניות,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא, לגבי, לא, לגבי ... כוללת,

יואל אבן:

וייצמן, אתה אומר,

יוחנן וייצמן:

אני חושב ... ,

יואל אבן:

אתה אומר משהו לא נכון.

משה ליאון:

השאלה היא, השאלה היא,

אליעזר ראוכברגר:

לגבי 30 יש לו הסכמה ... ,

יואל אבן:

אבל וייצמן אומר,

אליעזר ראוכברגר:

... חביליו.

יואל אבן:

וייצמן אומר משהו לא נכון,

משה ליאון:

אני יודע דבר כזה,

יואל אבן:

המדיניות זה לא 30.

יוחנן וייצמן:

המדיניות זה 30.

יואל אבן:

שניה, שניה. יש שתי מדיניותות שרצות בעיר,

יוחנן וייצמן:

נכון.

יואל אבן:

בגדול מדיניותות של פינוי בינוי,

יוחנן וייצמן:

פינוי בינוי,

יואל אבן:

שניה, תן ,

יוחנן וייצמן:

פינוי בינוי זה ... ,

יואל אבן:

וייצמן, זה לא הוגן מה שאתה עושה.

יוחנן וייצמן:

סליחה.

יואל אבן :

אתה לא נותן לי לדבר וזה לא יפה.

יוחנן וייצמן :

סליחה.

יואל אבן :

אז תן לי להשלים.

יוחנן וייצמן :

אני מנומס.

יואל אבן :

יש שתי מדיניות גדולות, שלוש, כן, לא משנה, אחת העיר ההיסטורית, זה סיפור אחד, שאנחנו מכבדים מאד ומכירים,

אליעזר ראוכברגר :

גם בזה היום אנחנו כבר שוחטים,

יואל אבן :

לא, לא,

יוחנן וייצמן :

שמעת את ראש העיר.

יואל אבן :

שניה,

אליעזר ראוכברגר :

גם בזה אנחנו שוחטים פרה היום.

יואל אבן :

שניה. המדיניות השנייה זה מדיניות רק"ל של 30 קומות, ... בקווי רכס, מדיניות שנייה זה פינוי בינוי, דקה. פינוי בינוי כמו שעשינו בדרך חברון והגענו לפרויקטים של 49 קומות, בדרך חברון כי ראינו שהמכפיל הכלכלי גורם לזה לקרות, גם פה אותו דבר. יש פה בדיקה שמאית שעשינו, ראינו

את מה השמאי נתן. זה פינוי בינוי, אתה יכול, שאלה לגיטימית האם רוצים או לא, לגיטימי לגמרי. אבל אם עושים את הפרויקט הזה והבאנו שמאי מטעמנו שישב שלושה-ארבעה חודשים יחד איתנו על הפרויקט הזה והביא פה את התוצאה השמאית שהכתיבה את הגובה ולמרות זאת הורדנו בהמלצה שלנו שמונה קומות פחות ממה שרצו כי אמרנו, יש גם גבול לגובה שאנחנו לא רוצים לראות פה ולכן הגענו ל-43 קומות. אבל יש פה בסופו של דבר מדיניות שנגזרת מתקן שמאי, תקן 21, ולכן כשאתה אומר פריצה ממדיניות אתה טועה ומטעה. אם זה היה קרקע ריקה הייתי מסכים איתך. אם זה היה קרקע ריקה ובונים 40 קומות, מסכים, פורצים. לא, לא פורצים. אז רק,

יוחנן וייצמן:

לא, אז להבדיל,

יואל אבן:

תשתמש במושגים הנכונים.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אז יש מדיניות ויש מסלול. הפינוי בינוי זה לא, אין לנו מדיניות,

משה ליאון:

טוב, אני,

יואל אבן:

אלא?

יוחנן וייצמן:

יש לנו מסלול,

אמי ארבל:

אבל את רוב התכניות של פינוי בינוי,

יואל אבן:

... של הרק"ל,

משה ליאון:

רק דבר אחד,

אמי ארבל:

מה שמכתיב זה נושא השמאות.

יוחנן וייצמן:

כן, השאלה מה אנחנו רוצים להכניס לשמאות.

אמי ארבל:

בסדר, אבל זה מה שמכתיב פינוי בינוי.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל פה,

יוסי חביליו:

שניה, שניה,

משה ליאון:

רבותיי,

יוחנן וייצמן:

הכנסת 50 מיליון שקל של גן העצמאות.

יוסי חביליו:

רגע, למה? משה, רוצים לדבר איתך.

משה ליאון:

לא רוצה לשמוע אותך, מה אפשר לעשות?

אמי ארבל:

השמאי אמר,

משה ליאון:

לא רוצה לשמוע אותך, אתה ממש לא מעניין.

אמי ארבל:

שכל המטלות לא מחושבות בתקן אפילו.

משה ליאון:

תודה. כל טוב, תודה רבה לכם.

דובר:

תודה רבה.

יואל אבן:

שמעת מה אמר אמי? המטלות לא מחושבות בתקן.

אמי ארבל:

השמאי אמר שהמטלות לא מחושבות בתקן.

יואל אבן:

בוא, כאילו,

יוסי חביליו:

נו? אז נוריד לו את המטלות,

יוחנן וייצמן:

מה הכוונה לא מחושבות?

יוסי חביליו:

ושיריד 30 קומות.

אמי ארבל:

לא מחושבות, לא מחושבות.

יהודה פרוידינגר:

איד,

אמי ארבל:

... לא בתקן.

יואל אבן:

אתה יודע מה, אתה יודע מה? זה זילות בכספי ציבור. כי אם אתה לא מבצע מטלות במסגרת הפרויקט, המשמעות היא שהעירייה תצטרך לעשות אותם,

יוסי חביליו:

נכון.

יואל אבן:

ב-100% מימון.

יוסי חביליו:

אבל זה מה ששאל יוחנן,

יואל אבן:

אז מה העניין, מה העניין,

יוסי חביליו:

יכול להיות שהפריצה היא לא שווה את הכסף.

יואל אבן:

אתה, כשהיזם עושה את זה אתה ... 50% מהמחיר, הוא משלם על חשבונו. אני לא מבין, מה הקטע,
מה העניין שלך? אתה רוצה שהיזם ירוויח כסף?

יוסי חביליו:

לא.

יואל אבן:

מה, אבל אתה צריך להבין, הוא, אתה מוריד 50% מהמטלה,

יוסי חביליו:

אני רוצה לשמור על ירושלים,

יואל אבן:

נופלת על היזם,

יוסי חביליו:

היזם לא מעניין אותי.

יואל אבן:

אבל אתה כשאתה בא ואומר, בוא, העירייה תעשה את המטלות, אתה אומר, העירייה תבזבז 100% מהמימון במקום להרוויח 50% על חשבון היזם. לא מבין. יש דברים שאני לא מצליח להבין.

אמי ארבל:

יוסי, המשמעות של מה שאמרנו, יוסי, המשמעות של מה שאמרנו, שלמרות ש-

יוחנן וייצמן:

לא, השמאות פה היא,

אמי ארבל:

הבדיקה היא בלי המטלות ... ,

יוחנן וייצמן:

לא לחינם לא קיבלנו תשובות לשמאות.

אמי ארבל:

... ,

יוסי חביליו:

הבנתי.

אמי ארבל:

למרות שזה לא מחושב.

יהודה פרוידינגר:

8 ו-10 קומות ... ,

יוסי חביליו:

אבל אני חושב שה-50 מיליון לא שווים את ה-11 קומות,

אמי ארבל:

סבבה.

יוסי חביליו:

שהוא מוסיף.

אמי ארבל:

לא, אתה לא מקשיב.

יוסי חביליו:

הבנתי.

אמי ארבל:

לא הבנתי.

יוסי חביליו:

אבל יכולת להגיד לו, אני מציע לך דיל חדש, תוריד את ה-30 ותוציא את המטלות. אתה יכול להגיד לו את זה.

אמי ארבל:

אז לא הבנת מה שאני אומר.

הילה בכר:

המטלות לא נכנסות, לא מגולמות.

אמי ארבל:

המטלות לא מחושבות בתקן.

יוסי חביליו:

הבנתי.

אמי ארבל:

לא הבנתי.

יוסי חביליו:

אבל הוא עושה אותם?

אמי ארבל:

טוב, עזוב.

יוסי חביליו:

הוא מתחייב לעשות אותם?

אמי ארבל:

לא הבנת.

יוסי חביליו:

הבנתי.

אמי ארבל:

כן, כתבנו בתנאים.

יוסי חביליו:

אז אתה לא הבנת אותי.

אמי ארבל:

אז אני מסביר לך עוד פעם, תקשיב לי רגע. להסביר לו?

צחי בריס:

...

אמי ארבל:

כן.

צחי בריס:

גם, הוא מה שהוא אמר, גם אם הוא יעשה 20 קומות, הוא את המטלות האלה מבקשים ממנו, לא קשור ל-,

אמי ארבל:

אני אומר, גם אם כרגע התכנית עם אפס מטלות, עם אפס מטלות, זה עדיין הגובה שהשמאי אומר שצריך, ולמרות זאת ביקשנו שיעשה את המטלות.

יוסי חביליו:

בסדר,

יואל אבן:

אז מה זה אומר? אתה רוצה לתת לו מתנה,

צחי ברים:

... מטלות ולהוריד לו,

יואל אבן:

לא, אתה אומר לתת לו מתנה שכאן אנחנו מחייבים אותו לעשות, מחייבים אותו לעשות.

יוסי חביליו:

אני מבין אותכם מצוין,

יואל אבן:

על חשבוננו.

יוסי חביליו:

ובסדר, אתם לא מבינים אותי.

יואל אבן:

לא, יוסי, אבל אתה,

אמי ארבל:

אתה מתווכח על העובדות, ... ,

יוסי חביליו:

... טוב,

יואל אבן:

יוסי,

יוסי חביליו:

אתה אומר, גם בלי מטלות מגיע לו 50. אני מוריד אותו ל-40 עם מטלות,

יואל אבן:

לא,

יוסי חביליו:

עושה לך אכבר עסקה. נכון? זה מה שאתה אומר.

יואל אבן:

אבל זה לא ... ,

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני אומר לך, הייתי חוזר אליו ואומר לך, וויתרתי לך על מטלות, תעשה 30. עזוב את התקן, לא מעניין אותי התקן, התקן זה לא חוק.

אמי ארבל:

זה שאלה אחרת,

יוסי חביליו:

התקן לא מחייב אותי בכלל.

אמי ארבל:

נכון.

יוסי חביליו:

אז בבקשה, אז עכשיו הבנת אותי.

אמי ארבל:

אבל אתה אמרת תוריד את המטלות ולהוריד 10 קומות בגלל זה, אבל אני אומר לך, זה לא קשור.

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה להוסיף עוד,

יוסי חביליו:

אבל עכשיו הבנת אותי? זה יכול להיות קשור.

אמי ארבל:

הבנתי, אתה אומר משהו אחר שלא קשור למטלות, אני לא ... , סבבה.

יוסי חביליו:

אני חושב שב-30 הוא גם יכול להרוויח.

אמי ארבל:

בסדר. אני, היות ואני לא שמאי אני לא יודע להגיד.

יוסי חביליו:

גם אני הבנתי את השאלה של וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

... ארבע קומות,

ישראל קלרמן:

על כל הבניינים? לא ...

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר פינוי בינוי.

ישראל קלרמן:

לא. מה פתאום, זה חדש.

יוחנן וייצמן:

אני לא בעד התוספות,

ישראל קלרמן:

אתה מדבר על משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:

גם פינוי בינוי אפשר לעשות.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל של 10,

ישראל קלרמן:

10, הוא עונה לך,

יוחנן וייצמן:

ותקבל שצ"פ ותקבל בתי ספר.

אליעזר ראוכברגר:

שלוש קומות ... , שמונה-תשע.

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

ברור. הוא אמר את זה, הוא אמר, כולל המע"ר החרדי. ראש העיר ... , עזוב, השאלה היא מידתיות.

יוסי חביליו:

... הוא אמר לו את זה.

יוחנן וייצמן:

אף אחד לא יגיד,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חביליו, אתה רוצה לדבר?

יוסי חביליו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יוסי חביליו:

אני מתנגד לתכנית, אני אגיד את זה בקצרה. אני חושב שיש פה פגיעה אנושה בירושלים. יש לנו עיר היסטורית, 3,000 שנה. אני חושב שזה אזור שמתקרב כבר לעיר העתיקה. אני רואה אותו כחלק מאגן העיר העתיקה בין אם זה, יגדירו את זה כך או בין אם יגדירו אחרת. אני הלכתי בעצמי גם למגדל דוד, גם לטיילת ולכל מיני מקומות, וראיתי את המשמעות של הבנייה הזו. גם 30 קומות בעיניי זה מפריע. עם כל הכבוד, אנחנו לא תל אביב ולא נתניה ולא חדרה. יש לנו אחריות. אז יש שני מקומות או שלושה מקומות שהם מקומות היסטוריים, מקומות חשובים. אחד זה הר הרצל, בלי להיכנס לתכניות. שני זה קריית הלאום והכנסת, ושלישי ואולי החשוב ביותר זה האזור של העיר העתיקה. עכשיו, העין לא מבדילה. אז אנחנו נעשה את ירושלים סתם עיר. נשאיר מובלעת, ולאט לאט נתקרב לעיר העתיקה. אז בקוקייה מתקרבים, פה גם כן אנחנו נמצאים כבר מזרחית לציר של המלך ג'ורג', שזה גם לא הייתה המדיניות, אחרי זה תעשה לי בסופר של אגרון ולא יודע איפה זה יסתיים, וואל.

יואל אבן:

מה זה תעשה לי? זה כבר נעשה.

יוסי חביליו:

יואל, יואל, יואל, תורי. יואל, יואל,

יואל אבן:

הוועדה המליצה, איפה היית?

יוסי חביליו:

יואל, יואל,

יואל אבן:

הצבעת בעד ... ?

יוסי חביליו:

יואל, עכשיו תורי. נכון? עכשיו תורי. היה את הפינג פונג בינינו, עכשיו אני אומר את דעתי.

יואל אבן:

בקינג ג'ורג', לא ראית את הבנייה הגבוהה שקיימת כבר פיזית, פיזית קיימת?

יוסי חביליו:

אני ראיתי, אז אני,

יואל אבן:

מה, אתה משחזר את ההיסטוריה?

יוסי חביליו:

אני,

יואל אבן:

בוא נהרוס את המבנים? מה אתה רוצה? המבנים כבר קיימים. בית אמיר אושר, אושר, הוועדה הזאת אישרה אותה, בית אמיר,

יוסי חביליו:

יואל,

יואל אבן:

את הפינוי בינוי, 34 קומות אושר.

יוסי חביליו:

תן לי לקצר, אני לא רוצה להאריך.

יואל אבן:

בצד המזרחי של,

יוסי חביליו:

אני אומר שלו דעתי הייתה נשמעת, היו בונים באזור הזה 10 קומות, אבל לצערי דעתי לא נשמעה או שלא הייתי פה, אני לא יודע מה, ולכן יש שם בניין של 20 ומשהו קומות שכבר עומד, שבעיניי הוא מכוער לא כעצמו, אלא הגובה שלו כמו שהוא נראה, יש מקומות שיותר חשוב איך רואים את זה מהצד, כמו הר הרצל. זה לא מעניין אותי מה יהיה לבן אדם בבניין, אותי מעניין מה יהיה לבן אדם שיבוא לבית קברות, אותי מעניין מה יהיה לבן אדם שיבוא לטיילת. עכשיו אני מודיע לך שבשבת האחרונה גם בגלל זה אני הלכתי לטיילת ואני הלכתי למצפה תל ואני הלכתי למגדל דוד והלכתי לכל מיני נקודות ... והמגדל הזה של ה-27 קומות הפריע לי. ואם יהיו עוד, זה יפריע, ואם יהיו יותר גבוהים זה יפריע יותר. יש לנו אחריות. ולכן כשאני שם ... שלא יהיה פרויקט בכלל. לא מעניין אותי בכלל השמאי. אם אפשר להוריד אותו ל-30, כי כבר יש, אני לא אוהב את זה אבל כבר יש, אז אני לא אגיד תהרוס אותם. אז אל תענה לי ככה. דעתי, 10. מה לעשות? לא התקבלה. יש שם כבר בניין אחד, יש שם כבר בניינים, תסתכל בזה,

אליעזר ראובברגר:

שניים.

יוסי חביליו:

ואחד שאושר, פזגז, שעוד לא נבנה. ולכן,

אמי ארבל:

ועוד לא אושר,

יוסי חביליו:

ועוד שלושה ועוד ארבע ועוד שמונה. אבל אלה יזדקרו מעליהם, ולכן זה ההיסטוריה. אני לא רואה פה שום תועלת, אולי 70 דירות שגם לא עשו את הסקר. אני חושב שלא היה צריך בכלל לדון כי לא

קיבלנו תשובות מהשמאי, צריך לקבל את התשובות, זה לא תקין. לא קיבלנו את ההדמיות וזה לא תקין. יש פה את העניין החברתי, וזה לא תקין. אבל אני מכל הסיבות האלה, אבל הכי חשוב זה העניין של הגובה. אני חושב שיהיו פה בעיות תחבורה עצומות, עם כל הכבוד לתקן של החניה פה, חלק בלי חניה, חלק חצי חניה. הדירות האלה יהיו דירות סופר יוקרתיות ולכן גם יהיו שם פקקים, אין שום תועלת לירושלים. יש פה פגיעה בגן העצמאות ולצער, יואל, עם כל הכבוד למדיניות, זה לא קריית יובל. זה לא שיכונים שמטים ליפול. זה לא, אין לי פה עניין בטיחות, אין לי פה עניין חברתי, מצידי אם היזם לא יכול להרוויח ב-30 קומות, שלא יבנה בכלל. יש לנו אחריות להיסטוריה, ולכן אני פונה לכל חברי, ההיסטוריה תשפוט אותכם, עוד 10-20 שנה, שיגידו שירושלים זה תל אביב לעניים. זה לא יציל את ירושלים, זה יהרוס את ירושלים. יש לנו פה פיקדון של 3,000 שנה, זה לא עיר רגילה, תלכו ללונדון, תלכו לווינגטון, תלכו לאתונה, תלכו לרומא, אין שם מגדלים, וגם בפרז הם יחסית רחוקים. ואנחנו לאט לאט מביאים את המגדלים לצנטרום של הצנטרום של ההיסטוריה של העם היהודי, ולכן אני מבקש מכולם להצטרף אליי, זה אחריות שלכם, ולהצביע עכשיו נגד.

אליעזר ראובברגר:

כן, יהודה.

יוסי חביליו:

ואני מאד מכבד את ראש העיר, אני לא אמרתי את מה שהוא אמר, ועכשיו שהוא פנה אליי זה מאד פגע בי, אבל, מי שהלך ועדכן אותו שיתנצל בפניי. אבל אני אומר את דעתי. צר לי,

אליעזר ראובברגר:

יהודה,

יוסי חביליו:

שאחרים לא חושבים כמוני.

אליעזר ראובברגר:

יהודה, רצית להגיד, לדבר?

יוסי חביליו:

שכל אחד יהיה עם המצפון שלו, לא מה שאיימו עליו או הבטיחו לו או שהוא לא יודע מה.

אליעזר ראובברגר:

יהודה פרודינגר ואחר כך אריאל בזיז. כן.

יהודה פרודינגר:

אני אין לי, אני מסכים, כמה דברים. אחד, אני גם הצגתי את זה גם בפעמים הקודמות,

אליעזר ראובברגר:

מה?

יהודה פרוידינגר:

הצגתי את זה גם, חלק מהעמדה בפעמים הקודמות. אני באמת חושב שלירושלים יש ייחוד, שירושלים היא לא תל אביב. יש הבדל בין אם בונים בתים שנבנו, שיכונים של 40-45 מטר דירה ומטים ליפול ומגעילים ועושים בפריפריה כל מיני פרויקטים של פינוי בינוי לגובה. פה ההתקרבות למרכז העיר ולנגוס עוד ביס ועוד ביס, אני אומר על מה שאישרנו זה כבר מספיק כואב ולא צריך להוסיף על זה, ואיפה שאפשר למנוע להוסיף על זה, למנוע להוסיף על זה. זה דבר אחד. אני חושב שיש ערך, וכל הירושלמים, אני באמת מרגיש גם כנציג ציבור, אני מקבל כל כך הרבה פניות מירושלמים שורשיים שמכירים את המשפחה שלנו כירושלמית שורשית, כבאמת, אחד מ-, לא אמנם 1,000 דורות אבל מבחינת, שגרו בירושלים בשכונות הישנות של ירושלים וניהלו עסק בירושלים. אנשים אומרים, איך אתה יכול להצביע בשביל כל הבניינים הגבוהים האלה, שגם מבחינה תחבורתית הורסים את העיר, גם מבחינה ויזואלית הורסים את העיר, בטח עכשיו כמחזיק תיק גיל שלישי וצרכים מיוחדים שאני שומע את הדוח החברתי שבכלל לא נסמר דוח על הדברים האלה, אז אני וודאי וודאי, רואים פה שיש פה בכלל התעלמות מכל הצרכים האלה. לא רק פה, גם עכשיו, סתם אני, אם כבר מכניס אז גם בכל הבעיות של הרכבת הקלה שמצטרף, אז מלבד כל הצפיפות, אנשים באמת עם מוגבלות בכלל לא יכולים לעלות לרכבת, צריכים לחכות לא יודע כמה זמן עד שמגיעה איזה רכבת ריקה שיכולים לעלות עם כיסא גלגלים אליה. אישה עם עגלה, בן אדם מבוגר, כל הדברים האלה אין מספיר בעיר התייחסות לדברים האלה ואני ... אפילו כאמירה אבל אני מצטרף לאמירה שלא צריך לאשר את הפרויקט הזה.

אליעזר ראובברגר:

טוב, בזיז. הוא ממלא מקום של אדיר שוורץ. כן.

אריאל בזיז:

כן. טוב, אני רוצה לתת רגע זווית אחרת.

אליעזר ראובברגר:

כן.

אריאל בזיז:

אותנו מעניין מה עתיד הצעירים פה בירושלים ומעניין אותנו מה קורה בקומת הקרקע, איך הרחוב נראה ואיך זה משפיע. אנחנו מבקשים שיציעו בתקנון שימושים מעונות סטודנטים, זה משהו שסוכם בדיון בשבוע שעבר.

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה, מה?

אריאל בזיז:

מעונות סטודנטים בפרויקט.

אליעזר ראוכברגר:

היית בדיון?

אריאל בזיז:

לא, אני יודע מאדיר ש-

אליעזר ראוכברגר:

אז איך אתה יודע שזה סוכם?

אריאל בזיז:

סוכם בדיון עקרוני,

אליעזר ראוכברגר:

לא סוכם דבר כזה.

אריאל בזיז:

זה מה שאדיר העביר לי.

אליעזר ראוכברגר:

אז שיבוא לפה ויגיד את זה.

אריאל בזיז:

הוא לא פה,

אליעזר ראוכברגר:

לא סוכם דבר כזה. ההיפך, סוכם שלא משנים כלום.

אריאל בזיז :

אז בוא נוסיף את זה.

אליעזר ראוכברגר :

אז צריך לקיים על זה דיון.

אריאל בזיז :

אז בוא נקיים על זה,

אליעזר ראוכברגר :

אל תגיד לי שזה סוכס,

אריאל בזיז :

לא, אני,

אליעזר ראוכברגר :

אתה בא ואומר סוכס, לא סוכס, לא כלום. נכון ש-, נכון שאדיר,

אריאל בזיז :

אני לא, רגע, אני לא ... ,

אליעזר ראוכברגר :

נכון שאדיר העלה את זה, אבל זה לא, לא היה דיון על זה בכלל,

אריאל בזיז :

בוא ננהל על זה דיון.

אליעזר ראוכברגר :

ודווקא אפילו אני חושב שחלק מהחברים אפילו לא, לא שלא רצו, הם היו בכלל נגד הכל אז ממילא זה לא בכלל נכנס,

אריאל בזיז :

אז בוא ננהל על זה דיון עכשיו.

אליעזר ראוכברגר :

בסדר, זה לגיטימי. כן.

אריאל גולן:

לא, אבל יש 20% דירות קטנות, דירות להשכרה.

יואל אבן:

רוצה להכניס גם דיור לסטודנטים? אני, דרך אגב,

אריאל גולן:

מה המאפיינים של דירות סטודנטים?

יואל אבן:

זה ממש,

אמי ארבל:

מעונות, מעונות.

יואל אבן:

מעונות סטודנטים, זה מפוקחים, זה, כן, יש בזה תועלת,

אמי ארבל:

אין מחלוקת שמעונות סטודנטים במרכז העיר זה דבר רצוי, מבורך, טוב,

יואל אבן:

יש בזה ... ,

יוסי חביליו:

שיבוא היזם, שישנה את התכנית, נדבר.

יואל אבן:

בנוסף זה גם,

יוסי חביליו:

הדירות הקטנות פה יעלו מיליונים, הם יהיו air BNB, לא לסטודנטים.

יהודה פרוידינגר:

לא, במסגרת שטחי השירות,

אריאל גולן:

השאלה עם מי סוכם, זה השאלה.

יהודה פרוידינגר:

יהיה שטח ל-DJ,

יואל אבן:

אפשר, אפשר,

יהודה פרוידינגר:

... מסיבות בליל שבת.

אריאל גולן:

לא, אני שואל, זה סוכם עם משהו? זה השאלה.

יואל אבן:

לא, אולי צריך,

אמי ארבל:

אבל זה לא,

יוסי חביליו:

אני לא זוכר שזה עלה.

יואל אבן:

אדיר אמר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אדיר דיבר על זה,

יואל אבן:

זה לא סוכם.

אליעזר ראוכברגר:

זה נכון.

יואל אבן:

אדיר אמר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא סוכם ולא היה על זה דיון בכלל. זה היה במסגרת ה-,

אמי ארבל:

הערות שלו.

אליעזר ראוכברגר:

במסגרת הדיבור שלו, הוא קיבל את רשות הדיבור, העלה את ההערות שלו, אחד מהם היה גם זה. זה נכון, אבל לא מעבר לכך.

יוסי חביליו:

... 30 קומות ו-10 מעונות סטודנטים,

אליעזר ראוכברגר:

לא ש... , מה?

יוסי חביליו:

אני תומך במעונות סטודנטים, כמובן, בלי להגדיל את ה-30.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בטוח ששמה זה המקום למעונות סטודנטים. אני לא בטוח.

יוסי חביליו:

בעיני כל העיר מתאימה למעונות סטודנטים,

צחי ברים:

איך אתה תומך ... ?

יוסי חביליו:

בטח מרכז העיר.

אריאל בזיז :

בסדר, בוא ננהל על זה רגע דיון.

צחי בריס :

יוסי, אבל אי אפשר לתמוך במעונות סטודנטים ולהתנגד לתכנית.

יוסי חביליו :

לא, כרגע אני מתנגד, ... ל-30, נדבר.

אליעזר ראוכברגר :

לא, הוא אומר שהוא בעד מעונות סטודנטים ו-30.

יוסי חביליו :

נכון.

יהודה פרוידינגר :

כן.

אליעזר ראוכברגר :

זה מה שהוא אמר.

יהודה פרוידינגר :

ובשטחי שירות שיהיה,

יוסי חביליו :

יבוא היזם יגיד, בשביל לעשות מעונות אני מעלה ל-80 .

יהודה פרוידינגר :

לייזר, לייזר, בשטחי שירות יהיה עמדת DJ,

אליעזר ראוכברגר :

דרך אגב, למעונות סטודנטים צריך לבדוק גם את הכלכליות, זה משנה את ... ,

יוסי חביליו :

נכון.

יוחנן וייצמן:

שמאות חדשה.

אליעזר ראוכברגר:

זה שמאות חדשה לגמרי.

יוסי חביליו:

אתה יודע מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה שמאות אחרת. השווי של מעונות סטודנטים הוא הרבה הרבה פחות מהשווי של יחידות דיור,

אמי ארבל:

... את השמאות בכלל, יוסי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר,

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

לבזיז, אני אומר לו,

יוסי חביליו:

בוא נגיד ככה,

אליעזר ראוכברגר:

זה סוגייה אחרת לגמרי ברגע שאתה מכניס מעונות,

יהודה פרוידינגר:

... בשטחי שירות,

יוסי חביליו:

יבוא הזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני רק אומר לך את הזה,

יוסי חביליו:

יגיד שכל המגדל הזה מעונות סטודנטים, ואני אתן לו עוד שתי קומות.

אמי ארבל:

אה, אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

אני אומר, יבוא היזם ויגיד, כל ה-,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, הוא יגיד, זה לא כלכלי לי.

יוסי חביליו:

אני אתן לו עוד שתי קומות.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, הוא יגיד זה לא כלכלי לי.

יוסי חביליו:

יואל אמר שמגדל אחד כבר יגיע ל-32.

אליעזר ראוכברגר:

מה 32 ? 43.

יוסי חביליו:

אמרתי בצחוק. לא, אמרתי בצחוק שאם הוא היה עושה את כל הבניין מעונות סטודנטים הייתי מסכים לתת לו 32 ולא 30.

אליעזר ראוכברגר:

אה.

יוסי חביליו:

עזוב, אמרתי את זה בחיך, זה לא רלוונטי. אני מתנגד לתכנית. והמעונות, בבקשה,

יהודה פרוידינגר:

נו, תן לבזיז להמשיך לדבר.

יוסי חביליו:

כן, כן, סליחה.

אמי ארבל:

לדחות את התכנית ולשלב מעונות.

(צוחקים)

יואל אבן:

שיהיה רק מעונות, זהו, בניין אחד מעונות.

יוחנן וייצמן:

בוא, זה לגיטימי. ההחלטה של וועדת שימור היא גם דומה.

אמי ארבל:

שמה?

יוחנן וייצמן:

ביקשנו לדחות את התכנית, ככל שיאשרו אותה,

אמי ארבל:

כן, זה המלצה, פה זה החלטה.

יוחנן וייצמן:

אז, גם פה אנחנו ממליצים.

אמי ארבל:

וועדת שימור ממליצה פה לוועדה.

יוחנן וייצמן:

גם פה אנחנו ממליצים.

יהודה פרוידנגר:

ולחילופין, ולחילופין. תגיד, אתה עורכי דין, לחילופין, לחילופין,

אמי ארבל:

... שאתה יכול להגיד שההמלצה היא לדחות את התכנית, וככל שהוועדה המחוזית לא תסכים לדחות אז אני יכול,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו בעלי התכנית.

יהודה פרוידנגר:

לחילופין.

אמי ארבל:

... זה לא רלוונטי.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, נו. טוב, אריאל, כן.

אריאל גולן:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל גולן.

אריאל גולן:

למיטב זכרוני בדיון הקודם,

אליעזר ראוכברגר:

ששש, רגע, שניה, שניה, יוחנן. לא מעניין אותך מה שאריאל גולן אומר?

יוחנן וייצמן:

מאד. סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

אז למה אתה מפריע לו?

אריאל גולן:

אני חושב שבדיון הקודם שהיה, הראשוני שהיה, אני חושב שהייתי בעד התכנית הזאתי.

אמי ארבל:

זה עבר לך.

אריאל גולן:

ככה למיטב זכרוני, אני לא, ... רגע, שניה. אני באופן עקרוני ועקבי בעניין של תוספת יחידות דיור ... בלי מגבלות גובה ברוב אזורי העיר, וכמה שיותר לבנות כי המצוקה היא קשה של יחידות דיור, מצוקה קשה בעיקר בשכונות החרדיות ואני רוצה לברך על מה שראש העיר אמר פה,

יוחנן וייצמן:

כן, כל הכבוד לו.

אריאל גולן:

שאפשר, שאנחנו בעד להגדיל את היצע הדירות, להגדיל את הגובה, גם במע"ר צפון, גם באזורים האחרים, אני מקווה שזה יבוא לידי ביטוי גם כן בתכניות הבאות ושאנחנו נראה את זה, שלא צריך לריב פה על איזה חצי קומה או קומה וחצי. אבל דא עקא, דא עקא שקראתי פה שוב פעם, אני אומר, אני, מפריע לי מאד התקן חניה ... , זאת אומרת, 20% מהדירות בכלל אין חניה, וכל דירה חצי אני חושב שזה עוול פשוט לדיירים שיבואו לגור פה. עוול לתושבים, לכל הסביבה. זה אחד. דבר שני, יש פה את הנושא החברתי גם כן,

אמי ארבל:

תסביר לי, למה עוול אבל?

אריאל גולן:

ככה,

אמי ארבל:

אם אתה רוצה פרויקטים ... ,

אריאל גולן:

כי אנשים שקונים דירות יוקרה לא יבואו, לא יוותרו על,

יואל אבן:

אתה מגדיר דירות יוקרה.

אריאל גולן:

לא מוותרים על רכב. דירות יוקרה לא מוותרים על רכב.

יואל אבן:

אתה מגדיר דירות יוקרה,

יוחנן וייצמן:

היזם הגדיר את זה, ...

אריאל גולן:

עם כאלה מרפסות יפות,

יוחנן וייצמן:

אתה אמרת,

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

... מאד יפה.

יואל אבן:

אנשים,

אריאל גולן:

אין לי בעיה עם הגובה.

יואל אבן:

אנשים יצטרכו,

אריאל גולן:

אני אומר לך את האמת, אין לי בעיה עם הגובה.

יוסי חביליו:

... בניין ליד, סופר יוקרה.

אריאל גולן:

אין לי בעיה עם הגובה.

יוסי חביליו:

הייתי שם בשבת לפני כמה שבועות, אני עושה בדיקות. סופר יוקרה, באלה, וזה יהיה עוד יותר ... ,

יהודה פרוידינגר:

... אתה יודע מי גר ב-?

יוסי חביליו:

נכון, נו, שם, היינו שם בשבת, הרוב חרדים.

אריאל גולן:

אין לי בעיה עם הגובה, יש לי בעיה עם החניה,

יואל אבן:

הבנייה שיש עד עכשיו במרכז העיר של שמונה קומות, היא לא יוקרתית?

אריאל גולן:

כבר דיברנו על זה.

יוסי חביליו:

אני מדבר איתך על המגדל הזה.

יוחנן וייצמן:

30 מטר ...

אריאל גולן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

שטחי שירות לדירה,

אריאל גולן:

יוחנן, תן לי להשלים.

יוחנן וייצמן:

סליחה.

אריאל גולן:

תן לי להשלים.

יואל אבן:

יש פה דירות קטנות, יש פה דיור להשכרה,

אריאל גולן:

יש לי בעיה,

יואל אבן:

מעונות סטודנטים אולי נכניס,

יוסי חביליו:

רגע,

יואל אבן:

כן, זה דברים שיאפשרו,

אריאל בזיז:

יואל, יואל, אתה יכול להוסיף עוד שימושים,

אריאל גולן:

ויש לי בעיה נוספת,

אריאל בזיז:

שתהיה את האפשרות שתשאיר לנו פתח. אנחנו נסגור את זה, זה יקרה.

אליעזר ראוכברגר:

מה יקרה?

אריאל גולן:

רגע, שניה.

יוסי חביליו:

איך תסגור את זה אם זה לא מחויב?

אליעזר ראוכברגר:

מה יקרה?

אריאל בזיז:

בוא נוסיף עוד שימושים, שתהיה את האפשרות ... ,

יוסי חביליו:

היזם לא ירצה לעשות את זה, איך תסגור איתו?

אריאל בזיז:

למה לא?

יוסי חביליו:

כי היזם לא רוצה.

אריאל בזיז:

מאיפה אתה יודע?

יוסי חביליו:

כי זה פחות כסף. מאיפה אני יודע?

אריאל בזיז:

... בוא נשאיר את האופציה מבחינתנו, נגלגל את זה לדיון ...

יוסי חביליו:

אין לך את זה עכשיו.

אריאל בזיז:

אז בוא נוסיף את זה עכשיו.

יוסי חביליו:

לכן צריך לחייב אותו.

אריאל בזיז:

בוא נוסיף את זה עכשיו רגע,

יוסי חביליו:

בסדר, תוסיף.

אריאל בזיז:

לשימושים.

יוסי חביליו:

צריך לחייב אותו... כמה קומות, אתה צריך לקבוע באיזה מחיר. זה לא ככה סתם לדבר.

אריאל בזיז:

לייזר, להוסיף לשימושים, עלינו למצוא את הדרך. זה אפשרי. 43 קומות, יש לו שם שטחי משרד, זה יבוא לשטחי משרד.

יוסי חביליו:

טוב, אז רגע, מה השורה התחתונה?

אריאל גולן:

רגע, שניה, דבר שני,

יוסי חביליו:

אני במתח.

אריאל גולן:

דבר שני,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, בואו, תנו לאריאל גולן ... ,

אריאל גולן:

דבר שני, אנחנו ביקשנו באמת, שזה ... המגדל הזה. שוב פעם, אין לי בעיה עם גובה רק אני רוצה, רצינו וביקשנו, זה היה חלק מההחלטה הקודמת, לראות הדמיות שאנחנו נכין. כי הוא הכין פה הדמיות יפהפיות, מגרות, מפתות, באמת אני אומר לך, ברמה הכי גבוהה שיכולה להיות איך הכל נראה מואר, יפה ועם כל מיני זוויות, בלילה, ביום, וזה היה נראה מאד מפתה, בפעם שעברה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

אריאל גולן:

עכשיו, ולכן אנחנו ביקשנו שאנחנו, עיריית ירושלים, נעשה הדמיות, נראה איך זה נראה מכל מיני מקומות בעיר. ויכול להיות שאם אנחנו נראה את ההדמיות האלה, יכול להיות שבאמת זה ייראה סביר ויכול להיות שזה ייראה באמת, לא יודע, משהו שאנחנו לא נוכל לחיות איתו. אני הייתי כן רוצה לראות את ההדמיות איך זה נראה מכל מיני מבטים בעיר. לפני שאנחנו, אז קשה לי לתמוך בזה, אבל אני גם לא מתנגד לתכנית, לא רוצה להתנגד לתכנית כי אני בעד בנייה לגובה, אבל גם לתמוך אני לא רוצה לתמוך כי עדיין יש לי חששות איך זה ייראה, אז אני נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. רק רציתי לשאול אותך, אתה לא אמרת מה עמדתך חוץ מהנושא של מעונות הסטודנטים.

אריאל בזיז:

אני אתעקש להוסיף את ה'עלינו למצוא',

אליעזר ראוכברגר:

להתעקש הבנו, אבל,

אריאל בזיז:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

הרוב פה נגד,

אריאל בזיז:

שניה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

... תגיד את העמדה שלך.

אריאל בזיז:

אני אומר רגע, שניה, אני אומר עוד פעם, מה הבעיה להוסיף לשימושים 'עלינו למצוא את הדרך לממש עכשיו מעונות סטודנטים'.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא רוצים לשנות עכשיו שום דבר.

אריאל בזיז:

לא, זה לא לשנות,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לעשות שם ישיבות.

אליעזר ראוכברגר:

... לשנות אז הכל ... ,

אריאל בזיז:

... לוועדה מחוזית ויסתדר שם, מה הבעיה להוסיף את זה?

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו נמשוך את התכנית אם יהיה את זה.

אריאל בזיז:

מה הבעיה,

יוחנן וייצמן:

אם אין שמה, כי אני רוצה שמה ישיבות.

אריאל בזיז:

אה, סבבה, הבנתי את הסיפור. אז אתה נגד בכל מקרה, וייצמן?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

איך אומרים? בוא, יש, איך אומרים?

אריאל בזיז:

אני חייב להבין מה ההתנגדות אבל,

אליעזר ראוכברגר:

יש איזשהו מקום,

אריאל בזיז:

להוסיף, מה הבעיה להוסיף את הסעיף הזה?

אליעזר ראוכברגר:

יש איזשהו מקום שבו אתה אומר, זהו, הגענו לאיזושהי הבנה, או בעד או נגד. לא כל הזמן לשנות, אתה רוצה לשנות, בוא נוריד את זה, נעשה עוד דברים,

יוחנן וייצמן:

נפתח מחדש.

אליעזר ראוכברגר:

נשנה, נפתח מחדש. אתה שומע פה את החברים,

אריאל בזיז:

אני רוצה, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

רוצה אריאל לדבר על החניה, לדבר על זה, רוצה גם לשנות.

יוחנן וייצמן:

וייצמן רוצה ישיבות.

אליעזר ראוכברגר:

... גם לשנות, הוא רוצה גם לשנות. בואו, אין לזה סוף.

אריאל בזיז:

אני רוצה למקסם את הפרויקט הזה, בסדר? אני בעד, אני חושב שזה פרויקט נכון,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני רוצה למקסם, בוא נעשה 70 קומות.

אריאל בזיז:

אבל בוא נמקסם אותו.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נעשה 70 קומות.

אריאל בזיז:

רגע, אבל אני לא בא ואומר לך עכשיו, בוא נשנה את הכל. בוא נוסיף, נשאיר את האופציה. אם אין את האופציה הזאת עכשיו זאת בעיה. זה כולה להוסיף מקום,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה? אני לא חושב שמעונות סטודנטים מתאים לשם. אוקי? זהו.

אריאל בזיז:

אז אני אומר, בוא לא נעשה משהו מחייב, בוא נעשה את ה'עלינו למצוא את הדרך', זה הכל, ואז זה לא מחייב לא אותי ולא את היזם.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר, אני לא חושב שעכשיו אנחנו, גם יואל בתחילת דבריו אמר, לא משנים שום דבר. זה הכל. זה הכל. לא משנים.

חיים כהן:

יואל, מה הגדרתך, יש לי שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

אם פותחים אז בוא נפתח. אם אנחנו לא פותחים אז לא פותחים.

חיים כהן:

מה ההגדרה ... ?

יואל אבן:

אני מסכים שמעונות סטודנטים זה דבר חיובי,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם שמה.

יואל אבן:

אני חושב שבכל מקום, בינינו. כן? זה לא,

אריאל בזיז:

לייזר, בוא, זה מרכז העיר.

יואל אבן:

גם אפשר לשנות תעסוקה במקום, אפשר, אפשר למצוא פתרונות, ... השכרה ויותר מעונות סטודנטים, יש כאן שימושים ... שאפשר להמיר.

אריאל בזיז:

לכן אני אומר, בואו נשאיר את זה פתוח, בואו נשאיר את זה רגע 'עלינו למצוא את הדרך', מקסימום לא נמצא את הדרך.

יוסי חביליו:

... שעתיים שלוש.

יהודה פרוידינגר:

טוב, נו? אתה מוכן שיהיה מעונות סטודנטים?

אליעזר ראוכברגר:

לא, ... אני לא מוכן לשנות שום דבר.

יהודה פרוידינגר:

אז שעוד משהו ידבר.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה ישיבה, דווקא חסידית, בשום אופן לא ליטאית,

עמנואל זלטס:

של איזה חסידות?

יוחנן וייצמן:

חלילה לא ספרדית.

עמנואל זלטס:

איזה חסידות?

יוחנן וייצמן:

כן.

עמנואל זלטס:

איזה חסידות רק?

עו"ד אילנית מיכאלי:

רק של גור.

דובר:

הוא אמר, לא ליטאית,

אריאל גולן:

איזה גור?

יהודה פרוידינגר:

רק לא גור.

אריאל גולן:

... גור, איזה גור גם.

יהודה פרוידינגר:

רק לא גור.

דובר:

... חסידות.

עמנואל זלטס:

אם כבר,

דובר:

אם כבר אז כבר.

יהודה פרוידינגר:

טוב, לייזר, אפשר להתקדם?

אריאל בזיז:

לא, לייזר, אני ממש מתעקש על העניין הזה.

יהודה פרוידינגר:

ואם לא, אתה תתנגד?

אליעזר ראוכברגר:

שמענו עליך.

אריאל בזיז:

לא. אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אתה בקושי יודע איפה התכנית נמצאת.

אריאל בזיז:

אבל זה לא לשנות את התכנית, זה רק להשאיר אופציה.

אליעזר ראוכברגר:

בקושי יודע איפה התכנית נמצאת.

אריאל בזיז:

בוא, לייזר, אל תזלזל בי, אני מבקש.

אליעזר ראוכברגר:

לא מזלזל בד,

אריאל בזיז:

... סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא היית בשום דיון ולא כלום,

אריאל בזיז:

זה היה משפט שמזלזל ולא מוכן לקבל את זה,

אליעזר ראוכברגר:

באת עכשיו פתאום בשביל להרים יד.

אריאל בזיז:

עם כל הכבוד, אל תזלזל בי.

אליעזר ראוכברגר:

אני,

אריאל בזיז:

יש גבול.

אליעזר ראוכברגר:

אני אגיד מה שאני רוצה,

אריאל בזיז:

יש גבול, אתה לא תזלזל בי ליד כלום,

אליעזר ראוכברגר:

אני אגיד מה שאני רוצה, אתה תגיד מה שאתה רוצה.

אריאל בזיז:

אתה לא תזלזל בי. אדוני, אתה לא תזלזל בי.

אליעזר ראוכברגר:

אני אגיד מה שאני רוצה, אתה תגיד מה שאתה רוצה.

אריאל בזיז:

לא, אתה לא תזלזל בי ... ,

אליעזר ראוכברגר:

אני אגיד מה שאני רוצה, ...

אריאל בזיז:

אתה לא תגיד מה שאתה רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל. מי שרוצה להוסיף, לשנות, שיבוא לכל הדיונים, לא יבוא ברגע אחרון כממלא מקום של איזה מישהו,

אריאל בזיז:

קודם כל אין בעיה להיות ממלא מקום,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל ל... משהו, עם כל הכבוד.

אריאל בזיז:

סליחה, כשאדיר מייצג את העיר בחו"ל, הכל בסדר, יש ממלא מקום.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, לא אמרתי,

יוחנן וייצמן:

בזיז, סליחה שאני שואל אותך,

אליעזר ראוכברגר:

זכותו. גם ברים ... ממלא מקום הוא בא פה לדיונים גם אם אין לו אצבע,

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

בזיז,

אליעזר ראוכברגר:

כי הוא רוצה להיות מעורב ומעורה.

חיים כהן:

לייזר, אתה צריך לדעת,

אליעזר ראוכברגר:

עם כל הכבוד.

חיים כהן:

סליחה שאני מתפרץ באמצע,

אריאל בזיז:

עם כל הכבוד,

חיים כהן:

שניה, שניה,

אריאל בזיז:

... שאין כבוד, לפי איך שדיברת עכשיו, לייזר.

חיים כהן:

אדיר, אדיר היה פה,

אריאל בזיז:

חיים,

חיים כהן:

רגע,

אריאל בזיז:

איך שהוא דיבר עכשיו זה לא תקין, לא משנה איך אתה ... ,

אריאל גולן:

זה נכון, לייזר,

חיים כהן:

לא, לא, לא, אני לא מדבר עכשיו

אריאל בזיז:

יש גבול.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני לא אמרתי שלא,

אריאל גולן:

לא, להגיד שהוא לא יודע איפה התכנית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל לא להגיד אני מתעקש, זה, כאילו אני חייב פה משהו.

אריאל בזיז:

מה ... סך הכל, להשאיר אופציה, להכניס סעיף של להשאיר אופציה, זה לא אומר כלום.

חיים כהן:

אבל אדיר עד היום כשהשתתף,

אריאל בזיז:

אדיר בדיון הקודם גם העלה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון. נכון.

דובר:

אבל עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא התקבל.

חיים כהן:

אבל הוא התנגד לתכנית, אדיר. אז עכשיו אתה בא ואומר שאתה בעד. אדיר התנגד לתכנית בכל הישיבות שהיו, מתי אדיר התנגד? ברגע שירד ל-43 קומות אדיר לא התנגד לתכנית.

חיים כהן:

אתה לא היית בדיונים.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שהוא התנגד.

אריאל בזיז:

ברגע שירד ל-43 קומות הוא לא התנגד.

חיים כהן:

אתה לא היית בדיונים.

אליעזר ראוכברגר:

43 קומות לא היה עד היום, רק עכשיו ירד.

אריאל בזיז:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

רק ירד עכשיו.

אריאל בזיז:

רק חמור לא משנה את דעתו. ירד ל-43 קומות, זה השתנה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי,

אריאל בזיז:

זה הכל.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא דיברתי על שינוי דעה, לא שינוי דעה,

אריאל בזיז:

נו, אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

זכותו של כל אחד לשנות את דעתו.

אריאל בזיז:

לא קרה שהגעת לוועדה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק אומר,

אריאל בזיז:

וועדה לאחר מכן שינית את דעתך?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שלא, אני רק אומר דבר אחד, מי שרוצה להיות, בוא, זה משהו כמו דיון אולי רביעי על הנושא הזה, משהו כזה. אני אומר, מי שרוצה, אתה יודע, נמצא לאורך כל הדרך. לא בא פתאום ואומר דברים, ואומר אני מתעקש על זה וכאילו רוצה לשנות פה זה. עם כל הכבוד.

אריאל בזיז:

לא, אני מייצג את הציבור, מותר לי גם לייצג את עמדת המפלגה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמרתי,

אריאל בזיז:

גם אם לא הייתי חלק בכל הדיונים,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי לך, אמרתי לך שלא?

אריאל בזיז :

זה עדיין לא נותן לך את הזכות,

אליעזר ראוכברגר :

אמרתי לך שלא? אבל אתה מדבר,

אריאל בזיז :

לבוא ולהגיד לי שאני לא מבין כלום.

אליעזר ראוכברגר :

אתה צודק, מותר לך,

אריאל בזיז :

בתור אחד שבמקרה גם חמש דקות,

אליעזר ראוכברגר :

אני לא שללתי,

אריאל בזיז :

חמש שנים ליד הבניין המדובר.

אליעזר ראוכברגר :

אני לא שללתי,

אריאל בזיז :

אז אל תגיד לי מה אני יודע ולא יודע, קודם כל. תכבד אותי,

אליעזר ראוכברגר :

אתה,

אריאל בזיז :

כמו שאני מכבד אותך.

אליעזר ראוכברגר :

לא שללתי ממך את הזכות להגיד ולומר. רק אתה מדבר,

אריאל בזיז :

זלזלת, זה יותר גרוע.

אליעזר ראוכברגר :

אני מתעקש, אני זה, אני זה, עם כל הכבוד.

אריאל בזיז :

זלזלת, זלזלת, זה יותר גרוע.

אליעזר ראוכברגר :

קצת, קצת דרך ארץ בפני,

אריאל בזיז :

ומותר לי, מותר לי לבוא ולהגיד שאני מתעקש על משהו.

אליעזר ראוכברגר :

קצת דרך ארץ בפני חברים שנמצאים פה בדיון בנושא הזה,

אריאל בזיז :

מותר לי לבוא ולהגיד שאני מתעקש על משהו.

אליעזר ראוכברגר :

... פעמים, וגם היו פה באמצע וגם נמצאים כל הזמן. בוא, אל תדבר כאילו גבוהה גבוהה . זה הכל.

אריאל בזיז :

אני מדבר גבוהה גבוהה?

אליעזר ראוכברגר :

קצת בצניעות, קצת בצניעות ודרך ארץ לחברים,

אריאל בזיז :

בצניעות, לייזר,

אליעזר ראוכברגר :

שנמצאים פה ארבע דיונים,

אריאל בזיז :

אני ... , אתה מזלזל, זאת הבעיה.

אליעזר ראוכברגר :

והם נמצאים כל הזמן, זה הכל.

אריאל בזיז :

אתה זלזלת בי, ופה הבעיה.

אליעזר ראוכברגר :

לא זלזלתי בך.

אריאל בזיז :

זלזלת,

אליעזר ראוכברגר :

אמרתי,

אריאל בזיז :

אתה זלזלת,

אליעזר ראוכברגר :

דיברתי אליך,

אריאל בזיז :

אדוני, כשאתה אמרת, ...

אליעזר ראוכברגר :

באת פעם ראשונה. אם היה מעניין אותך, אם היה מעניין אותך מעונות סטודנטים היית בא מההתחלה ומדבר על זה.

אריאל בזיז :

בסדר.

אליעזר ראוכברגר :

זה הכל.

יהודה פרוידינגר:

טוב, הלאה, נו. מי עוד מדבר?

אליעזר ראוכברגר:

ולא מונעים מאף אחד, גם מממלא מקום, לבוא. אצבע זה משהו אחר, אבל לדבר,

אריאל בזיז:

מה לעשות, סליחה, אני צריך לפרנס. אתה יושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

לדבר, לזה,

אריאל בזיז:

אתה סגן ראש עיר, אתה מקבל משכורת על העבודה שלך,

אליעזר ראוכברגר:

לדבר ... ,

אריאל בזיז:

לי אין את היכולת,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר גמור, זה בסדר גמור.

אריאל בזיז:

היכולת הכלכלית לאפשר לעצמי,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר גמור.

אריאל בזיז:

להיות פעם בשבועיים בוועדת תכנון ובניה מהבוקר עד הערב . אז אל תבוא תספר לי עכשיו סיפורים ותעשה לי פופוליזם.

יהודה פרוידינגר:

פעם בשבוע. פעם בשבוע.

אריאל בזיז:

פעם בשבוע. אתה מבין?

יוחנן וייצמן:

בזיז, אתה יודע כמה מטרים בנייה יש פה? אתה מכיר את הפרויקט, אתה יודע כמה מטרים? לא, אתה באת לזה,

אריאל בזיז:

וייצמן, עזוב, זה לא יגיע לשום מקום, הדיון הזה כרגע.

יוחנן וייצמן:

אתה מייצג דרך והיא בסדר, וזה לגיטימי, וגם אני בא להציג דרך. אתה אומר, אני מכיר. אני שואל אותך סתם, 10,000, 100,000 מטר, מה? כמה הפרויקט שאתה הולך להצביע בעדו?

יהודה פרוידינגר:

יאללה, נו.

דובר:

אנחנו,

יהודה פרוידינגר:

לייזר, נו? בוא נתקדם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שניה, יש פה התייעצויות, מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

דקה, צריך, אני לא מוכן שיעשו ממני צחוק. שאלתי שאלות, לא עונים לי, לא, ... לצאת סמרטוט של המדינה. אפילו שהצבעתי בעד עם חביליו שאני סמרטוט, אני לא סמרטוט.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אני, אנחנו נעשה הפסקה של 10 דקות. רפאל, אפשר בבקשה לעצור את ההקלטה?

(הפסקת ההקלטה)

עו"ד אילנית מיכאלי:

רפאל? הוא שומע, הוא שומע, מיכל, הוא שומע.

אליעזר ראובברגר:

אה, אוקי, חברים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רפאל.

אליעזר ראובברגר:

סיימנו את ההתייעצות, את ההפסקה. אני רוצה לומר כמה דברים. אנחנו במשך השבוע האחרון ישבנו, והיה התייעצות בינינו, בין החברים, חיים ויוחנן וצחי, אריאל, צביקה אסולין, ובעצם אנחנו מאד לא אהבנו את התכנית וההחלטה הייתה די להימנע. להימנע. אנחנו לא רוצים להתנגד לתכנית אבל אנחנו גם לא רוצים לתמוך בה מסיבות שאנחנו לא אוהבים כל כך את התכנית, את הגובה שלה, את הבומבסטיות שלה, את כל הדברים. אבל היום נפל פה דבר, שהגיע ראש העיר. הגיע ראש העיר, זה חריג מאד, זה לא דבר שקורה כל יום, הוא בא בשביל להביע את עמדתו, לתמוך בתכנית, הוא ביקש לתמוך בתכנית והוא אמר שזה תואם את המדיניות שלו והוא ישב פה. אנחנו, אני ביקשתי לקיים את ההתייעצות הזו בגלל שראיתי פה את סדר הכוחות בוועדה שזה אמר שבעצם אם אנחנו בהחלטה שלנו נשארים בה של להימנע אז התכנית נופלת, כי אין פה מספיק אצבעות שיצביעו בעד התכנית, והרוב הם נגד. ולכן ביקשתי את ההפסקה הזאת ואת ההתייעצות עם החברים, בשביל לנתח את הסיטואציה שנוצרה תוך כדי הדיון. וחברים הביעו את עמדתם, כל אחד אמר את מה שיש לו, כל אחד אמר את מה שהוא חושב, אבל השורה התחתונה היא שאנחנו סיכמנו שאנחנו לא רוצים לפגוע בראש העיר, אנחנו לא רוצים, אחרי שהוא עשה את מה שהוא עשה ואת הצד שהוא נקט שהוא חריג מאד מאד. במשך השש וחצי כמעט שנים שאני יושב ראש הוועדה אולי הוא היה פה פעמיים או שלוש בתכניות גדולות כמו בעטורות, אבל זה היה מתוכנן מראש, לא תוך כדי הדיון, אולי עוד פעם אחת שזה היה,

חיים כהן:

היה תלפיות גם, היה תלפיות.

אליעזר ראובברגר:

היה תלפיות גם כן, שזה גם כן היה סוג של דבר שסוכם מראש שהוא יבוא כי זה היה תכנית גדולה וכל זה. לא היה שהוא בא תוך כדי הדיון על תכנית מסוימת בשביל להביע את דעתו ואת עמדתו ואת

התייחסותו לאותה תכנית, ובסוף הוא ראש העיר ואנחנו צריכים לכבד אותו, ... לכן קיימתי את ההתייחסות ובסיכום ההתייחסות אנחנו החלטנו שאנחנו נצביע בעד התכנית ואנחנו נתמוך בתכנית, אבל יש לנו כמה וכמה סוג של הערות להחלטה. אחד, הנושא הזה של הארכת התוקף שאנחנו מבקשים שיהיה כמו שאמרת, כמו שנאמר, שלוש שנים, אלף לתקן את זה, ושלא יהיה אפשרות הארכה. והנושא השני זה הנושא של מרפסות סוכה, שאנחנו מבקשים שיהיה בתכנית כמות מסוימת שיהיו בתכנית כמות מסוימת של מרפסות סוכה. אני לא חושב שאפשר שמה במגדלים לעשות כל הבניין עם מרפסות סוכה, זה לא רלוונטי, אני גם לא חושב שאפשר לעשות 50%, אבל אני חושב שאפשר לעשות משהו באזור ה-20, 25% מרפסות סוכה, זה דבר שאפשרי, גם מבחינת זאת שזה בכלל, המגדל של הרונדו הוא בכלל פירמידה אז בפירמידה אפשר להיכנס, ואני חושב שזה היגיון, יש היום באזור מרכז העיר יש ציבור, לא כל כך, לא דווקא חרדי, יותר דתי לאומי, יותר אנגלוסקסי, יותר ציבור כזה שמעוניין בדבר הזה. זה גם יעזור לכלכליות של הפרויקט, ואני חושב שסביב זה אפשר לגבש הסכמה, גם עם מהנדס העיר, לא חושב שהוא יתנגד לזה, גם אמי, הילה, הדרג המקצועי. אני חושב שיש בזה היגיון ואלה הדברים שאני מציע. אלה הדברים שאנחנו דיברנו. אם יש מישהו מהחברים שרוצה להתייחס או יואל, אם הוא רוצה להתייחס או אחד מהחברים האחרים, ולדברים האחרים. אנחנו לא משנים חוץ מזה שום דבר. כמו שזה.

רותם פסו:

אפשר להוסיף?

אליעזר ראובברגר:

אה, רגע, שניה, לגבי הנושא של החברתי אנחנו מאשרים,

רותם פסו:

... להוסיף,

אליעזר ראובברגר:

רגע, שניה, שניה, רותם. אנחנו כן מאשרים, לא דוחים את ההכרעה. אנחנו, עוד פעם, אם יהיה רוב, אני לא יודע, צריך להצביע. אבל אני,

יוחנן וייצמן:

זה הצעת היושב ראש.

אליעזר ראובברגר:

זה הצעת היושב ראש לאחר ההתייחסות. אנחנו כן מתייחסים לדוח החברתי ואנחנו דורשים שכל הדברים יושלמו לפני ההפקדה בפועל.

יואל אבן:

אז ברשותך, אני רק יכול להוסיף,

אליעזר ראובברגר:

כן.

יואל אבן:

קודם כל תודה רבה, היושב ראש, ואני רק, לגבי מה שאמר בזיו שהוא התייחס למעונות סטודנטים, אני כן חושב שפיזית אפשר לעשות חלק מהדירות להשכרה, כן להמיר את זה. כחלק,

יוחנן וייצמן:

... השמאות.

יואל אבן:

לא, כי זה אותו מחיר פשוט, זה הסיבה שאני אומר את זה. דירות להשכרה ומעונות סטודנטים זה שניהם לא כלכלי ושניהם יכולים להיות. אם זה מתאים לכם,

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל החברים בישיבה העלו,

יואל אבן:

לא, אם,

אליעזר ראובברגר:

עוד דרישות מסוימות ועוד דברים. אמרתי, אם אנחנו רוצים לפתוח אז אנחנו פותחים הכל. אנחנו לא פותחים. הנושא של השלוש שנים זה מופיע בהמלצה של מהנדס העיר. אנחנו אומרים שזה לא יהיה בהארכה כי אנחנו לא רוצים שימסחרו אותנו, אנחנו לא רוצים שישחקו איתנו כי, מה אני אגיד לך? אני כל הזמן שומע את הזמזומים שבעצם הכל יעשו פה אקזיטים והשבחות וכל הדברים האלה, ואם אנחנו תומכים בתכנית אנחנו רוצים שייבנה. אל תספסר לי בקרקעות, לא רוצה ספסורים ולא רוצה שום דבר. מי שרוצה את התכנית, לבריאות, אוקי, סיכמנו שאנחנו תומכים, תבנה. לא לספסר בקרקעות, גם אתה לא רוצה ספסורים בקרקעות. ודרך אגב, יש לנו ניסיון עם ה-

יואל אבן:

עם היזם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, עם היזם הספציפי הזה.

יואל אבן:

נקווה שפה הוא לא יעשה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

עם היזם הספציפי הזה. לבריאות, הוא רוצה להרוויח, אני בעד, שירוויח כמו שהוא רוצה, אין עיני צרה והכל בסדר. אבל אני לא, כל הנושא הזה של ספסור בקרקעות אנחנו מתנגדים. גם, דרך אגב, אתה שואל אותי, גם ראש העיר רוצה שזה ייבנה, הוא הרי דיבר על זה שזה ייבנה כדי שזה יכריע את מרכז העיר, אבל אם יהיה פה ספסורים וכל זה וזה גם לא ייבנה, אז מה עשינו? לא עשינו כלום, אנחנו סתם פול גז בניטרל.

יואל אבן:

אז רק, אז אני אגיד לאריאל שאני חושב שגם המתווה שקיים היום בתכנית, עדיין זה ישרת. כי יש גם דירות להשכרה ודירות קטנות, זה כן מתווה שכן יוכל לאפשר,

יוחנן וייצמן:

...

יואל אבן:

כן. בסופו של דבר סטודנטים זה בדיוק המתווה שהם צריכים, אני חושב שיש פה תכנית,

עמנואל זלטס:

כולל דיורית, כולל דיורית.

יואל אבן:

כולל דיוריות. יש כאן מספיק,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זכותו של אריאל להתנגד.

יואל אבן:

כן, לא, אני פשוט, מה שהוא אמר בקטע הזה, אני כן אומר שהתכנית עצמה, בתוך התכנית עצמה, היא מציעה דברים שישרתו בדיוק את הציבור שאתה מתאר. לכן אני אומר, גם אם זה לא מוגדר ככה, אני כן חושב שזה דבר שיש פה, כמו שהוא אפילו עכשיו זה בסדר.

אריאל גולן:

לייזר, אני מציע שנקבע את זה,

אליעזר ראובברגר:

שניה, שניה, שניה. חביליו ביקש לפניך.

יוחנן וייצמן:

גם אני רוצה משהו.

אליעזר ראובברגר:

וגם אתה רוצה. אז חביליו, אריאל ואחרי זה יוחנן. כן.

יוסי חביליו:

צר לי שזה המצב. כל מילה מיותרת. אני נשאר, עם כל הכבוד וההערכה והאהבה לראש העיר ולמהנדס העיר, אני נשאר בעמדותי עם מצפוני למען ירושלים, ואני מתנגד לתכנית.

אליעזר ראובברגר:

טוב. אריאל?

אריאל גולן:

אני מציע שכדי שלא יהיו לנו שינויים בהחלטות, אנחנו, העירייה הצטרפה לתכנית. אני מבקש אם תוכל, כבוד היושב ראש,

אליעזר ראובברגר:

הוועדה הצטרפה, לא העירייה.

אריאל גולן:

אם רוצים, איך? העירייה הצטרפה,

אליעזר ראובברגר:

הוועדה הצטרפה,

אמי ארבל:

הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

לא העירייה.

אריאל גולן:

שהחתימה שלנו תהיה מותנית שלפי ההמלצות שהוועדה המקומית ממליצה.

אליעזר ראוכברגר:

לא הבנתי.

אריאל גולן:

גם מספר הקומות, גם מספר ה-,

אליעזר ראוכברגר:

אה.

אריאל גולן:

הנושא של מרפסות הסוכה. שהחתימה שלנו תהיה מותנית שהם מקבלים את ההמלצות של הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא החתימה שלנו תהיה מותנית? אנחנו כבר הצטרפנו.

אריאל גולן:

הצטרפנו, אבל ... ,

יוחנן וייצמן:

לא, אני בסוף צריך לחתום, הוא אמר ש ... ,

אריאל גולן:

שזה יהיה מותנה שזה as is ככה כמו שאנחנו הצענו, שלא עכשיו אנחנו נתמודד ואז יבנו 53 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אתה בעצם אומר, לא יואל,

אמי ארבל:

ככל שהוועדה המקומית תקבל את ההמלצה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר משהו נכון.

יואל אבן:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר, אנחנו עכשיו ממליצים 43, 43, 41. זה ההמלצה שלכם.

יואל אבן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר, בסדר, מקבלים את זה, אבל שלא יבוא אחר כך בוועדה מחוזית ויגדילו את זה ל-56 עוד פעם.

יואל אבן:

כן.

אריאל גולן:

שאנחנו מושכים את ההפקדה,

יואל אבן:

אנחנו עומדים,

אריאל גולן:

את ההצטרפות.

יואל אבן:

אחרי ה-43, זה לא משחק.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

אריאל אמר משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:

זה שאנחנו עומדים, בסדר, אבל הם יכולים לצפצף עלינו.

אריאל גולן:

אז אני אומר, אני רוצה שתמשוך את ההצטרפות של הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

הם גם יכולים לצפצף אחרי,

אריאל גולן:

במידה וזה לא יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי רותם, גם זה הם יכולים לצפצף,

יואל אבן:

לגיטימי לגמרי.

עמנואל זלטס:

שלייקס כזה,

אליעזר ראוכברגר:

להפקיד מפה בלי להתחשב בו בכלל.

יואל אבן:

אריאל, לגיטימי לגמרי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, ... על רותם, על הנושא החברתי,

יואל אבן:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

יכולים להפקיד את זה גם בלי לקבל ממנו כלום. לא מעניין אותם,

אריאל גולן:

אני חושב שזה יהיה,

יואל אבן:

אין ספק,

אריאל גולן:

ההחלטה שלנו, ... ,

יואל אבן:

זה תכנית גם ככה מאתגרת, גם ככה מאתגרת, ורוצים לשמור על העקרונות שלה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, יוחנן?

יוחנן וייצמן:

כן, למעשה גולן אמר את מה שאני אמרתי. אני רוצה את שלושת, להכניס את, לא ל-20%,

יוסי חביליו:

... חיים.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

אמרת 20%?

אליעזר ראוכברגר:

20-25. 20-25.

יוחנן וייצמן:

תעשה 25.

אליעזר ראוכברגר:

כן. ... תעשה 20,

אמי ארבל:

בדרך כלל במגדלים אנחנו מאשרים ... ,

אליעזר ראוכברגר:

20-25.

יוחנן וייצמן:

אפשר לתת פה, זה פירמידה, אפשר לתת פה יותר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, תעשה 20-25. תעשה 20, ... ,

אמי ארבל:

... עמנואל?

יוחנן וייצמן:

לא כולל הפנטהאוזים.

יוסי חביליו:

אני לא יודע מה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

זה חינוך,

יוחנן וייצמן:

... הארכה,

עמנואל זלטס:

אריאל, אני בודק מעכשיו.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר אני רוצה לשפר בשביל, שוב, גם כן על הנושא שאריאל אמר, גם על הנושא של ה-, אני רוצה שיהיה ברור. ככל שמתן התוקף בסעיף 7.2 הידוע שלנו, מימוש התכנית, לכתוב ולא יהיה אפשרות הארכה, במקרה שיש הארכה הזכויות חוזרות. עכשיו שוב, ההתניה של חתימת העירייה גם על הסעיף הזה.

עמנואל זלטס:

כתוב, על הכל.

יוחנן וייצמן:

מה שאני כן הייתי מציע, לא שלוש שנים, ארבע. ואני אומר את האמת, בשלוש שנים לא יהיה היתר.

אריאל גולן:

בשלוש שנים אפשר למכור פעמיים את התכנית.

הילה בכר:

שיתאמצו. לא?

אליעזר ראובברגר:

אני אמרתי שאני לא משנה שום דבר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראובברגר:

טוב, אמי. עוד משהו רוצה לומר? יהודה, כן.

יהודה פרוידינגר:

אני קודם כל רוצה להגיד שאני נשאר בעמדה שלי נגד התכנית, ואני רוצה להגיד ככה,

אליעזר ראובברגר:

זכותך המלאה.

יהודה פרוידינגר:

שכל ה-, ראש העיר הגיע לפה, אני הרגשתי שראש העיר בא בעיקר בשביל להגיד שאין לו שום מעורבות בעסק ושהוא לא ביקש לשים את זה על סדר היום היום. חזר על זה כמה פעמים, שזה הפריע לו אולי שזה נאמר פה וזה נאמר לפרוטוקול. ראש העיר חזר ואמר שכל אחד רשאי להצביע כמו שהוא רוצה, נכון שזה המדיניות שלו, אני מסכים איתו באופן עקרוני, אני רוצה להגיד שאני מסכים באופן עקרוני שיש מקומות שניתן לבנות לגובה, אני גם מסכים שיש מקומות שצריך להרחיב לרוחב את העיר ולא רק לגובה, אבל,

יוחנן וייצמן:

תנסח את זה אחרת, ... עם גורמי המקצוע,

יהודה פרוידנגר:

באופן כללי צריך להביא את ... ירושלים לגובה בכל מיני מקומות, בכל מיני זה. אני חושב שעל מרכז העיר, על השכונות האלה, צריך לשמור על האופי, וחבל לי ועצוב לי שבשביל כמה מרפסות סוכה פתאום כל מי שהיה נגד נהיה בעד, ואני לא מבין איך פתאום מרפסות הסוכה פותר את בעיות החניה שאריאל גולן אמרת, פתאום כל העניינים מתיישרים, אבל בסדר, אני ... בעמדת.

אריאל גולן:

מה?

יהודה פרוידנגר:

איך מרפסות סוכה פותרים את בעיות החניה שיהיה להם?

אריאל גולן:

נכון, לא פותר.

יהודה פרוידנגר:

זהו.

אריאל גולן:

אני גם לא מצביע, אני ... ,

צביקה אסולין:

לייזר,

יהודה פרוידנגר:

בסדר. לא, אבל בוא תגיד שאם גם היית, היית ממשיך להימנע.

יוסי חביליו:

איפה הסעיף של מרפסות סוכה?

אליעזר ראוכברגר:

מי אומר?

יוסי חביליו:

אמי.

אליעזר ראוכברגר:

... הוא אמר את זה כבר קודם, הוא לא מחדש כלום. מה, הוא חידש לך משהו? הוא אמר את אותו דבר, הוא אמר, אני נשאר בעמדותי. מה?

יוחנן וייצמן:

זה בסדר גמור. מה, למה,

אליעזר ראוכברגר:

זכותו המלאה, מה אתה רוצה?

אמי ארבל:

15, יוסי.

יוחנן וייצמן:

למה בן אדם אסור לו ... שיקול דעת?

יוסי חביליו:

רגע, שניה, אני רוצה לצלם.

אליעזר ראוכברגר:

שמעתי.

אריאל גולן:

אני הייתי שמח, לייזר, אם היה אפשר להוסיף את החניות, לפחות לדירות הגדולות,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

אחד לאחד.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שלא.

אריאל גולן:

1: 2 זה בעייתי. 1: 1 זה הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן להתייחס לאיזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

עזוב, זה סתם עומס על מרכז העיר.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, בוא,

אריאל גולן:

לא, לא.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא, שניה. רגע, החברים סיימו? שניה, רגע. החברים סיימו פה?

יוסי חביליו:

לך ל-15 רגע, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, רגע, לפי סדר. קודם כל, קודם כל בסעיף 3, סעיף 3, 43, 43, 41. יואל,

יואל אבן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

קומות טכניות כמה נדרש?

הילה בכר:

אמרנו שזה נבחן,

יואל אבן:

אני חושב שהדבר הזה, אנחנו רוצים את המינימום,

אליעזר ראוכברגר:

כן, השאלה מה זה המינימום. תבוא תגיד לי, תשמע, 7 זה גם מינימום.

יואל אבן:

הוא טוען שהוא צריך כמות מסוימת,

אליעזר ראוכברגר:

אתה תגיע ל-50.

יואל אבן:

אני,

אמי ארבל:

הוא ביקש שש קומות.

יואל אבן:

הוא ביקש שש. אני לא מכיר מספרים כאלה, אני יודע שהיום קומות טכניות, בטכנולוגיות שקיימות היום ובעתידיות אפשר לצמצם. אנחנו נראה שחלק מהקומות ירדו לתת הקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו יכולים להכניס פה שלא יהיה יותר מחמש קומות טכניות?

הילה בכר:

לא, זה גם הרבה.

יוחנן וייצמן:

לי יש הצעה יותר פשוטה.

אליעזר ראוכברגר:

ארבע, שלוש, תגיד אתה.

הילה בכר:

אבל,

יוחנן וייצמן:

בוא נכניס גובה אבסולוטי ושלוש.

הילה בכר:

לא, למה אתה לא רוצה,

אמי ארבל:

אתה לא יכול,

הילה בכר:

קבענו גובה קומה, גובה קומה,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לו ... , אני סומך עליכם.

הילה בכר:

לא, אבל למה אתה צריך את החשבון הזה?

יואל אבן:

מה, מהניסיון שלך בפרויקטים רגילים, כמה?

אמי ארבל:

10 מטר גובה בערך.

יואל אבן:

של קומות טכניות?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

10 מטר זה 3 קומות, 3.5 קומות.

הילה בכר:

שזה שתי ... ,

יוחנן וייצמן:

אני בעד גובה אבסולוטי. אני אומר לך, זה תמיד יהיה טוב.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

לא, אמרנו, השאלה,

יוחנן וייצמן:

ירצה, יוריד קומה בבניין.

אמי ארבל:

אמרתי, 10 מטר.

הילה בכר:

למה אתה לא רוצה להגיד את המינימום הנדרש?

אמי ארבל:

אנחנו אומרים מספר קומות,

אליעזר ראוכברגר:

... את המינימום הנדרש?

אמי ארבל:

אנחנו אומרים מספר קומות,

הילה בכר:

... יותר?

אמי ארבל:

הוספנו גם גובה קומה של 3.5,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אחר כך הוא יבוא ויגיד לי, המינימום הנדרש זה 7 קומות.

אמי ארבל:

ועוד 10 מטר לקומות הטכניות.

יואל אבן:

מה זה מינימום?

יוחנן וייצמן:

כשאני אומר ... של הקומה העליונה, סגרתי את הפרויקט.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני מוכן אפילו שלוש, אני מוכן אפילו שלוש, לא בין שתיים לשלוש.

הילה בכר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאתם אומרים לי.

הילה בכר:

הרי זה עניין של גובה בסופו של דבר,

יואל אבן:

אותו דבר הוא ביקש ... ,

יוחנן וייצמן:

זה נפח,

יואל אבן:

אין לי מושג ... ,

יוחנן וייצמן:

לא, זה מקום ענק.

יואל אבן:

הוא מחפש כל מיני מערכות מתקדמות של,

אליעזר ראוכברגר:

רק שניה, בוא, בוא, אמי, סעיף א', את כל המקומות שכתוב ... ,

יהודה פרוידינגר:

הוא צריך מערכת שלמה של תמיכה במנחת לרחפנים שם.

יואל אבן:

גם, והוא רוצה גם חשמל, מערכת ייצור חשמל בתוך הבניין, יש לו כל מיני דברים, חלומות כאלה,

עמנואל זלטס:

בסך כולל של מספר הקומות.

יהודה פרוידינגר:

זה חלק מההצלחה של הפרויקט. חלק מההצלחה של הפרויקט זה ש-,

יוסי חביליו:

רגע, זה 10 מטר סך הכל או 10 מטר כל אחת?

עמנואל זלטס:

לא, הכל ביחד.

יוסי חביליו:

אז תכתוב סך הכל.

עמנואל זלטס:

תכתוב סך הכל.

יואל אבן:

10 מטר כל אחת, באמת,

עמנואל זלטס:

לא, אפשר לפרש,

יוסי חביליו:

תכתוב סך הכל. אין בעיה. תכתוב, אמי.

יואל אבן:

קומה של 10 מטר זה אפילו,

יוסי חביליו:

אין בעיה, אז תכתוב סך הכל.

אמי ארבל:

ברור אבל, מה.

יוסי חביליו:

ברור? לי זה לא ברור.

הילה בכר:

כל הקומות הטכניות.

עמנואל זלטס:

כן, אפשר להגיד שזה,

אמי ארבל:

אתה לא יודע מה ברור ומה לא.

יוסי חביליו:

אה, הקומבינות גדולות. תכתוב, כ-10 מטר סך הכל לכל הקומות הטכניות.

יהודה פרוידינגר:

הנה, הוא כתב.

יוסי חביליו:

סך הכל. מה הבעיה לכתוב שתי מילים שהם,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

יוסי חביליו:

בלי ל'.

יוחנן וייצמן:

... 43?

אליעזר ראוכברגר:

סעיף ח',

יוחנן וייצמן:

אתם לא מאמינים לשמאי שלנו?

אליעזר ראוכברגר:

סעיף ח',

אמי ארבל:

רגע, רק זה, אז אני רק אומר, רשמתם בסעיף הראשון, הוועדה קובעת כי ככל במסגרת החלטת
הוועדה המחוזית ישתנו נושאים מהותיים,

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה?

אמי ארבל:

הוספתי.

אליעזר ראוכברגר:

אה,

אמי ארבל:

הסעיף הראשון.

יוחנן וייצמן:

כותרת.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נושא החברה, של רותם?

יוחנן וייצמן:

כן, רותם, רותם.

אליעזר ראוכברגר:

בנושא החברה, הקהילתיים, הקהילתיים. חברה,

יוחנן וייצמן:

בנושא הקהילתי.

אליעזר ראוכברגר:

בנושאים החברתיים שלאש קהילתיים. בסדר?

אמי ארבל:

הדוח חברתי.

אליעזר ראוכברגר:

הדוח חברתי.

אמי ארבל:

זה אחד. שתיים, הוספנו פה סעיף,

אליעזר ראוכברגר:

לא ...

יוסי חביליו:

מרפסות סוכה, כל הסיפור.

יהודה פרוידינגר:

אבל למה? סתם אני שואל, אבל למה ... ,

אמי ארבל :

הוספתי סעיף שלא כתבנו,

אליעזר ראוכברגר :

אם זה יהיה משהו שהוא מינורי, אני לא אלך על זה,

אמי ארבל :

הוספתי סעיף שלא רשמנו והוא חשוב,

אליעזר ראוכברגר :

תעלה רגע למעלה לראות. בסדר.

אמי ארבל :

הוספתי את הסעיף הזה שאומר כאילו, באמת לא התייחסנו וזה חשוב, שגובה הקומות יהיה 3.5 מטר, לא מעבר לזה. הוספנו את הסיפור הזה של,

יוחנן וייצמן :

תכתוב ממוצע. אתה יודע מה? שישחק, לא אכפת לי שיעשה קומות של 3.20 ואחרי זה בסוף קומה,

אמי ארבל :

אין בעיה. הוספנו את ה-10 מטר האלה. הוספתי פה את העניין שלא יהיה ניתן להאריך את המועד הזה של השלוש שנים, הוספתי את הסעיף של 20,

יוחנן וייצמן :

והזכויות יחזרו, תכתוב,

אמי ארבל :

זה הכל מבוטל.

יוחנן וייצמן :

כן.

אמי ארבל :

יש להוסיף בתכנית כי התכנית תכלול מרפסות סוכה, 20-25% מיחידות הדיור. תנאי להפקדת התכנית, השלמת דוח חברתי זה אמרתי, בהתאם לנוהל הקיים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

מה עוד היה פה? רגע, ביטלתי את השבע שנים, אתה צודק, זה היה טעות, מהחלטה קודמת של השבע שנים תוקף.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, מה זה, שניה, מה זה, מה זה בסעיף 6, יש להבהיר את היקף ההסכמות? מה, אין לנו,

אמי ארבל:

6?

אליעזר ראוכברגר:

אין לנו היקף הסכמות?

אמי ארבל:

מה זה 6? מה זה 6?

אליעזר ראוכברגר:

התכנית מציעה התחדשות,

הילה בכר:

הנה.

אליעזר ראוכברגר:

התכנית מציעה התחדשות,

הילה בכר:

... את הסעיפים הרגילים האלה,

עמנואל זלטס:

יחסית בהתחלה.

הילה בכר:

יותר למטה.

אמי ארבל:

אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

אני לא יודע אם יש הסכמות,

אליעזר ראוכברגר:

... עמד בתנאי סף,

עמנואל זלטס:

בגלל הצטרפות.

הילה בכר:

כי אנחנו לא מחליפים את זה. בדיוק.

אמי ארבל:

... שזה לא בא להכרעה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה שזה לא בא להכרעה ... אנחנו לא יודעים אם יש הסכמות?

יוחנן וייצמן:

ההסכמה של רמ"י,

אמי ארבל:

רמ"י אין.

הילה בכר:

אולי נעביר את זה,

יוחנן וייצמן:

רמ"י יש.

הילה בכר:

לסעיף למעלה, אליעזר.

יוחנן וייצמן:

הרונדו שייך לרמ"י.

עמנואל זלטס:

אמי,

אריאל גולן:

אה, אולי נחבר את זה לסעיף הגדול של ה-,

הילה בכר:

כן.

עמנואל זלטס:

אמי, ...

אמי ארבל:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

הרונדו שייך לרמ"י.

יוסי חביליו:

תכסה את העיניים, את האוזניים וקח, כמו הקופים. יותר טוב, תאמין לי.

הילה בכר:

לא, אנחנו,

יוסי חביליו:

... והוא גם איתי ביחד.

הילה בכר:

מי זה הוא?

יוסי חביליו:

יהודה פרוידינגר. כולם פחדנים.

אמי ארבל:

יש פה שתי חלקות ש-, יש פה שתי חלקות שהוא הוסיף לתכנית, אחת זה,

יואל אבן:

לא, זה לא האלה שהוא רצה ... ,

אמי ארבל:

לא, לא, לא. יש את החלקה הפינתית הזאתי כאן, שאין לה שום תרומה לפרויקט ואין הסכמות, ולכן אני ... שום דבר. זה כן תורם ... הרחבה, אמרנו שזה כן ... ההסכמות שלהם.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

אמרנו, שיביא הסכמות שלהם, כי זה ... , הבניין בפינה לא תורם לפרויקט, הוא לא מציע שם שום דבר. הבניין השני הוא כן תורם כי הוא מרחיב את המרחב הציבורי. הוא לא יכול להגיש עליהם בלי ש-, אז אפשר להעביר את זה למעלה, את הסעיף הזה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, בסדר. בואו,

אמי ארבל:

אני רק העברתי את הסעיף, ששאלת על ההסכמות, העברתי גם למעלה, לסעיף 2 למעלה.

יהודה פרוידינגר:

לייזר, מה עם החניה? מוסיף?

אליעזר ראוכברגר:

שניה, רגע, אני הולך לפי הסדר.

יוחנן וייצמן:

על החניה אם כן תעשה הצבעה.

עמנואל זלטס:

אמי,

אמי ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

רק החלקה הזו,

יוסי חביליו:

כדאי לקצר את הדיון ולצאת כולנו ביחד להפגנה.

יוחנן וייצמן:

... החניה.

אליעזר ראוכברגר:

בסעיף 16, בהפרשות,

אמי ארבל:

אני אומר, התכנית מציעה התחדשות ... היקף הסכמות,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, בסעיף 16, בהפרשות. ארבע כיתות גני ילדים, כל כיתה בגודל 130 מטר פלוס חצר צמודה ...
בגודל של 175 מטר לכל גן.

יוחנן וייצמן:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה יוצא פעמיים 175.

אמי ארבל:

ברור, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל ממה שכתוב זה לא ברור.

אריאל גולן:

לייזר, ואני גם רוצה במקום בית כנסת, בתי כנסת בשטח של 600 מטר. לא בית כנסת אחד,

אליעזר ראוכברגר:

לעשות את זה שניים?

אריאל גולן:

כן, בתי כנסת. שיהיה שלוש, ארבע, חמש, לא משנה כמה. סתם אני אומר. לא בית כנסת, בתי כנסת. אמי.

יהודה פרוידינגר:

מה, ה-600 מטר?

אריאל גולן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אין בעיה עם זה.

אריאל גולן:

אמי, במקום בית כנסת, בתי כנסת.

אמי ארבל:

הבנתי. הילה אומרת, מציעה רק,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

אמי ארבל:

שבדברים החשובים רק נוסף גם את העניין של פקיעת תוקף של השלוש שנים, לפעמים,

יוחנן וייצמן:

שמה?

הילה בכר:

שאם לא, אנחנו לא נחתום.

אמי ארבל:

לעניין החתימה. בסעיף 1, שגם זה מהותי כאילו לפקיעת תוקף.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר.

יוחנן וייצמן:

אדוני, יש לי עוד הצעה, סתם, כשדיברנו על פקיעת תוקף, אני מציע גם את היתר הבנייה האחרון.

עמנואל זלטס:

לא, לא, את הפסיק לא פה, אמי.

יוחנן וייצמן:

אני מציע,

אליעזר ראוכברגר:

היתר בנייה זה כולל היתר חפירה?

יוחנן וייצמן:

לא.

הילה בכר:

לא, אף פעם לא.

אליעזר ראוכברגר:

אז צריך לכתוב את זה.

אמי ארבל:

למה לא פה?

עמנואל זלטס:

כי אתה כותב ... ,

יוחנן וייצמן:

אני מציע, ...

עמנואל זלטס:

בהתאם לטבלה המצורפת.

אמי ארבל:

... זה הכל.

הילה בכר:

המצורפת לעיל, נכתוב,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה גם היתר הבנייה האחרון, 10 שנים.

עמנואל זלטס:

אבל יש לך שלביות ביצוע.

אמי ארבל:

... היתר הבנייה הראשון?

הילה בכר:

לא ייחשב.

אמי ארבל:

לא כולל החפירה?

הילה בכר:

כן.

עמנואל זלטס:

... החפירה גם?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר שלא, אני, בנושא הזה אני, מה שהדרג המקצועי אומר לי, אין לי עמדה.

עמנואל זלטס:

... לא כתוב את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אז אמי אמר שלא, נו, אני לא, אין לי עמדה בזה.

הילה בכר:

מה לא?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, זה לא נושא עקרוני ש-,

דובר:

למה את החפירה לא?

עמנואל זלטס:

יש מקרים,

יואל אבן:

... החפירה, להתחיל לעבוד בשטח.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שיש פסיקה ...,

אמי ארבל:

לא, השאלה, אפשר להוציא רק היתר חפירה אולי, לא, ואז נישאר עם בור?

יואל אבן:

ברגע שאתה מתחיל לעבוד זה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, סליחה, אמי, יואל, אני חושב ש-, אילנית, מה היה הפסיקה בג'רוזלם פוסט על זה? זה היה בבית משפט, אני חושב שבית משפט קבע,

יואל אבן:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

זה היה בג'רוזלם פוסט, היה בבית משפט על זה.

אריאל גולן:

זה היה היתר חפירה, נדמה לי.

יואל אבן:

מבחינתנו הוא מתחיל לעבוד ולחפור, וואלה, ... הרי מה המטרה שלו?

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? הייתי מסייג את זה בהיתר חפירה בהוא, ושלא ייחשב ברונדו.

יואל אבן:

... שהוא יבצע את הפרויקט בעצמו.

יוחנן וייצמן:

ברונדו הוא יכול להתחיל מחר לחפור.

אליעזר ראוכברגר:

... את החפירה והחניה, ... שיעשה את זה ביחד. זה,

יואל אבן:

אין בעיה. כי לפעמים היתרי בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

ואז הוא מגיע,

יואל אבן:

לפעמים היתרי בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

למפלס הקרקע, אבל לעשות,

יואל אבן:

אין לי בעיה, דרך אגב,

אליעזר ראוכברגר:

לעשות לנו בור ואחר כך ילך,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה. כי היתרי בנייה לפעמים לא מצליח להוציא,

אמי ארבל:

לא יותר היתר חפירה בנפרד מקומות החניה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יואל אבן:

אין לי בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר. גם ככה,

יואל אבן:

כי לפעמים היתר בנייה לוקח זמן לא בגלל שהוא לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך.

יואל אבן:

בגלל שזה,

יוחנן וייצמן:

היתר בנייה לוקח זמן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יואל אבן:

משרד הבריאות,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, כמו שעשינו באיך קוראים לזה,

יוחנן וייצמן:

איכות הסביבה.

יואל אבן:

המשרד לאיכות הסביבה.

אליעזר ראוכברגר:

בתלפיות עשינו משהו שזה היה עם החניה.

יואל אבן:

זה מספיק טוב כדי לא

אליעזר ראוכברגר:

חפירה וחניה.

יואל אבן:

סבבה.

אליעזר ראוכברגר:

בשביל שיסגור את הבור.

יואל אבן:

בתת הקרקע.

אמי ארבל:

עד למפלס הקרקע.

הילה בכר:

כולל את כל, כן, עד,

אמי ארבל:

עד מפלס הקרקע.

הילה בכר:

עד מפלס הקרקע.

אליעזר ראוכברגר:

עד מפלס הקרקע, כן.

יוחנן וייצמן:

ושזה לא יהיה ברונדו, שזה יהיה בבניינים האמיתיים. ברונדו ... מחר.

יואל אבן:

לא יותר להוציא היתר חפירה? לא,

הילה בכר:

לא,

יואל אבן:

מה עשית,

עמנואל זלטס:

בנייה ותת קרקע,

הילה בכר:

היתר בנייה ראשון,

יואל אבן:

לא, כתבתם פה הפוך.

אמי ארבל:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא 'לא יותר'. לא ייחשב.

אמי ארבל:

לא, לא יותר,

יואל אבן:

וגם הכוונה שהיא, הוא אם הוא, הכוונה שאם, תחילת עבודה מבחינתנו זה חפירה ובנייה בתת קרקע.

הילה בכר:

לא, היתר בנייה ראשון ייחשב,

עמנואל זלטס:

זה מה שהוא כתב, זה מה שהוא כתב.

אליעזר ראוכברגר:

יואל אבן:

יואל אבן:

היתר בנייה ראשון ייחשב גם,

אמי ארבל:

יכלול.

יואל אבן:

ייחשב, ייחשב, סליחה. ייחשב גם,

אמי ארבל:

לא, שניה, ... יכלול, יכלול חפירה,

יואל אבן:

לא בהכרח, הוא יכול גם יותר מזה. אם הוא ייתן,

עמנואל זלטס:

לפחות, לפחות.

אמי ארבל:

לפחות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני חושב משהו אחר, היתר חפירה לא ייחשב כהיתר, אמי,

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

היתר חפירה לא ייחשב כהיתר ראשון אלא אם כן יכלול וכו'.

יואל אבן:

רעיון טוב.

יהודה פרוידינגר:

רגע, אבל ההיתר חפירה זה ההיתר שלגביו שלוש שנים,

יואל אבן:

אנחנו רוצים,

יהודה פרוידינגר:

או לגבי ההיתר בנייה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, זה ... ,

יואל אבן:

אנחנו אומרים שהוא צריך,

יהודה פרוידינגר:

ההיתר הראשון, כשאנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

היתר ראשון שלוש שנים. עכשיו הוא יבוא, יוציא היתר חפירה, אנחנו מפחדים שישאיר לנו בור. אמרנו שזה יכלול גם את החניה, שיגמור לנו עד מפלס הקרקע, גם אם הוא לא יעלה אחר כך, לפחות בור אין.

יואל אבן:

אנחנו רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

כי יש לנו, יש לנו הרבה,

יהודה פרוידינגר:

הספירה של שלוש שנים,

אליעזר ראוכברגר:

קרציות מבורות שנשארו לנו כמו בעדן, כמו במקומות אחרים,

יהודה פרוידינגר:

רגע, אבל הספירה של השלוש שנים זה רק על ההיתר חפירה?

יואל אבן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה נחשב היתר בנייה.

יואל אבן:

אנחנו רוצים שיוציא היתר בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יואל אבן:

אבל בגלל שאנחנו מכירים מה זה פרויקטים מסוג כזה,

אליעזר ראוכברגר:

היתר בנייה יש, רק איכות סביבה יכול לתקוע אותו, ניר.

יואל אבן:

הוא יכול להיתקע בכל מיני דברים.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יואל אבן:

הרצינות מבחינתנו,

יהודה פרוידינגר:

... מה יוצא,

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרנו, ... בסדר. יוציא, יוציא. יוציא, יוציא. לבריאות שיהיה לו.

יואל אבן:

אנחנו רוצים לראות טוב.

אליעזר ראוכברגר:

היתר חפירה שיכלול גם את הקומות שהם עד מפלס הקרקע.

יהודה פרוידינגר:

בסדר, אבל בסוף הוא,

אמי ארבל:

היתר ... יכלול את כל הקומות עד מפלסי הקרקע.

יהודה פרוידינגר:

אבל הוא לא יתחיל לבנות עד שלא יהיה לו היתר מלא.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה בסדר, יואל.

אמי ארבל:

... חפירה.

יואל אבן:

בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יהודה פרוידינגר:

אבל הוא לא יתחיל,

יוחנן וייצמן:

שניה, יש לי מספר שאלות לתכנית,

יהודה פרוידינגר:

רק אם יהיה לו היתר חפירה,

יוחנן וייצמן:

יש לי מספר שאלות לתכנית.

יהודה פרוידינגר:

והיתר ... , הוא לא יתחיל לבנות עד שלא יהיה לו היתר לכל הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 32,

יואל אבן:

הוא יתחיל לחפור ולבנות תת קרקע, בטח. מה עשינו ב-,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 32, אמי.

יואל אבן:

מה עשינו ב-,

אריאל גולן:

גבעת שאול,

יואל אבן:

ובמידטאון,

אריאל גולן:

הוא חפר,

יואל אבן:

לא היה לו תב"ע אפילו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, ומה קרה ליד שערי העיר?

יואל אבן:

מידטאון, הוא התחיל לעבוד בחפירה,

אליעזר ראוכברגר:

... לפי התב"ע הישנה.

יואל אבן:

... בהיתר בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יואל אבן:

... חפירה לפי התב"ע הישנה והתחיל לעבוד.

אליעזר ראוכברגר:

נכון. יש לו תב"ע מאושרת.

יואל אבן:

ומתקדם. אבל גם פה יש לו. כן.

אליעזר ראוכברגר:

32, לא ניתן להבין ממסמכי התכנית.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רואה את זה?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

שמה כתוב 44 קומות.

הילה בכר:

כן.

יהודה פרוידינגר:

רגע, מה עם החניות ב-26?

אליעזר ראוכברגר:

רק שניה.

אמי ארבל:

תיכף נגיע, תיכף נגיע.

יהודה פרוידינגר:

לא, הוא עבר.

הילה בכר:

לא, בסדר, הוא הולך לפי סדר מסוים.

אמי ארבל:

הוא הולך לפי ההערות של,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב פה יש להעביר ולהשלים, אני מבקש, ולהציג לוועדה המקומית.

אמי ארבל:

לוועדה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה, שנדע כמה דירות, כמה קומות. בוא, כתוב פה יש להעביר ולהשלים, שמה, קומות טיפוסיות? בוא, שנדע משהו.

אריאל גולן:

אנחנו נוותר על ההדמיות שביקשנו במסגרת הזה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה, איך אומרים, זה כבר

יוחנן וייצמן:

אמי, מה קורה בחשבון ב ... , אנחנו רוצים אותם, לא רוצים אותם? אני מצידי לוותר עליהם.

הילה בכר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 115, תיקנת? אמי?

אמי ארבל:

מה זה 115, ההשמדה עצמית?

הילה בכר:

תוקף. כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הלקבוע סעיף,

הילה בכר:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

פקיעת תוקף שבע שנים.

אמי ארבל:

כן, כן, תיקנתי.

אליעזר ראוכברגר:

עשית, הורדת את זה לגמרי. זהו, אני אין לי יותר הערות. רק לגבי השימור בחסבון, אבל זה,

יוחנן וייצמן:

זה לא השימור, השימור לא מעניין, השימור זאת אומרת מאד מעניין והוא חשוב. השאלה ששאלתי, לא, השימור לא מעניין ואני אחזור על זה בפעם ה-100, אנחנו לא מקבלים פה שום שימור לחסבון, זה הכל מכוח תכניות קודמות.

יהודה פרוידינגר:

מה עם החניה?

יוחנן וייצמן:

הציבור לא מקבל כלום. דקה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה, באיזה סעיף זה?

יוחנן וייצמן:

מה שכן, אנחנו,

אמי ארבל:

לא, אני אגיד לך למה, שניה, ההבדל בין התכנית,

אליעזר ראוכברגר:

איזה סעיף זה?

יהודה פרוידינגר:

26.

אמי ארבל:

ההבדל בין התכנית המאושרת היום על חסבון, עזוב רגע מה מישוהו צריך לשפץ, שאתה צודק,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמי ארבל:

זה המטלה של הפרויקט הקודם. אבל ההבדל שבין התכנית הקודמת היה ... מגורים,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמי ארבל:

ובין התכנית הזאתי, מה שמוצע כרגע בהמלצה זה מסחר בקומת הקרקע ומעל מבני ציבור.

יוחנן וייצמן:

ובשבילנו, מה אנחנו צריכים את זה?

אמי ארבל:

מה זאת אומרת? למה לא?

יוחנן וייצמן:

לפני, אני אזכיר לך, לפני שנתיים ישבת פה,

אמי ארבל:

... מגורים בקומות מעל?

יוחנן וייצמן:

היה לנו פה שלוש, לא, שיעשה שמה משהו, מסחר. למה העירייה צריכה את השטח הזה? אני בעד לקבל שטחים שאני יכול להשתמש בהם טוב.

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

אתה, במלון ארץ ישראל אתה ישבת פה והסברת לנו למה אתה לא רוצה את השטחים והבאת תב"ע חדשה שהעירייה זרקה את השטחים. אני אומר אותו דבר, לטעמי השטח של חסבון הוא טוב, הוא יפה, הוא שטח עצום, אבל למה עיריית ירושלים צריכה אותו? אני אומר, אם יש לי שטחים בוא ניקח,

אמי ארבל:

אתה אומר שהם יישארו כולם סחירים, הבניינים לשימור? זה מה שאתה אומר?

הילה בכר:

אבל אחד מהדברים ה-,

יוחנן וייצמן:

כמובן עם שימושים סמי ציבוריים, לא,

יואל אבן:

אני גם חושש מזה שהעירייה מקבלת מבנים כאלו.

יוחנן וייצמן:

לא, מה אני צריך אותם?

אמי ארבל:

לא נראה לי דרמטי,

אריאל גולן:

למה, עדיף, עדיף,

אמי ארבל:

זה קומה אחת, לא נראה לי דרמטי.

יוחנן וייצמן:

עדיף לא לקבל.

אמי ארבל:

אפשר לקבוע שזה הכל יהיה סחיר, לצורך העניין. זה בניין A, C,

יוחנן וייצמן:

שייתן לי הפקעות,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה,

יוחנן וייצמן:

שייתן לי הפקעות אחרות.

אליעזר ראוכברגר:

אם אנחנו נשנה, זה יהיה עילה ... לתיקון השמאות ו... ,

אמי ארבל:

לא, פה הוא רק מקבל עוד שטח,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא דיבר על חניה. אם אנחנו נוסיף חניות, זה עוד עלויות, עוד עלויות זה עוד קומות.

הילה בכר:

לא, גם אין הצדקה להוספת חניות אם ... ,

יוחנן וייצמן:

זה עוד רכבים למרכז העיר,

אמי ארבל:

לא, אבל זה לא דרמטי.

יוחנן וייצמן:

בשביל מה לעשות את זה?

אמי ארבל:

זה לא דרמטי.

אליעזר ראוכברגר:

לא הבנתי. טוב, חברים, יש למישהו עוד הערות? עוד התייחסויות? אם לא, אנחנו ניגש להצבעה.

אריאל גולן:

איפה אסולין?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

איפה אסולין?

אליעזר ראוכברגר:

יש?

יוחנן וייצמן:

תכתוב שימושים סמי ציבוריים, שיהיה ברור שאנחנו לא רוצים את זה.

אמי ארבל:

מה זה סמי ציבוריים?

הילה בכר:

אתה לא רוצה שבשום צורה זה יהיה, אתה רוצה לתת לאנשים להסתובב סביב,

יוחנן וייצמן:

שזה יהיה מרפאות, שזה יהיה משרדי עורכי דין, שזה יהיה,

אמי ארבל:

אז מסחר תעסוקה ומלונאות.

יוחנן וייצמן:

מסחר תעסוקה ומלונאות, לא שימושים ציבוריים. לא 188.

אריאל גולן:

למה לא? יוחנן? למה?

הילה בכר:

אבל אם זה סחיר,

יוחנן וייצמן:

אבל למה אתה רוצה מבנה לשימור בשליטתך? רק סבל יש מזה, רק צרות.

יוסי חביליו:

איפה הסעיף הזה שהוועדה מושכת,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה 500 מטר ממנו?

יוסי חביליו:

אמי,

יוחנן וייצמן:

... בניין חדש, מודרני, שאתה יכול לעשות מה שאתה רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, את בית הכנסת,

יוסי חביליו:

אמי, איפה הסעיף שהוועדה מושכת,

יוחנן וייצמן:

חארטה ברטה ... ,

יוסי חביליו:

אם יהיה שינוי הכי קטן? אריאל,

אריאל גולן:

אה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

איזה סעיף זה, שאם יהיה שינוי הכי קטן, הוועדה מושכת?

יהודה פרוידינגר:

בהתחלה,

אליעזר ראוכברגר :

הראשון הראשון.

יהודה פרוידינגר :

בהתחלה, הראשון, הראשון.

יוסי חביליו :

אמי, תחזיר ל-1 אחר כך.

יואל אבן :

זה בכותרת.

יוסי חביליו :

מה?

יואל אבן :

זה בכותרת.

יוסי חביליו :

בוא, תן לי לראות.

יוחנן וייצמן :

למה צריך את זה? שום דבר טוב לא יצא מזה.

אריאל גולן :

תגיד, את בתי הכנסת שינית, אמי?

אמי ארבל :

לא, לא אמרתם שום דבר,

עמנואל זלטס :

שיהיה כתוב בתי כנסת.

אריאל גולן :

בתי כנסת. לא בית כנסת,

אמי ארבל:

לא אמרתם לי,

אריאל גולן:

אמרנו, אמרנו.

אמי ארבל:

אז אני לא הקשבתי. איפה, מה לרשום?

אריאל גולן:

בתי כנסת.

עמנואל זלטס:

במקום בית, בתי.

יואל אבן:

... ואני מסכים עם וייצמן,

אריאל גולן:

שיהיה אפשר כמה, שניים, שלוש,

יוחנן וייצמן:

הטמעת את ההחלטה של וועדת שימור, אמי?

אמי ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

הטמעת את ההחלטה של וועדת שימור?

אמי ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

את ההחלטה הפתוחה, כן?

אמי ארבל:

לא את הבחירה, את ההערות.

יוחנן וייצמן:

את ההערות.

אמי ארבל:

כן, כן.

יואל אבן:

את רוצה להגיד את זה?

הילה בכר:

לא.

יואל אבן:

הילה חושבת שאולי כן כדאי שהעירייה תחזיק משהו ב-,

יוחנן וייצמן:

בשביל מה?

הילה בכר:

כדי שיהיה לך מקום לאיזושהי תערוכה,

אמי ארבל:

זה הסעיף, יוסי.

הילה בכר:

בקומה העליונה, כדי שיהיה לך משהו,

יוחנן וייצמן:

לא, אז בוא ניקח את זה במבנה מודרני, ניקח כמה מטרים,

הילה בכר:

לא, לא, אבל יש משהו בזה שמבנה ציבור שימורי יהיה ציבורי, יש בו משהו,

יוחנן וייצמן:

אני אומר את זה כשיטה, זה טעות. את מדברת נקודתי,

יואל אבן:

האמת היא, מקבל את מה שהילה מבקשת. לפחות,

הילה בכר:

לא, אני לא אומרת את כל המבנה. שלמטה יהיה סחיר,

יוסי חביליו:

רגע, גובה הבניינים,

הילה בכר:

ולמעלה יהיה,

יוסי חביליו:

ותוסיף קומות גם,

הילה בכר:

משהו של העירייה.

יוחנן וייצמן:

רק צרות יהיה מזה.

יוסי חביליו:

מספר קומות.

יוחנן וייצמן:

רק צרות יהיה מזה.

אריאל גולן:

זה הגובה.

יוחנן וייצמן:

רק צרות מבחינת עירייה.

הילה בכר:

זה לא לוקח,

יוסי חביליו:

לא יודע, גם וגם.

אמי ארבל:

גובה הבניינים, מה.

יוחנן וייצמן:

להגיד שאני מתעקש על זה? לא.

יוסי חביליו:

תוסיף גם מספר קומות.

יוחנן וייצמן:

להגיד כקו זה לא טוב.

עמנואל זלטס:

נכון, אגב,

יוחנן וייצמן:

כקו זה לא טוב.

הילה בכר:

אנחנו מכירים את תפיסת העולם,

עמנואל זלטס:

גובה, מספר קומות.

הילה בכר:

אני חושבת שמדי פעם בפרויקטים שהם דרמטיים ומשמעותיים במרחב, אפשר שחלק,

יוחנן וייצמן:

אבל רק כעת אנחנו העפנו משם, בבניין ליד. כעת. לפני שנתיים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, סיימנו? יש עוד למישהו הערה או שאנחנו יכולים לגשת להצבעה? אוקי, מי בעד אישור התכנית בהתאם להמלצת מהנדס העיר והתיקונים שאנחנו עשינו? צביקה אסולין, אריאל בזיז, צחי ברים,

יוסי חביליו:

אריאל, אה, גם ראש העיר ... ,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן וייצמן, אליעזר ראוכברגר. זה אחד, שניים, שלוש, ארבע, חמש, שישה בעד. מי נגד? חביליו, יוסי חביליו ויהודה פרוידינגר, שניים נגד. שש בעד, שניים נגד. מי נמנע? אין נמנעים.

אריאל גולן:

לי אין זכות הצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

לך אין זכות הצבעה. בסדר. וישראל גם כן, ישראל לא משתתף,

יוחנן וייצמן:

... תתעורר ב-4.

אליעזר ראוכברגר:

בשל ניגוד עניינים ישראל לא משתתף. תודה רבה, התכנית אושרה ברוב של שש מול שניים בהתאם להמלצת מהנדס העיר והתיקונים שעשינו תוך כדי הדיון. תודה רבה, אנחנו עוברים הלאה.

עמנואל זלטס:

יש פקקים.

חיים כהן:

לא, על הכנסת ... בערב.

אליעזר ראוכברגר:

אמרת שש בערב. אה, ... ? טוב, חברים, אנחנו בהתנגדות שבתכנית הבאה, בהתנגדויות.

הילה בכר:

אז, כן, תודה, יואל. טוב.

יוסי חביליו:

לא, רגע, עכשיו אנחנו בהתנגדויות?

עמנואל זלטס:

כן, כן.

יוסי חביליו:

אני יכול ללכת ולחזור?

אליעזר ראוכברגר:

אתה אדם בוגר, תעשה מה שאתה רוצה, תלך, תחזור. מה אתה רוצה שאני אעשה? אנחנו הולכים עכשיו לפי הסדר. התנגדויות ואחר כך,

יוסי חביליו:

לא, אני שואל את עצמי להגדרה של אדם בוגר מה שהיה פה, אולי אתם הבוגרים ואני הילד.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שאנחנו בוגרים, אמרתי שאתה בוגר,

יוסי חביליו:

הילד ובגדי המלך החדשים.

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי שאתה בוגר, לא אמרתי שאנחנו בוגרים.

יוחנן וייצמן:

לייזר נתן לך את הציון הכי גבוה שאתה יכולת לקבל.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, ... זה לא מעניין אותו בכלל.

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר, בזיז הלך, לא מעניין אותו.

יוסי חביליו:

ברור, מה. עכשיו הוא יוציא בפייסבוק, דאגתי למעונות,

אליעזר ראוכברגר:

לא עשינו שינויים למעונות, לא עשינו כלום.

יוסי חביליו:

הוא יגיד בפייסבוק.

אליעזר ראוכברגר:

שיגיד מה שהוא רוצה.

יוסי חביליו:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מה, אני לא צודק? כל כך הרבה דיונים קיימנו על זה, מי שבעד בעד, מי שנגד נגד, הכל בסדר. מותר. אבל לפחות אנחנו מונחים עמוק בתוך התכנית, גם מי שנגד וגם מי שבעד. זה לגיטימי לגמרי. העמדה שלך,

יוסי חביליו:

... למה הוא בא.

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע למה הוא בא.

יוסי חביליו:

זהו.

אליעזר ראוכברגר:

מה, אנחנו לא יודעים למה הוא בא?

יהודה פרוידניגר:

הכל יודעים, הכל יודעים.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

אתה יושב פה,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, אני מאד מכבד את יהודה. השתתף איתנו בכל הדיונים, אמר מה שהוא חושב, חושב מה שהוא אמר,

יוחנן וייצמן:

לא היה סמרטוט.

אליעזר ראוכברגר:

הכל בסדר, לגיטימי.

יוסי חביליו:

מה זה מכבד? הוא מגיע לו את הצלי"ש הכי גדול.

אליעזר ראוכברגר:

זה אתה אומר, אני יכול להגיד אחרת, אבל,

יוחנן וייצמן:

אני גם אומר

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מדבר,

יוסי חביליו:

לא ... אבל אני מכבד אותו.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אני לא מדבר עכשיו ב-, איך אומרים, בנימוקים שלך. אני מדבר עכשיו בצלילה לתוך התכנית, בלדעת, בלהבין, בלהשתתף, בלהיות בתוכו. לא פתאום לבוא לדיון אחד ... תשאל אותו, שאר הדברים הוא יודע מה מדובר פה? קדחת.

יוסי חביליו:

ברור.

יוחנן וייצמן:

הוא לא ידע כלום.

אליעזר ראוכברגר:

כשאני אומר לו את זה אז הוא נפגע כמו,

יוחנן וייצמן:

כן, הוא עשה את עצמו נעלב.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

הוא באמת לא ידע, הוא באמת לא ידע.

עמנואל זלטס:

... יוסי, יהודה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מכבד את יוסי, מה, הוא יודע את זה שאני מכבד אותו.

יוחנן וייצמן:

תדע לך שלא להעליב את ראש העיר,

אליעזר ראוכברגר:

אני מכבד את ... שלו,

יוחנן וייצמן:

זה ... תכנוני.

אליעזר ראוכברגר:

מכבד את ההתייחסויות שלו, אני גם מכבד את, אני לא מכבד דבר אחד, שהוא בא כל פעם ומשגע אותנו עם הסדר יום. זה לא, זה אני לא מכבד. אבל כל השאר,

יוסי חביליו:

בינתיים אני הולך ... למען הציבור בנושא אחר,

יוחנן וייצמן:

לא, לכולנו יש,

אליעזר ראוכברגר:

ומה, אני לא יכול ללכת למען הציבור? מה, אני נמצא פה למען עצמי? יש לי מזה משהו? מה אני אקבל שמה?

יוסי חביליו:

לא, אני מבקש,

אליעזר ראוכברגר:

קרציות יש לי,

יוסי חביליו:

אני מבקש עזרה טכנית,

אליעזר ראוכברגר:

קרציות יש לי מזה, לא יותר.

יוסי חביליו:

אני משגע. אני מבקש עזרה טכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

הילה בכר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הילה, קדימה.

עמנואל זלטס:

יש להילה שאלה.

הילה בכר:

אבל רק אני כאילו במתח,

עמנואל זלטס:

יוסי,

הילה בכר:

מה היה עם הצילום ריאות שלו.

עמנואל זלטס:

היא דואגת לצילום ריאות שלך בפעם קודמת, ששאלת.

אליעזר ראוכברגר:

אה.

הילה בכר:

אתה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

הוא בריא כמו שור. קדימה, הילה. הילה, קדימה, חבר'ה מחכים בחוץ, נו.

יוסי חביליו:

התאוששתי.

הילה בכר:

תכנית מספר 2,

אליעזר ראוכברגר:

אנשים מחכים שעה כבר.

הילה בכר:

כן. 11,

אמי ארבל:

זה מה שנקרא מאיגרא רמא לבירא עמיקתא.

הילה בכר:

114,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, רק רציתי להגיד לחברים שתכנית 4 ירדה מסדר היום לבקשת המבקשים ובהסכמת המתנגדים.

יוסי חביליו:

מה, אז רק שתיים התנגדויות יש עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

יש שתי התנגדויות רק, כן.

יוחנן וייצמן:

יש רק שתיים?

אליעזר ראוכברגר:

כן, תכנית 4 ירדה.

הילה בכר:

אוקי, אז תכנית 2 בסדר יום, תכנית 11452,

אליעזר ראוכברגר:

לבקשת המבקשים, בהסכמת המתנגדים. כן.

צביקה אסולין:

כולם הלכו.

יוסי חביליו:

אני חוזר.

תיק 1145252

הילה בכר:

11452, מההתחלה. לא, כי זה קשוח. 1145252,

אליעזר ראובברגר:

כן, לא כל יום דנים בכזה,

הילה בכר:

בדיוק. בדיוק. לא, תשמע, זה היה דיון ארוך.

אליעזר ראובברגר:

צריך להביא את זה בסוף היום.

הילה בכר:

סמכות מקומית,

הילה בכר:

בדיוק.

אליעזר ראובברגר:

לא, הפוך, ... ,

הילה בכר:

סמכות מקומית,

אליעזר ראובברגר:

ראש צלול.

הילה בכר:

אז אני אגיד כמה דברים על התכנית הזאת,

אליעזר ראובברגר:

כן

הילה בכר:

לפני שהם ייכנסו.

ישראל קלרמן:

זה 2?

הילה בכר:

כן. תכנית שמציעה הרחבות דיור, היא הייתה כבר בדיון בוועדה המקומית, היא ירדה מסדר היום בגלל שביקשנו שינסו להגיע להסכמה עם השכנים. היה דיון חוזר בינואר לפני שנה וגם בה הוועדה ביקשה לנסות להגיע להסכמות. התכנית הזאת פורסמה לפי 106 ב' בתיאום ובעצם יש לנו היום חמישה מתנגדים. בחוות הדעת נפלה טעות ומופיעים רק שלושה, כי התנגדות אחת הייתה אחרי הזמן וכן צירפנו אותה בסוף ואנחנו נשמע את כולם. יש לנו חמישה מתנגדים שבעצם חלק מבקשים שלא יבטלו להם הרחבות, חלק מבקשים הרחבות נוספות, אני מציעה שנזמין אותם ונראה מה הם אומרים.

אריאל גולן:

ההתנגדות היא,

הילה בכר:

להתייחס.

אריאל גולן:

לנושא של ה-106 ב' או שעוד פעם?

אמי ארבל:

לא, עוד, עוד, עוד.

הילה בכר:

לא, זה לפי 106 ב', מה שהיום אנחנו דנים.

אריאל גולן:

ההתנגדות, לא, אבל אני שואל, אבל ההתנגדויות,

הילה בכר:

כן.

אריאל גולן:

שהם באים אלינו, הם באים להתנגד רק על ה-106 ב'?

הילה בכר:

106 ב' זה בעצם,

אריאל גולן:

על השינויים.

הילה בכר:

כן,

אריאל גולן:

זה הפקדה מחדש,

הילה בכר:

יהיו כאלו שיגידו,

אריאל גולן:

סוג של הפקדה מחדש מתוקנת.

הילה בכר:

רגע, אני לא צריך, אני רוצה גם. יש כאלו שאומרים אני רוצה גם, שזה גם לגיטימי כי זה קצת כמו להתנגד לזה ש... הציעו למישהו, אבל יש שניים שלא מופיעים לכם בסדר יום אבל כן אנחנו נשמע אותם.

אליעזר ראוכברגר:

אבל ההתנגדויות הם רק לפי 106 ב'.

הילה בכר:

נכון, אבל אם מישהו בא ואומר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם הוא לא הגיש,

הילה בכר:

אני רוצה גם.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם הוא לא הגיש ב-106 ב'?

הילה בכר:

הם הגישו, אבל הם,

אליעזר ראוכברגר:

מי שהגיש, הכל בסדר.

הילה בכר:

לא, אחת הגישה אחרי המועד אבל אמרנו, אנחנו כן נשמע אותה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה בסדר.

הילה בכר:

ומה שאני מתכוונת ל-106 ב' זה להרחבות, הוציאו פה הרחבות נוספות, אז יש כאלה שאומרים, אני לא רוצה את ה-, אני רוצה גם.

אריאל גולן:

... 106 ב'.

הילה בכר:

אז אנחנו, ההמלצה שלנו היא כן, לאפשר להם גם עוד פעם,

אריאל גולן:

בלי 106 ב'.

הילה בכר:

אנחנו נעשה מתישהו ... ,

עמנואל זלטס:

אבל למה מלכתחילה לא?

הילה בכר:

אז אמרנו, תנסו להגיע להסכמות ועכשיו הם אומרים, אני ראיתי את התכנית רק עכשיו ואני רוצה גם. זה מוכר, ...

עמנואל זלטס:

אמי חסר.

הילה בכר:

מה?

עמנואל זלטס:

אמי חסר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אריאל גולן:

לא, לא, טוב שהוא לא נמצא.

יוחנן וייצמן:

הוא הלך להירגע רגע.

הילה בכר:

אז ההתנגדות הראשונה היא של,

אליעזר ראוכברגר:

יפה חיומי.

הילה בכר:

יפה חיומי.

אריאל חיומי:

אני מייצג אותה, אריאל חיומי.

אליעזר ראוכברגר:

מי אתה?

אריאל חיומי:

אריאל חיומי.

הילה בכר:

אני כבר שכחתי,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני.

הילה בכר:

מה קרה בוורסיה הקודמת.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אריאל חיומי:

אגב, אני מייצג גם שתי מתנגדות נוספות,

אליעזר ראוכברגר:

מי זו? אפרת אליהו?

אריאל חיומי:

אפרת אליהו, ומרים טל.

אליעזר ראוכברגר:

ומרים טל?

אריאל חיומי:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא אתה מייצג, יש לך ייפוי כוח?

אריאל חיומי:

יש לי פה ייפוי כוח.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, תן,

אריאל חיומי:

להציג?

אליעזר ראוכברגר:

כן, להציג ליועצת למשפטית. בבקשה.

הילה בכר:

רק תצביע לנו אם אתה רוצה להראות על הדירה או,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, קודם כל הוא אמר שהוא מיופה כוח אז,

הילה בכר:

אה, אתה רוצה להראות קודם.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, כן, בוא נראה שזה מסודר ויש לו היתר, שאילנית,

אריאל חיומי:

... מי זו?

אליעזר ראוכברגר:

אילנית.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אה, הם הגיעו להבנות?

אריאל חיומי:

הגענו להבנות,

אליעזר ראוכברגר:

אה, יש ביניכם הבנות?

אריאל חיומי:

כן, ואני מציע,

טלי לוי:

יש, אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

אה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, יש לו ייפוי כוח,

אריאל חיומי:

אני מציע, אני מציע שטלי תציג את,

עו"ד אילנית מיכאלי:

של אפרת שולמית אליהו.

אריאל חיומי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אפרת אליהו,

הילה בכר:

ו-?

אליעזר ראוכברגר:

ומרים טל גם?

אריאל חיומי:

מרים, הבאתי, שלושה. מרים טל, אפרת אליהו ו-,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יפה חיומי,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה.

אריאל חיומי:

יפה חיומי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יפה חיומי,

אריאל חיומי:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

יפה חיומי זה אמא שלו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ומרים טל.

אריאל חיומי:

זה אמא שלי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה ייפויי כוח.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יפה חיומי זה אמא שלו. בסדר.

חילה בכר:

מרים טל.

אריאל חיומי:

מרים טל.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

הילה בכר:

אילנית, יש פה מרים טל?

אליעזר ראוכברגר:

רק שניה, שניה, שניה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה אתה להציג את ההסכמות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

שלושה יפויי כוח,

אליעזר ראוכברגר:

או שהיא תציג?

אריאל חיומי:

שהיא תציג.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. רק את שמך לפרוטוקול.

טלי לוי:

טלי לוי,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

טלי לוי:

אני עורכת הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

עורכת הבקשה, בבקשה.

טלי לוי:

טוב, יש פה כמה, מקודם כשהגענו פשוט ראיתי את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, רק תציגי אותם,

טלי לוי:

... רצינו בזמנו,

אליעזר ראוכברגר:

הילה, תראי אם זה מקובל עלייך,

טלי לוי:

אני חייבת להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אז אנחנו מברכים תמיד כשיש הסכמות.

טלי לוי:

אני חייבת להגיד הקדמה. היות ובתכנית הזאת היה בזמנו עורך דין שישב איתי אחד על אחד ואנשים ירדו ו-, אז אני רוצה שעכשיו שיהיה, כל מי שמתנגד ייתן תוקף לזה שאני מסכים לזה שלא יהיה מצב עכשיו עוד פעם, לא הבנו, כן הבנו. אני הכנתי איזושהי סקיצה שהיא מה שהם הגישו, מה שהם הגישו.

הילה בכר:

את יכולה להצביע לנו על המסך, טלי?

טלי לוי:

כן. למשל, למשל ספרוני זה לקוח, זאת אומרת, הוא מבקש שלנו, קודם כל התנגדות ראשונה, שאנחנו ביקשנו בזמנו פה מרפסת והיא לא הופיעה בהמלצה שלכם, ספרוני לא הופיע בכלל. אין לי מושג למה.

הילה בכר:

נכון. אמרתי ששתי התנגדויות נשמטו,

טלי לוי:

כן, לא, אבל הוא הגיש,

הילה בכר:

בגלל שאחת הגישה אחרי המועד, ואחת התפספסה. כן.

טלי לוי:

פשוט הורידו לו את זה, זה היה מרפסת שהייתה, הופיעה בתחילת התכניות, ובגלל שהם רצו לעשות תכנית ראי בניין 16 ו-18, למרות שהם רחוקים, בכל זאת הורדנו אותה, לא הייתה לי ברירה, וגם אז בזמנו אמי אמר לי, תגישי בהתנגדות,

הילה בכר:

אבל יש לה שתי מרפסות.

טלי לוי:

בסדר, זה סגירה של אדון ספרוני, מרפסת גג שלו, והוא רוצה סוכה. זה מרפסות שהם כבר לא ... בתפקיד הזה, כאילו, עכשיו, אנחנו רוצים,

אריאל גולן:

תוספת של מרפסת סוכה?

טלי לוי:

כן.

אריאל גולן:

זה לא סוכה כאילו?

טלי לוי:

זה לגבי ספרוני.

הילה בכר:

לא, יש לו מרפסת סוכה,

טלי לוי:

עכשיו, אם אני,

הילה בכר:

הם רוצים ... ,

טלי לוי:

לעשות תכנית צל לכולם, זאת אומרת, תמונת ראי של המצב הזה בקומה הזאתי גם לבנין 18,

הילה בכר:

פה? פה? טלי?

טלי לוי:

כן. פה זה אפרת, הקומה של אפרת, ופה זה אמא של, יפה חיומי, אז אם אני נותנת תמונת ראי לכל אלה וגם כאן לבנין כאן, אז בא לציון גואל. אנחנו נותנים לכולם אותו דבר,

הילה בכר:

גם את המרפסת?

טלי לוי:

גם את המרפסת, כולם רוצים אותו דבר והגשתי תכנית יפה.

הילה בכר:

אוקי.

טלי לוי:

עכשיו, לגבי, גם בקומות למעלה יצא אותו מצב, כי הקומה למעלה מקבלת הרחבה, זו הקומה. פה למשל בזמנו, אתה תדבר בעצמך כי זה ... שהוא הגיש באחרון, אבל אני יודעת מה הייתה הבקשה שלו אז. זאת אומרת, הוא לא רצה שאנשים פה יבנו, אם הוא לא בנה אז הוא לא רצה שאלו יפריעו לו, אז לכן לא נתנו. אבל עכשיו, אני מדברת על, קודם כל נתחיל מפה, מרים טל ו-. פה בקומה הזאת אין שום בעיה כמו שנתנו להם,

הילה בכר:

אין שום בעיה מה?

טלי לוי:

לתת פה חדר כמו שהם קיבלו, מרפסת כמו שהם קיבלו, אותו,

הילה בכר:

אוקי.

טלי לוי:

לגבי אור חודידה, הוא מוכן בתנאי שלו שרק הסלון, הוא רוצה גם תוספת עכשיו כי היא בונה, כי מרים טל מבקשת, אבל התנאי שלו שהסלון שלה ייבנה ... יחד עם ה-,

הילה בכר:

בשלביות, בהינף.

טלי לוי:

בדיוק, שרק ה-,

הילה בכר:

אוקי.

טלי לוי:

זה לא מפריע לו.

הילה בכר:

אז תצטרכו לנסח את זה ב-,

טלי לוי:

אז הניסוח אבל חייב להיות באמת,

אריאל גולן:

... קחי מיס, את נראית לחוצה.

טלי לוי:

... יותר ... ,

אריאל גולן:

תשתי מים,

טלי לוי:

ניסינו לפשר בין כולם.

אריאל גולן:

את נראית לחוצה, תשתי מים.

טלי לוי:

אני לא לחוצה כי ברוך השם,

הילה בכר:

אפשר לבוא ולהגיד שבעצם כל עמודה תיבנה בהינף אחד?

טלי לוי:

לא, קודם כל בתקנון שלי, אני אגיד ... , קודם כל עוד מעט לא יהיה הקלות. נכון?

הילה בכר:

טלי, אפשר להגיד שיהיה הינף באותו מפלס?

עמנואל זלטס:

הינף באותו מפלס זה בסדר?

טלי לוי:

רק לשני אלה.

עמנואל זלטס:

איך מגדירים בשלביות ביצוע דבר כזה?

הילה בכר:

כי אנחנו רוצים, אנחנו רוצים, אנחנו רוצים להפריע,

עמנואל זלטס:

לא, הילה, הילה,

טלי לוי:

בואי אני אגיד לך,

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך מה, לא, השיקול הוא משמעותי,

הילה בכר:

לא, בחזית,

עמנואל זלטס:

רגע, שניה, שניה, שניה,

הילה בכר:

על אותו מפלס, בחזית.

אריאל גולן:

למה את לא יכולה לעשות את זה?

עמנואל זלטס:

לא, לא, שניה, שניה,

הילה בכר:

בחזית, בחזית,

עמנואל זלטס:

השיקול,

הילה בכר:

בהינף אחד.

עמנואל זלטס:

השיקול הוא אולי משמעותי יותר מתמיד,

הילה בכר:

באותו מפלס.

עמנואל זלטס:

כי כבר אין הקלות.

אריאל גולן:

אין הקלות, כן.

עמנואל זלטס:

בתב"ע של אחרי 2023,

הילה בכר:

אבל יש פה שני חדרים לבנות,

טלי לוי:

אז מה?

הילה בכר:

אז, מה זה אז מה?

טלי לוי:

יש לך פה מרפסת בנויה כבר, אני רק סוגרת אותה,

גבריאל אבזבקייב:

לכל אחד יש סיבות משלו.

טלי לוי:

אז מה היא קשורה לזה?

הילה בכר:

מה זה בנויה כבר? מה זה רק סוגרת אותה? אבל זה סגירה קלה, זה קירות וחלונות, זה לא,

טלי לוי:

... אז מה זה מפריע?

הילה בכר:

רגע, לא מבינה, לא.

טלי לוי:

אני מדברת על שתי אלה, על שתי אלה.

הילה בכר:

אני מבינה,

טלי לוי:

רק שתי אלה,

הילה בכר:

אבל,

עמנואל זלטס:

וכל השאר מה?

הילה בכר:

בואי נעשה,

עמנואל זלטס:

וכל השאר מה?

הילה בכר:

אבל אנחנו נקבל חזית של,

עמנואל זלטס:

שניה, שניה.

טלי לוי:

אבל שניהם, רק שני אלה חזית.

עמנואל זלטס:

שניה, שניה. הם ביחד, וכל השאר איך מגדירה?

אריאל חיומי:

כל אחד יבנה לעצמו,

טלי לוי:
יבנה בנפרד,

עמנואל זלטס:
כל דייר בנפרד, כל מבקש בנפרד?

טלי לוי:
כל, זה הרי בשלבויות מלמטה למעלה, כתבנו את זה, כתבתי את זה גם ב-,

אריאל גולן:
אז יהיה שלבויות מלמטה למעלה?

טלי לוי:
כן, כתבתי את זה בהחלטה הקודמת, היה. ... מקומה, אני אראה לך את התקנון,

אריאל גולן:
כל עמודה בהינף אחד?

טלי לוי:
בתקנון,

גבריאל אבזבקייב:
לא,

טלי לוי:
הנה, יש,

גבריאל אבזבקייב:
מלמטה כלפי מעלה.

טלי לוי:
בתקנון,

גבריאל אבזבקייב:

כל אחד יכול להגיש בקשה.

עמנואל זלטס:

לא הבנתי,

גבריאל אבזבקייב:

שלביות מלמטה ... ,

עמנואל זלטס:

שניה, שניה,

הילה בכר:

יש פה חדר ופה חדר.

גבריאל אבזבקייב:

לא נותנים לבנות על עמודים.

עמנואל זלטס:

את רוצה שיכתבו שניתן לא רק בשלביות מלמטה למעלה,

הילה בכר:

גם כל חדר בנפרד.

עמנואל זלטס:

אלא שכל חדר, כל חדר בנפרד?

טלי לוי:

לא, לא,

הילה בכר:

אמרת,

עמנואל זלטס:

אז מה? רגע, רגע,

הילה בכר:

זה מה שאמרת.

עמנואל זלטס :

שניה, שניה,

טלי לוי :

... אבל דבר נוסף,

עמנואל זלטס :

לא, לא, בלי דבר נוסף.

אריאל גולן :

לא, ... להסביר את זה, טלי, אנחנו לא מבינים מה את,

עמנואל זלטס :

הילה,

טלי לוי :

אני מסבירה. אני אסביר,

עמנואל זלטס :

טלי, טלי, טלי, טלי,

טלי לוי :

תן לי להשלים משפט.

עמנואל זלטס :

טלי, שניה, תני לנו לעזור לך.

טלי לוי :

כן.

עמנואל זלטס :

בדרך כלל השלכיות פה, כשמגיעה, זה או הינף אחד או בצמיחה מלמטה למעלה. אף פעם לא נתקלנו פה בשלכיות לחדר.

טלי לוי:

לא, אז אני אסביר,

עמנואל זלטס:

לכן תסבירי איזה שלביות את מתכוונת, כי משהו פה לא ברור.

טלי לוי:

בדרך כלל יש פה ... מתחת, אוקי? ויש לי פה מרפסת קיימת. בן אדם עכשיו לא צריך לבנות למעלה, יש לו את החדר קיים. הוא רוצה להרים דירה, מה, לסגור את החדר, להוציא מרפסת,

הילה בכר:

אבל זה בנייה.

טלי לוי:

למי זה מפריע?

עמנואל זלטס:

נו, ואז מה?

טלי לוי:

ואז זה לא קשור ל-,

עמנואל זלטס:

ואז מה? איך את רוצה להגדיר?

טלי לוי:

כיוון שיש פה נסיגות בבניין, אז איפה שיש נסיגות אני יכולה לבנות בעצמאי.

עמנואל זלטס:

שואל,

טלי לוי:

לא להיות תלויה בדייר למטה.

עמנואל זלטס:

טלי,

טלי לוי:

מה לא מובן בזה?

עמנואל זלטס:

מה שאת אומרת עכשיו,

אריאל גולן:

היא מתכוונת שזה לא הולך מלמטה למעלה,

טלי לוי:

זה לא ... ,

אריאל גולן:

וזה לא עמודה.

טלי לוי:

ואם אני לא אגיד את זה,

אריאל גולן:

כאילו, זה מקום אחר.

טלי לוי:

ואם אני לא אגיד את זה ש... היתר בנייה,

גבריאל אבזבקיב:

אבל זה נקרא מלמטה למעלה.

עמנואל זלטס:

אריאל, אני בטוח שאתה לא הבנת.

טלי לוי:

לא,

גבריאל אבזבקיב:

אם מלמטה לא צריכים לבנות,

אריאל גולן:

לא, אם אני מבין נכון, היא אומרת, לא מה שצומח.

עמנואל זלטס:

... לדיירים, מלמטה למעלה הוא מאד פשוט.

אריאל גולן:

היא אומרת שזה לא מלמטה למעלה.

טלי לוי:

בדרך כלל בהיתרים ... ,

עמנואל זלטס:

זה כן אבל,

אריאל גולן:

זה בתוך הנישות.

עמנואל זלטס:

אבל זה גם נקרא למטה,

הילה בכר:

זה לא נישה.

עמנואל זלטס:

מה זה משנה אם למטה ממפלס אפס או למטה ממפלס מינוס?

הילה בכר:

זה לא נישה. זה מרפסת. אין קירות

טלי לוי:

לא, לא, לא,

עמנואל זלטס:

למטה זה בינוי, זה לא משנה אם הוא נמצא על מרפסת, הוא נמצא על קומה או על קרקע. למטה זה בינוי.

גבריאל אבזבקיב:

נכון.

עמנואל זלטס:

ואם היא רוצה דייר למטה ומעליו בעתיד לחוד, אז זה נקרא בשלכיות מלמטה למעלה. אין לזה שם אחר. אין שלכיות לחדר, יש שלכיות מלמטה למעלה.

טלי לוי:

אבל אין פה למטה.

עמנואל זלטס:

אז זה נקרא הלמטה של זה.

גבריאל אבזבקיב:

הכי תחתון, אז הוא ראשון.

טלי לוי:

אתה אומר ככה, ...

הילה בכר:

אי אפשר,

עמנואל זלטס:

מה פתאום.

הילה בכר:

שדירה אחת תבנה חדר חדר בנפרד. אי אפשר, לא סביר.

טלי לוי:

יש לי בית קיים, אתה רוצה מפה למטה. הוא יגיד לך, הדייר הלמטה לא בנה, אתה לא מקבל.

עמנואל זלטס:

אבל אין פה בנייה בכלל.

טלי לוי:

יפה, גם אני אומרת את זה.

עמנואל זלטס:

את אומרת שאין בנייה פה.

טלי לוי:

אני אומרת לך, אני מגישה על בסיס יומי היתרים, ופה זה נופל.

עמנואל זלטס:

זה לא נופל פה, פה, מעולם לא היה דבר כזה פה.

טלי לוי:

אתה חושב שזה בסדר אם אני עכשיו מבקשת חדר על מרפסת קיימת,

עמנואל זלטס:

אם החדר הזה הוא במפלס התחתון בנספח הבינוי זה נקרא מלמטה למעלה. אם הוא התחתון בנספח ומתחתיו אין משהו, הוא מלמטה למעלה.

טלי לוי:

אני אשמח, אני כל יום,

עמנואל זלטס:

בוודאי שכן, אני טועה?

הילה בכר:

מה?

טלי לוי:

... על בסיס יומי.

הילה בכר:

לא, אני רואה,

עמנואל זלטס:

בוודאי שכן.

הילה בכר:

שזה פשוט על חנייה.

אריאל גולן:

לא, לא, אני לא הצלחתי להבין.

הילה בכר:

אני לא מבינה מה את אומרת.

טלי לוי:

לא, בזה אני מסכימה איתך.

הילה בכר:

טלי, הקומה, זאת, הקומה שאנחנו מדברים עליה היא קומה ב', נכון?

טלי לוי:

כן, בדיוק.

הילה בכר:

קומה א', יש פה מרפסות.

טלי לוי:

זה מרפסת, נכון, את מדברת על זאת.

הילה בכר:

אז איפה ההרחבה הזאת יוצאת?

עמנואל זלטס:

לא, מעל חדר השינה.

הילה בכר:

זאת, המרפסת יוצאת פה מעל מרפסת?

טלי לוי:

היא בולטת, כן. זה מרפסת,

הילה בכר:

זאת מרפסת מעל מרפסת,

טלי לוי:

זה מרפסת.

הילה בכר:

ואז מה זה, זה החדר, הוא פה?

טלי לוי:

... שפה יהיה למעלה מרפסת,

הילה בכר:

נו, אז זה בנוי כבר.

עמנואל זלטס:

זה בנוי כבר.

הילה בכר:

אתה צודק.

עמנואל זלטס:

אז אני צודק, זה הבנייה התחתונה.

הילה בכר:

אז זה הבנייה התחתונה. אז זאת הבנייה התחתונה.

עמנואל זלטס:

זה נקרא בשלכיות מלמטה למעלה.

הילה בכר:

הוא כאילו בונה על התקרה של החדר מלמטה.

טלי לוי:

אני ... ,

הילה בכר:

לא, טלי, שניה, שניה. שניה, לאט לאט.

טלי לוי:

את הבנת אותי,

הילה בכר:

לא,

טלי לוי:

אבל אתם לא מבינים מה ... ,

הילה בכר:

שניה, שניה. אנחנו, לא אני אגיד לך מה אנחנו לא רוצים.

עמנואל זלטס:

טלי,

הילה בכר:

אנחנו לא רוצים בנייה,

עמנואל זלטס:

בשונה מהילה פה, גם ההיתרים מגיעים לפה.

טלי לוי:

נכון.

עמנואל זלטס:

מעולם לא נתקלנו פה במקרה שזה לא נקרא מלמטה למעלה אם זה הבנייה התחתונה במפלס.

טלי לוי:

אני יכולה להראות לך שני היתרים,

הילה בכר:

לא, אנחנו,

עמנואל זלטס:

תביאי, אני אשמח.

הילה בכר:

רגע. לא, אבל שניה,

עמנואל זלטס:

תביאי.

הילה בכר:

לנושא הזה,

עמנואל זלטס:

אין דבר כזה.

הילה בכר:

אנחנו לא, אנחנו סבורים שלבנות לאותו בית שני חדרים נפרדים בהינפים נפרדים זה קצת מוגזם.

עמנואל זלטס:

אין את זה אף פעם.

טלי לוי:

בסדר.

הילה בכר:

אין.

טלי לוי:

בסדר.

הילה בכר:

זהו, אוקי,

טלי לוי:

רגע,

הילה בכר:

אז יאללה, בואי תמשיכי טענות, נדון אחר כך.

טלי לוי:

לא, אז אני רק רוצה, פה אין לי בעיה שזה יהיה ככה כמו שאת אמרת,

עמנואל זלטס:

לא, הילה,

הילה בכר:

אבל זה, אוקי,

עמנואל זלטס:

הילה, לא, לא, לא,

טלי לוי:

אני אסביר למה פה נקודתי למה.

עמנואל זלטס:

לא, לא, לא, אבל תחדדי איפה כן ביחד, באיזה,

הילה בכר:

הם רוצים ש-, היא רוצה ש-,

עמנואל זלטס:

אבל תכתבי,

הילה בכר:

המרפסת,

עמנואל זלטס:

באיזה אגף זה?

אריאל חיומי:

בניין 18,

עמנואל זלטס:

צפוני, דרומי?

אריאל חיומי:

בניין 18.

הילה בכר:

אני חושב שלהשאיר שלביות כמו שהיא.

עמנואל זלטס:

לא, לא, לא. אם הם רוצים ביחד את זה ואני מסכים עם ... , אז אדרבה, שיכתבו, שלביות מלמטה למעלה למעט מפלס זה,

הילה בכר:

אבל אני לא רוצה שהיא תבנה את החדר הזה בנפרד.

טלי לוי:

אני אגיד לך למה.

עמנואל זלטס:

לא,

הילה בכר:

נו? בגלל זה אני מבקשת.

טלי לוי:

הילה, אין לי ברירה. לא יממשו את ההיתר הזה אף פעם,

עמנואל זלטס:

מפלס זה ביחד,

טלי לוי:

מה, יש פה אישה שלא תהרוס ... ,

הילה בכר:

היא אומרת שהיא רוצה להפריד את זה, היא רוצה שרק שני אלה ייבנו ביחד.

טלי לוי:

היא בנתה חריגה, וכולם ... ,

עמנואל זלטס:

לא, אז תכתבי,

יוחנן וייצמן:

נו, מה אכפת לנו?

עמנואל זלטס:

... ,

הילה בכר:

די, יוחנן. שני חדרים באותו בית,

יוחנן וייצמן:

ואם היא לא תציח לבנות מהצד הזה?

הילה בכר:

אז שתבנה מאחורה,

טלי לוי:

היא בנתה חריגה, היא לא רוצה לבנות.

הילה בכר:

אוקי? בוא נשאר איזה חזית אחת מסכנה. יאללה, טלי, בואי תמשיכי את ההצגה.

יוחנן וייצמן:

מה?

טלי לוי:

את ההצגה?

אליעזר ראובברגר:

כן.

הילה בכר:

את,

אריאל גולן:

ההצגה של התכנית.

הילה בכר:

את ההצגה של הבקשות שלך.

טלי לוי:

בסדר. אז עכשיו,

הילה בכר:

רגישות לכל מילה. כן.

אריאל חיומי:

טלי, אני מזכיר לך תיקון טעות סופר, ... ,

טלי לוי:

במחשבים גם ראיתם, יש פה תיקון טעות סופר,

אריאל חיומי:

ואת החזית האחורית של אפרת.

הילה בכר:

תתייחסי להמלצה אולי, אם יש משהו שזה.

טלי לוי:

לא, בהמלצה כתבתם, ניתן לבחון ... נוספות,

הילה בכר:

נכון, היה בקשה להרחבות נוספות. הנה, הרחבות סימטריות אנחנו יכולים לבחון. אוקי.

טלי לוי:

בסדר, אז סימטריות, אבל לא תוסיפו עוד מישור שיבוא ויגיד, אני רוצה עוד משהו, כי אין לי כבר את היכולת ללכת להחתים כי ישבנו מול עורך דין,

הילה בכר:

אבל טלי,

טלי לוי:

שלא יסכים,

הילה בכר:

ככל שאת מציעה פה הרחבות, זה ייפתח ל-106 ב'. 106 ב' יאפשר לאנשים להתנגד.

טלי לוי:

... האנשים פה.

הילה בכר:

אבל אני לא, אז אל תגידי לי אנחנו יכולים לחסום. זה ההליך הזה. אוקי, מה עוד?

טלי לוי:

... שיימשך עוד שנה כמו הקודם עם העורך דין, היה לי עורך דין פה, הם לא רצו כלום. עכשיו אתם מחזירים אותי ואני מוכנה.

הילה בכר:

תמשיכי, בבקשה, זה יום ארוך נורא, תמשיכי בבקשה.

טלי לוי:

זה לא פיר שאנחנו נסבול.

עמנואל זלטס:

אף אחד לא סובל.

טלי לוי:

בגלל שהיה פה התחדשות.

עמנואל זלטס:

אף אחד לא סובל.

טלי לוי:

לא, רגע, רגע. עכשיו, לגבי המחסנים,

הילה בכר:

רגע, בואי נעבור שלב שלב. לגבי הדברים שסימנו להריסה במסגרת התכנית, שביקשו לא לסמן להריסה,

טלי לוי:

בסדר, זה אתם ... תנאי לכל דייר בזמן הבינוי, זה בסדר,

הילה בכר:

אוקי, תנאי לתחילת עבודות. אוקי.

עמנואל זלטס:

לכל מבקש,

הילה בכר:

מבקש, זה ההמלצה שלנו.

טלי לוי:

לגבי מספור המחסנים,

עמנואל זלטס:

בסדר גמור.

טלי לוי:

תיקנתי אותם.

הילה בכר:

אוקי, לגבי המחסנים?

טלי לוי:

זה מקובל עליי, תיקנתי אותם,

הילה בכר:

אוקי, יופי. לגבי מספור מחסנים, בסדר. לגבי שלביות ביצוע, דיברנו. לגבי מרפסת זיז, אמרת שאת מבקשת וכל עוד זה סימטרי אמרנו שאפשר לקבל.

עמנואל זלטס:

... 106 ב',

טלי לוי:

כן.

הילה בכר:

סימטרי. כן, אז אנחנו כתבנו שזה 106.

טלי לוי:

לא, חזית אחורית לגבי התכנית של, אנחנו מסכימים מה שאפרת ביקשה,

הילה בכר:

מה, מה אפרת ביקשה? אני לא יודעת להגיד את זה לפי שמות, תגידי לי קומות ובינוי.

טלי לוי:

לא, אני אראה לך,

עמנואל זלטס:

תסתכלי בהרמוניקה, הנה, זה מופיע שם.

הילה בכר:

כן, תצביעי לנו כי זה,

עמנואל זלטס:

הנה, זה פח, היא פתחה את זה.

הילה בכר:

זה ה-,

טלי לוי:

היא רצתה פה, איפה שיש לה ... כאן,

עמנואל זלטס:

איפה שהעבירת בנייה?

טלי לוי:

כן, זה קצת יותר.

הילה בכר:

את תציעי כמו זאת? כמו ההרחבה הזאת?

טלי לוי:

כן. הנה, כן.

הילה בכר:

באופן סימטרי?

טלי לוי:

לא, היא רצתה יותר גדול.

עמנואל זלטס:

הרחבה או מרפסת?

הילה בכר:

אז אנחנו,

טלי לוי:

אם את רוצה סימטרי, מה שתחליטו.

הילה בכר:

אז בואי, אז תעשי תיאום איתנו. אנחנו נכתוב את זה בתיאום איתנו ונראה.

עמנואל זלטס:

על מה, מרפסת או בינוי?

טלי לוי:

... זה כן נראה,

עמנואל זלטס:

טלי,

טלי לוי:

מה?

עמנואל זלטס:

מרפסת או בינוי?

הילה בכר:

בינוי, בינוי.

טלי לוי:

בינוי. אני אראה לכם את התכנית,

אריאל גולן:

... סימטרי.

עמנואל זלטס:

תביאי שניה את זה רגע,

טלי לוי:

עדיף שזה יהיה כדי שלא יהיה עוד פעם,

הילה בכר:

אנחנו מעדיפים סימטרי.

טלי לוי:

אבל מאחוריו יש קיר תמך, לא רואים את זה.

הילה בכר:

תעשי אותו דבר, מה, הם יגידו ... ,

טלי לוי:

זה לא נצפה, זה לא נצפה. זה אחורנית ולא רואים את זה. אין לי בעיה, אני לא רוצה ... ,

עמנואל זלטס:

אבל טלי, למה לא בדיוק אותו דבר בלי הצ'ופצ'יק?

אריאל גולן:

היא אומרת, זה אחורי,

טלי לוי:

אני אסביר, זה חזית אחורית,

אריאל גולן:

זה חזית אחורית, אף אחד לא רואה את זה.

הילה בכר:

אז ההוא יגיד, לא קיבלתי אותו דבר.

טלי לוי:

ועד שהגעתי איתה להבנות ושהיא חתמה,

הילה בכר:

די, נו, ... ,

אריאל גולן:

סימטרי, סימטרי.

טלי לוי:

כדי שהדיירים שלי גם,

אריאל גולן:

סימטרי. טלי, תעשי סימטרי, שלא יהיה בעיות.

טלי לוי:

אבל מה מפריע ... ?

אריאל גולן:

... אבל הוא יגיד לך, אני רוצה גם כן כזה גודל.

טלי לוי:

אף אחד לא רוצה, הם שתי חצרות,

אריאל חיומי:

אף אחד לא רוצה,

אריאל גולן:

יגיד לך השכן ממול.

טלי לוי:

הם שתי חצרות, הם לא רוצים.

הילה בכר:

טלי, אנחנו לא רוצים לפגוש את התכנית הזאת גם אם הם ימכרו את הדירה והם יעבירו את זה למישהו אחר והוא ירצה להוסיף את החדר כמו השכן שלו. אנחנו רוצים הרחבות סימטריות. בסדר?

טלי לוי:

... את זה, ...

הילה בכר:

טוב, אוקי.

אריאל גולן:

טוב.

הילה בכר:

הייתה עוד התנגדות, רגע, היה לנו את ההתנגדות של הגברת,

טלי לוי:

אור חודידה.

הילה בכר:

שהגיעה מאוחר, רגע.

טלי לוי:

אור חודידה.

הילה בכר:

לא, היה לנו את אור חודידה ואת ספרוני, אמרנו שהוא המגיש, נכון?

טלי לוי:

ספרוני הוא המגיש,

הילה בכר:

אוקי.

מיכל כהן:

אבל אור חודידה הגיש מאוחר.

הילה בכר:

אור חודידה הוא הראשון, לא?

מיכל כהן:

לא, הוא לא דיבר. הוא לא דיבר.

הילה בכר:

כן. אתה הגשת בעצם לא בזמן ואמרנו שעדיין אפשר לשמוע את ההתנגדות.

אור חודידה:

נכון.

הילה בכר:

כן.

אור חודידה:

אני התנגדתי לתכנית מלכתחילה נטו בגלל דבר אחד, שדירה 2, הדירה שמתחתיי, לא הסכימה להרחיב בחזית.

הילה בכר:

רגע, לא, אני צריכה שתצביע. דירה 2 שזאת זאת, לא הסכימה מה? לא, אתה יכול גם, אה.

אור חודידה:

זה יותר נוח.

הילה בכר:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא התכוונה לומר לך,

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

שיש לך גם מאחוריך.

הילה בכר:

כן.

עמנואל זלטס:

לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, זה אותו דבר.

אור חודידה:

דירה 2 לא הסכימה לבנות כלום. יש לה פה איזה משהו לא מאושר, היא לא הסכימה לשנות כלום.

הילה בכר:

אבל עכשיו כן.

אור חודידה:

עכשיו היא הגישה שהיא כן רוצה, בגלל זה אני גם רוצה להצטרף.

הילה בכר:

איפה אתה?

אור חודידה:

אני ב-4, מעליה.

הילה בכר:

אוקי.

טלי לוי:

כן, זה מה שאמרנו, שאני אוסיף אותכם.

הילה בכר:

פה?

אור חודידה:

כן. עכשיו, מה שקרה, בהתחלה,

הילה בכר:

בסדר, אז אתה נכלל במה שנקרא הרחבות סימטריות.

אור חודידה:

כן.

הילה בכר:

אוקי.

אור חודידה:

אבל מה שאני רוצה, בגלל שלצערי הרב היא לא צפויה ואני לא יודע מה היא תחליט לעשות בסופו של דבר, אם לבנות או לא, אני לא רוצה שיצא מצב שנוציא אישורים, הכל ובסוף היא לא תבנה ואז אני לא יכול לבנות, וכל הצד הזה בונה.

עמנואל זלטס:

אני אסביר לך, אם היא מתחתיך לא תגיד את הבקשה יחד איתך בהיתר, לא תוכל אתה גם להגיש.

הילה בכר:

אתה לא יכול לבנות באוויר.

עמנואל זלטס:

כי זה חייב להיות ביחד. אי אפשר לבנות באוויר.

אור חודידה:

אם היא לא מגישה אני לא יכול לבנות, נכון?

הילה בכר:

נכון.

עמנואל זלטס:

לא עכשיו בשלב התב"ע, בשלב ההיתר.

אור חודידה:

לא משנה,

הילה בכר:

כן.

אור חודידה:

מתי שרוצים לבנות. ואז מה יקרה? הצד הזה יבנה, כי הם לא תלויים בנו, בסדר? ואנחנו לא נבנה.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה מציע?

אור חודידה:

ואז מה שהתנגדתי אליו מלכתחילה,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה מציע? לבנות באוויר, מעליה?

אור חודידה:

ש-, אני מציע, וזה גם מוסכם על דירה 3,

אליעזר ראוכברגר:

... אתה יכול לעשות לה מעטפת.

אור חודידה:

שאנחנו נבנה, שאני והיא, 3 ו-4 בחזית, רק החדר הזה, נצטרך לבנות אותו ביחד.

הילה בכר:

אבל עדיין אם היא לא בונה מתחתיך אתה לא יכול לבנות.

אליעזר ראוכברגר:

או שתבנה לה מעטפת.

אור חודידה:

אז אני אומר,

גבריאל אבזבקיב:

הוא יכול לבנות שם מעטפת.

אליעזר ראוכברגר:

תוכל לבנות מעטפת, תוכל לתת לה מעטפת,

הילה בכר:

זה לא כתוב בהוראות התכנית, המעטפת?

אליעזר ראוכברגר:

... ואז לא תצטרך לבנות הכל לה, רק מעטפת.

אור חודידה:

לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

מעטפת. בסדר, ... וודאי שהיא צריכה,

חיים כהן:

תסבירו לו מה זה מעטפת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מדבר על זה שהיא לא תרצה לבנות לא בגלל שיש לה מניעה עקרונית. לא בא לה, היא לא צריכה, אין לה כסף, לא משנה מה. לא זה, לחתום היא תחתום.

אור חודידה:

היא לא תחתום.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בשבילך, לא בשביל עצמה.

אור חודידה:

היא לא תחתום.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אור חודידה:

היא לא תחתום.

אליעזר ראוכברגר:

למה, מה אכפת לה?

אור חודידה:

היא לא תחתום.

אליעזר ראוכברגר:

אם היא לא בונה ורק אתה?

אור חודידה:

היא לא תחתום.

אליעזר ראוכברגר:

בשבילך היא גם לא תחתום, גם אם היא לא צריכה לבנות?

אור חודידה:

כן. היא לא תחתום.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אור חודידה:

אם אני ... ,

טלי לוי:

לכן,

אור חודידה:

לכן אני, מה שאני רוצה, אני רוצה שאני, 3 ו-4, אפשר לחזור לזה, החזית פה, הדבר הזה, אם היא לא בונה, שזה יישאר ככה. ואז ככה אני לפחות לא אבנה, אבל לפחות אני לא איפגע בחזית.

הילה בכר:

אני מצטערת, אני לא מצליחה להבין איך אתה, איך, טוב, זה עוד פעם להפריד את זה, אמרנו ש-

טלי לוי:

רק ... ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

הילה בכר:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נתייחס לזה בדיון הפנימי. בסדר.

טלי לוי:

אם זאתי לא בונה, זאתי לא תבנה.

אליעזר ראוכברגר:

... לא צריך לעשות פרסום עכשיו?

טלי לוי:

שתי אלה ... ,

הילה בכר:

כן, אם ... זה פרסום.

אליעזר ראובברגר:

לא, אז היא צריכה לדעת על זה.

הילה בכר:

היא יודעת, זה כתוב בהחלטה. בהמלצה שלנו.

אליעזר ראובברגר:

לא, לאור ההסכמות.

הילה בכר:

טלי, כל ההסכמות ... ,

אליעזר ראובברגר:

את מבינה שעם כל ההסכמות צריך לפרסם עוד פעם.

הילה בכר:

ויחידות הדירור פה, זה מחייב פרסום נוסף. זה ברור, כן?

אריאל גולן:

למה, זה לא מינורי כזה?

הילה בכר:

לא, זה לא מינורי. אתה פונה לשכנים, אתה מרחיב מקדימה, מהצדדים,

אליעזר ראובברגר:

בוודאי שזה לא מינורי.

צביקה אסולין:

לא, אבל זה גם בהסכמתם. אבל זה גם בהסכמתם.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, אבל אתה צריך, יש עוד שכנים.

אמי ארבל:

... אבל כן.

הילה בכר:

יש, כולם מבקשים פה עוד הרחבות. המתנגדים, המגיש, כולם מבקשים עוד הרחבות.

אמי ארבל:

בגדול כן.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

הילה בכר:

אין לנו,

טלי לוי:

כי ... בהסכמה,

צביקה אסולין:

זה שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יש פה עוד שכנים.

הילה בכר:

כן.

טלי לוי:

אבל כולם חותמים. נכון? אתה חותם,

הילה בכר:

זה, אין קשר, יש שכנים ברחוב, זה יכול להפריע להם, אנחנו צריכים עדיין לפרסם כדין.

טלי לוי:

בסדר.

אור חודידה:

עכשיו, מלבד זה, אם כמובן מוציאים את התכנית לפועל אני רוצה לקבל, כמו שסיכמנו בהתחלה. גם פה את מרפסת הזיז,

אריאל גולן:

... מרפסות,

הילה בכר:

כן. אם זה סימטרי. אם זה לא סימטרי, לא נוכל לתמוך בבקשה כזו.

אור חודידה:

זה אותו דבר. זה זה, רק פה.

הילה בכר:

אני צריכה לראות את זה בתכנית, אני לא יודעת בעל פה. אבל אמרנו, אם זה הרחבות סימטריות נוכל לקבל את זה.

אור חודידה:

ומחסן למטה, יש שטח שאפשר,

אריאל גולן:

היא אמרה שהיא הציגה חלוקת מחסנים.

הילה בכר:

זה גם נבחן ... ,

אור חודידה:

אבל זה הכי חשוב לי, שאני והיא בחזית פה נבנה ביחד, אחד תלוי בשני. היא לא תבנה בלעדיי.

טלי לוי:

הנה, גם זה של המחסנים שתיקנתי. נתתי לכם,

הילה בכר:

אני רוצה ש-, לא,

טלי לוי:

אני נתתי לכם תיקון.

הילה בכר:

אני לא רוצה שתתני לי עכשיו ואז תצטרכי להגיע לתיאום.

טלי לוי:

אין בעיה.

אריאל גולן:

אילנית, תשאלי אותה אם צריך 106.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני מסתכלת עכשיו,

אריאל גולן:

יש את המרפסות וזה, אילנית, מה.

הילה בכר:

אבל זה בנייה כלפי שכנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

הילה בכר:

זה בנייה מאחורה, זה יכול להפריע למישהו.

אריאל גולן:

לא, יש שמה קיר תמך, אין שמה שכנים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה תלוי מי, אני אגיד לך מה,

אריאל גולן:

קיר תמך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יש מישחו שזה מתקרב,

הילה בכר:

כן, יש מישחו שזה מתקרב אליו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יש מישחו שזה מתקרב,

אריאל גולן:

יש מישחו שמתקרב אליו מרפסות האלה מקדימה? זה הרחוב. לא בצדדים.

טלי לוי:

מאחורה זה,

הילה בכר:

יש ... שלא אושרו בהפקדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

טלי,

הילה בכר:

אנחנו לא נעמוד בזה בדיונים בוועדת ערר, איפה נעשה פרסום,

אריאל גולן:

בהפקדה הראשונה המרפסות האלה היו? טלי?

הילה בכר:

לא, לא, לא.

אריאל גולן:

בהפקדה הראשונה המרפסות האלה היו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה לא עמודות,

הילה בכר:

לא, לא, לא.

אריאל גולן:

היא אומרת, בהפקדה הראשונה זה היה, ואתם אמרתם לה להוריד.

הילה בכר:

מה זה הפקדה? היה שלושה דיונים בהתנגדויות.

אריאל גולן:

נכון, אבל היה, כשהפקידו את התכנית היו את המרפסות.

הילה בכר:

אני לא הייתי לוקחת פה את הזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

הילה בכר:

בוא נפרסם את זה כדין ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אגיד לכם מה, זה עלול, מרפסת יכולה להפריע.

הילה בכר:

נכון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בעיה.

טלי לוי:

אבל לא יהיה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

... יש חובה,

הילה בכר:

זה פרסום קצר, 30 יום,

אריאל גולן:

... נמאס לנו לראות את התיק הזה.

הילה בכר:

גם לי. Believe me. יאללה. תודה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

הילה בכר:

נראה לי אפשר להתכנס,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הילה, היא לא רוצה את 2 לשנות?

טלי לוי:

הנה, תסתכלי בתקנון גם, זה מה שהיה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שניתן יהיה לבנות בנפרד.

הילה בכר:

בכל דירה בנפרד, אבל בלי להפריד.

טלי לוי:

זה מרפסות זיז. מה שהוא ביקש זה מפרסת,

הילה בכר:

לא, הוא ביקש שההרחבה תצא ליד הרחבה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

השאלה איך זה, המרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא הקשיב. לא הקשבת.

עמנואל זלטס:

הוא אומר שלא הקשבת.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לשמוע גם את,

אמי ארבל:

בין השורות, בין השורות.

אליעזר ראוכברגר:

הסאב-טקסט.

אמי ארבל:

בשביל זה צריך

אליעזר ראוכברגר:

כן, אילנית, בסדר? אפשר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. תודה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה.

אריאל גולן:

רגע, התיק הזה ... שלכם? זה תיק שלו? אה? התיק הזה שלו?

דובר:

זה שלך?

ניר מרגלית:

לא, זה שלי, שלי.

דובר:

של ניר.

הילה בכר:

עמנואל, מה אתה אומר? ...

עמנואל זלטס:

... להסתבך עכשיו עם השלישי.

הילה בכר:

למה, כי הוא לא רוצה?

עמנואל זלטס:

היא רוצה את כולם ביחד. הוא הגיע ואמר, אני רוצה ... אני רוצה ביחד.

הילה בכר:

לא, הוא אומר שאם היא לא תבנה,

עמנואל זלטס:

ההמלצה שלך ... , ההמלצה שלך. שינית את ההמלצה?

הילה בכר:

בוא נגיד, עמנואל,

עמנואל זלטס:

אריאל ביקש בהתחלה,

הילה בכר:

בוא נגיד,

אריאל גולן:

טוב שאמי הלך,

אמי ארבל:

הלכתי, הלכתי.

אריאל גולן:

אני אמרתי, טוב שאמי הלך, שהיא תהיה רגועה .

אמי ארבל:

כי היא יותר רגועה ממני. אה?

אריאל גולן:

לא, ... לא שלטת בעצמך.

אמי ארבל:

שלטתי מצוין, תאמין לי.

יוחנן וייצמן:

באיזה תיק?

אמי ארבל:

אני תמיד שולט בעצמי.

צביקה אסולין:

... מזל, שלא נראה אותו בלי שליטה. זה היה בשליטה.

אמי ארבל:

אני בחיים לא יוצא משליטה. בגלל זה אני ... ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הילה, את רוצה להתייחס?

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

ששש, הילה, הילה. עמנואל,

הילה בכר:

טוב, אני,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, כן.

הילה בכר:

התייעצתי איתו. אוקי,

אריאל גולן:

להגיד לך את האמת, אני לא הבנתי מה,

הילה בכר:

אז אני, כן, כן. אז אנחנו בעצם אמרנו לקבל חלק מההתנגדויות. רגע, אל תלך מפה. אה. לקבל חלק מההתנגדויות. קודם כל אנחנו יכולים, אנחנו אמרנו לבחון את ההרחבות המאוזנות אבל באופן שיהיה סימטרי, ולהציג לנו הסכמות.

עמנואל זלטס:

אגב, למה לבחון? אפשר לאשר בסימטרי בתיאום נוסף.

הילה בכר:

לא, אבל אנחנו צריכים עדיין לבחון בפועל מה היא מציעה, הכל יכול להיות הפתעה במקרים האלה.

עמנואל זלטס:

זה אני מסכים.

הילה בכר:

אנחנו כן מקבלים את ההתנגדות לעניין שבעצם הריסות שסומנו יהיו להריסה של מבקש ההרחבה כתנאי לתחילת עבודות בדירת המבקש. לעניין תוספת המחסנים גם קיבלנו, לעניין המספור גם

קיבלנו. שלביות הביצוע זה מורכב, כי בעצם, הם בעצם ביקשו, אני אתמצת את מה שהיא ביקשה, שדירה תהיה תלויה בדירה, כשאנחנו אפשרנו ,

עמנואל זלטס :

רק ב-,

הילה בכר :

מלמטה למעלה בנפרד.

עמנואל זלטס :

רק בחזית מסוימת.

הילה בכר :

בחזית דרומית. אני חושבת שאפשר לקבל את זה.

עמנואל זלטס :

במפלס הזה אבל.

הילה בכר :

שהמפלס ייבנה בהינף אחד.

עמנואל זלטס :

כאילו, זה יהיה בצמיחה מלמטה למעלה למעט מפלס X?

הילה בכר :

לא, למעט חזית דרומית, שיהיו תלויות זו בזו. כמו שהם ביקשו. מה שנקרא.

עמנואל זלטס :

אבל במפלס הזה, אבל לא בכל המפלס.

יוחנן וייצמן :

לא מלא?

הילה בכר :

לא, לא באותה דירה. זאת אומרת, רק בבינוי הזה.

עמנואל זלטס:

במפלס 5-6, 5.60.

ישראל קלרמן:

למה הם עושים את זה?

הילה בכר:

היא ביקשה את זה,

ישראל קלרמן:

... סתם אני שואל.

עמנואל זלטס:

לא, זה לא היא ביקשה, הוא ביקש, האחרון.

ישראל קלרמן:

אחרי זה רוצים ... ,

עמנואל זלטס:

מה, כי השכנה למטה לא תבנה?

הילה בכר:

לא, רגע, אתה אומר שהוא יבנה את הכל בבת אחת והוא יבנה את הכל בבת אחת בכל עמודה?

יוחנן וייצמן:

... יהודי שהמדינה מביאה,

עמנואל זלטס:

איפה הקומה ... ,

אמי ארבל:

... מעולם לא אמר דבר כזה.

הילה בכר:

עמנואל, אתה מחמיר מאיתנו .

עמנואל זלטס:

חס וחלילה.

הילה בכר:

נו?

עמנואל זלטס:

איפה הקומה שהייתה, שהיא דיברה?

הילה בכר:

הוא, הוא, הוא דיבר. הוא רוצה שייתנו לו פה,

עמנואל זלטס:

אז במפלס 278 ב-,

הילה בכר:

לא, הוא 5.60, 5.60 יבנה מעל 278,

אמי ארבל:

כרגע אין פה תוספת, ... ,

עמנואל זלטס:

סליחה, אה, שה-5.60,

הילה בכר:

הוא רוצה עכשיו שנוסיף לו פה הרחבה, אבל הוא אומר, אני מוכן לבנות אותה רק אם זאת לידי תבנה, ואם לא, שאף אחד לא יבנה.

עמנואל זלטס:

אז אני אומר, שההרחבה של ה-5.60, ההרחבה, לא הבינוי למרפסת, ההרחבות ל-5.60 ייבנו במפלס, במפלס,

הילה בכר:

... בחזית הדרומית אני ארשום, החדרים,

עמנואל זלטס :

תוספת 5.60. כן, אמי נהנה ואנחנו זה, אמי הלך ליהנות ואנחנו,

הילה בכר :

כן.

אמי ארבל :

... אחד התחביבים שלי.

הילה בכר :

אוקי. רגע, לקבל חלקית את ההתנגדות, בוא נרשום ש-, להותיר את השלביות כפי שנקבעה למעט הבינוי המוצע בחזית הדרומית.

עמנואל זלטס :

לא,

הילה בכר :

שני חדרים,

עמנואל זלטס :

לא, הרחבה של החדרים במפלס 5.60.

הילה בכר :

להותיר את השלביות כפי שנקבעה.

עמנואל זלטס :

מלמטה למעלה. זה אפשר להוריד, בדיוק. לא, לא, רגע, רגע, תשאירי, את זה תשאירי.

הילה בכר :

מה?

עמנואל זלטס :

לא, לא, את המרפסות תשאירי לחוד. שהמרפסות עדיין יישארו לחוד, שזה לא, ... השלביות של הבנייה.

הילה בכר:

אוקי. אז בוא נרשום, למעט הבינוי המוצע בחזית הדרומית.

עמנואל זלטס:

כהרחבה למפלס,

הילה בכר:

לא, למעט הבינוי המוצע בחזית הדרומית אשר,

עמנואל זלטס:

אבל לא כל החזית.

הילה בכר:

בסדר, אשר יידרש,

עמנואל זלטס:

במפלס 5.60,

הילה בכר:

אשר ייקבע בהינף אחד לשתי הדירות. אני ארשום איזה זה.

עמנואל זלטס:

אבל לא, כאילו,

הילה בכר:

אני ארשום איזה זה.

עמנואל זלטס:

לא, אני אומר, ולא סגירת המרפסות. אגב,

הילה בכר:

אני ארשום איזה זה.

עמנואל זלטס:

רגע, שניה, הילה,

הילה בכר:

רגע, אני ארשום ששני אלה ושני אלה. רגע, תקשיב, שני אלה ושני אלה, דירה 3 ו-4 חדר דרומי.

עמנואל זלטס:

רגע, לא, יש לי פתרון אחר,

הילה בכר:

נכון? זה מוצפן הדבר הזה בכלל?

עמנואל זלטס:

תחזרי שניה, הילה, תחזרי שניה להחלטה ותראי שזה,

הילה בכר:

בסדר? לא יודעת מה זה, מזרחי.

עמנואל זלטס:

הילה, תחזרי שניה להחלטה.

אמי ארבל:

... כאן. תראי .

הילה בכר:

זה מזרחי, אמי,

עמנואל זלטס:

אמי,

הילה בכר:

אני ראיתי, אני יודעת לסובב את ה-,

עמנואל זלטס:

למה אתה צוחק ... היום?

הילה בכר:

תראה, כיבית את הכל.

עמנואל זלטס:

תלכי שניה להחלטה רגע.

הילה בכר:

רגע, למעט חדר קדמי, לא,

עמנואל זלטס:

זה יפתור לך את זה, שניה,

הילה בכר:

למעט הבינוי המוצע בחזית המזרחית, המזרחית, אשר ייקבע בהינף אחד לשתי הדירות,

עמנואל זלטס:

במפלס,

הילה בכר:

למעט הבינוי, החדר הקדמי. למעט החדר הקדמי.

עמנואל זלטס:

... המפלס,

אמי ארבל:

הייתי משאיר אותך לבד.

הילה בכר:

המוצע בחזית המזרחית אשר ייקבע בהינף אחד לשתי הדירות יחד.

עמנואל זלטס:

במפלס 5.60,

הילה בכר:

אבל הם רצו גם למטה שייבנה בהינף אחד.

עמנואל זלטס:

לא כולם, לא כל ... ,

הילה בכר:

אבל זה לא משנה, אם אנחנו עושים את זה ככה, עושים את זה ככה,

עמנואל זלטס:

לא, עושים במפלס 5.60,

הילה בכר:

אתה לא יכול אבל לבנות מלמטה למעלה אם הם לא למעלה בונים שניהם ביחד.

עמנואל זלטס:

אבל למה לחייב גם את ההוא מעל להצטרף אליהם?

הילה בכר:

כי אתה לא תבנה בעמודה, איך תבנה, באוויר?

עמנואל זלטס:

בשלביות מלמטה למעלה.

הילה בכר:

אבל מלמטה למעלה אם אתה מחייב את ההם מלמטה למעלה ביחד, ההם למטה גם יצטרכו, נכון?

עמנואל זלטס:

הלמטה בונה עד קומה שנייה נניח,

הילה בכר:

ביחד,

עמנואל זלטס:

אבל השלישית לא,

הילה בכר:

אבל אם יהיה חור, עמנואל?

עמנואל זלטס:

לא חור, בעמודה מעל איפה יהיה חור? זה שתי עמודות.

הילה בכר:

אם, רגע, זאת החזית, נכון? זה החדרים שהם רוצים לבנות. אנחנו אומרים, שני אלה בהינף אחד.

עמנואל זלטס:

זה שלוש קומות,

הילה בכר:

לא משנה, שני אלה בהינף אחד.

עמנואל זלטס:

אבל מעליהם יש עוד קומה.

הילה בכר:

לא משנה, שני אלה בהינף אחד,

עמנואל זלטס:

נכון.

הילה בכר:

מלמטה הוא גם חייב להיות בהינף אחד, שני אלה.

עמנואל זלטס:

זה לא חייב בהינף אחד, ... הינף אחד, הוא יחייב גם את ההוא לבנות ביחד.

הילה בכר:

לא, אבל רשמתי חדר, בגלל זה רשמתי חדר. למעט החדר הקדמי המוצע בחזית המזרחית, אשר ייכלל ... שתי הדירות.

עמנואל זלטס:

אבל נתנו עוד פה, לכן,

הילה בכר:

מה? מה?

עמנואל זלטס:

נתנו פה עוד חדר גם מעל זה אבל.

הילה בכר:

אבל אני אומרת לחזית,

עמנואל זלטס:

לא, לחזית הזאתי שלוש קומות ולא שתיים כמו שאת מציגה פה.

הילה בכר:

מה? למעט החדר הקדמי המוצע בחזית המזרחית אשר ייקבע בהינף אחד לשתי הדירות ביחד מלמטה למעלה. אוקי?

עמנואל זלטס:

אני עכשיו לגמרי,

הילה בכר:

מה? אה,

(צוחקים)

עמנואל זלטס:

כן. לא, לא, ברח לי,

הילה בכר:

למעט ה-, די, נו, אז מה אתה רוצה?

עמנואל זלטס:

, ...

אמי ארבל:

אני אומר שאפשר להשאיר אותם לבד, יעשו את זה אחר כך.

ישראל קלרמן:

לא, זה מה שאני לא מבין מה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יאללה, בואו,

הילה בכר:

נו, מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

מה אני?

הילה בכר:

מה אתה רוצה? מה? אני אומרת ש-, רגע,

עמנואל זלטס:

לא, ... ,

ישראל קלרמן:

מה?

הילה בכר:

אתה רק מפריע אבל.

ישראל קלרמן:

... וועדה, אני לא מבין את זה.

הילה בכר:

תן לי לסיים רגע את המשפט הזה.

אמי ארבל:

הוא נציג הוועדה.

ישראל קלרמן:

שיגיד לי את זה.

הילה בכר:

עמנואל,

אמי ארבל:

תגיד לו את זה. תגיד ו מה,

ישראל קלרמן:

אני יכול ללכת?

הילה בכר:

די, לא, אנחנו משאירים את השלביות ביצוע כמו שהעברנו בהתחלה. בסדר?

עמנואל זלטס:

המרפסות תעשי כל אחת לחוד,

הילה בכר:

ללא תלות, ללא תלות.

עמנואל זלטס:

... המרפסות ביחד וזהו.

הילה בכר:

אוקי.

עמנואל זלטס:

אגב, את יודעת מה יפתור לנו את זה? תוספת מרפסות או סגירת מרפסות, ... לכל דירה. ואז זה יעזור לנו, לגבי כל המפלס ביחד. מרפסות או סגירת מרפסות.

הילה בכר:

וזהו?

עמנואל זלטס:

כן.

(צוחקים)

עמנואל זלטס:

ואז זה יעזור לנו בחלק השני פה. בדיוק.

הילה בכר:

יאללה, סיימנו. בסדר, אז בעצם קיבלנו גם את השלביות שהיא ביקשה.

עמנואל זלטס:

מחקת בטעות. תעשי $control\ z$.

הילה בכר:

לא, מחקתי בכוונה כי אמרנו שזה החליף את זה. עמנואל, מה יש לך? אני מקשיבה. אוקי, נתקדם?

אליעזר ראוכברגר:

רק רשמתם שצריך פרסום נוסף?

עמנואל זלטס:

כן,

הילה בכר:

רשמנו.

יוחנן וייצמן:

מה הברירה?

הילה בכר:

רשמנו שככל והחלופה התכנונית החדשה כולל התכנון ... יש לקבל הסכמה מפורשת ויידרש פרסום לפי 106 ב', הפרסום ל-30 יום באמצעות זה וזה, ככל ו-, כן, אותם סעיפים סטנדרטיים.

אליעזר ראוכברגר:

... זה ברור, מה, טוב, חברים, מקובל על כולם ההחלטה כולל השינויים שעשינו? מקובל, מאושר.

יוחנן וייצמן:

בזיז, מה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עמנואל זלטס:

כמה מטרים יש בזה.

יוחנן וייצמן:

כן. לא, בזיז ברור יודע.

צביקה אסולין:

ישראל, ישראל, יש לך טלפון של שמעון?

ישראל קלרמן:

אין חלב?

צביקה אסולין:

תתקשר אליו, תגיד מה הטלפון שלו. תתקשר לשמעון שיביא. לא קשור, מה הקשר?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, עוברים לתכנית הבאה. בבקשה, הילה.

הילה בכר:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

זה אישרנו פה אחד בהתאם להחלטה שקיבלנו, כולל השינויים שעשינו.

הילה בכר:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה. אילנית, תהיי איתנו.

תיק 1291905

הילה בכר:

תכנית 3 בסדר יום, ירדה בעצם, אה, לא, 3.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא ירדה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

4 ירדה.

הילה בכר:

נכון, נכון. סליחה. תכנית 3 בסדר יום, תכנית 1291905, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, שלב התנגדויות. זה תכנית בירמיהו 17 בשכונת רוממה, מטרות התכנית המופקדת, נכון? מישו מקשיב פה?

אריאל גולן:

אני, אני מקשיב.

יוחנן וייצמן:

לא.

הילה בכר:

לא, אמרת ... , שינוי בהוראות בינוי ביחס לתכנית המאושרת. יש פה השלמת קומה, תוספת בנייה לקומות, שינוי קווי בניין, הגדלת חניון תת קרקעי, שינוי בזיקת הנאה. לתכנית הוגשה התנגדות אחת של ירושלים שקופה שמיוצגת על ידי,

מיכל כהן:

שניה,

הילה בכר:

נתן קרמר. הוא פה?

מיכל כהן:

המבקש, כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

קודם כל, הוא לא רשאי להגיש ... ,

הילה בכר:

לא, אבל אנחנו לא יכולים במעמד אחד. הוא בעצם כתב לנו מייל הבוקר, אני לא יודעת, אולי לא לכולם, שהוא לא יגיע, זה לא מתאים ליומנו, שלא נשלח לו זימון בזמן למרות ששלחנו על פי דין

אפילו יותר משבועיים לפני. שזה לא נשלח לו בדואר רשום, למרות שהתקנות מאפשרות גם במייל, ולכן הוא לא יגיע. למעשה בעצם רק מגיש התכנית פה, אז השאלה,

אמי ארבל:

נקריא את ההתנגדות שלו,

הילה בכר:

נקריא, השאלה אם את המבקש נכניס כן.

אמי ארבל:

ברור.

אליעזר ראובברגר:

נקריא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

... קרמר, הוא הגיש את זה בשם ירושלים שקופה, יש לו ... ?

הילה בכר:

נכון, זה חמישה דפים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין לירושלים שקופה גם מעמד בכלל.

הילה בכר:

נכון, אנחנו התייחסנו לזה בתשובה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ירושלים שקופה לא הוכרה כגוף ציבורי,

אליעזר ראובברגר:

תקריאי את ההתנגדות.

הילה בכר:

אני אקריא.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שרשאי להתנגד. רגע, אבל אני כן אדגיש,

אריאל גולן:

אבל הוא גר ליד.

אליעזר ראוכברגר:

ששש, רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה, הזימון נשלח במייל,

הילה בכר:

כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לאותו מייל שהוא מתכתב איתנו לגביו,

הילה בכר:

אמרתי את זה ותדגישי את זה. כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

וממנו הוא פונה לוועדה. זה נשלח לאותו מייל. הוא מודה שהוא קיבל את זה, הוא טוען,

הילה בכר:

זאת אומרת, זה תכתובת לגיטימית, הוא מקבל מיילים, יש איתו התכתבות שוטפת, זה אופן זימון לגיטימי,

מיכל כהן:

לא, אבל הוא מודע לדיון כי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

והוא טוען שהוא צריך לקבל את סדר היום במייל. סדר היום,

הילה בכר:

מופץ לציבור שבוע לפני.

עו"ד אילנית מיכאלי:

סדר היום מופץ, ביום רביעי שעבר עלה לאתר האינטרנט והוא יכל לראות את זה. זה לא, אין פה טענה ממשית.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אוקי, אפשר בבקשה רק לשבת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ומעבר לזה שאנחנו סבורים שירושלים שקופה אין לה מעמד כמתנגדת.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא טוען שהוא מוסמך להתנגד בשם התושבים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואנחנו גם יודעים שהוא לא,

הילה בכר:

הוא לא, כן.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יכול לייצג.

עו"ד אילנית מיכאלי:

עורך דין ולא יכול לייצג.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

הילה בכר:

למרות שבתשובה שלנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בכל מקרה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אנחנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נראה את הטענות הכלליות שלו.

הילה בכר:

בתשובה שלנו כן ... ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו, תקריאי את ההתנגדות.

הילה בכר:

נקריא. אוקי. זה התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

לפנים משורת הדין.

הילה בכר:

כן.

אמי ארבל:

את עיקרי,

הילה בכר:

זהו, זה התנגדות מאד ארוכה, אני אגיד את זה בקצרה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק לציין גם שהוא לא הגיש בזמן, הוא הגיש אחרי המועד אבל אנחנו בכל אופן קיבלנו.

הילה בכר:

אוקי.

אליעזר ראובברגר:

וגם זה לפנים משורת הדין.

הילה בכר:

אוקי, אז אני אגיד את עיקרי ההתנגדות, התנגדות ארוכה והיא גם מופצת לציבור ועלתה לאתר וגם נמצאת בהמלצת מהנדס העיר. עיקרי ההתנגדות זה, הראשון זה התנגדות, התכנית מציעה שינויים שאינה בסמכות הוועדה המקומית. התנגדות לשינויים בזיקת הנאה, לשינויים המוצעים בזיקת הנאה, שהשינוי הוא ללא פתרונות לבעיות הנובעים מה-, שינויים ללא פתרונות. התנגדות שלישית זה שינוי בתמהיל גודל יחידת הדיור וצמצום מספר יחידות דיור שאינן בסמכות הוועדה המקומית. תנאים לפיתוח השצ"פ ולהריסת הגשר שנמצאים מחוץ לתכנית לא באים לידי ביטוי במסמכי התכנית. יש פה התנגדות לסוגיות חניה, נספח תנועה. התכנית אינה ברת מימוש במתכונתה הנוכחית, אין לה היתכנות ... בתקן חניה אחרי הגדלות יחידות הדיור המוצעות בתכנית. לא ניתן לאשר את התכנית מבלי שקיים פתרון חניה מלא ומספק. התנגדות לשינוי במפלס הכניסה הקובעת, השינויים ביחס לכניסה הקובעת נוגדים את הוראות הדין. שינוי במפלס הכניסה הקובעת אינו בסמכות מקומית. בהוראות התכנית נקבע כי תותר תוספת שטחי חניה עבור חניון תת קרקעי, בתכנית המאושרת. תוספת שטחים היא תיקון טעות שלא בא לידי ביטוי במסגרת שטחי הבנייה שאושרו. תוספת הקומה העליונה המוצעת בתכנית אינה בסמכות מקומית. ליקויים בפרסום של התכנית. התנגדות לכך שגרעיני הכניסה לבנייני המגורים קוטעים את המעבר בארקדה ומייצרים מעברים צרים מדי. התנגדות לכך שיש פגמים בחוסר סמכות, היעדר פרסום וכדומה בשינויים המוצעים גם לטבלה 5. התנגדות לכך שמועד, לעניין מועד מימוש התכנית, שהתכנית קובעת זמן משוער למימוש התכנית של חמש שנים מיום אישורה, ויש פסיקות כי לא מדובר על מועד קונקרטי.

אריאל גולן:

מה הכוונה?

הילה בכר:

שבעצם זמן משוער זה זמן משוער, אתה יכול, זה לא פקיעת תוקף של תוך חמש שנים עד להוצאת היתר, אז הוא טוען שזה לא נכון לקבוע כך. התנגדות לכך שיש עבירות בנייה של שימוש חורג ללא היתר וההיתר פג תוקפו. סליחה, רגע, שבעצם הנושאים האלה לא עמדו בפני הוועדה בעת שדנה בהפקדת התכנית ולא שקלה את שיקוליה, את חומרת העבירות ביחס לאישור התכנית. התנגדות לכך שיש פגמים בפרסום כמו שאמרנו את זה כבר. התנגדות לכך שיש בקשה למתן הארכת מועד להשלמת, בעצם הם מבקשים שיהיה להם הארכת מועד להשלמת הטיעונים של ההתנגדות. הם כן, הם מבקשים שכל שתהיה החלטה המסרבת לבקשה הארכת הזאתי, אוקי. אלה עיקרי ההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

כן. רוצים להשיב?

דודי ברין:

כל מה שכתוב ב-,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך בבקשה, לפרוטוקול.

דודי ברין:

דודי ברים,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דודי ברין:

אני האדריכל.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה?

דודי ברין:

האדריכל.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

דודי ברין:

כל מה שיש בהמלצת מהנדס העיר, קראנו אותה ואנחנו מקבלים את ה-, אנחנו מקבלים את מה שיש פה. ... שיש טעם להתחיל לענות אחד אחד כרגע על כל הטענות האלה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. אתם מקבלים את המלצת מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

אה, אתה ה-,

אליעזר ראוכברגר:

... שלכם היא בהתאם להמלצת מהנדס העיר. אוקי. אילנית? את עברת על הנקודות? אילנית?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

ו-? מקובל עלייך?

אריאל גולן:

זה בסמכות העירייה הכל, בסמכותנו?

הילה בכר:

לא, לא הכל בסמכותנו, זה כתוב בהמלצה, אני אתייחס לזה אולי בדיון הפנימי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, טוב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו תמיד עוברים לפני.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. תודה, ניכנס לדיון פנימי. אתה רוצה עוד משהו?

דודי ברין:

לא. בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אה, ניכנס לדיון פנימי.

דודי ברין:

חוץ מזה, חוץ מזה שאני רוצה להגיד שמדובר פה באיזה מתנגד סדרתי, כך נודע לנו בדיעבד וכנראה שכולכם יודעים את זה, איזה מישוהו שלא קשור בכלל לעניין. ואגב ניסינו לבוא איתו בדברים, חוץ מלקבל כל מיני טובות הנאה שהוא ניסה במהלך השיחות איתנו, לא יצא מזה שום דבר.

אריאל גולן:

מה למשל?

דודי ברין:

וזהו.

אריאל גולן:

מה למשל?

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, לא, תפרט.

אריאל גולן:

מה למשל?

דודי ברין:

הבן אדם ביקש, ישב איתנו וביקש שאנחנו ניתן לו מתנה, בית כנסת בפרויקט. יש לנו פה הפרשה בפרויקט שאנחנו נתנו לטובת עיריית ירושלים, 4,300 מטר בנוי פלוס יש לנו עלויות של עשרות מיליוני שקלים לפינוי בית הספר שנמצא פה בפועל, וכל זה לטובת מטלה ציבורית לטובת העירייה, והחצוף הזה עוד בא ודורש מאיתנו שניתן לו בית כנסת פרטי, לא,

אריאל גולן:

מעבר לזה?

דודי ברין:

מעבר לזה, לא דרך העירייה.

אליעזר ראובברגר:

לא דרך הקצאה.

דודי ברין:

לא דרך הקצאה. זאת אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

אקסטרה.

דודי ברין:

בית כנסת אקסטרה לעמותה שלו, לעמותה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שהעמותה שלו תהיה בעלת בית כנסת.

דודי ברין:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

ומה עניתם לו?

דודי ברין:

ניסינו לדבר איתו, לבוא איתו בדברים, היה אפילו מחשבה אולי בשלב מסוים כדי למנוע את כל התהליכים, אולי לתת לו משהו, אבל הוא גם דרש ערבויות של 5 מיליון שקל תמורת הדבר הזה. אז בקיצור, לא יצא מזה כלום.

הילה בכר:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

מה הרגשת כשהוא,

דודי ברין:

הרגשתי שהוא מנסה לסחוט אותי.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

דודי ברין:

שהוא מנסה לסחוט אותי. מה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. תודה.

חיים כהן:

זכותך, מה יש לי להגיד.

ישראל קלרמן:

הוא רצה להוסיף משהו.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה גם לומר משהו?

ישראל קלרמן:

הוא רצה להוסיף משהו.

דודי ברין:

הוא רצה להוסיף שהעורך דין שהוא לקח גם כן, גם הוא ביקש איזה,

אליעזר ראוכברגר:

העורך דין שמי לקח?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מי?

דודי ברין:

ש-,

ישראל קלרמן:

יש לו עורך דין?

דודי ברין:

יש לו עורך דין.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, העורך דין שמי לקח?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מי זה העורך דין שלו?

דודי ברין:

יש לו איזשהו עורך דין.

אליעזר ראוכברגר:

המתנגד לקח?

עו"ד אילנית מיכאלי:

על העורך דין אפשר להגיש תלונה בוועדת ... ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תנו לבן אדם לדבר, למה אתם מפריעים לו?

דודי ברין:

יש לו עורך דין בשם אברהם פינק,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

חסיד בעלז.

דודי ברין:

נכון, שאנחנו באנו לשבת איתו, הוא שלח אותנו לשבת איתו. הבחור דרש איזה שכר טרחה של כמה מאות אלפי שקלים,

אליעזר ראוכברגר:

ממכם?

דודי ברין:

מאיתנו, בשביל להכין הסכם.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי.

דובר:

מאות אלפי שקלים?

דודי ברין:

אז הבנו שיש פה איזשהו כאילו סוג של protection.

אליעזר ראוכברגר:

ולמה לא הגשת תלונה למשל לוועדת האתיקה של משרד עורכי הדין?

דודי ברין:

אנחנו עוסקים בבנייה, לא בתלונות. אנחנו מנסים לבנות ולהתקדם. אין לנו זמן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה מרגיש ככה נסחט וכל זה, על ידי עורך דין, לא דיברתי משהו אחר. הוא לא עורך דין, אבל עורך דין, בשביל זה יש את לשכת עורכי הדין.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, אתה יכול להגיש תלונה אם אתה חושב שיש שמה בעיה.

דודי ברין:

הכל נעשה כאילו, אתה יודע, הוא אמר את זה לעורך דין שלנו, אז זה נעשה שיח בין עורכי דין.

אליעזר ראוכברגר:

מי זה העורך דין שלכם?

דודי ברין:

יאיר שופל.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דודי ברין:

יאיר שופל.

אליעזר ראוכברגר:

והוא ישב מולו?

דודי ברין:

ישב מולו.

אליעזר ראוכברגר:

והוא גם אמר את זה ליאיר שופל?

דודי ברין:

הוא אמר את זה ליאיר שופל. אז יכול להיות שזה הטריק, שיח בין עורכי דין אי אפשר אולי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה, מי שמייצג אותך זה יאיר שופל,

דודי ברין:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא העורך דין, איך אמרת? פרנק?

דודי ברין:

לא, לא, פינק לא.

אליעזר ראוכברגר:

פינק?

דודי ברין:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

דודי ברין:

פינק לא מייצג אותי, הוא מייצג אותו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא ביקש ממך כסף. מה, אני לא מבין, אתה משלם למי שמייצג אותך, לא למי שמייצג אותו.

דודי ברין:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אז לכן אני שואל.

דודי ברין:

לא, אני אומר, הוא, השיח על הכסף היה בין פינק לשופל, לא בנוכחותנו.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

דודי ברין:

אז לא יודע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הכסף שדרשו, הוא אומר, זה גם בית הכנסת וגם כסף לעורך דין.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

דודי ברין:

מדובר באנשים שהם שועלים וותיקים והם זהירים מאד, הם יודעים איפה לתפוס את הזה. אני אתן לך סתם לסבר את האוזן, הבן אדם, בשביל לנהל איתנו דיאלוג, אי אפשר לנהל איתו דיאלוג בחדר כזה זה. אתם יודעים איפה הדיאלוג מתנהל? אתם יכולים לרשום את זה גם. בבור של המקווה.

עמנואל זלטס:

וואי.

דובר:

... אין הקלטות.

(מדברים ביחד)

דודי ברין:

בבור של המקווה.

ישראל קלרמן:

באיזה שעה?

הילה בכר:

... את ההקלטות.

חיים כהן:

אני רוצה להבין. שופל הוא חסיד ופינק הוא חסיד.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה. עד כאן, עד כאן החלק הבידורי. טוב. תודה רבה. את רוצה עוד משהו, הילה? הילה, רצית עוד משהו?

הילה בכר:

אנחנו כן,

אליעזר ראוכברגר:

ששש,

ישראל קלרמן:

... המקווה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה. הילה.

הילה בכר:

אנחנו כן נגיד שבעצם ההתנגדות שלו היא בשם ירושלים שקופה ולא כאדם פרטי, למרות שהוא גר לא רחוק. אנחנו יודעים כבר מכל ה-, הרבה מאד התנגדויות, עררים וכדומה, שהוא גר בתכלת

מרדכי שזה נמצא מעבר לרחוב. רגע, רגע, תגיב על זה, עוד שניה. אבל אנחנו כן בהמלצת מהנדס העיר התייחסנו, כן אמרנו שמבחינתנו זה עמותה שיש לה, אין לה מעמד להגשת התנגדות כעותר ציבורי, מר נתן קרמר לא הגיש פה התנגדות כאדם פרטי, ובעצם אנחנו כן התייחסנו לטענות המרכזיות שעלו וכן המלצנו מהטעמים שהסברנו.

ישראל קלרמן:

רגע,

דודי ברין:

אני רק יכול להוסיף עוד דבר, אתם רוצים עוד יותר להשתעשע,

הילה בכר:

... התנגדויות,

ישראל קלרמן:

אה, אוקי.

דודי ברין:

אתם רוצים עוד יותר להשתעשע אז אני רק אספר לכם דבר אחד,

דובר:

לייזר,

דודי ברין:

שהבן אדם הזה בכלל שמו הוא שמחה דיאמנט, אם אתם יודעים.

הילה בכר:

כן, אנחנו יודעים.

אריאל גולן:

ידוע, ידוע.

דודי ברין:

יודעים, כן.

חיים כהן:

הוא חסיד סאטמאר.

דודי ברין:

נכון.

חיים כהן:

וודאי ...

דודי ברין:

הוא הוסיף את השם הרב נתן קרמר בתעודת הזהות לצורך זה. עכשיו, לא רק,

ישראל קלרמן:

מה כתוב בתעודת זהות?

דודי ברין:

כתוב שמחה דיאמנט, הרב נתן קרמר, כי לא קיבלו את התואר שלו הרב אז הוא הוסיף את זה בתעודת הזהות.

דובר:

זה רב, רב,

דודי ברין:

בתעודת הזהות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

השם שלו זה הרב?

דודי ברין:

הרב נתן קרמר. רק שתדעו.

הילה בכר:

אין ספק, ... טוב, אליעזר, זהו, סיימנו.

אליעזר ראובברגר:

קדימה. אנחנו ניכנס לדיון פנימי. תודה רבה.

דודי ברין:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

הילה בכר:

אוקי, אז,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, כן, בבקשה.

הילה בכר:

כמו שהסברתי, אני חוזרת ואומרת, בעצם המתנגד גר מעבר לרחוב בתכלת מרדכי, אנחנו יודעים את זה מהתנגדויות קודמות, הרבה מאד עררים שהיינו נוכחים.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

הילה בכר:

אנחנו לא פסלנו את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא הגיש את זה בשם,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, אני רוצה לומר שהיה ערר גם ברחוב שלו רק במרחק של כמה עשרות מטרים, אולי יותר, אולי קצת פחות, ש-, אני לא זוכר אם זה היה בבית משפט או בוועדת ערר, אמרו לו שגם לזה הוא לא יכול להתנגד כי זה לא גובל איתו.

הילה בכר:

גם, וגם אנחנו בעצם אומרים שהוא לא הגיש את זה כאדם פרטי, הוא הגיש את זה בשם עמותה שאין לה מעמד וצינו את זה בהתנגדות. עם זאת, עלו כמה נושאים שכן התייחסנו אליהם בהמלצה וקיבלנו חלקית, כמו לדוגמה שאנחנו לא יכולים לצמצם היקף יחידות דיור, זאת אומרת, הם יכולים לבנות פחות אבל אנחנו לא יכולים לצמצם מספר יחידות דיור מתכנית מאושרת, אפשר לראות את

זה בהמלצה. ועוד התייחסויות שאפשר לראות, אבל את הרוב דחינו על הסף בנימוקים שמופיעים בהמלצה שלנו. זהו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, חברים, יש למישהו התייחסות להמלצה של מהנדס העיר ולהתייחסות שלו להתנגדויות? מישהו רוצה להאיר, בא', להעיר בע'?

אמי ארבל:

בהתחשב בדברים שנאמרו בדיון,

אליעזר ראוכברגר:

... אילנית?

הילה בכר:

אילנית, עוד משהו?

אליעזר ראוכברגר:

את רוצה להתייחס למענה של,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

להמלצת מהנדס העיר ביחס להתנגדויות, לסעיפי ההתנגדויות?

הילה בכר:

אני, כן, חשוב לי,

אליעזר ראוכברגר:

שניה,

הילה בכר:

כן חשוב לי להגיד שאנחנו לפעמים נשאלים בוועדת ערר כשאנחנו עומדים מול דיון כזה, אם אנחנו פוסלים אותו על הסף, למה אנחנו מתייחסים להתנגדויות שלו בכל זאת. אנחנו קוראים,

אליעזר ראוכברגר:

כתבתם פה, מעבר לצורך.

הילה בכר:

נכון, אנחנו קוראים ואנחנו מתייחסים, ואם נפלה טעות כולנו בני אדם, אנחנו מתקנים אותה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, רוצים לראות אם יש איזה טעות מהותית אולי,

הילה בכר:

נכון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אולי או משהו ש-,

הילה בכר:

נכון, ואם נפלה טעות ומוארת עיננו אנחנו מתקנים, לפעמים גם בלי התנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

הילה בכר:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז אנחנו מאשרים את המלצת מהנדס העיר כפי שהיא וההתייחסות שלה להתנגדויות.

יואל אבן:

הוועדה רואה בחומרה את מה שנאמר פה.

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה רואה בחומרה כל דבר שהוא לא סטנדרטי.

הילה בכר:

ולא תקין.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל גם בואו, אל תשכחו, זה צד אחד. צריך תמיד לשמוע גם את הצד השני,

חיים כהן:

אתה נותן לו את האפשרות,

עמנואל זלטס:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לכבד את הצד השני,

חיים כהן:

אתה נותן לו את האפשרות להגיב.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא מתייחס לזה. בואו, אני אמרתי, עד כאן החלק הבידורי.

דובר:

לא בידורי,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני מתייחס לזה, אתה יודע, בהומור. וודאי שזה, אני לא בית משפט ואני לא, איך נקרא, לא וועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין. שמה, הוא אמר, כמובן שהצד השני לא אמר טענותיו ואני בטוח שיש לו מה להגיב ומה להגיד על הדברים, אז לכן אני אומר, מתייחס לזה בהומור כזה. קצת אחרי כל כך הרבה שעות של דברים רציניים, קצת להשתעשע. לא מעבר לכך.

הילה בכר:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

הילה בכר:

תכנית,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מאשרים בהתאם להמלצת מהנדס העיר, הלאה. תכנית 4 בסדר היום שמספרה 1199777 ירדה מסדר היום, כמו שאמרתי, לבקשת שני הצדדים, גם המבקש וגם המתנגד.

צביקה אסולין:

אנחנו עושים את האחרונה?

אליעזר ראובברגר:

ואנחנו הולכים עכשיו לתכנית 5 בסדר היום, בבקשה.

הילה בכר:

זה הר נוף, הם מוזמנים. אז אתה רוצה ש-,

אליעזר ראובברגר:

הם מוזמנים לאחת.

הילה בכר:

תכנית מספר,

אליעזר ראובברגר:

ולאחר מכן אנחנו נעשה הפסקה לארוחת צהרים.

ישראל קלרמן:

אחרי מה?

אליעזר ראובברגר:

אחרי תכנית הר נוף.

הילה בכר:

אז תכנית מספר 5 בסדר היום,

(מדברים ביחד)

הילה בכר:

אוקי. להמשיך?

אליעזר ראובברגר:

קדימה, כן, כן.

תיק 1203728

הילה בכר:

תכנית מספר 5 בסדר היום, תכנית מספר 1203728, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, תכנית בשלב ההפקדה, תכנית גדולה, משמעותית, בגלל זה הם זומנו היום להציג. מדובר על תכנית בעצם להרחבת שכונת הר נוף באזור מתקני הדלק של פי גלילות, שבטח כולם מכירים.

צביקה אסולין:

להציג או התנגדויות?

ישראל קלרמן:

הם פה?

הילה בכר:

לא, זה הפקדה, שלב הפקדה, הם באו להציג.

אריאל גולן:

הציגו לנו ... ,

הילה בכר:

אני רק אומרת בכמה מילים, הם באו, הם באו, הם באו. אני רק אומרת בכמה מילים את הנושא של התכנית. תכנית גדולה, משמעותית, שמטרתה היא לפנות בראש ובראשונה את מתקני הדלק של פי גלילות שמצויים שם בחלק הנמוך של השטח. מדובר על שטח שמוגדר כפוליון בתכנית מתאר 2000 שמאפשרת את הרחבת שכונת הר נוף בחלקה המזרחי. התכנית מציעה בעצם את פינוי מכלי הדלק, בנייה של המשך שכונת הר נוף, כמו שאמרתי, שטח של פוליון עבור 1,900 יחידות דיור חדשות. יש פה לא מעט אתגרים סביבתיים וגם אתגרים פרוגרמטיים.

צביקה אסולין:

כמה יחידות דיור?

אמי ארבל:

1,900.

הילה בכר:

1,900 יחידות דיור.

אריאל גולן:

1,900 או 1,800?

הילה בכר:

יש פה לא מעט אתגרים פרוגרמטיים,

אמי ארבל:

התכנית שהוגשה היא 1,900.

אריאל גולן:

איד?

אמי ארבל:

התכנית שהוגשה ,

הילה בכר:

התכנית כמו שהיא הוגשה, והם יציגו לכם ואחר כך נדבר על המלצת מהנדס העיר, יש פה אתגרים פרוגרמטיים שהם מתקשים לתת מענה לכל הדרישות הפרוגרמטיות שנדרשות מהתכנית. הם הוזמנו, הם הוזמנו להציג את התכנית ואני מציעה שניתן להם להציג. ואחר כך נדבר כמובן, בהמלצת מהנדס העיר יש לנו הרבה התייחסויות,

צביקה אסולין:

אתם בעד או נגד?

הילה בכר:

אנחנו קודם כל בעד, המתקנים האלה הם רעים, מתקני הדלק, צריך לפנות אותם, אבל אנחנו עדיין, יש לנו כמה דברים, שינויים ש-,

אריאל גולן:

... זה מפחיד.

צביקה אסולין:

מה זה, פחד פחדים זה. מה.

אריאל גולן:

מה זה, זה ... , מה.

הילה בכר:

גם ככה וגם אין סיבה שזה יהיה קרוב או בכלל בסביבת,

יוסי חביליו:

רגע, אני הגעתי עכשיו, אפשר להראות את התכנית הזאת?

אריאל גולן:

עכשיו, עכשיו,

הילה בכר:

עכשיו מציגים.

דובר:

עכשיו ... ,

הילה בכר:

אני רק אמרתי עליה שתי מילים.

דוברת:

שלום לכולם.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

כן, שלום וברכה לכולם, אפשר רק לתפוס את המקומות. יגאל?

הילה בכר:

כאן. אליעזר, כאן הוא מציג.

אליעזר ראוכברגר:

אה.

הילה בכר:

קרוב, מה שנקרא.

אליעזר ראובברגר:

טוב. בבקשה, רק מי שמדבר מבחוץ, לא מהוועדה, רק להציג את שמו ואת תפקידו בכוח כדי שזה יהיה בפרוטוקול. בבקשה, אדוני, כן.

יוסי פרחי:

שלום רב,

אליעזר ראובברגר:

תציג.

יוסי פרחי:

שמי יוסי פרחי, משרד פרחי צפירי אדריכלים. אנחנו ערכנו את התכנית הזאת יחד עם המשרד של יגאל לוי, נמצא איתנו פה, אנחנו שנינו עבדנו על הפרויקט הזה. פרויקט גדול, חשוב, מורכב, ואנחנו נציג אותו בפני הוועדה עם התכנון הקיים, המוצע.

דוברת:

יוסי,

יוסי פרחי:

כן.

דוברת:

לא כל כך שומעים אותך, בקול יותר רם. תודה.

דוברת:

הם שומעים, זה הכי חשוב.

אליעזר ראובברגר:

כן.

יוסי פרחי:

אני אשתדל להגביה את הקול קצת. אז על התכנית הזאת שותפים צוות יועצים, אני אזכיר אותם ... בנושא תחבורה, בנושא סביבה KSM אדריכלים, לשם ששר, בנושא, תסלחו לי על הזה,

דובר:

רוצה לשתות משהו?

יוסי פרחי:

קצת מים, כן, יעזור. תודה. בנושא אקולוגיה מרק דופור, בנושא פרוגרמה, חיים פאלקוף. בנושא שמאות, צירניבסקי, ובנושא מיפוי, אופק צילומי אוויר. אנחנו נציג את הרקע, את התכנון המוצע, את השטחים למוסדות ציבור, שטחים פתוחים וחלופות ... מבחינת לוח זמנים אנחנו כבר עובדים על התכנית הזאת סדר גודל של שנה פלוס ואנחנו רואים פה את כל השלבים, אני אדלג וארוץ קדימה. המצב הקיים שלנו. אנחנו נמצאים על הקטע במדרון התחתון של שכונת הר נוף באזור פי גלילות, אנחנו רואים כאן בכתם את המתקן של פי גלילות שאותו אנחנו רוצים לפנות כמובן לטובת הסביבה ולמקם כאן ביתרת השטח יחד עם השטח של גלילות מתחם שירחיב את שכונת הר נוף, מתחם שהוא שימושים מעורבים. זאת אומרת, גם מגורים וגם מוסדות ציבור ומסחר. כשכל אלו ביחד,

הילה בכר:

הקו הכחול הוא הקו הכחול של התכנית.

דובר:

... עושים את זה? זה מה שאני שואל.

יוסי פרחי:

וכל אלו ביחד ירחיבו את שכונת הר נוף הקיימת. אנחנו רואים כאן באופן מוחשי יותר את אזור מכלי הדלק, ואנחנו רואים כאן את אזור הבנייה הקיים שאנחנו נצמדים אליו ומרחיבים אותו. אנחנו, מזווית שונה, אני ארוץ קדימה.

יוסי חביליו:

למה באמת, תחזור רגע לתמונה של הקו הכחול, הוא הולך ככה, יש לו שובלים כאלה, מפוצלים?

יוסי פרחי:

עוד מעט אני אסביר, עוד מעט נראה את התכנית וזה יובן.

יוחנן וייצמן:

זה דרכים.

יוסי פרחי:

בסדר?

יוסי חביליו:

מה?

יוסי פרחי:

עוד מעט אני ארחיב.

יוסי חביליו:

הבנתי, הבנתי. מה רצית להגיד, יוחנן?

יוחנן וייצמן:

זה דרכים, כבישי גישה.

יוסי פרחי:

המצב הקיים מתואר כאן, אתם רואים את השטח. זה אזור הגלילות, השטח הוורוד. סליחה, אנחנו מראים פה את בעלויות הקרקע, אנחנו רואים פה את סוג בעלויות הקרקע שקיימים. החלק הוורוד זה חלק בניהול חברת תדהר, יש לנו גם מגרשים שהם של אזורים ויש לנו גם את השטח שהוא בבעלות עיריית ירושלים. קומפילציה של התכניות הקיימות ואת התכניות של האזורים הפנויים אנחנו רואים כאן, כי אנחנו רוצים לתת את הכבוד הראוי גם למבנים הקיימים בהיותנו שכונה חדשה שהיא צמודת דופן לשכונה הקיימת. התכנון המוצע, אנחנו רואים כאן את נקודות החיבור למתחם העירוני. אנחנו רואים כאן את דרכי הגישה מהם אנחנו נכנסים אל השכונה, וזה מה שיוצר את אותה מערכת דרכים שראינו קודם כאשר השטח, מה שמסומן בקו צהוב זה דרך קיימת, רחוב קיים, ומה שמסומן בחיצים אדומים זה האזורים שמהם אנחנו נכנסים פנימה. זאת מערכת הגשרים להולכי הרגל אל המרחב הפיתוח, אנחנו רואים כאן,

אריאל גולן:

רגע, שניה, חיבור בעצם לרחוב אגסי?

יוסי פרחי:

עוד מעט, עוד מעט נראה את הפרטים. אני רק רוצה להכניס אתכם מגדול ואחר כך נרד אל הפרטים.

הילה בכר:

רגע, אתה יכול שניה לחזור לשקף אחורה ורק להראות, אליעזר, תראה, יש פה חיבור מתחנת הרכבת מכנפי נשרים בית הדפוס לזה.

יוחנן וייצמן:

באיזה סוג חיבור?

הילה בכר:

עד שטח הפרויקט. כן, בדיוק,

יוחנן וייצמן:

איך הוא יהיה?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

מסוע? מה זה יהיה?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, דרגנוע?

הילה בכר:

כנראה שזה יהיה איזשהו דרגנוע. זה לא בשטח התכנית אבל,

דוברת:

זה מעבר לשטח.

אריאל גולן:

לא, זה נראה לי בתכנית של אושר עד שם, איפה ש-,

הילה בכר:

בסדר, אני רק אומרת את מה שהסתכלנו אתמול.

יוסי פרחי:

התכנית מגיעה קרוב אל המקום הזה, צריך להכין פה איזה חיבור נוסף כדי לחייב ... זה מחוץ לשטח התכנית. הלאה, אנחנו רואים כאן את התכנית כפי שהיא הוגשה לתנאי הסף, כפי שהועלתה

לתכנית. בשלב הזה עשינו מפגש עם כל גורמי העירייה וגורמי הסביבה וכך הלאה. היה סטודיו כזה משולב, היו כל מיני המלצות, ההמלצות האלו נבחנו לעומק בתכניות מפורטות, עודכנו, וחלק מהתנאים קיבלנו, חלק מהדברים שינינו, אבל זה היה כלי שמאד עזר להגיע לתכנית במיטבה. זו תכנית הבינוי כפי שהיא הייתה לאחר אותו סטודיו של בינוי. אנחנו רואים כאן את מערך הרחובות, אנחנו רואים כאן את מערך הבניינים. כמו שאמרתי, התכנית הזאת עודכנה אחר כך בהמשך.

יוחנן וייצמן:

האדריכל פרחי, שאלה,

יוסי פרחי:

כן.

יוחנן וייצמן:

אני צריך לצאת ולכן אני שואל את זה קודם. לא נעים לי. מה גרם שתעשו פה מסמך סביבתי ולא תסקיר? אני לא יודע תשובה. למה לא צריך פה תסקיר?

יוסי פרחי:

אני חושב שהדברים פה די ברורים,

רם מתן:

רגע, אני מבקש, רם, רם מלשם שפר, איכות הסביבה.

יוחנן וייצמן:

כן, המסמך שלך, אני קורא אותו.

רם מתן:

לא, לא, אני אומר, ההחלטה על הגשת תסקיר נועצה בשני גורמים. אלף, אם העירייה הייתה רוצה שנכין תסקיר הייתה מבקשת תסקיר, והיא הייתה צריכה להביא את זה בפני המשרד להגנת הסביבה והוועדה המחוזית, או כשנגיע למחוז, קיימת אפשרות כזאת שהמחוז יחליט שיש פה תכנית שיש בה שינוי סביבתי מהותי ולכן יידרש תסקיר השפעה על הסביבה. במקרה הזה אני לא חושב שנדרש, כי התכנית למעשה משפרת מצב קיים, היא מוציאה חוות מכלים, בסדר? היא מייצרת מצב שבו היא משפרת את המצב של הסביבה ולא מרעה אותו. זאת אומרת,

יוחנן וייצמן:

ברור, אבל בגלל השינוי ש-, כמו מה שהיה במתחם תעש אז ברמת השרון והסיפור הזה. השאלה אם לא היינו צריכים את זה בשלב של החיתולים.

אמי ארבל:

יש פה נציג של איכות הסביבה, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

יש פה נציג של משרד איכות הסביבה, שיגיד מה הוא,

אסף שגיא:

אני אשיב לך בדיון פנימי.

יוחנן וייצמן:

מה?

אני אשיב לך בפנימי.

יוחנן וייצמן:

אם אני אהיה.

אסף שגיא:

אז נשיב לך.

יוחנן וייצמן:

בסדר?

יוסי חביליו:

יוחנן, אתה הולך להפגנה? יופי.

יוחנן וייצמן:

אני הולך להפגנה, כן.

יוסי חביליו:

הולך? מעולה.

יוחנן וייצמן:

השאלה איזה הפגנה, אבל הפגנה.

יוסי חביליו:

בוא נלך ביחד.

יוחנן וייצמן:

נגד הגיוס. כן.

יוסי פרחי:

בוא נגיד, לשאלתך, לשאלתך, אנחנו לא מתעלמים מהעניין של תסקיר. מה שאנחנו אומרים, שבשלב הזה מכיוון שעוד הדרך ארוכה ועוד יש לנו לעבד את התכנית מול לשכת התכנון המחוזית ומול הוועדה המחוזית. היה ועלו שאלות שאין להן פתרון מספיק טוב, נעשה תסקיר. היה ויתברר שהדברים ברורים כפי שהצגנו אותם וכפי שבדקנו אותם בסקר אז נוותר על השלב הזה.

יוחנן וייצמן:

... מציע ש-, יכול להיות,

יוסי פרחי:

כן. אבל זה מסוג הדברים, יש הרבה דברים בהליכי התכנון שלא חייבים לעשות אותם מהיום הראשון, כי הם הולכים ומשתפרים במהלך ההכנה עד שזה מתגבש לכדי תכנית סופית. הלאה. אנחנו יושבים על קרקע משופעת מאד ואנחנו רואים כאן שמאפייני הבינוי הם מאפיינים מדורגים עם ניצול הטופוגרפיה וחתכים מאד מאד מורכבים. אוקי, אז כדי להציג את הבינוי החדש, חבריי, כדי להציג את הבינוי החדש נמצאת פה שלי ברעם, היא ראש צוות במשרדנו, שעבדה את התכנית ובקראה בפרטים קצת יותר טוב ממני, אז אני אעביר אליה את, אעביר הלאה. בבקשה, שלי.

שלי ברעם:

אוקי, אז אנחנו רואים פה את תכנית הבינוי. אנחנו יצרנו פה, יוסי הציג קודם, רשת רחובות שמתחברת בעצם מהכניסה לשכונה, זה מחלף רבידה, כביש 16, ודרך וייץ. זו בעצם תהיה הכניסה לשכונה, ויש לנו בעצם את הרחוב המרכזי שמתחבר אל רחוב אגסי, וחזקיהו רבין שזה בעצם הרחוב הדרומי שמתחבר אל השכונה. למעשה יש לנו שני חיבורים אל שכונת ... ,

אריאל גולן:

מה החיבור השני? אני לא מצליח להבין אותו.

שלי ברעם:

זה בעצם, חזקיהו רבין היום עובר בצורה כזאת והוא ממש בצמוד ל-, אפשר לראות את זה ב-,

הילה בכר:

GIS, כן.

שלי ברעם:

כן, רואים את זה פה אולי. ראינו קודם בצילומים,

אריאל גולן:

לא, לתוך השכונה הקיימת, יש את רחוב אגסי, זה הבנתי, ומה החיבור השני לשכונה?

הילה בכר:

לא, יש כביש היום שקיים שמה מלמטה,

יוסי פרחי:

חזקיהו,

הילה בכר:

מה שהיא סימנה, אתה רואה את התוואי שלו, הם פשוט מסיטים אותו.

יוחנן וייצמן:

זה כביש ... ?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה כביש כניסה לשכונה מהמעגל, מהמעגל של נחל רבידה.

דובר:

יוחנן,

הילה בכר:

הנה,

אריאל גולן:

לא,

אלדד לבל:

כביש 16,

אריאל גולן:

יש שני חיבורים לשכונה?

יוחנן וייצמן:

החיבורים,

אלדד לבל:

בעבר,

אריאל גולן:

הבנתי את שתי הכניסות.

אלדד לבל:

רחוב חזקיהו רבין היה מחובר פשוט פה.

אריאל גולן:

נכון.

אלדד לבל:

אתם זוכרים,

אריאל גולן:

ואז שינו אותו, העבירו אותו לשם.

אלדד לבל:

במסגרת ביצוע כביש 16 אז התת"ל, תת"ל 2 עשתה את הדבר הזה. אוקי? רק בשביל להגיע לחיבור,

אליעזר ראוכברגר:

... של נחל רבידה,

יוחנן וייצמן:

כן.

אלדד לבל:

... ופה יש את היציאת חירום של פי גלילות, מי שמכיר. פה הכניסה הרשמית שלהם, ימינה ימינה.
עכשיו אם שלי תחזיר את התכנית,

שלי ברעם:

פה אנחנו בעצם מסיטים את התוואי הזה למעלה כדי לקבל פה בעצם שטח יותר אפקטיבי, שטח שאפשר לפתח. היום יש פה בעצם כפילות של הדרכים, אנחנו מסיטים אותו למעלה ומייצרים רחוב נוסף פה, במפלס אמצעי שמתחבר פה לאגסי.

אריאל גולן:

אז חיבור אחד להר נוף יש, כן? גברת מציגה, להר נוף יש רק חיבור אחד?

שלי ברעם:

יש שני חיבורים, חזקיהו רבין,

אריאל גולן:

לכיוון תוך שכונת הר נוף הוותיקה.

אלדד לבל:

כן,

אריאל גולן:

יש חיבור אחד?

אלדד לבל:

יש כמה חיבורים.

אריאל גולן:

הו, זה מה שאני שואל.

אלדד לבל:

לא, לא, יש כמה, זה קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

זה החיבורים העליונים, מפה,

אלדד לבל:

אחד, שניים,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, יפה,

אלדד לבל:

שלושה חיבורים יש לך לשכונה הקיימת,

אריאל גולן:

אה, שניהם מתחברים לאגסי בעצם, אחד באמצע, אחד ב-,

אלדד לבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה לאגסי בין בנין 32, 34,

אלדד לבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לבין גני הר נוף.

יוחנן וייצמן:

מה יש שם היום?

שלי ברעם:

... זה רחוב,

אליעזר ראוכברגר:

כלום, זה ירוק.

יוחנן וייצמן:

שטח ריק?

אריאל גולן:

ומה עם השטח ... ?

אלדד לבל:

זה רחוב קיים, בדיוק.

אריאל גולן:

בית כנסת, לא?

אליעזר ראוכברגר:

זה בצד,

אריאל גולן:

זרח ברנט.

אליעזר ראוכברגר:

זה בזרח ברנט, זה מחוץ, לפי דעתי מחוץ לקו הכחול.

אלדד לבל:

זה רחוב שאנחנו מסדירים אותו. וזהו, בעצם שלושה חיבורים.

אריאל גולן:

רגע, שניה, אני רואה שזה כן מופיע כאן כאיזושהו מפלס. לא, לייזר?

הילה בכר:

מה?

שלי ברעם:

למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

לדעתי זה מחוץ לקו הכחול.

אלדד לבל:

בואו, אני אנסה לעזור. איפה, רק שניה,

אריאל גולן:

זה אגסי,

יוסי פרחי:

חבר'ה, בהמשך, תאמינו לי, כל המידע נמצא בהמשך.

יוחנן וייצמן:

אה, יש את התשובות בהמשך.

דובר:

יש את החלק של השטח החום.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, תמשיך.

אלדד לבל:

החום הוא פה,

שלי ברעם:

אז למעשה יש לנו,

דובר:

כן, זה נכון,

שלי ברעם:

ארבע טרסות,

אריאל גולן:

ומה זה מופיע היום?

שלי ברעם:

של מגורים,

יוסי פרחי:

אלדד, אלדד.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חברים, בוא, אריאל,

אריאל גולן:

לא, זה נראה, שניה, לייזר. זה בתוך הקו הכחול, בתי הכנסת שמה.

שלי ברעם:

לא, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

לפי דעתי לא.

אריאל גולן:

הנה, תסתכל.

אליעזר ראוכברגר:

זה גובל שמה,

אריאל גולן:

לא, תסתכל,

שלי ברעם:

זה לא בתי כנסת,

דובר:

זה יורד מעל המגרש,

שלי ברעם:

פה יש דרך, זה מעגל,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה משהו, מגרש חום שהוא בחוץ.

אריאל גולן:

לא, אבל זה בפנים,

דוברת:

שלי, תחזרי לייעודי קרקע.

אריאל גולן:

... שני בתי הכנסת,

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם, מה שבפנים זה רק הירוק שלהם, לא החום שלהם.

אריאל גולן:

... גם החום, זה ליד ... ,

אמי ארבל:

לא, לא,

אריאל גולן:

החום ... ,

אמי ארבל:

לא כולל בית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא כולל את זה, לפי דעתי, לפי מה שהוסבר לי,

דובר:

לפי מה שזה פה,

אליעזר ראוכברגר:

עד היום.

אמי ארבל:

אתה צודק שפה רואים שזה כלול, אבל זה לא כלול.

אריאל גולן:

אוקי, כי יש פה מספר מגרש שמייצרים פה איזשהו,

אמי ארבל:

תחזרי לתשריט רגע,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא כלול, עד כמה שזכור לי.

אריאל גולן:

באופן ...

אליעזר ראוכברגר:

אז יכול להיות נראה, אומר לך אמי שזה נראה אבל זה לא כלול.

אריאל גולן:

זה הקו הכחול,

אמי ארבל:

את יכולה לחזור רגע לתשריט?

שלי ברעם:

לתשריט? רגע,

אמי ארבל:

אה, זה בגלל שהכביש עובר במגרש פשוט, זה הכל.

שלי ברעם:

זה פה ייעוד לפי תכנית מאושרת,

אריאל גולן:

מה הייעוד?

שלי ברעם:

ללא שינוי.

אלעד שוורץ:

זה חום,

דובר:

זה חוס, זה חוס.

אמי ארבל:

בגלל שהכביש עובר שמה,

אלעד שוורץ:

זה מגרש A.

אמי ארבל:

צירפו את החלקה הזאת.

אריאל גולן:

וזה פוגע אבל בשטח החוס, לא?

אמי ארבל:

כן, מקטין אותו.

אריאל גולן:

מקטין אותו.

אלעד שוורץ:

... תקטין אותו, הכביש עובר מעליו, זה בעצם גשר. אנחנו, בגלל החיבור ל-,

אליעזר ראוכברגר:

את החוס, אבל לא את בית הכנסת. החוס לא כולו מוקצה, לא כולו,

אריאל גולן:

לא, זה אחד מעל השני. שניהם הוקצו,

אלעד שוורץ:

תראו את זה בהדמיה,

אריאל גולן:

... לא מימשו אותו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה לא ,

אריאל גולן :

זה אחד מעל השני.

אליעזר ראוכברגר :

אבל זה לא על כל השטח החום.

אלעד שוורץ :

אתם רואים שמה את הסוף, אתה רואה שהגשר עולה הרבה מעל ה-,

אליעזר ראוכברגר :

... את כל השטח החום?

אריאל גולן :

זה בטופוגרפיה, כאילו, ... א' וב' מלמטה למעלה,

יוסי פרחי :

אני ארוצה לבקש, אני רוצה לבקש, חבר'ה, ניתן תשובות לכל השאלות, אבל לא באמצע. יש את כל המידע בהמשך כולל תלת ממד, כולל הכל. אז אנא מכס, קצת סבלנות, נגיע לעניין.

אליעזר ראוכברגר :

נשתדל, אבל עדיין, מי שרוצה לשאול באמצע, בסדר, ככה זה עובד. כן.

יוסי פרחי :

מי שרוצה לשאול באמצע,

אליעזר ראוכברגר :

טוב.

יוסי פרחי :

ישתדל לשאול קצת יותר מאוחר, יהיה יותר קל. הלאה.

שלי ברעם :

אוקי. אז על רשת הרחובות בעצם יצרנו גם רשת ירוקה, רשת של חיבורים שבעצם משלבים את הנוף הפתוח שסובב אותנו, אם זה הוואדי שמגיע מצפון למטה ויורד אל פארק רבידה ויער ירושלים

שנמצא במערב, ואנחנו בעצם מייצרים פה איזשהו רצף ירוק, שצ"פ ליניארי מרכזי בלב השכונה שמייצר את הציבור הזה בין השטחים הפתוחים ונותן לנו שצ"פ איכותי משמעותי בלב השכונה, ועליו גם רשת של חיבורים דרך בעצם הפרשי הגובה שמגשרים בין הפרשי הגובה, מחברים אל שכונת הר נוף הקיימת ואל פארק רבידה. מבחינת הבינוי, אז בעצם אנחנו חילקנו את הבינוי למתחמים, נתנו לכל אחד מהם, מספרנו אותם, למעשה יש לנו בכל מגרש כזה שניים שלושה בניינים שגם יחלקו חניון משותף ויבנו בהינף אחד. אנחנו רואים פה את היקף יחידות הדיור בכל אחד מהמגרשים, סך הכל אנחנו מדברים על כ-1,900 יחידות דיור. צריך להגיד שגובה הבינוי הוא עד 12 קומות ממפלס הכניסה הקובעת כאשר בחלק מהמגרשים יש לנו גם קומות מתחת בגלל הפרשי הגובה, אנחנו רואים לדוגמה באזור הזה שכן הפרשי הטופוגרפיה הם משמעותיים יותר אז יש לנו שבע, שמונה קומות מתחת למפלס הכניסה. באזורים האלה יש שלוש או ארבע קומות מתחת, באזורים האלה שתי קומות וכולי. ואנחנו רואים את זה גם כאן ... אלה האזורים היותר תלולים, אנחנו רואים, זה מפלס הכניסה, 12 קומות מעל וקומות מתחת למפלס הכניסה, וכולי. זה מבט בתלת ממד על התכנון המוצע. אנחנו רואים פה את הכניסה לשכונה, את רחוב חזקיהו רבין שמתחבר לשכונה ואת הרחוב החדש שמתחבר אל אגסי. הבינוי, השילוב של מבני הציבור במרחב הזה והשצ"פ הירוק המרכזי, אנחנו רואים את זה גם פה בתשריט ייעודי קרקע. מבחינת ההיקפים אז צריך להגיד, מתוך ה-160 דונם, כ-40 דונם בייעוד מגורים, הם מהווים פחות מ-25%, פחות מרבע מהתכנית. רוב השטח הוא בעצם שטח ציבורי, יש לנו שטח למבנים ומוסדות ציבור בהיקף של 28 דונם, זה 17%, ועוד רבע מהשטח עבור שצ"פים ודרכים שמהוות כ-35% מהשטח, וקצת פירוט לגבי השטחים הציבוריים. אז מבחינת פרוגרמה לצרכי ציבור, גודל משק בית 5.5 ממוצע, אחוז שנתון 2.8, עשינו את כל התיאומים מול העירייה, מול הגורמים לתיאום הפרוגרמה. אלה בעצם,

אריאל גולן:

מה זה אחוז שנתון? סליחה.

שלי ברעם:

אחוז שנתון זה אחוז,

יהודה פרוידינגר:

הגידול, לא?

דובר:

אחוז הגידול,

שלי ברעם:

אחוז הגידול,

דובר:

הממוצע.

שלי ברעם:

הממוצע ל-, בעצם לשכבת גיל מסוימת.

יהודה פרוידינגר:

כאילו, כל שנה האוכלוסייה תגדל ב-2.8?

אלעד שוורץ:

כל שנה כיתה א' גדלה ב-2.8.

יהודה פרוידינגר:

נו, אבל בסוף לא יהיה דירות, מה זה גדל?

אלעד שוורץ:

חלק שהולכים לצד השני גם.

יהודה פרוידינגר:

כן, אבל לא באותו סדר גודל.

שלי ברעם:

אז אלה בעצם,

יהודה פרוידינגר:

אני עדיין, שניה, אני לא מבין. גודל משק בית ממוצע 5.5 זה כאילו כולל הורים? זה 3.5 ילדים למשפחה?

אלעד שוורץ:

כן, כן. זה נחשב נתון,

דוברת:

זה מאד גבוה .

יהודה פרוידינגר:

מי קבע את זה?

יוסי פרחי:

זה נתון ממוצע שמקובל על,

יהודה פרוידינגר:

השאלה אם במקום הזה, במורדות הר נוף, שהרבה אולי יהיה אוכלוסייה אופיינית של הר נוף,

יוסי פרחי:

ה-5.5,

יהודה פרוידינגר:

עם ממוצע של 3.5 ילדים?

יוסי פרחי:

5.5 זה ממוצע מקובל לאוכלוסייה חרדית. לאוכלוסייה רגילה הממוצע המקובל הוא 4.4, 4.5.

אלעד שוורץ:

כן.

יוסי פרחי:

5.5 זה,

דוברת:

3.2.

אלעד שוורץ:

3.2.

דוברת:

3.2.

יוסי פרחי:

3.2.

אלעד שוורץ:

חילונים זה 3.2.

יוסי פרחי:

עכשיו, זה תחשיב מקובל לאוכלוסייה חרדית,

יהודה פרוידינגר:

לא, ילדים,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר על זה, לייזר, על מה שהוא אומר? זה לא נראה לי ריאלי.

דובר:

אבל אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא אומר, לגבי ה-,

יוסי חביליו:

שרק חמש נפשות.

שלי ברעם:

אבל,

יהודה פרוידינגר:

חמש נפשות,

אליעזר ראוכברגר:

חמש, ממוצע, כן.

יהודה פרוידינגר:

למשפחה, לא ילדים.

יוסי חביליו:

לחרדים?

אליעזר ראוכברגר:

אה?

יוסי חביליו:

לא ילדים, חרדים.

יהודה פרוידינגר:

משפחה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, ממוצע, כן.

אלעד שוורץ:

כולל ההורים.

דוברת:

זה הנחיה,

יוסי חביליו:

מכל חברי המועצה לא מכיר אחד שאין לו איזה ארבע-חמש ומעלה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור כמה יש ... , השאלה כמה יש אצלך בבית. אני הייתי לפני, עד לפני, אני יודע כמה? מתי הבן שלי התחתן, הגדול, לא יודע, כבר 11-12 שנה, הייתי עם שבע נפשות בבית. היום אני זוג, כל הילדים פרחו מהקן.

דובר:

זה ממוצע.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה רלוונטי?

דובר:

זה ממוצע.

אליעזר ראוכברגר:

אתה עושה ממוצעים. יש אנשים מבוגרים,

יוסי חביליו:

נראה לי שזה יהיה פתח להגדלות וחריגות.

אליעזר ראוכברגר:

יש אנשים צעירים, יש זוגות צעירים עם ילד, עם שניים, לא, אתה לא יכול את כולם להגדיר כמשפחה עם עשרה ילדים.

דוברת:

אבל גם, סליחה,

יוסי חביליו:

אז מה, לוקחים ממוצע רב שנתי משאתה ילד עד שאתה זקן?

דובר:

לא רב שנתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לוקחים ממוצע של משפחה. מחר אתה מוציא את זה לשיווק, יבואו לך גם אנשים מבוגרים, גם צעירים, גם בעלי משפחות, יבואו לך הכל, וצריך לתת להם מענה.

ענת צ'רבינסקי:

אבל גם שתכירו, זה הנחייה של העירייה עצמה, זה הנחייה של העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא מדבר עכשיו על הנחיה, הוא שאל אותי כרגע מבחינת המציאות. הסברתי לו את המציאות, זה הכל.

אלעד שוורץ:

שניה, כבוד היושב ראש, אני אגיד מילה אולי להסביר את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אלעד שוורץ:

רקע. כשאנחנו באים, למה הצורך, למה עושים את כל המספרים האלה?

יהודה פרוידניגר:

בשביל כל מבני הציבור האלה.

אלעד שוורץ:

לראות כמה גני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

ברור. פרוגרמה.

אלעד שוורץ:

כמה מעונות יום,

אליעזר ראוכברגר:

פרוגרמה.

אלעד שוורץ:

כמה בתי כנסת. פרוגרמה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אלעד שוורץ:

צריך להתבסס על איזשהו מספר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אלעד שוורץ:

זה שאני מכיר משפחה של שמונה והוא משפחה של שתיים. יש נתונים מקובלים, מאשרים אותם מול המחלקה למדיניות התכנון. הם אישרו את זה,

יוסי חביליו:

מי זה, עופר אהרן?

אלעד שוורץ:

כן, כן. בסדר?

דובר:

זה נתון שהוא מקובל.

ענת צ'רבינסקי:

כן.

שלי ברעם:

כן. אוקי.

דובר:

רגע, רגע, תחזרו רגע לתכנית.

יוסי חביליו:

לא נראה לי שהאוכלוסייה ... תבוא לשם.

אריאל גולן:

כמה כיתות?

שלי ברעם:

אז מבחינת כיתות, יש לנו פה כיתות למעונות יום, 22 כיתות גני ילדים, בנים ... כיתות ועוד 15 כיתות גן בנות. בית ספר יסודי בנים, 47 כיתות, בנות 39. זה הכל פרוגרמה שחיים פיאלקוף הכין, ותיאם את זה גם פה עם מדיניות תכנון בעירייה. אז יש פה את כל הנתונים.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, תחזרי רגע,

אריאל גולן:

... 20 ילדים בכיתה? זה מצחיק. זה מספרים כאלה, לייזר?

אליעזר ראוכברגר:

תקשיב, יש לך 29 כיתות, בוא, בסדר, 29 כיתות, יש מקומות שיש יותר, מקומות פחות, אבל אנחנו מדברים על ממוצעים. בסדר, בוא,

הילה בכר:

גם התכנית בסופו של דבר לא קובעת מספר כיתות

דובר :

היא נותנת שטחים.

הילה בכר :

כן.

יהודה פרוידינגר :

נותנת שטחים.

אליעזר ראובברגר :

פה הוא מקבל שטח של 10.15 דונם.

יהודה פרוידינגר :

זה גם חינוך מיוחד?

אליעזר ראובברגר :

עכשיו, אתה יכול לעשות לגובה עוד קומה, זה ייתן לך עוד קצת, רק אתה צריך להוסיף זכויות, זה הכל.

אלעד שוורץ :

אתם תיכף תראו, גם עשינו בדיקה למה אפשר להחליף,

יהודה פרוידינגר :

מה זה אומר ללא סף כניסה?

אמי ארבל :

שאין מספיק יחידות דיור.

שלי ברעם :

זה אומר שבהיקף האוכלוסייה שיש בשכונה אין צורך,

הילה בכר :

בבית ספר לחינוך מיוחד.

שלי ברעם:

בבית ספר לחינוך מיוחד.

הילה בכר:

בתחום התכנית,

אמי ארבל:

עכשיו בונים עכשיו מתחם של חינוך מיוחד,

שלי ברעם:

אז עושים היקפים,

אליעזר ראובברגר:

קריית חינוך לחינוך מיוחד.

אריאל גולן:

כן, כן.

הילה בכר:

וחינוך מיוחד זה בדרך כלל עירוני, ממקמים את זה ברמה העירונית .

אליעזר ראובברגר:

חינוך מיוחד אתה לא עושה לו פרוגרמה שכונתית, עושה לו פרוגרמה עירונית. כי רוב החינוך המיוחד מתניידים, לא לומדים בשכונה. בוא נאמר, ילדי החינוך המיוחד של הר נוף לאו דווקא לומדים בהר נוף. ילדי החינוך המיוחד של פסגת זאב, בשכונה שלך, לאו דווקא לומדים בפסגת זאב, הם גם יוצאים החוצה.

יהודה פרוידינגר:

לצערנו,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אז אתה עושה את זה בראייה כוללת, לא בראייה נקודתית.

יהודה פרוידינגר:

... ארבע- חמש כיתות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

הילה בכר:

לא, ארבע או חמש כיתות לא מספיק לפתיחת בית ספר, זה כל מה שזה אומר הסף כניסה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בכל מקרה,

הילה בכר:

זה לא שאי אפשר לשלב בבתי ספר רגילים וזה,

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקרה בסמוך, ממש בסמוך לזה, מגרש 16, עושים עכשיו קריית חינוך שמיועדת כולה למעט מגרש אחד, מיועדת כולה לחינוך מיוחד. רק מגרש אחד מיועד לבנות העולות. כן.

שלי ברעם:

אוקי. אני אמשיך?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

שלי ברעם:

אוקי, שימושים ציבוריים נוספים שהם לא שימושי חינוך, אז יש לנו, עבור בתי כנסת אנחנו צריכים, זה במטר מרובע, כ-5,600 מ"ר. שירותים חברתיים, לשכת רווחה, 300 מ"ר, תחנה לבריאות המשפחה, מרפאה שכונתית שהיא יכולה להיות גם כהקצאה מבונה בשטח סחיר. תרבות וקהילה 800 מ"ר, מועדון נוער 500, מקוואות 750. סך הכל 8,300 מ"ר, אלה הדרישות הפרוגרמטיות.

יהודה פרוידינגר:

זה גם, 500 מטר מועדון נוער זה גם בא מהתכנון? בגלל שאין, אין מבנה של 500 מטר לתנועת נוער בסטנדרט שהעירייה בונה. יש או מבנה של 400 ואז צריך שני מבנים אולי באיזה 800,

יוסי פרחי:

כן, אבל זה יכול להיות שטח מצורף לבית ספר או לאיזשהו מוסד אחר, זה לא חייב להיות, זה הקצאה של שטח שמתאים לפעילות של אותה,

יהודה פרוידינגר:

לא טוב, לא טוב מועדון נוער בבית ספר.

יוסי פרחי:

בבקשה?

יהודה פרוידינגר:

לא טוב מועדון נוער בכיתות. אי אפשר להחשיב,

יוסי פרחי:

אבל אי אפשר,

יהודה פרוידינגר:

בתוך בית ספר, להכניס מועדון נוער.

יוסי פרחי:

אבל אי אפשר שלכל 500 מטר יהיה מגרש נפרד עם בניין נפרד. זה, יש גבול כמה שטח אפשר לקחת לצרכי ציבור,

יהודה פרוידינגר:

רגע, אז פה כשכתבת 500 מטר זה חוץ מהבתי ספר, לא?

דובר:

כן.

אריאל גולן:

כן, כן.

שלי ברעם:

כן,

יוסי פרחי:

זה חוץ מבית הספר,

שלי ברעם:

אבל זה ישולב בבית ספר.

יוסי פרחי:

אבל זה לא במגרש נפרד.

אלעד שוורץ:

יש לנו,

שלי ברעם:

אני תיכף אראה את הפריסה של כל השימושים. אני מציגה פה בעצם את הפריסה של בתי הספר, אז יש לנו,

אלעד שוורץ:

אחד העקרונות, שניה שלי, רק אני אגיד, אחד העקרונות שהלכנו לפיהם בניצול המגרשים הציבוריים זה גם הנושא של הגובה, בגלל הטופוגרפיה. אז למעשה אפשר לנצל על אותה חטיבת קרקע כמה שימושים שיושבים אחד מעל השני, כשאחד כניסה מלמעלה ואחד מלמטה, הם יכולים מתפקד לגמרי בנפרד אבל לשבת על אותה קרקע.

יהודה פרוידינגר:

ואז?

אריאל גולן:

הוא אומר, זה לא חייב להיות על קרקע ריקה 500 מטר מועדון נוער.

יהודה פרוידינגר:

אני לא אכפת לי, אבל שיהיה, מצידי שיבנו על המועדון נוער בית ספר, אבל שיהיה לו בנפרד, שטח בנפרד.

אלעד שוורץ:

בנפרד.

יוסי פרחי:

יש ... ,

הילה בכר:

בסדר, אבל זה,

אלעד שוורץ :

עם כניסה נפרדת, הוא מתפקד לגמרי בנפרד.

הילה בכר :

אבל יהודה, זה דברים שהם קצת לתכנון מפורט,

אלעד שוורץ :

כן.

הילה בכר :

כרגע כאילו זה עניינים של עקרונות.

יהודה פרוידינגר :

... אם כבר,

הילה בכר :

זה בסופו של דבר השטחים האלה ... של עיריית ירושלים, היא תחליט איך ולמה התכנון יהיה.

אלעד שוורץ :

גם בשלב הזה, עד שהתכנית תמומש גם הצרכים יכולים להשתנות. אנחנו נותנים את המתווה,

יהודה פרוידינגר :

אז אני אומר, הנה, אנחנו פה,

אלעד שוורץ :

תעשו עם זה משהו אחר.

יהודה פרוידינגר :

... 800 ולא 500.

הילה בכר :

כן, אתה יכול לבקש.

שלי ברעם :

אוקי, אז יש לנו חמישה מגרשים גדולים שמיועדים עבור בתי הספר, ויש פה את הפירוט בעצם של כל אחד מהם. המגרש הגדול 201, השטח שלו הוא כ-8 דונם ואנחנו נותנים פה, משלבים בית ספר יסודי בנות 24 כיתות ועל יסודי 20 כיתות. תיכף אנחנו נראה גם בדיקת היתכנות עקרונית של הבינוי כדי להראות את הישימות של זה. יש פה את הפירוט מבחינת השטחים. מגרש 202 גם הוא בעצם ישלב שני בתי ספר, אנחנו מנצלים פה את הפרשי הטופוגרפיה בין הרחוב העליון לרחוב התחתון, אז יהיו פה שני בתי ספר על יסודי, ויש לנו את המגרשים לאורך חזקיהו רבין, יסודי בנים 22 כיתות, יסודי בנות 16 כיתות, ובית ספר יסודי נוסף 26 כיתות. אנחנו רואים פה את השטחים שלהם.

הילה בכר:

כן, שזה מגרש שאמרנו, אני כבר כאילו מקדמת את הדיון לשלב את חלק מההמלצות שלנו בתשובות שלכם, שזה מגרש שאמרנו שלא יכול להתקיים במיקום הזה כי הוא סמוך מדי לכבישים ראשיים.

דובר:

למה?

שלי ברעם:

אני, תיכף נדבר על זה.

הילה בכר:

לכבישים ראשיים.

שלי ברעם:

אני אציג את זה.

ענת צ'רבינסקי:

הוא יכול להתקיים אם פותרים היבטים סביבתיים. יש מקרים כאלה שנפתרים, כמובן,

הילה בכר:

אז אמרנו גם שנכון יותר בעינינו למקם שם מגורים מאשר מבנה שהוא יותר רגיש כמו חינוך.

ענת צ'רבינסקי:

אוקי.

שלי ברעם:

אוקי, אז מגרש 201 זה המגרש הצפוני, אנחנו הצגנו פה בעצם בינוי עקרוני לשני בתי הספר שחולקים גם את מגרשי הספורט עם אולם ספורט שגם הוא מנצל בעצם את הפרשי הטופוגרפיה.

יהודה פרוידינגר:

אתם לוקחים בחשבון כשאתם עושים יסודי ועל יסודי, שבעל יסודי שטחי השירות כאילו של בית ספר, מעבדות ואולמות וכאלה דברים, הם הרבה יותר מאשר ביסודי? יש לכם איזה פער, או אתם אומרים 20 כיתות ו-24 כיתות? בית ספר על יסודי נדרשים לו הרבה הרבה יותר שטחים מאשר סתם כיתות, כי יש כיתות ספח, יש מגמות,

שלי ברעם:

כן, רואים פה את,

אלעד שוורץ:

זה מתואם עם ענת,

יהודה פרוידינגר:

יש מגמות, יש מעבדות, יש מחשבים,

אלעד שוורץ:

ישבנו עם ענת פעמיים שלוש על תיאום ספציפי. היא בונה את בתי הספר בעיר.

שלי ברעם:

רואים פה ממש,

אלעד שוורץ:

מתואם.

שלי ברעם:

את כל הפירוט של השטחים, אפשר לראות פה, בעל יסודי יש 20 כיתות, אנחנו צריכים כ-5,400,

אלעד שוורץ:

שוב, זה לא תכנית שכך יבנו את בית הספר, זה רק להציג בדיקת היתכנות,

שלי ברעם:

כן, זה רק,

אלעד שוורץ:

שמה שאנחנו אומרים זה לא חארטה, זה יכול לעבוד. זה המטרה.

יהודה פרוידינגר:

24 כיתות ב-4,000 זה, ופה,

אריאל גולן:

לא, וזה 24,

יהודה פרוידינגר:

20 כיתות ב-5,400. ההיפך, ב-20 יש יותר מטרים מה-24. בסדר.

שלי ברעם:

כי הוא על יסודי, זה בדיוק מה שאמרת.

יהודה פרוידינגר:

בסדר, זה מה שאמרתי, כן.

שלי ברעם:

בדקנו דרך אגב גם את שטחי החצרות,

הילה בכר:

יהודה, כל מה שאתה אומר בא לידי ביטוי בפרוגרמה שמועברת ממדיניות תכנון, הם כבר משקללים את כל המטרים האלו.

שלי ברעם:

בדקנו גם את שטחי התצורות ובאמת הצגנו את זה לענת וקיבלנו אוקי עקרוני לתכנון. מגרש 202 שהוא באמת המגרש התלול ביותר, יש פה הפרש גובה משמעותי בין הרחוב, רחוב שפרבר הקיים לבין הרחוב החדש. ובמגרש הזה אנחנו משלבים שני בתי ספר על יסודיים בנים כאשר בית ספר אחד, הכניסה שלו תהיה מלמעלה, והשני מלמעלה. בנוסף אנחנו נשלב במגרש הזה גם שימושים נוספים, אני תיכף אראה את הפריסה. ואנחנו יכולים גם לתת מסחר במפלס הרחוב. אז זה לגבי המגרש הזה. מגרש 205, מגרש בית ספר יסודי בנות 16 כיתות, אני לא אתעכב על כל אחד מהם. אולי נגיע למגרש באמת שסמוך למחלף. תודה, ענת. אז באמת קיבלנו את ההערה שלכם לגבי המגרש הזה וההצעה שלנו הייתה אולי לתכנן אחרת את הבינוי פה, למקם את אולם הספורט בחלק המערבי יותר כדי שהוא יהיה סמוך למחלף, ואז זה אולי קצת ימסך על המפגע של הקרבה לדרכים. ויש דרכים נוספות לתת מיגון מבחינה סביבתית. ציינו את זה פה. רם, אם אתה רוצה להתייחס לנושא הזה של בית הספר,

אלעד שוורץ:

של המגרש שליד הפתח של ... ,

רם מתן:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

המגרש התחתון שדיברנו על להחליף.

אלעד שוורץ:

כן.

רם מתן:

עיקר ההשפעה שאנחנו רואים על המגרש הזה היא פחות בהיבטי איכות אוויר, יותר בהיבטים האקוסטיים. המגרש הזה ממוקם יחסית נמוך. אנחנו עכשיו בשלבים של בחינה אקוסטית של הדבר הזה ויכול להיות שהפתרון האקוסטי שם יהיה קיר שיבוא וייתן מיגון נאות לבית הספר, הוא לא מיגון קבוע. מיגון נכון של קיר יכול להפחית שם באופן משמעותי את המטרד.

הילה בכר:

ואנחנו ביקשנו כן לבחון את המיקום של המגרש הזה למגורים, עם כל המיסוכים שצריך, ולהעביר את בית הספר למיקום מיטבי יותר.

רם מתן:

ברגע שנשלים את הבדיקות נהיה יותר חכמים מבחינת המידע, ואז גם נוכל להתייחס עניינית ומקצועית לטענות.

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו, ברור לנו, הילה, ברור שבית הספר ימוקם בסוף איפה שהכי טוב שהוא ימוקם, עם כל ההגבלות הסביבתיות שחלות עליו, הגבלות אקוסטיות, זה דבר שייבדק לעומק. אנחנו מחויבים לזה גם. אנחנו, במארג השטחים שהצגנו היום נראה לנו נכון הפתרון הזה, אבל שוב, הוא בכפוף לכל הבדיקות שתידרשנה, אנחנו עובדים גם פה, גם בתכנון אחרות, בצמידות לעירייה, ליחידה לאיכות הסביבה, כל היחידות הרלוונטיות.

אמי ארבל:

בסדר, אבל ענת, די ברור לכולם ששטחים חומים יותר רגישים משטחים למגורים, ולכן מראש אנחנו אומרים לא ליפול לזה,

הילה בכר:

נכון.

ענת צ'רבינסקי:

אבל,

אמי ארבל:

כי יש פתרונות אחרים פשוט.

ענת צ'רבינסקי:

אבל אנחנו לא רוצים, זה בדיוק העניין, אנחנו רוצים לא להגיד את זה מראש כי אנחנו חושבים שבחינות נוספות שיכולות להיות יכולות להביא פתרונות מעניינים, אנחנו רוצים כרגע לשמור את המצב הזה ולהשאיר את הגמישות. שוב, התכנית הזאתי היום מחליטים ומאשרים את העקרונות שלה. יש הרבה דברים שעדיין אנחנו צריכים לעשות כברת דרך, קודם כל מולכם, מול העירייה, בהחלטות כאלה ואחרות. אנחנו מחויבים קודם כל למרחב האיכותי ביותר ואנחנו נעשה את זה יחד איתכם. פשוט עכשיו בנקודת הזמן הזאת אנחנו חושבים שאנחנו צריכים לעשות עוד בדיקה,

אמי ארבל:

אז אני אשאל הפוך,

ענת צ'רבינסקי:

ולפני ששמים את סימני הקריאה,

אמי ארבל:

למה ... פה דווקא שטח חום ולא מגורים?

ענת צ'רבינסקי:

אני חושבת שהטיעון הוא כרגע לשני הצדדים ואנחנו רוצים לשים את הייעוד,

רם מתן:

אמי, אני אגיד, אני אגיד סביבתית,

ענת צ'רבינסקי:

אלעד, אנחנו רוצים לשים פה את הייעוד הכי טוב שמתאים לנקודה הזאת. אנחנו מבקשים בנקודה הזאתי לשמור על הגמישות הזאתי.

רם מתן:

אני אגיד סביבתית שהרבה יותר קל למגן אקוסטית מבנה נמוך. בסדר? אם יהיה פה מגורים כנראה זה יעלה לגובה, והיכולת של קיר אקוסטי או מיגון אקוסטי כלשהו לתת פה מיסוך יעיל ואפקטיבי למבנה גבוה היא הרבה יותר נמוכה מבנה ציבורי,

ניר מרגלית:

במבנה ציבורי,

רם מתן:

שהוא נמוך יותר.

ניר מרגלית:

במבנה ציבורי יש לך גם את העניין של החצרות ואת ה-, לא רק, אתה לא יכול למגן אקוסטית את החצרות,

רם מתן:

אם אני עושה קיר אקוסטי זה דווקא, חצר,

הילה בכר:

אם אתה עושה קיר אקוסטי זה גם יגן על ה-,

רם מתן:

... קומת הקרקע.

אלדד לבל:

לא, אבל לאולם הספורט יכול להיות קיר אקוסטי.

יהודה פרוידינגר:

מי ישקיע פה בקיר אקוסטי?

ענת צ'רבינסקי:

מה זאת אומרת?

אלדד לבל:

לא, לא, לא קיר אקוסטי חיצוני כמו שאתם מכירים על כביש. אולם הספורט, מה שעלה לנו הרעיון זה למקם את אולם הספורט, סליחה,

יהודה פרוידינגר:

על ה... ?

אלדד לבל:

בצד שקרוב על הדופן, ולסובב אותו, אולם ספורט הוא בלי חלונות, והוא בעצמו יכול להיות חתיכת קיר אקוסטי.

אמי ארבלי:

זה יהיה אולם רק לבאולינג.

אלדד לבל:

לבאולינג שקט אבל. שוב, בחנו כמה דברים על המגרש הזה, יש כמה וכמה פתרונות.

יהודה פרוידינגר:

לא ראיתי בכל השרטוטים איפה אמור להיות המועדון נוער.

שלי ברעם:

רגע, אני כבר מראה.

אריאל גולן:

את כל מבני הציבור האחרים.

יוסי פרחי:

אם נגיע,

אריאל גולן:

... בינתיים.

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו כרגע בשלב התב"ע, אנחנו עוד לא מגיעים,

יהודה פרוידינגר:

למה, הכל אתם מראים, הכיתה הזאת מתחת לבית הספר הזה, הכיתה הזאת מתחת לזה, ...

שלי ברעם:

אני כבר מראה את הפריסה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

בכל הסיפור זה מה שמטריד אותך, מועדון נוער, יהודה?

דובר:

... אף אחד לא דואג לו.

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מהמועדון נוער הכל בסדר?

יוחנן וייצמן:

הקשיש, גם של הקשישים.

שלי ברעם:

הנה, הנה, מועדון נוער פה.

אלעד שוורץ:

איפה המגרש הכי טוב, למעלה.

שלי ברעם:

הנה, אחד פה ואחד פה.

צביקה אסולין:

איפה בתי הכנסיות?

שלי ברעם:

בתי הכנסת, הנה,

אליעזר ראוכברגר:

אה,

שלי ברעם:

הפירוט,

אליעזר ראוכברגר:

ברוך הבא.

צביקה אסולין:

לא, פשוט, פשוט חיפשתי את המקווה,

אליעזר ראוכברגר:

היה פה, היה פה 6,000 מטר, עכשיו,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

ניר מרגלית:

יש שם תכנון של קו גז שעובר סמוך לדבר הזה,

הילה בכר:

כן.

ניר מרגלית:

בדגש על,

אלעד שוורץ:

כן, גם על זה, רם, אתה רוצה להתייחס לקו גז?

רם מתן:

קו הגז שהולך לעבור שם בעצם,

הילה בכר:

אולי איכות סביבה מקבלים פה הצגה נפרדת, כי יש פה ענייני סביבה דרמטיים.

ענת צ'רבינסקי:

אני מציעה אולי ברשותכם שנמשיך בהצגה ואז אולי נשאל את כל השאלות. כל יועץ, יש פה את כל היועצים, כל אחד יענה בזמנו.

שלי ברעם:

אוקי, אז אני אדבר על השימושים הנוספים וההקצאות המבונות. אז בעצם מבחינת גנים ומעונות,

אלעד שוורץ:

רגע, אני רוצה להדגיש רגע כי זה נקודה מאוד חשובה. עד עכשיו דיברנו על הקצאות קרקע, על מגרשים חומים שהעירייה מקבלת כמגרש ציבורי. עכשיו אנחנו עוברים לדבר על שטחים מבונים בתוך בנייני המגורים, פונקציות ציבוריות כמו גני הילדים וכולי, מה ששלי תרחיב, שנמצאים בתוך הבניינים עצמם.

שלי ברעם:

כן. אז מבחינת ההקצאות שנדרשות לנו עבור גני ילדים ומעונות אנחנו צריכים סך הכל 52 כיתות שבשטח מבונה זה כ-7,300 מ"ר. ויש לנו עוד 8,300 מ"ר עבור השימושים הנוספים, ובעצם מבחינת הקצאות מבונות אנחנו רואים פה בכל אחד ממגרשי המגורים כמה אנחנו בעצם מקצים, פה 860, 700, 860

הילה בכר:

המספרים שאתם מציגים מביאים לידי ביטוי שימוש בכל קומת הקרקע של כל בניין פה?

שלי ברעם:

... קומת הקרקע,

הילה בכר:

כל קומת קרקע מאוישת, כל קומת קרקע באה לידי ביטוי בשטחים ציבוריים?

שלי ברעם:

זה בעצם,

אלעד שוורץ:

אולי תסבירי את היחסיות.

שלי ברעם:

כן, אני רוצה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נאמר ככה, אני אשאל את זה בצורה, הפוך. יש גם דירות גן?

הילה בכר:

יש די-, לא, כאילו אני, פשוט,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

הילה בכר:

הם לא מצליחים לתת,

אליעזר ראוכברגר:

כי אם זה דירות גן, אז אין לי את כל קומת הקרקע. אני הלכתי הפוך.

אלעד שוורץ:

לא, לא, אין דירות גן.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, אין דירות גן.

הילה בכר:

כי אנחנו בעצם, הרי הדיון הזה,

אלעד שוורץ:

... אולי מסחר.

הילה בכר:

היינו בדיון הזה ואתם אומרים, אתם לא מצליחים לתת את כל ההפרשות הבנויות כמו ש-, כהפרשות בנויות, ואתם בעצם רוצים להתבסס על השטחים החומים. אנחנו רוצים לשאול האם עשיתם את מיטב המאמצים התכנוניים להביא לידי ביטוי את כל ההפרשות הבנויות בשני המפלסים בקומות נגישות מהרחוב?

שלי ברעם:

כן.

אלעד שוורץ:

כן.

שלי ברעם:

עשינו,

אלעד שוורץ:

כן, חד משמעית, חוץ ממסחר, שגם מסחר זה חשוב שיהיה בגישה ישירה לרחוב.

שלי ברעם:

כן.

הילה בכר:

אוקי, אז בואו נראה.

שלי ברעם:

אז אני דילגתי פה רגע לאיזשהו שקף שאולי נותן תשובה לדברים האלה. אנחנו מציגים פה איזשהו תכנון רעיוני עקרוני שמראה בעצם את השצ"פ המרכזי שהצגתי קודם, זה הרחוב התחתון וזה רחוב שפרבר, ובעצם הרעיון הוא שההקצאות המבונות ישבו על ה-,

הילה בכר:

רגע, אבל נגיד בסיטואציה כזאת היית יכולה לייצר עוד שטחים בחלק, נגיד הפנימי, מה שאת מציגה כדירות מגורים בצהוב הזה.

שלי ברעם:

אבל אלה בעצם כבר דירות, אם אני מסתכלת על החתך פה,

הילה בכר:

אז זה לא חותך נכון.

שלי ברעם:

זה לא חתך בדיוק נכון, כן. אבל אנחנו רואים פה לדוגמה את המסחר וכאן את המגורים בעצם,

הילה בכר:

אז התכנית לא נראית כמו בחתך, זה שילוב, קומבינציה,

שלי ברעם:

כי זה חתך עקרוני,

הילה בכר:

לא, אם אנחנו מסתכלים על איזשהו מפלס הייתי צריכה לראות את זה, נכון? את המסחר ליד המגורים ולא,

שלי ברעם:

כן, לא, אנחנו רואים,

הילה בכר:

שטחים ציבוריים ... ,

שלי ברעם:

אנחנו רואים פה את הציבורי ואנחנו רואים פה את החצר של הציבורי.

הילה בכר:

נו, אז אם אתם מציגים סכמה היינו צריכים להבין.

אמי ארבל:

הבעיה היא כרגע ... שיש פער,

שלי ברעם:

לא, לא, אני אסביר, אנחנו רואים כאן את החצר של הציבורי,

אמי ארבל:

הבעיה שיש עדיין פער גדול בין המספרים שהעירייה רוצה לבין המספרים שאתם מציגים,

הילה בכר:

אנחנו חושבים שאפשר להתאמץ יותר.

אמי ארבל:

כן, צריך,

שלי ברעם:

אנחנו נבדוק את זה, יכול להיות שאפשר להוסיף יותר.

דוברת:

... אין בעיה, אנחנו נתאמץ יותר.

אלעד שוורץ:

מבחינתנו, הילה, אין שום כוונה לתת דירות גן,

הילה בכר:

כי כל מקום שאנחנו נוכל, מה, בעצם הפרוגרמה של גני ילדים ומעונות, אם אנחנו משיתים את זה על השטחים החומים אנחנו צריכים עוד הרבה חצרות, וזה כאילו פלונטר שאנחנו לא יוצאים ממנו כי בסופו של דבר זה שטח חום והוא מוגבל לכמה אפשר להעמיס עליו, גם ב ... ,

אלעד שוורץ:

לפי דעתי גני ילדים נתנו את כולם בהקצאות מבוזרות ולא בחומים,

הילה בכר:

בדר, אבל אני רק אומרת,

אלעד שוורץ:

בגלל החצרות.

הילה בכר:

שחלק מההמלצה שלנו זה גם כן לראות שאנחנו כן מקבלים כמעט בכל קומת קרקע את המקסימום שטחים ציבוריים. ברור שצריך לתת לובי כניסה וכדומה,

אלעד שוורץ:

ברור. מובן מאליו.

הילה בכר:

אוקי.

שלי ברעם:

כן. העניין הוא שגם פה אנחנו צריכים לתת חצרות,

אמי ארבל:

תכלס לתת את כל המענה לכל הפרוגרמה,

שלי ברעם:

ולא תמיד יש אפשרות בבנייני מגורים,

(מדברים ביחד)

אלעד שוורץ:

אנחנו עשינו איזשהו חישוב של תכסית,

שלי ברעם:

ניסינו למצוא משהו מאוזן.

אלעד שוורץ:

ונתנו תכסית מקסימלית לשטחים מבונים, ומכאן הגענו למטרים. הלכנו הפוך. נתנו לכם קודם כל את הקרקע כמה שיותר, חוץ מהמסחר, כמו שאמרתי, ... מה שנכנס נכנס, אם תרצו גם בעוד קומה מעבר לקרקע,

הילה בכר:

טוב, זה לא מאד ברור,

אלעד שוורץ:

גם אפשרי.

הילה בכר:

מהשרטוטים האלו, אבל בסדר, רק לתת לזה דגש. אולי אפילו ברמה של הוראה מילולית.

שלי ברעם:

רואים גם לדוגמה בסיטואציה כזאת,

הילה בכר:

כן.

שלי ברעם:

שיש לנו פה את גני הילדים ופה בעצם החצר, ופה גני הילדים וכאן החצר. זאת אומרת, זה משולב,

הילה בכר:

כן.

שלי ברעם:

כאילו, גם בקומת הקרקע אנחנו צריכים לתת חצרות, כן, כשיש גני ילדים ומעונות אז יש גם לזה איזושהי מגבלה מסוימת. רגע, אני חוזרת,

הילה בכר:

אולי כמה מילים על השצ"פים. הייתי ממשיכה הלאה כאילו,

שלי ברעם:

כן.

הילה בכר:

מההקצאות המבונות.

שלי ברעם:

אז רק, השקף הזה, אולי לא צריך להיכנס לכל הפירוט אבל אנחנו בעצם הדגמנו פה כדי להראות שיש מקום לכל אחד מהם. אני חייבת להגיד שבתקנון אנחנו ניתן גמישות כי אנחנו לא רוצים להתחייב שפה יש מקווה ופה יש בית כנסת, אבל כן בדקנו את עצמנו מבחינת השטחים כדי לראות שהכל נכנס ושנתנו פריסה מאד רחבה של הגנים ושל המעונות. אני אגיד שפה בעצם היו לנו גם מגרשים קטנים שהם בהיקף של דונם וחצי, 1.7 דונם שהם בעצם עבור מעונות וגני ילדים ובתי כנסת וכולי, ואני מבינה שאתם המלצתם לוותר עליהם ולתת כאן שטחים פתוחים אז אנחנו נצטרך לשלב אותם או במגרשים חומים אחרים או בהקצאות מבונות במגורים.

אריאל גולן:

על מה לוותר? עוד פעם.

הילה בכר:

אחת מ-, אולי אני עושה להם הקדמה למה שהם הולכים לדבר עכשיו, אחת מהבעיות היותר גדולות מבחינה פרוגרמטית של התכנית זה השטחים הפתוחים, ושיש קושי לתת מענה מלא. אז כן היה לנו כמה פגישות תיאום שבעצם הוצע לבטל את המגרשים היותר קטנים שהם קצת פחות אפקטיביים, אתה רואה שזה מגרשים שהם,

אריאל גולן:

מה, החומים?

הילה בכר:

לא רגולריים,

אריאל גולן:

מה, 204 למשל?

הילה בכר:

נגיד 203 שמה,

אלעד שוורץ:

203, 204, 207.

הילה בכר:

ובעצם להציע עוד פתיחה של השטחים הציבוריים ואת השטחים האלה,

אריאל גולן:

לא,

שלי ברעם:

אני תיכף אראה את זה בתכנית,

אריאל גולן:

אני לא חושב שזה נכון,

שלי ברעם:

כי אנחנו תיקנו את זה.

הילה בכר:

כן.

אלעד שוורץ:

בדקנו את זה.

שלי ברעם:

אז אני אראה את זה.

אריאל גולן:

מה, בדקתם ומה?

אלעד שוורץ:

את האפשרות הזאת, אם זה אפשרי או לא. כל דבר שביקשו מאיתנו,

אליעזר ראוכברגר:

מה הגודל של השטחים האלה, הקטנים שאתם קוראים?

אריאל גולן:

אחד 1.800 דונם,

הילה בכר:

900, 800,

אלעד שוורץ:

... שעשינו,

הילה בכר:

פחות מדונם, אליעזר.

אלעד שוורץ:

פחות מדונם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, גם, את המועדון נוער למשל אפשר לעשות גם במגרש פחות מדונם.

אלעד שוורץ:

נכון, ובתי כנסת שהם מקבלים מגרש משל עצמם ולא בהקצאה משולבת.

אריאל גולן:

לא, כי אני אגיד לכם, שטחים פתוחים גם, אל תשכחו, אנחנו צמודים ליער, זה לא,

הילה בכר:

לא שוכחים.

אלעד שוורץ:

זה גם הטיעון,

הילה בכר:

לא שוכחים.

אלעד שוורץ:

שלנו.

שלי ברעם:

אוקי, אז מבחינת השטחים הפתוחים, אז קודם כל כשאנחנו מחשבים את ההקצאות שנדרשות עבור כ-10,500 תושבים, בהקצאה מלאה לפי הדרישות אנחנו מדברים על 5 מ"ר לתושב שהם 52 דונם, וצריך להגיד שהתכניות שמינהל תכנון מאפשר כל מיני הגמשות והקלות בנושא הזה, ובמיוחד כשיש לנו שטחים פתוחים סמוכים וניתן להגיע ל-3 מ"ר לתושב, כלומר 31 דונם. התכנית שלנו מציע כמעט 3.5 מ"ר לתושב, שהם כ-42 דונם, שזה סך השטחים שמסומנים כאן.

אריאל גולן:

זה לפני הביטול של החומים או אחרי?

שלי ברעם:

זה כבר אחרי ביטול,

אליעזר ראובברגר:

זה בלי חומים.

שלי ברעם:

של חלק מהחומים, אני,

אליעזר ראובברגר:

לא, זה רק שצ"פים, זה לא חומים.

שלי ברעם:

כן, כן,

הילה בכר:

לא, הוא שואל אם זה אחרי הביטול,

אריאל גולן:

... שצ"פים.

שלי ברעם:

פה כבר ביטלנו ואני תיכף אציג. בעצם יש לנו קצת יותר ממה שאנחנו מראים פה, וזה בעצם רק מה שנקרא שטחים ירוקים. עדיין בתחשיב של הקצאות לשטחים פתוחים לנפש מחשבים גם חלק משטחי דרכים, מדרכות וכולי, וגם כמובן את השטחים הפתוחים שהם לא סף הבית אבל, אם זה הוואדי ועם זה,

אלעד שוורץ:

אתם יכולים לראות שפה אנחנו, את השטחים שמה שנקרא אקסטנסיביים, זה המונח המקצועי, שהם בעצם שטחי שצ"פ אבל הם לא גינות או דברים כאלה, הם שטחים פתוחים כאלה לצד הדרך,

שלי ברעם:

וואדיות.

אלעד שוורץ:

כן, בדיוק.

שלי ברעם:

כן, לא חישבנו אותם.

אלעד שוורץ:

אותם לא חישבנו, אוקי? ניקח את כל השטח הירוק, אפילו יש לנו עוד יותר.

שלי ברעם:

שוליים כאלה,

אלעד שוורץ:

אפילו גינות קטנות כאלה שהם מאד, מה שנשאר בשוליים לא הכנסנו לחישוב כדי שזה לא יהיה לא אמיתי.

אסף שגיא:

אבל גם היער בצפון הוא גם אקסטנסיבי, לא? הרי יש שם,

הילה בכר:

נכון.

אסף שגיא:

טופוגרפיות וזה,

אלעד שוורץ:

לא, היער למעלה?

הילה בכר:

אנחנו מציעים פה פיתוח,

אלעד שוורץ:

לא, היער בצפון לא, היער בדרום, דווקא, החלק של הוואדי כאן הוא טופוגרפיה מאד מאד חדה, בגלל זה אותו לא חישבנו. כאן, בחלק הזה, הביניים, הוא יכול להיות איזה שביל מעבר כזה שדווקא כן אפשר.

אסף שגיא:

כן, טופוגרפיה רצינית מאד.

אלעד שוורץ:

כן, כן, אנחנו מכירים את השטח. דווקא כאן למעלה כן אפשר לפתח אותו בצורה יותר סבירה וגם כאן, זה חדש אחרי הפגישה אחרי שעשינו אצלך, אדריכל הנוף שלנו, לארי מ-KSM, מצא איזה דרך ליישר יותר את המפלס הזה ולשים שם עוד גינה גדולה.

אסף שגיא:

אתם עושים שילוב אקסטנסיבי אינטנסיבי?

אלעד שוורץ:

בדיוק, שעובר דרך היער לגינות ו-, כן. אנחנו גם בקשר עם קק"ל לגבי הפיתוח של ה-,

שלי ברעם:

כן, אנחנו בעצם מייצרים פה איזשהו רצף ירוק שמחבר בין הוואדי לבין היער ועובר בתוך, צריך להגיד, יש פה לא מעט יחידות דיור שכולן נשענות באמת על שצ"פ סף הבית שממש אפשר לרדת ובלי לחצות כבישים ליהנות מהשטח הירוק.

ניר מרגלית:

למה בלי לחצות כבישים? כן חוצים כבישים, זה לא ממש,

שלי ברעם:

לא,

אלעד שוורץ:

יש להם גישה לשצ"פ המרכזי, ליניארית.

שלי ברעם:

כל היחידות שיושבות פה בעצם פה,

אלעד שוורץ:

כן.

שלי ברעם:

יש להם יציאה מהבניין,

ניר מרגלית:

זה כן מקוטע שם.

שלי ברעם:

אל השטח הירוק.

אלעד שוורץ:

נכון.

ענת צ'רבינסקי:

זה לא, למה אתה אומר מקוטע?

שלי ברעם:

הראיתי את זה פה, בעצם רואים פה,

ניר מרגלית:

... החלק הצפוני.

ענת צ'רבינסקי:

בסדר, אבל אתה חייב כביש שמה .

הילה בכר:

הם מציעים שם איזה גשר, נכון? אתם,

אלעד שוורץ:

כן.

הילה בכר:

מציעים שם איזהו מנהרה או גשר או משהו, נכון?

אלעד שוורץ:

מנהרה.

שלי ברעם:

פה יש חיבור מתחת לדרך.

אלעד שוורץ:

שוב, זה מנהרה, תחשבו שהכביש הזה היום יושב באוויר, יש שם היום טרסות של מכלי הדלק, כל זה יהיה מילוי. לבנות שם גשר ומעבר תחתון זה לא בעיה, גם ככה צריך להרים את הכביש הזה מלכתחילה.

אליעזר ראוכברגר:

במקום מילוי תעשה חלל.

אלעד שוורץ:

בדיוק, אני משאיר שם חלל ורק תומך את הזה, המעבר כבר נוצר מעצמו.

דובר:

גשר. גשר.

שלי ברעם:

אוקי. הראינו גם דוגמאות לשצ"פים מהסוג הזה, שצ"פ ליניארי כזה, צריך להגיד גם שאלמנט נוסף מאוד משמעותי זה שהשצ"פ הזה בעצם יושב על קו גובה, זאת אומרת, הוא לא תלול, הוא לא משופע ולכן אפשר באמת, זה שצ"פ איכותי מבחינת היכולת להשתמש בו ולא רק לצבוע אותו בירוק בתכנית ואז הכל שם רמפות ומדרגות. אז באמת יש לנו,

אמי ארבל:

... תשימי את של ירושלים, זה יותר יפה.

אלעד שוורץ:

שמנו את של ירושלים.

שלי ברעם:

כן, כן, לא, יש פה, אז הראינו פה דוגמאות,

אלעד שוורץ:

הנה.

שלי ברעם:

הנה פארק המסילה של ירושלים, לא שכחנו אותו. אוקי.

יהודה פרוידינגר:

זה באמת שבילי אופניים?

אלעד שוורץ:

זה אותו חתך, זה אותו רוחב פחות או יותר.

שלי ברעם:

כן.

אלעד שוורץ:

אפשר לתכנן אותו בצורה פחות או יותר דומה. כן. אפשר לתת בו, הרעיון זה כי בהתחלה הצגנו אותו בגרפיקה שראו רק שביל, ואז הבנו שזה קצת מטעה כי בעצם ב-17 מטר שמתרחב ל-40 אתה יכול לתת הרבה יותר משביל. אתה יכול לתת גם שביל וגם מתקנים וגם אופניים, גם רכבת קלה, גם.

שלי ברעם:

כן. ובנוסף יש לנו גם גינות כיס, בעצם מין גינות קטנות ששילבנו, אם זה חלקם בשפ"פים במגרשי המגורים, אם זה בכל מיני נקודות מסוימות. זאת אומרת, יש לנו פה מבחינת שטחים פתוחים בעצם את השצ"פ המרכזי ואת גינות הכיס ואת הפארקים הגדולים בעצם בוואדי ובאזור היער. לא יודעת למה האיכות של, משהו פה,

אלעד שוורץ:

כן,

שלי ברעם:

האיכות לא כל כך טובה. זאת עוד איזושהי דוגמה לזה, ואנחנו רואים פה בעצם את הפיתוח שמוצע באזור בממשק עם היער.

אלעד שוורץ:

וכמו שאמרתם או כמו שאמר חבר הוועדה, בעצם אנחנו,

יהודה פרוידינגר:

משתמשים גם בחיבור ליער.

אלעד שוורץ:

בדיוק. החיבור ליער הוא חלק, כמו שאמר מהנדס העיר כשהיינו אצלו, היער זה הים של ירושלים, ככה אנחנו רואים את זה, זה המשאב הנופי הכי חשוב שיש לנו מבחינתנו, גם למכירות של הדירות וגם לכל דבר אחר. זה דבר, אנחנו רוצים ליצור את החיבור ואת הקשר הזה ליער בצורה הכי טובה שאפשר.

אמי ארבל:

אתם,

אריאל גולן:

תראה את הקודם רגע.

אמי ארבל:

אתם מטפלים באיזושהי צורה בכל השטח הירוק שמעל ומתחת לכביש? זה לא משהו שאתם עושים במסגרת התכנית.

אלעד שוורץ:

איפה?

שלי ברעם:

איפה?

אמי ארבל:

ביער, כל היער.

אלעד שוורץ:

זה בתיאום עם קק"ל. זה לא שאנחנו עושים, אנחנו יושבים עם נועה, האדריכלית של קק"ל לגבי התיאום של,

אריאל גולן:

תחזירי רגע לשקף הקודם.

אלעד שוורץ:

איך זה נקרא, כניסת משתמשים. ... זה מהצד הזה,

אמי ארבל:

לא, לא מופיע,

אלעד שוורץ:

זה מהצד ההוא של השולחן.

אמי ארבל:

לא, אני שואל באמת כי ,

אלעד שוורץ:

לא הגענו לדבר עדיין על,

אמי ארבל:

לא, אני כן שואל כי זה כן חשוב.

אלעד שוורץ:

כן.

אמי ארבל:

כי בסופו של דבר יש פה, דיברנו על זה גם בישיבות, יש פה מחסור של שטחים פתוחים בתכנית ומציגים לי כאילו חלק מהשצ"פים זה משמעותי ושטחים נורא נורא גדולים. השאלה אם התכנית כן מציעה שם איזשהו פיתוח כאיזשהו סוג פיצוי,

שלי ברעם:

לא, אני אגיד שאת זה לא חישבנו, זה לא מחושב כחלק,

אמי ארבל:

אני יודע שלא חישבתם, אני שואל שאלה אחרת. אני אתייחס לזה אחרי זה, גם אתם תתייחסו לנושא השצ"פים. בסדר? כל השטח הזה מסומן כירוק נורא יפה ונכון שהוא יער והוא חלק מיער ירושלים והוא לא בתוך הקו הכחול. השאלה אם לאור המחסור שיש בתכנית בשטחים ירוקים, אתם כן מציעים איזשהו פתרון? אני שואל, יכול להיות שהתשובה תהיה לא, אבל אני שואל.

ענת צ'רבינסקי:

אבל אמי, ככל שנגיע להסכמים בינינו אז אפשר לעשות את זה.

אמי ארבל:

ככל ש-?

ענת צ'רבינסקי:

נגיע להסכמים בינינו,

אלעד שוורץ:

הסכמים בינינו לבין קק"ל.

ענת צ'רבינסקי:

... מהפיתוח, אז נדבר על זה.

אמי ארבל:

טוב.

ניר מרגלית:

אבל זה חלק שהוא יער, לא?

אמי ארבל:

כן.

ענת צ'רבינסקי:

יער.

שלי ברעם:

כן.

אלעד שוורץ:

תראו, אנחנו באנו לקק"ל והצענו להם תכנית נורא יפה ויוסי דיבר נורא יפה ואז הם אמרו, אתם לא מתכננים את היער, היער שלנו. אמרנו, טוב, בסדר. קיבלנו, אנחנו עובדים איתם ביחד, יש את האדריכלית שלהם נועה שאנחנו יושבים איתה, נוגה. כן. שאנחנו יושבים איתה ואנחנו יושבים עם כל ... התכנון, לא רק לגבי התיאום של הקרקע וניקוז ודברים כאלה אלא גם ממש חווית המשתמש, איך מגיעים מתוך השכונה ליער, יש את החניון החדש שהם מקימים שם בעלות מאד גבוהה, איך כל זה משתלב ביחד.

ניר מרגלית:

הם העלו איזושהי הצעה להצרחה? הם העלו את זה בפניכם או ש-?

יוסי פרחי:

עולה גם השאלה של,

אלעד שוורץ:

אנחנו מנסים כבר שנתיים וחצי את הצרחה.

ניר מרגלית:

לא, זה כבר,

אלעד שוורץ:

הלוואי ש-,

יוסי פרחי:

עולה גם השאלה של אחזקת השטח. זאת אומרת, אם אנחנו מפתחים אותה, קק"ל צריכה להמשיך לתחזק את זה, וקק"ל מעדיפה לתחזק שטחים שהיא גם תכננה אותם והיא בנתה אותם ככה שהם יוכלו לתחזק.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אלעד שוורץ:

צריך לבדוק את זה,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כן.

אמי ארבל:

הכל יחסי בחיים.

אלעד שוורץ:

הכל יחסי, בתור שמאי ... ,

שלי ברעם:

אוקי, אז אני אגיד רק שבעקבות תיאומים,

הילה בכר:

לא, לא, יש,

יהודה פרוידינגר:

לא רק, אבל לא רק על ... ,

ענת צ'רבינסקי:

אם אתה תרצה תיכף נחזור לתמונה של המקום,

אליעזר ראוכברגר:

כן, חברים,

ענת צ'רבינסקי:

כדי שנציג.

אליעזר ראוכברגר:

בואו, תנו לה להמשיך.

שלי ברעם:

אני ממש לקראת סיום.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

שלי ברעם:

אז בהמשך לתיאומים שנעשו באמת בשבועיים האחרונים לגבי הערות של אמי ושל הילה, לגבי הנושא של השטחים הציבוריים, אז אנחנו בעצם מציעים להפוך את המגרשים החומים הקטנים שהיו פה לשטחים ירוקים. אנחנו גם הצענו פה איזושהי הרחבה של השטח הזה והחלפה בעצם של השטח שנמצא פה סמוך ליער. סליחה, דווקא לקרב אותו פה למרכז כדי לקבל משהו משמעותי יותר פה במרכז. אני אגיד שאנחנו מציעים בתשריט לצבוע את זה כחום ירוק ולאפשר את הגמישות הזאת, זאת אומרת שבשלב ההיתרים או בשלב תכנית עיצוב ייקבע אם אנחנו רוצים לתת כאן שטח פתוח או אולי כן בכל זאת לשלב פה גם מבני ציבור.

אלעד שוורץ:

אני רוצה רק מילה על זה לצוות המקצועי יותר, שלפי דעתנו על הזברה פה, הזברה זה אומר שאפשר לעשות את זה או חום או ירוק, ובעצם זה גם מאפשר איזושהי שלביות או איזושהו תכנון עתידי לעירייה, כי יכול להיות שבהתחלה יותר נכון שיהיה שם פארק, ועוד עשר או 15 שנה כשיהיו המון ילדים,

יהודה פרוידינגר:

יצטרכו עוד כיתות.

אלעד שוורץ:

נצטרך עוד כיתות ואז תוכלו לבנות שם עוד כיתות בעצם, אז הזברה מאפשרת יותר גמישות,

שלי ברעם:

כן.

אלעד שוורץ:

גם לעתיד.

שלי ברעם:

זה, סטטוטורית זה קיים ואפשר לעשות את זה,

הילה בכר:

כשמורידים את המגרשים האלה, אתם מסתדרים עם החומים הגדולים וכל ההפרשות המבונות, או שזה לא משהו שנבדק עדיין?

שלי ברעם:

אנחנו נצטרך להסתדר עם זה.

הילה בכר:

תצטרכו לבדוק את זה.

אליעזר ראוכברגר:

ה-204,

שלי ברעם:

נצטרך להסתדר עם זה.

אליעזר ראוכברגר:

אגב, ב-204 אפשר להשאיר ... מצטרף לחום אחד גדול. הוא שונה מ-202.

הילה בכר:

204 הוא צמוד למגורים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא צמוד לחום.

הילה בכר:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

תחזירי אחורה. תחזירי אחורה.

ניר מרגלית:

לא, אבל גם הורדתם,

אליעזר ראוכברגר:

היה מקודם,

ניר מרגלית:

החלק הירוק מהחלק המזרחי,

הילה בכר:

אולי,

שלי ברעם:

זה היה חום,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה חום,

שלי ברעם:

זה היה חום וזה היה חום, ואנחנו בעצם פה, קודם כל הצענו להרים אותו לכאן כדי לקבל משהו יותר משמעותי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, יותר פנימה,

שלי ברעם:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

... השכונה, כן.

שלי ברעם:

ואז אמרנו, בוא נעשה את זה משולב כדי שכן יהיה אפשר לתת כאן,

ניר מרגלית:

אבל רגע, פה הם עושים את זה משולב, אז גם לקחתם חום מהמערב,

שלי ברעם:

... שזה גם נכון מבחינת העירייה,

ניר מרגלית:

וגם הוספתם חום פה, כאילו, במקום לעשות הצרחה של ירוק וחום זה פעמיים חום, כאילו, מפוספס ו-, זה אותו דבר.

אמי ארבל:

לא הבנתי.

שלי ברעם:

לא הבנתי.

ניר מרגלית:

אם תחזרי שני שקפים אחורה,

אמי ארבל:

היא אמרה את זה פעם אחת, ... זה ירוק או חום, היא אמרה,

ניר מרגלית:

נכון,

אמי ארבל:

מבחינת לוחות הזמנים ש-,

ניר מרגלית:

אבל עושים את ההצרכה, כי פה זה רק ירוק כבר,

אמי ארבל:

נכון.

ניר מרגלית:

ואז היא עושה את ההצרכה לירוק וחום,

אמי ארבל:

כן?

ניר מרגלית:

ואז עכשיו זה יהיה בכלל, הכל יהיה חום.

אמי ארבל:

נכון.

ניר מרגלית:

אין פה הצרכה, אין פה כאילו החלפה, יש פה רק עוד חום.

שלי ברעם:

לא,

אמי ארבל:

לא,

שלי ברעם:

אנחנו אומרים,

אריאל גולן:

זה היה חום.

שלי ברעם:

שזה יהיה ירוק,

אריאל גולן:

זה היה חום.

אמי ארבל:

זה היה חום. זה היה חום.

ניר מרגלית:

לא, אבל היה ירוק במערב.

אריאל גולן:

לא, לא, זה היה חום ואמרו,

ניר מרגלית:

זה היה ירוק בחלק ... ,

אמי ארבל:

כשהתכנית עמדה בתנאי סף זה היה חום ואז אמרו נעשה את זה ירוק, ואז אמרו נעשה את זה ירוק
חום. בסדר, עדיין יש פה מחסור בשטחים פתוחים.

אסף שגיא:

יש סיכוי ... ,

שלי ברעם:

זה היה חום פה.

אמי ארבל:

נכון. בסדר, נכון.

הילה בכר:

טוב.

אסף שגיא:

סיכוי טוב.

אמי ארבל:

נכון.

הילה בכר:

... כל הקטנים האלה בצדדים. טוב, יש גם,

שלי ברעם:

איפה? אלה?

הילה בכר:

כן. צריך להשאיר אותם.

שלי ברעם:

כן, זה נשאר ירוק, זה,

הילה בכר:

לא, אבל זה לא ירוק שיפותח נראה לי. לא?

שלי ברעם:

זה גינות כיס.

אמי ארבל:

נעשה את זה בצבע יער.

הילה בכר:

זה השלב לפיג'מה אדום ירוק.

שלי ברעם:

אוקי, אז זו בעצם תכנית הבינוי,

אמי ארבל:

ירוק, ירוק.

שלי ברעם:

המעודכנת. אנחנו רואים פה את השטח הירוק הגדול, את ההזזה של הבינוי והפתיחה פה של שטח ירוק כדי לתת באמת יותר מענה לשטחים פתוחים, גם כאן מה שהיה חום קטן של חצי דונם עשינו אותו גינה, ואנחנו רואים פה את הפיתוח של הפארק, את הפיתוח שמתחבר אל היער עם השצ"פ, וזהו. זה בגדול. רואים כאן את הפארק, זה בעצם אחרי ההחלפה, לכן נפתחה פה גינה גדולה שלא הייתה קודם.

אריאל גולן:

יש לי שאלה.

יהודה פרוידינגר:

מה, איזה כיכר, אתם מזיזים את הכיכר של כביש 16?

שלי ברעם:

לא,

אלדד לבל:

לא, מה פתאום, רק מרמזרים אותה.

שלי ברעם:

זה?

יהודה פרוידינגר:

לא.

אלדד לבל:

מרמזרים.

שלי ברעם:

כן, זה אמור להיות רמזור בעתיד.

אלדד לבל:

גם במסגרת כביש 16,

אמי ארבל:

אבל הם יקראו לו 17.

אלדד לבל:

גם במסגרת כביש 16 המעגל הזה הוא מעגל שמוגדר מראש כזמני משום שבשנת, כבר בשנת 2030, אנחנו עשינו בדיקות במסגרת כביש 16,

יהודה פרוידינגר:

העומס יהיה,

אלדד לבל:

שיהיה צורך לרמזר אותו כבר בשנת 26-7' כזה, קשה להתחייב בדיוק אבל עשינו איזושהי הערכה של היקפי התנועה שיגדלו. בכל מקרה,

דובר:

גם בלי השכונה?

אלדד לבל:

גם בלי השכונה, לא, לא קשור לשכונה, לא ידוע. כך או כך, גם במסגרת של כביש 16 נעשה תכנון לצומת והקבלן, שפיר, הונחה להניח תשתיות. זאת אומרת, הניחו כבר תשתיות לרמזור העתידי. מקווה שזה בוצע, לא עשיתי על זה פיקוח, אבל זה היה אמור להיות מבוצע על ידי שפיר כך שיש את כל ההכנות כבר והופכים את זה לרמזור, וברמת שירות מצוינת.

אריאל גולן:

אפשר שאלה?

אלדד לבל:

באמת רמת שירות טובה.

אריאל גולן:

פה בעצם היום אתם מייצרים פה בעצם, אתם בעצם מייצרים שני חיבורים לרחוב אגסי, זה וזה. עכשיו, זה בעצם פוצע את היער לגמרי, כאילו, פותח את היער לשניים, מפריד, עושה פה שני חלקים, חלק עליון, חלק תחתון. מה המטרה שאתם צריכים שיהיה שני מגורים ... ,

הילה בכר:

במילים אחרות, מה אפשר ל ... על שני,

דובר:

זה רחוב תחתון.

אריאל גולן:

לא, לא, זה אותו רחוב. למה לא לחבר אותם פה,

הילה בכר:

זה בהפרשי גבהים.

אריאל גולן:

למה לא לחבר אותם ... איפה ש-?

יהודה פרוידינגר:

זה לא אותו רחוב.

שלי ברעם:

אנחנו רצינו לעשות את זה אבל זה לא אפשרי מבחינה טופוגרפית,

אלעד שוורץ:

הפרשי הגובה הם ... ,

שלי ברעם:

יש פה הפרשי גובה.

אריאל גולן:

עוד פעם, זה עצמו, רגע, שניה, זה עצמו גשר, לפי מה שראינו. זה עצמו בנוי עם רמפה.

שלי ברעם:

לא, זה קיים, זה שפרבר.

אריאל גולן:

למה לא להתחבר אליו?

הילה בכר:

אי אפשר היה שם לעשות, אבל ההוא גשר, ההוא גשר. אז אי אפשר היה לעשות חיבור משם למה? כי מה? עם מעגל תנועה?

אריאל גולן:

אני אומר,

אלעד שוורץ:

לא הצלחנו להתחבר פשוט.

הילה בכר:

עם מעגל תנועה?

אלעד שוורץ:

פשוט לא הצלחנו מבחינת גבהים, לא הצלחנו מבחינת,

הילה בכר:

ברדיוס? במה לא הצלחתם? תגדיל את הרדיוס, תתרחק מ-,

אלעד שוורץ:

בגובה, בגובה, הפרשי הגובה.

הילה בכר:

אבל גם שמה אתה מרחף,

אריאל גולן:

זה ממש חותך את היער, בשביל מה?

הילה בכר:

אבל גם שם אתה מרחף.

אלעד שוורץ:

מה, את זה לחבר לפה?

אריאל גולן:

כן, פה, לפה.

ענת צ'רבינסקי:

רגע, סליחה רגע, אלעד. מה השם שלך רק?

אריאל גולן:

אריאל גולן.

ענת צ'רבינסקי:

אריאל, תראה, אנחנו שנתיים וחצי היינו בדיוק על הנקודה שאתה העלית.

אריאל גולן:

שנתיים וחצי?

ענת צ'רבינסקי:

שנתיים וחצי.

אריאל גולן:

רק על הנקודה הזאת?

ענת צ'רבינסקי:

ניסינו מנקודה,

אריאל גולן:

רק על הנקודה הזאת,

שלי ברעם:

... עשר שנים אחורנית.

ענת צ'רבינסקי:

תשמע, אנחנו, לא, אבל אני רוצה להגיד משהו.

אריאל גולן:

אני רוצה להבין,

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו,

אריאל גולן:

היה חשוב לנו,

ענת צ'רבינסקי:

אז מעולה, מעולה,

אריאל גולן:

אני רוצה להבין.

ענת צ'רבינסקי:

קודם כל זה שאלה מצוינת. אנחנו, מה שעשינו משהתחלנו את התכנית הזאתי בספטמבר '22, כשהתחלנו, והסטודיו שהיה עם העירייה מחלופת הבסיס שלנו זה היה לפתור את הנושא התנועתי. לפתור את הנושא התנועתי יחד עם הטופוגרפיה שיש פה, יחד עם הקשר להר נוף, מה שקורה בגבעת

שאלו, הכל בעצם ניסיון, את הדברים שאתה אומר זה דברים מצוינים ובחנו אותם וניסיון לעשות גם את זה. זה לא התאפשר מבחינה טופוגרפית, יש שם אתגרים מאוד מאוד גדולים. אלדד והצוות שלו עבדו קשה מאוד,

אריאל גולן:

אני לא יודע, אני לא יודע אם זה ישכנע את כל התושבים והירוקים,

אלדד לבל:

זה בסדר, עברנו את אולג ממחלקת,

אריאל גולן:

אבל אני שואל אותך, זאת השאלה,

הילה בכר:

אם עברת את אולג תעבור את התושבים, אין מה לומר.

אלדד לבל:

אנחנו נעבור את כולם בסוף, בסוף התכנית,

אריאל גולן:

אני לא רואה,

אלדד לבל:

כן.

אריאל גולן:

אני לא מצליח להבין. גם פה אתם צריכים לעלות.

אלדד לבל:

כן, אתה מבין,

אריאל גולן:

אני אומר, תעלו פה.

אלדד לבל:

מותר לי רק, עכשיו מותר לי?

אריאל גולן:

כן, כן.

אלדד לבל:

תראה, אתה רואה את המרחק מפה לפה?

אריאל גולן:

כן.

אלדד לבל:

אתה רואה את המרחק מפה לפה?

אריאל גולן:

כן.

אלדד לבל:

כדי להתגבר על הפרשי גובה אנחנו מושכים את הכביש. לא סתם ברחובות, בהרים עושים ... עושים עקלתונים, להאריך את הדרך באופן מלאכותי גם כדי להתחבר ל ... אז זה פעם אחת, אי אפשר להתחבר. דבר שני, את זה לפה, אי אפשר לייצר חיבור, פה יש חיבור קיים, אי אפשר לייצר שני חיבורים אחד ליד השני.

אריאל גולן:

... להתחבר לכביש הזה איכשהו,

אלדד לבל:

רגע, אי אפשר איכשהו, זה אמירות כלליות.

אריאל גולן:

מה הפער, שאלה סתם, אני לא מומחה, אבל מה הפער בין הכביש הזה לכביש הזה?

אלדד לבל:

אני צריך להסתכל, לא זוכר בזה, אבל מהנקודה הזו לנקודה הזו יכול להיות פה פער של שישה-שבעה מטרים.

אלעד שוורץ:

החלק הזה הוא החלק הכי, הפער הכי רציני שיש לנו בתכנית.

אלדד לבל:

צריך לפתוח תכנית,

הילה בכר:

אפשר היה שזה יהיה רחוב ללא מוצא ולא לעשות את הכביש הזה?

אלדד לבל:

את מה?

אלעד שוורץ:

ואז יש לנו בעיה עם תחב"צ.

הילה בכר:

לא, להיכנס רק מ-,

אלדד לבל:

אני רוצה להגיד,

הילה בכר:

כן.

אלדד לבל:

אחד הדברים שהנחו אותנו פה בכל החלופות שבחנו מול העירייה,

הילה בכר:

כן.

אלדד לבל:

זה היה הנושא של תחבורה ציבורית, איך אנחנו קושרים את התחבורה הציבורית הקיימת לשכונה. אנחנו לא רצינו לייצר, לא רצינו לייצר שתי שכונות נפרדות, כן? וגם בחנו את זה, אחרי שהיינו בסטודיו בעירייה,

הילה בכר:

בסדר, אבל יש לך את הכביש העליון ואת הכביש התחתון,

אלדד לבל:

אני יודע.

הילה בכר:

שתחבורה ציבורית כן יכולה לנסוע שם. רגע,

אריאל גולן:

אי אפשר נגיד לשים את זה פה, ... ?

אלדד לבל:

אני יכול להגיד,

אריאל גולן:

החתיכה הזאתי,

אלדד לבל:

רק משפט,

אליעזר ראוכברגר:

אל תשכח שלאגסי לא יכולה להיכנס תחבורה ציבורית.

אלדד לבל:

רק משפט,

הילה בכר:

כן.

אלדד לבל:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי.

אלדד לבל:

התחבורה הציבורית שמגיעה בצורה כזאת, כן? יכולה לחזור בצורה כזאת ולהתחבר למערכת הקיימת.

אריאל גולן:

אתה היית בכביש ... ?

אליעזר ראוכברגר:

אתה כנראה לא מכיר את המקום.

אלדד לבל:

אנחנו עושים את כל ההתאמות,

אליעזר ראוכברגר:

זה טוב על המסך, זה לא טוב על המציאות.

אלדד לבל:

גם מבחינת פיתולי חניות, אנחנו מסדירים את זה כך שיהיה קשר בין, היה הרבה יותר פשוט לתכנן שתי שכונות נפרדות ולא לקשור ביניהן.

הילה בכר:

לא, שכונות, ברור שהן מתחברות ויש את הכביש המחבר.

ענת צ'רבינסקי:

לא, הילה, הילה, אנחנו ניסינו את זה המון,

אלדד לבל:

כדי לחבר את הכביש הזה,

הילה בכר:

מה, מה ניסיתם?

ענת צ'רבינסקי:

ניסינו את כל,

הילה בכר:

ניסיתם לראות אם אפשר לבטל את הכביש הזה?

אלעד שוורץ:

ניסיון 20 ומשהו של ... ,

ענת צ'רבינסקי:

כן. ניסיון,

הילה בכר:

וביטול הכביש הזה ... ?

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו, כשהיינו פה,

אלעד שוורץ:

יש לנו כמה מצגות, אפשר לפתוח,

ענת צ'רבינסקי:

כשהיינו פה,

הילה בכר:

אי אפשר היה לעשות,

ענת צ'רבינסקי:

חברים, כשהיינו פה,

אריאל גולן:

לא יודע, יותר קרוב או פה, זה ממש ... את היער,

ענת צ'רבינסקי:

חברים, כשהיינו בדיון הקודם פה,

אלדד לבל:

הפרש הגובה מפה לפה זה 100 מטר. אוקי? זה הפרש הגובה.

הילה בכר:

היה אפשר לסיים ... ,

ענת צ'רבינסקי:

כשהיינו פה בדיון הקודם,

אריאל גולן:

... גובה?

אלדד לבל:

כן, הפרשי גובה. הפרשי הגובה בין הכבישים פה 40 מטר, בין כל כביש לכביש.

אריאל גולן:

לא 100 מטר.

אלדד לבל:

לא, מקצה לקצה אמרתי. מלמטה עד למעלה, סדר גודל של 100 מטר. הפרש גובה בין כבישים פה הוא 40 מטר, 30 מטר.

הילה בכר:

לא אמרנו לבטל את הכביש, אמרנו לבטל את החיבור.

ענת צ'רבינסקי:

הילה, הילה, היה לנו ששנים של למעלה מ-,

אריאל גולן:

אני לא רואה,

אלדד לבל:

אני אבטל את החיבור הזה, ... ,

הילה בכר:

אבל זה לא תשובה מקצועית,

ענת צ'רבינסקי:

לא, לא, לא,

הילה בכר:

שהיה לכם ששנים.

ענת צ'רבינסקי:

לא, לא, לא,

הילה בכר:

תענו עניינית,

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו לא,

הילה בכר:

אם אתם רוצים ולמה לא.

אריאל גולן:

אני הייתי רוצה לראות אולי פה, לא יודע,

הילה בכר:

ולמה לא.

ענת צ'רבינסקי:

נביא לכם מצגת פה.

אריאל גולן:

הייתי רוצה לראות משהו,

הילה בכר:

לא, אני רוצה ש ... ,

אלדד לבל:

אני אשמח לעשות דיון מסודר,

הילה בכר:

כן.

אלדד לבל:

ולא לזרוק סתם דברים.

הילה בכר:

כן.

אלדד לבל:

ופשוט להציג את כל העבודה שעשינו.

הילה בכר:

לא, תשיב רק על זה, זה חותך את היער,

אלדד לבל:

כן, מה השאלה?

הילה בכר:

זה מפריע לנו, זה קשה,

אלדד לבל:

תסביר לי בול את השאלה, תסביר לי בול, איפה, מה לנתק?

הילה בכר:

האם אפשר היה,

אריאל גולן:

זה, זה, זה גוזר את היער לשניים.

הילה בכר:

לבטל את החיבור הזה, להסתמך,

אריאל גולן:

אם אפשר לצמצם אותו לפה,

הילה בכר:

... כביש ללא מוצא,

אלדד לבל:

אוקי. את זה לכאן אי אפשר לחבר,

שלי ברעם:

יש לנו חיבור ... קיימת.

אלדד לבל:

את זה להפוך ... אין לי תחבורה ציבורית,

הילה בכר:

אבל ... יש לך משני מקומות נפרדים.

אלדד לבל:

אין לי תחבורה ציבורית, צריך לקבל החלטה.

הילה בכר:

... הרחוב העליון.

אריאל גולן:

לא, גם אמר היושב ראש,

אלדד לבל:

צריך לקבל החלטה.

אריאל גולן:

בצדק שמי שמכיר, אי אפשר לחצות ... תחבורה ציבורית ,

שלי ברעם:

את אומרת לבטל את זה או את זה?

אריאל גולן:

אולי שאטלים, לא,

אלדד לבל:

צריך לקבל החלטה.

הילה בכר:

את זה, יש לך את החיבור הזה,

יהודה פרוידינגר:

ממילא לא יהיה תחבורה ציבורית באגסי.

שלי ברעם:

זה?

הילה בכר:

זה.

שלי ברעם:

אבל זה לא מגיע לתוך השכונה.

אליעזר ראוכברגר:

לאגסי אין מציאות להכניס תחבורה ציבורית.

יהודה פרוידינגר:

נו, אז מה? מה הרווח?

אריאל גולן:

כל החניה זה, אתה לא יכול לבטל שם חניה,

אליעזר ראוכברגר:

אלא אם כן תעשו פינוי בינוי אולי גם שם.

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

ותרחיבו את הכבישים.

יהודה פרוידינגר:

אז מה הרווח לעשות כביש,

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו, היה לנו דיון,

יהודה פרוידינגר:

שחוצה יער בשביל תחבורה ציבורית שלא תוכלו להכניס אותה לאגסי?

הילה בכר:

בדיוק. אם היה אפשר לעשות הנגשה מכנית בשכונה, לשרת את שני הכבישים שכן עוברת תחבורה ציבורית, הפגיעה הזאת ביער היא קשה. היא עם גשרים, היא אלימה אפילו.

אלדד לבל:

אפשר לבטל אותה ולעשות ... ,

הילה בכר:

אבל אנחנו בשביל זה שואלים את השאלות ומבקשים אליכם,

אלדד לבל:

אז אפשר לעשות ... אין בעיה, אפשר לנתק את זה, כן? לעשות פה ... ,

הילה בכר:

נכון.

אלדד לבל:

בהנחה שהעירייה תסכים.

הילה בכר:

כן.

אלדד לבל:

לא יהיה חיבור לפה,

הילה בכר:

אוקי.

אלדד לבל:

ולא יהיה קשר בתחבורה ציבורית בין פה לפה.

הילה בכר:

אבל יהיה קשר, כי יש לך את הרחוב העליון שאתה מרחיב.

אלדד לבל:

מאה אחוז, בבקשה, תסתמכו על המעלונים ועל זה, אין בעיה.

הילה בכר:

אבל יש קשר כי יש רחוב עליון שאתה יכול להרחיב אותו,

אלדד לבל:

לא, אין קשר,

הילה בכר:

ולייצר קשר.

יוסי פרחי:

... שאתה עובר במעלון ואחר כך עולה לאוטו.

אריאל גולן:

לא, מה שאומרת הילה, אם אני מבין נכון,

הילה בכר:

אבל את הכביש התחתון אתה יכול להעביר בו תחבורה ציבורית,

אלעד שוורץ:

אבל ברחוב שפרבר,

אריאל גולן:

הילה, הילה, אם אני מבין נכון, שניה, תן לי רגע, אם אני מבין נכון את אומרת, בוא נרחיב את רחוב שפרבר,

הילה בכר:

נכון, על חשבון השכונה,

אריאל גולן:

על חשבונם, ופה נעשה פה יציאה.

הילה בכר:

נכון, נכון, נכון, זה מה שאני אומרת.

אריאל גולן:

... החיבור,

אלעד שוורץ:

אבל היום זה רחוב שהוא חניה, לא עובר שמה,

אריאל גולן:

תרחיב אותו,

הילה בכר:

אבל אתה מרחיב אותו כי אתה נסמך עליו ב-,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל איפה תהיה היציאה של רחוב שפרבר?

אלעד שוורץ:

אני ארחיב אותו בקו הכחול שלי.

אריאל גולן:

אתה לא צריך לבטל כביש.

אליעזר ראוכברגר:

לאן, אבל בוא, הגעת לרחוב שפרבר,

אריאל גולן:

את החלק הקטן של אגסי,

אליעזר ראוכברגר:

הגעת לרחוב שפרבר, מאיפה הוא שם?

הילה בכר:

לא, אני אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

מה שם?

הילה בכר:

תיכנס מהרחוב התחתון.

אריאל גולן:

... קצת לאגסי, קצת.

אלדד לבל:

תראו,

אליעזר ראוכברגר:

מה, איפה?

אלדד לבל:

אליעזר, היה הרבה יותר טוב,

אליעזר ראוכברגר:

מה, לאיפה שהגנים?

אלדד לבל:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

על הגנים? היום שתי מכוניות לא עוברות שם, אתה רוצה ששני אוטובוסים יעברו? נו, בחיך.

אלעד שוורץ:

חברים, אני מבין למה זה, שניה, אם אפשר במילה. אני מבין למה זה מעורר כאלה אמוציות, כי אנחנו עברנו את הסרט הזה שנה וחצי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא אמוציות,

אריאל גולן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה ענייניות.

אריאל גולן:

אנחנו ... כי אתה, ברור לך שזה יעלה,

אלעד שוורץ:

שניה,

אריאל גולן:

מהתושבים, שכנים כולם, וגם אנחנו ... ,

אלעד שוורץ:

ברור לנו לגמרי. על התכנית הזאת אני אומר עכשיו, להגיד שהיא טובה וכולנו עומדים שלמים איתה במאה אחוז, לי להגיד את זה.

דוברת:

התכנית הזאת היא פשרה.

אלעד שוורץ:

התכנית הזאת היא, שניה, היא הרע במיעוט.

דובר:

חס ושלום.

אלעד שוורץ:

למה? למה? אני אגיד למה, שניה, אלדד. אני אגיד למה. לא, לגבי החיבור של הכביש אני מתכוון , לא זה. כי היא מאפשרת את כל הערכים שאנחנו רוצים. אנחנו רוצים תחב"צ, נכון? זה מה שאנחנו רוצים, אנחנו רוצים שהשכונה הזאת תשורת על ידי אוטובוסים ברמה גבוהה מאד, גם בגלל צרכי האוכלוסייה וגם בגלל זה עתיד. אם כל אחד פה יחזיק שניים שלוש רכבים אנחנו לא יוכל לחיות, אז העקרונות שהובילו אותנו וזה אלדד יכול לפרט הרבה יותר ממני זה לדאוג שיהיה שירות לתחב"צ,

דבר ראשון לפני הכל. כשעשינו את זה ניסינו, והדבר השני זה הנדסה, לחבר כביש יש לזה חוקים, יש לזה רדיוסים, גבהים, זוויות.

אלדד לבל:

צריך לזכור שבכל רחוב אנשים גם הולכים.

דוברת:

... גשר,

אלדד לבל:

רחוב שאי אפשר ללכת בו,

דוברת:

אפשר לעבור ממתחת.

אלעד שוורץ:

כן, אז זה מה שאני אומר, שני הדברים האלה שמנו אותם בבלנדר, ראינו מה יוצא. יצא, בדקנו 24 משהו חלופות. אנה שעובדת עם אלדד כבר לא יכולה לראות אותי יותר. 20 ומשהו חלופות במשך שנה.

אלדד לבל:

דרך אגב, זה עבודה נורא מעניינת כי היו בה המון שיקולים תכנוניים כמו למשל שהגענו לסטודיו אז רועי לביא שמנהל אגף תכנון אמר, יש יותר מדי כבישים, בוא נבטל כבישים. נבטל. אז יצרנו שכונה שמבוססת על כביש אחד.

אלעד שוורץ:

על כביש אחד.

אלדד לבל:

אבל אז מה המשמעות? מה המשמעות? המשמעות שיש שכונה פה ויש שכונה פה.

ענת צ'רבינסקי:

ואז העירייה אמרה,

אלדד לבל:

כל הקשר ביניהם, תשימו לב, כל הקשר ביניהם הוא רק עם מעלונים, עם הליכה ברגל. עכשיו אמא שיוצאת או איש מבוגר שיוצא הוא עובר מסע הליכה, כן? כדי להגיש לתחבורה ציבורית. עכשיו, מילא כשמדובר בציר רכבת קלה, כן? כשיש לך ציר אחד של רכבת קלה, כמו שיש נגיד בקריית היובל, כן? דרום מערב, וגם עכשיו יקרה גם בקו הסגול באזור של ארמון הנציב, אז בגלל שמדובר בציר הסעת המונים אז רוצים להגיש אותו. אז באמת יש סלי פרויקטים שם ויש מעלונים ומדרגות וכל מיני פטנטים ומעליות כדי להתגבר על הפרשי הגובה. פה יש פה קווי שירות בתחבורה ציבורית. אני חושב שכדאי גם משיקולים של מוסדות חינוך, גם משיקולים של כמובן האוכלוסייה, שלכל אחד יהיה אפשרות לעבור כמה שיותר קרוב ליד הבית שלו. כן? אז ברור לגמרי שבסיטואציה הזו, נכון שפה לא עובר אוטובוס, אז זה בדיוק הכלל שאתה דיברת עליו, אנשים שגרים פה יצטרכו להשתמש או לעלות או לרדת כדי להגיע לקו האוטובוס. אבל היה לנו חלופה למשל שעושה כביש אחד כזה שמתחבר לפה, ככה, וצ'ופצ'יק שיורד למטה. אתה מבין כאילו? חיבור מד' לתוך השכונה ורק אחד כזה שיורד. ולא הצלחנו לשרת עם תחבורה ציבורית שום דבר. יצרנו פשוט שתי שכונות מנותקות. אז זה הכללים שהנחו אותנו,

אריאל גולן:

אתה יודע מה?

אלדד לבל:

רק רגע, עוד משפט. ככל שאתה משנה את הכללים? כן, משנה את ההיררכיה ואת החשיבות של הדברים, אז אתה יכול להגיע לתוצרים אחרים. אבל אם אנחנו כן רוצים לאפשר תחבורה ציבורית ואנחנו כן רוצים את כל הממשקים האלו, גם על חשבון חניות קצת של ... הכבישים כדי להסדיר, בעיקר באזור הצמתים את הרדיוסים, זה המחיר. אין מה לעשות, אנחנו, אני חושב שקישוריות,

אריאל גולן:

אני אסביר לך משהו, יותר,

אלדד לבל:

וחיבוריות,

אריאל גולן:

אני מסכים איתך ש-,

אלדד לבל:

זה יותר חשוב מאשר ניתוקיות.

אריאל גולן:

נכון, נכון, אבל הבעיה שאנחנו לא נקבל לא תחבורה ציבורית ולא ... ,

אלדד לבל:

למה לא? אתה כן תקבל.

אריאל גולן:

לא נקבל כי, אני מוכן לבוא איתך לשמה היום ברחוב אגסי ולראות אם אפשר ... ,

אלדד לבל:

אל תסתכל על מה שקורה כיום,

אריאל גולן:

אתה לא מרחיב את רחוב אגסי.

אלדד לבל:

אנחנו נעשה שינויים בהסדרי התנועה,

אלעד שוורץ:

אנחנו כן מרחיבים אותו מעט, ... לקחנו חלקים ממנו שצריך להפוך אותם,

אריאל גולן:

כן, אבל את היציאות ממנו ואת המעברים ואת הזה,

(מדברים ביחד)

אלדד לבל:

... כן על חשבון החניות,

אריאל גולן:

וגם הפריע לי הפגיעה בשטח החום פה.

אלדד לבל:

לא, דווקא הם פתרו איכשהו, אני לא יודע בדיוק מה עם השטח החום,

אריאל גולן:

לא יודע, מפריע לי הפגיעה בשטח החום פה.

אלדד לבל:

כן, אני יודע, זה היה, תראה, אני רוצה להגיד עוד דבר אחד. הנושא ... של השטח החום, שלי והצוות שלה,

(מדברים ביחד)

הילה בכר:

אתם יכולים להישאר, אנחנו נעביר את ההמלצה.

אליעזר ראוכברגר:

לא אני,

הילה בכר:

גם עצה.

(מדברים ביחד)

אלדד לבל:

... הזה הוא קסטרופה, כן.

שלי ברעם:

זה היה אמור להיכנס לרחוב הזה.

אלדד לבל:

זה היה אמור להיכנס, ... זה קשקוש. שמה זה בכלל לא קשור, אתה מבין? ... זה היה הכי קל לי, גם מבחינה ... מכל הבחינות.

דוברת:

זה תואם את התכנית של המינהל.

אלדד לבל:

ככה הם הראו את זה, המינהל. אבל זה לא עובד, זה לא עובד. זה סתם ציור. אנחנו רצינו כן תכנית אבל זה לא הרע במיעוטו.

אריאל גולן:

... אותו לשניים, לא תחבורה ציבורית תהיה ובסוף לא יער.

אלדד לבל:

לא, לא, יהיה תחבורה, אנחנו לא נוותר.

יהודה פרוידינגר:

לא יהיה, לא יהיה.

אלדד לבל:

... תחב"צ.

יהודה פרוידינגר:

לא, באמת זה בעיה. יכול להיות שבסוף לא יהיה תחבורה ציבורית, ורק הרסתם את היער.

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם אי אפשר את החיבור של תחבורה ציבורית לעשות דרך, דרך למטה, איך קוראים לזה?

דובר:

מה, זה?

אריאל גולן:

בסוף לא יהיה לא יער ולא תחבורה ציבורית.

אליעזר ראוכברגר:

התחבורה הציבורית,

דובר:

זה 102?

אליעזר ראוכברגר:

הילה, ... התחבורה הציבורית,

דובר:

זה חזקיהו רבין.

אליעזר ראוכברגר:

למטה זה קצת יותר טוב, לא הרבה,

דובר:

איך קוראים לו?

אליעזר ראוכברגר:

זה אמנם סיבוב אבל בסדר, זה סיבוב אבל זה לא סיבוב של 20 ק"מ. זה סיבוב של ... זה הכל.

הילה בכר:

כן, אבל לתחבורה ציבורית.

אליעזר ראוכברגר:

בשביל להגיע לרחובות הראשיים, בשביל להגיע לרחובות הראשיים של השכונה הישנה,

יהודה פרוידינגר:

לא, אולי שהאמצעי יתחבר לתחתון ויעלה, יעשה סיבוב.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאני אמרתי.

יהודה פרוידינגר:

לא יתחבר לאגסי.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה מה שאני אמרתי, זה האפשרות היחידה שיכול להיות שגם היא בדיעבד גדול כי הרחוב שם
הוא מאוד מאוד צר והצרו אותו במסגרת השינויים ... ,

שלי ברעם:

כל מרכז השכונה יהיה ... ,

הילה בכר:

איך היא לא מחוברת?

אמי ארבל:

...

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון, נכון,

הילה בכר:

מה זה קשור?

אליעזר ראוכברגר:

וגם הוא, הצרו אותו מאד במסגרת השינויים שעשו בעקבות כביש 16, אבל זה כבר מעשה עשוי, זה לא רלוונטי לתכנית הזאת.

אריאל גולן:

מה מעשה עשוי?

אליעזר ראוכברגר:

הכביש התחתון.

הילה בכר:

... מעלון.

יהודה פרוידינגר:

כן, לחבר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

הילה, אמי, אתם שמעתם מה שאני אמרתי?

אמי ארבל:

לא, לא, סליחה, ... שכנים ומתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

... שהקישור לתחבורה ציבורית לשכונה דרך רחוב אגסי הוא לא רלוונטי.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא רלוונטי, זה לא דבר שיש לו היתכנות.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הדבר היחיד שיש לו היתכנות זה דרך למטה,

הילה בכר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

דרך הרחוב התחתון.

אריאל גולן:

זה קצת סיבוב.

אליעזר ראוכברגר:

נכון? מה?

אריאל גולן:

זה קצת סיבוב,

הילה בכר:

בסדר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה קצת סיבוב. זה עוד, עוד כמה דקות, אבל זה הדבר היחיד שיש לו היתכנות בשביל להגיע לרחובות הראשיים של השכונה הוותיקה. הרי אנחנו לא מכניסים לכל רחוב בשכונה. גם היום יש שם רחובות כמו רחוב הקבלן וכמו רחוב אגסי שהם רחובות ראשיים ומרכזיים אבל אין בהם תחבורה ציבורית. מי שרוצה להגיע לרחובות האלו הוא בא או מהרחוב התחתון או מהרחוב העליון. מי שרוצה להגיע לרחוב אגסי מגיע או משאולזון או מקצלנבוגן, מלמעלה. לכן אני אומר, זה קצת סיבוב אבל זה יש לו היתכנות מסוימת שגם היא בדיעבד גדול. אני חושב שצריך לטפל בזה.

אריאל גולן:

אני הייתי רוצה, לייזר,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אין מהקבלן, לא, מתוך הקבלן אין.

ישראל קלרמן:

אגסי, ... קצנלבוגן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני מדבר על תחבורה ציבורית.

יוסי פרחי:

אני רוצה רגע ברשותך להגיד מילה,

אליעזר ראוכברגר:

כן. אבל מצד שני יכול להיות שצריך ... הכביש הזה, ... תחבורה פרטית.

שלי ברעם:

אפשר להציע גם ... , לא? יש,

אלדד לבל:

אפשר להציע כל מיני דברים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא קשור אלינו היום,

אלדד לבל:

אני רק אומר,

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר משרד התחבורה, זה כבר זכיינות של החברות הזה.

אלדד לבל:

... תהיה על חשבון,

יוסי פרחי:

אני רוצה ברשותך,

אלדד לבל:

קצת חניות, בעיקר במקטעים של ההתחברויות, בעיקר בקטעים של הסיבובים. זה יבוא על חשבון, אין מה לעשות. אנחנו בונים פה 1,900 יחידות דיור,

אריאל גולן:

לא חייבים 1,900.

אלדד לבל:

בסדר, כמה שיחליטו, אנחנו לא קובעים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז יהיה 50 פחות, אתה לא הולך לעשות את זה 1,000.

אלדד לבל:

זה לא עקרוני. הפרויקט הזה צריך לקום בסוף,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, הוא גם צריך להיות כלכלי, הפרויקט. בוא, יש פה הרבה,

אלדד לבל:

כן, אני, זה לא התחום שלי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה משחק עם 50-100 יחידות דיור, בסדר, אתה לא תשחק עם 1,000 יחידות דיור, זה לא רלוונטי.

דנה וייל:

וגם אתה רוצה לשפר את התנאים של הרחובות החדשים, את החיבורים ואת הממשקים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון.

דובר:

בסופו של יום,

דנה וייל:

ואם צריך להרחיב כמו שאלדד אומר, על חשבון, אנחנו צריכים לייצר ... חדשה וקיימת,

אלדד לבל:

אני רק אסכם, מה שמנחה אותנו זה לייצר שכונה אחת מחוברת עם חלקים מחוברים, וכן זה יהיה קצת על חשבון של חניות,

הילה בכר:

אתה מתכוון מחוברת מבחינת גלגלים.

אלדד לבל:

מבחינת תחבורה ציבורית, מבחינת הולכי רגל. פחות הרכב הפרטי,

אריאל גולן:

... השצ"פ.

דנה וייל:

אלדד, אלדד, יש לנו בבדיקות שנעשו,

(מדברים ביחד)

דנה וייל:

אפשר לעשות סשן נפרד.

אליעזר ראובברגר:

רגע, האדריכל. אריאל, האדריכל פרחי רוצה לומר משהו. כן.

אריאל גולן:

לא, אני אומר סך הכל, אם פוגעים בשטח החום של בתי הכנסת אז שיכניסו אותו בתוך הקו הכחול וייתנו לו תכנית חדשה של הבינוי, שלא נצטרך כל פעם מחדש,

אליעזר ראובברגר:

כל העניין פה זה הבית הכנסת הזה של ה-200 מטר שמה? נו, בחיך, אריאל.

אריאל גולן:

לא, זה לא כל האירוע,

אליעזר ראוכברגר:

באמת.

אריאל גולן:

בשולי האירוע.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מדברים פה על שכונה שלמה של 1,900 התנגדויות, שעתיים רק על השטח החום של ה-200 מטר הזה.

אריאל גולן:

לא, למה? גם הייתי על היער,

אליעזר ראוכברגר:

באמת.

אריאל גולן:

הייתי גם על היער והייתי גם על ה-,

אליעזר ראוכברגר:

די, נו. אדריכל פרחי, בבקשה.

יוסי פרחי:

חברים, חברים. עברנו, אחרי שעברנו את כל החלופות, אנחנו נשארנו נאמנים בעיקר למדיניות של משרד התחבורה היום שיש לה שני מרכיבים חשובים. אחד, הליכתיות, ושניים תחבורה ציבורית. אלה שני מרכיבים שכל פעם שאנחנו הולכים למשרד התחבורה לקבל מהם איזשהו אישור, איזשהו בעד, אנחנו נבחנים על שני הדברים האלה. כמה צמתים יש לנו, כמה הליכה יש לנו. כדאי להקשיב רגע.

אליעזר ראוכברגר:

שש, חברים, תקשיבו.

יוסי פרחי:

כדאי להקשיב רגע. אני חוזר עוד פעם, אנחנו היום צריכים בדרך כלל בכל תכנית בניין ערים לקבל את ההסכמה של משרד התחבורה לתכנון. ההסכמה נבחנת בשני נתיבים עיקריים. אחד, נושא הליכתיות נוחה והנגשה נוחה, הנגשה לאנשים עם מוגבלויות, ושתיים, תחבורה ציבורית. למה? הנגשה זה מכיוון שכל רחוב הוא גם מדרכה, ומדרכה זה הולך רגל, והולך רגל לא יכול ללכת בשיפוע שהוא מעל ל-5%.

אלעד שוורץ:

למי שהיה בליסבון, בפורטו.

יוסי פרחי:

ודבר שני זה עניין של תחבורה ציבורית, העתיד שלנו הוא לא, למה אתה ... ? זה תחבורה ציבורית. למה תחבורה ציבורית? מכיוון שלא יהיה מקום בכבישים לכל המכוניות לעולם וועד, נקודה.

הילה בכר:

אז אתה אומר שזה סביר לעשות את ההליכה הזאת,

יוסי פרחי:

מתישהו אתה תעמוד,

הילה בכר:

נכון?

יוסי פרחי:

מתישהו אתה תעמוד,

הילה בכר:

לאדם פה,

יוסי פרחי:

תקשיבי לי רגע,

הילה בכר:

לטפס.

יוסי פרחי:

תקשיבי לי רגע למילים, עזבי רגע את השרטוטים.

הילה בכר:

לא, אני מסכימה עם המילים.

יוסי פרחי:

רגע אחד. העתיד שלנו הוא בתחבורה ציבורית. תחבורה ציבורית צריכה להתארגן קצת, לפעמים עם רכב קצת, אוטובוסים קצת יותר קטנים, להגיע ליותר פינות, לאפשר נגישות בעיקר. זאת אומרת, תחשבו על מישהו שצריך להגיע עם כיסא גלגלים, הוא לא יכול לעלות מדרגות, הוא לא יכול לעלות בדרגנוע, הוא לא יכול לעשות בכל מיני אמצעים כאלה, הוא לא יכול לעלות בשיפוע של למעלה מ-5%. ולכן, לכן שני הדברים האלה נבחנו. עכשיו לתכנית הספציפית הזאת, הדבר הזה מעורב עם השימוש הירוק, עם הערך הנופי, שרוצים לא לקלקל אותו. נכון, חשוב. אבל מה שזה יכול לקרות לנו זה שניתקע בעניין הזה בהמשך אישור התכנית, מכיוון שמשרד התחבורה עשוי לא לאשר את הפתרון הזה, ולכן אנחנו מציעים את הדבר הבא: אנחנו מציעים להפקיד את התכנית ככה כמו שהיא, ולדון על זה גם במסגרת ההכנה לוועדה המחוזית וגם במסגרת ההתנגדויות. אפשר שגם להגיש התנגדויות אם הוועדה המחוזית תקבל את דעתנו בעניין הזה. ולכן לא כדאי לעצור כרגע את התכנית, כי אם אנחנו כרגע נקבל החלטה שאנחנו רוצים לבדוק עוד פעם את הכביש ולהציג את זה עוד פעם, אנחנו דוחים את הפרויקט הזה בעוד שנה או בעוד חצי שנה, כי רק לעשות את המדידות,

דובר:

זה מה שהיה פעם קודמת, עשינו את זה,

אלעד שוורץ:

שנה וחצי.

יוסי פרחי:

רק לעשות את התכנון הפיזי,

אריאל גולן:

כן, אבל כשתבוא עם זה להתנגדויות גם ... ,

יוסי פרחי:

זה לוקח את הזמן.

אריאל גולן:

הר נוף ... ,

יוסי פרחי:

יש לנו זמן, תקשיב, אנחנו מוכנים לעבוד במקביל, מכיוון שאתם ביקשתם אנחנו נעשה את הבדיקה כדי להוכיח לכם את זה במספרים, אבל בוא לא נעצור את התכנית, זה הדבר הכי חשוב. בוא נקדם אותה.

אריאל גולן:

... בית המשפט העליון יגיד.

יוסי פרחי:

תודה רבה על ההקשבה.

ענת צ'רבינסקי:

גם צריך לזכור, אנחנו היינו פה לא מזמן, אתם הצטרפתם, אתם הצטרפתם, סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

... בהתנגדויות אחר כך,

אריאל גולן:

הר נוף בכלל, יש שם, ... האלה למטה שמה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאל גולן:

הגיעו לותמ"ל .

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ענת צ'רבינסקי:

אני אומרת שהתכנית הזאתי, גם למה שהיא,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

כן, ענת.

ענת צ'רבינסקי:

שהתכנית הזאתי, אנחנו פה מבקשים לאשר אותה בתצורה הזאת, הדברים שעלו פה על ידי אנשי העירייה הם דברים שנבדקו וגם עדין ייבדקו. אני מזכירה לכולם שאנחנו היינו פה עם כל החלופות התנועטיות ברגע שצירפנו, שאתם הצטרפתם לתכנית הזאתי. כל ה-study של התנועה הוצג פה בישיבה הזאתי והסברנו את הדברים. אנחנו, שוב, כמו שיוסי אמר, הוא הסביר שוב פעם, אבל אנחנו ביחד פה בתכנית הזאתי ואנחנו עושים את הדברים בשיתוף פעולה ונעשה את ה-,

אלעד שוורץ:

ונעשה הכי טוב שיש.

ענת צ'רבינסקי:

הכי טוב יחד איתכם כדי לקדם את התכנית הזאתי. יש פה אירוע שתסתכלו מאחורכם, אירוע חשוב מאד של פינוי המכלים האלה ומתן מענה לדיור לציבור החרדי שהוא האחרון בירושלים בכוה היקפים, ואנחנו רוצים לעשות את זה בצורה הטובה ביותר ואנחנו ערוכים לכך, ואני חושבת שהצגנו היום עקרונות, ה-study שנעשה על כל מבני הציבור היה ארוך מאד וחשוב מאד ואנחנו היום יודעים שאנחנו מתקדמים בכיוון הנכון, אבל שוב, אם יש דיוקים שצריכים להיעשות מול הצוותים השונים. אבל מה שאנחנו רואים פה לעומת המצב ההתחלתי שהיה פה, אנחנו כמובן מעדיפים כולם את המבט הזה.

אלדד לבל:

זה לא חנות שאתה יכול לחבר כל דבר ... ,

אליעזר ראובברגר:

אני לא ראיתי מקודם,

אלדד לבל:

צריך להבין את זה.

אליעזר ראובברגר:

ראיתי מקודם את הנושא של המעונות והגנים וכל זה, לא ראיתי את ההפרשות המבוטות של בתי הכנסת.

ענת צ'רבינסקי:

אבל הנה,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להראות לנו את זה?

ענת צ'רבינסקי:

כן.

אלעד שוורץ:

כן, אפשר לחזור.

אמי ארבל:

את מה? את מה?

אליעזר ראוכברגר:

את ההפרשות המבונות ובתי הכנסת. בוא, אני אומר, כשבא לשמה התושב, מה הדבר הראשון שהוא מחפש? התושב החרדי.

אלעד שוורץ:

איפה בית הכנסת.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מחפש בית כנסת וגן ילדים ומעון יום.

אלעד שוורץ:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר, בסדר, בית ספר הוא יכול לנסוע בשלב הראשון עד שיקימו ועד שיעשו. מועדון נוער, יכול להסתדר. הדבר הראשון זה שהוא מחפש זה בית כנסת וגן ילדים ומעון יום. זה שלושת הדברים שבעצם צריך את זה. אי אפשר לקחת תינוק בן שלושה חודשים ולטלטל אותו לאני לא יודע מה או ילד בגן, בן שלוש. כן? זה לא עובד. לכן אני אומר,

אלעד שוורץ:

אז תראה,

אליעזר ראוכברגר:

ראינו את ההפרשות של גני הילדים והמעונות, אני שואל על בתי הכנסת.

אלדד לבל:

רציתי רק להעיר משהו,

אלעד שוורץ:

הנה, אפשר לראות,

אלדד לבל:

על אגסי, יש שמה ... ,

אלעד שוורץ:

שני הרגע,

אלדד לבל:

אתה מבין למה?

יוסי פרחי:

אלדד, אלדד.

אלעד שוורץ:

אפשר לראות שאנחנו בעצם נתנו לכל מגרש מגורים הקצאות לבתי כנסת. פירטנו אותם לפי מטרים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, את זה לא ראיתי.

אלעד שוורץ:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

ראיתי את ה-,

אלעד שוורץ:

אז בשקף הזה בעצם ההקצאות המבונות שלנו הם מתמקדות בדיוק בדברים שאמרת, גני ילדים, מעונות יום ובתי כנסת, אם אפשר לתת עוד קצת דברים מעבר נותנים, אבל למה? כי זה השימושים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל פה אתה הצבעת על שטח חום, לא הצבעת,

אלעד שוורץ:

סליחה. הנה, מעון יום, בית כנסת, שטח מגורים, מעון יום, גני ילדים, בית כנסת, שטח מגורים, מעון יום, גני ילדים, בית כנסת, שטח מגורים. גני ילדים, בית כנסת, מעון יום, בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך תחשיב,

אלעד שוורץ:

גני ילדים, בית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך תחשיב של סך הכל?

אלעד שוורץ:

כן, בטח,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מדבר על סך הכל לא במגרשים החומים, רק במבונה.

שלי ברעם:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

סך הכל של המבונה.

אלעד שוורץ:

כן, בוודאי. זה פרוגרמה הקצאות מבונות, כל זה מדבר רק על השטחים המבונים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אלעד שוורץ:

5,630 מטר בתי כנסת במבונה, בלבד, מעבר לשטחים.

אליעזר ראוכברגר:

למה? פה בהערה כתוב לא ... ,

שלי ברעם:

לא, זה חלק בחומים.

אליעזר ראוכברגר:

כתוב חלק, חלק, חלק.

אלעד שוורץ:

אה, סליחה, סליחה,

שלי ברעם:

חלק בחומים.

אלעד שוורץ:

סליחה, חלק בחומים.

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל אם יש לך סיכום של המבונה.

אלעד שוורץ:

לדעתי אני לא יודע אם עשינו את זה,

שלי ברעם:

במבונה זה 5,760 מ"ר,

אריאל גולן:

לא, אבל זה כולל ... ,

שלי ברעם:

זה סך הכל,

אריאל גולן:

זה הכל, עוד פעם,

אלעד שוורץ:

לא, של בתי כנסת מבונים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, 5,760,

אריאל גולן:

זה הכל.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל במבונה, כולל גני ילדים, כולל מעונות. אני אומר עכשיו להפריד בין,

אלעד שוורץ:

רגע, אני אמנם שלוש יחידות אבל אני אוכל לעשות את זה מהר, את החישוב הזה, אם אתה רוצה.
פשוט להוריד את כל בתי הכנסת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא למדתי ליב"ה אז אני קשה לי .

אלעד שוורץ:

אז אנחנו ביחד,

שלי ברעם:

150 ועוד 150, זה,

אלעד שוורץ:

50 בחום הזה, 800 בחום הזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה 50 בחום הזה?

אלעד שוורץ:

500, סליחה, 500,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל על החום אנחנו לא מדברים.

אלעד שוורץ:

אני מוריד.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אתה רוצה לעשות הפוך?

אלעד שוורץ:

להוריד מה-5,000.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי.

אלעד שוורץ:

זה 500, 1,100, 1,900, 1,900, 2,500, על פניו יש 2,500,

אליעזר ראוכברגר:

... יש לך פה 3,300,

דוברת:

חצי חצי.

אליעזר ראוכברגר:

במה שהפכת לירוק, ב-203.

אלעד שוורץ:

לא, אה, כן, אוקי, פה עוד 800, כן. אז זה בסך הכל יוצא,

אליעזר ראוכברגר:

בקיצור, יש לך משהו כמו 2,200,

אלעד שוורץ:

יש לי משהו כמו 2,500 או 2,300,

אליעזר ראוכברגר :

2,200, 2,300 במבונה.

אלעד שוורץ :

במבונה. נכון, בתי כנסת. וכל השאר גני ילדים. אבל זה שלוש השימושים שנתנו במבונה, זה בדיוק אלה, כדי שלא יצטרכו ללכת רחוק. גני ילדים, מעונות ובתי כנסת.

אליעזר ראוכברגר :

לא, אני מסתכל למשל במגורים,

שלי ברעם :

הגעתי ל-1,600,

אליעזר ראוכברגר :

של 101, במגורים של 101.

אלעד שוורץ :

כן.

אליעזר ראוכברגר :

כמה יחידות דיור הולך להיות שם?

אלעד שוורץ :

700 בערך, משהו כזה.

אליעזר ראוכברגר :

אז מה אתה נותן בית כנסת? איך 150 מטר יכול להסתדר ל-700 יחידות דיור?

אלעד שוורץ :

לא, יש להם עוד גם במגרש החום פה,

אליעזר ראוכברגר :

כן, אבל בוא, עד שיבנו, ועד שילכו. הרי הם לא יבנו לפני שהם יבואו לגור. דרך אגב, צריך גם לקבל הקצאה כי אתה הרי לא יודע איזה קהילה יהיה שמה ומי ומה. בוא, במגרש חום, בוא, אנחנו, יש לנו קצת ניסיון בעניין. במגרש חום בין, מרגע משהתושב מתאכלס,

אלעד שוורץ:

לא, סליחה, סליחה, פה יש פחות.

שלי ברעם:

31.

אלעד שוורץ:

סליחה, טעות שלי, כי אני חשבתי על הבלוק ה-,

אליעזר ראוכברגר:

גם 300,

אלעד שוורץ:

זה 300.

אליעזר ראוכברגר:

150 מטר ל-300 במגזר חרדי? מגזרים, ספרדי, אשכנזים,

שלי ברעם:

יש עוד בתי כנסת,

אלעד שוורץ:

הכוונה, זה שלושה בניינים, הכוונה זה לתת,

אליעזר ראוכברגר:

חסידי, ליטאי, גור, ויז'ניץ. בוא, אני לא, אתם מכירים את ה-, אתם לא עולים חדשים בדברים האלה.

שלי ברעם:

יש עוד בתי כנסת ליד, זה לא שזה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה יש ליד?

דובר:

בחום.

אליעזר ראובברגר:

בחום, אז אני אומר לך, מהניסיון שלנו, מרגע ש-, בואו נלך לרמת שלמה ונראה מה קורה שם. הכל קרוואנים ואהלים, וזה הדבר האחרון שאנחנו רוצים לראות. בשביל שתהיה שכונה יפה, מכובדת, אסתטית, לא רוצה לא אהלים ולא קרוואנים ולא מכולות,

יהודה פרוידינגר:

כמה בתי כנסת נותנים?

אליעזר ראובברגר:

מה?

יהודה פרוידינגר:

כמה בתי כנסת נותנים?

אליעזר ראובברגר:

לא, אני לא מדבר עכשיו על בית כנסת, אני מדבר שמה, על 300 יחידות דיור 150 מטר, באזור חרדי.

אלעד שוורץ:

כן, בגלל זה אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

חרדי, יבואו לשמה גם ציבור דתי לאומי חרדי"לי, לא משנה, אנשים שהולכים לבית כנסת, לא הולכים רק בראש השנה ובכיפור או בל"ג בעומר, לא יודע מתי. כן?

יהודה פרוידינגר:

אפילו ביום חול לא.

אליעזר ראובברגר:

הנה, גם במגרש 102, תסתכל. אתה גם מדבר איתי על 150 מטר, שכמה יחידות דיור יש שמה? אני גם מעריך שאזור ה-300.

אלעד שוורץ:

תראה, שוב, יש פה איזה בדיקת היתכנות, כי תראה, יש לנו על מגרש מאד קטן 600 מטר, אז בטח שהפרופורציות הם לא מתאימות.

אליעזר ראוכברגר:

איפה יש מגרש קטן?

אלעד שוורץ:

על ה-206.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא מדבר עכשיו על חום,

הילה בכר:

זה חום.

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר רק על הבנוי.

אלעד שוורץ:

רק על המבונה?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אלעד שוורץ:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הבנוי זה בן אדם שהוא מגיע, יש לו את זה, הוא צריך להגיש בקשה לעיריית ירושלים להקצאה, מקבל ונכנס להתפלל. הוא לא צריך לעבור לא תכנון, לא רישוי, לא בינוי, לא לגייס פילנתרופיה לבנייה,

דנה וייל:

אז התשובה שלך,

יהודה פרוידינגר:

לא לשכור חנות ולעשות אותה בית כנסת.

דנה וייל:

התשובה שלך צריכה להיות שצריכה להיות בסוף בהפרשות המבונות שנמצאות בקומת הקרקע, מאחר ואנחנו בדקנו את ההיתכנות הכוללת, אתה רוצה לתת לנו איזושהי הנחיה ספציפית,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לשנות טיפה את התמהיל.

דנה וייל:

כן, בסדר, המספרים פה,

אליעזר ראוכברגר:

את התמהיל, כן,

דנה וייל:

זה בדיקה ראשונית כדי לראות שאנחנו מגיעים לנפחים, ולאיזה נפחים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר.

דנה וייל:

אם צריך להפחית את המסחר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עוד פעם,

דנה וייל:

הדבר אפשרי ... ,

אליעזר ראוכברגר:

אני שמתי את זה על השולחן בגלל שהצגתי כאן אתגר, זה הכל.

אלעד שוורץ:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

דנה וייל:

זה אתגר, זה אתגר.

אליעזר ראוכברגר:

לא מעבר לכך.

אלעד שוורץ:

תראה,

אליעזר ראוכברגר:

הצגתי אתגר שצריך לבדוק איך אנחנו משנים את התמהיל.

דנה וייל:

אפשר לקבל החלטה,

אלעד שוורץ:

כשהיינו אצלך אז אמרנו שאנחנו רק נותנים את השטח כללי, תעשו מה שאתם רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא,

אלעד שוורץ:

אמרתם, תפרטו לנו איפה יש בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אלעד שוורץ:

ואיפה יש גן ואיפה יש זה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אלעד שוורץ:

פירטנו, אז אומרים למה זה, פה צריך גן, שם צריך בית כנסת.

אליעזר ראובברגר:

לא, אבל למשל,

אלעד שוורץ:

בסוף אתם תשימו,

ענת צ'רבינסקי:

איזה תמהיל,

אלעד שוורץ:

מה שצריך איפה שצריך. אנחנו נותנים לכם את ה-,

ענת צ'רבינסקי:

איזה תמהיל רוצים שנשנה?

אלעד שוורץ:

של בתי הכנסת, של כמה בתי הכנסת יהיו מבונים לעומת גני הילדים, לעומת החומים.

ענת צ'רבינסקי:

אין שום בעיה,

אלעד שוורץ:

עם השימושים נשחק לשביעות רצונכם.

ענת צ'רבינסקי:

אתם תגידו בסופו של דבר,

אליעזר ראובברגר:

... בתמהיל, בתמהיל.

ענת צ'רבינסקי:

השטחים החומים אתם מקבלים, כמו שאמרנו, גם בשטחים שהם הכתמים החומים,

אלעד שוורץ:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

עיריית ירושלים, תקשיבי, עיריית ירושלים לא בונה בתי כנסת.

אלעד שוורץ:

אין מספיק בתי כנסת במבונה.

אליעזר ראוכברגר:

עיריית ירושלים לא בונה בתי כנסת. עיריית ירושלים בונה כיתות לימוד, אבל לא בונה בתי כנסת. איך נבנים בתי כנסת? באמצעות הקצאה. נותנים לעמותה הקצאה, באה קהילה, מקבלת הקצאה, אחר כך פותחת בהליכי הרישוי, כן? אם צריך תב"ע תב"ע, אם צריך רישוי רישוי, פה התב"ע תהיה בפנים כבר, עם כל ה-,

ישראל קלרמן:

למה? יש מקרים גם שהיזם עושה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

הוא לוקח לאנשים עוד כסף ואז הוא,

חיים כהן:

זה השלב הבא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, ואז מתחילים פילנתרופיה. או של חברי הקהילה וגם הולכים בעולם ומוצאים, ואתה יודע, את רואה בשלטים את כל הזה, קרן זה, קרן זה וכולי.

אלעד שוורץ:

מוכר.

אליעזר ראובברגר:

זה הכל דברים של תהליכים של שנים. עכשיו, בן אדם היום, כן? בוא נאמר שמחר מאושרת התב"ע, מתחילים לתת היתרי בנייה ואתם עולים על הקרקע ובונים. כן? אני מקווה שזה יהיה כמה שיותר מהר. את לא יודעת מי יגור שם, אני לא יכול לתת הקצאה כבר היום במגרש החום, אין לי מושג איזה קהילה תהיה שמה, אין לי מושג איזה ציבור יהיה שמה. אני צריך לפי קריטריונים שקבעה מדינת ישראל לפחות X מתפללים להחתים, אין את מי להחתים. אני לא יודע מי את ואת לא יודעת מי אני, אנחנו לא גרים ... ביחד, ככה כשכבר ביחד יש שכנים, באים ואומרים, בואו נתאגד לבית כנסת, אנחנו הקהילה הליטאית, אנחנו הקהילה החסידית, אנחנו הקהילה הספרדית, התימנית, לא משנה מה. וככה אנחנו מתקדמים. אין לנו את זה. לעומת זאת במבונה אין שום בעיה, יש את הקהילה, מיד נכנסים, מגישים בקשה.

אלעד שוורץ:

הקהילה היא הבניין.

אליעזר ראובברגר:

הקהילה היא הבניין או שני הבניינים,

דנה וייל:

הקהילה היא ... ,

אליעזר ראובברגר:

הולכים, מגישים בקשה לעיריית ירושלים להקצאה, עיריית ירושלים נותנת הקצאה ומחר בבוקר נכנסים כי זה מבונה, רק צריך להביא כיסאות ושולחנות,

ענת צ'רבינסקי:

אין לנו בעיה,

דובר:

וספר תורה.

אליעזר ראובברגר:

וספר תורה וסידורי תפילה, כן.

ענת צ'רבינסקי:

אבל אין לנו בעיה עם זה בעניין הזה, אין לנו בעיה עם זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני מסביר לך את המורכבות של הדברים

ענת צ'רבינסקי:

אני מבינה לגמרי, כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל.

אלעד שוורץ:

כן, כשישבנו עם ענת הרי היא רצתה לראות את זה ב-, שנמשיך לפרט,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, בסדר, בסדר, בוא,

אלעד שוורץ:

יש לנו עוד עבודה.

אליעזר ראוכברגר:

איך אומרים? לא,

אלעד שוורץ:

אבל אז זה אומר שאם בית כנסת אשכנזי, אז רק אשכנזים קונים ואם זה ספרדי אז רק ספרדים,

אליעזר ראוכברגר:

... בסדר, אנחנו יודעים, צריך גם לקהילה, בואו, גם בתוך הספרדים יש תת, יש כאלה מרוקאים ויש, אני יודע, כל הדברים, אולי אתה יודע יותר טוב להגיד, אני פחות. וגם בתוך הציבור האשכנזי יש חסידים כאלה וחסידים כאלה וליטאים כאלה וליטאים כאלה. בוא, זה מציאות החיים, אנחנו מכירים את זה, זה בסדר.

חיים כהן:

זה תלוי מאד מה יהיה האוכלוסייה שם.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון, אני היום לא יודע מי יהיה האוכלוסייה. גם אתה לא יודע.

אלעד שוורץ:

... שיהיה להם ... ,

אליעזר ראוכברגר:

בסוף בכמות כזאת של יחידות דיור יהיה מכל הצבעים,

אלעד שוורץ:

מכולם, מכולם.

אליעזר ראוכברגר:

מכל הסוגים. רק השאלה כמה יהיו כאלה וכמה כאלה, אבל יהיה הכ.

אלעד שוורץ:

... באמת בכל בניין,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר,

אלעד שוורץ:

אבל אם צריך לתת יותר,

אליעזר ראוכברגר:

רק אני אומר, זה לא מספיק.

אלעד שוורץ:

זה ה- fine tuning שנפתור אותו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי. חברים, עוד משהו? הילה?

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

הילה בכר:

יש את כל הנושא הסביבתי שצריך לדבר עליו,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אלעד שוורץ:

כן, נשמח להשיב על זה.

הילה בכר:

היה התייחסות של,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, קדימה.

הילה בכר:

קודם כל של, גם אחד מהנושאים שביקשנו ממכם להתייחס אליהם ולא קיבלנו התייחסות עד עצם היום הזה זה נושא שלביות הביצוע. יש פה פינוי של מכלי דלק, יש פה קרקע מזוהמת, יש פה זיהום של מי תהום, מה השלביות שאתם הייתם רוצים להציע?

אלעד שוורץ:

רגע, רגע,

הילה בכר:

שניה.

אלעד שוורץ:

לא אמרנו שיש זיהום של מי תהום.

דוברת:

מי תהום ... ,

הילה בכר:

לא, בדוח הסביבתי, קראנו.

אלעד שוורץ:

רגע, נדבר.

הילה בכר:

רגע, ודבר, עוד דבר זה שקיבלנו התייחסות מקק"ל לעניין, יש להם גם את התיאום שנדרש איתם וגם את העניין של הממשקים עם השטח הפנוי הפתוח וגם הם ביקשו, יש להם חניון ותכנית ניקוז כי, רציפות וזה. גם זה היינו רוצים שתתייחסו.

אלעד שוורץ:

אז אני רוצה בכמה מילים בבקשה.

הילה בכר:

ואם יש נושאים סביבתיים אחרים,

אמי ארבל:

ואני רוצה אחרי זה, אסף, שגם,

הילה בכר:

כן.

אסף שגיא:

אז רגע, אולי עדיף שאני אגיד.

ניר מרגלית:

יש , כן, יש כל מיני נושאים.

אסף שגיא:

... היושב ראש.

ניר מרגלית:

אז ביקשנו,

יהודה פרוידינגר:

הפרוטוקול מקשיב.

אסף שגיא:

לא, לא, אני רוצה שהיושב ראש יקשיב. אפשר?

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, בבקשה, אסף.

אסף שגיא:

נשאלה פה שאלה על ידי החבר וייצמן למה לא תסקיר. אז קודם נגיד שהתכנית מעולם לא הוצגה למשרד,

אליעזר ראובברגר:

הוא שאל אותה לפני כל כך הרבה זמן שכבר שכחנו שהייתה שאלה כזו.

אסף שגיא:

היא לגמרי זכורה לי היטב.

אליעזר ראובברגר:

וגם הוא כבר נעלם.

אסף שגיא:

אבל אתה יודע, מטיל פצצה, זה לא משנה,

אליעזר ראובברגר:

אם זה היה כל כך מעניין אותו בטח היה נשאר.

אסף שגיא:

אם זה לא היה חשוב, לא הייתי עונה. בוא נגיד שהמשרד לא מכיר את התכנית כי היא לא הוצגה לו, היא קודמה באפיק אחר מול הרשות לאיכות סביבה. אבל על פניו בשל היקף התכנית, כל הנושאים הסביבתיים פה, זיהום קרקע ונחל ואקולוגיה ונגר, אקוסטיקה וקרינה מקווי מתח וקו גז ועוד ועוד, על פניו יש סיכוי שכן יהיה פה צורך או כן יהיה נכון יותר שציבורית יהיה תסקיר ולכן גם עדכנתי פה כבר את אלעד שייצרו קשר עם המשרד להגנת הסביבה בהקדם האפשרי, יציגו את התכנית, ישלחו לנו את מסמכי התכנית ואז נוכל להכריע. לכן כוועדה אני ממליץ לשקול צעדיכם, לא יודע אם לקבל החלטה או לא לקבל, אנחנו, ייקח לנו קצת זמן להגיד אם צריך תסקיר, אבל שכל שיהיה, תראו אם אתם רוצים לקבל החלטה או לחכות.

אלעד שוורץ:

אני רוצה, תודה, אסף. אני רוצה במילה לדבר, בעיקר בעיקר על הנושא, הפיל שבחדר שהוא אולי נושא מכלי הדלק, שהוא, ברור שיש נושאים סביבתיים נוספים, יש שם את הכביש, יש את המנהרות, יש עוד דברים, אבל, אם אפשר לשים רגע את התצ"א אולי.

אמי ארבל:

כן.

אלעד שוורץ:

תראו, אנחנו התחלנו את התהליך של הטיפול במכלים, אוקי? לא חיכינו ולא המתנו לאף אחד. אנחנו התקשרנו עם החברה הכי טובה בארץ היום שעושה סקרי קרקע, חברת LDD, שעולה גם הרבה יותר מהאחרים לצורך העניין, אבל אמרנו, פה אנחנו לא מתפשרים על שום דבר. אנחנו ביחד עם החברה של לשם שפר כבר ביצענו בפועל את הדיגום בשטח. זאת אומרת, עוד לפני, כדי שנוכל לבוא ולהיות מוכנים ולדעת בפני מה אנחנו עומדים, עוד לפני שאנחנו בכלל באים לדון בתכנית. הבודיקות נעשו לפני כשבועיים שלושה, זה גם קשור למזג האוויר, ובקרוב יגיעו התוצאות, תוצאות המעבדה, ונדע כולנו מה מצב הקרקע. אז להגיד שיש שם זיהום, עוד אנחנו אופטימיים, לא בטוח בכלל שיש שם זיהום, ואם יש שם זיהום, לא בטוח שהוא חמור מאד.

דנה וייל:

אני יכולה להוסיף שניה,

מיכל כהן:

אתה מכיר את הבחור הזה? איך קוראים לו?

דנה וייל:

אם אתם זוכרים ומכירים ואני מניחה שאתם זוכרים ומכירים, הסיבוב הראשון שנעשה ב-2015 של התכנית הזאת, כשעשו את הסקר הסביבתי לא נדרש תסקיר. כולם ראו את זה עין בעין אותו דבר.

יהודה פרוידינגר:

היא אומרת לך, אתה שומע? היא עונה לך למה אין תסקיר.

דנה וייל:

וזה כבר היה אחרי אירוע של זיהום היסטורי שתועד, נבדק, זהו, אז אני, השתמשנו באותם עקרונות, באותן הנחיות,

אסף שגיא:

אני חושב שזה לא מונע, יש הרבה תכניות שעושים סקר היסטורי ו-

דנה וייל:

לא, לא, לא, אני רק אומרת, בסוף גם אז לא נמצא ... והממצאים שאז היו ושהעידו על,

אריאל גולן:

לא, אבל אז לא היה כביש 16,

אסף שגיא:

לא, אבל זה מהלכים אחרים.

דנה וייל:

כביש 16 יש לו את התסקיר בפני עצמו.

אסף שגיא:

סליחה, זה מהלך אחר, סקר היסטורי והמהלך התכנוני,

דנה וייל:

נכון, אבל אז לא מצאו לנכון,

אלעד שוורץ:

תסקיר, כביש 16,

דנה וייל:

לדרוש תסקיר.

אלעד שוורץ:

תסקיר ההשפעה על הסביבה של כביש 16,

אסף שגיא:

אבל זה לא קשור, אני אומר,

אלעד שוורץ:

נעשה לכביש 16, ... ,

דנה וייל:

לא דרשו אז, לא היה צריך. לא מצאו את הצורך בגלל,

אסף שגיא:

אין בעיה, ... כן היה מסמך סביבתי אז צורך במשהו,

דנה וייל:

בסדר,

אסף שגיא:

הלכתם במסלול אחר,

דנה וייל:

אנחנו נעשה מה שנידרש אליו.

אסף שגיא:

רק נגיד על מה שאלעד אמר, שחילקו את זה לשני שלבים, לפני פינוי המתקנים ואחרי. עשיתם את השלב שלפני,

אלעד

שוורץ:

כן, כן.

אסף

שגיא:

שאם היינו מפקידים היום הייתי אומר שהאישור שלנו זה תנאי להפקדה אבל לא יודע אם נגיע לזה,

אלעד שוורץ:

כן, ברור.

אסף שגיא:

ותנאי להיתר יהיה שלב ב', והוא אני מניח שכן יהיה בכל מקרה.

אלעד שוורץ:

אנחנו בהחלט נבצע, כן, ביצענו את שלב א' כבר,

אסף שגיא:

כן,

אלעד שוורץ:

מחכים לתוצאות.

אסף שגיא:

כן, כן, כן,

אלעד שוורץ:

ושלב ב' זה אחרי שהתב"ע מאושרת,

אסף שגיא:

נכון.

אלעד שוורץ:

ומפנים את המכלים.

אסף שגיא:

נכון מאד.

אלעד שוורץ:

זהו, לגבי כל שאר נושא הסביבה, רם, אם אתה רוצה להגיד,

ניר מרגלית:

בנושאים הסביבתיים, עלו כמה נושאים סביבתיים, הוטמעו גם בחוות הדעת שהועברה ל

אליעזר ראובברגר:

מהנדס העיר. בסדר.

אלעד שוורץ:

כן, קיבלנו את חוות הדעת ניר,

ניר מרגלית:

ברמת העיקרון, גם תוכנן שם קו גז שהתחלנו לדבר עליו קודם ואמרנו, נחזור אליו בסוף.

הילה בכר:

יש שם תכנית מאושרת לגז.

רם מתן:

... קו גז, תכנית עבודה של,

הילה בכר:

תכנית מאושרת לגז.

ניר מרגלית:

כן, כן, מתוכנן, אבל,

הילה בכר:

כן.

רם מתן:

רשת ... בלחץ נמוך,

אליעזר ראוכברגר:

טוב. עוד משהו, הילה?

רם מתן:

... מעבר לגבולות התכנית שלה.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה,

רם מתן:

... גם מרצועת הגז, היא לא אמורה להשפיע על ה-,

ניר מרגלית:

כן, אז צריך להתייחס לזה. ויש שם עניינים של, גם דברים ... שעוברים שם, צריך לראות את ההשפעות שלהם. מרחקים ממפעלי בטון שנמצאים בגבעת שאול ומרחק לא, יחסית קרוב לבינוי.

אריאל גולן:

יש לזה התייחסות.

ניר מרגלית:

מה, בחוות דעת?

אריאל גולן:

בהמלצה.

ניר מרגלית:

כן, אני פשוט אומר, נכון, אמרתי בהתחלה, זה, הילה הטמיעה את ההנחיות שלנו ב-, הילה, אמי,

הילה בכר:

והוספתי את החלק האקולוגי שגם לא היה מוטמע בסדר יום.

ניר מרגלית:

כן, החלק האקולוגי, לא נרחיב עליו עכשיו אבל הוא משמעותי פה. הרעש ממבני הציבור, מכביש 16, דיברנו כבר. יש פה עוד השלמות שנדרשות למסמך הסביבתי, הכל הוטמע בחוות דעת. זהו, יש לנו הרבה, הרבה השלמות שאנחנו מבקשים בנושאים הסביבתיים, בקיצור, שורה תחתונה.

אלעד שוורץ:

מאה אחוז. גם כל הסקרים, אקוסטיקה, זיהום אוויר,

ניר מרגלית:

אקוסטיקה, כן, יש שם דברים שנדרשים,

אלעד שוורץ:

גם קרינה, הכל בעבודה.

ניר מרגלית:

נכון, שעוד נדרשים להשלים ועוד לא קיבלנו.

אלעד שוורץ:

הכל בעבודה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הילה, עוד משהו, הילה?

הילה בכר:

לא, אני חושב שנגענו בעיקרי הדברים.

חיים כהן:

נגענו בכל הדברים,

הילה בכר:

ומה שלא, כתוב בהמלצה, מה שנקרא.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

לא בעיקרי הדברים.

הילה בכר:

ומה שלא, כתוב בהמלצה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, בהמלצה, בדיון הפנימי. יש לכם, איפה האדריכל פרחי? לא רואה אותו.

שלי ברעם:

הוא היה צריך לצאת.

אלעד שוורץ:

הוא היה צריך ללכת לפגישה עם ראש העיר.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי.

אלעד שוורץ:

קריית החינוך.

אליעזר ראוכברגר:

מצוין, מעולה. יש לנו הרבה קריות חינוך בעיר, ברוך השם.

שלי ברעם:

מתחם זיו.

אליעזר ראוכברגר:

מה? איזה מזרח? מזרח ירושלים? לא, מה פתאום.

אלעד שוורץ:

לא, מתחם זיו.

שלי ברעם:

לא, מתחם זיו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מתחם זיו, בוודאי, מה השאלה. הילה,

הילה בכר:

בסדר, כן.

אלעד שוורץ:

אנחנו רוצים להודות מאד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק יש לכם איזשהו הערות נוספות על סעיפים מסוימים בהמלצת מהנדס העיר? אני מניח שעברתם עליה.

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו? עברנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני שואל אותכם.

ענת צ'רבינסקי:

כן, כן, עברנו ואנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

... שאני שואל אם לא אותכם?

ענת צ'רבינסקי:

קודם כל אנחנו רוצים להודות לכולם ולכל הצוות,

אליעזר ראוכברגר:

להודות זה בסדר, זה תעשי בסוף. עכשיו הערות, לא הודאות.

ענת צ'רבינסקי:

לא, אני רוצה, וזה חשוב. יש לנו כמה הערות שנוגעות גם לגודל דירה ממוצעת,

אליעזר ראוכברגר:

רק שניה, שניה, שניה. אמי, הילה, תני לי ... ,

הילה בכר:

לא, לא, זהו, סיימתי.

אליעזר ראוכברגר:

בואי, בואי, יש להם הערות על המלצת מהנדס העיר, את כתבת אותה, נכון? אז בואי.

הילה בכר:

יחד עם אמי יד ביד.

אליעזר ראוכברגר:

יחד עם אמי, ברור, בסדר, ברור, לא חשבתי אחרת,

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אבל היא רוצה להעיר על זה,

הילה בכר:

לא, זה לא כל הזוה,

אליעזר ראוכברגר:

יש לה הערות אז היא רוצה שתשמעי,

הילה בכר:

בבקשה, אנחנו מקשיבים.

אליעזר ראוכברגר:

ותתייחסי במענה, או שתגידי לה שנדון בדיון הפנימי, אבל לפחות שנשמע אותם.

הילה בכר:

מאה אחוז.

ענת צ'רבינסקי:

יש לנו,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

ענת צ'רבינסקי:

מספר הערות שנוגעות גם לתמהיל שהוצג וגם לגודל דירה ממוצעת.

הילה בכר:

כן.

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו רוצים עוד לדון על זה יחד עם העירייה, אני מניחה שבשלבים המתקדמים יותר אנחנו נעשה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מי זה העירייה?

ענת צ'רבינסקי:

מה? הצוות, גם,

אלעד שוורץ:

הצוות המקצועי.

ענת צ'רבינסקי:

הצוות המקצועי של העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

אז בואי, אז תחסכי מאיתנו, ...

(צוחקים)

ענת צ'רבינסקי:

אוקי, וזה גם יגיע כמובן,

אמי ארבל:

ענת, זה הזמן להגיד את הדברים, נו.

ענת צ'רבינסקי:

אז מעולה, אז אלעד יסביר על כמה נושאים, על גודל דירה ממוצעת,

אליעזר ראוכברגר:

אולי אנחנו גם, ששם יעשו את הדיון הפנימי ויקבלו החלטה ואנחנו נוכל ללכת לאכול צהרים?

אלעד שוורץ:

אני יכול להישאר, אין בעיה.

ענת צ'רבינסקי:

אז מצוין,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוזמן לאכול איתנו צהרים מהחמשיות שמביאים לנו.

ענת צ'רבינסקי:

אז מעולה, אז יש לנו כמה הערות,

אלעד שוורץ:

ישבתי עשר שנים בוועדות.

ענת צ'רבינסקי:

יש לנו כמה הערות. גודל דירה ממוצעת, יחידות דיור קטנות,

הילה בכר:

מה ההערה לגודל דירה ממוצעת?

אלעד שוורץ:

אז ככה, הערה, שתי הערות. אחד, שטח דירות קטנות, 20% 55 מטר ,

הילה בכר:

כן.

אלעד שוורץ:

כמו שידועים מצוין, תמ"א 35 תיקון 4 מאפשר גמישות לוועדה המקומית לאור צרכי האוכלוסייה, שדירות של 55 מטר פחות נפוצות ושימושיות לקהל שאנחנו מייעדים אליו.

אליעזר ראובברגר:

זה לא כולל ממ"ד, אל תשכח, שעם ממ"ד זה 67.

אלעד שוורץ:

לא, אבל זה דירות שהממ"ד שלהן זה הממ"ד של הדירה הראשית. שניה, שניה, אני אגיד,

אריאל גולן:

זה דיוריות?

אליעזר ראובברגר:

השאלה אם יש עניין לבנות לכאלה דירות ממ"ד, זה סיפור אחר, אבל זה לא כולל.

אלעד שוורץ:

לא, אז לא ..., בעצם הדיורית היא דירה נוספת שתצטרך,

אליעזר ראובברגר:

לדירות כאלה אתה אומר, בעצם זה ממ"ק, זה לא ממ"ד. בסדר.

אלעד שוורץ:

בדיוק, ואז הן יכולות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא כולל, אתה יכול לעשות ממ"ד, ואז יש לך 67.

אלעד שוורץ:

נכון.

ענת צ'רבינסקי:

... הגודל, אנחנו לא רוצים,

הילה בכר:

מה אתם רוצים לבקש?

אלעד שוורץ:

אנחנו רוצים 80. אין לנו בעיה שחלק יהיו 55 אבל לא כולם. מדובר פה,

ענת צ'רבינסקי:

55 זה,

אלעד שוורץ:

על 20, שניה, 20% מ-1,900 דירות זה 380,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להוריד את ה-55 לפחות,

ענת צ'רבינסקי:

כן, בדיוק.

אלעד שוורץ:

אני רוצה להגדיל,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

הילה בכר:

אתה רוצה שמתוך ה-20% יהיו 10%, 10%, 80, ו-10% 55? זה משהו, תמהיל שאפשר,

ענת צ'רבינסקי:

אבל יש צורך של 55?

אלעד שוורץ:

גם 160 דירות של 55 זה קצת הרבה אבל כן, אם זה,

הילה בכר:

אוקי, אנחנו רוצים פה מגוון,

אלעד שוורץ:

100,

הילה בכר:

בגלל זה אנחנו,

אלעד שוורץ:

100 55, והשאר 80. בסדר? אם צריך להגיד מספרים זה נראה לי הכי.

הילה בכר:

אוקי,

ענת צ'רבינסקי:

בסופו של דבר,

הילה בכר:

אני רושמת, נדון על זה,

ענת צ'רבינסקי:

בסופו של דבר,

אליעזר ראוכברגר:

100 זה מעט.

אלעד שוורץ:

100 דירות זה מעט 55?

אליעזר ראוכברגר:

... ביקוש. כן, זוג צעיר אומר, תשמע, אין לי כרגע כסף לקנות משהו יותר טוב,

אלעד שוורץ:

זוג צעיר זה שלושה ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זוג צעיר זה אחד שהתחתן אתמול ,

אלעד שוורץ:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא נכנס לדירה משלו והוא אומר, תשמע, עד שיהיה לי שלושה ילדים יעברו כמה שנים, זה לא, בוא, איך אומרים, המערכת הביולוגית יש לה,

אלעד שוורץ:

זה לוקח תשעה חודשים, לא יעזור, כן.

אליעזר ראוכברגר:

לפחות על אחד, אני לא יודע,

אלעד שוורץ:

לפחות על אחד.

אליעזר ראוכברגר:

על שלישייה אני לא מדבר. אז בא בן אדם ואומר, תשמע, אני בהתחלה רוצה דירה שמתאימה לזוג צעיר. תתרחב המשפחה, אני אחליף. אבל יש לך קצת ביקוש,

אלעד שוורץ:

אבל בגלל זה אנחנו רוצים את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

20% הבנתי אותך. להגיד רק 100 נשמע לי טיפה פחות, אבל בסדר,

אלעד שוורץ:

לא, לא, כל השאר 80.

אליעזר ראוכברגר:

כן, ברור. לא, לא 100 מטר, 100 דירות.

אלעד שוורץ:

לא, אני אומר, 100 דירות 55,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, ברור,

אלעד שוורץ:

... 80,

אליעזר ראוכברגר:

אבל העלות של דירה של 80 היא לא עלות של דירה של 55.

אלעד שוורץ:

בוודאי.

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

ענת צ'רבינסקי:

בואו נעבור לנקודה השנייה, גודל דירה ממוצעת.

הילה בכר:

אוקי, אחד זה תמהיל, שני?

אלעד שוורץ:

הדבר השני זה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שתיים, כן.

אלעד שוורץ:

הדבר השני זה שטח דירה ממוצע של 100 מטר פלדלת, בעינינו זה קצת נמוך. אנחנו מבינים שזה אולי שטח שמתאים ומסתדר בהתחדשות עירונית במרכז העיר, במגדלים, במקומות כאלו, כשמדובר באמת על אוכלוסייה כזאת.

הילה בכר:

אבל זה דירה של חמישה חדרים.

אלעד שוורץ:

דירה של חמישה חדרים, אין ספק,

דובר:

100 מטר.

אלעד שוורץ:

אבל לאוכלוסייה הזאת יש ערך,

הילה בכר:

100 מטר פלוס, כולל את הממ"ד?

אלעד שוורץ:

ממוצע.

חיים כהן:

חמישה חדרים זה,

אלעד שוורץ:

זה כלום.

אליעזר ראובברגר:

זה לא חמישה, זה ארבעה וחצי.

הילה בכר:

ארבעה ... ,

אליעזר ראוכברגר:

ארבע מרווחת, ארבע מרווחת.

אלעד שוורץ:

אני היום גר בארבעה חדרים ב-100 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני גר בארבע חדרים עם 105 מטר.

אלעד שוורץ:

היא לא מאד מרווחת, היא בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר לי,

אלעד שוורץ:

היא לא מאד מרווחת.

אליעזר ראוכברגר:

אני חי בה עשרות שנים.

הילה בכר:

הכל עניין של ... ,

ענת צ'רבינסקי:

אבל,

אלעד שוורץ:

אבל הצורך שלנו זה להגיע גם לדירות, כי יש לאוכלוסייה צורך לדירות גדולות מאד,

הילה בכר:

אבל זה ממוצע,

אלעד שוורץ:

של 160, 180.

הילה בכר:

אתה יכול לעשות גם יותר.

אלעד שוורץ:

נכון, אבל ברגע שיש לי 20% 55 וממוצע 100, אני לא אגיע ל-160-170 בחיים.

ענת צ'רבינסקי:

הילה,

הילה בכר:

אז אולי אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

זה ממוצע.

הילה בכר:

להתגמש עם הממוצע של הדירות ... ,

צביקה אסולין:

ממוצע, כן, כן.

אלעד שוורץ:

לא, אז אם הממוצע שלי יהיה 105 פלדלת אז זה ייתן לי בדיוק את הדירות הגדולות.

אמי ארבל:

אז אם נגיד, אם נגיד ש ... ,

ענת צ'רבינסקי:

רגע,

חיים כהן:

סליחה,

ענת צ'רבינסקי:

אבל שניה רגע, אבל שניה רגע, התשובה שלכם,

אלעד שוורץ:

אה, שהם מחוץ לממוצע?

חיים כהן:

אני לא הבנתי משהו.

אלעד שוורץ:

זה גם טוב,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הנה,

ענת צ'רבינסקי:

כן.

אלעד שוורץ:

זה גם טוב,

אמי ארבל:

והשאר יהיה ממוצע.

אלעד שוורץ:

80%, 80% שהממוצע יהיה 100. בלי הקטנות.

אמי ארבל:

זה נותן מענה למה שאתם אומרים.

ענת צ'רבינסקי:

אז אנחנו נבדוק את זה. אבל אני אגיד לכם משהו,

אלעד שוורץ:

זה יכול להיות.

ענת צ'רבינסקי:

אתם בעצם אומרים, לכם יש מדיניות עירונית, והמדיניות העירונית היא מדברת על דירות של 100 מטר בכל העיר, וזה בסדר גמור המדיניות.

אליעזר ראובברגר:

עוד פעם, ממוצע.

ענת צ'רבינסקי:

ממוצע.

אליעזר ראובברגר:

זאת אומרת, זה לא שלא יהיה לך חמש ושש דירות של 120 ויותר מרווחות.

ענת צ'רבינסקי:

לגמרי.

אליעזר ראובברגר:

יהיה לך,

ענת צ'רבינסקי:

לגמרי.

אליעזר ראובברגר:

זה ממוצע.

ענת צ'רבינסקי:

אבל אתה מסכים איתי, כבוד היושב ראש שהתכנית הזאתי, אנחנו עכשיו, יש לנו תכניות ענק בירושלים, אחת מהם בסטריפ, אחת התחדשות עירונית. אתה מסכים שהאוכלוסייה הזאתי היא אוכלוסייה עם מענה וצרכים אחרים. המגזר החרדי, אנחנו נכנסנו לזה,

דובר:

הוא מכיר קצת.

ענת צ'רבינסקי:

הוא מכיר, אבל הוא צריך להכיר את הדרישות הרבה יותר מאיתנו, אתה צריך לבקש את זה, לא אני, אתה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני גר בדירה של 105 מטר כבר כמה עשרות שנים עם חמישה ילדים הייתי שם, היום כבר, איך אומרים, כולם פרחו מהקן. לא היה לי צפוף מי יודע מה, גם לא היה לי מרווח אבל הייתי שם. היה לי בסדר וסביר,

הילה בכר:

זה גם ממוצע מקובל בעיר.

אליעזר ראוכברגר:

בואי, בסוף, אל תשכחי שיש פה גם יכולת מכירה. ענת,

ענת צ'רבינסקי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אל תשכחי שיש פה גם יכולת מכירה מבחינת המסוגלות שלכם למכור. ככל שהדירות יותר גדולות אז אתם פונים לאנשים בעלי יכולת כלכלית יותר גבוהה. לא כולם במגזר החרדי בעלי יכולת כלכלית גבוהה. יש זוגות צעירים, יש משפרי דיור, יש כאלה שימכרו,

ענת צ'רבינסקי:

בסדר, בגלל זה אנחנו רוצים להשאיר טווחים.

אליעזר ראוכברגר:

אז לכן דיברנו על ממוצע.

דובר:

ממוצע.

אליעזר ראוכברגר:

ממוצע. ממוצע זה אומר שיהיה לך גם 80 וגם 120, גם 75 וגם 130.

אלעד שוורץ:

לא, זה ברור. מה שאמרנו זה ש-, דווקא ההצעה של אמי נראה לי טובה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא שמעתי אותה, הוא לחש את זה.

ענת צ'רבינסקי:

אמי,

אלעד שוורץ:

אז מה שאמי הציע זה שה-20% של הדירות הקטנות לא ייכנסו בתוך הממוצע של ה-100.

אמי ארבל:

אמרת, 20% יהיה 55 מטר, וכל השאר יהיה ממוצע 100.

אלעד שוורץ:

וה-80% יהיה ממוצע 100.

ענת צ'רבינסקי:

אה.

אלעד שוורץ:

וזה נותן לנו להגיע לדירות הגדולות.

אריאל גולן:

זה מחולק לסעיפים גם עכשיו.

אמי ארבל:

בסדר, אבל זה לא מובן אם זה כולל את זה או לא כולל את זה.

ענת צ'רבינסקי:

זה מקובל, זה אפשר לעשות.

אמי ארבל:

נראה לי שזה פתיר,

ענת צ'רבינסקי:

כן.

אמי ארבל:

זה נכון.

אלעד שוורץ:

אחרת, אם הכל ממוצע 100,

אליעזר ראוכברגר:

ואז אנחנו לא מדברים על ה-10-10 או 100,

אלעד שוורץ:

כן, כן.

ענת צ'רבינסקי:

לא מדברים.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו חוזרים להצעה של ה-,

ישראל קלרמן:

לייזר, וגדולות בכלל לא?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. מה?

ישראל קלרמן:

גדולות בכלל לא?

אמי ארבל:

זה בסדר, זה נראה לי סביר.

ישראל קלרמן:

... משפרי דיור, גדולות בכלל לא?

יהודה פרוידינגר:

זה בסדר, זה נשמע הגיוני.

ישראל קלרמן:

מה,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, זה כולל, שניה, אמי,

ישראל קלרמן:

אמי,

ענת צ'רבינסקי:

אמי, השאלה אם אנחנו יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, זה כולל דיוריות?

אריאל גולן:

לא כתוב פה דיוריות.

אליעזר ראוכברגר:

שניה.

ענת צ'רבינסקי:

... בודק את זה איתכם אם זה 25 או 15.

אליעזר ראוכברגר:

הדיוריות זה בנוסף.

אלעד שוורץ:

לא, 20% זה 20%.

ישראל קלרמן:

אמי, וגדולות בכלל לא?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, דיוריות זה בנוסף?

הילה בכר:

כן, זה אבל צריך אולי להגביל לדירות שהם ב-120,

אליעזר ראוכברגר:

אז הנה, גם דיוריות בנוסף, זה גם נותן לך עוד,

אמי ארבל:

הם הבינו שכרגע, אנחנו ביקשנו שהממוצע יהיה 100 מטר, שזה סביר והגיוני.

הילה בכר:

כמה דירות יש ... ?

אמי ארבל:

הם אומרים, בגלל הדירות של ה-55 מטר שמטה את זה למטה, אז הממוצע הוא לא טוב לי. לכן אמרתי, נגיד 25%,

חיים כהן:

הממוצע יהיה 100, לא קשור ל-20%.

ענת צ'רבינסקי:

כן.

אמי ארבל:

20% יהיה 55 והשאר יהיה ממוצע 100.

אלעד שוורץ:

זאת אומרת,

ישראל קלרמן:

... גדולות לא יהיה בכלל?

דובר:

יהיה,

ענת צ'רבינסקי:

אמי, אמי,

אמי ארבל:

יהיה חלק 60, חלק 70, חלק 120.

ישראל קלרמן:

לא, מעל 100.

חיים כהן:

גם יהיה לך.

ישראל קלרמן:

אה, זה ממוצע.

חיים כהן:

ממוצע.

אריאל גולן:

אמי, זה מה שכתוב,

אריאל גולן:

אבל ...

אמי ארבל:

... את זה רק.

ענת צ'רבינסקי:

בדיוק.

ישראל קלרמן:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

יהיה ממוצע 100, אבל זה 100 מתוך 80 ולא 100 מתוך 100.

צביקה אסולין:

רגע, אמי,

ענת צ'רבינסקי:

הוא מוריד את הדירות הקטנות מהממוצע,

אליעזר ראוכברגר:

זה 100 מתוך 80 ולא 100 מתוך 100.

אריאל גולן:

תקשיבי,

אליעזר ראוכברגר:

זה מינימום ... ,

צביקה אסולין:

זה הממוצע.

אריאל גולן:

סעיף 5.10 , 20% יחידות דיור עד 55 מטר,

צביקה אסולין:

זה ממוצע.

אליעזר ראוכברגר:

... יישאר,

אריאל גולן:

ויש עוד סעיף בנפרד,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אריאל גולן:

100 מטר ממוצע.

אליעזר ראוכברגר:

זה מהשאר, לא מה-

אריאל גולן:

זה נכון, כמו שכתוב.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר. ונוסיף שזה לא כולל דיוריות.

אריאל גולן:

לא צריך להוסיף, אולי בתקנות כתוב דיוריות, פה לא כתוב דיוריות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. טוב, עוד מה? ענת, עוד מה?

ענת צ'רבינסקי:

לא, אבל ה-55 זה קטן מדי, אנחנו צריכים להגיע לדירות האלה שיהיו יותר גדולות, ה-20% האלה.

הילה בכר:

55 זה עיקרי.

דוברת:

עיקרי פלוס ממ"ד אז זה 55 ו-,

אליעזר ראוכברגר:

עיקרי פלוס ממ"ד,

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו,

דנה וייל:

עיקרי פלוס ממ"ד,

אריאל גולן:

זה 57 מטר, נו מה.

הילה בכר:

ואז זה כבר דירות,

ענת צ'רבינסקי:

67, הדירות הקטנות צריכות להיות 55 פלוס ממ"ד.

צביקה אסולין:

67 מטר?

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו רוצים אותם יותר. אנחנו רוצים אותם כאילו 62.

הילה בכר:

זה, תקבלי בסוף.

ענת צ'רבינסקי:

75 רצינו אותם בתמהיל שלנו.

אליעזר ראובברגר:

ענת, עוד משהו?

צביקה אסולין:

לא, למה לא 70 מטר?

ענת צ'רבינסקי:

פלוס ממ"ד.

הילה בכר:

כי אנחנו רוצים לייצר,

ענת צ'רבינסקי:

נכון, זה מה שאנחנו רוצים, והם אומרים שלא.

הילה בכר:

זה מה שנהוג היום, זה תמ"א 35 מבקשת, לייצר מלאי יחידות,

ענת צ'רבינסקי:

יש לה גמישות.

הילה בכר:

נכון, אנחנו מכירים, אבל,

ענת צ'רבינסקי:

אז אנחנו מבקשים.

הילה בכר:

אוקי, בקשתכם נשמעה.

אליעזר ראוכברגר:

נעשה את זה אחר כך. עוד משהו?

ענת צ'רבינסקי:

רק הנושא שהעלתה הילה וגם כולם פה לגבי השטחים החומים במיקום שלהם, זה בכפוף כמובן לכל
הבדיקות, אנחנו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

ענת צ'רבינסקי:

מעדיפים לשמור את הגמישות,

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אוקי,

ענת צ'רבינסקי:

בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

ואת יכולה להגיע לתודות.

ענת צ'רבינסקי:

אז עכשיו אני רוצה להגיע לתודות, ואני רוצה להגיד, אנחנו, אמרתי שנתיים וחצי בתהליך הזה
ועשינו עבודה מול אנשי העירייה, גם אנשים שהיו, גם אנשים שעכשיו נמצאים, ואני בטוחה שנגיע
לתכנית מצוינת. אנחנו מחויבים, כמו שאמרת, להתחיל לבנות כבר, ואנחנו, עכשיו יש לנו את השלב

במחוזית אבל אנחנו מבחינתנו עם כוונות מאד גדולות להיכנס פה עכשיו בכל נושא הפיתוח. דיברת, הילה, על שלביות.

הילה בכר:

כן.

ענת צ'רבינסקי:

יש פה הרבה נושאים של שלביות בעיקר שייוולדו מהקרקע, מהפיתוח, במה דרוש לפיתוח הקרקע. ויש פה משמעויות גם כספיות מאד מאד גדולות ואנחנו נכונים להם, לאתגרים האלה. אז תודה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. תודה רבה לכולם.

אלעד שוורץ:

תודה רבה לכולם.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו ניכנס לדיון פנימי. תודה.

צביקה אסולין:

מה עם הממוצע, אמי?

אמי ארבל:

מה?

צביקה אסולין:

מה עם הממוצע?

הילה בכר:

תיכף נדון בו.

אמי ארבל:

זה כמו זה שטבע בבריקה שהגובה הממוצע שלו הוא 10 ס"מ.

צביקה אסולין:

בוא, עכשיו אתה,

שלי ברעם:

תודה רבה.

הילה בכר:

ביי, תודה.

דובר:

ביי.

אליעזר ראוכברגר:

תודה לכולם.

צביקה אסולין:

לייזר, אנחנו נעשה את הדיון הפנימי ... , שואל בשביל חבר.

(מדברים ביחד)

ענת צ'רבינסקי:

תודה רבה לכם, תודה לכולם, להתראות. ביי, להתראות.

אלעד שוורץ:

... הצוות שלכם דחוף, ולהביא לכם את החומרים.

אליעזר ראוכברגר:

חברים, אנחנו רוצים להיכנס לדיון פנימי.

הילה בכר:

מה זה, עברת לממתקים?

אריאל גולן:

זה שאריות מפורים.

הילה בכר:

מה זה, השאריות מפורים ימשיכו עכשיו לעוד שנה.

אריאל גולן:

כל שנה שעברה ... ,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

חברים, בואו, אנחנו רוצים להיכנס לדיון פנימי. שלום שלום.

אלעד שוורץ:

להתראות, חברים. תודה רבה, להתראות.

יוחנן וייצמן:

לא, ראש העיר צעק עליי שאני ראש הנחש ואני ... את כל הבוקר ואני הלכתי לתקשורת להגיד ש-

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

יוחנן וייצמן:

חביליו כתב בזהו,

אליעזר ראוכברגר:

בואו, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

שוויצמן אומר ש ... ראש העיר.

אליעזר ראוכברגר:

יואל, יאללה.

חיים כהן:

... ,

יוחנן וייצמן:

אה, אז ראש העיר צדק.

אליעזר ראוכברגר:

חברים.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז לפחות הוא לא המציא.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו יכולים להיכנס לדיון פנימי? אנחנו רוצים להיכנס לדיון הפנימי ויאכלו תוך כדי. קדימה.

הילה בכר:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, הלאה.

הילה בכר:

אוקי, אז קודם כל אנחנו מברכים על תכנית חשובה ומשמעותית של פינוי, אבל יש לנו, היה לנו לא מעט הערות במובן הפרוגרמתי.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

הילה בכר:

אתה רוצה שנקפוץ ישר למה שהם ביקשו? כי נראה לי יש פה איבוד קשב וריכוז רציני.

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

דברי, דברי,

יוחנן וייצמן:

אני איתך.

אליעזר ראוכברגר:

אני מקשיב, אני מקשיב.

אמי ארבל:

אי אפשר להילחם באוכל.

אליעזר ראוכברגר:

אני מקשיב.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

אי אפשר להילחם באוכל.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

הילה בכר:

כן.

אמי ארבל:

אז בוא נעשה אחרי האוכל. לא?

הילה בכר:

אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

למה? אבל לדבר באוכל אפשר.

הילה בכר:

אפשר, אפשר. אם הם יהיו יותר מרוכזים אז כן,

אמי ארבל:

נראה לי פחות.

הילה בכר:

למרות שזה שלב להכניס פה את הסיפור עם הכביש וזה ... ,
(צוחקים)

הילה בכר:

זה הכל מוקלט.

אמי ארבל:

אגב, אני חייב להגיד שהעניין הזה של ה-,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

סקר טבע שפתאום המשרד נזכר לבקש,

אליעזר ראוכברגר:

נראה לי

חיים כהן:

לא, אולי צריך ... ,

הילה בכר:

לא,

אמי ארבל:

נכון, אבל אז ההחלטה עכשיו היא קצת ... ,

יוחנן וייצמן:

אבל זה התכנית ש-,

אמי ארבל:

גם בתכנית שלנו עשינו,

יוחנן וייצמן:

יש פה בעיה,

אמי ארבל:

גם בתכנית של הפארק בתעש אנחנו קיבלנו החלטה ואז הגיע ... אמר, אני רוצה תסקיר השפעה על הסביבה, וזה עיכב את זה עכשיו בשנה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בוא, בוא,

יוחנן וייצמן:

תסקיר זה בעיה, לא, אנחנו מדברים על תסקיר או אנחנו מדברים על סקר טבע?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, נעשה הפסקה, אמי?

אמי ארבל:

כן.

דובר:

כן, כן.

(הפסקת ההקלטה)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, חזרנו מהפסקת צהרים,

יוחנן וייצמן:

אפשר, אדוני היושב ראש?

אליעזר ראוכברגר:

ותפילת מנחה. רגע, תן רק להגיד שחזרנו, שהפעלנו את ההקלטה. מה קרה? אמרת לי שלקחת ריטלין.

יוחנן וייצמן:

לא לקחתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא לקחת, עכשיו אני מבין למה צעקו עליך. כן, מה אתה רוצה להגיד?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה רק להקריא למה, בזיז היה פה,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, נו, עזוב את השטויות שלך. תן להילה,

הילה בכר:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עכשיו לא בחסבון, אנחנו עכשיו בהר נוף.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מבקש רשות דיבור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אנחנו חוזרים לתכנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה, להר נוף?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו רוצים לסיים את היום הזה.

הילה בכר:

טוב, אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו חוזרים לתכנית 1203728 בהר נוף שהיינו בדיון,

הילה בכר:

בהמלצת מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:

במשך כשעתיים עד ההפסקה ועכשיו אנחנו בדיון הפנימי של התכנית הזאת. בבקשה, הילה בכר.

הילה בכר:

כן, תודה. אז אני כן רוצה להגיד כמה מילים על המלצת מהנדס העיר בנושאים שעלו פה כשהם הציגו את התכנית וגם נתייחס לנושאים שהם העלו כשהם ביקשו לשנות. אז קודם כל יש פה את העניין של שלביות הביצוע, אנחנו מדברים על זה בסעיף הראשון, היא דרמטית, היא גדולה, יש פה נושאים סביבתיים כבדי משקל שיהיה צריך לתת עליהם את הדעת. צריך לחשוב איך עושים את זה בשלבים, זה לא יבנו את ה-1,900 האלה בהינף אחד. צריך יהיה פה לפרט, להבין את זה, וביקשנו תיאום איתנו. זו תכנית שאנחנו לא נוכל בשום,

אליעזר ראוכברגר:

את מדברת על השלביות ביצוע, לא מדברת על השלביות ביצוע של היחידות דיור,

הילה בכר:

לא, אני מדברת,

אליעזר ראוכברגר:

על השלביות ביצוע,

הילה בכר:

של כל התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

מול מבני הציבור.

הילה בכר:

לא, אני מדברת על זה שצריך להקים פה כבישים חדשים, אני מדברת על זה שצריך,

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

הילה בכר:

מבני ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא חושב שהם הולכים לבנות יחידות דיור בלי שיהיה כביש גישה לבן אדם להגיע הביתה שלו.

הילה בכר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא יעשה?

הילה בכר:

אבל זה שלושה כבישים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה בוודאי,

הילה בכר:

ושטחי חינוך במקביל.

אליעזר ראוכברגר:

זה, זה הסיפור.

הילה בכר:

גם, גם, גם.

אליעזר ראוכברגר:

הכביש זה אינטרס שלהם.

הילה בכר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

מבני החינוך, יותר אינטרס שלנו. להם, מה אכפת להם שיהיה קרוואנים, שיהיה אוהלים, שיהיה לא יודע מה, שיהיה גיפה. הוא מחר הכניס לתיק שלו את הכסף.

צביקה אסולין:

אי אפשר להתנות את זה?

אליעזר ראוכברגר:

לעומת הכביש, בן אדם לא ישלם לו, כביש אלף הוא לא יקבל טופס 4, ובית אם בן אדם לא יוכל להגיע לדירה שלו הוא לא ישלם לו,

הילה בכר:

נכון, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה אינטרס שלהם. אני מדבר על האינטרס שלנו כמייצגי הציבור.

אמי ארבל:

אתה יכול לקבוע איזשהו ... , כן,

הילה בכר:

דבר שני זה שאנחנו אמרנו,

אמי ארבל:

אתה יכול הכל.

צביקה אסולין:

רגע, שניה, שניה, הילה,

הילה בכר:

כן.

אמי ארבל:

אתה יכול הכל.

צביקה אסולין:

שאלתי את אמי, אני רוצה שיהיה כתוב, השאלה אם זה אפשרי חוקית.

הילה בכר:

אתה יכול לקבוע שלביות ביצוע, פשוט אנחנו לא יודעים עדיין מה יהיה,

צביקה אסולין:

לא, להגיד להם, קודם תבנו בית ספר, אחר כך תבנו.

הילה בכר:

לא, אין בעיה, אבל יש פה כמה בתי ספר ויש פה,

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, שהם יבנו?

צביקה אסולין:

לא,

אמי ארבל:

לא, לא שהם יבנו,

אליעזר ראוכברגר:

שהם יבנו?

אמי ארבל:

שמישהו יבנה.

אריאל גולן:

אבל זה באחריות העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין,

צביקה אסולין:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

אין בית ספר מבונה.

צביקה אסולין:

אין בעיה. זה באחריות העירייה?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

כן.

צביקה אסולין:

שהעירייה תבנה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון .

הילה בכר:

לא, בסדר,

צביקה אסולין:

לא, לא,

אמי ארבל:

אני אגיד לך מה הבעיה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה שלביות הביצוע שהיא מדברת.

אמי ארבל:

הבעיה ... מול משרד החינוך. כשאתה בא למשרד החינוך ואתה רוצה תקציב לבית ספר אומרים לך, אין אנשים, לא צריך בית ספר. נשבע לך.

הילה בכר:

אז זה חייב להיות צד בצד עם היתרים.

אליעזר ראובברגר:

מצד שני, מצד שני ברגע שעושים פריסייל,

יוסי חביליו:

רגע, איזה זה?

אליעזר ראובברגר:

ומוכרים אז אתה כבר יודע מה יש, אתה יכול לעבוד יותר עם היזם,

יהודה פרוידינגר:

הר נוף .

אליעזר ראובברגר:

אתה אומר לו, תשמע, קנו פה, סתם לצורך השיחה, 100 יחידות דיור, וב-100 יחידות דיור האלה יש משפחות, כך וכך גילאי 3, כך וכך גילאי 8, כך וכך,

יוסי חביליו:

עדיין בהר נוף?

אליעזר ראובברגר:

גילאי על יסודי.

יהודה פרוידינגר:

בדיון הפנימי.

הילה בכר:

לא, אני חושבת שאין שום בעיה לעשות את זה. דבר שני זה, הנושא השני החשוב זה כל הנושא של הצרכי ציבור . אנחנו כבר אמרנו, התכנית מציעה היקף משמעותי של יחידות דיור, אנחנו לא יודעים אם הביטול של השטחים החומים מצליח לתת, וההפרשות המבונות, שהם לא מצליחים לתת היקף כמו שנדרש, יינתן הכל בחום אם זה אפשרי, אז אנחנו ביקשנו כן שיוכחו את זה, שיהיה צריך, שיהיה אפשר להעביר את כל שטחי הציבור מההפרשות המבונות לשטחים החומים מבלי שזה יפגע באיכות התכנון, הם צריכים עוד להוכיח את זה. אנחנו כן ביקשנו שכמעט בכל בניין בקומת הכניסה בהפרשות המבונות יוצעו שטחי הציבור הנדרשים. אנחנו כן ביקשנו לעניין השצ"פים גם שטחים פתוחים יש לנו קצת בעיה לתת מענה להיקף יחידות הדיור המבוקש, אז אנחנו כן ביקשנו את מה

שהם הסבירו, את הביטול של כמה שטחים חומים קטנים, את המנהרה הזאת שמאפשרת גישה ישירה, הגדלת שצ"פים, הם הציגו את זה אז זה מקובל עלינו, הבאנו לידי ביטוי את זה בהמלצה. ובמקביל גם ביקשנו את הצמצום של יחידות הדיור מ-100 עיקרי, מ-110,

אמי ארבל:

גודל, גודל דירה.

הילה בכר:

מה?

אריאל גולן:

...

אמי ארבל:

גודל,

הילה בכר:

גודל יחידת דיור ממוצע בכלל שטח התכנית ל-100 עיקרי וממ"ד כי אנחנו סבורים שהדבר הזה יאפשר גם יחידות דיור בגדלים שאנחנו, נהוגים בעיר, וגם במקביל לתוספת שטחים פתוחים יאפשר גם עוד שטחים,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה את רוצה לעשות עם זה?

הילה בכר:

אני רק מספרת מה כתוב בהמלצה, בעיקרי הדברים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמרת 100 מטר עיקרי,

הילה בכר:

אה, לגבי מה שהם ביקשו?

אליעזר ראוכברגר:

לא, את אמרת 100 מטר עיקרי פלוס ממ"ד.

הילה בכר:

כן. הם ביקשו 100,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו דיברנו על 100 מטר כולל ממ"ד.

הילה בכר:

לא, הם ביקשו 100 עיקרי,

אליעזר ראוכברגר:

פלוס.

הילה בכר:

ובנוסף לזה ממ"ד.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

הילה בכר:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו שינינו,

הילה בכר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ל-100 כולל.

הילה בכר:

אז זה מה שאמרתי, שזה מאפשר,

יהודה פרוידינגר:

אבל לא כולל בממוצע את הדירות שמתחת ל-55.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, לא, לא,

הילה בכר:

רגע, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

זה עכשיו התפתח בדיון. אני מדבר מה שיש בתוך ההמלצה.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו בוא נשנה,

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

נקיים דיון ונראה,

הילה בכר:

רגע, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אם לעשות את השינויים המבוקשים.

אריאל גולן:

לא, אבל תראי את ההמלצה, יש שמה פלוס, כאילו, פלוס ממ"ד, אז כאילו,

הילה בכר:

55 עיקרי פלוס ממ"ד, זה ... ,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אריאל גולן:

יפה, וגם לפני כן גם כן כתבת שאתם רוצים 100 פלוס, לא 100 כולל.

הילה בכר:

ביקשנו לצמצם ל-100 עיקרי, הבנתי,

אריאל גולן:

הפלוס פה הוא טעות.

הילה בכר:

אז אנחנו נבהיר את זה ב ...,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אתה ממילא משנה עכשיו.

הילה בכר:

כן.

אריאל גולן:

כן, כן, בסדר.

הילה בכר:

אוקי, אז זה לעניין שטחי הציבור פה, אם אנחנו כבר בעניין יחידות דיור, אליעזר, אפשר לבוא ולהגיד את זה. אנחנו גם חושבים ש-, הם כתבו שיתאפשר פה דיוריות, גם דיוריות אפשר להגביל רק 20% מיחידות הדיור בתכנית שזה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה הם כתבו את זה?

הילה בכר:

הם כתבו שיתאפשר תוספת דיוריות,

אליעזר ראוכברגר:

איפה הם כתבו?

אמי ארבל:

בתקנון.

הילה בכר:

הם כתבו בתקנון.

אריאל גולן:

... בתקנון.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

הילה בכר:

אבל הם לא הגבילו לכמה, אז אני אגיד מה שנהוג. נהוג היקף של כ-20% משטח התכנית, וליחידות דיור שגדולות מ-120 כדי, כאילו, אי אפשר לעשות, אתה יודע, דירה של נגיד 50, לחצות אותה לשתיים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל דירה של 100 כן אולי, להוסיף,

הילה בכר:

אז אפשר מ-100.

אליעזר ראוכברגר:

מ-100.

הילה בכר:

דירות מ-100 ומעלה.

אליעזר ראוכברגר:

מ-100 ומעלה, ושזה לא בתוך החשבון של ה-100 או ה-120 אלא בנוסף.

הילה בכר:

אבל זה לקחת דירה כאילו נגיד בגודל של 100 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

דירה של 100, ולהוסיף על זה דיורית.

הילה בכר:

לא, בדרך כלל מה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא חלק מה-100.

אמי ארבל:

זה חלק, זה כן חלק.

הילה בכר:

חלק מה-100.

יהודה פרוידינגר:

לא, ... מפצלים,

אמי ארבל:

דיורית תמיד זה חלק מהדירה.

יהודה פרוידינגר:

לא?

אליעזר ראוכברגר:

כן, היא חלק מהדירה,

יהודה פרוידינגר:

הייתה דירה של 120 ואתה מפצל אותה ל-100 ו-20.

אמי ארבל:

נכון, מפצלים את הדיורית.

הילה בכר:

כאילו, הדיורית היא הרי תחת אותו בית.

יהודה פרוידינגר:

אתה מפצל את הדיורית מהעיקרי. אתה לא בונה תוספת.

אמי ארבל:

לא, זה לא תוספת,

הילה בכר:

לא, אבל אז זה יהיה לך דירות של 100, נגיד 150. אתה מבין? נגיד דיורית,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא דירה של 150, זה דירה של 150 על הנייר אבל זה בעצם דיורית.

הילה בכר:

נכון, היא על הנייר, אז יהיה להם, טוב,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נאמר ככה, לשימוש שלך זה יישאר ה-120 לצורך העניין,

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

ומי שישתמש בדיורית, אם את מביאה לשמה את הדיורית שלך שיהיו או כל מה שנועד הדיורית, זה עוד 25-30, לא יודע כמה.

הילה בכר:

כן. אז הדיוריות יהיו, הם יעשו את החשבון שלהם לאיזה דירות זה מתאים, לגדולות יותר, קטנות יותר, בינוניות, אבל אנחנו אומרים, זה יהיה 20% מסך הדירות והגודל של דיורית יהיה בין 25 ל-50 מ"ר. זה כאילו דברים שמינהל התכנון כותב.

אמי ארבל:

לפי ההנחיות הרגילות.

הילה בכר:

כן. עכשיו, אם אתם רוצים שניה לדבר על העניין של הממוצע אז אפשר גם, שניה, נדבר עליו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה שהצעתם פה,

הילה בכר:

מה שהצענו.

אליעזר ראוכברגר:

שזה מקובל עליכם,

הילה בכר:

ש-80%, מה שאמי הציע, שזה 80%,

אליעזר ראוכברגר:

מה שמקובל עליכם מקובל עליי,

הילה בכר:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה הצעה טובה.

הילה בכר:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

שיחיה,

הילה בכר:

80% מסך הדירות בשטח ממוצע של 100 עיקרי וממ"ד, והיתרה ב-55. הם לא רצו את ה-55 אבל,
אם זה 55 עיקרי לדעתי,

אמי ארבל:

מה אתה חושב מבחינת דירות 55 מטר?

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שיש צורך, אולי לא 20%, אולי לעשות 10% 55 ועוד 10%,

הילה בכר:

80.

אליעזר ראוכברגר:

70.

הילה בכר:

או 80.

אליעזר ראוכברגר:

80, כן, 70, 75. זה דירת שלושה חדרים יפה. יש ביקוש לדירת שלושה חדרים.

הילה בכר:

55 זה יהיה עיקרי וממ"ד.

אריאל גולן:

יש מחסור של דירות שלושה חדרים בהר נוף.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, שמעת?

אריאל גולן:

יש מחסור.

אליעזר ראוכברגר:

יש מחסור של דירות שלושה חדרים.

הילה בכר:

אבל זה יהיה עיקרי אבל וממ"ד.

אריאל גולן:

רק בשאולזון קצת יש.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

רק קצת בשאלון יש אולי דירות שלושה חדרים.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אבל יש ביקוש, יש ביקוש.

הילה בכר:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

אז 10% 55 ועוד 10% של 80. בסדר.

הילה בכר:

דבר נוסף, טוב, זה לגבי יחידות הדיור והשטחים הציבוריים והפתוחים. עכשיו לגבי התנועה, עלה הנושא של הכביש. אני חושבת שאנחנו יכולים,

אמי ארבל:

רגע, רק לפני זה. כן קשרנו לצורך העניין בין הנושא של ... השצ"פים,

אליעזר ראוכברגר:

של?

אמי ארבל:

אנחנו ביקשנו בעצם לבטל כמה בניינים כדי להגדיל את השצ"פים בצורה משמעותית.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמי ארבל:

ופועל יוצא של הביטול של יחידות הדיור האלה והקטנה של יחידות הדיור, הגודל הממוצע שאמרנו, זה משאיר את זה פחות או יותר באותו מספר יחידות דיור, זה לא מקטין את זה בצורה משמעותית.

הילה בכר:

כן, כתבנו ש ... כ-1,800, אולי יותר, הם יצטרכו לעשות את החישוב, אבל אנחנו נשארים על אותו היקף יחידות דיור שהם ביקשו. עכשיו, לגבי הכביש. אני כן חושבת שאנחנו יכולים לבקש את זה לבחינה, כי אנחנו לא קיבלנו, לדעתי לא קיבלנו פה תשובות מספקות חוץ מתחבורה ציבורית שזה בסופו של דבר כשאנחנו עושים את המאזן מול הפגיעה בטבע, ביער, עם כביש נורא מאסיבי שמגיע לשכונה לבין השימוש בתחבורה ציבורית שיכול להיתמך בכבישים אחרים, אני חושבת שאולי כן נכון להעלות את זה לבחינה נוספת, לא כעובדות, אנחנו כן היינו רוצים לבדוק את זה.

אליעזר ראוכברגר:

וגם את מה שאנחנו דיברנו,

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

שהאפשרות ... תחבורה ציבורית,

יהודה פרוידינגר:

להתחבר ללמטה.

אליעזר ראוכברגר:

זה דרך הכביש התחתון,

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

חזקיהו רבין.

הילה בכר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אין שום יכולת ... , דרך אגב ... תחבורה ציבורית זה, מי שאומר את זה לא מכיר את השטח, פשוט לא מכיר את הרחוב.

הילה בכר:

וגם אנשים לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני במקרה תושב השכונה, איך אומרים? אדם מכיר את הבית שלו, יודע מה אפשר ומה אי אפשר. יודע אם ברוחב כזה של דלת אפשר להעביר מקרר כזה או אי אפשר להעביר מקרר כזה. בואי, יש מציאות.

אריאל גולן:

אבל עוד משהו, לייזר, ... לא לוקח את זה ברצינות,

אליעזר ראוכברגר:

... הר נוף, אם יעשו פינוי בינוי אולי יהיה אפשרי.

אמי ארבל:

היום באגסי לא נוסעת תחבורה ציבורית?

אריאל גולן:

לא, לא נוסעת תחבורה ציבורית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין שם היום. בקושי נוסע שמה,

אמי ארבל:

... בקצנלבוגן?

אליעזר ראוכברגר:

ברחוב עצמו, לא,

עמנואל זלטס:

לא, שאולזון וחי טייב.

אמי ארבל:

לא, ... אני שואל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, שאולזון, קצנלבוגן וחי טייב. זה מה שנוסע, ורוזנטל, או איך שקוראים,

אריאל גולן:

ניסים, רוזנטל,

אליעזר ראוכברגר:

ניסים, רוזנטל,

הילה בכר:

זאת אומרת שאם ייסע אוטובוס מלמטה, עדיין יהיה מענה.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, עכשיו בוא, רגע, שניה, גם תחבורה פרטית בקצוות,

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בקושי עוברת. באמצע הכביש הוא רחב, נחמד, יפה. בקצוות, זאת אומרת, בכניסה מקצה,

אריאל גולן:

... קצנלבוגן 1, קצנלבוגן 2. שתי כניסות,

הילה בכר:

רואים כמה ...

אליעזר ראוכברגר:

בכניסה כאן ובכניסה בצד השני איפה שבית הכנסת,

אריאל גולן:

יחווה דעת.

אליעזר ראוכברגר:

של הרב הראשי, יחווה דעת. שני המקומות האלו, לא עוברים שתי מכוניות ביחד. זה תמיד שמה פקקים, תזוז, תעלה על המדרכה. זהו. ובצד ההוא יש מעונות יום, ו-,

הילה בכר:

אז זה נשמע,

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד מבין מה המציאות. ... יש מעונות יום ובצד ההוא יש לו רק בית כנסת אחד, יש שמה אחד, שניים, שלושה בתי כנסת, בלי עין הרע כל אחד עמוס במתפללים, והוא אמר לבטל חניות. זה לא מעניין אותי חניות,

אריאל גולן:

כי החניות זה בפנימיים.

אליעזר ראוכברגר:

כי החניות האלו פנימיות.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הן פנימיות.

אריאל גולן:

לא, גם,

אליעזר ראוכברגר:

הן לא על הרחוב. החניות הן לא ככה, הן בניצב פנימה, כשאתה עולה כזה חצי על המדרכה.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

שאגב, שאגב, צריך שם, יש שם, מחלקים דוחות.

אריאל גולן:

זה רק לתושבים בשעות מסוימות.

אליעזר ראוכברגר:

מה? יש, בשעות מסוימות מחלקים לתושבים כי התושבים טענו שזה רחוב חניה, רחוב פרטי. חכי, אני אומר לך, ... גם עוד יהיה לנו צרות.

אריאל גולן:

אני יודע אתה לא רוצה להכניס את זה, אבל כן הוא הראה לי ש-,

הילה בכר:

לא רוצה להכניס מה?

אריאל גולן:

מבטל את השטח החום, הגישה היום,

אליעזר ראובברגר:

לא, אני לא אמרתי שלא, אני לא אכפת לי להכניס, אבל לא זה חזות הכל.

אריאל גולן:

לא משנה, ברור שלא.

אליעזר ראובברגר:

שלא ייפגע,

אריאל גולן:

שלא ייפגע השטח החום.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא שלא ייפגע השטח החום, שלא ייפגע בית הכנסת,

אמי ארבל:

לא, אם אתה לא עושה את הכביש אז אין שום בעיה.

אליעזר ראובברגר:

אריאל, שלא ייפגע,

הילה בכר:

אם אנחנו לא עושים את הכביש הזה,

אריאל גולן:

שלא ייפגע השטח החום,

הילה בכר:

אז זה בכלל לא מתקרב,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא,

אריאל גולן:

... את הירוקים גם של ה-,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בעד לבטל,

אריאל גולן:

... תכנוני.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בעד לבטל את הכביש בגלל שאני רוצה את זה בשביל הרכב הפרטי .

הילה בכר:

אתה לא בעד לבטל את הכביש?

אליעזר ראוכברגר:

לא. אני רוצה,

הילה בכר:

בשביל רכב פרטי?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, בוודאי,

הילה בכר:

אבל יש לך מלמטה,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי. בסדר,

הילה בכר:

אבל אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

אנשים רוצים ללכת לשכונה,

הילה בכר:

המחיר.

אליעזר ראוכברגר:

אנשים רוצים להגיע לתוך השכונה.

הילה בכר:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, מה שהוא אומר, אני אומר, לא שלא לפגוע בשטח החום, שלא ייפגע בתי הכנסת שקיבלו שם הקצאות. ... ,

אריאל גולן:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

כן. זה הכל.

אמי ארבל:

איך אבל?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

איך?

אריאל גולן:

לא יודע, ... ,

אליעזר ראוכברגר:

אם ההקצאות הן לא על כל השטח החום אז למה צריך לפגוע בשטח החום?

אריאל גולן:

יש נספח בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

אם ההקצאות, כן,

אמי ארבל:

אני מניח ש-,

אליעזר ראוכברגר:

יש תשריט של ההקצאה, כשיש הקצאה, יש תשריט.

אמי ארבל:

ש ... המגרש אבל.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, יש, לא, לא בטוח שנתנו על כל המגרש. אם המגרש החום הוא ככה,

אמי ארבל:

זה מגרש קטן.

אליעזר ראוכברגר:

ובתי הכנסת קיבלו רק כאן, אז בכל זה יש לי פחות מכולם, ופה אני לא רוצה לפגוע. זה הכל.

אמי ארבל:

אבל תראו, כל המגרש החום זה זה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

אמי ארבל:

... זה, זה,

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

אמי ארבל:

והתב"ע היא פה. אה, רגע, פה בכלל זה בחוץ, איך יכול להיות?

אריאל גולן:

לא יודא, לי הוא אמר שזה בפנים,

הילה בכר:

כן.

אריאל גולן:

שזה גורס אותו.

אליעזר ראוכברגר:

הפוך, אמי אמר שזה בחוץ.

אמי ארבל:

שניה. לא, פה זה נראה,

אריאל גולן:

לא, אבל הוא אמר שזה כן גורס אותו.

אליעזר ראוכברגר:

אבל שניה, אם בתי הכנסת,

אמי ארבל:

פה זה נראה בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, אמי,

אמי ארבל:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אם בתי הכנסת קיבלו ככה, פה,

אמי ארבל:

לא, אבל אם זה פה, הבנתי, הבנתי,

אליעזר ראוכברגר:

אחד על השני,

אמי ארבל:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

מה, אז פה אני פחות יש לי עניין,

אמי ארבל:

הבנתי,

אליעזר ראוכברגר:

גם לו יש פחות עניין. אנחנו לא רוצים לפגוע בבתי כנסת.

אריאל גולן:

לא, יש בית כנסת אחד שהוא ממש על אגסי.

אמי ארבל:

שניה, שניה,

אריאל גולן:

כאילו, בזה על אגסי בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

כן. למרות שהוא לא יבנה גם עוד 100 שנה,

אריאל גולן:

עכשיו ... את זה.

אליעזר ראוכברגר:

למרות שהוא לא יבנה גם עוד 100 שנה.

אריאל גולן:

לא, יש אחד שכבר בכלל העמותה שלו לא קיימת.

הילה בכר:

אליעזר,

אריאל גולן:

לא קשור.

הילה בכר:

אני אומרת שאם אנחנו לא בונים את הכביש הזה,

אריאל גולן:

אני אומר לך עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

זה של הבאבא הלבן, נדמה לי.

אריאל גולן:

לא, בסדר, לא,

הילה בכר:

אם אנחנו לא בונים את הכביש הזה אפשר טיפה לרווח שמאלה.

אמי ארבל:

אני מעלה את התשריט של הדירות רגע.

אריאל גולן:

... פה,

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי,

אריאל גולן:

סתם, אני רוצה ... ,

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי. אין לי בעיה.

אמי ארבל:

... זה כן עולה,

אריאל גולן:

אין בעיה, אני לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה החלפה בין הבאבא הלבן לבין זה.

אמי ארבל:

... בתנאי סף זה לא עולה, אבל פה זה כן עולה.

הילה בכר:

איפה?

אמי ארבל:

בתשריט החדש.

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי.

חיים כהן:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, מי שקיבל שמה זה הקצאות מלפני, לפי הערכתי, משהו כמו שמונה,

אריאל גולן:

לפני ... ,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, כשאני פה. כשאני פה.

אריאל גולן:

מה, ... וכאלה?

אליעזר ראובברגר:

כן, זה משהו כמו 10,

אריאל גולן:

2017 הם הגישו את הבקשה להיתר, 2018 חידוש היתר,

אליעזר ראובברגר:

אני פה מ-2013.

אריאל גולן:

אוקי.

אליעזר ראובברגר:

זאת אומרת, זה משהו כמו 2014-2015, 10 שנים. אוקי?

אריאל גולן:

הבאבא הלבן ... 30 מטר היום מתחת וולפסון.

הילה בכר:

אליעזר, השאלה אם אתם מוכנים שזה יהיה לבחינה, הנושא של הכביש.

יהודה פרוידינגר:

או מה?

הילה בכר:

או לא להתייחס, ולהגיד, אני מקבל את הטיעונים שלהם ו-,

יהודה פרוידינגר:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

.... בשביל הכדורסל שילדים משחקים?

יהודה פרוידינגר:

לייזר אומר שבכלל אין היתכנות ל-,

אמי ארבל:

לא, לייזר אומר שהוא רוצה את הכביש לרכב פרטי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר שגם צריך ליצור גישה לשכונה,

הילה בכר:

אז אני אומרת שאתה יכול לייצר באמצע,

אמי ארבל:

כן, אני לא יודע למה אגב,

הילה בכר:

אפילו סללום כזה שהוא יודע לעלות למעלה בנגישות. אני חושבת שזה פתיר.

אמי ארבל:

לא, להולכי רגל אפשר.

הילה בכר:

לא, יש לי את הירוק הזה, ואם הם מרחיבים את הירוק אפשר לייצר בו איזשהו משהו כזה שיודע לטפס,

אליעזר ראוכברגר:

אגב, מה רוחב המיסעה?

הילה בכר:

רוחב ה-?

אליעזר ראוכברגר:

מיסעה. יכול להיות שבגלל שרצו תחבורה ציבורית,

הילה בכר:

לדעתי מאד מאד רחב.

אליעזר ראוכברגר:

אז זהו, אז יכול להיות שרכב פרטי אפשר לצמצם.

הילה בכר:

כן, אבל זה עדיין, אתה עובר שם בגשר באמצע היער. השאלה אם זה שווה את המחיר אם אתה יכול לייצר את הנגישות הטובה וההליכתית מתוך השכונה ולסיים את זה ב ... , ואני חושבת שזה שווה לבחינה, לכל הפחות בחינה. לכל הפחות.

אליעזר ראוכברגר:

...

אריאל גולן:

נכון.

הילה בכר:

נכון. מקסימום אנחנו יודעים לענות בהתנגדויות בחנו. כאילו, אנחנו נוגעים ככה ביער כי בחנו.

יהודה פרוידינגר:

זה שני דברים. אחד, לבדוק ... לגבי רכב פרטי, ואחד לגבי תחבורה ציבורית.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמי ארבל:

... תחבורה ציבורית זה לא רלוונטי, באגסי לא עובר תחבורה ציבורית.

יהודה פרוידינגר:

לחבר מהכביש התחתון.

הילה בכר:

לא, הם אמרו שכן, הם אמרו שכן,

אריאל גולן:

לא, הם לא מכירים.

הילה בכר:

הוא אמר להם את זה.

אריאל גולן:

הילה, הם לא מכירים את הזה.

הילה בכר:

אני מבינה.

אריאל גולן:

אני גרתי שמה איזה שנתיים שלוש, אני יודע מה זה.

הילה בכר:

לא, אני מבינה, אני מבינה. אני רק אומרת שאין טעם,

אריאל גולן:

... גר שמה איזה,

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראובברגר:

ברור, מה, אין תכנית בסדרי גודל כאלה בלי התנגדויות. בטח, ירוקים וזה. אבל הם לקחו את זה בחשבון. אבל הם לקחו את זה בחשבון, נו. הם הלכו לזכות במכרז של רמ"י, איך אומרים? הם ידעו מה הכלה, מה.

הילה בכר:

טוב. אני, כן הוספנו לחוות דעת חלק של, איך קוראים לזה? ברחה לי המילה, ניר. אקולוגי.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי. ... לא, זה חלק, זה רק חלק. חלק מרמ"י, מכרז.

הילה בכר:

כן הוספנו להמלצה,

אליעזר ראוכברגר:

תשובה זה היה 1,000 דירות. לא יותר. 1,000, 900. חלק אחד מרמ"י, חלק אחד מתשובה.

הילה בכר:

הוספנו להמלצה, מעבר לעובדה שיש להם המון המון השלמות סביבתיות, הוספנו ל המלצה גם חלק אקולוגי שהועבר לנו אחרי שסדר היום הופץ, אז זה מוסף פה בהמלצה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש את הנושא הזה שביקש פה הנושא של התסקיר.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה,

הילה בכר:

אתה צריך להבין מה המשמעות.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, עם כל הכבוד לאסף. אני חושב ש-, איך אומרים? הרכבת נסעה. זה לא הוגן היום להחזיר אותם כל כך הרבה אחורה. יכול להיות שהם לא נהגו כמו שצריך, אני לא אומר שלא, כי הם באו לפה, בוא נאמר ככה, הם באו לניר ולא באו אליך. כן? יכול להיות, אני לא אומר שלא. אבל בנקודה שאנחנו נמצאים אחרי שנתיים וחצי ללכת להחזיר אותם עכשיו אחורה לעשות תסקיר זה סיפור של חצי שנה,

אסף שגיא:

רק תחשוב על עטרות, אליעזר, אתה זוכר מה היה? כאילו, יש פה עניין ציבורי משמעותי.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מזלזל, אני לא מזלזל,

אסף שגיא:

והם עשו ... עבודה, תחשוב שניה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מזלזל, אני לא אומר. רק אני לא בטוח שזה, ... צריכים להיות אנשים הוגנים.

יוחנן וייצמן:

לא נעים לי, זה לא יעבור בלי תסקיר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע אם זה לא יעבור, אני חושב ש-, גם אסף חושב שניר והאנשים פה הם אנשי מקצוע טובים, הם אנשי מקצוע, זה לא משנה, יש לי ביקורת לפעמים על הלו"זים שלהם ועל העיכובים,

יוחנן וייצמן:

קח את הבג"ץ של,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא משנה.

אסף שגיא:

כבר הם עשו את העבודה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עדיין, מה?

אסף שגיא:

הם כתבו מסמך סביבתי כבר, הם עשו את רוב העבודה. הם לא מתחילים מאפס.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב,

יוחנן וייצמן:

לא צריכים פרק א' ... ,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה לחייב.

אסף שגיא:

זה בטח לא.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה לחייב. תבדקו את זה, אם לא צריך אל תהיו, איך אומרים?

אסף שגיא:

בכל מקרה נבדוק לעומק ברצינות, נעדכן.

הילה בכר:

תסתכל תב"ע, תב"ע משרד הפנים או משהו כזה. אוקי, וזהו, בגדול יש לנו חוות דעת די ארוכה שהיא נוגעת גם בנושאים נכסיים שנדרשים פה לתיאום, יש פה איחוד וחלוקה שנדרש תיאום עם העירייה, כל מיני נושאים כללים לחדרי שנאים, זה תכנית מאד מאד גדולה. אנחנו ביקשנו שהתכנית הזאת תוצג ב-1:500 בשלבי ההיתר כי אי אפשר לרדת ברזולוציה של התב"ע לפתרונות של מפלסים וכדומה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

הילה בכר:

זהו, ואנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. אני יש לי פה,

אריאל גולן:

מה עם המבנים, הפרשות מבונות?

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה, אני אגיע לזה. אני יש לי פה לא מעט הערות, ואני מבקש להעלות את ההמלצה.

הילה בכר:

כן, הנה.

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל באופן כללי, יש לנו, עשינו את זה כבר כמה פעמים ואני מבקש גם להכניס את זה פה שבאישור וועדה מקומית בהליך של היתר, של פרסום, אנחנו יכולים לשנות שימושים.

הילה בכר:

אה, אין בעיה.

אמי ארבל:

במגרשים החומים?

אליעזר ראוכברגר:

במגרשים החומים, בוודאי. אם בסוף נראה שצריך יותר בתי כנסת מאשר כיתות, מה אני צריך עכשיו ללכת לתביעות וכל זה? שנעשה את זה בהליך של היתר. אתה מכיר את הסעיף הזה.

הילה בכר:

כן, כן. ... בהיתרים.

אליעזר ראוכברגר:

לשנות ו/או להוסיף, כן.

הילה בכר:

תותר גמישות בשימושים?

דובר:

... באיזה הליך?

עמנואל זלטס:

בהקלה.

אמי ארבל:

149.

הילה בכר:

לא, לא, לא, בחקלה,

עמנואל זלטס:

149. לא בחקלה, 149. ... ,

הילה בכר:

... שימושים לאישור הוועדה המקומית,

אליעזר ראוכברגר:

תוספת, שינוי או תוספת. ויש את זה בכמה תב"עות,

הילה בכר:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

שעשינו, גם בתב"ע של רמת שלמה יש את זה וגם ... ,

הילה בכר:

וגם בגבעת המטוס, אגב.

אליעזר ראוכברגר:

בגבעת המטוס. תמצאו את הניסוח הנכון. לפעמים בסוף המציאות, בוא, אתה עושה פה שכונה של 1,800, 1,900, 1,850, לא משנה כמה. בסוף בוא, אתה לא יודע, אתה קובע עכשיו תמהיל, לא בטוח שהתמהיל יהיה נכון. יכול להיות שבסוף תצטרך פחות בית כנסת ויותר כיתות לימוד.

חיים כהן:

יכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שתצטרך בסוף פחות על יסודי ויותר יסודי. אני לא יודע, אני לא. טוב, זה אחד.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

שתיים, בסעיף 5.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אני הייתי,

אמי ארבל:

רגע, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

ב-5.1. הייתי קצת ממתן את הניסוח.

חיים כהן:

תראה לי מה ... שלך?

אליעזר ראוכברגר:

התכנית מציעה היקף משמעותי של יחידות דיור חדשות,

הילה בכר:

מענה מספק, זה נורא, זה נורא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ... ללא מתן מענה מספק, זה קצת קיצוני. הייתי כותב, וספק אם יש בה.

אמי ארבל:

רגע, אבל, סליחה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

וספק אם יש בה לתת מענה.

אמי ארבל:

אליעזר, רגע, אבל פרה פרה, דבר ראשון תראה את הסעיף שהוספתי רגע לעניין מה שאמרת מקודם. יש לקבוע במגרשים לצרכי ציבור כי תותר גמישות לאור התפתחות השכונה לבחינה מחודשת של הצרכים לעת הוצאת היתר הבנייה, בהליך פרסום בדומה לסעיף 109.

ישראל קלרמן:

מה?

הילה בכר:

באישור הוועדה המקומית?

אמי ארבל:

ברור.

ישראל קלרמן:

לא, בהיתר בנייה הוא רוצה, לא ב-,

אמי ארבל:

נכון. ברור, ברור.

ישראל קלרמן:

לא לעת היתר בנייה, על ידי היתר בנייה? מה זה לעת?

אמי ארבל:

לעת הוצאת היתר, לא,

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

אמי ארבל:

בחינה של הצרכים,

אליעזר ראובברגר:

תמצא את הסעיף הזה איך כתבו את זה במקומות אחרים, יוחנן.

עמנואל זלטס:

אני אמצא את זה ברמת שלמה.

אליעזר ראוכברגר:

ברמת שלמה.

יוחנן וייצמן:

על מה?

אריאל גולן:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

ברמת שלמה עשו את זה על כל המגרשים למעט שני מגרשים.

יוחנן וייצמן:

בתכנית של שנלר גם.

אריאל גולן:

... ב-16,

אליעזר ראוכברגר:

גם בתכנית של שנלר, נכון, נכון. אמרתי, עשו את זה בכמה מקומות. כן.

יוחנן וייצמן:

בתכניות, סוג של תכנית מתארית בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

זה תכנית גדולה, כן.

יוחנן וייצמן:

אז חייבים את הגמישות הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתה חייב גמישויות, אתה לא יכול היום לדעת מראש כמה יהיה גיל 8 וכמה יהיה גיל 14. מאיפה אני יודע?

אריאל גולן:

גם במורדות מלחה זה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

גם מורדות מלחה? זה אני כבר לא זוכר. אוקי. מה אתה מחפש, את התב"ע של גבעת שלמה?

הילה בכר:

לא.

אמי ארבל:

לא, גבעת המטוס היא אומרת ש-,

הילה בכר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אה, גבעת המטוס.

הילה בכר:

ממש התעסקתי בזה עכשיו אז אני יודעת שזה כתוב שמה בפירוש.

אמי ארבל:

... מוסדות ציבור.

הילה בכר:

למרות המצוין לעיל, תהיה רשאית הוועדה המקומית לשנות שימושים ... בכפוף לדרישות פרוגרמטיות שתיקבענה על ידי העירייה לעת מתן היתר בנייה?

יוחנן וייצמן:

שיהיה 149.

אליעזר ראוכברגר:

לא, ברמת שלמה זה כתוב יותר טוב.

הילה בכר:

רמת שלמה. אוקי.

אריאל גולן:

בסמכות הוועדה המקומית בהיתר בנייה לשנות,

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה, בוא,

אריאל גולן:

11085.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה 11085?

יוחנן וייצמן:

11085, זה ... ,

אליעזר ראוכברגר:

אה.

אמי ארבל:

זה מספר התב"ע.

עמנואל זלטס:

יש לך תקנון מולד?

אריאל גולן:

חוץ מ-204, 216.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

עמנואל זלטס:

אה, ... תודה. ... לא?

הילה בכר:

לא, אני סיימתי.

אריאל גולן:

וגם אותם רוצים לשנות היום, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה אומר?

אריאל גולן:

וגם אותם, חייבים לשנות אותם היום, המצב שם לא טוב.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה צריך ללכת לתב"ע.

אריאל גולן:

איד?

אליעזר ראוכברגר:

זה צריך ללכת לתב"ע.

אריאל גולן:

הקצאות נתנו שימוש חורג.

אמי ארבל:

בסמכות הוועדה המקומית ... היתר לשנות את השימושים המיועדים למבני ציבור בהתאם לצרכים מעת לעת. זהו.

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה? הנה, פה, איפה זה?

אמי ארבל:

ב'.

אליעזר ראוכברגר:

ב'. בסמכות הוועדה המקומית ... היתר לשנות את השימושים המיועדים למבני ציבור בהתאם לצרכים ומעת לעת, למעט. הנה, בדיוק.

אריאל גולן:

והיום את 204 רוצים לשנות גם כן בהליך של תב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמי ארבל:

אני חושב שאני ניסחתי את זה הרבה יותר יפה ... ,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חושב?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני סומך עליך.

אמי ארבל:

לדעתי זה הרבה יותר טוב.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה מה אתה כתבת.

אמי ארבל:

השאלה אם אתם רוצים פרסום,

עמנואל זלטס:

ממש לא.

אמי ארבל:

השאלה אם אתם רוצים פרסום.

עמנואל זלטס:

הו, הנה, אתה סיבכת.

אריאל גולן:

בהליך של היתר.

אמי ארבל:

לא, אני שואל,

אריאל גולן:

בהליך של היתר מספיק.

עמנואל זלטס:

אתה כתבת הקלה, ...

אמי ארבל:

ככה.

יהודה פרוידינגר:

בסדר גמור, מה.

הילה בכר:

כן.

אמי ארבל:

כי זה הצדקה. זה מה שכתוב לך גם פה, מעת לעת.

אליעזר ראוכברגר:

בחינה של הצרכים, לא מפורטת, בחינה של הצרכים. בסדר, גם טוב.

אריאל גולן:

יוסי, ...

יוסי חביליו:

אני רוצה ללכת, אני חסר שמה.

אריאל גולן:

אה, אתה הולך לדבר שם?

יוסי חביליו:

לא, איפה לדבר? יש מיליונים שמה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, איפה ... ?

עמנואל זלטס:

... הוועדה, לא איזה משהו, הוועדה ... ,

אליעזר ראוכברגר:

תכתוב, בסמכות הוועדה המקומית.

יוסי חביליו:

... אדיר שוורץ כבר,

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

גמישות של הוועדה המקומית של השימושים.

אליעזר ראוכברגר:

יש לקבוע, יש לקבוע,

אמי ארבל:

אוקי, אוקי.

עמנואל זלטס:

יש לקבוע כי בסמכות מקומית.

יוסי חביליו:

לא, לא, לא, אני גם ... עליו. ביבי זה הפושע הגדול, ביבי, ביבי. מי הביא את הכסף לחמאס, רונן בר?
הוא התנגד לזה.

אמי ארבל:

כן. בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. בסדר.

אריאל גולן:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

אריאל גולן:

למה זה רק במגרשים לצרכי ציבור?

אליעזר ראוכברגר:

בחומים.

אריאל גולן:

לא, גם ה-,

אמי ארבל:

בהפרשות אתה וודאי לא ... , זה גם בעייתי.

אריאל גולן:

במבונות ... ,

אמי ארבל:

כי אתה קונה דירה שאתה יודע שיש בפנים גן ילדים ועכשיו הופכים אותה למשהו אחר.

אריאל גולן:

למעון.

אמי ארבל:

לא, גן ילדים ומעון זה אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

מעון, גן ילדים זה אותו דבר.

אמי ארבל:

זה אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

כי שניהם בחינוך.

אמי ארבל:

זה אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם אתה עושה בית כנסת במקום גן, יגידו לך, אדוני, אל תשגע אותנו. תעשה טיפת חלב במקום גן, גן בשתיים שלוש הולכים, בית כנסת יושבים לי עד אחת עשרה בלילה. מי שרוצה לקנות במבנה שיש בו מראש בית כנסת יודע שזה שם אז הוא לוקח,

אריאל גולן:

צריך שיהיה גם כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לוקח על עצמו,

אריאל גולן:

... בשביל להוציא את הבליטה לארון קודש.

אליעזר ראוכברגר:

עוד שניה. זה כן, זה כן.

אריאל גולן:

הבליטה לארון קודש.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, 5.4.

הילה בכר:

5.4. כן יש לקבוע.

אליעזר ראוכברגר:

כן יש לקבוע כי ... בקומת הכניסה,

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

שטחים עבור שימושים ציבוריים ושימושים,

הילה בכר:

כן.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

... שזה יבוא לוועדה המקומית.

הילה בכר:

מה? אתה רוצה לראות את השימוש ביחס ל-?

אליעזר ראוכברגר:

כן, למה לא?

אמי ארבל:

אבל כל ההיתר ... לא?

עמנואל זלטס:

איפה זה, איפה הסעיף?

הילה בכר:

לא. לא.

אליעזר ראוכברגר:

... בהתאם לחוות דעת מחלקת מדיניות תכנון .

עמנואל זלטס:

למה? כתוב גם פה, גם פה כתוב תיאום, הוועדה המקומית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לכן אני אומר,

אמי ארבל:

יהיה תיאום בוועדה המקומית לנושא הזה, שהוא נפרד מההיתר?

אליעזר ראוכברגר:

לא, ברור ש ... ,

הילה בכר:

אתה רוצה שאת ההפרשות, אליעזר?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני לא מחויב למדיניות תכנון. זה מה שאני מתכוון לומר, זה המלצה.

אמי ארבל:

לא, אני אומר, אבל אני שואל, אני ברור שזה מגיע לדיון בוועדה המקומית, אתם אומרים, אולי זה יהיה ברשות רישוי. אז זה יהיה ברשות רישוי, זה אומר שיהיה דיון נפרד בוועדה המקומית בנושא של הפרוגרמה?

עמנואל זלטס:

לא, זה אומר ששיקול הדעת הוא לא של מדיניות תכנון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רוצה שמדיניות תכנון לא,

הילה בכר:

הוא רוצה שמדיניות תכנון פה לא,

אמי ארבל:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

שלא יהיה להם זכות וטו.

אמי ארבל:

הבנתי, אבל באיזה הליך זה יהיה?

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה לי איך, תגיד לי אתה,

הילה בכר:

לא, רגע, אז בוא נכניס פה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא זכות וטו.

הילה בכר:

שזה יהיה בתיאום מדיניות תכנון,

עמנואל זלטס:

למה צריך מדיניות תכנון? ... לבחון את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מדיניות תכנון יכולה להמליץ,

עמנואל זלטס:

זה כמו בכל מקרה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמנואל זלטס:

לא צריך לקבוע את זה בהוראות. אמי, לא חייבים לקבוע מי. השימושים ייקבעו לעת מתן ההיתר.

הילה בכר:

בדיוק, אבל מי קובע את השימושים?

עמנואל זלטס:

אז נבחן אם זה מהנדס העיר או מדיניות תכנון.

הילה בכר:

אז מהנדס העיר או מי מטעמו, יותר?

אמי ארבל:

אין בעיה,

הילה בכר:

ניסוח יותר טוב, אליעזר?

אמי ארבל:

ייקבעו, אין בעיה, ייקבעו בשלב,

עמנואל זלטס:

בדיוק, זה מה שאמרתי, בדיוק ככה.

הילה בכר:

טוב.

עמנואל זלטס:

ככה.

הילה בכר:

אבל למה מהנדס העיר מי מטעמו, לא יכול להתאים?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, איך כתבת, אמי?

אמי ארבל:

השימושים ייקבעו וידויקו בשלב התכנון המפורט בהיתר.

עמנואל זלטס:

בדיוק. וגם הסעיף הבא לא רלוונטי, סעיף 6 לא רלוונטי. זה בהתאם לזה גם כן לא רלוונטי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה להוריד.

עמנואל זלטס:

זהו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

עמנואל זלטס:

מצוין.

הילה בכר:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

עמנואל זלטס:

אגב, שניה, שניה. מה זה סעיף 8, אמי? אגף מבני ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה.

עמנואל זלטס:

זה הבא בתור.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, לא, יש 5.7.

הילה בכר:

5.7. אנחנו אומרים, בעצם הם נתנו מענה ל-5,000 מתוך 14,000.

אליעזר ראוכברגר:

יפה. פה יש, כמו כן יש להציג ליתר השטחים המבונים להם לא נמצא פתרון, היתכנות במגרשים המיועדים למבני ציבור בתיאום אגף מבני ציבור כתנאי להפקדה,

אמי ארבל:

זה עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

להפקדת התכנית.

הילה בכר:

כן.

אמי ארבל:

יש פה כרגע פער גדול,

אליעזר ראוכברגר:

לא, עכשיו אנחנו ממליצים, אנחנו לא מפקידים.

הילה בכר:

לא,

אמי ארבל:

לא משנה, אבל תנאי להפקדה בפועל, אני אגיד שניה,

אליעזר ראוכברגר:

הפקדה בפועל לא תהיה לפני עוד שנה.

אמי ארבל:

לא, אני אגיד מה הפער אבל. יש פה מגרשים חומים שניתנו בהם זכויות בנייה משמעותיות.

הילה בכר:

כתוב, 5.3.

אמי ארבל:

מעבר לזה ביקשה הוועדה, ... פרוגרמה 14,000 מטר.

הילה בכר:

הנה, כתוב כאן.

אמי ארבל:

הם מציעים כרגע רק 6,000 או 5,500.

הילה בכר:

רשום, רשום בסעיף 5.3.

אמי ארבל:

עכשיו, מעבר לזה הם עוד ביטלו שני מגרשים חומים, אז הפער הוא עוד יותר גדול.

אליעזר ראוכברגר:

הם ניצלו במגרשים החומים,

הילה בכר:

כן.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

את מקסימום הגובה שאפשר?

אמי ארבל:

אבל עדיין אנחנו לא יודעים כמה אפשר להכניס שמה, ורוצים שהם יעמדו בסוף בפרוגרמה שצריך, בין אם זה פה ובין אם זה פה. וזה תנאי להפקדה צריך להיות, גם בעוד שנה. מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

הילה בכר:

כתבנו את זה בסעיף 5.3, אליעזר, תסתכל. רשום, העליון, שלפי חוות דעת מדיניות,

אליעזר ראוכברגר:

ראיתי, ראיתי, ראיתי.

הילה בכר:

בדיוק. אז הכל כאילו מתייחס לזה.

אליעזר ראוכברגר:

את 5.9 טיפלתם?

הילה בכר:

כן.

אמי ארבל:

הנה, תסתכל.

הילה בכר:

זה הממוצע. אולי תכתוב 100 עיקרי וממ"ד, לא פלוס, כי הפלוס יכול

עמנואל זלטס:

להפקדה,

אמי ארבל:

בסדר, אין בעיה עם ה-,

הילה בכר:

גם למטה ב-55, אמי. גם למטה ב-55. אני אומרת, אם כבר.

אליעזר ראוכברגר:

את 5.16 ביטלתם?

הילה בכר:

לא ביטלנו, הוא שונה ל-10%-10%.

אליעזר ראוכברגר:

שיניתם, אני מתכוון,

אמי ארבל:

הנה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

תסתכל על הכל, כל השינויים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

הוספנו את הדיוריות,

אליעזר ראוכברגר:

5.15.

הילה בכר:

כן. פעולה זו לצד צמצום ממוצע שטח יחידות הדיור תאפשר היקפים של כ-1,800 יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אני מדבר עוד פעם, לא על המספר, אני מדבר על ה-100 עיקרי פלוס ממ"ד.

אמי ארבל:

לא, אמרנו, מרבי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל עוד פעם, שזה יהיה,

אמי ארבל:

מרבי.

אליעזר ראוכברגר:

ב-80%, לא קשור ל-55. יש פה בתנועה, יש לבחון שביל אופניים לאורך רחוב חזקיהו רבין. אפשר להוריד את זה, אין שם מקום להכניס אפילו לא,

אמי ארבל:

רגע, לפני זה, הוספתם פה בתנועה כך, שני דברים,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

יש לבחון חיבור של כביש 101 שזה כביש הגשר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

והצורך בו מבחינה תחבורתית לאור העובדה שברחוב אגסי לא ניתן להעביר תחבורה ציבורית, זאת בין היתר לאור העובדה שהכביש חוצה את השטח המיועד ליער.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמי ארבל:

שתיים, ככל שיוחלט ויש צורך בכביש יש לבחון מדוע בתכנית שעמדה בתנאי סף הכביש לא נכלל בשטח הציבורי שכבר הוקצה,

דובר:

בה'.

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לכלול גם את צמצום רוחב המיסעה.

אמי ארבל:

על פי התכנית החדשה הוא חודר למגרש שכבר הוקצה.

אליעזר ראוכברגר:

וצמצום רוחב המיסעה.

אמי ארבל:

יש לבחון את,

אליעזר ראוכברגר:

באם יוחלט שאי אפשר להעביר שם תחבורה ציבורית.

אמי ארבל:

המיסעה. אתה אומר שזה לא רלוונטי, תחבורה ציבורית ממילא, כי אין באגסי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל כשאמורים לבחון את הביטול, אבל אם יחליטו שזה לא בוטל,

אמי ארבל:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

... נישאר בלי תחבורה ציבורית, לצמצם ואז הפגיעה ביער תהיה יותר,

הילה בכר:

הוא אומר שהיום ה ... הוא כל כך גדול שלפחות,

אליעזר ראוכברגר:

הפגיעה ביער תהיה יותר קטנה.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

הפגיעה היא כבר, זה לא משנה. ... אבל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמי ארבל:

כי בסוף אתה,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמי ארבל:

ההפרעה היא בעיקר בזה שאתה עושה גשר.

אליעזר ראוכברגר:

פחות עצים להוריד,

אמי ארבל:

כן, אבל ברגע שאתה עושה את הגשר זה ההפרעה העיקרית. אם הוא יהיה 10 או 12 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל בוא, רוחב של גשר יש לו משמעות. אם אתה עושה רוחב של 12-14 או רוחב של 8 זה משמעותי.

אסף שגיא:

אפשר לבקש לבחון שהגשר יהיה לפחות,

אמי ארבל:

כביש מינימלי זה היום 12 מטר,

אסף שגיא:

מאפשר מעבר אדם, ואז ליצור בין שני חלקי היער.

הילה בכר:

זה כתוב בהמלצה של איכות הסביבה שזה יאפשר מעבר, האקולוגי, הם כתבו שזה יאפשר מעבר שלהם.

אסף שגיא:

לא, מעבר אדם, ואז כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

6.3,

יוחנן וייצמן:

זה לא כולל הדירות,

הילה בכר:

כן, נכון, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לבחון שביל אופניים,

הילה בכר:

להוריד? זה חזקיהו רבין,

אמנון ארבל:

זה?

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הם מדברים שמה על תחבורה ציבורית, צריך גם שם, אנחנו רואים הרבה רכבי שמיים, שאוטובוס
ואוטובוס יעברו. הרבה רכבי שמיים צריך.

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מה יש לי עוד?

אריאל גולן:

הארון קודש, מה שאמרנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בזה,

אריאל גולן:

הילה,

יהודה פרוידיגר:

את לא רוצה להציע חלופה?

הילה בכר:

מה?

יהודה פרוידיגר:

לתחבורה ציבורית,

אמנון ארבל:

אפשר להציע כמו ששאלתי אותם בדיון,

הילה בכר:

מה זאת אומרת?

אמנון ארבל:

והשטחים שמציעים פה, הם מציעים פה, לכאורה בתמונה שכל זה יעבור,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

כל השטחים של היער.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

יש פה מחסור בשטחים הירוקים, גם אחרי מה שאנחנו אמרנו, גם לבקש בתיאום עם קק"ל, הם גם (לא ברור) פה את השטחים האלה, כשטחים שיוכלו לשמש כשצ"פ לשכונה בתיאום עם קק"ל.

אליעזר ראוכברגר:

ראית את המכתב שקק"ל שלחו?

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

כן, הם רוצים את הממשק, זה ממשק,

אמנון ארבל:

הם רוצים דברים אחרים,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? אבל הם בעניין,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הם בעניין, נכון, הם בעניין, לא, לא, אני מדבר זה יכול לעזור, זה יכול להיות משמעות.

אמנון ארבל:

השאלה,

הילה בכר:

בוא נגיד את זה, בוא נגיד שאם יורד הכביש אגב יורד פה מסה רצינית,

אליעזר ראוכברגר:

הם יפתחו את זה קק"ל ייהנו מזה, גם כן,

אמנון ארבל:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

יהיו שם קצת ספסלים, קצת שולחנות,

אמנון ארבל:

לא, אבל השאלה אם אנחנו רוצים שיהיה,

אליעזר ראוכברגר:

קצת, כן, קומת מרתף מתקנים לילדים,

אמנון ארבל:

השאלה אם נוסיף את זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בעלות קטנה, זה גרושים,

אמנון ארבל:

השאלה אם להוסיף בשלכיות הביצוע,

אליעזר ראוכברגר:

יחסית אני מדבר, כן, זה פרויקט של כמה? של מיליארד וחצי? אני יודע כמה.

אמנון ארבל:

אז למה להוסיף? שתיאום עם קק"ל,

אליעזר ראוכברגר:

לבחון, לבחון.

הילה בכר:

הכביש הזה,

אריאל גולן:

לייזר,

יהודה פרוידיגר:

הים, זה הים של ירושלים, אני אומר את זה שישדרו ספסלים,

אריאל גולן:

לייזר, אני נזכר שבהצגה שלהם, היה לך מרפסות סוכה, וזה היה גם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בדיונים אצלי, הם אמרו, רוב מוחלט משהו כמו 90%, בדירות הקטנות,

אריאל גולן:

אתה רוצה להכניס לו סעיף?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בסדר.

הילה בכר:

רגע, אתה באמצע, אתה באמצע מילה.

אריאל גולן:

מרפסות סוכה, ואת ארון הקודש,

אליעזר ראוכברגר:

אני לפני ארון הקודש, רק שנייה, לשנות את (לא ברור), טענות זה חשוב, המבונה,

אריאל גולן:

יהיה את הבתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

בתי כנסת להגדיל את זה,

יוחנן וייצמן:

ממוצע להכניס את הדירות.

אמנון ארבל:

שצ"פים רוצים?

הילה בכר:

השצ"פים השאלה אם אתם רוצים בשלכיות הביצוע?

אליעזר ראוכברגר:

גן ילדים,

אריאל גולן:

גן ילדים אתה יכול משרד החינוך, אתה יכול להביא כסף, נו מה?

הילה בכר:

הנה, רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

גן ילדים גן אפשר לשכור דירות, אפשר לשכור דירות, גני ילדים, על חשבון העירייה.

אריאל גולן:

אבל אמרנו שאין דירות גן.

אליעזר ראוכברגר:

אז חנויות,

אריאל גולן:

חנויות, אין להם חצרות,

אליעזר ראוכברגר:

לצערי הוא בסדר עדיפות אחרון פה,

אריאל גולן:

לא, הייתי אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לצערי.

אריאל גולן:

גני ילדים לדירות, לשכור, כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז יהיה חנויות, מה אני אעשה?

יוחנן וייצמן:

יש לך ילדים של בגיל?

חיים כהן:

שתיים יש לי.

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה אתה כותב? אמי.

אמנון ארבל:

שיעשו פיתוח בתיאום קק"ל, של השטחים ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

לבחון, לבחון.

הילה בכר:

שטחי יער.

אליעזר ראוכברגר:

אם קק"ל לא יסכימו?

אמנון ארבל:

הוא בטח יסכים, (לא ברור) הוא יגיד - הוא לא רוצה?

חיים כהן:

לא שווה,

יהודה פרוידגר:

נכון. אמי צודק,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אז אני הייתי אומר, כדי ל - , להשלים את המחסור, ניתן לעשות כך וכך בתיאום קק"ל. בסוף
יריבו עם קק"ל, ולא קק"ל ישימו לב, אני חושב הכול בגלל קק"ל, קק"ל?

אמנון ארבל:

בתיאום עם קק"ל,

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל בוא,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל,

אליעזר ראובברגר:

זה גם טוב לעיר, למה לא? בשקעה של 300, 400 אלף שקל, הם מסדרים את כל הסיפור הזה, כמה, כמה עולה לשים כמה ספסלים, וכמה שולחנות פיקניק, וכמה מתקנים לילדים, בחייד.

יהודה פרוידיגר:

גם לקק"ל לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראובברגר:

היום יש שמה אחד שהיה בעניין, קק"ל זה דברים שמשתנים, עוד מעט יש בחירות עוד פעם, יבוא יושב ראש אחר, היום, אני לא יודע מה יהיה בעוד שנה שנתיים, שלוש,

יוחנן וייצמן:

ברור.

יהודה פרוידיגר:

ישראל ביתנו.

יוחנן וייצמן:

לא,

אריאל גולן:

של המשטרה,

יהודה פרוידיגר:

יועץ,

אליעזר ראוכברגר:

לא לא יש לבחון, ניתן.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ניתן, ניתן זה יותר טוב מיש לבחון.

יוחנן וייצמן:

כן.

יהודה פרוידגר:

יללה נו.

אליעזר ראוכברגר:

השלמה של המחסור, כן. עכשיו היה לנו על הבתי כנסת במגרשים המבונים,

אמנון ארבל:

לפי הפרוגרמה שמדיניות תכנון ביקשה, הדרישה הייתה ל – 19 בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מבונים?

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

איפה החוות דעת של מדיניות תכנון?

אריאל גולן:

אין 19.

אמנון ארבל:

לא, אין כרגע מענה מספק בשטחים ציבוריים המבונים בפרויקט, אין כרגע, אמרתי, מדיניות תכנון ביקשו 15 אלף מטר, יש כרגע 5500,

אריאל גולן:

לתעדף,

יוחנן וייצמן:

למה?

אריאל גולן:

את הבית כנסת וגני ילדים.

אמנון ארבל:

למה,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נתחיל לקחת את הקומות קרקע לצורך (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

זה יהיה אחרי,

יוחנן וייצמן:

אחרי זה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בטח.

אמנון ארבל:

לא, הם עדיין לא עשו את זה, אבל.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל זה בהחלטה, זה גם,

אמנון ארבל:

אני שואל כמה אתם רוצים שיהיה, בתי כנסת בשטחים מבוזגים?

אליעזר ראוכברגר:

קומות הקרקע בשתי המפלסים, גם התחתון, גם באמצעי.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כמה בתי כנסת אתם רוצים שיהיו מבונים, ולא בשטחים חומים, אני שואל.

אריאל גולן:

כמה שיותר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע,

אמנון ארבל:

הפרוגרמה היא סך הכול 19,

אליעזר ראוכברגר:

אני הראיתי מקום של 300 יחידות דיור, זאת אומרת זה 300 משפחות, לא יודע כמה, לפחות 300 דברים יהיו שמה, 300 נשים, עזוב ילדים, כולם יהיו זוגות צעירים ללא ילדים, כן, בוא, בעיני ה – 50 מטר בית כנסת, זה בדיחה, אבל זה 150 ברוטו, אתה מוריד מעברים, אתה מוריד, מקום של ארון הקודש, אתה מוריד מקום של הבמה,

יוחנן וייצמן:

לא, חייבים לתכנן את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוריד מקום של שירותים,

יהודה פרוידיגר:

50 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

מה נשאר לך?

יהודה פרוידגר:

150 מטר בית כנסת זה ל – 70 מתפללים.

אליעזר ראוכברגר:

100 מתפללים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל 100 מתפללים, אתה צריך 600, יש לך שמה 300 נשים, 300 גברים, בוא נאמר נשים לא באות כל הזמן, רק בחגים או משהו כזה, תמצא לו פתרון, אבל איפה ה – 300? עדיין צריך לפחות 300 מטר, 350 מטר לפחות.

אמנון ארבל:

מדיניות תכנון ביקשה שמתוך ה – 19, 15 יהיו בהפרשה מבונה, שכל אחד 400 מטר, 15 מתוך ה – 19.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר 350 מטר, זה הגיוני.

יהודה פרוידגר:

400 זה טוב. ,

אמנון ארבל:

השאלה אם,

אליעזר ראוכברגר:

400 זה בסדר. גם הייתי אומר בסדר, אבל 150, ה – 300 ומשהו יחידות דיור זה,

אריאל גולן:

לא, יש כמה ב – 150,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

יש כמה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה כל אחד זה קבוצת בניינים אחרת,

אריאל גולן:

נכון, אותם מתחמים,

צביקה אסולין:

זה לא מספיק, מה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה לא מספיק.

אמנון ארבל:

כן, אבל אם תקבע שיהיו 10 בהפרשה מבונה כל אחד 400 מטר ויפוזרו בצורה, כל אזורים, אז אתה מעלה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני אומר, יש לי, צריך להכניס, יש לשנות,

יהודה פרוידגר:

ב – 19,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו את תמהיל ההפרשות המבונות,

אמנון ארבל:

מטרים שביקשנו, אבל זה הרבה מידי.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, יש לנו את תמהיל ההפרשות המבונות, כך שנתנו יותר הפרשות,

אמנון ארבל:

אתה לא רוצה להגיד כמה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע להגיד כמה, ייתנו לו יותר הפרשות מבונות, לטובת בתי כנסת, זהו.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, בוא, כל גן ילדים,

אמנון ארבל:

זה מסבך בגלל החצרות, כן, כי בסוף

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

המגרשים הגדולים אמורים להיות בתי ספר, יוחנן וייצמן:

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר שאת החומים,

אמנון ארבל:

לא, אבל אם זה לא פה, אז צריך להיות פה, אם התוכנית יכולה לתת 19 בתי כנסת, אם זה לא בהפרשות, זה במגרשים החומים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

מגרשים החומים, יהיו יותר קשה לתת, אם אתה אומר שיהיו הפרשה מבונה יותר בתי כנסת, זה מה שהופך את גני ילדים למגרשים הגדולים,

אליעזר ראוכברגר:

ושמה אין לך מספיק,

אמנון ארבל:

יש שם בעיה של חצרות, אתה מבין? זה ביצה ותרנגולת קצת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אל תשכח שבתי ספר אפשר לעשות חצרות בקומות מפולשות, אפשר לעשות על הגג, זה לא הפתרון שאתה יכול לתת לבית כנסת.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

בסדר, אז בוא נגיד אמרתי שכחצי, הפרשות מבונות, ותפוזרת בכל רחבי השכונה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

איזה סעיף זה מבני ציבור? צורכי ציבור.

יוסי חביליו:

לייזר, עד איזה שעה נשב היום?

אליעזר ראוכברגר:

11,

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

11,

יוסי חביליו:

ככה זה נראה,

יהודה פרוידגר:

אין, אסור אחרי 7, אסור אחרי 7.

יוסי חביליו:

אחרי 6 היה פעם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

7 זה היה,

יהודה פרוידגר:

7 זה סינדרלה הופכת לדלעת,

אליעזר ראובברגר:

היום לכבוד חסבון אנחנו רוצים, (לא ברור) היום בגלל חסבון.

יהודה פרוידגר:

אתם לא עברתם (לא ברור) של יום אחד, ואני אסדר לכם תכנונים לדורות. עם כל הכמה צרות היה ירושלים,

חיים כהן:

למה אתה כותב?

יהודה פרוידגר:

ב – 2040.

ישראל קלרמן:

הכול בגלל,

יהודה פרוידגר:

ב – 2040 יקללו את הקדנציה הזאת.

יוחנן וייצמן:

יקללו אותנו, ברור.

יהודה פרוידגר:

יקללו את הקדנציה שלנו.

אמנון ארבל:

מה? עוד פעם?

חיים כהן:

כחצי מבתי הכנסת הנמצאים בתוכנית, ידוע עובדות, אז מה זה כחצי, מה הכוונה?

אמנון ארבל:

זה שישה, 10.5, זה

חיים כהן:

מה שכתוב בתוכנית, לא לפי,

אליעזר ראובברגר:

לא, מה שכתוב בתוכנית, זה חוות דעת של מדיניות תכנון.

יהודה פרוידגר:

19,

אמנון ארבל:

אני יכול זה יהיה כ – 10 נו.

יהודה פרוידגר:

תגיד כמה אשכנז, כמה ספרד, כמה עדות המזרח, מי,

יוחנן וייצמן:

תלוי מי יקנה, מה? מאיפה אתה יכול לדעת כעת?

יהודה פרוידגר:

אני צוחק,

אליעזר ראובברגר:

עכשיו לגבי הנושא של הבלטה של ארון הקודש.

יהודה פרוידגר:

דתיים לאומיים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

פתרון לקווי הבניין,

יהודה פרוידגר:

בנייה אצל הדתיים לאומיים, נהיה פטנט בית כנסת רב מוסכי כזה,

יוחנן וייצמן:

זה טוב מאוד,

יהודה פרוידגר:

אז פעם היה אשכנז וספר,

צביקה אסולין:

זה נהיה מקורונה,

יהודה פרוידגר:

נהיה אשכנז ספרד, ועדות המזרח, יש,

אמנון ארבל:

אוקי, מה עוד? חברים,

אליעזר ראוכברגר:

מה עם תימנים?

יהודה פרוידגר:

לא יודע מה שהחזן, לפי החזן.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 10 כללי,

יהודה פרוידגר:

לפי החזן.

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה מגביל? המרפסות,

יהודה פרוידגר:

אתה יודע כמה הרב קוק היה מקפיד את הדברים האלה, על שמם (לא ברור).

הילה בכר:

של מטר וחצי?

יהודה פרוידגר:

הנוסח,

הילה בכר:

זה מה שנהוג בעיר, המרפסות זיז,

יהודה פרוידגר:

על הנוסח,

הילה בכר:

(לא ברור) נכסים, יש כאילו,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) אשכנזית וכאלה, המתבקשת,

הילה בכר:

כי זיז זה, אליעזר, זה כאילו, מטר וחצי זה לא באמת סביר.

אליעזר ראוכברגר:

מרפסת סוכה,

יהודה פרוידגר:

אני זוכר,

הילה בכר:

כן, אבל עדיין,

יהודה פרוידגר:

היה לנו, כשאני הייתי צעיר,

הילה בכר:

פשוט 2 מטר זה,

יהודה פרוידגר:

כשאני הייתי צעיר התפללתי,

אליעזר ראוכברגר:

אחד?

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) אשכנז כזאת,

אליעזר ראוכברגר:

מירבי זה לא מחייב, מירבי, זה יכול בסוף גם 1.60 מטר, 1.80 מטר,

הילה בכר:

פרופורציה של זיז, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, רגע, דרך אגב ב - , פה צריך לכתוב התוכנית היא תכלול מרפסות סוכה זה מופיע בתקנון,

הילה בכר:

אני לא זוכרת.

חיים כהן:

(לא ברור) היום עושים,

הילה בכר:

יכול להיות אפשר להסתכל, 120,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, יהודה,

יהודה פרוידגר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

במערכת (לא ברור) התפללתם (לא ברור)?

יהודה פרוידגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

יש מנגנון שבת?

אליעזר ראוכברגר:

יש מנגנון?

יהודה פרוידגר:

גם משהו בתוואי כן,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת יש פתרון,

יהודה פרוידגר:

כן, כן, גם למשאבות מים, גם (לא ברור), גם לזה, הכול.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יהודה פרוידגר:

אפשר להעביר אותו,

הילה בכר:

הנה יש מרפסות שאינן מקורות, אליעזר, שטחי מרפסות 12 מטר יחידת דיור מתייחסים למרפסות מקורות, שטחי מרפסות זיז שאינן מקורות, אינן כלולות בשטחים האלה, הן חובה,

אמנון ארבל:

אין מילה על מרפסות בתוכנית,

הילה בכר:

לא, יש, לא, יש, אפילו, אל תרשום מרפסת, תרשום (לא ברור).

אריאל גולן:

לא, צריך להכניס סעיף של מרפסות סוכה, לפחות,

אליעזר ראובברגר:

אז עכשיו אנחנו מדברים על זה,

אריאל גולן:

כן, כן, זה מה שאני אומר,

אליעזר ראובברגר:

התוכנית תכלול מרפסות סוכה, מה?

אריאל גולן:

כי אז אני זוכר שככה, ניסו לערבב את זה,

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל אתה יודע בדירות הקטנות אני לא בטוח שזה אפשרי, אבל להכניס. התוכנית תכלול,

אמנון ארבל:

אתה חושב שמישהו הציע פה בנייה אחרת,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה מרפסות סוכה לרוב הדירות.

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רוב?

אמנון ארבל:

לא אמרתי הכול, כי אולי לא יהיה מאה אחוז, 80%. מאה אחוז אני לא יודע אם אפשר,

הילה בכר:

ככל הניתן אולי,

אליעזר ראוכברגר:

לפחות,

אמנון ארבל:

ל - ?

הילה בכר:

אולי תכתוב, ותצא מרפסות סוכה לדירות ככל הניתן,

חיים כהן:

אבל לייזר, תוסיף,

הילה בכר:

לדירות.

חיים כהן:

ככל הניתן,

הילה בכר:

ככל הניתן ככל הניתן,

אריאל גולן:

בדירות הגדולות, (לא ברור).

אמנון ארבל:

מרפסת אנשים, יש בתים שאין מרפסת?

הילה בכר:

ונאלצים לקטט את רגליהם ללמטה לסוכה,

אליעזר ראוכברגר:

רק בבניינים הישנים, אחר כך הוסיפו מרפסות זיז בגלל בהתחלה, ארגון הקבלנים לא היו עד (לא ברור). אחר כך שינו את זה, אז בהתחלה, בבתים הראשונים,

יהודה פרוידגר:

היה מרפסות רגילות,

אליעזר ראוכברגר:

היה מרפסות, בלי בכלל.

יהודה פרוידגר:

או בכלל בלי מרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אוקי,

יהודה פרוידגר:

טייב שם שמה,

אליעזר ראוכברגר:

פעם אחת הייתה, בהתחלה גם אישרנו בהתחלה, כל השאולזון עד למספר 8, 10, כאילו 2, 4, 6, 8, 10, אין. אחר כך לא הצליחו למכור, ואז שינו את ה - , חיים טייב עד 12, או 16, משהו כזה, כל ההתחלה, נכון.

יהודה פרוידגר:

פעם זה היה גם לקחו שמה, כל קבלן קיבל איזה פרויקט, ובנה.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו הפתרון אשפה יוצע בשטחים המגרשים זכות הדרך, כלומר את מתכוונת לטמונים, למה?

אמנון ארבל:

איפה? איפה?

הילה בכר:

זה תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

בתברואה,

הילה בכר:

(לא ברור) מידי, כדי להכריע עכשיו את פתרונות האשפה, אנחנו רק אומרים שזה יהיה בתחום, המגרשים הסחירים.

אליעזר ראובברגר:

הבנתי, הבנתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הלאה,

יהודה פרוידגר:

ואת הפסולת,

אליעזר ראובברגר:

10, 12,

יהודה פרוידגר:

נחל אוג,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראובברגר:

10, 12, תנאי להיתר בנייה הכנת תוכנית בקנה מידה 1 ל – 500, אישור מהנדס העיר, התוכנית בינוי, פיתוח באישור מהנדס העיר,

הילה בכר:

כן, זה כבר כתוב בהתחלה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אני רוצה שיציגו את זה גם לוועדה המקומית.

הילה בכר:

אוקי, זה כתוב בהתחלה, אתה יכול לראות את הסעיף,

אליעזר ראוכברגר:

אישור מהנדס העיר, או מי מטעמו, ואישור הוועדה המקומית,

הילה בכר:

למחוק את כל הסעיף הזה?

אליעזר ראוכברגר:

כל התוכנית הפיתוח, וכל התוכנית הבינוי,

יהודה פרוידגר:

נכון, את הסעיף הזה.

אליעזר ראוכברגר:

איזה סעיף?

יהודה פרוידגר:

הוא מחק את הסעיף הזה,

הילה בכר:

הוא מחק, כי זה,

אמנון ארבל:

זה מופיע למעלה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה מופיע למעלה, אני סיימתי את ההערות שלי. אין, לי אין יותר הערות.

אמנון ארבל:

כן, אני אעשה את זה (לא ברור) וועדה מקומית,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, סליחה, בנגישות, שאלתי את זה גם אתמול,

הילה בכר:

אז אני הורדתי את זה, אבל הם כן הציגו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, יש להציע פתרון דרך גישה נגישה לציר (לא ברור),

הילה בכר:

הורדתי, הורדתי,

אליעזר ראוכברגר:

הרחוב בית הדפוס, כנפי נשרים, איפה אנחנו, ואיפה כנפי נשרים.

הילה בכר:

לא, הוא הציג מעבר תיאורטי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

יום אחד,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא בקו הכחול, אבל זה לא בקו הכחול, זה לא בפנים,

הילה בכר:

ירד.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רלוונטי,

אריאל גולן:

אני זכור לי שביום, (לא ברור) את התוכנית, אז הראו איזה שהוא מעבר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא בקו הכחול שלהם, אתה לא יכול להכניס להם לתוך התב"ע דברים שלא בקו הכחול, אחר כך,

אמנון ארבל:

יש אושר עד,

אליעזר ראוכברגר:

אושר עד יבוא,

אריאל גולן:

שמה איזה שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

בין אושר עד התוכנית היא של גבעת שאול ד', שעוד לא,

אליעזר ראוכברגר:

עוד לא,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

שחכה עוד זה יגיע, ויש שמה עוד שטח אחד ריק, שעוד לא עשו לו כלום ורק אז זה מגיע, בוא נו בחיך, עכשיו מה שלא בתוך הקו הכחול, אתה רוצה לתפוס אותם שיגידו בגלל שההוא במרחק של 100 מטר, לא ביצע, משהו, אז אתה רוצה אותם, לא, לא רלוונטי,

ישראל קלרמן:

מדברים כבר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, סיימנו?

אמנון ארבל:

איזה תוכנית מאושרת שם?

אליעזר ראובברגר:

חברים, סיימנו? אוקי. מי בעד אישור התוכנית, כולל על השינויים שעשינו ב - , המלצת מהנדס העיר, והשינויים שעשינו?

ישראל קלרמן:

כולם.

אליעזר ראובברגר:

יוסי, יהודה, צביקה, ישראל, יוחנן, אריאל, חיים, אז אריאל אתה לא מצביע,

מיכל כהן:

לא, אריאל,

אליעזר ראובברגר:

ואליעזר, פה אחד, כולם. תודה. אנחנו עכשיו שוטף הלאה, תוכנית 6 בסדר היום.

תוכנית 1078476

הילה בכר:

תוכנית 6 בסדר היום, תוכנית 1078476, תוכנית בשלב התנגדויות, וועדה מחוזית ברחוב דוד שמעוני 30 ברסקו, זה תוכנית כמו שאמרתי שלב התנגדויות, זאת תוכנית שמציע הריסה של מבנים קיימים, והקמה של שני בניינים חדשים, בני 10 קומות, הבעיה העיקרית של התוכנית הזאת, זה בעצם הכניסה המוצעת משמעוני, עם רמפות מהרחוב הגבוה, ומתחפרת, ומייצרת גם עומס על רחוב שמעוני, וגם, וגם מופע של קירות תמך נצפים מהרחוב, זה, זה ובעצם מקימה שם שני בניינים של 10 קומות, וגן ילדים. הוגשו 10 התנגדויות של השכנים, דיירים, פורום אורבאני גוננים רסקו, מרבית ההתנגדויות, היו לגבי היקפי הבנייה, מספר הקומות, המצוקה של תנועה וחנייה, אנחנו ממליצים לקבל את חלק מההתנגדויות,

אליעזר ראובברגר:

כן,

הילה בכר:

בעיקר לנושא התנועה וחנייה, אנחנו כן רוצים להצטרף, אנחנו אמנם זה שלב התנגדויות, אבל אנחנו סבורים שזה דרמטי, הנושא של הכניסה מהרצוג, לעומת שמעוני, אנחנו כן מבקשים בהמלצה, לאפשר זיקת הנאה מרכב, דרך הרצוג לפרויקט זה יצמצם את קירות התמך, יאפשר עוד יחידות דיור בקומות התחתונות,

יהודה פרוידגר:

קחי בחשבון שיש כמה פרויקטים שבונים שם,

הילה בכר:

נכון, אנחנו יודעים, וזה, או לאפשר כניסה,

יהודה פרוידגר:

עם הכניסה להרצוג,

הילה בכר:

כניסה עתידית, נכון, אבל לא כולם חושבים באותו רצף, יש פה בניין של תמ"א/38 שאושר שיש לו, אתם רואים את החנייה, הקיימת היום, אנחנו בעצם מציעים להיכנס משם, בזיקת הנאה ע"פ הצטרפות הוועדה,

יוסי חביליו:

אבל השאלה אם הם יכולים,

הילה בכר:

הם יכולים,

אמנון ארבל:

אם התוכנית תקבע הם יכולים,

יהודה פרוידגר:

זה (לא ברור)?

יוסי חביליו:

לא, אבל השאלה אם זה שטח ציבורי או שטח,

הילה בכר:

אז אנחנו מבקשים,

יוסי חביליו:

מה?

הילה בכר:

מהוועדה המקומית,

יהודה פרוידגר:

להצטרף,

אריאל גולן:

זה שלהם?

הילה בכר:

כמגישה לטובת זיקת הנאה,

יהודה פרוידגר:

להצטרף,

אמנון ארבל:

הוא שטח פרטי היום,

יוסי חביליו:

הוא שטח פרטי אבל של היזם הזה?

אמנון ארבל:

לא,

הילה בכר:

לא, אני מסבירה.

אמנון ארבל:

של הבניין הזה,

יוסי חביליו:

נו, אז הוא יכול להגיד, אני לא רוצה שתעבור לי פה.

הילה בכר:

אבל יוסי, אנחנו חושבים שיש פה אינטרס ציבורי מובהק, צמצום הכמות חנייה שנוסעת על רחוב שמעוני, וכניסה מכביש ראשי כמו הרצוג, ולכן אנחנו מבקשים מהוועדה המקומית, להצטרף כמגישה לקביעת זיקת הנאה, תוך כדי שהם מציג, הציגו חנייה לפי שלא תהיה לו פה חנייה בתוך המגרש שלהם, בתת-הקרקע,

יוסי חביליו:

אבל השאלה היא אמי,

אליעזר ראובברגר:

עוד שנייה,

יוסי חביליו:

או הילה,

הילה בכר:

אני גם יכולה,

יוסי חביליו:

כן, אבל מה שאת סימנת, אני מסכים שיש פה בעיות חנייה קשות, משמעוני זה בכלל בלתי אפשרי לזוז. אז אבל השאלה אם זה ריאלי שהם יעברו דרך שטח של מישוהו אחר שיגיד - אני לא מסכים.

הילה בכר:

בגלל זה אנחנו מצטרפים,

יוסי חביליו:

ואז מה?

הילה בכר:

וזה יהיה לפרסום חוזר, ואם יהיה טענות ענייניות, אנחנו רואים את הרווח הציבורי הגדול יותר מאשר של מגרש הפרטי,

יוסי חביליו:

הבנתי, אבל השאלה אם יש למישהו מגרש פרטי שאת לא יכולה לכפות, מה תעשי?

הילה בכר:

אז אנחנו חושבים שדרך המגרש הפרטי הזה, אם אתה נותן להם מקומות חנייה, בתוך המגרש הסחיר החדש, אין סיבה לא להשתמש בשטח הזה, הם עשו כבר תמ"א/38 הם סיימו את היכולת הרחבה שלהם,

יוסי חביליו:

הבנתי, השאלה אם יש הסכמה, תקשיבי,

אמנון ארבל:

שנייה שנייה, אני אגיד לך שנייה, השאלה ברורה, אבל תסתכל רגע כאן, בסדר?

יוסי חביליו:

כן,

אמנון ארבל:

יש פה היום מצב שכרגע פה,

יוסי חביליו:

אני מכיר טוב האזור, ההורים שלי גרים,

אמנון ארבל:

יפה, אז שנייה, מציעים עכשיו,

יוסי חביליו:

לא רחוק,

אמנון ארבל:

רגע, תקשיב, הם מציעים פינוי בינוי בבניין הזה, פה בצד ימין, והבניין הזה,

יוסי חביליו:

כן,

אמנון ארבל:

בגלל שהכניסה שהיא מלמעלה, שתי בעיות, אחד, זה מעמיס על השכונה,

יוסי חביליו:

ברחוב הזה אי-אפשר לזוז בו, עשו אותו חד סטרי בגלל הבלגאן,

אמנון ארבל:

יוסי, תקשיב עד הסוף. ושתיים זה מייצר פה קירות תמך נורא משמעותיים, שאם הם יכולים להיכנס מכאן, מהמפלס התחתון, אז כל התנועה (לא ברור) דרך השכונה,

יוסי חביליו:

אני מסכים,

אמנון ארבל:

רגע, והדבר היחידי שלכאורה זה מצריך, שבבניין הזה שכבר עשה תמ"א/38 ובנה, יש לו פה היום זה כבר לא ככה, כי הם גמרו את כל העבודות, יש פה 5 מקומות חנייה, כל מה שאנחנו אומרים שניקח פה עכשיו לצורך העניין, אתה יודע מה? הפקעה, נפקיע להם חלקי את המגרש, שיהיו עד לדרך, אבל אנחנו אומרים לא הפקעה, לא נגזים, רק זיקת הנאה, כדי להיכנס מלמטה.

יהודה פרוידגר:

אי-אפשר מצד שמאל?

אמנון ארבל:

לצורך זה, כמובן צריך לעשות פרסום נוסף,

הילה בכר:

באמצע,

אמנון ארבל:

הם יכולים לבוא ולהתנגד, להגיד אני אסון נורא, אני לא יודע מה, אבל נכון וראוי,

הילה בכר:

חשוב,

אמנון ארבל:

בגלל שהרחוב העליון הוא כזה בעייתי, המגרש הוא מקשה מאוד על התכנון, אנחנו חושבים שנכון במקרה הזה לעשות התערבות של זיקת הנאה במגרש פרטי.

יוסי חביליו:

אמי, אבל אני אומר אתה זכותך לאכוף זיקת הנאה על מי שלא רוצה?

אמנון ארבל:

ברור, אבל זה תוכנית, מה זאת אומרת? אני יכול להפקיע מגרש?

יוסי חביליו:

אתה יכול להפקיע,

אמנון ארבל:

נו, אז מה ההבדל?

יוסי חביליו:

תפקיע, זה הליך אחר,

אמנון ארבל:

אותו דבר בדיוק,

הילה בכר:

אבל אנחנו מפצים את זה של מקומות חנייה,

יוסי חביליו:

צריך לעשות פרסום להפקעה,

אמנון ארבל:

נעשה פרסום, אותו דבר גם פה.

יהודה פרוידגר:

אז מה אתה עושה בתקופת הבנייה?

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת?

יהודה פרוידגר:

את החנייה, מתחיל לחפור פה, וזה, יש להם?

אמנון ארבל:

אני לא לוקח להם, 5 מקומות חנייה, ייקחו להם,

יוסי חביליו:

אבל מה לגבי צמצום יחידות הדיור? כי העומס הזה,

אמנון ארבל:

זה לא קשור לצמצום יחידות דיור, הבעיה פה זה לא כמות יחידות דיור,

הילה בכר:

הוא יכול,

יוסי חביליו:

לא, גם וגם,

הילה בכר:

יחידות דיור בקומות הנמוכות.

יוסי חביליו:

אני ראיתי את ההתנגדויות, גם של המינהל, וגם התושבים,

אמנון ארבל:

התוכניות הן סבירות מבחינת (לא ברור), זה לא הבעיה פה,

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

זה בניינים נמוכים של 10 קומות, זה לא,

הילה בכר:

הבעיה היא התנועה והחנייה,

יוסי חביליו:

בסדר, 10 קומות, בוא תראה את האזור.

אמנון ארבל:

הנה אני רואה, מראה לך, מה?

יוסי חביליו:

אתה רואה, מה? אפילו זה 6 קומות,

אמנון ארבל:

התמ"א/1 עדיפה של 7, 8 קומות מאשר 10 קומות חדשים?

הילה בכר:

שמסדיר לך את הכול, את החנייה בתת-הקרקע, עם, יש שם גן ילדים, יש שם אנחנו,

יוסי חביליו:

אני ראיתי, וראיתי גם את ההתנגדות של הפורום האורבאני, ושל המינהל, שיותר שכנע אותי,

אמנון ארבל:

גם אנחנו ראינו אותו, לכן אנחנו מציעים אתמה שהצענו,

יוסי חביליו:

הגובה זה לא מתאים,

אמנון ארבל:

אותי לא (לא ברור).

יוסי חביליו:

לך לשם תסתכל מה קורה בשמעוני היום.

אמנון ארבל:

אני הייתי יותר מפעם אחת, עשינו תוכנית אב, היינו פה בערך ב – 10, 10 סיבוב היו,

יוסי חביליו:

יהודה, אם אתה עולה למעלה ביום כיפור, אני עולה, אני עולה למעלה, פונה שמאלה, מגיע לבית כנסת.

הילה בכר:

אז בעצם אליעזר אנחנו מבקשים את הצטרפות הוועדה כמגישה פה לצורך המקומות שהסברנו
לצורך צמצום התנועה,

אמנון ארבל:

הכניסה,

הילה בכר:

היקפי התנועה, והעומס על רחוב שמעוני, וגם כדי למנוע את הקירות תמך הדרמטיים שהתוכנית
מייצרת, ואנחנו חושבים שיש פה ערך ציבורי מאוד גדול, זה אמנם יצריך מהם הפקדה מחודשת,
אבל יש לזה, יש פה המון המון התנגדויות גם של מינהל קהילתי, גם של תושבים, ובנושא התנועה
והחנייה, בהחלט צודקים.

אמנון ארבל:

אין ספק שזה נכון לראות מבחינת,

יהודה פרוידגר:

אבל זה יעכב אבל את ההרחבה הזאת.

אמנון ארבל:

הוא יוזיל להם,

הילה בכר:

יוזיל, אנחנו מייצרים רמפה,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

כן, בטח.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

הילה בכר:

וגם יזכו בעוד יחידות דיור, בחלק התחתון שפונה ל - ,

יהודה פרוידגר:

טוב.

הילה בכר:

אוקי, תוכנית,

יוסי חביליו:

רגע, אני מתנגד,

אמנון ארבל:

היזם ישמח מזה, הבניין שלו,

יוסי חביליו:

לא, תקשיב, מה שהם אומרים, זה יותר טוב,

אליעזר ראוכברגר:

הפקדה מחדש,

יוסי חביליו:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

הכול,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה הפקדה מחדש?

יוסי חביליו:

הילה בכר:

הוא רוצה גם וגם וגם.

אמנון ארבל:

לא, הוא חושב שיש לו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה הגם וגם סותר אחד את השני,

יוסי חביליו:

לא, אבל, שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

הוא חושב שהבינוי מוגזם.

יוסי חביליו:

אני חושב שהבינוי מוגזם,

דובר לא מזוהה:

זה רק 10 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם ההפקדה מחדש, יכול להיות שבהתנגדויות בסיבוב השני, יורידו את זה,

הילה בכר:

יכול להיות שהיחידות דיור שירדו, למטה מתחת למפלס הרחוב שמעוני,

יוסי חביליו:

בסדר, אני לא מתנגד להפקדה מחדש,

הילה בכר:

למעלה,

יוסי חביליו:

כי מבחינה מעשית,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה המלצה, הפקדה מחדש, 106/ב,

יוסי חביליו:

אני לא, שנייה, אבל אני רוצה שיובהר, אני תומך בהפקדה מחדש,

אליעזר ראוכברגר:

או 106/ב לא משנה,

יוסי חביליו:

ואני מבקש גם לצמצם את כמות יחידות דיור והגובה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה ברגע שיהיה עוד פעם התנגדויות נעשה את זה אז, למה היום?

יוסי חביליו:

אני רוצה להגיד את העמדה שלי שהיא תישמע פה בהקשר הזה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אני מדבר עכשיו, אתה העמדה שלך היא עמדה אידיאולוגית, אני מדבר למייסא, אני מדבר פרטי, לא אידיאולוגי, אידיאולוגי, אני מבין,

יוסי חביליו:

כן, אבל אם אתה תפרסם, אם זה הפקדה מחדש, זה בסדר, אם תפרסם 106/ב,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם כן,

יוסי חביליו:

אז זה מאוד מצומצם.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? אבל אתה יכול להגיד על זה התנגדות,

יוסי חביליו:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

זכותך להתנגד, אני רק,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אז כמו שאמרה לך הילה, אתה רוצה גם וגם וגם, אז דברים סותרים אחד את השני.

הילה בכר:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוסי חביליו:

במקרה הזה, הם לא סותרים,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אני לא מונע, אני רק ניסיתי להסביר לך, זה הכול.

הילה בכר:

יוסי, אם אנחנו עושים את הכניסה מהרצוג, יכול להיות שה - 4 קומות האלה עד מפלס רחוב שמעוני יוכלו לשמש לעוד דירות, ולהוריד את הנפח משמעוני, זה גם יכול להיות, זה תקן שמאי, בסופו של דבר זה יצטרך להיבדק, וגם את זה כתבנו בהמלצה.

יוסי חביליו:

הבנתי,

יהודה פרוידיגר:

יפה מאוד,

יוסי חביליו:

אני,

יהודה פרוידיגר:

יללה יוסי,

יוסי חביליו:

אז תרשום אותי, תתקדם, אני,

יהודה פרוידגר:

יצא הבן אדם (לא ברור) תאוותו.

אליעזר ראובברגר:

אוקי, אנחנו מאשרים בהתאם להמלצת מהנדס העיר, יוסי מתנגד. בסדר.

תוכנית 967174

הילה בכר:

טוב, תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית 967174, זה תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית שלב התנגדויות, פינוי בינוי, בקדושי בבל, בארמון הנציב, התוכנית מציעה, התוכנית המופקדת מציעה פינוי בינוי, לשלושה מבנים של 48 יחידות דיור, ולהקמה של שני מבנים של 23 קומות, שני מגדלים למעשה, ושצ"פ באמצע, ו – 264 יחידות דיור, מכפיל 5.5, זה חשוב, כי אחת מההתנגדויות, זה, כן,

יוסי חביליו:

בצדק.

הילה בכר:

עכשיו הוגשו 3 התנגדויות, היזם הגיש התנגדות לעניין התמהיל, ותמהיל יחידות הדיור ועוגנים זמניים, המינהל הקהילתי הגיש התנגדות לעניין מכפיל היחסית גבוה, היקפי בנייה, בחינה תנועתית שמבקשים,

אליעזר ראובברגר:

כמה המכפיל?

הילה בכר:

5.5.

יוסי חביליו:

5.5,

יהודה פרוידגר:

חצי, זה,

יוסי חביליו :

מכפיל מאוד גבוה לארמון הנציב,

הילה בכר :

מענה,

יוחנן וייצמן :

מה פתאום המלך ג'ורג', עשו, 15.

יוסי חביליו :

זה נכון, אבל אתה יודע מי הצביע בעד,

יוחנן וייצמן :

אני בן אדם רע.

אליעזר ראוכברגר :

גן הילדים, גילה עשו,

יוסי חביליו :

עכשיו יהיה המדד, 100 קומות,

אליעזר ראוכברגר :

חביליו בגילה היה במחוזית מכפיל 20.

יוחנן וייצמן :

זה לא,

יוסי חביליו :

מה שאני מתנגד,

יוחנן וייצמן :

זה לא (לא ברור) במכפיל, זה לא,

חיים כהן :

בצביה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אושר.

אליעזר ראוכברגר:

אושר.

חיים כהן:

בצבייה, בצבייה.

אליעזר ראוכברגר:

צבייה, כן, זה היה,

יוסי חביליו:

אתה יודע מה דעתי עליהם, ומה דעתי על המכפיל.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה מה דעתך, אני רק אומר מה עשו, עזוב את הדעה, יש,

יוסי חביליו:

מה אני אעשה? אבל אתה יודע מה?

אליעזר ראוכברגר:

יש עובדות, יש עובדות,

יוסי חביליו:

אבל אני חולק עליך בזה שמה שהם אומרים אנחנו צריכים להגיד מה שנכון, זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא, זה כבר עניין של פרקטיקת התנהגות.

אמנון ארבל:

יש פה דבר אחד.

יוסי חביליו:

לפעמים אם מישו הולך לבית משפט, מה שנגיד פה יהיה לו איזה משקל מסוים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא עכשיו יבדוק, את החתימות, את (לא ברור) ואנחנו.

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות הדמיות של נצפות של המקום?

הילה בכר:

כן, 967174,

יוחנן וייצמן:

אני לא מוצא הדמיות.

הילה בכר:

הם שלחו לנו מצגת, אפשר לראות,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות את ההדמיות? זה מעניין מאוד?

יוסי חביליו:

אז מה ההמלצה שלכם לגבי המכפיל?

הילה בכר:

אנחנו, הוועדה,

יוחנן וייצמן:

לבדוק שוב,

הילה בכר:

בדיוק, הוועדה המקומית יכולה להתריע, המהנדס יכול להתריע, שנראה שההיקפים, המכפיל,

יוסי חביליו:

תיאורטית זה אפשר למנות שמאי שלנו, אבל יוחנן, ראינו שזה לא מציאה גדולה,

אמנון ארבל:

אבל רק צריך להגיד יש פה, אתם רואים את החלקה למעלה, חלקה 4, חלקה 4 זה חלקה בייעוד מגורים שבמצב הנכנס היא חלקה גדולה, בייעוד, ומשמש כחנייה, וזה בבעלות רמ"י.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש היום,

אמנון ארבל:

רמ"י בגלל שהוא נכנס לאיחוד וחלוקה, מבקשים לא (לא ברור) זכויות בנייה, ולכן המכפיל עלה.

יוחנן וייצמן:

רמ"י מקבלת?

אליעזר ראוכברגר:

אז אנחנו בודקים,

אמנון ארבל:

מגרש גדול שהיום מקדמים אותו למעשה.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שאם במחוזית יגידו שזה ככה, זה ככה.

אמנון ארבל:

הם מקבלים אחוז מסוים של הדירות, לכן המכפיל הוא קצת יותר גבוה.

הילה בכר:

אנחנו ממליצים לקבל את ה - , חלק מההתנגדויות, אנחנו כן מציעים שיפור בתכנון בכל מה שקשור לשטחים הציבוריים.

אמנון ארבל:

זה התוכנית,

הילה בכר:

ההתנגדות העצמית מדברת בעיקר לעניין התמהיל של היחידות הדיור והעוגנים הזמניים, אבל יש פה את ההתנגדות של המינהל הקהילתי ותושבים לגבי הצרכים הציבוריים שאין מספיק מענה,

לתנועה, חנייה, השטחים הציבוריים שמוצעים כאן הם גני ילדים ומעונות, שמקרים זה את זה, אנחנו כן ממליצים לשפר את התכנון, בעיקר לנושא של השטחים הציבוריים, ושימור עצים בשולי המגרש, אנחנו כן מקבלים את ה - , ההתנגדות של היזם לעניין העוגנים הזמניים. ואנחנו, עוגנים זמניים זה,

אליעזר ראובברגר:

זה לא במקרה שלנו,

יוסי חביליו:

כן,

הילה בכר:

שבשלב ההיתר יהיה אפשר לייצר להכניס עוגנים זמניים למגרשים מצרניים, זה לא מתאפשר היום בתוכנית סטטוטורית אנחנו מקדמים תוכנית שכזו,

יהודה פרוידיגר:

מה פירוש המילה עוגן?

הילה בכר:

עוגן זה לייצב את הקרקע בעוגן,

אמנון ארבל:

ברזל שמכניסים לקרקע,

הילה בכר:

נכנס ברזל שנכנס,

אליעזר ראובברגר:

מה שקרה משהו (לא ברור), אני לא יודע.

הילה בכר:

זהו, בגדול יש פה, קיבלנו מענה של ה - , לגבי התוכנית,

אליעזר ראובברגר:

אז אילנית לא בודקת.

הילה בכר:

אנחנו קיבלנו, מצגת שגם התייחסו להמלצות מהנדס העיר היזם, למעשה אנחנו סבורים שההמלצה, הגונה, טובה, נכונה,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות,

יהודה פרוידגר:

שנייה, אתם נותנים דירות לתחזוקה?

הילה בכר:

לא, יש פה, של הדמיה,

יהודה פרוידגר:

הילה, הילה,

הילה בכר:

רגע, כן יהודה.

יהודה פרוידגר:

תגידי לי לגבי וועד,

הילה בכר:

הנה,

יהודה פרוידגר:

כמה שנים הם משלמים וועד? והאם יש שם דירות לתחזוקה.

הילה בכר:

כמה שנים משלמים וועד? אני צריכה לראות את הוראות התוכנית,

אמנון ארבל:

מה (לא ברור) מלא, זה לא אזור רגיש, זה לא אזור,

יוחנן וייצמן:

למה זה לא אזור רגיש?

אמנון ארבל:

ארמון הנציב?

יוחנן וייצמן:

תעשה לו מרפסת זה רגיש מאוד,

אמנון ארבל:

מאיזה בחינה?

יוחנן וייצמן:

נראה את זה מהמרפסת או לא,

אמנון ארבל:

מהמרפסת פה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

סביר להניח שכן,

יוחנן וייצמן:

אז תראה לי הדמיה. זה,

הילה בכר:

אבל למה לא דרשת נגיד דבר כזה בהפקדה?

יוחנן וייצמן:

לא יודע, כי קראתי את ההתנגדויות, וראיתי, לא חשבתי על זה בהפקדה.

אמנון ארבל:

אז מה אתה רוצה לקבל, לא לקבל החלטה היום, ולבקש הדמיות?

יוסי חביליו:

אני מצטרף לעמדתו,

יוחנן וייצמן:

אין הדמיות?

הילה בכר:

יש את ההדמיה הזאת,

יוחנן וייצמן:

אמרת שיש לך מצגת,

אמנון ארבל:

יש מצגת,

הילה בכר:

ההדמיה,

יוחנן וייצמן:

מה שרצת בו, לא,

הילה בכר:

לא של אגן העיר העתיקה, אם לשם,

יוחנן וייצמן:

לא, שאני עומד על החומה, ואני מצלם את המקום.

הילה בכר:

בדיוק.

אמנון ארבל:

לא,

הילה בכר:

שזה,

אמנון ארבל:

זה לא הדמיה, זה תלת מימד גם אגב, הוא תלת – מימד, הוא לא,

אריאל גולן:

מה בסוף?

יוסי חביליו:

ההדמיה הכי אמיתית זה לצלם תמונה במקום, ואז להלביש את זה,

אריאל גולן:

גני ילדים?

אמנון ארבל:

אתה שואל או אומר?

הילה בכר:

זה גם קצת לא, זה גם זה,

אמנון ארבל:

מה ההפרשות פה?

יוסי חביליו:

זה הכי טוב, הכי נכון,

הילה בכר:

בית כנסת, שני גני ילדים ואשכול מעונות, (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא יודע,

הילה בכר:

תפתח את ההוראות,

יוחנן וייצמן:

אני לא אוהב את זה, אבל אין לי מה לעשות.

הילה בכר:

אני משנה את התחזוקה, יש לנו סעיף לתחזוקה, לא, בהוראות,

אמנון ארבל:

החוזה,

הילה בכר:

המופקדת. לא, אבל אמרנו שזה,

יהודה פרוידגר:

כבר היינו כותבים את זה,

אמנון ארבל:

זה כתוב בחוזים,

יהודה פרוידגר:

כבר ראינו את זה בתב"ע,

הילה בכר:

לדעתי התחזוקה,

יהודה פרוידגר:

קרן תחזוקה,

הילה בכר:

קרן תחזוקה 10 שנים זה בחוזים, אבל תחזוקה ארוכת טווח שהוספנו להם זכויות, זה כן צריך להופיע פה.

יהודה פרוידגר:

יש פה?

אמנון ארבל:

יש, יש, יש,

יהודה פרוידגר:

כמה?

אמנון ארבל:

כמה? כמה כתוב בזה?

אריאל גולן:

אני רואה שיש ב – 16,

אמנון ארבל:

8,563,055 שקלים, זה קרן תחזוקה לטווח ארוך.

יהודה פרוידגר:

למה אנחנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) נכון,

אמנון ארבל:

זה המשמעות של דירות.

יהודה פרוידגר:

יש שמאות?

אמנון ארבל:

מה?

הילה בכר:

טוב, זהו, ואנחנו ממליצים עם התיקונים,

יוחנן וייצמן:

אני מרים ידיים, תכתבי שנמנעתי, בסדר.

הילה בכר:

טוב.

יוסי חביליו:

אני מתנגד, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כו,

יוסי חביליו:

אני מתנגד.

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוסי חביליו:

עכשיו יש לי שאלה בקשה, יש כמה תוכניות שיש לי בהם עניין, אפשר להקדים אותם? למה לא?
עשית את זה בעבר.

אליעזר ראוכברגר:

גם לי, אבל גם לי יש תוכניות,

יוסי חביליו:

אתה צריך להישאר עד הסוף אין לך ברירה, לך זה לא משנה, אז בבקשה מי שיש לו עניין אפשר
להקדים,

ישראל קלרמן:

בסדר, אני יכול להגיד את המספרים?

אליעזר ראוכברגר:

דיון, יהיה בדיון בסדר.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) שהוא שיישאר פה חבל,

אריאל גולן:

הוא הולך להפגנה נו.

עמנואל זלטס:

שיישאר עד הסוף,

יוחנן וייצמן:

נקרא לך, נקרא לך,

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אומר, אני אתחיל עם שלי, לא,

יוסי חביליו:

גם שאני אלך,

הילה בכר:

לא, לא, אבל למה לא (לא ברור) את כל זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא שומע,

אריאל גולן:

להוציא את ההפגנה בקטע עצבים,

אמנון ארבל:

רק היה צריך להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הולך להפגנה?

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שישאר פה,

אמנון ארבל:

הוספנו פה סעיפים ש - ,

יוסי חביליו:

נעשה את ההפגנה פה,

אמנון ארבל:

של מחלקת נכסים בכל התוכניות, בחלק מהתוכניות,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, חוץ מיוסי, יש עוד מישהו שרוצה לומר משהו על התוכנית הזאת?

ישראל קלרמן:

הוא לא רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אמר, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן נמנע, יוסי,

יוסי חביליו:

מתנגד לאור הגובה, כמות היחידות, ואני מצטרף גם להתנגדות שהוא של המינהל הקהילתי,

הילה בכר:

כתבנו שהמכפיל נראה גבוה ביחס לסביבתו,

יוסי חביליו:

כן, כן, זה לא מספיק מה שנאמר פה על המכפיל.

הילה בכר:

השמאית של העירייה, אנחנו לא בודקים את זה,

יוסי חביליו:

צריך להתנגד,

הילה בכר:

אנחנו מקווים, אבל אמי אמר ש - , היזם הסביר שיש פה חלקה של רמ"י, שבגללה זה עלה, כי הם דרשו עוד תמורות.

יוחנן וייצמן:

כי זה לא, החישוב של ה - ,

הילה בכר:

אנחנו יכולים רק לעדכן,

יהודה פרוידגר:

השמאי,

יוחנן וייצמן:

אני מסביר את מה שאתה אמרת,

הילה בכר:

של המחוזית.

יהודה פרוידגר:

של המחוזית?

הילה בכר:

אנחנו יכולים רק להתריע, אין על מה, שלנו, גם אם יהיה, השמאי של המחוזית הוא המכריע.

אמנון ארבל:

למה?

יוסי חביליו:

פעם באתי להפגנה,

יהודה פרוידגר:

זה נכון או לא, רק עם ההמלצה שלנו,

הילה בכר:

יש התנגדות לזה, אז הם יצטרכו לתת לזה מענה,

אריאל גולן:

ככה אני רואה פה,

אמנון ארבל:

התיק היום בבוקר, הוא היה צריך לבוא (לא ברור) זה היה, היה צריך לבוא,

הילה בכר:

להמשיך? אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל כולם בעד חוץ מיוסי, ויוחנן נמנע.

יוסי חביליו:

אני רוצה להגיד כמה משפטים לפרוטוקול,

אליעזר ראוכברגר:

אמרת כבר, אבל תגיד עוד פעם,

יוסי חביליו:

המכפיל פה הוא ענק,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

אני לא מסתפק באמירה הזאת שהיא נראית (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אריאל בבקשה,

אמנון ארבל:

הוא לא רוצה שום (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אריאל בבקשה תן ליוסי לדבר.

יוסי חביליו:

אני חושב שכמות היחידות,

אליעזר ראוכברגר:

אל תפריע לו, ככל שימשוך יותר זמן, פחות הוא יהיה,

יוסי חביליו:

תישאר פה עד הלילה, אין בעיה, אני יכול לישון ברחוב עזה, אין שום בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

אני חושב שהכמות היחידות, היא מוגזמת, אני חושב שהמכפיל הוא מאוד גבוה. מה שנאמר פה ע"י מהנדס העיר, שייבדק ע"י השמאי המחוזי, זה אנחנו יודעים שזה לא קורה עם זה כלום, ולכן אני חושב שצריכים להתנגד לתוכנית הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

הילה בכר:

טוב,

יוסי חביליו:

מה אתה צוחק?

הילה בכר:

תוכנית 8? להמשיך?

יוסי חביליו:

רגע, זה נרשם שאני מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

בוודאי,

הילה בכר:

בוודאי,

אמנון ארבל:

מוקלט, מוקלט גם.

הילה בכר:

מוקלט נרשם.

יוסי חביליו:

אתם לא רוצים להגדיל, טוב,

ישראל קלרמן:

הקשבנו, מה השאלה?

הילה בכר:

תוכנית 8, אליעזר, אני יכולה להמשיך?

ישראל קלרמן:

הוא אמר לך שכן, אחרי יוסי חביליו.

אליעזר ראובברגר:

כן, הלאה, אנחנו אישרנו בהתאם להמלצת מהנדס העיר, יוסי מתנגד, יוחנן נמנע, הלאה.

הילה בכר:

תוכנית 8 בסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

8,

תוכנית 1175959

הילה בכר:

תוכנית 1175959, תוכנית ברחוב הפסגה 3, שלב התנגדויות, סמכות מחוזית, זה תוכנית של מה שהיה פעם מלון חן, הם בעצם מבקשים תוספת של 3, ו-4 קומות, 3 בחלק מסוים, ו-4 בחלק, שהיה פעם מלון חן, הם בעצם מבקשים תוספת של 3, ו-4 קומות, 3 בחלק מסוים, ו-4 בחלק,

ישראל קלרמן:

על המלון?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) קצת.

ישראל קלרמן:

על המלון?

אמנון ארבל:

הם לא יכולים קונסטרוקטיבית,

הילה בכר:

זה יש איזה גבול הבניין יכול לשאת,

ישראל קלרמן:

על המלון?

הילה בכר:

על,

אמנון ארבל:

זה לא מלון, זה לא מלון,

הילה בכר:

אז זה כבר לא מלון, זה בית אבות,

ישראל קלרמן:

מעל הבניין הזה, זה אחד,

הילה בכר:

כן, אז בעצם היום,

צביקה אסולין:

לא הבנתי זה על המלון?

ישראל קלרמן:

אחד,

הילה בכר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

על המלון, מה קרה?

יהודה פרוידגר:

מי היזם פה?

אליעזר ראוכברגר:

כל המלון שמה הוא 3, 4 קומות,

הילה בכר:

זה 3,

אמנון ארבל:

הנה זה הבניין, זה הבניין,

הילה בכר:

יש 3 התנגדויות,

צביקה אסולין:

איזה?

אליעזר ראוכברגר:

כל הבניין הוא 3, 4 קומות, מה?

צביקה אסולין:

לא, אבל לא חבל, למה לא להרוס, לעשות את זה משהו גדול,

יהודה פרוידגר:

מי היזם?

צביקה אסולין:

יפה,

הילה בכר:

רגע,

אמנון ארבל:

זה חלק מהטענות.

הילה בכר:

רשום לך מגיש התוכנית זה,

צביקה אסולין:

לא, זה לא 3 קומות, בסדר, בסדר,

הילה בכר:

זה שימוש אחר,

אריאל גולן:

יועץ תנועה,

צביקה אסולין:

הנה תראה,

אליעזר ראוכברגר:

הקומות גבוהות,

הילה בכר:

אני לא יודעת אולי יש עוד אחד כזה,

ישראל קלרמן:

מה עם הבניין לידו?

אריאל גולן:

זה תוכנית (לא ברור).

הילה בכר:

אולי יש גם מלון,

אליעזר ראוכברגר:

בחלונות, זה לא שם, בחלונות, 1,

צביקה אסולין:

זה זוגי.

אליעזר ראוכברגר:

2, 3, 4, 4 קומות, כן, 4 קומות,

הילה בכר:

הם מגיעים ל – 9 קומות יחד עם הזה.

אמנון ארבל:

זה 1, 2, 3, 4, 5,

יהודה פרוידגר:

3 קומות זה יהיה בגובה של בורג' חליפה.

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

אמנון ארבל:

רק צריך להגיד שנייה,

יהודה פרוידגר:

בורג' חליפה זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה 9 קומות,

יהודה פרוידגר:

זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יוסי מתפשר עכשיו בשנייה, על הבורג' חליפה.

הילה בכר:

אוקי, אז אני אגיד ש - , היום זה,

יהודה פרוידגר:

יוסי, זה יסתיר את בורג' חליפה,

הילה בכר:

היום זה משמש כן,

יוסי חביליו:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

עולים חדשים,

הילה בכר:

היום זה משמש זרוע של משרד הקליטה לשיכון של,

אליעזר ראוכברגר:

קשישים, לא,

הילה בכר:

של קשישים,

אליעזר ראוכברגר:

קשישים עולים,

יהודה פרוידגר:

רוסיה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

יוצאי כן, אוכלוסייה מאוד מבוגרת, חלשה, ניצולי שואה,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין שהוועדה המחוזית יושבת בו,

הילה בכר:

יש שלוש התנגדויות, וואי קשוח.

אליעזר ראוכברגר:

מה קרה עכשיו מה? מה אתם לא עייפים מהבוקר? די, שקט.

הילה בכר:

זה נושא סוער,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

יש (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מה סוער פה? כולה 3 קומות, וזה בית מלון שיש בו אנשים בני 80, 90, מה?

הילה בכר:

יש בו 3 התנגדויות ההתנגדות הראשונה והשנייה היא בעצם של דיירים של המבנה, שמייצג אותם עו"ד. הם עולים חדשים כמו שאמרתי, אוכלוסייה מאוד מבוגרת, חלשה ניצולי שואה, שמאוד מאוד חוששים מכל תקופת הבנייה, שייבנו מעליהם, ושיפנו אותם, וייגרם להם נזק, וההתנגדות שנייה זה של שכנים של המגרשים מאחורה שבעצם טוענים שיהיה להם פגיעה בגלל גובה הבינוי והעדר חנייה, ואיכות חיים,

יהודה פרוידגר:

מי יהיה שמה?

הילה בכר:

יהיה בניין מגורים, כן, בעצם אנחנו ממליצים לקבל את ההתנגדות, אני כן אגיד שלפני הדיון התקבלה פנייה של, רווחה, שבעצם באים ואומרים, שיש היום דירות בקומת הקרקע שהוצע להסב אותם למסחר, בגלל הקרבה לציר הרכבת הקלה, אבל בעצם הם שוכנים שמה הדיירים האלה בימים אלו, ואנחנו לא התייחסנו לזה בהמלצה, ואנחנו כן מבקשים עכשיו של, בעצם ביקשו שלא נשנה את החדרים האלה למסחר, בגלל שזה יפגע בהם קשות, למי שגר שם. אנחנו סבורים שצריך לקבל את זה,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו צריכים לקבל את ה - ,

הילה בכר:

לא, אבל כן ביקשנו תיאום עם רווחה בשלב ההיתר לנושא הזה של הפגיעה בהם.

אליעזר ראובברגר:

רותם.

רותם פסו:

אנחנו הבנו שאין שם פינוי של דיירים,

אליעזר ראובברגר:

זה פינוי, אבל יש אנשים בני 80, 90 כולם,

יוחנן וייצמן:

גרוע מכך,

אליעזר ראובברגר:

לבנות להם על הראש, זה לפעמים יותר גרוע.

הילה בכר:

אז ההמלצה שלנו, היא כן, להתייחס עם אגף רווחה,

אליעזר ראובברגר:

מה? עם הרווחה?

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לתאם עם אגף רווחה,

הילה בכר:

אנחנו כתבנו ההתנגדות הראשונה זה בעצם שאנחנו חושבים לקבל, וככל ויידרש דיור חלופי,

אמנון ארבל:

נתנו לו פתרון אחר מוסכם העירייה, בעקבות העדכון שהיה, ביקשנו גם לאור, פנו אלינו בגלל, זה נכון מאוד שיהיה בקומת הקרקע חזית מסחרית,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כי זה נכון, רכבת קלה, אנשים באים,

יהודה פרוידגר:

רגע, למה? למה פה,

אמנון ארבל:

המשמעות, המשמעות, שנייה, המשמעות שזה צריך להיות דיירים.

אליעזר ראוכברגר:

חנות פלאפל, שאנשים בתוך הפלאפל.

אמנון ארבל:

המשמעות שצריך לפנות שמה דיירים בשביל זה, ביקשו מאיתנו להתחשב, ולמרות שזה נכון, ורואים מסחרי, ולעשות שם מסחר, אז לא נבטל את זה, כי יש שם בעיה עם הדיירים שגרים ואי-אפשר להעביר אותם למקום אחר, לכן הוספתי, לכן הוספתי פה את הסעיף הזה,

יהודה פרוידגר:

אפשר להעביר אותם לעדן,

אמנון ארבל:

אי-אפשר להעביר אותם לשום מקום,

יהודה פרוידגר:

עידן הזהב.

אמנון ארבל:

הם מאוד מבוגרים,

הילה בכר:

אז בעצם יש שינויים להמלצה, ו - ,

יהודה פרוידגר:

הם בתיאום עם הרווחה ולא בתיאום עם ה - , מי ששוכר את כל המקום הזה?

אליעזר ראוכברגר:

משרד הקליטה, משרד הקליטה,

הילה בכר:

עמידר או משהו,

אליעזר ראוכברגר:

שוכר.

אמנון ארבל:

הייתה פגישה, הייתה פגישה,

אליעזר ראוכברגר:

משרד הקליטה שוכר.

הילה בכר:

עמידר דרך משרד הקליטה,

אמנון ארבל:

הייתה פגישה בין הדיירים, לבין הזה, שבוע שעבר יחד עם (לא ברור) של העירייה, והם היו מאוד מאוד מוטרדים, בגדול הם הבינו ש - , הרי בסופו של דבר אין להם מעמד שם שהם יכולים להתנגד באמת, כי הם דיירים שבשכירות שם וכולה, אבל כן, כן, א' נאמר, הוצג להם, נאמר להם שבגדול יעזרו להם בתקופת הבנייה, וכולה, הם לא רוצים לעזוב גם בתקופת הבנייה, ולראות איך זה יקרה, אמרנו שהתייחסנו זה ייבחן, וגם אמרתי הם היו מאוד מוטרדים מנושא המסחר שמשנים שם, מבטלים שם איזה 10 חדרים או משהו כזה, וזה מאוד התנגדו, והם לא רוצים, לכן פה, למרות שנכון לעשות חזית מסחרית, ביטלנו את זה, כי יש פה דיירים שצריך להתחשב בהם.

הילה בכר:

אפשר לעבור לתוכנית 9. אליעזר,

אליעזר ראובברגר:

כן, כן,

יהודה פרוידגר:

מה הייעוד, מה הוא רוצה לעשות למעלה? דיברו עם היזם?

הילה בכר:

כן, הוא,

אמנון ארבל:

עדירות יותר גבוה,

אריאל גולן:

בתוכנית 9,

הילה בכר:

בגדול התוכנית מוסיפה שימושים למעונות סטודנטים,

יוחנן וייצמן:

מה פתאום בבניין,

הילה בכר:

הוא לא חדרים, הוא מוסיף קומות זה לא משהו ש - , מגולם עם חדרים עדיין,

אמנון ארבל:

זה אותו שימוש, מדובר כנראה על בערך 60 חדרים, כן, הסיכום עם משרד השיכון ייכנסו שם כנראה עוד 60 דיירים.

תוכנית 1285550

הילה בכר:

תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 150, תוכנית של בשלב התנגדויות, וועדה מחוזית, זה בעצם המגרש שמיועד למשרדי הפרקליטות, כן אני אציג, זה מגרש שממוקם בעצם מול המגרש בשדרות שזר, והיכל המשפט מול המגרש של מידטאון, זה מגרש שמיועד להקמה של מגדל של 40 קומות עבור הדיור, משרדי הפרקליטות,

יוחנן וייצמן:

בתוכנית (לא ברור),

הילה בכר:

המינהל הציבורי, רגע, רגע, עוד רק אני אסיים את התיאור, בצמוד למגרש, לבניין הזה, של 40 קומות, הם, מתוכננת היציאה הנוספת של הרכבת הכבדה אחרי שזר, אחרי נבון סליחה, יציאה של הרכבת הכבדה,

אריאל גולן:

מה הכוונה? לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

כניסה להולכי רגל,

הילה בכר:

יש היום, יש היום בניין של 40 קומות שבעצם,

אריאל גולן:

לא, זה הבנתי, זה מתוכנן, אבל איפה, מה הקשר בין זה לבנון?

הילה בכר:

זה בצמוד, ובמעבר הזה יש יציאה נוספת של הרכבת הכבדה, הרכבת הכבדה יש לה פורטל מאוד מאוד ארוך, שייצא בנבון, וגם פה, תהיה יציאה נוספת. יש שתי התנגדויות לתוכנית, אחת של רכבת

ישראל, שדורשים לא מעט תיקונים, גם של ייעוד הקרקע, משצ"פ לתחנת רכבת, וההתנגדות השנייה היא של המינהל הקהילתי, של לב העיר,

אמנון ארבל:

זה ישאלו את וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

שבעים מדברים על התנגדות לנושא הגובה, ושטחי ציבור והשלכות של תנועה וחנייה, הכול מפורט בהמלצה, אנחנו ממליצים לקבל חלקית את ההתנגדות,

יוחנן וייצמן:

למה זה ב - ,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

כן, כתוב לך את ה - , את כל ה - ,

יוסי חביליו:

לא, אבל בוא נראה את הגבהים של הבניינים באזור,

הילה בכר:

הביאו לך את ההחלטות,

אריאל גולן:

יוסי, אתה בטח הולך עם המינהל,

הילה בכר:

רגע, אבל כן, אני כן אגיד, אני כן אשיב, מה שאנחנו המלצה שלנו, ואולי תגיב לזה,

יוסי חביליו:

לא, אני רוצה, מה הבניינים באזור.

הילה בכר:

אז אני, אז אני מספרת, אנחנו נמצאים מאוד צמוד לרובע הכניסה לעיר, אנחנו אולי נעלה את ה – GIS,

יוסי חביליו:

לפי מה שפה זה נמוך,

יוחנן וייצמן:

זה לא רשום ש - ,

הילה בכר:

רגע,

יוחנן וייצמן:

פה לא רשום שזה היה אצלנו בהפקדה,

הילה בכר:

זה היה, רגע, יש החלטה,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שכן, אני לא מוצא את זה רק.

הילה בכר:

לא, יכול להיות שזה לא היה אצלנו, יכול להיות שזה היה בתקופה של ה - , הבחירות או משהו, תיכף אני אסתכל.

אליעזר ראוכברגר:

כתוב (לא ברור),

יוסי חביליו:

על המתנגדים כותבים פה על 12 קומות, על מדיניות,

הילה בכר:

זה היה, כן, זה היה בדיון במרץ שנה שעברה, מה המתנגדים מה?

יוסי חביליו:

כותבים שהמדיניות 12 קומות, מה? מה הם מדברים?

הילה בכר:

הם מדברים על המדיניות, בעצם אנחנו אומרים לאור העובדה שזה, מאוד מאוד קרוב לרובע הכניסה לעיר, ששם אושרו, וזה נועד לא למגורים, אלא לתעסוקה, למשרדי הפרקליטות, אנחנו טוענים שהגובה זה כן מתאים למרחב, ולמיקום שהוא מצוי בו,

יוסי חביליו:

לא, אבל מה זה מדיניות הגובה של רחוב היכל המשפט? יש מדיניות כזאת?

אמנון ארבל:

כניסה, כניסה לעיר.

הילה בכר:

לא, הוא מדבר על ה - ,

אריאל גולן:

לא, של משכונת האומה וזה.

אמנון ארבל:

משכונת האומה זה יותר נמוך ברור.

יוסי חביליו:

לא, אז כאילו השאלה זה נמצא בין לבין, מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מגורים, זה לא מגורים,

הילה בכר:

אבל זה לא מגורים,

אמנון ארבל:

זה לא מגורים, והוא נמצא בדיוק,

יוסי חביליו:

אני מבין,

הילה בכר:
בחיץ.

יוסי חביליו:
אבל אני רואה את ההתנגדויות של האנשים פה, אז הם אומרים אנחנו גרים במשכנות האומה, המדיניות פה היא 12 קומות, ואתם בונים 40 קומות, אז אני רוצה את התגובה,

הילה בכר:
אז,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא,

הילה בכר:
בדיוק זה זה,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא בדיוק במשכנות האומה.

הילה בכר:
זה לא בדיוק במשכנות האומה.

יוסי חביליו:
הוא גובל במשכנות האומה.

אליעזר ראוכברגר:
זה גובל, זה גובל,

הילה בכר:
אבל זה גובל,

יוחנן וייצמן:
גובל עם טיפה מרחק,

יהודה פרוידגר:

איפה זה? בשז"ר למעלה, קצת אחרי בנייני האומה?

אליעזר ראוכברגר:

זה מול מסעדת אימא,

הילה בכר:

לא, כן,

יוסי חביליו:

רגע, בוא, אז תראי לי איפה זה יוצא בדיוק,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בצד השני,

אריאל גולן:

לא, לא, יותר למעלה, יותר למעלה,

הילה בכר:

זה מיטדאון, המגרש החפור,

אמנון ארבל:

מול באלכסון,

יוסי חביליו:

רגע, אז בעצם,

הילה בכר:

זה העלייה לאגריפס,

יוסי חביליו:

יש ביניהם לבין משכנות האומה,

יהודה פרוידגר:

כן, ו - ?

יוסי חביליו:

יש את החניון,

הילה בכר:

זה גן סאקר כבר פה למטה.

יהודה פרוידגר:

נכון,

יוסי חביליו:

רגע, שנייה, שנייה, רגע,

הילה בכר:

כאן אנחנו,

יוסי חביליו:

שנייה,

אליעזר ראובברגר:

מעל הקראפט, מעל הקראפט, למעלה.

יוסי חביליו:

רגע, לא, לא, תחזירי מה שהיית. זה משכנות האומה?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

יוסי חביליו:

זה הולך להיות החניון, לא?

אמנון ארבל:

לא, זה כל,

הילה בכר:

לא, החניון למטה,

יוחנן וייצמן:

אתה רואה את החניון,

אמנון ארבל:

לא,

הילה בכר:

חניון מצד ימין למטה,

אמנון ארבל:

כל זה, כל זה, שנייה, כל זה המגרש שכל בתי המשפט שאמור לעבור פה,

יוחנן וייצמן:

זה בביצוע,

יהודה פרוידגר:

איזה גובה הבניינים שם?

יוסי חביליו:

רגע, וזה מה, איזה, רגע,

יוחנן וייצמן:

מה הגובה שמה במגרש הזה?

אמנון ארבל:

אני מראה, אני מראה,

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

זה כרגע זה הבניינים,

אריאל גולן:

זה לא אמור לעבור את הגובה של בניין הכנסת.

יוסי חביליו:

וזה המתנגדים, שנייה זה טוב, זה המתנגדים, כן,

אריאל גולן:

זה לא אמור לעבור את הגובה של בניין הכנסת.

יוסי חביליו:

רגע, והבניין שאנחנו רוצים לשים, איפה הוא?

אמנון ארבל:

הוא פה,

יוחנן וייצמן:

תחנה מרכזית,

יוסי חביליו:

הוא כן יהיה מפריד בין כביש בינם לבין משכנות,

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

בוודאי,

אריאל גולן:

כאמירה לא זה,

יהודה פרוידגר:

רגע, הבניינים האחרים, בקריית המשפט איזה גובה הם?

אמנון ארבל:

הבתי משפט עצמם? הנה רואים את זה פה ב - , אני אראה פה במצגת, זה בתי המשפט כל זה,

יוחנן וייצמן:

שמה?

אמנון ארבל:

זה הגובה, זה הגובה שהיה מאושר, לתוכנית המאושרת,

הילה בכר:

חורג ממה?

אמנון ארבל:

וזה התוספת,

הילה בכר:

לאור העובדה שמגדלי התעסוקה, אנחנו צמודים לרובע הכניסה לעיר, שמצוי אזור תעסוקה, אנחנו מציעים פה משרדי פרקליטות,

יהודה פרוידגר:

רגע בהתחלה,

הילה בכר:

הוא נותן מענה,

יהודה פרוידגר:

כשעשו את הפרקליטות,

יוחנן וייצמן:

בוודאי שהפרקליטות ייקח בכל הבניינים של הכניסה לעיר, ש - ,

יהודה פרוידגר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

יש שמה ים את מטרים, ריקים בעצם,

יהודה פרוידגר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

ופה, למה? זה בתוך כבר אזור מגורים, זה עוד אצבע,

הילה בכר:

לא,

אמנון ארבל:

לא, זה לא ממש,

הילה בכר:

אתה לא באזור מגורים,

יוחנן וייצמן:

לא?

יוסי חביליו:

זה מעבר לכביש, זה גובל.

הילה בכר:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, זה משכנות האומה, באמת.

הילה בכר:

זה (לא ברור), חלקית.

ישראל קלרמן:

לא, יש כביש הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

סלחו לי, אני עובר שם דירה, אז אין לי בעיה, הבת שלי גרה פה. באמת.

יהודה פרוידגר:

בסוף זה יעבור את הגובה של,

יוחנן וייצמן:

לא, היא עוברת דירה מחר.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) ראש הממשלה.

אמנון ארבל:

הבניין הזה כבר בתוכנית המאושרת מגיעה, לא, וייצמן תקשיב, הבניין הזה שיש, כבר היום, מגיע לגובה הזה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

מבחינת, מבחינת הסתרת הנוף, זה אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

לא, זה בסדר. אבל (לא ברור) 40 קומות,

יוסי חביליו:

זה 40,

אמנון ארבל:

מה זה משנה כבר? אני מה שאני רואה בחלון, אני רואה מהחלון,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא רק שונה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) אני כבר לא רואה.

יוחנן וייצמן:

זה מגמד בניינים באמת, 40 קומות,

הילה בכר:

לא, אבל זה משויך, זה בגלל שהם,

יהודה פרוידגר:

אנחנו צריכים שהפרקליטות,

יוחנן וייצמן:

האצבעות של הכניסה לעיר, כל רגע עם פולשים לך,

הילה בכר:

אתה נמצא על שז"ר.

יוחנן וייצמן:

פה הם פתחו J,

הילה בכר:

זה תנועה סופר ראשית,

יוחנן וייצמן:

הם התקדמו לי פה,

יוסי חביליו:

רגע מה זה השתי האלה עכשיו שרואים אותם?

אמנון ארבל:

זה קריית המחוזות.

יוחנן וייצמן:

זה בסדר.

יוסי חביליו:

זה כמה קומות?

יוחנן וייצמן:

16.

אליעזר ראוכברגר:

זה 30.

אמנון ארבל:

לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

30, 30,

אמנון ארבל:

כן, 30,

יוסי חביליו:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

הראשון, זה הראשון מול שערי העיר באלכסון,

יוסי חביליו:

עזוב, עזוב, זה (לא ברור).

יהודה פרוידיגר:

שפה ייסעו,

יוסי חביליו:

רגע, אלה בנויים כבר?

יהודה פרוידיגר:

שפה (לא ברור), הפרקליטות, זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

זה כניסה לעיר פר – אקסלנס,

יוסי חביליו:

לפחות להוריד ל – 30, שיהיה כמו אלה,

יהודה פרוידגר:

לא, לא, שפה, שפה הפרקליטות,

הילה בכר:

רובע כניסה לעיר יש גם מגדלים בני 40 קומות, יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

זה אחד, זה אחד לפני,

יוחנן וייצמן:

זה לא כניסה לעיר פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה אחד לפני, מתחם בליליוס.

הילה בכר:

אתה על שז"ר.

אליעזר ראוכברגר:

זה אחד לפני בליליוס,

יוחנן וייצמן:

השז"ר זה,

יוסי חביליו:

לא, רגע, רגע, ומה זה שתי אלה? או שזה ה – 30?

יוחנן וייצמן:

מסעדת אימא זה גם הכניסה לעיר? בוא, בוא נדבר על זה פעם,

יוסי חביליו:

רגע,

יוחנן וייצמן:

ובלעז זה גם הכניסה לעיר?

אליעזר ראוכברגר:

אם מידטאון זה הכניסה לעיר, (לא ברור) גם כניסה לעיר,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא כניסה לעיר?

יוסי חביליו:

לראות אותה כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

כי רצו לתת שם מיליון קומות,

ישראל קלרמן:

מה? יוסי, מה מצחיק? יוסי. מה מצחיק?

אמנון ארבל:

זה כל התוכנית הכניסה לעיר.

יוסי חביליו:

זה מצחיק, אני לא יודע אם לצחוק או לבכות,

ישראל קלרמן:

מה? מה מצחיק? תסביר לי אבל, מה?

יוסי חביליו:

בסדר, לא בא לי עכשיו להסביר.

יהודה פרוידגר:

יש שמה מקומות,

יוסי חביליו:

(לא ברור) את כל הבוחטה הזאת.

יהודה פרוידגר:

הפרקליטות תשכור שמה מקומות, חביליו,

יוסי חביליו:

אתה מתקרב למשכנות האומה, שזה פה.

יוחנן וייצמן:

זה בתי מגורים, למה לעשות להם את זה? באמת.

ישראל קלרמן:

הוא צודק, וייצמן צודק.

אליעזר ראוכברגר:

אם זה היה 30, זה היה יותר טוב לך?

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה 8,

יוחנן וייצמן:

לא, יש פה תוכנית, עשינו את 51490, יש פה תוכנית מאושרת,

צביקה אסולין:

הוא עושה שכל עם השאר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא רוצה לפי משכנות האומה, משכנות האומה זה 8.

יוסי חביליו:

לא, זה 12.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אנחנו לפני,

אליעזר ראוכברגר:

איפה הבת שלו גרה, כמה זה?

יוסי חביליו:

לא יודע,

יוחנן וייצמן:

8, 10, לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

8,

אמנון ארבל:

זה אגב מידטאון, כן, הבא זה מידטאון.

יוסי חביליו:

רגע, אבל איפה היכל המשפט אמור להיות?

אמנון ארבל:

פה,

יוסי חביליו:

אלה אמורים להיות יחסית נמוכים,

אמנון ארבל:

כרגע,

יוסי חביליו:

אז כאילו אתה אומר אולי אלה גבוהים, פה צריך לבטל את זה, פה אתה דוחף את ה – 40, אין מיקום.

יוחנן וייצמן:

זה לא, זה לא הוגן מה שעושים פה.

אליעזר ראוכברגר:

הולך ככה,

יוסי חביליו:

לא יודע אולי 20, 25, אפשר לבלוע,

אמנון ארבל:

זה לא משנה.

יהודה פרוידגר:

איזה גובה מידטאון?

הילה בכר:

מה זה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) בכניסה לעיר, באזור שכולו תעסוקה, זה בניין תעסוקה,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי,

אמנון ארבל:

של תעסוקה.

יוחנן וייצמן:

אם אתה בוחר פה 40,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה בלעז, אתה מוכן ב – 40?

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

פה יש מגורים של 8, יש פה תוכנית מאושרת שרק כעת אישרנו אותה לפני 10 שנים, 51490, אישרנו
פה 10 קומות, ולמה לקפוץ ל – 40?

אמנון ארבל:

למה? למה לא אני שואל,

הילה בכר:

הסברנו,

אמנון ארבל:

למה לא.

יוחנן וייצמן:

כי זה אזור מגורים, צמוד לאזורי מגורים, נורמאליים, רגועים,

הילה בכר:

זה יושב על שז"ר שזה כביש ראשי, סואן, אינטנסיבי,

ישראל קלרמן:

זה לא על שזר,

הילה בכר:

מרחק הליכה,

ישראל קלרמן:

יציאה מהחנייה,

יוחנן וייצמן:

יציאה מהמנהרה,

ישראל קלרמן:

יציאה מהמנהרה, זה יציאה מהמנהרה,

יוחנן וייצמן:

יציאה מהמנהרה.

ישראל קלרמן:

זה יציאה מהמנהרה,

אמנון ארבל:

לרוחב (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

אתה רואה את הפורטל,

אמנון ארבל:

תראה זה רוחב רחוב, מה אתה רוצה?

הילה בכר:

זה יושב על כבישים,

יוחנן וייצמן:

רחוב ענק,

הילה בכר:

נכון,

אמנון ארבל:

נכון,

הילה בכר:

שיכול להכיל,

יוחנן וייצמן:

אז לא,

אמנון ארבל:

אז למה לא?

הילה בכר:

את היקפי הבנייה,

יוחנן וייצמן:

כי בצד השני, זה אתה צמוד לבנייני מגורים, למה?

הילה בכר:

אבל אתה מציע תעסוקה, אנחנו רוצים תעסוקה בעיר הזאת, אנחנו רוצים לעודד תעסוקה,

יוחנן וייצמן:

למה? רק לפני שבועיים הוועדה המחוזית החליטה בבניין, במקום לעשות תעסוקה, לעשות מגורים, אני ממש מרגיש (לא ברור).

הילה בכר:

אבל אתה הוועדה,

יוחנן וייצמן:

ב – J,

ישראל קלרמן:

אמי, כולם אומרים לך 11,

אמנון ארבל:

מה 11?

יוחנן וייצמן:

להיצמד לגודל של התוכנית שבתוקף.

אמנון ארבל:

אז זה לדחות את התוכנית,

הילה בכר:

אתם ממליצים לדחות את התוכנית?

אריאל גולן:

אנחנו,

ישראל קלרמן:

לא, להנמיד,

אמנון ארבל:

אבל יש להם היום מונמך,

אריאל גולן:

המינהל הקהילתי,

ישראל קלרמן:

יש שמה 10 קומות,

אמנון ארבל:

הוא יגיד, שהמינהל תגיד להנמיד מ – 40 ל – 11,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה זה 40, אישרנו פעם ה – 40 האלה?

יהודה פרוידגר:

אני אומר (לא ברור).

צחי ברים:

הוא מדבר שזה יהיה מגורים, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אני לא מרגיש עם זה טוב.

יהודה פרוידגר:

אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא מגורים,

יהודה פרוידגר:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה אתה אומר?

יהודה פרוידגר:

סוף סוף,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה תעסוקה, לא מגורים.

אריאל גולן:

ואני גם (לא ברור) בניין, באמת אני אומר את זה,

יוחנן וייצמן:

מגורים,

אריאל גולן:

שישמע,

צחי ברים:

רגע,

אריאל גולן:

זה לא אמור להיות יותר גבוה מהכנסת, מהבית משפט העליון, (לא ברור), גם תכנונית, וגם עקרונית.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, בוא נעשה הצבעה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אריאל גולן:

אני חושב שכולם מסכימים לזה,

ישראל קלרמן:

פה אחד,

אליעזר ראוכברגר:

אם בהצעה יצא פה אחד, אז יצא פה אחד,

ישראל קלרמן:

לא, אתה לא אומר מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בוא נראה מה יהיה בהצבעה.

צחי ברים:

על מה הצבעה?

ישראל קלרמן:

לא, בהצבעה הוא רוצה לדעת מה הדעה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

האם בהתאם להמלצת מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

או לדחות את התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

או, או לשנות אותה.

יוחנן וייצמן:

ולקבל את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

או לקבל התנגדויות,

ישראל קלרמן:

זה כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

לקבל את ההתנגדות של המינהל הקהילתי.

אליעזר ראוכברגר:

מה המינהל הקהילתי אומר?

אריאל גולן:

זה גם 12 קומות,

יוחנן וייצמן:

להישאר ב – 12.

אריאל גולן:

לפי המדיניות, 12, 12 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

12,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, רק בגלל זה אני,

אמנון ארבל:

היום יש 11 אבל,

אריאל גולן:

11, בסדר,

אמנון ארבל:

הנה זה המאושר,

אליעזר ראוכברגר:

רק בגלל זה אני הפוך.

אריאל גולן:

אבל לא צריך,

אמנון ארבל:

נעשה פחות תוספת קומה,

אריאל גולן:

פה אחד עם יוסי חביליו.

אמנון ארבל:

נעשה תוכנית תוספת קומה אחת. זה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

18 לא טוב?

יוחנן וייצמן:

זה משהו,

הילה בכר:

מה זה משנה? תגיד לי.

אמנון ארבל:

בוא כל אחד יזרוק מספר,

ישראל קלרמן:

30,

הילה בכר:

מגדל אינטנסיבי, זה נמצא, בציר סופר ראשי, אנחנו רוצים לעודד,

יוחנן וייצמן:

שישימו את 51490, מה חשבנו?

הילה בכר:

תעסוקה בעיר הזאת, מה?

ישראל קלרמן:

לא, הכניסה לעיר זה יותר למטה,

הילה בכר:

מה?

ישראל קלרמן:

אל (לא ברור). יותר למטה.

הילה בכר:

אני לא שומעת, ישראל.

ישראל קלרמן:

צמוד למגורים,

אמנון ארבל:

הראיתי לך איפה זה, נו,

ישראל קלרמן:

ראיתי, אני מכיר את כל הבניינים האלה,

הילה בכר:

בוא אני אגיד לך בדיוק את הרוחב של הכביש, בין זה לזה.

אליעזר ראוכברגר:

למה באמת 40 ולא 30 כמו בשז"ר?

אמנון ארבל:

גם בממול,

הילה בכר:

כי כל הבניינים בכניסה לעיר הם גם 40.

אמנון ארבל:

בגלל הכניסה לעיר,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

הוא יותר רחוק.

אליעזר ראובברגר:

המחוזות הוא 30, בליוס הוא 32, או 34,

הילה בכר:

יש שמה,

אליעזר ראובברגר:

שזה ממול בדיוק,

יהודה פרוידגר:

מידטאון כמה.

הילה בכר:

זה רחוב של כביש איזה 20 מטר, רחוב כביש זה יציאה נוספת של פורטל הרכבת הכבדה, אם כבר להעמיד תעסוקה זה בכיוון הזה, לא נראה פשוט שיש הצדקה.

ישראל קלרמן:

יש לך פה 25,

הילה בכר:

כי זה פורטל של יציאה של רכבת הכבדה, אנשים יכולים לבוא מחוץ לעיר לעבוד פה,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

למה לא?

ישראל קלרמן:

תעסוקה, כמה יש כבר שאישרו, שכבר אישרו כמה הם?

אליעזר ראוכברגר:

מיליון,

יוחנן וייצמן:

יש תעסוקה,

אליעזר ראוכברגר:

מעל מיליון,

ישראל קלרמן:

מיליון מטר,

יוחנן וייצמן:

מיליון מטר מאושר יש,

הילה בכר:

אנחנו רוצים עוד תעסוקה פה.

ישראל קלרמן:

מה?

הילה בכר:

רוצים עוד תעסוקה.

יהודה פרוידגר:

לא יהיה מספיק,

ישראל קלרמן:

מיליון,

הילה בכר:

תעסוקה בעיר, ככה העיר תשגשג.

יוחנן וייצמן:

לפני שבועיים אמרתם הפוך, זה, לא את, סליחה,

הילה בכר:

מה?

יוחנן וייצמן:

הבוס שלך.

הילה בכר:

אני? למה?

ישראל קלרמן:

למה את צריכה משרד שם?

אנה:

הפרקליטות, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זה לא קשור, הפרקליטות יכול לקבל פה הרי, יש להם מיליון מבנים,

אריאל גולן:

אבל יוחנן בצדק,

יוחנן וייצמן:

קוראים לזה פרקליטות,

אריאל גולן:

עשה פה מסביב למגורים,

הילה בכר:

אנחנו במתחם דילוגים, אליעזר יושבים לנו שמה בקור.

אריאל גולן:

לייזר, אומר יוחנן דבר נכון, לפני חודש היה פה מהנדס העיר ושכנע אותנו למה צריך להפוך משרדים למגורים, כי יש אובר משרדים,

יהודה פרוידגר:

נכון, שישכרו,

אריאל גולן:

לפני חודש,

אמנון ארבל:

איפה? איפה?

אריאל גולן:

מתחם J,

ישראל קלרמן:

הרכב, כן, לא הם,

יוחנן וייצמן:

תוציא תמליל, הוא אמר יש אובר משרדים,

ישראל קלרמן:

לא הם, יואל אמר את זה,

אריאל גולן:

הוא אמר את זה,

אמנון ארבל:

הוא הסביר לכם למה הבניין שמה לא מתאים למשרדים בגלל גודל הקומה, לא כי יש,

אריאל גולן:

הוא אמר שיש אובר,

יוחנן וייצמן:

הוא אמר שיש עודף, ואני אמצא לך את זה בתמליל, אמי, תאמין,

אמנון ארבל:

זה לא זה,

חיים כהן:

אמי אני בטוח שאתה אמרת,

יוחנן וייצמן:

שיש עודף?

אמנון ארבל:

אם אמרתי, אז גם הוא אמר את זה,

יוחנן וייצמן:

זה נאמר פה, זה נאמר פה,

חיים כהן:

זה אתה אמרת, הוא לא אמר,

אמנון ארבל:

אמר, אמר,

חיים כהן:

הוא הוסיף, את המשפטים שהם אומרים, אבל זה אתה אמרת,

יוחנן וייצמן:

מה? אני אחפש לך את זה,

אמנון ארבל:

הלוואי ונגיע בירושלים לעודף משרדים שלא בתוכניות על הבנויים,

יוחנן וייצמן:

זה אני מסכים איתך, משפט נכון,

אמנון ארבל:

היום בירושלים, ביחס לכל המדיניות 15, איך זה נקרא 15 הגדולות בארץ,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

מבחינת היקף מטר, גם מסחר, גם,

יוחנן וייצמן:

הכי גרוע,

אמנון ארבל:

הכי נמוך ביי – פאר,

יוחנן וייצמן:

נכון,

ישראל קלרמן:

אחרי זה, אבל גם, לא?

אמנון ארבל:

בטח שכן,

ישראל קלרמן:

אחרי זה,

אמנון ארבל:

בנוי, בנוי, לא, לא בתוכניות,

ישראל קלרמן:

לא מאושרות,

יוחנן וייצמן:

אף אחד לא רוצה את זה,

אמנון ארבל:

אבל אני אומר זה הבעיה, הלוואי שנגיע למצב,

אליעזר ראוכברגר:

בכניסה לעיר יש מגדל להוציא אותו פעם שנייה או שלישית למכרז, ואף אחד לא ניגש, לא רוצים אותו,

אמנון ארבל:

איזה?

אליעזר ראוכברגר:

יש בניין אחד, למכרז, אין לו,

אמנון ארבל:

בינתיים שניים כבר בונים,

אליעזר ראוכברגר:

עם האותיות, נכון, שתיים בונים,

אמנון ארבל:

יש שניים שבונים, השלישי גם בדרך,

אליעזר ראוכברגר:

הבניין אחד שהוציאו אותו גם פעם שלישית למכרז, לא ניגשים,

אמנון ארבל:

גם כל המתחם הזה, הוא לקראת היתרי בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

שמה יש בכנפי נשרים מאושר, שלא בונים? כבר שנים על גבי שנים,

יהודה פרוידגר:

לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

מיליון מטר,

יהודה פרוידגר:

אני אומר,

יוחנן וייצמן:

400,

אליעזר ראוכברגר:

400 אלף בסדר,

יהודה פרוידגר:

אני אומר שהפרקליטות, אם היא צריכה 40 קומות, ויש לה 11,

אליעזר ראוכברגר:

כל, כל רמי לוי, כל (לא ברור) הכול תוכניות מאושרות, הכול תוכניות מאושרות לא בונים,

אמנון ארבל:

רמי לוי לבד (לא ברור) בערך 200 אלף בלבד,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל חפרו איפה שהכתר, מה? כבר שנה ככה בור בלי כלום.

אריאל גולן:

אבל הוספנו לו זכויות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שנתיים בור.

אמנון ארבל:

אני אומר הלוואי שייבנו,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד, אבל השאלה אם אנחנו צריכים להוסיף,

אמנון ארבל:

אני לא חושב שפה,

אליעזר ראוכברגר:

רק שלא בונים,

אמנון ארבל:

אני לא חושב שהמיקום הזה,

אליעזר ראוכברגר:

סתם לעשות תוכניות?

אמנון ארבל:

לא, מה זה סתם?

יוחנן וייצמן:

יש פה התנגדויות שכנים, אז בואו נבנה במקום שאין,

יהודה פרוידגר:

הפרקליטות,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מתנגד, אני לא מתנגד, אני רק מנסה להסביר,

אמנון ארבל:

נכון,

יהודה פרוידגר:

אני אומר שהפרקליטות ישכור ותמלא לנו את ה - , את הבניינים האלה שרוצים לבנות,

הילה בכר:

לעשות אסטרטגית,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מתנגד לתעסוקה אני לא מתנגד,

הילה בכר:

אזור תעסוקה כניסה לעיר, בגלל זה גם שווה להם לגור שם, הם קרובים, נוגעים נושמים את הכול,

אליעזר ראוכברגר:

רוצים להוריד ל – 30,

הילה בכר:

מה לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא,

הילה בכר:

(לא ברור) אפשר לבנות באינטנסיביות לתעסוקה, שז"ר הוא אחד הרחובות היותר שאפשר ניתן לבנות עליהם לגובה ובאינטנסיביות,

אמנון ארבל:

נכון,

הילה בכר:

זה אזור שמתאים לתעסוקה, לשימושים האלה,

אריאל גולן:

לא משנה, הגובה, (לא ברור) ממפלס, לא במפלס הכניסה.

אמנון ארבל:

רק שתבינו הכביש שמפריד ביניהם, כמה, הוא 35 מטרים,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

לא שלי, לא שיוצא מהחנייה, לייזר.

אמנון ארבל:

המרחק בין המגדל לבין הבניין שלהם, זה 35 מטר זה הכביש רוחב הכביש, רוחב הכביש 35 מטר ביניהם.

הילה בכר:

זה מלא,

יוחנן וייצמן:

אני עובר את זה הרבה פעמים זה ליד הרמזורים,

אמנון ארבל:

יותר מרחוב יפו,

הילה בכר:

בוא נראה את שז"ר כמה,

אמנון ארבל:

זה 30,

אריאל גולן:

שמה מקווה או שזה לא,

אמנון ארבל:

80 אני לא יודע כמה,

אריאל גולן:

לא קשור למקווה,

אמנון ארבל:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מקווה אחר.

ישראל קלרמן:

אז תגיד לנו,

אמנון ארבל:

בסדר, הכביש הוא 35 מטר, זה כביש עצום מצד אחד, 60,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, מי בעד אישור,

צחי ברים:

לבדוק משהו בהפרשות שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

הפרשות?

אריאל גולן:

יש שמה מעון, יש שמה מעון שאני לא מבין את המדינה תחזיק אותו, כאילו נותנים שמה הפרשה של מעון זה, ושזה יהיה בבעלות המדינה,

יוחנן וייצמן:

זה טוב, זה דווקא טוב,

אליעזר ראוכברגר:

עיריית ירושלים,

אריאל גולן:

איך?

אליעזר ראוכברגר:

יעבור לעיריית ירושלים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה טוב, מה פתאום,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אריאל גולן:

למה? איך המדינה תפעיל?

יוחנן וייצמן:

אז אני אסביר, כשאתה לוקח בניין מגדל משרדים,

אריאל גולן:

כן,

יוחנן וייצמן:

בבעלות אחת, או שתי בעלויות, ואתה עושה 7 מעונות לילדים עובדים לא לך, לא לשכנים, בא, בא
אבא או אימא עם הילד, שמים אותו במעון,

אריאל גולן:

אני בעד, אבל שזה יהיה בבעלות המדינה,

יוחנן וייצמן:

כי בבעלות, מה אתה צריך שמה להכניס את העירייה בכלל?

אריאל גולן:

אולי משכנות האומה ירצו להכניסה שמה גם,

יוחנן וייצמן:

עזוב את משכנות האומה, פה יש לך בניין של, גם בניין,

חיים כהן:

משרדים, אני לא יודע מה?

אריאל גולן:

לא, יש מעון יום בבעלות המדינה.

אליעזר ראובברגר:

הוא לא רוצה,

צחי ברים:

לא, יש,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע שהיה דיון,

אליעזר ראוכברגר:

תבקש מגלי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אמי היה בדיון הזה, שביקשתי מקווה, הקו הזה.

ישראל קלרמן:

עיריית ירושלים,

יוחנן וייצמן:

אני אזכיר לך משהו,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

על הקירות מטר, על המרווחים.

אריאל גולן:

צריך לעשות שם הפרשה לפורום (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה לא נכון, אתם מערבבים נושאים. הנושא של איפה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אני בעד לעשות הצבעה, נו הוא ביקש רגע, מכבד אותו. טוב, חברים מי בעד אישור בהתאם להמלצת מהנדס העיר?

הילה בכר:

ההגיונית מאוד,

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד? חיים,

אמנון ארבל:

צביקה.

אליעזר ראוכברגר:

אליעזר, מי עוד?

אמנון ארבל:

צביקה.

יוחנן וייצמן:

אני נגד,

אליעזר ראוכברגר:

צביקה,

אמנון ארבל:

3,

אליעזר ראוכברגר:

3, מי עוד?

מיכל כהן:

ישראל מה?

אליעזר ראוכברגר:

בריס.

מיכל כהן:

נמנע?

אליעזר ראוכברגר:

אתה בעד או נגד? מה? אתה לא בעד, מי נגד?

יוחנן וייצמן:

אני נגד,

אליעזר ראוכברגר:

מי נגד. יהודה נגד, יוחנן נגד.

חיים כהן:

וישראל,

ישראל קלרמן:

לא, אני נמנע.

מיכל כהן:

מי עוד?

הילה בכר:

יהודה,

יוחנן וייצמן:

חבליו גם נמנע.

יוסי חביליו:

אני נמנע.

ישראל קלרמן:

אתה בעד,

הילה בכר:

יוסי נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, יהודה ויוחנן נגד, שתיים. מי נמנע? יוסי, אוקי,

יוחנן וייצמן:

זה אושר,

אליעזר ראוכברגר:

זה אושר, 3 – 2,

יוחנן וייצמן:

3 בעד, 2 נגד.

אליעזר ראוכברגר:

3 – 2, אחד, 3, 2, 1,

ישראל קלרמן:

מה זה 3, 2, 1?

יוחנן וייצמן:

נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

שתיים - נגד.

יהודה פרוידגר:

רגע, גם הוא נגד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא נגד, הוא נמנע, הוא לא השתתף.

יוחנן וייצמן:

אני נגד,

יהודה פרוידגר:

נגד,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא השתתף.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) נגד.

אליעזר ראוכברגר:

אתה נגד? אתה הצבעת נגד,

יוחנן וייצמן:

3,

ישראל קלרמן:

בעד?

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להשתמש בקול כפול.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא משתמש בקול כפול, ישראל בעד, מה?

ישראל קלרמן:

מה הבעיה שלך?

אליעזר ראוכברגר:

3 - 3.

ישראל קלרמן:

איפה 3 - 3?

מיכל כהן:

ישראל, אמרת אתה נגד,

יוחנן וייצמן:

התוצאה של ההצבעה היא כרגע 3 - 3,

ישראל קלרמן:

למה? מה?

מיכל כהן:

כל אחד אומר משהו אחר,

יוחנן וייצמן:

יהודה ובריס אני נגד, וחביליו,

ישראל קלרמן:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

ואסולין, צביקה בעד,

ישראל קלרמן:

אני גם איתך,

אמנון ארבל:

1, 2, 3,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפשר לעשות את זה מסודר? אין לנו,

הילה בכר:

יוסי, יוסי נמנע ו - ,

מיכל כהן:

כן, ישראל נמנע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, היא אומרת שישראל בעד, חכי דקה,

מיכל כהן:

אז 3 ו 3 – 3,

הילה בכר:

3 ו 3 – 3,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל בעד,

יוחנן וייצמן:

מנסים לגייס את הרביעי,

הילה בכר:

אל תשריט בינוי על הגדר, מה שנקרא.

ישראל קלרמן:

זה תעסוקה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

אתה לא יכול להכניס את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

שיבוא יואל אבן ויגיד פה,

יוחנן וייצמן:

תראה מההמלצות מהנדס העיר אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בעד, בעד חיים,

יהודה פרוידגר:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אני אליעזר, צביקה, ישראל. נגד, וייצמן, יהודה פרוידגר, וצחי בריס, נמנע, חביליו, 4, 3, 1, אושר.

יוחנן וייצמן:

אושר,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

יוחנן וייצמן:

שלום.

יהודה פרוידגר:

לייזר, אפשר לקבוע שזה לא יעבור את גובה הכנסת?

הילה בכר:

תוכנית 10 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

גם באים בלי גובה הכנסת.

אמנון ארבל:

מקסימום נגביה את הכנסת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה,

תוכנית 1041466

הילה בכר:

תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1041466, תוכנית,

יהודה פרוידגר:

אני לא משתתף בתיק הזה.

הילה בכר:

אוקי, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית התנגדויות ברחוב פתח תקווה 14 ברוממה, התוכנית המופקדת מציעה תוספת קומות על בניין קיים, לשטח לבית ספר, ובחלק הצפוני של התוכנית שכלול בה, מוצע בעצם חנייה במפלס הרחוב, ושצ"פ מעל. התקבלו 3 התנגדויות, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שאתה.

הילה בכר:

אליעזר, אני מחכה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

הילה בכר:

אוקי, אז,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

הילה בכר:

אז בעצם התוכנית כמו שאמרת, מציעה תוספת קומות על בניין קיים, לבית ספר, ובחלק הצפוני של התוכנית קיים שצ"פ שמציעים בעצם חנייה במפלס רחוב ושצ"פ מעליו. התקבלו 3 התנגדויות הראשונה של תושבי השכונה, שבעצם ההתנגדות שלהם היא לגבי ביטול השצ"פ, שברוממה יש מצוקה של צורכי ציבור, שהתוכנית הזאת בעצם מציעה חנייה בקומת הקרקע והשצ"פ מוגבה מעל, למרות החוסרים המשמעותיים, התוכנית, ההתנגדות השנייה היא של עורך התוכנית, שבעצם מבקש נסיגות נוספות בבינוי מעבר למה שאושר בהפקדה, וההתנגדות השלישית היא של קרמר בשם ירושלים שקופה, שהם בעצם תואמת את אותם הטענות הוא טוען כמעט בכל התנגדות, חוסר סמכות, ליקוי בהפקדה, פגיעה בשטחים ציבוריים, העדר פתרון חנייה, המלצה שלנו היא למעשה לקבל חלק מההתנגדויות, אנחנו כן סבורים שאנחנו צריכים לבטל, צריך לבטל את החנייה שם ולהותיר את השצ"פ במפלס הרחוב, שיפותח כשצ"פ ולא עבור חנייה, זה אזור בתמיכה של תחבורה ציבורית, איך קוראים לזה? הציר,

אמנון ארבל:

ציר תחבורה ציבורית?

הילה בכר:

כן, שיש בו,

אליעזר ראוכברגר:

נת"צ.

ישראל קלרמן:

נת"צ?

הילה בכר:

נת"צים, כן, רבים, וגם קרבה ל - , בסך הכול ברמה של הליכה ל - , לציר של רכבת קלה, להסעת המונים,

יוחנן וייצמן:

זה מקום אין בעיות של חנייה,

הילה בכר:

לא רק חנייה, גם תנועה, נחלות וכדומה,

אמנון ארבל:

יש המון חנייה על הרחוב גם,

הילה בכר:

אנחנו כן סבורים שצריך לקבל את זה, השצ"פ יפותח כחלק משלביות ביצוע של הבניין, ויתר הנושאים אנחנו דחינו, גם לנסיגות הנדרשת התבקשו וגם לכל יתר הנושאים של פתרונות חנייה, החוסר סמכות ליקוי בהפקדה, העדר חצרות וכדומה. שאלות?

אליעזר ראובברגר:

חברים, יש למישהו התייחסות?

אמנון ארבל:

אין,

אליעזר ראובברגר:

לא, אני שואל, אין, אוקי, מאושר בהתאם להמלצת מהנדס העיר, הלאה,

תוכנית 1134816

הילה בכר:

תוכנית 11 בסדר היום, תוכנית 1134816, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית שלב התנגדויות, ברחוב ישי 17 באבו – תור, התוכנית המופקדת מציעה בעצם הרחבה של יחידות דיור בתוספת קומה ומובלעת בגג הרעפים, פלוס עמודת ממ"דים, הוגשה התנגדות אחת של בעל עניין בדירה, שבעצם טוען לנושאים של בנייה בשטחים משותפים בלי הסכמה ועיכוב של הוצאת היתר לממ"ד, אנחנו קיבלנו חלק מההתנגדויות, ביקשנו להפריד את השלביות לביצוע בין ההיתר לממ"ד, וגם והבנייה על

הגג, וגם בעצם כל הנושא של השטחים המשותפים ייבחן בוועדה המחוזית של עמידה בתנאי סף, להמשיך?

אליעזר ראובברגר:

כן,

תוכנית 1199801

הילה בכר:

תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית 1199801, תוכנית בשלב התנגדויות וועדה מחוזית ברחוב פתחיה 19, בארזי הבירה, התוכנית המופקדת מבקשת תוספת של שתי קומות ושתי יחידות דיור על בניין קיים, יש שתי התנגדויות, השכנים מחלקם (לא ברור) לענייני פגיעה בפרטיות, קרבה, מחסור בחניה נוספת, אנחנו ממליצים לדחות, זה בנייה שקוראת ומוצעת בקונטור הבניין קיים,

אליעזר ראובברגר:

לדחות את ההתנגדות, לא את (לא ברור),

הילה בכר:

לדחות את ההתנגדויות, כי בעצם מדובר על בנייה בקונטור הבניין קיים, תוספת שתי קומות על קונטור הבניין קיים, זה לא משנה מצב קיים, וחנייה בעצם מוצעת ע"פ תקן, מציעים פה שתי יחידות דיור, שעד 3 יש פטור מחנייה, סליחה, כן, (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

הלאה, 13.

תוכנית 921213

הילה בכר:

תוכנית 13 בסדר היום, תוכנית 921213, זה תוכנית בשלב התנגדויות וועדה מחוזית, קניון האחים ישראל, הריסה והקמה של בניין חדש לפי תוכנית האב של תלפיות לרובע המתחדש של מגורים, התוכנית מציעה הקמה של מגדל של 24 קומות, 200 יחידות דיור, ובעצם יש פה שתי התנגדויות, התנגדות ראשונה של חח"י לגבי תחנת טרנספורמציה קיימת, התנגדות שנייה של רמי לוי שמבקש תוספת מקומות חנייה עבור הסופר, אנחנו ממליצים לקבל חלקית את ההתנגדויות, אנחנו מבקשים

פה תיאום עם חח"י לגבי החנייה, אנחנו ממליצים מדובר על אזור שנתמך ע"י שלוש קווי רכבת שונים, יש פה תמיכה רצינית של תחבורה ציבורית, ועל כן אנחנו לא נעודד נסיעה ברכב פרטי, כן, זה התוכנית. קניון אחים ישראל יעלם ובמקומו יקום זה, יופי.

הילה בכר:

תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית,

יוסי חביליו:

אני מבקש להציג,

הילה בכר:

כן, מה אתה מבקש?

יוסי חביליו:

להציג,

אליעזר ראובברגר:

רגע, עוד לא התחילה להגיד מה זה,

הילה בכר:

רגע, אז,

יוסי חביליו:

קודם כל את הדיבור,

אליעזר ראובברגר:

לא, אבל תן לה מספר, להגיד מספר תוכנית,

הילה בכר:

רגע, את 14 אתה רוצה?

יוסי חביליו:

כן,

אליעזר ראובברגר:

אז תן לה להגיד מספר תוכנית קודם,

יוסי חביליו:

היא רצה אוטוסטראדה איפה שיש לי עניין מיוחד, אני קודם כל שם,

הילה בכר:

אבל הייתי עוצרת,

אליעזר ראובברגר:

אני לא יודע, על איזה תוכנית היא מדברת,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראובברגר:

היא צריכה להגיד מספר תוכנית קודם כל שנדע על מה אנחנו מדברים,

תוכנית 1121920

הילה בכר:

אוקי, תוכנית 14, אני לא ארוץ מהר. 1121920, תוכנית בשלב התנגדויות, וועדה מחוזית פינוי בינוי, בצומת רחובות דב יוסף ופת ושכונת פת, התוכנית המופקדת מציעה בעצם פינוי בינוי של 4 מבנים מגורים קיימים, 96 יחידות דיור, והקמה של שלושה מגדלים פלוס איזה שהיא בנייה צמודה למגדל של 7 קומות, 550 יחידות דיור חדשות,

יוסי חביליו:

מה קומות?

הילה בכר:

שטחים מה? מספר קומות?

אליעזר ראובברגר:

40,

הילה בכר:

לא ראיתי שנייה אני אסתכל,

אליעזר ראובברגר:

לא פחות מ – 40.

אמנון ארבל:

38, 32, ו – 25,

הילה בכר:

25, 28, כן, כן, בעצם,

יוסי חביליו:

מה המכפיל?

הילה בכר:

התוכנית, התוכנית מציעה, תיכף נגיע להכול,

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל זה התנגדויות עכשיו, זה לא הפקדה.

יוחנן וייצמן:

ברור,

יוסי חביליו:

בסדר, אז מה?

יוחנן וייצמן:

זה המלצה מה,

הילה בכר:

כתוב בפירוט, זה 5, צריך לעשות אני כבר אגיד. התוכנית בעצם מציעה במרכזי שטח ציבורי, מסחר ותעסוקה, בעצם הוגשו פה שלוש התנגדויות, ההתנגדות הראשונה זה עצמית, התנגדות עצמית של היזם, שבעצם מבקשת פה גמישות תכנונית בין תאי השטח, הם מבקשים שהחניון המשותף לא ייבנה בשטח חוס, כי זה יגביל אותם, מבקשים כל מיני תיקונים טכניים. ההתנגדות השנייה היא של הפורום האורבאני במינהל הקהילתי, שטוענים לחריגה בהיקפי הבניה אי – התאמה למדיניות,

צפיפות מוגזמת, חריגה, תנועה וחנייה, מעברים, שלא מוצעים מספיק טובים, ו השצ"פ בקדמה של המגרש צריך להעלות את ה – GIS, להראות השצ"פ, אליו,

יהודה פרוידגר:

למעלה מרפסת אחת גדולה,

יוסי חביליו:

יהודה,

הילה בכר:

ההתנגדות השלישית היא של רשות מקרקעי ישראל, לעניין שיש להם שטח,

יוסי חביליו:

גם את זה יראו מהעיר העתיקה,

הילה בכר:

תשלומי איזון, כן, אוקי. אנחנו,

יוסי חביליו:

יהודה תהיה איתי פה.

הילה בכר:

אנחנו, אני, אליעזר להציג את המלצת מהנדס העיר או ש – ?

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, ברור להציג.

יוסי חביליו:

ברור.

הילה בכר:

אתה רוצה לדבר?

יוסי חביליו:

לא, אחרי ההמלצה אני אדבר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא רוצה לשמוע, אולי הוא יסכים להמלצה.

יוסי חביליו:

לא, אולי תגידו לחתוך בחצי את הגובה?

הילה בכר:

אבל תקרא את ההמלצות לפני, יוסי,

יוסי חביליו:

הילה, תיזהר, פעם שעברה התאפקתי עד שנכנסתי בך, והתנצלתי, היום, את לא נחמדה.

ישראל קלרמן:

יוסי,

אמנון ארבל:

אתה לא קורא את ההמלצות לפני?

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

לא קורא את ההמלצות לפני?

הילה בכר:

תעשה שיעורי בית מה שנקרא,

יוסי חביליו:

הילה, אל תתני לי ציונים.

ישראל קלרמן:

יוסי, סליחה, יוסי,

הילה בכר:

ציבור, אנחנו מציגים,

ישראל קלרמן:

תדבר אליה בכבוד, מה?

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

היא מציגה את הדברים, מה אתה רוצה ממנה.

יוסי חביליו:

שהיא תדבר אלי בכבוד, סבבה?

ישראל קלרמן:

היא לא עשתה לך כלום,

יוסי חביליו:

אז בסדר, אז אני אמרתי את מה שאני חושב, וחוזר על הדברים, ולא מתנצל, כיף,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן לתת לה לדבר,

הילה בכר:

(לא ברור) זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

תן לה לדבר, אולי אתה תסכים להמלצת מהנדס העיר, מאיפה אתה יודע שלא?

יוסי חביליו:

אני מוכן לשמוע,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, כל הכבוד, קדימה,

יוסי חביליו:

הבעיה,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה צריך לצעוק על קלרמן,

אמנון ארבל:

בהנחה שכולם באים, וקוראים את ההמלצה.

יוסי חביליו:

מאה אחוז, ואני שואל בכל זאת את השאלה, י

הילה בכר:

אנחנו ממליצים לקבל חלקית את ההתנגדות, אנחנו כן מבקשים לשנות את הסכמה התכנונית, ואנחנו נסביר מה אנחנו אומרים, אנחנו כן חושבים שצריך להגדיל פה את השטחים הציבוריים באופן יותר אינטנסיבי, אנחנו חושבים שהכיכר העירונית מוצעת בקדמת המגרש, היא לא אפקטיבית, ואנחנו מעדיפים שהבניין יישב על הצומת, כדי שאנחנו נוכל לייצר בגלל שמדובר על מגדלים מאוד אינטנסיביים, יותר מרווחי בנייה, אז אנחנו מבקשים להסיט את הבניין הזה לקדמת המגרש, בנוסף לזה, יש פה שצ"פ שנכלל בחציו, אפשר לראות את זה ב – GIS, אולי יותר טוב,

אמנון ארבל:

כן, כן,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

אנחנו מבקשים לכלול את השצ"פ הזה במסגרת הקו הכחול, להסיט את הבניין המגדל שמוצע שם על הצומת של הרחובות, וככה בעצם לייצר,

צביקה אסולין:

מבקשים ממנה להסביר, וכולם מדברים,

ישראל קלרמן:

אתה אמרת?

הילה בכר:

אני מקווה שיוסי לפחות שומע,

יוסי חביליו:

עוד לא שמעתי על הקומות, לא,

צביקה אסולין:

תקשיב, להזיז,

יוסי חביליו:

אני מחכה במתח.

הילה בכר:

אז, בעצם אנחנו מבקשים כמו שהסברתי שינוי תכנוני שיטיב עם התוכנית, אנחנו מבקשים להגדיל את הקו הכחול לכלול אל השצ"פים במלואו, כדי לאפשר הרחבה והסדרה של השטחים הציבוריים הרבה יותר אינטנסיביים בתוכנית, אנחנו כן מתייחסים לכל הנושא של הכניסות לחנייה על הפורטלים, לצמצם שמתחת לבנייה, אנחנו כן מבקשים תיאום עם, נכנסים לנושא האיחוד וחלוקה, לגבי היקפי הבנייה, יוסי, אם לשם אתה חותר, בסופו של דבר היקפי הבנייה נקבעים ע"פ שמאות, ע"פ תקן 21, אנחנו כדי לייצר פה מרחבים ציבוריים, הרבה יותר משמעותיים בצומת דרכים כה ראשית, אנחנו לא סבורים שיש, שיש אפשרות לצמצם את היקפי הבנייה מעבר למה שהוצע.

יוסי חביליו:

מה המכפיל פה? אני לא רואה את זה כאן,

הילה בכר:

אז המכפיל הוא, אני אגיד לך,

יוסי חביליו:

תגידי לי, כן,

הילה בכר:

אני אגיד לך שנייה אחת,

אמנון ארבל:

מכפיל גבוה, וגם פה זה חוזר התייחסנו לזה בהמלצה, אבל זה גם חוזר לשאלה שיש פה במצב הקיים היום חניון,

יוסי חביליו:

אני מתנגד, אני מתנגד,

הילה בכר:

550,

אמנון ארבל:

יוסי, אתה שואל שאלה, כל השטח הזה,

יוסי חביליו:

שאל אותי חבר וועדה שאלה, עניתי לו, כן,

אמנון ארבל:

זה לא מכבד אותנו.

הילה בכר:

5.7, זה סעיף ראשון בהמלצה שלנו.

אמנון ארבל:

כל השטח הזה של חנייה, פה אתם רואים זה גם כן זה חלקה שבבעלות מינהל מקרקעי ישראל, שצריך, הם צריכים לפצות אותה למעשה על זה שלוקחים את חלקה נכנס, ולכן מכפיל יחסית גבוה.

הילה בכר:

אבל בכל זאת התרענו על זה,

יוסי חביליו:

אותו, אותו חרטה.

אמנון ארבל:

זה לא חרטה, זה המציאות.

יוסי חביליו:

בסדר,

הילה בכר:

יושב שמאי בוועדה המחוזית, גם אם תביא לו שמאות אחרת, לדעתך שצריך פה מכפיל 5 ולא 5.7, יבוא השמאי יגיד, נומק בפני למה זה כן, אז אנחנו יכולים רק להתריע שהמכפיל גבוה, ביחס לפרויקטים בהיקף. אנחנו עדיין לא יכולים להעסיק שמאי שיבוא ויגיד זה, כן, כי עדיין האחראי אצלם,

אמנון ארבל:

אבל, אבל,

יוסי חביליו:

את השמאי שלנו.

אמנון ארבל:

כן, אבל יוסי,

יוסי חביליו:

פעם אחת הבאנו אותו, ולא הביא את הסחורה.

אמנון ארבל:

יוסי, אבל יותר מזה, היה,

יוסי חביליו:

אני יכול להפתיע גם כן,

אמנון ארבל:

יוסי,

יוסי חביליו:

אולי נביא אותו פה.

אמנון ארבל:

יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

אל תפתח ציפיות,

אמנון ארבל:

היזם יכול היה לבחור,

יוסי חביליו:

כבר מבשלים אותו, מראש, אבל יכול להיות שיש משהו שלא אכפת להם כל כך,

יוחנן וייצמן:

מטגנים,

יוסי חביליו:

מטגנים בדיוק,

אמנון ארבל:

יוסי,

יוסי חביליו:

אתה ראית היום מה זה טיגון.

יוחנן וייצמן:

וואו,

אמנון ארבל:

יוסי, היזם יכל לבחור,

יוסי חביליו:

אותך טיגנו, לא אותי.

הילה בכר:

כן,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

היזם יכל היה לבחור, לא לגעת בכל המגרש חנייה הזה, תסתכל רגע, יוסי, היזם, זה הבניינים האלה שהוא הורס, 1, 2, 3, 4, יכל היזם יכול לצמצם את הקו הכחול, לא לאכול את החנייה הזאת, ולהשאיר אותה, תכננו את זה לא נכון, ולכן ביקשנו שזה כן ייכנס, ייכנס לקו הכחול, בגלל שזה בעלות רמ"י, יש מחיר לדבר הזה, כי תכנונית במקום עכשיו שיש פה חנייה, אנחנו מרווחים את זה בתוכנית, זה המשמעות.

יוסי חביליו:

טוב, הגיע תורנו?

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

פה יהיה בית ספר?

אמנון ארבל:

כן, הנה בית ספר, זה המגרש הזה.

יוסי חביליו:

אני מתנגד נחרצות לתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

איזה הפתעה.

יוסי חביליו:

הפתעה, בדיוק,

ישראל קלרמן:

לא,

יוסי חביליו:

פה ושם אני מפתיע באיזה הימנעות אותו,

אמנון ארבל:

בתמיכה פתאום.

ישראל קלרמן:

זה מזכיר לי את החווות דעת של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כנראה שאתה באותו רגע מבולבל,

יוסי חביליו:

לא, לא, אני יכול לנמק. המופרז פה ביותר, הוא לא מתאים, אני מפנה גם להתנגדות של המינהל שטוענים שלפי תוכנית האב זה בכלל 12 קומות, צריך להיות פה, אני מקווה שמישהו יביא את זה לבית משפט, ויפיל את זה כמו בשמעוני.

אמנון ארבל:

איזה תוכנית אב?

יוסי חביליו:

הנה הם כותבים פה.

אמנון ארבל:

מי כותב?

יוסי חביליו:

המינהל הקהילתי, רגע,

הילה בכר:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

אבל אני אמרתי לך,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה (לא ברור).

אמנון ארבל:

בשביל זה שאתה מכבד נורא את המינהל הקהילתי, וזה בסדר, תכבד לא פחות את האגף המקצועי שאומר לך שזה לא נכון,

יוסי חביליו:

בסדר, היה חקירה פרוגראמה שכונתית, פרוגראמה לשכונת פת, אימצה מדיניות של 18 קומות, זה לא נכון מה שהם אומרים?

הילה בכר:

לא,

יוסי חביליו:

אז אני לגופו של עניין בלי קשר בין אם זה נכון, או בין אם לא,

אמנון ארבל:

סבבה זה המחיר, זה המחיר של לעשות פינוי בינוי,

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני חושב שאפשר היה להסתפק במכפילים הרבה יותר נמוכים, אנחנו רואים את הרווחים, אני לא אחזור עם תקליט, אז אני אגיד את דעתי מצפוני, אני מתנגד ובגדול גם כן,

אליעזר ראובברגר:

מה עם מרפסות?

יוסי חביליו:

ואולי עוד (לא ברור),

הילה בכר:

התייחסנו כן,

אליעזר ראובברגר:

הפרשות תשאל אותה, אני מניח שיש בהפקדה, מה?

הילה בכר:

לא, זה לא עלה בהתנגדויות, אליעזר.

אליעזר ראובברגר:

מה לא עלה?

הילה בכר:

כל הנושא של המרפסות סוכה, לא, אין בעיה, אפשר להציע,

יוחנן וייצמן:

לעשות את זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוודאי,

הילה בכר:

אתה יכול לרשום מה שאתה רוצה, אתה יכול להוסיף מעבר,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש שיש פה הפרשות מינימום 20%,

הילה בכר:

כן, יש הפרשות מבונות, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מרפסות סוכה מינימום 20% ופריסה כמובן בין המגדלים,

אמנון ארבל:

זה הכול בתלת – מימד, אגב מי שרוצה לראות,

הילה בכר:

הם מציעים, צריך לראות,

אליעזר ראוכברגר:

יש גם בניין אחד מרקמי, נכון?

יהודה פרוידגור:

זה,

הילה בכר:

כן, אבל,

אמנון ארבל:

יש פה אגף קטן מרקמי,

יהודה פרוידגר:

מה זה הנמוך הזה?

הילה בכר:

כאילו צמוד לכל גוף הבניין ב – 7 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

זה סוג של מסד כזה?

הילה בכר:

כן, והוא מיותר, כי הוא לא מייצר א' דירות איכותיות,

אמנון ארבל:

כן, אנחנו ביקשנו,

הילה בכר:

כי לרווח יותר בין הבניינים, ויוצר,

אמנון ארבל:

ביקשנו,

הילה בכר:

יותר שטחים פתוחים,

אליעזר ראוכברגר:

20%, אנחנו מבקשים,

יהודה פרוידגר:

ומה זה הנמוך ההוא?

אליעזר ראוכברגר:

יהיה פה,

אמנון ארבל:

בית ספר, זה הבית ספר,

אליעזר ראוכברגר:

מרפסות סוכה, מרפסות סוכה 20%, ופיזור כמובן בין ה - , המגדלים,

יהודה פרוידגר:

זה הפרשה מבונת או?

אמנון ארבל:

לא, לא, זה בשטח חום,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה בשטח חום?

אמנון ארבל:

הוא שאל לגבי הבית ספר, אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

יש בית ספר, כן,

אמנון ארבל:

זה מגרש חום,

יהודה פרוידגר:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הם הפרישו מגרש,

יהודה פרוידגר:

רגע, אני יודע,

הילה בכר:

ושטחים מובנים,

יהודה פרוידגר:

בעצם המגרש שרמ"י עשה שמה חניות, לא?

הילה בכר:

זה עזר לעשות את זה.

אמנון ארבל:

נכון,

הילה בכר:

זה עזר לעשות את הפעולה הזאת של הפרשת קרקע, כי אחרת,

יהודה פרוידיגר:

אבל אם אנחנו נותנים לו,

הילה בכר:

כי אחרת אם זה היה בניין בבניין לא היה,

יהודה פרוידיגר:

אבל אם אנחנו נותנים לו מפתח כזה גבוה, אז אולי,

הילה בכר:

אבל המפתח המאוד גבוה נובע כמו שאמי אמר, זה מהתמורות שרמ"י ביקשו, כמו הפרויקט הקודם, הם אומרים המגרש חנייה הוא שלי, אני רוצה תמורות, גם אם זה קרקע ריקה מבינוי, אני רוצה תמורות. זה גוף כזה ש - , מבקש תשלומי איזון על שימוש בקרקע של השבחת הקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

אז המכפיל יוצא יותר גבוה בגלל הדברים האלה בין היתר.

אמנון ארבל:

20%?

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי שגם, כן, גם את הפשרה האחרונה הולכים לשחוט היום, זה מה שאמרתי,

יהודה פרוידגר:

לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

עמ/9.

הילה בכר:

טוב, ועד שנגיע לשם, נמשיך עם תוכנית 15,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, שנייה,

יוחנן וייצמן:

27 סדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מיוסי יש עוד מישהו?

יוסי חביליו:

אני מתנגד, יהודה אתה לא מתנגד?

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד מישהו שמתנגד? שנמנע?

יוחנן וייצמן:

יילה, אני נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, נמנע, יהודה - בעד, צביקה - בעד, ישראל - בעד.

יוסי חביליו:

רגע, מי נמנע?

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

יוסי חביליו:

תודה, יוחנן.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן נמנע,

אמנון ארבל:

כן, בפת.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו 4 בעד, ויוסי מתנגד, ויוחנן נמנע, כן, הלאה.

תוכנית 11380070

הילה בכר:

אוקי, תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 11380070, תוכנית בשלב הפקדה, סמכות מחוזית הפסגה 17 בית וגן, זה תוכנית שמבקשת הרחבה של בניין פשוט מבקשים הרחבה של קומת מסחר קיימת, והכשרת מרפסות, אנחנו ממליצים להפקיד, ולהציע פתרון תכנוני לכל הבניין לרבות ממ"דים.

תוכנית 1125970

הילה בכר:

תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית 1125970, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, התעשייה 5, תלפיות.

אמנון ארבל:

אני רק עונה לך לגבי, לגבי פת יש פה 440 מטר למעון יום, עם חצרות ושני גני ילדים, מעבר לבית ספר כמובן,

יהודה פרוידגר:

מעבר לבית ספר,

אמנון ארבל:

ובית כנסת.

הילה בכר:

תוכנית שאנחנו מדברים עליה,

אמנון ארבל:

של 500,

הילה בכר:

מתחם טובול, יש לנו גם מצגת להראות לכם, זה תוכנית גדולה ומשמעותית באזור מתחדש של תלפיות, הם בעצם מציעים להרוס חלק מהבינוי הקיים שם. הוועדה המקומית אגב הצטרפה כמגישה תוכנית לפי די הרבה זמן, כן,

יוסי חביליו:

איפה זה בדיוק?

הילה בכר:

אנחנו נראה, אנחנו נראה,

יוסי חביליו:

איפה שטובול היום?

הילה בכר:

אנחנו נראה,

יוסי חביליו:

למה קוראים לזה טובול? זה איפה שטובול?

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם את החנות.

יוסי חביליו:

אני מכיר את החנות שלהם.

הילה בכר:

אולי הוא, אנחנו נראה לכם בינתיים ב – GIS,

יוחנן וייצמן:

אפשר (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

מה זה עמ/9? רוצים, יש פה גישה, תעשה, תנאי למתן תוקף יהיה הריסה של (לא ברור),

אמנון ארבל:

בפועל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון.

(מדברים ברקע)

אמנון ארבל:

מיכל,

מיכל כהן:

מה?

אמנון ארבל:

טובול יש לך מצגת הבוקר ששלחתי לך?

אליעזר ראובברגר:

זה הפרה האחרונה שנשארה.

אמנון ארבל:

כי אני לא, המצגת שלי לא נפתחת במחשב.

מיכל כהן:

הם שלחו חדש?

הילה בכר:

לא.

מיכל כהן:

העליתי, הבוקר העליתי, השאלה אם.

אליעזר ראוכברגר:

זה עמ/9, עוד שנייה אתה תשמע, נו, אוטוטו הוא שמה,

אמנון ארבל:

לאן העלית?

אליעזר ראוכברגר:

20 דקות ואתה שם.

אמנון ארבל:

(לא ברור)?

מיכל כהן:

כן, אני אראה לך.

אמנון ארבל:

אני לא מוצא.

הילה בכר:

טוב, לא נורא, בוא נראה את זה כאן,

אמנון ארבל:

תראי אם את יכולה לשים רגע ב – X.

מיכל כהן:

רגע, אני נכנסת ל – X,

הילה בכר:

מה?

אמנון ארבל:

כן, לשם הוא שלח. כן, יש מצגת.

הילה בכר:

אז הנה, זה המתחם,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא עומד בזה, יוסי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוסי, המדינה, לא, יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא נושא מהקרבה שלך למען הציבור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא הלך להפגנה.

הילה בכר:

זה המתחם אפשר לראות את המתחם, הוא כולל גם שטח ציבורי גדול, בחזית המגרש. בסדר? הבנת איפה אנחנו במרחב? כן?

יוסי חביליו:

לא, לא, סליחה,

הילה בכר:

זה רחוב פייר קנינג ההמשך שצריכים עוד לפרוץ אותו, זה רחוב התעשייה,

יוסי חביליו:

זה קשה, אני לא רואה אותו, את יכולה כאילו להגדיל את האזור,

הילה בכר:

כן, כן,

יוסי חביליו:

הנה רגע, חכי,

הילה בכר:

איפה שהעכבר,

יוסי חביליו:

רגע, חכי שנייה,

הילה בכר:

אין בעיה, אני מחכה,

יוסי חביליו:

רגע, משה ברעם זה הכביש הראשי,

הילה בכר:

נכון,

יוסי חביליו:

אז רגע, פת, אז כאילו שמה, כן,

יוחנן וייצמן:

זה בתעשייה החרושת, בצומת הזאת,

הילה בכר:

זה, כן,

יוסי חביליו:

הבנתי,

הילה בכר:

זה פייר קנינג, זה הפריצה שקודמה שמה תוכנית לייצר את ההמשך עד זה,

יוסי חביליו:

אוקי,

הילה בכר:

ובעצם זה המגרש, הוא כולל,

יוסי חביליו:

הבנתי את האזור,

הילה בכר:

יופי,

יוסי חביליו:

עכשיו תעברי על הפרטים של התוכנית,

יהודה פרוידגר:

איפה שהמוסכים, נו, מול, משרד הרישוי,

הילה בכר:

זה שטח התוכנית,

יוסי חביליו:

לא, לא, זה איפה שהיה היום טובול, כן,

יהודה פרוידגר:

זה טובול, זה מתחם טובול, איפה שבערך מתחם טובול, איפה שטובול,

אמנון ארבל:

תודה.

מיכל כהן:

בסדר?

אמנון ארבל:

כן, תודה.

יוסי חביליו:

אז עכשיו אם אפשר להציג את התוכנית.

הילה בכר:

כו,

יוסי חביליו:

למרות ההנחה ש - ,

אמנון ארבל:

תראו,

יוסי חביליו:

קראו ולא קראו,

הילה בכר:

יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

למה אתה אומר את המילה, באיזה חוצפה אתה אומר את המילה הנחה?

יוסי חביליו:

להיות איתך טוב, ולאט לאט היא כבר שלילית, אז אני לא, לא מצטער על מה שאמרתי,

הילה בכר:

אל תצטער,

יוסי חביליו:

פעם שעברה היה איזה תקלה,

הילה בכר:

שום דבר לא אישי,

יוסי חביליו:

והתנצלתי עליה.

ישראל קלרמן:

והיום?

יוסי חביליו:

לא,

ישראל קלרמן:

תקלה חמורה.

יוסי חביליו:

לא מתנצל.

ישראל קלרמן:

תקלה חמורה.

יוסי חביליו:

כן, בבקשה.

אמנון ארבל:

מתחם טובול באזור תעשייה של תלפיות, אתם רואים ברחוב החרושת, זה תעשייה פייר – קינג, היום זה הציר למעשה שעובדים על פתיחה שלו לחבר אותו לכביש ברעם, ובונים פה היום חניון גדול תת-קרקעי למעשה, זה התוכנית המאושרת שאושרה בזמנו, ע"י עיריית ירושלים, בפתיחה של הציר, במסגרתו בתוכנית האב הקודמת, למעשה נתנו כל המגרשים האלה, מגרשים תעסוקה ומסחר, ומאז השתנתה תוכנית האב, היום זה, זה הייעוד המאושר שיש היום, אתם רואים זה מתחם טובול של כ – 6 דונם, ופה יש שצ"פ של 2.2 דונם, אבל מה בתוכנית המאושרת של השצ"פ הזה, זה לא בדיוק שצ"פ, יש חניון מתחת, וקיר תומך, והוא לא מאוד יעיל, ולא נכון, לכן אנחנו ביקשנו מהיזם שבהתחלה הגיש תוכנית כזאתי שלמעשה התעלמה מהשטח, מהשטח הזה, והוא הגיש תוכנית רק על השטח הזה, אמרנו תקשיב, בוא תיקח גם את השצ"פ הזה שהיום החניון בשצ"פ, הוא לא אפקטיבי, ולא יעיל, כי כמו שאמרתי יש שמה חנייה ושצ"פ מעל הגג למעשה, וקירות תמך לרחוב, הוא קיבל את העמדה שלנו שזה היה השטח הזה, ולמעשה ההגיש תוכנית חדשה בתיאום איתנו שלמעשה מבטלת את השצ"פ ובעצם עושה פה תיכף תראו, מסד שיושב על הרחובות בצורה מסודרת, פה בכיכר עירונית שיש פה רשום בו חצי דונם יש פה למעשה מבנה יציאה מהחניון הגדול שכרגע העירייה בונה פה, ועשו לזה כיכר קטנה, והרווחנו מהשטח של בית ספר, אני חייב להגיד שבתלפיות, יש לנו קושי מאוד גדול לקבל שטחים לבתי ספר, לאור כל התוכניות שיש שמה,

יוחנן וייצמן:

ופה יש לנו?

אמנון ארבל:

בתוכניות גדולות, כן, לאור הצירוף של השטח של העירייה, אנחנו צריכים לייצר פה בית ספר של 3.2 דונם, שזה 40% הפרשה, מימינה זה מה שהיה בהתחלה,

יוסי חביליו:

בוא נעבור למחיר,

אמנון ארבל:

המחיר לא גדול יש פה למעשה כמו כיכר יפה, שמשתלבת על הציר הראשי של ה - , של פייר קנינג עם היציאה של ה - , של החניון, יש פה מסד ושני מגרשים, שני בניינים כרגע שמוצעים עם תכנית יחסית מאוד נמוכה,

יוסי חביליו:

כמה קומות?

אמנון ארבל:

תיכף נתייחס לקומות אתה תראה, התוכנית מציעה היום, שני בניינים של אחד 37, ואחד נדמה לי 33, אנחנו במסגרת ההחלטה, המלצת מהנדס העיר התייחסנו לזה, ביקשנו שלאור העובדה שהמגרש הוא מגדול, ואין פה הצדקה באמת, אין סיבה לחרוג מהמדיניות, לא לחרוג מהמדיניות שמאפשרת פה עד 30 קומות בשני הבניינים, ולא כמו שמציע כרגע 37, ו - 29, או שניים של 37, ולכן בהמלצה ביקשנו לשמור על המדיניות, והוא שומר ע"פ ההמלצה 40% הפרשה שבמקרה הזה, זה בית ספר.

יוסי חביליו:

30 הוא עוד לא קיבל, זה אתה ממליץ עכשיו.

אמנון ארבל:

נכון, בהמלצת מהנדס העיר, התוכנית הזו, זה כיכר שרואים ש - , יש בחזית,

יוסי חביליו:

יהודה,

אמנון ארבל:

זה הכיכר שיש בחזית עם היציאה של החניון, זה הציר הראשי של כל תלפיות החדשה, מסדר היום משמעותי, קומות שימושים מסחר ותעסוקה במסד, ושני מגדלים, תוכנית שע"פ המלצה תואמת לחלוטין את תוכנית האב מבחינתנו נשמח לאשר אותה.

יוסי חביליו:

הנה אני לא מתנגד לזה, לייזר, כפוף ל – 30.

אמנון ארבל:

זה המלצה.

יוחנן וייצמן:

תסתכל,

אמנון ארבל:

זאת ההמלצה.

יוחנן וייצמן:

אמי, מספר הערות, סעיף 25, להמלצה,

אמנון ארבל:

כן, רגע, אני אלך להמלצה. איזה מספר 15?

הילה בכר:

26,

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

בינוי ואדריכלות.

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

25,

הילה בכר:

25,

אמנון ארבל:

לא, 13, אוקי,

הילה בכר:

סעיף,

אמנון ארבל:

הבנתי. 26, כן,

יוחנן וייצמן:

25,

אמנון ארבל:

25, איד?

יוחנן וייצמן:

אז אני, הבינוי (לא ברור). 27, 27, על הקיר הוא 27,

אמנון ארבל:

אוקי, כן,

יוחנן וייצמן:

אז אני כן הייתי מציע, הוא בתב"ע בהוראות של התב"ע מבקש להבליט מרפסות 2 מטר,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר בוא ניתן את זה, אבל בתנאי שיעשה בלתי מקורות,

אמנון ארבל:

שוב, זה מגדלים, אפשר לכתוב,

יוחנן וייצמן:

הקומות,

אמנון ארבל:

זה 20% יינתן,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נאפשר את ה – 2 מטר בליטה, בתנאי,

אמנון ארבל:

זה כתוב,

יוחנן וייצמן:

בלתי מקורות, מה?

אמנון ארבל:

זה אתה אומר שכתוב כבר.

יוחנן וייצמן:

כתוב, אתה, לא, אתה הכנסת פה סעיף שאומר, שאתה רוצה מקורה,

אמנון ארבל:

אין בעיה, עכשיו נוסיף סעיף, שכמו, כמו שכרגע הוספנו בתוכנית, 20% מהדירות, מרפסות סוכה.

יוחנן וייצמן:

אז בוא, אתה יכול להשתמש בסעיף הזה, להוריד את הגינה,

אמנון ארבל:

אני מוסיף סעיף, אין לי בעיה,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אתה כותב לתכנן את,

אמנון ארבל:

אין לי בעיה שיהיו מרפסות גם לא מקורות,

הילה בכר:

יוחנן, עדיף כן לתכנן אותו בצורה אחידה כמה שניתן,

יוחנן וייצמן:

ברור שלתכנון בצורה אחידה, אני לא רוצה לראות, זיגזוגים, חלילה.

אמנון ארבל:

אז בנוסף נוסף את זה, איפה הבעיה? יהיו מרפסות גם מקורות, וגם לא מקורות.

יוחנן וייצמן:

אז ש – 20% מה - ,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז איך אתה, למה אתה מבקש לתכנן את המרפסות?

אמנון ארבל:

כי יש חיים, גם מעבר למרפסות סוכה, ותכנון מעבר למרפסות סוכה, זה יהיה 20% מרפסות סוכה ומעבר לזה, גם שהבניין יהיה פה.

יוחנן וייצמן:

מעבר לזה הן יהיו מקורות, ולא בולטות.

אמנון ארבל:

נכון,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) לפחות.

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

לפחות שלא,

יוחנן וייצמן:

עכשיו עוד בקשה.

עמנואל זלטס:

מינימום.

יוחנן וייצמן:

עוד בקשה שבעצם, אמי, עוד בקשה, בהערות לטבלה, ובעצם גם התוכנית הקודמת, תוכנית, אין בעיה, הערות לטבלה, לא, לתוכנית הקודמת בפת.

אמנון ארבל:

פת?

יוחנן וייצמן:

בהערות לטבלה.

אמנון ארבל:

בוא נגמור עם זה רגע, זה סיימנו?

יוחנן וייצמן:

אליעזר, זה מקובל עליך?

אמנון ארבל:

תלפיות, יש למישהו הערות? הערות נוספות לתלפיות? יללה, הלאה, כן, עכשיו,

יוחנן וייצמן:

עכשיו יש פה, דקה, יהודה, ממש דקה, וזה אני גם מדבר על התוכנית הקודמת, יש הערה לטבלה, שהוא אומר שאם הוא מחליט לעשות ממ"קים,

אמנון ארבל:

חזרנו לתוכנית מספר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, גם לפה, וגם לתוכנית,

אמנון ארבל:

אבל סיימנו.

יוחנן וייצמן:

לא, דקה, אז אני מעיר גם על התוכנית הזאת,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה להעיר, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

יש הערה על טבלה שאומרת ששטחי ממ"קים לתוספת הזכויות בנייה זה בסדר.

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אם יהיה ממ"קים במקום ממ"דים, אז כל דירה תקבל עוד 12 מטר, וזה לא פייר. למה לתת את זה?

אמנון ארבל:

זכויות הבנייה פה נובעות,

הילה בכר:

זה סעיף די סטנדרטי,

יוחנן וייצמן:

לא, זה סעיף שלא צריך להסכים לו, בן אדם בא ואומר,

אמנון ארבל:

אבל שנייה, רגע, אבל שנייה,

הילה בכר:

מבינים,

אמנון ארבל:

תוכנית האב מדבר על תמהיל של, גודל מסוים של,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

של מטרים, והיום אגב מינהל התכנון כבר אמר תפסיקו, (לא ברור) עיקרי,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

תעשו הכול עיקרי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל הוא מבקש, לא, אז אומר, אומרת ההערה לטבלה, במקרה שנחליט לעשות ממ"ק,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז ה – 12 מטר,

הילה בכר:

יהפכו להיות עיקרי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו שואבים אותם, ומקבלים אותם.

אמנון ארבל:

אני אמרתי שיש פה 490% למגורים, מה אכפת לי התמהיל בין שירות לעיקרי?

יוחנן וייצמן:

הבנתי. בסדר.

תוכנית 1388149

הילה בכר:

טוב, תוכנית 17 בסדר היום, תוכנית 1388149, תוכנית בשלב ההפקדה, קורצ'אק 3 קריית שמונה, בעצם מה שה - ,

יוסי חביליו:

אפשר לראות את זה?

הילה בכר:

כן, הם מבקשים תוספת קומה ושתי יחידות דיור לשני בניינים קיימים,

אמנון ארבל:

בוא נראה את זה רגע. מה המספר?

הילה בכר:

138,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

8149,

אמנון ארבל:

תלת – מימד רואים את זה הכי טוב. יש פה למעשה שני בניינים שעשו תמ"א/38, ושני בניינים נבנו, הבניינים יושבים למעשה לא על הרחוב, אלא תיכף תראו בדופן שיש בינה לבין הרחוב העליון, עוד מגרש מגורים, הנה זה שני הבניינים, סליחה, אלה שני הבניינים שעשו תמ"א/38, למעשה בנו את הבניינים האלה,

הילה בכר:

זה פארק האזבסטונים,

אמנון ארבל:

פה למטה זה פארק האזבסטונים, זה ייעוד שצ"פ, ובפועל הבניינים כמו שנבנו, יש להם היתר בנייה בעצם אפשרות בעתיד ככל שיהיה פה כביש, כי דובר על זה בעבר שהעירייה תבצע פה כביש בכל הדופן הזאתי, כי כל השורת בתים שנמצאים פה כרגע אין להם, הם לא יושבים על כביש למעשה, לכן אין להם נגישות לכביש ולחנייה, אז פה במסגרת היתר הבנייה הם קיבלו למעשה קומת חנייה עתידית נקרא לזה, זה הקומה הזאתי פה, כאן בתוך מאחורי הקיר הזה, והבניין נבנה, הם הגישו תוכנית שלמעשה מציעה להוסיף קומה לחלק העליון כאן, ולעשות קצת שינויים פנימיים, אנחנו בהמלצה כתבנו, שאנחנו לא מאשרים את התוספת קומה למעלה, זה מה שרשום בפניכם, ואחרי

שרשמנו את זה, ישבו איתנו והציגו לנו גם דוגמאות אחרות שיש פה, הם גם קיבלו, כמו הבניין הזה למשל כאן שנמצא כאן, וגם הוא הגיש תוכנית לתב"ע, שמוסיפה קומה מעל לבניין, והטענה בעצם ש - , שהם טענו, שהמדיניות פה היא 4 קומות בכל חתך, והכיוון החזית הזה, שהוא כמו שאמרתי חזית שלכאורה לרחוב, למרות שיש ביניהם בניין, היא רק 3 קומות, באמת שכנעו אותי, ולכן אנחנו מבקשים היום כן לאפשר את הקומה הזאתי, ושינויים פנימיים, ולהמליץ להפקיד את התוכנית. יש עוד?

הילה בכר:

אוקי,

אמנון ארבל:

לא,

תוכנית 1348853

הילה בכר:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1348853, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית הפקדה, ברחוב עונג שבת 6 במאה שערים, התוכנית מציעה איחוד חלקות, ותוספת שתי קומות על מבנים היסטוריים לשימוש של מבנים ומוסדות ציבור, מה?

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) הזה זה יהיה ביחד.

הילה בכר:

סך הכול יהיה 4 קומות, בסדר, ממליצים להפקיד, כן. תדהמה.

תוכנית 1291525

הילה בכר:

תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1291525, תוכנית בשלב ההפקדה, וועדה מחוזית, דרך חברון,

יהודה פרוידגר:

את יכולה להראות איפה זה?

הילה בכר:

כן, זה תוכנית של פינוי בינוי גדולה, משמעותית, אתה רוצה להסביר להם?

אמנון ארבל:

כן, התוכנית כבר הייתה פה בדיון למעשה פעם אחת לפני בערך חודש,

יוחנן וייצמן:

זה הצטרפות.

אמנון ארבל:

והצגנו אותה, לא, לא, להפקדה.

יוחנן וייצמן:

הפקדה?

אמנון ארבל:

והמינהל, איפה רותם? פה?

רותם פסו:

בטח, בשביל זה אני פה.

אמנון ארבל:

רותם פה ולמעשה.

רותם פסו:

בין השאר,

אמנון ארבל:

לבקשתו התוכנית ירדה מסדר היום, כי היא הייתה פה, לא עבדו לפי הנוהל הנכון, הוועדה קיבלה החלטה להוריד מסדר היום, יש פה תוכנית, אני מראה רגע, זה כל, זה צומת הבנקים בצד שמאל פה, ואיפה שהיום מה שהיה קופת חולים, היום זה קצפת בקומת הקרקע, אתם רואים את כל המתחם הזה למעשה, הוא מתחם גדול, התוכנית למעשה מציעה לקחת את כל הבניינים שאתם רואים כאן, כולל חלקה 5, שהיא למעשה בבעלות מדינת ישראל, בייעוד מוסד, ובהסכם איתם עם המדינה,

למעשה הם מוסיפים קומות, הם משמרים את הבניין, ובעצם החלק הקדמי של החלקה, תינתן לצורך הפרויקט, התוכנית מציעה למעשה הקמה של בניינים חדשים, תיכף אני אראה לכם, הנה זה הבניינים החדשים למעשה, פה יש שני בניינים גבוהים, ועוד שני בניינים נמוכים, ומרחב ציבורי, התוכנית מציעה סך הכול, אתם רואים מבנים מדורגים, ובנייה גבוהה, ובנייה נמוכה. נזכרתי גם בדיון הקודם שיש פה חלקה נוספת שנמצאת כאן איפה שהאצבע שלי כרגע, ששלחו לנו מכתב למעשה אחרי שנפתחה התוכנית, שזה בניין יחסית קטן, שמייצג אותם עו"ד והם מבקשים לטרף לתוכנית, ואנחנו ביקשנו שהם יבחנו את זה ויצרפו את זה בתוכנית גם כן, זה קצת מרווח את הבניין הזה, זה חלקה 8, זה קצת מרווח את הפרויקט, ומייצר אפשרות, הם הסכימו, הם אמרו שכל עוד הם יגיעו איתם להסכמה לפי התנאים, שיעשו כל שאר הבניינים, אז הם מסכימים. ולהיות יותר מעוגנים, עם עו"ד גלזר נראה לי, ואנחנו, אנחנו נברך על זה, מה?

יהודה פרוידגר:

כמה (לא ברור) מהעו"ד הזה?

אמנון ארבל:

אני לא יודע מי העביר לי, יכול להיות, אני לא זוכר, ואז הקו הכחול יגדל למעשה גם לחלקה הזאת, ובעצם יהיה תכנון יותר, יותר טוב, קצת יותר מרווח את המרחב הציבורי, המשמעות התוספת של בניין 8, למעשה להוסיף את הקומות האלה, מה שמסומן פה באדום, לא משמעותי, ולא מהותי מבחינת התוכנית, אבל כן מייצר מרווח יותר טוב למרחב הזה,

יוסי חביליו:

כמה קומות עכשיו זה יהיה?

אמנון ארבל:

כמה קומות זה יהיה עכשיו? 20 ו - , רגע, 34 ו - 24, שני המגדלים, במקום 33 ו - 21, וזה קצת מרווח את המרחב הציבורי, ואפשר לעשות את מעבר שרצינו לעשות בין שלום יהודה לבין דרך חברון, סך הכול תוכנית שהיא לוקחת מתחם שלם, ותוכנית טובה וראויה מבחינתנו, ולכן המלצנו להפקיד בתנאים שרשמנו. אתה רוצה הערות, לדבר על מה קרה מאז שזה ירד מסדר היום?

רותם פסו:

כן,

אמנון ארבל:

כן,

רותם פסו:

בעקבות באמת ה - , ירד מסדר היום קיבלנו את רוב הדברים שביקשנו, כי לא היה לנו פה בכלל מיפוי אזרחים וותיקים, אני כן מבקש מהו להוסיף אחד, בעצם להתנות את ההפקדה בהגשת דו"ח חברתי מלא, על בניין דרך חבורון 115, שזה בעצם בניין חדש שהצטרף, אנחנו רוצים לראות שם גם דו"ח חברתי, גם מסמך יציבות, מסמך (לא ברור) דיירים וכולה, אז באמת דו"ח על הבניין הזה. ומהשיחות שעשינו, הבנו שנצרך שם מאוד כנס שיתוף ציבור, שיציג לבעלי הדירות, הסטאטוס של הפרויקט, הזכויות שלהם, אני כן אגיד שהמלצנו על כנס ייעודי לאזרחים וותיקים, כבר לפני שנה, אני בקשר זה מול היזם, הוא אמר שהם יקיימו את זה עד סוף מאי 2025, אנחנו מקווים שזה יקרה, ואנחנו נעקוב כמוכן, אז גם אפשר להתנות את ההפקדה בכנס שיתוף ציבור.

אמנון ארבל:

רגע, מה אתה רוצה להוסיף בתנאים של מעבר למה (לא ברור)?

רותם פסו:

בהגשת דו"ח חברתי מלא, על בניין דרך חבורון 115,

הילה בכר:

על זה איזה בניין?

רותם פסו:

דרך חבורון 115,

הילה בכר:

דרך חבורון 115.

רותם פסו:

וקיום כנס שיתוף ציבור, לבעלי הדירות, ולאזרחים וותיקים.

יהודה פרוידגר:

של 115?

אמנון ארבל:

לא, בכל הפרויקט,

הילה בכר:

בכל הפרויקט.

רותם פסו:

כולם.

יהודה פרוידגר:

בכל הפרויקט. לפני הפקדה?

רותם פסו:

כן.

אמנון ארבל:

עוד משהו?

אליעזר ראוכברגר:

חברים יש לעוד משהו הערות? כן, יוסי.

יוסי חביליו:

אני מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מתנגד. בסדר, עוד משהו רוצה לומר משהו? אין, משהו עוד מתנגד? אוקי, כולם מאשרים, כולם בעד, למעט יוסי שמתנגד. הלאה, תוכנית הבאה,

תוכנית 1259324

הילה בכר:

תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית 1259324, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, הפקדה, פינוי בינוי בארץ חפץ 1 עד 5, בשמואל הנביא. להראות את זה, בעצם יש פה בניין אחד בן 5 קומות, 30 יחידות דיור, הם בעצם מציעים את ההריסה שלו, והקמה של בניין חדש, 13 קומות,

חיים כהן:

את יכולה להראות לי את המיקום?

הילה בכר:

כן, בטח.

יוסי חביליו:

יחסית לעיר העתיקה,

הילה בכר:

כן, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

צביקה אסולין:

זה על שדרות אשכול,

אמנון ארבל:

שמואל הנביא,

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

שמואל הנביא.

אליעזר ראוכברגר:

שדרות אשכול, מה?

יוסי חביליו:

מה שראיתי שמואל הנביא, כתוב שמואל הנביא,

אמנון ארבל:

זה הבניין,

יהודה פרוידיגר:

כן, זה הקצה של שמואל הנביא.

אליעזר ראוכברגר:

זה הקצה הבניין הכי קיצוני,

יוסי חביליו:

רציתי לראות איפה זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יראו לך, יראו, עוד מישו, גם חיים ביקש, חכה.

הילה בכר:

אוקי, הנה אנחנו במרחב, רגע,

יוסי חביליו:

אפשר להגדיל,

הילה בכר:

כן,

יוסי חביליו:

שנראה את ה - ,

הילה בכר:

שנייה אני אראה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הבניין שנייה,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תכבי את ה – GIS רגע, זה הבניין, זה,

יוסי חביליו:

הבניין הבית הקברות סנהדריה שם?

אליעזר ראוכברגר:

לא, סליחה, זה,

עמנואל זלטס:

כן, כן, מעל,

אמנון ארבל:

מול, מול,

אליעזר ראוכברגר:

זה, הבניין הזה.

יוסי חביליו:

זה רחוק מהעיר העתיקה. בסדר אין לי,

אליעזר ראוכברגר:

זה הבניין הכי קיצוני של כל,

יוסי חביליו:

הבנתי,

יהודה פרוידגר:

כל מה,

יהודה פרוידגר:

כל מה שקרוב,

יוחנן וייצמן:

זה מול בית הקברות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

זה בכלל שמואל הנביא, זה פגי. לא?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא פגי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה יותר אולי מעלות דפנה,

יוסי חביליו:

לכיוון רמת אשכול, מעלות דפנה.

אליעזר ראוכברגר:

זה יותר מעלות דפנה, רמת אשכול, כן, טוב.

הילה בכר:

אוקי, התוכנית כמו שאמרתי, מציעה את ההריסה של הבניין קיים, זה הבניין יש לו שלוש כניסות, 30 יחידות דיור, והקמה של בניין חדש,

אליעזר ראוכברגר:

בניין אחד?

הילה בכר:

בניין אחד חדש, הוא בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

וכמה קומות?

הילה בכר:

13 קומות, שהקומות האחרונות אני צריכה להראות אם שעומדות לדופלקס, ובגדול זה בניין, רגע הנה אפשר לראות, שזה, שזה שני בניינים סליחה, שני בניינים, שמחברים במסד אחד, עבור 89 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

כמה מכפיל?

הילה בכר:

המכפיל פה, הוא, 2.9, מכפיל מאוד נמוך,

אליעזר ראוכברגר:

תגידי איד, איד יכול להיות בשמואל הנביא,

יוחנן וייצמן:

יש גאונים,

אליעזר ראוכברגר:

מכפילים,

יוחנן וייצמן:

גאונים,

אליעזר ראוכברגר:

של 2.9,

יוסי חביליו:

בבקשה זה מה שאני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

ושמה 5.5,

יוסי חביליו:

אבל למה אתה לא קופץ כמוני?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא קופץ, כי כל אחד לפי הגנים שלו, והמשקל שלי כפול משלך, ואני קשה לי לקפוץ. אני רק נערך לריקודים במועדון לילה שיהיה בחסבון, כי כתוב ב - , בעיתון שהולך להיות,

יוסי חביליו:

בוא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

המועדון לילה שאדיר שוורץ,

יוסי חביליו:

בבילויים בקנטרי, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אתה מבין?

יוסי חביליו:

זה פייק ניוז,

אליעזר ראוכברגר:

ריבון העולמים, תוכנית שמואל הנביא זה לא מהשכונות היקרות בעיר,

יוסי חביליו:

אז זה אומר שאפשר להרוויח,

אליעזר ראוכברגר:

זה מהשכונות, איך אומרים? שיש שמה,

יוסי חביליו:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אוכלוסייה סוציו – אקונומית לא גובה, ערכי קרקע סבירים, בסדר, לא נמוכים, אבל גם לא,

יוסי חביליו:

הפעם אני מסכים איתך וזה רק מוכיח את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

גם אם היה שמה 3.5, לא היינו אומרים מילה, ופתאום אומרים לנו 2.9, 2.7, 2.9, לא יודע מה,

יוסי חביליו:

בסדר, אני לא אומר מילה, אני לא מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הפוך, הפוך, אתה צריך קודם כל לצעוק, איך יכול להיות, (לא ברור).

יוסי חביליו:

נכון, אז לכן אני,

אליעזר ראוכברגר:

מישהו מנפח, פה משהו פה לא הגיוני,

יוסי חביליו:

נכון, אז ראית בפת מה אמרתי. 5.5, בצומת פת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא אמר למה לא קופץ.

יהודה פרוידגר:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע למה לא קופץ, אם צועק, אז הייתי עונה לו אחרת, אבל קופץ, הסברתי לי בגן הלאומי המשקל מה?

יוסי חביליו:

מצבך לא רע אתה צעיר,

יהודה פרוידגר:

5.5,

יוסי חביליו:

יהודה, יש מערכות של הגשה, של זה, הוא קופץ, (לא ברור), והוא,

אליעזר ראוכברגר:

מה שנשאל,

יוסי חביליו:

באריק איינשטיין,

אליעזר ראוכברגר:

מעל ה - , מעל ה - ,

אמנון ארבל:

רואים את המדרגות,

יוחנן וייצמן:

גם לי יש עוד דרישה פה, את הקומות חנייה להגביה, שיהיו, שיהיו ראויים למגורים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה,

אמנון ארבל:

המדרגות הפנימיות פה, בתוך הדירה, אבל כנראה יש פה שלוש (לא ברור). כל אלה.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת שזה בעצם 11 במעלית.

אמנון ארבל:

זה איזה קומה זה?

אליעזר ראוכברגר:

11, 12, 13, זה דופלקס או טריפלדקס?

עמנואל זלטס:

כתוב פה זה, פה זה 10, 10,

הילה בכר:

זה 10,

אמנון ארבל:

אפילו פה 10,

אליעזר ראוכברגר:

זה 10 או 11?

אמנון ארבל:

לא, יש קרקע תחתונה, וקרקע עליונה, זה כל,

אליעזר ראוכברגר:

11 ומעלית,

אמנון ארבל:

11,

אליעזר ראוכברגר:

11, בסדר, 11, ומעלית זה עדיין,

אמנון ארבל:

לא יודע,

יהודה פרוידגר:

איך החניות פה?

יוחנן וייצמן:

הוא יצטרך פה שני (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

איך החניות? דרך אגב זה ציר רק"ל.

אמנון ארבל:

1, 2, 3, 6 קומות חניון,

אליעזר ראוכברגר:

זה ציר רק"ל.

יוחנן וייצמן:

בוא הנה אמי, אני מציע להגביה את קומות החניון בעוד חצי מטר שיהיו ראויים למגורים. מה שיש
שם, כן? אז, לא חבל?

אמנון ארבל:

תמיד חולמים.

עמנואל זלטס:

במקום שאנשים יטענו,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, אם נעשה עוד ועוד יחידות דיור, לא יגורו ב - ,

אמנון ארבל:

זה היה השבוע,

אליעזר ראוכברגר:

בגיפה, יגורו נורמאלית, מה?

אמנון ארבל:

הצוות של רוממה היה בסיוור ברוממה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כל מיני פרויקטים,

אליעזר ראוכברגר:

מה הממוצע, מה גודל יחידות הדיור ממוצע? אמי,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה גודל יחידות דיור הממוצע?

עמנואל זלטס:

לצורך העניין, כדי שיהיה חנויות אינטרנט, חנויות אינטרנט למטה.

הילה בכר:

רגע, אני צריכה, אני רגע אני צריכה לחשב שנייה, לא כתבנו את זה בהמלצה, שנייה אני אגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

ושאלה נוספת, מה ההפרשות? מה הם נותנים?

הילה בכר:

אז זהו, אז הם בעצם מציעים פה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

עמנואל זלטס:

יוחנן צריך אותך שם.

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

אני אענה לך על ההפרשות, אתה יכול לבדוק מה,

אליעזר ראובברגר:

מה הם נותנים?

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

הפרשה.

הילה בכר:

רגיל, התוכנית,

אליעזר ראובברגר:

למרות ש - , אתה יודע, כולו 80, כמה? 80 וכמה יחידות דיור,

הילה בכר:

נכנסתי כבר,

אליעזר ראובברגר:

היום דיברנו על אלפים,

ישראל קלרמן:

גם הדירות פה בסוף החודש, כמה דירות בסוף החודש, ראש העיר יגיד שהוספת לנו.

אליעזר ראוכברגר:

לא מזה, לא מזה, 80 יחידות, 80 יחידות דיור לא יצא לו הרבה,

יהודה פרוידגר:

1900,

הילה בכר:

אליעזר, התוכנית מציעה,

אליעזר ראוכברגר:

900, חסבון 1000, שמה בצומת פת 600, כמה היה שמה?

הילה בכר:

התוכנית מציעה 170 מטר רבוע להפרשה מבונה, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

הילה בכר:

לשטח חום כלשהו, הם לא מציגים חצרות, הם מציעים לצורכי ציבור, ובעצם אנחנו מבקשים לשנות את זה לכיתת גן של 134 מטר בנוי, ו- 200 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

130, למה 134?

הילה בכר:

לא יודעת,

אליעזר ראוכברגר:

130 זה התקן,

אמנון ארבל:

שטח ממוצע, שטח ממוצע של דירה 8 מטר עיקרי, פלוס קומה, זה 90,

אליעזר ראובברגר:

הנה הגענו ל – 100, זה נורמאלי, נכון. 130 וחצר, אוקי,

הילה בכר:

וחצר. עכשיו בגלל שהצורה של המבנים, אני רק אומרת זה בנוגע להמלצה שלנו, זה, בגלל שהצורה של המבנים היא כזאת של שני מבנים צמודים, וקשה מאוד לייצר פה שטח חצרות, בכלל קשה לנו מאוד בתכסיות האלה, לייצר שטחי,

אליעזר ראובברגר:

זה מגרש קטן,

הילה בכר:

זה מגרש קטן, אז אנחנו מבקשים שיבחון חיבור של החלק הזה, של המבנים, החלק הזה, בין המבנים, זאת אומרת שיהיה מבנה אחד שהוא ככה, זאת אומרת,

אליעזר ראובברגר:

האחורי, זה הפך להיות (לא ברור),

הילה בכר:

לא, רגע, לא ד', ח' ח' בוא נקרא לזה ח'. אנחנו כן מאפשרים פה, פה זה יהיה שטח מת, כי הוא מעל מסחר. הוא לא יהיה פה שטח שיקרה בו משהו, הוא יהיה בעיקר לכלוך והפרעה. אנחנו חושבים שכן אפשר לחבר פה, לייצר פה אולי, דירה שפונה לשני כיוונים כאלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר,

הילה בכר:

אבל כן, זה כן יכול קצת, לרווח את הבנייה אולי, אולי להוריד מהחתיכה הזאת, כן לייצר פה איזה שהוא שטח של חצר, תכנונית זה, אפשר לייצר פה משהו טוב יותר,

יהודה פרוידגר:

של הגן, מה?

הילה בכר:

גם בשביל הגן שצריך, וגם בשביל המסה שמתקבלת פה, שאפשר טיפה קצת לרווח בהם. זהו, ולכן אנחנו ממליצים להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

המלצה שלכם זה בניית מרפסות בתחום המגרש,

ישראל קלרמן:

למה היית חייב (לא ברור)?

עמנואל זלטס:

ריח טוב.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

די תנו לאנשים,

ישראל קלרמן:

בסוף היום,

הילה בכר:

זה לא אזור שאנחנו,

עמנואל זלטס:

בתאבון.

הילה בכר:

מאופיין במרפסות מעל תחום דרך,

יוחנן וייצמן:

מהיום הוא יאופיין. אני חושב שמהיום אפשר לאפיין אותו,

עמנואל זלטס:

לא מספיק,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב בתוכניות סמוכות, (לא ברור) אותן, ובשמעון חכם אישרנו את זה למה פה לא?

יוחנן וייצמן:

אין הצדקה.

אליעזר ראוכברגר:

בואי אל תשכחי, אם לפי מה שאת אומרת, אני לא יודע לגבי כלכליות, כי אני לא שמאי, ואני לא מבין, אבל זה בערך בכל התוכנית, זה משהו כמו 1500 מטר,

הילה בכר:

זה המון שטחים,

אליעזר ראוכברגר:

זה המון, זה המון, 1500 מטר בתוכנית כזאת קטנה, זה משמעותי,

יוחנן וייצמן:

ש – 400 מטר, אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

זה מאוד משמעותי,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר לצמצם לו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

מה אתם רוצים לשנות?

הילה בכר:

שהמרפסות,

יוחנן וייצמן:

לאפשר מרפסות מעל דרך,

הילה בכר:

כן, ג' שהמרפסות יבלטו,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק בתחום המגרש, לא רק בתחום המגרש,

הילה בכר:

אז בוא נגיד שרק בעומק של מטר וחצי לפחות, כי נראה לי 2 מטר מעל הרחוב לא בטיחותי ללכת בו
כבר.

יהודה פרוידגר:

מה? עומק מטר וחצי?

יוחנן וייצמן:

נחטוף מוצצים,

הילה בכר:

לא, לא מוצצים.

יוחנן וייצמן:

לגו, לגו.

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך להגזים, כולה עוד חצי,

הילה בכר:

לא, אני אומרת שזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה החצי מטר,

הילה בכר:

של בנייה זיז,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה? אבל מה זה חצי מטר זה בלטה וחצי,

הילה בכר:

לא, לא, משהו בנראות בעין לא נראה טוב, אליעזר יש איזה דיס – פרופורציה בין זיז של 2 מטר מרחף בחלל,

יוחנן וייצמן:

אבל כבר נתנו את זה, אנחנו נותנים את זה בתחומי מגרש, כבר נתנו גם 3 מטר בכדורי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני מודה שזה נראה די רע ורע מאוד.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, 3 מטר זה המון, אבל 2 מטר זה לא נורא, עד 2 מטר.

יוחנן וייצמן:

2 מטר,

עמנואל זלטס:

בניין כזה,

יוחנן וייצמן:

המכפיל פה הוא כל כך נמוך, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

גם מכפיל נמוך, גם מגרש קטן,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

ובסוף ברור שזה לאוכלוסייה החרדית,

הילה בכר:

אז בוא, בוא נתקן את הסעיף הזה,

אליעזר ראוכברגר:

מרפסות סוכה, בואי, איך אומרים? במקום כך פיירים, בוא נהיה גם אנחנו איתם פיירים, הרי הם
יוכלו גם לעבור להגיד לי מכפיל 5, 4,

הילה בכר:

אז זה,

אליעזר ראוכברגר:

להשתולל,

יוחנן וייצמן:

חביליו היה מתעצבן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוא, הם היו,

הילה בכר:

אז רק,

אליעזר ראוכברגר:

מה אומרים? אנחנו צנועים, ואנחנו מסתפקים בזה, זה עונה לנו על התקן,

הילה בכר:

הורדנו את הסעיף הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

אליעזר ראוכברגר:

תנו לי, תנו לי, במה שאני יכול תנו לי עוד קצת,

הילה בכר:

מה שאנחנו,

עמנואל זלטס:

לא,

יהודה פרוידגר:

2 מטר,

עמנואל זלטס:

אבל גם הסעיף הבאה גם כ - ,

הילה בכר:

לא, הסעיף הבא הוא פונה לחלקת מגורים, סליחה,

יוחנן וייצמן:

הסעיף הבא הוא צודק,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, תגיד לה את זה,

יהודה פרוידגר:

רוחב,

הילה בכר:

זה פונה למגרש מגורים, זה בניין קיים,

אליעזר ראוכברגר:

הילה, את שומעת מה הוא אומר יהודה?

הילה בכר:

מה?

יהודה פרוידגר:

ש – 2 מטר עומק, מה שהם דירוג למרפסות סוכה, כי יש גם כשאתה נכנס, הקטע הקטן שנשאר לסוכה,

הילה בכר:

אנחנו יודעים את זה,

יהודה פרוידגר:

הוא רוחב 2 מטר,

הילה בכר:

אנחנו פשוט,

אמנון ארבל:

בסדר, זה מעבר לגבולות המגרש,

הילה בכר:

זה לא משנה,

אמנון ארבל:

כן?

הילה בכר:

הם, טוב,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, ברור, ברור,

עמנואל זלטס:

מה המגרש?

אמנון ארבל:

מעבר לגבולות המגרש,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

ההיא מוכנה לתת להם את זה,

אמנון ארבל:

אבל אם תיקח להם את כל הכיוונים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ברור, ברור,

אמנון ארבל:

הקו הכחול המקווקו,

אליעזר ראוכברגר:

על זה אנחנו מדברים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

הילה בכר:

הקו הכחול פה, הסעיף השני שמדובר הוא בעצם ההפניה לחלקת המגורים פה, הבניין מגורים יושב פה, אתם רואים,

אליעזר ראוכברגר:

גם הנסיגה,

הילה בכר:

גם הוא ירצה לבנות, לפחות כלפי הדופן הזאת, בוא נשמור על מרווח בנייה סביר, זה הכול, זאת, זאת,

אמנון ארבל:

לכיוון חלקת המגורים,

הילה בכר:

זאת, זאת, רואים את העכבר?

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה הרחוב?

אמנון ארבל:

צד שמאל,

הילה בכר:

זה רחוב,

אליעזר ראוכברגר:

זה שדרות אשכול, נכון?

הילה בכר:

זה שדרות אשכול, מאחורה זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה רחוב רחב, זה,

הילה בכר:

בסדר, שם אפשרנו,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע, תעלי רגע,

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

תעלי רגע את ה - , את המגרש.

אמנון ארבל:

זה הבניין שלכאורה אולי יעשה תמ"א/38, אולי פינוי בינוי, אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

זה אישרנו תמ"א/38,

אמנון ארבל:

כן, אני לא יודע אם הם מתכוונים, אבל אני אומר אי-אפשר לשנות קו אפס לבניין הזה, גם הם יעשו משהו,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר רק צ'ופצ'יק הזה, לא?

אמנון ארבל:

בקטע הזה, לשמור על 5 מטר.

הילה בכר:

ומרפסות עד 3 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

מה? בשביל לשמור על מה? קווי בניין,

הילה בכר:

5 מטר לבינוי, כ – 3 מטר,

אמנון ארבל:

הם באפס לכל הכיוונים,

הילה בכר:

זה מעבר,

אמנון ארבל:

אפס לכל הכיוונים, אתם רואים את הקווי בניין,

אליעזר ראוכברגר:

נסיגה של 5 מטר בקו הבניין,

אמנון ארבל:

זה רק לכיוון של המגורים שאמרת,

הילה בכר:

רק לדופן שפונה לחלקה שמיועדת למגורים.

אמנון ארבל:

נכון,

הילה בכר:

קו בניין כלפי חלקות מגורים, חלקה 64 מצפון מזרח יהיה 5 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

כמה המרחק?

אמנון ארבל:

היום?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

היום הם מציעים פחות, הם מציעים אפס היום,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, כמה יישאר? כמה מהם?

הילה בכר:

זה 3 מטר למרפסות, כאילו מטר וחצי,

אליעזר ראוכברגר:

כמה, אחרי כל הבינוי כמה יישאר בינם לבין הבניין ההוא שאתה רוצה לשמור,

אמנון ארבל:

במצב הקיים היום?

הילה בכר:

צריך לבדוק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אחרי הבנייה,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

של אלה ושל אלה,

הילה בכר:

אנחנו לא יודעים מה הוא יבנה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בערך, בוא ניקח ממנו גם, שתי מרפסות,

אמנון ארבל:

לא, אבל תסתכל, הוא היום מציע פה אפס, לקו, תסתכל פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

הוא מציע פה אפס, אגב עם פתחים, שזה בלתי אפשרי, אבל הוא מציע פה אפס,

אליעזר ראוכברגר:

הפתחים,

יוחנן וייצמן:

למה? למה?

הילה בכר:

לחלקת מגורים,

אמנון ארבל:

הכול, לחלקת מגורים, הוא לא יכול, אבל לא משנה, זה הבניין מגורים, שעוד לא עשו כלום,

אליעזר ראוכברגר:

כמה עכשיו לפי מה שהוא מציע אפס?

אמנון ארבל:

כמה המרחק הזה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

הילה בכר:

כן, ברגע שהם ירצו לבנות ממ"ד ואיזה שהיא מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להסיג אותו 5 מטר, 5 מטר,

הילה בכר:

לא כולל מרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל 5 מטר כפול כמה שיש שם, זה בטח יוצא לו איזה 500 מטר.

אמנון ארבל:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

אולי 800 מטר.

אמנון ארבל:

כף,

יוחנן וייצמן:

מזעזעים אותי,

הילה בכר:

כן, אליעזר, אל תשכח שאנחנו מציעים את הבנייה באמצע המגרשים, נכון? אמר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לכן אמרתי בוא נראה מרחקים,

הילה בכר:

והוא יכול להחזיר את זה לשם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא נראה מרחקים, אל תשכחי ששמה השכונה היא רגילה לחיות בצפיפות. הם חיים בצפיפויות היום.

הילה בכר:

זה 13 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

הם חיים בצפיפויות היום, לא חיים היום ב - , במרחבים גדולים, זה האופי של השכונה, זה לא סוף העולם.

יוחנן וייצמן:

זה השימור,

אמנון ארבל:

היום יש פה מרחק בין הבניין הקיים, לקו אפס, הוא 5.5 מטר. ולפני שהם בנו כלום.

הילה בכר:

כאילו הוא יבנה ממ"ד, ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא 5 מטר, בוא נראה אם זה,

הילה בכר:

אבל עם המרפסות אתה תגיע לאפס,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, 8.

הילה בכר:

אנחנו אפשרנו 5.

אליעזר ראוכברגר:

5.5,

אמנון ארבל:

4 – 4?

אליעזר ראוכברגר:

מה? שכנים,

אמנון ארבל:

4,

אליעזר ראוכברגר:

4 – 4,

אמנון ארבל:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

4 ומטר וחצי למרפסות?

הילה בכר:

4 כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוסי חביליו:

יללה.

הילה בכר:

טוב,

אמנון ארבל:

טוב.

הילה בכר:

תוכנית הבאה?

רותם פסו:

חברתי אפשר?

יוחנן וייצמן:

חברתי.

צביקה אסולין:

אני יכול לדבר?

אליעזר ראוכברגר:

בטח, בוודאי,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה את רותם קודם או אתה קודם?

רותם פסו:

יש מצב,

אליעזר ראוכברגר:

רותם.

צביקה אסולין:

דבר רותם.

יוסי חביליו:

אני מזכה אותו במצווה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חברים, יוסי.

רותם פסו:

אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

יהודה פרוידגר:

הוא יעשה ברכה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רותם פסו:

דבר ראשון, דבר ראשון, זה יזם שלא עבר בפורום להתחדשות עירונית, וזה לא בהתאם לנוהל החברתי, זה פעם אחת. פעם שנייה.

צביקה אסולין:

מה? מה? לא שמעתי.

רותם פסו:

יזם שלא פועל לפי הנוהל החברתי, לא עבר בפורום להתחדשות עירונית, זה פעם אחת, זה אני אומר. דבר שני,

צביקה אסולין:

(לא ברור) לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, רגע, שנייה,

רותם פסו:

דבר שני,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, שנייה, שנייה,

רותם פסו:

דבר שני, זה שעדיין אין לנו מיפוי אזרחים וותיקים, ואנשים עם צרכים מיוחדים למתחם הזה. אנחנו כרגע ממליצים לדחות את ההכרעה, עד שנקבל את הדברים האלה, כדי שנוכל לוודא שבאמת ניתן שם איזה שהוא מענה, משיחות שכן עשינו עם תושבים, זה סיפור מורכב, בשכונה שמואל הנביא, אני לא צריך לספר לכם, יש תושבים שכן מעוניינים בדבר הזה, ויש תושבים שלא מעוניינים, בגלל העמדה של הרב יצחק כהן, זה סיפור מוכר, אנחנו רואים את זה בעוד מתחמים בשכונה. זה להחלטתכם. התושבים שאנחנו מדברים איתם, ואומרים שהרב מתנגד לזה.

יוסי חביליו:

אתה מכיר אותו?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

חיים כהן:

אני אגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אתה יש לך מושג עד כמה,

חיים כהן:

מה הסיבה שהוא (לא ברור)?

אמנון ארבל:

לפי הדו"ח, יש 73% חתומים.

אליעזר ראוכברגר:

73%,

רותם פסו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רק שנייה, בוא בכלל נעשה 73%,

אמנון ארבל:

קיבלת מאילנית גם את ה - ,

יוחנן וייצמן:

22, מתוך 30.

אמנון ארבל:

כל החתימות, נכון?

צביקה אסולין:

חתימות?

אמנון ארבל:

קיבלת?

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, 73%, אוקי, מה רצית? צביקה.

צביקה אסולין:

יש, יש 12 דיירים שחזרו בהם,

הילה בכר:

מה? מהפינוי בינוי?

אמנון ארבל:

מחתימות?

צביקה אסולין:

מהחתימות, ויש את זה חתום ע"י עו"ד, העברתי את זה ל - ,

הילה בכר :

אילנית.

אמנון ארבל :

אילנית?

צביקה אסולין :

אילנית. ואנחנו מבקשים, שזה יעבור, שזה יעבור בדיקה אם זה תקין שהאנשים האלה חזרו בהם
אם זה תקין, אז אין להם רוב, ואם זה לא תקין, הבנתי מאילנית שיכול להיות שזה לא תקין שהם
חזרו בהם, האנשים האלה.

אליעזר ראוכברגר :

וועדת ערר לא מאשרת חזרה,

צביקה אסולין :

בסדר,

אליעזר ראוכברגר :

זה אחד, רגע, שנייה,

צביקה אסולין :

בסדר.

אליעזר ראוכברגר :

שתיים בפינוי בינוי עוד יותר גרוע, כי הם עמדו בתנאי סף בגלל זה,

הילה בכר :

אבל הם יהיו 60%,

אליעזר ראוכברגר :

שתיים,

הילה בכר :

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, שתיים, אני גם לא יודע בכלל, מה החתימות, ולא חתימות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו יודעים למה,

צביקה אסולין:

לא, תשמע, זה חתום.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא יודעים למה,

צביקה אסולין:

חתום עם עו"ד,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע מה כתוב,

צביקה אסולין:

בסדר, אז בשביל זה אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל,

צביקה אסולין:

לכן אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, גם אל תשכח,

צביקה אסולין:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה צביקה, אל תשכח שגם אנחנו את ה – 73% לא אנחנו הבודקים, זה בודקת המחוזית.

צביקה אסולין:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

אז זאת אומרת כל נושא החתימות זה לא נמצא אצלנו בשולחן.

צביקה אסולין:

מצוין, שיבדקו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אז למה לא לעשות משהו אחר? בואו, נשאר את, נאשר את, רגע, שנייה,

צביקה אסולין:

למה? נבדוק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה צביקה,

הילה בכר:

לא צריך לבדוק,

אליעזר ראוכברגר:

שמעתי, אני מציע הצעה, ואנחנו נקיים דיון, בוא,

יוסי חביליו:

מה אומר הרב יצחק כהן?

אליעזר ראוכברגר:

פתאום נהיה לך עכשיו רבנים, חכה רגע, אחר כך רבנים, אנחנו מכבדים מאוד מאוד את הרבנים מאוד, אבל אני אומר בסוף,

יוסי חביליו:

אולי נוכל להיעזר בו בהמשך.

צביקה אסולין:

רגע,

חיים כהן:

אני רוצה להסביר למה הוא מתנגד,

אליעזר ראובברגר:

שנייה,

חיים כהן:

אני רק אסביר את זה,

אליעזר ראובברגר:

גם אמר את זה, הוא לא, כן, דרך אגב בפת הוא בעד. איך קוראים לזה? אני רוצה לומר ככה, יש זה, מה שאתה אמרת מצד אחד של המטבע, אפשרות אחת. אפשרות שנייה, כן שזה האפשרות שנייה, שאנחנו כן ממליצים למחוזית, למחוזית להפקיד, בכפוף, א', לבדיקה מחדש של כל נושא החתימות,

חיים כהן:

תנאי להפקדה,

אליעזר ראובברגר:

כן, זה תנאי להפקדה בפועל, וגם ה - , מה שאמר הבחור הזה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) חזרה.

אליעזר ראובברגר:

השאלה אם זה אפשרי לחזור, אם זה חוקי לחזור, אם זה לא חוקי.

יוחנן וייצמן:

יבדקו,

אליעזר ראובברגר:

האם זה נכון, או לא נכון, אני לא יודע.

עמנואל זלטס:

גם יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, אני לא,

צביקה אסולין:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אני גם לא רשאי לבדוק את זה, כי זה לא פה,

צביקה אסולין:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אתה לא דן את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא דן,

ישראל קלרמן:

נדון בזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

צביקה אסולין:

עכשיו יש פה, יש פה, יותר משליש אנשים ש - , שחזרו בהם,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צביקה אסולין:

זה לא עומד בתנאי סף.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זכויות בפינוי בינוי, אנחנו,

אמנון ארבל:

חתימות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

ישראל קלרמן:

מחוזית.

אמנון ארבל:

זה המחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

מחוזית,

יוחנן וייצמן:

זה לא בסמכויות שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בשולחן שלנו,

צביקה אסולין:

אוקי, אז למה אנחנו ממליצים שאנחנו לא, באמצע, אתה לא ככה, ולא ככה, אז איך? לייזר.

חיים כהן:

תנאי להפקדה.

צביקה אסולין:

אומרים לך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמרתי להמליץ בכפוף,

חיים כהן:

תנאי,

אליעזר ראובברגר :

תנאי, תנאי. בכפוף לבדיקה מחדש של כל סוגיית החתימות, לבדוק את כל נושא, אני לא יודע לעשות את זה,

עמנואל זלטס :

לוודאות,

אליעזר ראובברגר :

גם אתה לא יודע לעשות את זה,

עמנואל זלטס :

לוודאות שהכול,

אליעזר ראובברגר :

עכשיו לוודא שהכול בסדר, שאין שם זיופים.

עו"ד אילנית מיכאלי :

זה לא תפקיד שלנו. שזה עומד בתוקף חוקי, היא אומרת לך אילנית, יועצת משפטית של הוועדה, שוועדת ערר לא מאשרת חזרה מחתימות.

עו"ד אילנית מיכאלי :

אבל בכל מקרה,

אליעזר ראובברגר :

יכול להיות שבמקרה הזה, היא כן תאשר, אני לא יודע,

צביקה אסולין :

(לא ברור)?

עו"ד אילנית מיכאלי :

זה החלטה של הוועדה המחוזית, היא בודקת חתימות,

אליעזר ראובברגר :

היא בודקת, כל הנושא, לא אנחנו,

צביקה אסולין:

איך אנחנו יכולים להמליץ למחוזית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפשר להמליץ בכפוף לבדיקה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו לא יודעים, אנחנו לא יודעים, אנחנו יודעים שיש.

עמנואל זלטס:

חייבים לבדוק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

צביקה, הפוך, אנחנו, אנחנו יודעים, לא, צביקה שנייה, אנחנו יודעים שיש, עכשיו עלתה טענה מהיממה האחרונה, שאין, משהו בדק? אף אחד לא בדק.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול להגיד מה, מה העמדה התכנונית.

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא בחן, אתה מבקש מאיתנו לבחון, זה לא הסמכות שלנו. אז בוא נשלח את זה למי שזה כן הסמכות שלו, בוא נשלח את זה למי שיש לו את ה - , גם את הידע, גם את היכולת, וגם את הסמכות המחוזית, שיעשה את העבודה. אנחנו דורשים ממנו לעשות את העבודה הזאת, זה הדבר הכי פשוט,

חיים כהן:

זה יהיה תנאי,

אליעזר ראוכברגר:

זה יהיה תנאי, תנאי בוודאי,

חיים כהן:

תנאי להפקדה תהיה,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להפקדה בוודאי, תנאי להתקדמות התוכנית, בוודאי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו ממליצים שהוועדה המחוזית תבדוק פעם נוספת,

אליעזר ראובברגר:

בוודאי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את נושא החתימות,

אליעזר ראובברגר:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לאור העובדה,

צביקה אסולין:

וזה יחזור לפה?

אליעזר ראובברגר:

לא, יכול להיות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אליעזר ראובברגר:

אם יגידו שהחתימות, זה יורד, זה עף, לא צריך לחזור לפה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מחוזית,

אליעזר ראובברגר:

זה הולך הביתה, זה הולך הביתה, מה הפוך.

יהודה פרוידגר:

אבל יש,

אליעזר ראוכברגר: לא צריך לחזור אלינו.

יוסי חביליו:

רותם, זה לא מה שאתה ביקשת.

חיים כהן:

שנייה שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רותם פסו:

אני ביקשתי לדחות את הבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאני ביקשתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש פסיקה של וועדת ערר,

חיים כהן:

אני רוצה להגיד משהו, שנייה, אני רוצה להגיד משהו,

יוסי חביליו:

כן, בוא נקשיב, יהודה, אתה יכול ללכת אחורה לשמוע.

חיים כהן:

הנושא של,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

חיים כהן:

הנושא של הרב יצחק כהן מתנגד, זה בגלל שגם הוא שאל, וגם, אני רוצה שתבינו,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה צביקה, שנייה,

חיים כהן:

שגם יכול להיות שאני אבקש גם כן, להתחשב גם בדבר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בוודאי, בוא, שלא יהיה ספק, הרב יצחק כהן יהודי, תלמיד חכם גדול, יהודי יקר ביותר,

חיים כהן:

לאפשר לו,

אליעזר ראוכברגר:

יהודי שמוסר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מרגלות רגליו,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא חס ושלוש לא מזלזלים.

צחי ברים:

זה מה שהוא אמר.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו רק מדברים מבחינה חוקית, מה בסמכות שלנו, מה לא בסמכות שלנו.

יוסי חביליו:

הבנתי,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול.

חיים כהן:

הוא בן אדם,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חיים כהן:

שהתמסר לשכונה, קרוב ל – 50 שנה, מאז שהשכונה הזאת קמה. השכונה הזאת הייתה תמיד היום קצת פחות, אבל בשנים הקודמות היה סוציו – אקונומי הכי נמוך, היה בעיות, עבריינות, סמים,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) את הכול,

חיים כהן:

מה שאתה רוצה, והוא דאג לכל המשפחות השבורות האלה, תמיד זה היה כתובת לכל דבר, עכשיו הוא בא והוא אומר ברגע שתהיה פינוי בינוי, ומוציאים את האנשים משמה, כשהתחילו הפרויקט, יעבירו אותם למקום אחר, הנתק הזה,

אליעזר ראוכברגר:

המקום שכבר יהיה תנאי להפקדה,

חיים כהן:

כי כבר לא יחזרו לאיזה שהוא, (לא ברור) מסגרת של, אלה,

אליעזר ראוכברגר:

בבדיקה זו, לא, לבדיקה זו,

חיים כהן:

כל הזמן הוא לא משוכנע,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להפקדה, לדיון בוועדה המחוזית,

חיים כהן:

כנראה שהאוכלוסייה הזאת תהיה סביבה, ברגע ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא משנה, תנאי להפקדה ולדיון בוועדה המחוזית, כן,

חיים כהן:

(לא ברור) פה, אתה מוציא אותו משמה,

יוסי חביליו:

אז מה השורה תחתונה?

אליעזר ראוכברגר:

שהיא, שהיא המוסמכת, שהיא המוסמכת בחוק לבדוק את נושא החתימות,

חיים כהן:

פתרון,

יוסי חביליו:

הבנתי, אז מה אתה אומר? עכשיו, מה דעתך?

חיים כהן:

לכן אני חושב, אני חושב, א' אני לדעתי בוודאי, זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לכל נושא ההסכמות,

רותם פסו:

אפשר להוסיף את העניינים החברתיים?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, שנייה רגע, צביקה, צביקה, בוא תראה רגע, בוא תראה, תסתכל מאחוריך, רגע, חיים תסתכל רגע.

חיים כהן:

כן, אבל אני גם מתנגד בלי קשר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי, אני רק אומר תסתכל, אני לא, אתה תעשה מה שמצפונך, מצפונך אומר.

חיים כהן:

אב למה (לא ברור) חוזר (לא ברור),

צביקה אסולין:

לבדוק,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תשימו לב,

חיים כהן:

הבדיקה הזאת, לא, לא, הוועדה לא מבקשת,

ישראל קלרמן:

לייזר,

חיים כהן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

מה?

חיים כהן:

לאור מה שהוצג, יש לך פה נייר שהוצג.

הילה בכר:

אבל מה זה הנייר הזה?

חיים כהן:

עו"ד, שחתמו אצל העו"ד שיצאו החתימות,

הילה בכר:

לא, אני צריכה לנסח את זה,

אליעזר ראובברגר:

אוקי, לאור, בסדר הוא צודק, לאור העובדה שבמהלך הדיון, הוצג בוועדה,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אז זה מאה אחוז,

חיים כהן:

לאור העובדה,

אליעזר ראוכברגר:

לאור העובדה כי במהלך הדיון הוצג בוועדה, ש - , לא, הוצג בוועדה מסמך, מסמך המצביע על כך,

הילה בכר:

של עו"ד?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא משנה כבר, זה אני לא יודע,

צביקה אסולין:

מה? רצית? לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

מסמך שתקרא את מה שכתוב,

הילה בכר:

מסמך.

אליעזר ראוכברגר:

מסמך המצביע על כך,

הילה בכר:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

שחלק,

הילה בכר:

מביע על כך,

אליעזר ראוכברגר:

שחלק,

הילה בכר:

חלק,

אליעזר ראוכברגר:

מהדיירים שחתמו, בעד ביצוע התוכנית פינוי הבינוי חזרו בהם, הוועדה וכולה.

חיים כהן:

מבקשת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ואז הוועדה מבקשת,

חיים כהן:

בדיוק הוועדה מבקשת לבצע בדיקה חוזרת על (לא ברור), וכי בדיקה זאת, תנאי לדיון בוועדה המחוזית,

צביקה אסולין:

לא, אז רגע, אז אולי תוסיף כבר, גם את מה שאמר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, שנייה, רגע, פרה פרה בסדר, בסדר. אני מסכים אנחנו נעשה את זה. זה לא תנאי להפקדה, צביקה, שים לב, לא עושים תנאי להפקדה,

חיים כהן:

תנאי לדיון,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי לדיון,

חיים כהן:

תנאי לדיון,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת אנחנו בעצם, מגלגלים את זה לשם.

חיים כהן:

לא, אתה לא מגלגל, אתה שם פה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה שם,

חיים כהן:

אתה שם פה כרטיס צהוב, זה אומר,

אליעזר ראובברגר:

אני אמרתי, אני לא אעשה את זה תנאי להפקדה,

חיים כהן:

תנאי לדיון,

אליעזר ראובברגר:

אלא תנאי לדיון, אני מגלגל את זה להם, כי זה לא הסמכות שלי, אלא הסמכות שלהם,

חיים כהן:

הם יצטרכו להתייחס לזה, הם לא יוכלו לדון בלי זה,

אליעזר ראובברגר:

אוקי, שתיים, תנאי ל - ,

רותם פסו:

כן, אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

תנאי להפקדה או גם לדיון?

רותם פסו:

מה שתחליטו,

אליעזר ראובברגר:

תנאי להפקדה, כן, תנאי להפקדה יהיה, איך אתה קורא לזה?

רותם פסו:

אני מעדיף,

אליעזר ראוכברגר:

מתן מענה לדרישות,

רותם פסו:

המחלקה לעבודה קהילתית.

אליעזר ראוכברגר:

המחלקה לעבודה קהילתית,

רותם פסו:

בסדר גמור,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

רותם פסו:

אנחנו בקשר איתם, הם יודעים מה הם צריכים להגיש,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, כן, זה גם לא הרבה, זה 30 בסך הכול,

רותם פסו:

זה כן, מתחם קטן,

אליעזר ראוכברגר:

זה מתחם קטן מאוד, אוקי.

חיים כהן:

תנאי להפקדה יהיה (לא ברור),

יוסי חביליו:

אני עם חשבון, החבר שלך רוזנטל, אני אעדכן אותך יותר מאוחר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, טוב,

חיים כהן:

אני מבקש הצבעה, כן?

אליעזר ראוכברגר:

כן, ברור, מי בעד אישור בהתאם להמלצת מהנדס העיר, אישור התוכנית בהתאם להמלצת מהנדס העיר והתיקונים שעשינו בהמלצה במהלך הדיון, ירים את ידו, צחי, יהודה, יוחנן, ישראל, ואליעזר. מי נגד? צביקה וחיים, אוקי,

יוסי חביליו:

אני נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי נמנע. בסדר, אוקי, חמישה, שלוש, חמישה תומכים, שניים מתנגדים,

יוסי חביליו:

אני אסביר את ההימנעות שלי,

אליעזר ראוכברגר:

ואחד נמנע,

יוסי חביליו:

גם בגלל החברתי, וגם בגלל מה שאמר הרב חיים כהן, מה לא?

חיים כהן:

בסך הכול (לא ברור).

יוסי חביליו:

אתה רב, והוא רב גם.

חיים כהן:

לא, אני הסברתי מה הוא,

יוסי חביליו:

בסדר,

חיים כהן:

מה הוא,

יוסי חביליו:

אז אני מסביר אין לי בעיה עם ה - ,

חיים כהן:

אפשר שנייה,

יוסי חביליו:

יש לי בעיה עם מה שנאמר,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק רוצה, שנייה, שנייה, אני רק רוצה לומר גם אנחנו בעצם, איך אומרים? בגדול (לא ברור) את זה לשם, זה לא בסמכות שלנו,

יוסי חביליו:

ואתה יודע מה דעתי, מה הולך שמה, עם הגלגול אליהם, לא סומך עליהם,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בטוח, לגבי החתימות, אני לא מסכים איתך,

יוסי חביליו:

בוא נראה,

חיים כהן:

לא, הוא חייב להיות עכשיו התייחסות,

יוחנן וייצמן:

כן, כעת זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם לא, ישלח עו"ד יגיד - אדוני, אין פה הסכמות, מה אתה מבלבל את המוח? בוא, בוא, שהם
יתמודד עם זה, למה אני צריך להתמודד עם זה?

עמנואל זלטס:

העו"ד גם ייקח את זה ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

לוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:

בוודאי,

עמנואל זלטס:

הוא ייקח את זה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ילך עם זה לבית משפט, עתירה מינהלית, מה? אז למה אני צריך? זה לא, אם זה היה סמכות
שלי לבדוק, אני צריך להתמודד עם זה, אם זה לא סמכות שלי לבדוק, למה צריך להתמודד? אנחנו
אומרים שהתפוח ... שילך לשם, ושהם יתמודדו, אם הם יעשו פוילישטיק, שייקחו אותו לבית
משפט, אין לי שום בעיה עם זה. כן, הלאה.

תוכנית 1413160

הילה בכר:

תוכנית 21 בסדר היום, תוכנית 1413160, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית הפקדה, ברב זוננפלד 9,
בבית ישראל, מבקשים תוספות, תוספת לבניין היסטורי, חד - קומתי, ל - 4 קומות, סך הכול 4
קומות, תוספת של 3 יחידות דיור, ממליצים להפקיד.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, המספר הערות, התיק היה אתמול בוועדת שימור,

הילה בכר:

כן, נכון,

יוחנן וייצמן:

החלטנו לא לשמר את הקיר הצפוני,

הילה בכר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן, בדקנו את זה, את זה אני מבקש להוריד, הדבר השני,

הילה בכר:

רגע, אבל אנחנו נתייחס, אני רק אתייחס, להתייחס אחד אחד?

יוחנן וייצמן:

דיברת אחרי זה משהו מהחלקה שאמר את דעתו?

הילה בכר:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

אז תעשי את זה,

הילה בכר:

יוחנן,

אמנון ארבל:

גם מוסכם על מחלקת שימור?

יוחנן וייצמן:

זה היה ההתרשמות בדיון,

אמנון ארבל:

אני שואל, זה חשוב,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, אני רוצה שתשאל אותם,

אמנון ארבל:

לא, מה? הדיון היה,

הילה בכר:

יש את ההמלצה שלהם,

אמנון ארבל:

לא יודע,

הילה בכר:

אנחנו לא מדברים ברמה הפרטנית,

יוחנן וייצמן:

לא, הם בדקו,

הילה בכר:

כזה או אחר,

אמנון ארבל:

לא, יש מקרים, לא, אבל יש מקרים,

יוחנן וייצמן:

לא,

הילה בכר:

יכול להיות ששוכנעו,

צחי ברים:

(לא ברור) שם.

אמנון ארבל:

אתה משכנע אותי, ואני לא רואה, אתה צודק, אני מתקן,

הילה בכר:

זה מה שקרה.

אמנון ארבל:

השאלה אם זה מה שקרה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שתשאל אותם. זה אחד.

הילה בכר:

טוב, יוחנן, כן,

אמנון ארבל:

בשבע בערב?

יוחנן וייצמן:

אחד. שתיים, בכלל כל הנושא של החזית הצפונית, אני אסביר מה קורה שמה, הם תעלי את זה ב -
GIS, או באיזה צורה,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני אוכל להראות פה,

הילה בכר:

אני גם, רגע שליחה, יוחנן, אני רק אגיד שמדובר על חזית,

יוחנן וייצמן:

בלתי נצפית,

הילה בכר:

אחת, לא, חד – קומתית שפונה לרחוב,

יוחנן וייצמן:

לא, שפונה לרחוב, והשארנו אותה לשימור,

הילה בכר:

נכון, זהו, רק אותה, רק אותה, כל היתר הם הורסים,

יוחנן וייצמן:

לא,

הילה בכר:

1413160,

יוחנן וייצמן:

ככל ש - , כל היתר, ככל שמדובר רק על החזית לרחוב, אז בסדר.

הילה בכר:

איפה אתה רואה משהו אחר?

יוחנן וייצמן:

החלטנו לשמר אותה, מאה אחוז הכול בסדר.

הילה בכר:

רק את החזית הקדמית,

יוחנן וייצמן:

אז בסדר, נושא ש - , אז זה מקובל, זה מקובל, זה כמו שאת אמרת. עכשיו ככה, לא, החזית הזאת קבענו לשימור, והיא לשימור,

הילה בכר:

לא,

יוחנן וייצמן:

היא ברמה,

הילה בכר:

יותר, הם קבעו את החזית הדרומית שלא פונה לשום מקום, נכון? סליחה,

יוחנן וייצמן:

החזית הצפונית שלא בנו, (לא ברור) לא הכנסתם אותה, בסדר, זהו. תבואו תעלו שנייה, אני אסביר מה הבקשות הן הגיוניות,

הילה בכר:

אבל אתה יכול להתייחס גם להמלצה?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, עכשיו ככה, הקווי בניין סעיף 1,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

הטור שמה,

הילה בכר:

כללי,

יוחנן וייצמן:

הטור הוא רכבת, מדובר שמה בסוג של רכבת, עד היום.

הילה בכר:

בבנייה טורית מה אנחנו מבקשים לשמור?

יוחנן וייצמן:

הכול אפסים,

הילה בכר:

חצר אחורית,

יוחנן וייצמן:

דקה, הכול אפסים, אם תרצי,

הילה בכר:

לא, לא הכול אפסים, חזית אחורית אנחנו מבקשים מהם,

יוחנן וייצמן:

אם תרצי,

הילה בכר:

אפס, אפס,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? אולי אפשר לדבר על זה גם, יכול להיות שבפשרה נוכל,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין המדובר,

הילה בכר:

פה (לא ברור) יש לו חזית,

יוחנן וייצמן:

זו החזית לשימור, עכשיו ככה,

הילה בכר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

לבניין הזה היום, הכניסה היא מפה, דרך החצר הזאתי,

הילה בכר:

יש פה פרצלציה מוזרה,

יוחנן וייצמן:

כן, נכון, דרך החצר הזאתי רק הם יעשו תצ"ר, נכנסים כאן לבניין, הם מבקשים נהפוך הוא, שהכניסה תהיה מהרחוב,

הילה בכר:

יוחנן, אנחנו מבקשים,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, מה שהם מציעים זה ככה, אם את אומרת,

הילה בכר:

הם לא נכנסים מכניסה סטטוטורית שלהם, זה משרת את החלקה הצמודה,

יוחנן וייצמן:

נכון, הם מבקשים כן לאפשר להם פה, בהס.

הילה בכר:

חלקה שלהם,

יוחנן וייצמן:

לא, עד האפס שלהם, לא, עד האפס שלהם,

הילה בכר:

אני יודעת, אני יודעת, אנחנו אמרנו פה, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? בחצר עץ לא ייכנס שמה, יופי, זה מעבר. עץ לא ייכנס.

הילה בכר:

זה בניין, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

עץ לא ייכנס פה.

הילה בכר:

אמי, אתה יכול לעשות שקיפות קצת?

יוחנן וייצמן:

עץ לא ייכנס, שום דבר לא ייכנס פה,

הילה בכר:

עד לפה,

יוחנן וייצמן:

למה? למה? זו חלקה קטנה, ועכשיו הוא מוותר על החצר, לשכנים,

הילה בכר:

זה החלקה שלהם, הפס הזה.

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר, אבל זה הזיקת הנאה שלו,

הילה בכר:

מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר שאפשר לאפשר לו קווי אפס,

הילה בכר:

לא, אולי לא אפס, בוא נעשה 3,

יוחנן וייצמן:

מה? כל המעבר, את מדברת על מטר,

הילה בכר:

לא, החצר (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא יהיה פה שום מעבר,

הילה בכר:

לא, אין מעבר, בפרצלציה,

יוחנן וייצמן:

פה, פה אין מעבר, המעבר הוא מפה.

אמנון ארבל:

אין מה,

הילה בכר:

אין מעבר,

אמנון ארבל:

אבל אין בעיה, איפה יש פה מעבר פרצלציה? אני לא מבין, זה החלקה,

יוחנן וייצמן:

פה, זה החלקה, המעבר היום הוא מכאן,

אמנון ארבל:

אבל זה לא ב - , זה לא בפרצלציה, זה חלקה נפרדת,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל זה במציאות, טכני זה המעבר, הם דורשים פה אפס, כי כל החלקות (לא ברור) באפס, הבניין ליד גם בנוי באפס, אין שום סיבה לעשות את הנסיגה הזאת, ולחפש פה איזה עץ,

אמנון ארבל:

אי-אפשר ע"פ התקנות לפתוח,

יוחנן וייצמן:

אז לא נפתח חלון,

אמנון ארבל:

אז איך הוא יכול לאוורר את החדרים,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

יש שם קירות,

אמנון ארבל:

יש לו אפס, שהוא לא יכול,

הילה בכר:

בוא תציע מטר,

אמנון ארבל:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

אם תציע מטר, רק על הממ"ד.

הילה בכר:

טוב. לא, תציע מטר לכל הבינוי,

יוחנן וייצמן:

לא, מטר רק לממ"ד, ממ"ד,

הילה בכר:

מה? אני לא מבינה מה אתה אומר,

אמנון ארבל:

אבל תקשיב, וייצמן, אם יש לך,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

שיש לך אפס פה בלי פתחים, אפס פה בלי פתחים, וגם אפס פה בלי פתחים, איפה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

מטר לבינוי,

אמנון ארבל:

מטר (לא ברור), למה לפתוח פתחים?

עמנואל זלטס:

הוא צריך 8%,

הילה בכר:

מטר לחזית צפונית,

אמנון ארבל:

ברור,

הילה בכר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אני הייתי מציע לעשות מטר, רק לממ"ד, לא לכל החזית, לחצי כזה.

הילה בכר:

את כל זה מטר,

עמנואל זלטס:

שיש פתחים,

יוחנן וייצמן:

תראי מטר, ככה, יש פה גם ממ"ד וגם שירותים, פה בממ"ד, תראי,

אמנון ארבל:

לא (לא ברור) לפתוח פתחים בכל,

יוחנן וייצמן:

שלא יפתח, ויעשה,

אמנון ארבל:

אבל הוא לא יכול,

הילה בכר:

לא, אתה לא יכול ימינה גם, כי אתה על האפס ימינה.

אמנון ארבל:

יש פה שלושה, יש פה שלוש (לא ברור) אטומות,

הילה בכר:

ימינה, ימינה.

יוחנן וייצמן:

אז זה לא, אז אני אסביר למה אפשר, תפתח את זה שוב ותראה,

אמנון ארבל:

בבקשה,

יוחנן וייצמן:

פתח,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה החלקה?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני אומר פה נעשה נסיגה כמו שאמרתם, ופה לא נעשה נסיגה, פה יש רק שירותים, זה ממ"ד, הממ"ד זה בנסיגה של מטר כמו שאתם הצגתם, פה יש שירות, יכול להיות אוורור. תן לי את זה, מה אכפת לכם? זה 3, אנחנו רבים על 3 מטר,

הילה בכר:

לי לא אכפת לי,

יוחנן וייצמן:

על 2 מטר, סליחה,

אמנון ארבל:

אנחנו רצינו יותר, אמרנו פשרה, נלך עם הפשרה,

יוחנן וייצמן:

עזוב,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

עכשיו הנושא הגובה,

הילה בכר:

מטר לאפשר להם גם מרפסת של מטר, בוא נעשה עד קו אפס מרפסות, אפשר, אבל שיישמר מטר מהבינוי, בסדר?

אמנון ארבל:

מטר, נו וייצמן,

הילה בכר:

מרפסת עד גבול המגרש. איזה רעיון נפלא, בסדר? יוחנן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בסדר, גבול המגרש אבל גם על הממ"ד, יש לך פה,

הילה בכר:

לא, מטר ומרפסות ניתן עד גבול מגרש,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

הילה בכר:

לפחות בחזות זה ייראה נורמאלי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בסדר. עכשיו הגובה, יש לך בעיה איתו?

הילה בכר:

גובה אנחנו מקבלים, גובה מוצע בינוי של 4 קומות וגג רעפים מוגבה אנחנו צריכים ללא גג רעפים מוגבה, לאור העובדה שזו המדיניות, אנחנו תמיד נוהגים לפי המדיניות, תודה.

יוחנן וייצמן:

בקיצור, זה לא כזה אסון, אני לא יודע, מה?

הילה בכר:

לא, זה לא כזה אסון גם לעמוד במדיניות.

יוחנן וייצמן:

לא, ראש העיר אמר, דיבר נגד המדיניות, היום, הוא חושב שצריכים,

פנחס רוטנברג:

מה אמר מדיניות,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו,

פנחס רוטנברג:

הוא אמר שהוא בעד להתרומם.

יוחנן וייצמן:

בעד להתרומם.

פנחס רוטנברג:

הוא לא אמר ככה.

יוחנן וייצמן:

זה מה שהוא אמר,

הילה בכר:

פינוי בינוי זה, מה לעשות,

פנחס רוטנברג:

נראה לי רוצה גם 60 קומות,

הילה בכר:

אין כלל אחד.

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה פה 56,

אמנון ארבל:

אמרת,

יוחנן וייצמן:

לי זה לא הרבה, זה לא הרבה,

הילה בכר:

זה לא הרבה, אנחנו לא יכולים להגיד אחרת.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר נדבר על זה, תמליצי יללה.

הילה בכר:

שיהיה גג רעפים,

אליעזר ראוכברגר:

הילה, ... זה חצי קומה פה, קומה לשם, לא, זה משפיל אותנו,

אמנון ארבל:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אפשר גם מרפסות,

אמנון ארבל:

אין לנו כוונה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מאמין לך, אני מאמין לך,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

כן, מרפסות,

אליעזר ראובברגר:

אחרי יום כמו היום.

הילה בכר:

מה? זה דירה בקומה,

אליעזר ראובברגר:

זה לא קורה כל יום,

הילה בכר:

מאחורה בקדימה אפשר להציע עוקב, זה לא שאנחנו מונעים מהם,

יוחנן וייצמן:

לא, אז עוקב היא דמה, זאת אומרת שהם יוכלו לשחק שמה עם סוכות,

הילה בכר:

רשמנו את זה כזה, מוצעות מרפסות סוכה מדורגות מעל זכות הדרך יש להציע מרפסות עוקבות כלפי הרחוב בלבד, ניתן להציע מרפסות סוכה במעבר, מעבר לקווי הבניין ועד גבול (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אז זה יורד, זה יורד,

צחי בריס:

האמת אני לא יכול להתווכח,

יוחנן וייצמן:

זה יורד,

צחי בריס:

אני גם לא חשבת.

יוחנן וייצמן:

זה יורד, זה יורד.

הילה בכר:

בחזית האחורית,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) יורד,

הילה בכר:

אבל יש לך את המטר הזה,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

את המטר הזה,

יוחנן וייצמן:

זה יורד, יורד לחצי השני, לא מטר וחצי, כן, נכון?

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

שעשה שמה קורות דמה, זה באמת שטויות.

הילה בכר:

לא, אבל (לא ברור) דירות, כי יש שם דירה בזה, 3 דירות בסך הכול,

יוחנן וייצמן:

4 דירות, יש שמה 3 קומות, שתי קומות יהיה בחזית ה - ,

הילה בכר:

מאחורה, את הסוכה.

אמנון ארבל:

מרפסות לקביעה של מרפסות סוכה,

יוחנן וייצמן:

אז אפשר לעשות, אני לא רואה פה את העסק הגדול, אנחנו, אני מרגיש קצת, אני מרגיש מגוחך
טיפה עם ויכוח,

יוסי חביליו:

צריך לגמור ב – 7,

ישראל קלרמן:

לא מתווכח, לתקן,

הילה בכר:

לא, הם לא מתווכחים, אנחנו מנהלים דיון,

יוחנן וייצמן:

כן, על זה.

ישראל קלרמן:

מה עם המאפייה?

יוחנן וייצמן:

כל הבניין הזה,

הילה בכר:

זה 1, 2, 3,

יוחנן וייצמן:

הלאה, גורד שחקים (לא ברור).

הילה בכר:

יוחנן, אפשר מאחורה את המרפסות סוכה, ובקדימה מרפסות עוקבות, יש לך,

יוחנן וייצמן:

אז תכתבי גם עוקבות עם דמה, גם טוב לך?

הילה בכר:

זה 3 יחידות דיור סך הכול,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יסתדרו ביניהם,

יוסי חביליו:

הוא שואל אותי, הוא בדיוק שואל אותי,

יוחנן וייצמן:

או זה או דמה, בסדר,

הילה בכר:

ניתן, ושיציע,

יוחנן וייצמן:

עם דמה יללה,

אמנון ארבל:

זה?

הילה בכר:

ניתן לאפשר,

ישראל קלרמן:

מה? כמו רמת אשכול,

יוחנן וייצמן:

זה בוודאי להוריד, החצי השני יורד, והחצי הראשון תכתוב, מרפסות עוקבות עם או עם קורת דמה.

אמנון ארבל:

טוב,

יוחנן וייצמן:

עוד דבר את המילה נקודתית, לא אכפת לך להוריד. זה כללי, זה רוחבי, זה לא,

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

מה? לא יהיה שם (לא ברור).

הילה בכר:

תיק הבא, תוכנית 22 בסדר היום, תוכנית 13,

אליעזר ראובברגר:

רגע, ישראל,

תוכנית 1396704

הילה בכר:

1396704,

יוסי חביליו:

רגע, איזה מספר?

אליעזר ראובברגר:

22,

ישראל קלרמן:

22,

הילה בכר:

תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, בשלב הפקדה, רש"י 42 במקור ברוך,

יוחנן וייצמן:

איפה זה? תראי לנו,

הילה בכר:

כן, הם בעצם מבקשים תוספת קומה, בעצם זה מגרש ריק, שנוטר בו,

אמנון ארבל:

שלד של בניין,

הילה בכר:

שלד של,

יוחנן וייצמן:

זה החורבן הזה,

הילה בכר:

שרידי חזית,

אליעזר ראובברגר:

יש בו תוכנית מאושרת היום,

הילה בכר:

נכון, יש בו תוכנית מאושרת,

אליעזר ראובברגר:

יש פה גם,

הילה בכר:

היום,

אליעזר ראובברגר:

יש פה גם היתר,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראובברגר:

שמקדמים, ועושים תוכנית תב"ע זה היה גם בהתייעצות עם אמי, לקדם את זה בצורה כזאת, בשתי, בשתי,

יוחנן וייצמן:

פעילות.

אליעזר ראובברגר:

פעילות, אחד לתת היתר מה שיש,

ישראל קלרמן:

היתר שיתחילו לעבוד,

אליעזר ראובברגר:

ובשביל התוספת שהיה טענות שכבר פעם היה, ולא היה, בסוף גם היו, וגם האדריכל, שאני לא זוכר אפילו מי זה, קיבלו את ההמלצה של אמי, ללכת במסלול הזה,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראובברגר:

והנה אנחנו נמצאים פה היום.

ישראל קלרמן:

אבל זה שקבעתם,

הילה בכר:

אז אנחנו מבקשים תוספת, הם בעצם מבקשים תוספת של קומה, ושטחים,

אמנון ארבל:

זה השלד, וזה המגרש.

הילה בכר:

ביחס למאוסר,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין המפואר.

אמנון ארבל:

כן.

הילה בכר:

ושחזור של חזית, זה כל הדברים האלה ידועים, הם בעצם מבקשים תוספת קומה ביחס למאושר,

אליעזר ראובברגר:

זה איזה יזם שפשט רגל, או משהו,

יוחנן וייצמן:

לא, זה התמוטט, נו אנשים פה לא קיבלנו,

ישראל קלרמן:

זה נפל באיזה יום שישי אחד,

אליעזר ראובברגר:

נפל באיזה יום,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

שיגידו הערות,

הילה בכר:

כן,

ישראל קלרמן:

סעיף 5, סעיף 5, תשאירו את ה – 3.5,

אמנון ארבל:

מה זה?

אליעזר ראובברגר:

רגע, למה אתה הגעת לסעיף 5? קודם כל סעיף 3,

הילה בכר:

לדא, קודם כל רגע, קודם כל, בוא נתחיל בזה, שאנחנו, אנחנו,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

קודם כל קווי בניין,

ישראל קלרמן:

קווי בניין, לשמור,

הילה בכר:

כן חשוב לי להגיד, שאנחנו כן ממליצים על חריגה בקומה,

ישראל קלרמן:

נכון,

הילה בכר:

במקרה הספציפי הזה, כי אנחנו, אני יכולה להגיד את זה?

אליעזר ראובברגר:

אבל אתם גם רוצים גג רעפים,

הילה בכר:

רק להיצמד למדיניות? אז תן לי ברשותך,

יוחנן וייצמן:

הבניין ליד 7 קומות, כן, מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

תרחמי עלינו,

הילה בכר:

אנחנו, אני מרחמת גם על עצמי,

ישראל קלרמן:

לא, השעון,

הילה בכר:

ואני אגיד את זה,

ישראל קלרמן:

השעון,

הילה בכר:

זה חשוב,

אמנון ארבל:

אבל תן לה לדבר,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, תן לה לדבר,

אמנון ארבל:

זה מושך את הזמן אבל,

יוחנן וייצמן:

מה זה לדבר? (לא ברור), לא ניתן,

ישראל קלרמן:

בוא נלך לסעיפים,

הילה בכר:

לא, תגיד לי, אני רוצה להיצמד למדיניות תתוכח על זה,

יוחנן וייצמן:

לא,

הילה בכר:

בצד השני,

ישראל קלרמן:

קראנו, קראנו,

יוחנן וייצמן:

המדיניות של הבניין ליד,

ישראל קלרמן:

זה סתם,

אליעזר ראוכברגר:

בחשבון נצמדנו למדיניות?

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הצבענו על המדיניות?

הילה בכר:

לא,

אמנון ארבל:

זה פינוי בינוי,

הילה בכר:

אז אני, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

גם זה פינוי בינוי, פינוי על מה שנפל.

אמנון ארבל:

פינוי בינוי,

הילה בכר:

אז תקריא את זה פשוט, אנחנו בעצם סבורים שלאור העובדה כי מדובר יחסית על חלקה גדולה בבניינים הסמוכים גם קיבלו כבר 6 קומות, הם בנויים כבר, רק בהיקף של 6 קומות, אפשר לאפשר פה את ה - 6 קומות האלה, אנחנו כן ביקשנו לא, לא לחרוג בגובה הכולל של כל קומה כדי לא לייצר בינוי גבוה יותר, וכן להיצמד,

אליעזר ראוכברגר:

כמה הם מבקשים.

הילה בכר:

הם מבקשים, רגע צריך לראות,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה,

אמנון ארבל:

היו לא מעט החלטות גם של וועדת ערר, אנשים חורגים בגובה, אז הם מנמקים, אז זה לא רחוק בגובה בקומות, זה 3.20 ברוטו זה גובה יפה מאוד.

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל למה אבל?

אמנון ארבל:

(לא ברור) גובה מאוד גבוה, אני אראה לכם,

ישראל קלרמן:

לא מאוד גבוה, זה קומה, זה מה שאתה אומר,

יוחנן וייצמן:

זה תואם מרחביות, אבל,

ישראל קלרמן:

זה אתה אומר,

אמנון ארבל:

הם הציגו יותר, אני אראה לך,

ישראל קלרמן:

אמי, אמי,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נצמצם אותם למרחביות.

אליעזר ראוכברגר:

לכן שאלתי כמה,

הילה בכר:

אנחנו כן מבקשים להישאר עם הגובה, ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לכן שאלתי כמה הם מציעים,

ישראל קלרמן:

קומה אחת,

הילה בכר:

גובה הקומות שמבוקש בהיתר, אנחנו מבקשים את זה לא לשנות,

ישראל קלרמן:

אין בעיה,

הילה בכר:

זה תוספת הקומה,

ישראל קלרמן:

אפשר הרבה יותר 3.5, בוודאי,

אמנון ארבל:

אבל אני אומר, עוד פעם, למה אם,

הילה בכר:

אנחנו מבקשים להישאר עם מה שהם ביקשו אז בהיתר,

אמנון ארבל:

אם אתה כן חורג בגובה,

ישראל קלרמן:

זה מגרש גדול, אתה בעצמך אמרת.

אמנון ארבל:

זה 500 מטר, אבל בסדר,

ישראל קלרמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

אבל למה, למה, אנחנו מאפשרים את החריגה בקומה, למה צריך לחרוג גם בגובה, תסביר לי.

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה הפרש?

אמנון ארבל:

זה כמעט כפול 6 קומות?

יוחנן וייצמן:

1.80 מטר.

אמנון ארבל:

1.80 מטר.

ישראל קלרמן:

1.80 מטר,

יוחנן וייצמן:

וואו,

אליעזר ראוכברגר:

זה אפילו לא קומה.

אמנון ארבל:

זה נכון, אז למה להתעקש?

ישראל קלרמן:

כמה זה, כמה זה יחסית ל – 56?

אמנון ארבל:

לא להתעקש עובד על שני הצדדים, חברים, אני מראה, אני מראה לכם,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש כמו המרחביות,

אליעזר ראוכברגר:

עוד יותר, עוד 30 ס"מ,

יוחנן וייצמן:

לא, אז להוריד, בוא נצמצם אותו למרחביות, למעט הקומה העליונה,

ישראל קלרמן:

3.5, למה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד 30,

יוחנן וייצמן:

מרחביות,

ישראל קלרמן:

הוא מוותר אפילו,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

גג רעפים,

יהודה פרוידגר:

מה? למה? למה?

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה יותר יפה.

יוחנן וייצמן:

היום אנשים אוהבים,

אליעזר ראוכברגר:

למכירה.

יוחנן וייצמן:

זה גם עוזר קצת,

אליעזר ראוכברגר:

אנשים, אנשים אוהבים שיש היום, סוג של (לא ברור), מה יהיה? יותר בעין יפה,

הילה בכר:

אבל בגלל,

אליעזר ראוכברגר:

מקדם מכירות יותר,

הילה בכר:

אנחנו לא רוצים לחרוג משמעותית,

ישראל קלרמן:

אז יש לנו עוד הצעה,

הילה בכר:

במרחב,

ישראל קלרמן:

יש עוד הצעה, שיעזור לך בזה. הצעה הוא מוכן לבטל,

אמנון ארבל:

הוא מבקש,

ישראל קלרמן:

הוא מוכן לוותר על השימוש בחלל גג, ולעשות (לא ברור), מרפסות סוכה, בוא נלך על זה,

אליעזר ראוכברגר:

3.5,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה 3.5,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

נטו.

יוחנן וייצמן:

שמה?

הילה בכר:

3.80 ברוטו,

ישראל קלרמן:

ויעשו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

3.80 ברוטו.

הילה בכר:

כן,

ישראל קלרמן:

בוא נעשה את זה ככה. את הגובה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

בקומה ראשונה אגב, קומה ראשונה 4.8, הקומה הראשונה היא 4.8,

הילה בכר:

בגובה, של כל קומה.

אמנון ארבל:

וייצמן, הקומה הראשונה היא בגובה 4.80, והקומה אחרי זה 4.30,

יוחנן וייצמן:

נגמר, עצר, 4.30,

ישראל קלרמן:

הצעה טובה,

אמנון ארבל:

ו – 3.80 כל הקומות,

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר בוא נישאר 4.80,

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

קומה עליונה, לא, לא, לא עליונה, שאר הקומות,

אמנון ארבל:

תחתונה.

יוחנן וייצמן:

תחתונה?

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה שימור,

יהודה פרוידגר:

מה הוא צריך 4.80? מה הוא צריך 4.80?

הילה בכר:

לא,

יהודה פרוידגר:

בקומה תחתונה,

הילה בכר:

שחזור,

פנחס רוטנברג:

למה?

ישראל קלרמן:

זה היה לשימור, זה היה לשימור,

פנחס רוטנברג:

זה עוד נמצא.

ישראל קלרמן:

בשימור אישרו את זה,

פנחס רוטנברג:

זה מוצע,

יוחנן וייצמן:

קח חנות של סבא שלו (לא ברור),

אמנון ארבל:

הנה זה הקיר לשימור,

ישראל קלרמן:

סבא של מי?

פנחס רוטנברג:

סבא שלי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה של סבא שלך זה?

הילה בכר:

שימור, (לא ברור).

אמנון ארבל:

3.5 ממוצע, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

3.5 ממוצע.

הילה בכר:

3.5 זה הנחיות מרחביות,

יוחנן וייצמן:

נכון,

הילה בכר:

אנחנו חשבנו שאפילו פחות, כי בהיתר הוא ביקש 3.20,

אמנון ארבל:

אז 3.5 ממוצע, לכל,

יוחנן וייצמן:

זה לא ממוצע, זה לא הולך ככה.

הילה בכר:

זה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

3,

יוחנן וייצמן:

בין 3.5,

הילה בכר:

יוחנן, 3.20 זה ממש מכובד, אני גרה בדירה של 2.60, ולא חשתי אף פעם הפרעה בגובה,

יוחנן וייצמן:

אני גר ב – 2.40,

צחי ברים:

אם אני משכנע אותך,

הילה בכר:

לא, אני אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שאת גרה שם,

ישראל קלרמן:

שנייה,

הילה בכר:

אבל 3.5,

אליעזר ראוכברגר:

זה אזור של,

הילה בכר:

3.5,

אליעזר ראוכברגר:

את תסכימי איתי,

צחי ברים:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

שבגובה יפה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

טיפה שמחתי יותר,

הילה בכר:

עם זאת אנחנו חורגים בקומה,

אליעזר ראוכברגר:

עם פס יותר, מה שנקרא יוקרתי, יותר,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? אז יש הצעה, בוא נוריד את הגג רעפים, הוא קומה שישית,

הילה בכר:

גג שטוח?

ישראל קלרמן:

הוא רוצה מרפסות לעלות לגג, (לא ברור) את המרפסות,

אמנון ארבל:

הוא מציע כרגע 28 מטר ב – 6 קומות, זה ממוצע של 4.6 מטר לקומה ממוצע,

יוחנן וייצמן:

אז בוא ככה, בוא נעשה ככה, קומה עליונה, קומה תחתונה,

ישראל קלרמן:

3.5.

הילה בכר:

3.5 ברוטו.

אמנון ארבל:

בכל הקומות אבל,

הילה בכר:

3.5 ברוטו, כמו שזה היה,

אמנון ארבל:

זה היה 4.80.

ישראל קלרמן:

שפה מחייב, אני לא יכול לנגוע.

אמנון ארבל:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

הקומה התחתונה,

הילה בכר:

מה יש לך? תגיד לי,

יהודה פרוידגר:

לא, 3.5 ממוצע.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

מה לא?

ישראל קלרמן:

תוספת, התוספת 3.5,

אליעזר ראוכברגר:

אין חיה כזאת,

ישראל קלרמן:

ולא יותר. תעשה ככה, מה ש - , לשימור, עד בנוסף לזה אמר, כמו שאמר וייצמן להוריד את הגג רעפים,

אמנון ארבל:

(לא ברור) 26,

ישראל קלרמן:

גם מבקשים מהם לעשות את המרפסות ככה, אז יהיה לו, הרי מבקשים ממנו את המרפסות לעשות על כל האורך, אלא לשלוש ולשתיים, אז נעשה גג שטוח, ולמעלה יהיה, יהיה לו מרפסות סוכה בגג, כן, יש לו את השימוש, הוא מוכן, כן, הוא רוצה את זה,

אמנון ארבל:

להוריד את הגג רעפים?

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן, הוא מוכן לוותר על הגג,

אליעזר ראוכברגר:

יש ליד.

ישראל קלרמן:

ואז הוא מעלה, ואז אתה מסודר,

אליעזר ראוכברגר:

יש ליד,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בלי גג,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

כמו (לא ברור), את זה גם,

אליעזר ראוכברגר:

ליד המשורה,

אמנון ארבל:

כן, אבל הוא כן גג רעפים (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

חצי חצי.

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

מגולח, אתה רואה איך הוא נראה,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מגולח, תשובב,

אמנון ארבל:

מה זה מגולח?

יוחנן וייצמן:

אתה רואה את הבניין שלי פה גם,

אמנון ארבל:

מה זה מגולח? לא הבנתי, זה גג רעפים, מלא, מה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

לא בניין אחר שאישרנו, בניין אחר שאישרנו,

אמנון ארבל:

איפה? הכול פה גגות רעפים, נו מה? הגזמתם.

ישראל קלרמן:

לא הגזמנו, אל תגזים,

אמנון ארבל:

הגזמתם, הגזמתם. 3.5 ממוצע, מה? נו,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה פה בצד ימין?

אמנון ארבל:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

זה פה, איפה שהזה.

אמנון ארבל:

זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה רעפים הכול,

יוחנן וייצמן:

זה רעפים פה אישרנו כעת 4 קומות או 5 קומות,

ישראל קלרמן:

אבל יש לי בעיה במרפסות, אמי, יש בעיה,

אמנון ארבל:

יש לי הרבה בעיות,

יוחנן וייצמן:

הקומה ש - , אפילו 10038, היא מדברת על קומה שישית,

יהודה פרוידגר:

יוחנן, יוחנן,

אמנון ארבל:

זה עבירת בנייה.

יהודה פרוידגר:

יוחנן, לא, אבל 4.80 זה באמת,

אמנון ארבל:

היה פה גג רעפים, אתה רואה, ושטחו אותו, שטחו אותו.

ישראל קלרמן:

אמי, אמי, בוא נתחיל,

יהודה פרוידגר:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שילכו (לא ברור), בוא נראה מה, מה שלחו לי,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אמי,

יוחנן וייצמן:

לא, תראה זה גובה, זה עוד דבר גם הגובה הזה, 10038, אין צורך,

ישראל קלרמן:

הוא לא נראה,

יוחנן וייצמן:

10038 מתייחסת לזה, אני אתן לך דוגמא,

ישראל קלרמן:

שאתן נראות,

יוחנן וייצמן:

אומרת בקומה שישית, לא מבקשת רעפים, אפילו אם זה הגובה, אם נתנו 6,

אמנון ארבל:

אבל כל הבניינים פה עם גגות רעפים, זה האופי,

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל זה לא,

אמנון ארבל:

זה השכונה הזאת.

ישראל קלרמן:

אבל זה מעליהם, זה לא נראה, אין נראות, רק מפה מלמעלה, רק מלמעלה,

אמנון ארבל:

זה לא (לא ברור), זה האופי של השכונה,

ישראל קלרמן:

ממעוף הציפור,

אמנון ארבל:

לא, גם מי שהולך ברחובות, רואה,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה? אמי, מה שהם שלחו לי פה.

יהודה פרוידיקר:

(לא ברור) להציע להם בקומה שנייה לרדת קצת, ו - ,

אמנון ארבל:

מה? זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אמנון ארבל:

העיגול,

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהחץ.

אמנון ארבל:

זה היה, זה מה שנשאר במשורה, שעכשיו רוצים להגיש תוכנית, להפוך את זה גם למגורים. זה ה - ,
זה המקטע זה זה, תראה זה זה, זה המקטע הזה, הנה זה זה, תסתכל, זה זה.

צחי ברים:

מסתכלים על קומות, לא מסתכלים על ה - ,

אמנון ארבל:

זה עבירת הבנייה הזאתי של בית ספר המשורה, שהיום בדיוק יש ויכוח על זה, אבל, הם הציגו לך שהם רוצים להשלים גם בחלק חצי הזה, כמו החצי הזה, זה, זה סתם עבירת בנייה, אני לא יודע,

צחי ברים:

אמי, אני חייב לשאול אותך שאלה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה זה, זה זה מה שאמרתי,

אמנון ארבל:

מה?

צחי ברים:

מה הביג דיון להפקדה, באמת בשביל להבין את זה, כי אני לא, מה? אז יש דירות גבוהות שמה,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל, את זה,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

צחי ברים:

יש לפעמים אתה אומר, תשמע הולך לייצר מזה קומה נוספת,

אמנון ארבל:

איפה זה?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, שמה.

צחי ברים:

מה הביג דיל?

אליעזר ראוכברגר:

ב – GIS שלחו, לא, יש שמה עוד,

אמנון ארבל:

רגע,

צחי ברים:

במדיניות של הגובה של הקומות, אמי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו סתם נותנים,

צחי ברים:

אני רוצה להבין,

ישראל קלרמן:

אני איתך, לא,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך למה, כי המדיניות פה היא 5 קומות, אמרנו יש נסיבות, וניתן 6 קומות, למה יותר?

ישראל קלרמן:

את כל התשובות,

יוחנן וייצמן:

היה היום הכרזה על קבורת (לא ברור) של מדיניות,

צחי ברים:

אני לא מדבר על החריגה, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

ראש העיר אמר,

צחי ברים:

מה שאתה רוצה,

ישראל קלרמן:

אני עכשיו מצטט את וייצמן, באמת עכשיו אני, תסלח לי, אני מצטט אותו.

אליעזר ראובברגר:

לא מצאת?

ישראל קלרמן:

וייצמן, אני מצטט אותך עכשיו.

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

אני מצטט את וייצמן, למה בכל המקומות, ובכל העיר מבקשים ממנו לחרוג, כשחורגים בשכונות שלנו, אומרים - לא,

יוחנן וייצמן:

מדיניות,

ישראל קלרמן:

חלאס, חלאס, מבקשים את ה – 1.80 מטר,

אמנון ארבל:

איפה מבקשים לחרוג?

ישראל קלרמן:

וייצמן, אתה יכול להגיד לנו?

יוחנן וייצמן:

איפה מבקשים לחרוג? בשום מקום לא, שקרן, לא ביקשו היום לחרוג משום מקום,

ישראל קלרמן:

אז אני חוזר בינתיים,

יוחנן וייצמן:

אתה סתם מבלבל את המוח,

אמנון ארבל:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

לא היה שום חריגה, הכול היה תואם מדיניות פיקס,

אמנון ארבל:

בוא נהיה הגיוניים חבריה מה?

יוחנן וייצמן:

יש שמאות,

אמנון ארבל:

לא צריך להגזים לתת ליזם אחד, גם קומה וגם גובה, וגם הגזמות,

ישראל קלרמן:

לא, הוא הוריד את הגג רעפים,

אמנון ארבל:

הוא לא רוצה, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

בגלל המרפסות. שמקטין לו את המרפסות, ושם יש לו סוכה,

אמנון ארבל:

יש פה בניין אחד, עם כל (לא ברור) מרפסות לדעתך?

ישראל קלרמן:

חייבים לציבור הזה,

אמנון ארבל:

יש פה בניין אחד בלי מרפסות עם הגג רעפים?

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור), לו, אתה יודע מה? אתה מבקש,

אמנון ארבל:

מה יש לתת לו?

ישראל קלרמן:

הוא עשה מרפסות על כל הזה, אתם רציתם לחתוך את זה, תסתכל ב - ,

אמנון ארבל:

זה לא אופייני לבינוי,

ישראל קלרמן:

אז אני אומר, אתה רוצה, תן לו את הגג,

אמנון ארבל:

יהיו לו מרפסות,

ישראל קלרמן:

ולא את הגג,

אמנון ארבל:

אבל האופי של השכונה כמו שאתה רואה,

יהודה פרוידגר:

בוא נעשה, קומה למטה, היא שימור, היא צריכה להישאר בגובה של 4.80?

אמנון ארבל:

היא לא חייבת אגב,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, בוא נשמע את ההצעה שלו,

יהודה פרוידגר:

בוא נעשה, מלבד הקומה הראשונה ממוצע של 3.5 מטר,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

נטו,

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אמרתי גם, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

נטו,

ישראל קלרמן:

אמרתי את זה לאמי,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

3.5,

אליעזר ראוכברגר:

אני מקבל את ההצעה של יהודה,

אמנון ארבל:

מה?

יהודה פרוידגור:

לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר קומה ראשונה, להשאיר גבוה, בגלל השימור,

ישראל קלרמן:

בגלל השימור,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל השימור,

ישראל קלרמן:

בגלל השימור,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל השימור 3.5 נטו,

יוחנן וייצמן:

למעט העליונה,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) על הממוצע, למעט (לא ברור) 3.5 מטר בממוצע.

אמנון ארבל:

למה שכל הממוצע לא יהיה 3.5?

ישראל קלרמן:

כי זה השימור,

יהודה פרוידגר:

זה 4.80 זה בגלל השימור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

קומה של שימור,

יהודה פרוידגר:

זה גבוה,

ישראל קלרמן:

אני אמרתי לך זה,

אמנון ארבל:

טוב,

יהודה פרוידגר:

בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

לכל הקומות 3.5 נטו.

הילה בכר:

ברוטו,

אמנון ארבל:

ברוטו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, נטו.

ישראל קלרמן:

נטו,

אליעזר ראוכברגר:

מה ברוטו?

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה ברוטו,

הילה בכר:

זה מה שהם ביקשו, זה מה שהם ביקשו,

אמנון ארבל:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אנחנו חורגים פה בקומה,

הילה בכר:

אליעזר, אבל זה מה שהם ביקשו,

אליעזר ראוכברגר:

הם ביקשו 3.5, נטו?

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

הם ביקשו 3.5 נטו,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

ו – 3.80 ברוטו,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

נו, זה מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

3.80 ברוטו,

הילה בכר:

אז הוא רוצה את מה שהם רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

מה זה מירבי?

אליעזר ראוכברגר:

מה שהם ביקשו 4.80 בכל הקומות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

עזוב תן להם 3.5,

אליעזר ראוכברגר:

ככה אמי הראה לי,

הילה בכר:

אני אראה לך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמי הראה לי לפני שנייה,

ישראל קלרמן:

לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה הראית לי שזה ממוצע לפני שנייה עשית לי במחשב.

אמנון ארבל:

לא, אני לקחתי את כל הגובה, של כל הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, והראית לי,

הילה בכר:

ממוצע.

אמנון ארבל:

עם עבירת בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

28 מטר,

יהודה פרוידגר:

6.

אליעזר ראוכברגר:

וחילקת את זה ל-6,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

איך זה יכול להיות? זה לא מסתדר.

אמנון ארבל:

1, 2, 3, 4, 5, כי יש גג רעפים מעל,

הילה בכר:

והגג רעפים נורא,

יוחנן וייצמן:

ביטלנו אותו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, גג רעפים,

אמנון ארבל:

גג רעפים הוא 3,

אליעזר ראוכברגר:

גג רעפים נעשה שטוח, תוריד את הגג רעפים,

ישראל קלרמן:

אז סעיף 4 ו-5 תוריד, וזהו,

הילה בכר:

רגע, רגע, יש פה 4 (לא ברור),

ישראל קלרמן:

3, 4, 5, תוריד.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, תוריד את 4.30, כל ה - , חוץ מהתחזונה, מה שיהודה הציע, אני מתחבר.

הילה בכר:

3.5 ברוטו,

אליעזר ראובברגר:

4.80 והשאר 3.5 מטר.

ישראל קלרמן:

סעיפים 3, 4, ו – 5 לתקן ולהוריד.

אמנון ארבל:

מה לתקן?

הילה בכר:

תודה שסיכמת, ישראל,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

מה לתקן אז?

ישראל קלרמן:

תסתכל, נו,

אליעזר ראובברגר:

יללה בשעה כזאת הנחות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הלאה, הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו למה, למה,

אמנון ארבל:

3 לקווי בניין, למה להוריד?

ישראל קלרמן:

לייזר, זה שלושת רבעי,

אמנון ארבל:

למה להוריד קווי בניין? תסביר לי, למה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הוא הסביר לך,

אמנון ארבל:

קווי בניין? הוא לא הסביר לי,

ישראל קלרמן:

לא, לגבי המרפסות, אתה רוצה מטר וחצי,

אמנון ארבל:

אמרת 3,

ישראל קלרמן:

אני רוצה 2 מטר, למה 3?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אתם מדברים על שני דברים נפרדים,

ישראל קלרמן:

3, לשמור,

אליעזר ראוכברגר:

לא, קווי בניין הוא מדבר,

ישראל קלרמן:

שנייה, לא, לא, בדיוק, אתה מדבר, מבחינת סעיף 3 אני איתך,

אמנון ארבל:

נו,

ישראל קלרמן:

לשמור על 3 מטר כן, אבל מרפסות סוכה עד מטר וחצי, אני רוצה להשאיר את זה על 2,

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

ככה,

אמנון ארבל:

אז מטר גבול מגרש,

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

למה? אבל?

ישראל קלרמן:

זה מרפסת סוכה,

אמנון ארבל:

לכיוון מגורים.

ישראל קלרמן:

לא, לא, זה לכיוון הכביש.

אמנון ארבל:

לא נכון,

ישראל קלרמן:

תסתכל,

יוחנן וייצמן:

רש"י אי-אפשר,

אמנון ארבל:

זה לא נכון, הכביש לא ביקשנו, זה לא מזרחית, תסתכל נו בחייד,

יוחנן וייצמן:

מה שלכיוון מזרח,

אמנון ארבל:

זה המזרחי, הבניין הגדול והנחמד הזה,

הילה בכר:

מה אתה קורא, את הפנייה או את ההמלצה?

אמנון ארבל:

זה המזרחי,

ישראל קלרמן:

המלצה. מזרחי, אני רואה,

אמנון ארבל:

זה המזרחי,

ישראל קלרמן:

איפה?

אמנון ארבל:

זה מזרח צד ימין,

ישראל קלרמן:

כן, נו ו - ?

אמנון ארבל:

זה המזרחי.

יוחנן וייצמן:

אז לשמה כמה אתה מבקש?

אמנון ארבל:

3 קו בניין, ומטר וחצי מרפסות,

ישראל קלרמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב פה, פה זה חצי גג,

אמנון ארבל:

לא, אין בעיה, זה הגיוני.

ישראל קלרמן:

לא, אין ברירה שאלת,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, בוא, אמי, פה זה חצי גג.

אמנון ארבל:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

פה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

פה יש חצר.

אליעזר ראוכברגר:

זה ריק?

יוחנן וייצמן:

זה ריק, זה ריק.

הילה בכר:

ריק עד הקרקע, כן?

ישראל קלרמן:

לא, בסדר, הוא הסכים,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי,

ישראל קלרמן:

הבנתי, אמי, בסדר.

יוחנן וייצמן:

יש שמה משלט יוסף כעת.

יהודה פרוידגר:

הלאה, הלאה,

ישראל קלרמן:

אם הוא אומר אז אין לי בעיה, אם וייצמן (לא ברור), אין לי בעיה,

אמנון ארבל:

זה זה,

יוחנן וייצמן:

אין מה לעשות,

אמנון ארבל:

החצר הזאת.

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

זה.

ישראל קלרמן:

טוב, אז רק 3 ו-5,

אמנון ארבל:

הבניין בצורת ח'.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אז 3 נשאר, הלאה,

ישראל קלרמן:

4 ו-5,

אמנון ארבל:

4, בוא נדבר על 4, 4,

ישראל קלרמן:

ו-5 להשאיר 3.5, ולא 2,

אמנון ארבל:

להוריד גג רעפים בכלל?

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

לא, בואו נשאיר,

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

(לא ברור) את המראה של השכונה, תעשה רגע תלת – מימד,

יהודה פרוידגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא צריך בגובה, אבל,

ישראל קלרמן:

בסדר,

יהודה פרוידגר:

מה אכפת לך להשאיר?

יוחנן וייצמן:

10038 מאפשרת את (לא ברור) שלו,

ישראל קלרמן:

לצמצם ל – 3.5,

יהודה פרוידגר:

למה אתה רוצה להוריד גג רעפים?

ישראל קלרמן:

לא לצמצם,

יוחנן וייצמן:

כי הם לא רוצים,

ישראל קלרמן:

להשאיר 3.5, למעט השימור, זה הכול. 3.5,

יהודה פרוידגר:

אבל כל הבתים מסביב זה עם גג רעפים.

יוחנן וייצמן:

בכזה גובה,

ישראל קלרמן:

3.5, למעט השימור,

יוחנן וייצמן:

מבחינה אדריכלית, בית עם גג רעפים זה כמו שאתה מדמיין לעצמך את, כמו שהשמאלנים מציירים את ההתנחלויות,

יהודה פרוידגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

שתי בתים, שתי קומות,

ישראל קלרמן:

אמי (לא ברור).

הילה בכר:

אפשר לענות לך על זה? יוחנן,

אליעזר ראובברגר:

קרמר קרמר,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

או (לא ברור) את הנושא?

אליעזר ראוכברגר:

לא, עכשיו קרמר,

ישראל קלרמן:

קרמר על הקו,

הילה בכר:

אז לא נפריע, לא נפריע.

ישראל קלרמן:

טוב, סעיף 3,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה מה עשית עם 6?

ישראל קלרמן:

מה 6?

אמנון ארבל:

מרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

אחד וחצי מטר, למה לא 2?

ישראל קלרמן:

אבל הוא אמר כבר,

אמנון ארבל:

זה או, או לכיוון שכן, או לכיוון,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

הכביש.

אליעזר ראוכברגר:

זה דיברת על המזרחי,

אמנון ארבל:

לכביש,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מדבר עכשיו על המזרחי,

אמנון ארבל:

שהיה מעל דרך,

ישראל קלרמן:

באחורי, באחורית 2, כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא הכול, זה לא הכול 2 מטר מהדרך, זה חלק, יכול להיות אבל זה הרבה שמה, רחוב מודיעין שזה על יד, לא הכול מעל דרך שמה?

ישראל קלרמן:

נכון, ב – 6, אין לו בעיה, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

רחוב מודיעין זה, זה, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

סעיף 6,

אליעזר ראוכברגר:

רחוב מודיעין חוצה,

אמנון ארבל:

מה זה רחוב (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

לכיוון בתים,

אליעזר ראוכברגר:

לא לגיוון מגורים,

אמנון ארבל:

על הכביש אנחנו בדרך כלל נותנים פה מטר וחצי, לא שניים, זה מעל הדרך.

אליעזר ראוכברגר:

היום 2,

אמנון ארבל:

מעל הדרך?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

הילה בכר:

מה?

אמנון ארבל:

עשינו איפה שהוא מקום 2 מטר מעל דרך?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

הם.

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה, מה זה הם?

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה,

הילה בכר:

הוועדה,

ישראל קלרמן:

שנייה, אמי, אמי, יש לכם טעות פה,

הילה בכר:

צודק.

ישראל קלרמן:

סעיף 6 כתבתם מזרחית,

הילה בכר:

הוועדה לא אנחנו,

ישראל קלרמן:

לא, לייזר, הם גם טעו.

הילה בכר:

לא יפה.

ישראל קלרמן:

הם כתבו עוד פעם מזרחית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, חזית מזרחית, מזרחית,

ישראל קלרמן:

לא, הוא כתב בסעיף 6 מזרחית עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב גם איפה שעשינו, הסכמנו איתו איפה זה פונה למגורים.

ישראל קלרמן:

את סעיף 6,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, גם מה שעשינו בארץ חפץ, הסכמנו עם חלק שפונה למגורים, זה כן,

ישראל קלרמן:

היתר בסדר היתר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל בצד השני, שפונה לכביש,

אמנון ארבל:

מעל דרך?

אליעזר ראוכברגר:

אבל מהצד השני שפונה לכביש, לא עשינו,

אמנון ארבל:

על סמך אנחנו מאשרים מטר וחצי מעל דרך, לא 2 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה זה, לא,

הילה בכר:

אני כבר ניסיתי את הטיעון הזה בעצם,

אמנון ארבל:

לאור השעה אנחנו לא, נכנענו.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, רק צריך לתקן, אמי, תתקן את ה – 3.5 שם,

יוסי חביליו:

רגע, אני, בעד ההמלצה שלכם, אמי.

אמנון ארבל:

3.5,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יוסי,

ישראל קלרמן:

5.3, זה לא,

הילה בכר:

אתה לא רוצה להימנע?

אמנון ארבל:

לא, זה בגלל התיקון, נו, בסדר,

ישראל קלרמן:

4.5,

אליעזר ראוכברגר:

בניין (לא ברור) 6 קומות כולו מה, עוד חצי מטר למרפסת,

יהודה פרוידגר:

כל הזמן מדברים על ה – 6 קומות האלה, יללה,

הילה בכר:

טוב.

יוסי חביליו:

יללה,

הילה בכר:

תוכנית 22,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, נראה אם יש לי עוד הערות, לא, אין לי.

הילה בכר:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

יללה.

הילה בכר:

תוכנית 23 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, את זה תיקנתם את ה – 3.2, ו – 3.5?

ישראל קלרמן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אוקי,

תוכנית 886911

הילה בכר:

תוכנית 23 בסדר היום, תוכנית 886911, תוכנית בשלב הפקדה, סמכות וועדה מחוזית, יפו 217, בניין הדואר בכניסה לעיר,

אמנון ארבל:

רגע, סליחה,

הילה בכר:

התוכנית, כן,

אמנון ארבל:

להיות, להיות הוגנים, רגע שנייה, אנחנו תיקנו ל – 3.5 מטר ברוטו, לא נטו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו מדברים על נטו.

אמנון ארבל:

מרצפה אבל,

ישראל קלרמן:

זה מה שכתוב 3.2 ברוטו, 3.2 מירבי, אז אמרו 3.5, אם לא רוצה משהו אחר, אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

2 מירבי, אתה יודע מה המשמעות?

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

2.90.

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

זה מה שהם ביקשו, ואת זה הם תיקנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

לייזר, את זה הם תיקנו.

יהודה פרוידגר:

3.5 ברוטו, 3.20,

אמנון ארבל:

3.20, אליעזר,

ישראל קלרמן:

איך שאתה רוצה,

יהודה פרוידגר:

3.20 נטו.

אמנון ארבל:

תקרא לזה 30 ס"מ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל אנחנו מגזימים,

אליעזר ראוכברגר:

מתקנים, מזגן, אתה יודע מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

הילה בכר:

אין תקרה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מזגן מרכזי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יהיה לך 3.20 נטו,

הילה בכר:

אני גרה ב – 2.60,

יוחנן וייצמן:

אני ב – 2.40,

הילה בכר:

מה זה סבבה לי,

אמנון ארבל:

אני 2.5,

הילה בכר:

אני לא מרגישה בשום צורה את הגובה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, אבל, 3.20 נטו, וגם,

אליעזר ראוכברגר:

3.5 ברוטו זה בעצם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה 3.20 נטו,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה,

אמנון ארבל:

הם ביקשו 3.80,

הילה בכר:

לא, הם ביקשו 3.80,

אליעזר ראוכברגר:

ואתם המלצתם מה?

אמנון ארבל:

3.50 ברוטו.

הילה בכר:

לא, אנחנו המלצנו 3.20, אנחנו אומרים עכשיו שאפשר לעשות 3.5,

עו"ד אילנית מיכאלי:

3.5,

אמנון ארבל:

אתם ביקשתם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברוטו, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

2 מירבי זה הכוונה ל - , ל - ,

אמנון ארבל:

ברוטו.

אליעזר ראוכברגר:

ברוטו?

הילה בכר:

מרצפה לרצפה.

יהודה פרוידגר:

בין אלה ל – 3.5,

הילה בכר:

3.5,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי זה 3.20 יהיה להם,

הילה בכר:

יופי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

הילה בכר:

טוב, אז בניין הדואר בכניסה לעיר,

אליעזר ראובברגר:

לאור השעה, אנחנו לא נריב על זה,

הילה בכר:

אוקי, פשרה מצוינת.

אמנון ארבל:

רק אנחנו רוצים להיות הוגנים,

הילה בכר:

רגע, אתה רוצה להראות את הבניין הדואר?

אמנון ארבל:

מה?

הילה בכר:

בניין הדואר בכניסה לעיר, זה תוכנית שמציעה, כולם מכירים את בניין הדואר, נכון? הקיים, מציעים להריסה, והקמה של מגדל, בן 40 קומות, 8 קומות מסד לשימושי מסחרי, מלונאות, מבנים ומוסדות ציבור, ועוד 32 קומות לשימושי, תומכי תעסוקה ומגורים, ומשרדים. המגורים פה מוצעים פה 190 יחידות דיור, המגורים שמוצעים פה, הם אותם מגורים שיש להם במצב המאושר לא מעבר, כי למעשה אנחנו בעצם אפשרנו בכל התוכנית הכניסה לעיר, מגורי תומכי תעסוקה, בהיקף מסוים, המגורים שמאפשרים פה מגורים רגילים, זה בעצם מכוח התוכנית המאושרת, שיש להם.

אמנון ארבל:

שחלה היום.

הילה בכר:

שחלה היום,

יהודה פרוידגר:

הדואר, הדואר.

הילה בכר:

זהו, אנחנו ממליצים להפקיד,

יוחנן וייצמן:

אבל למה רוצים ליהנות משתי עולמות?

אמנון ארבל:

לא, רק צריך להגיד,

הילה בכר:

לא, יש להם, מצב מאושר של מגורים, אנחנו לא מרעים את מצבם, אנחנו בטח לא מוסיפים להם על המאושר, יש להם היום אפשרות לבנות מחר בבוקר, בהיתר בנייה 190 יחידות דיור.

יוחנן וייצמן:

הם רוצים כעת 40 קומות, אז בואו,

הילה בכר:

אבל כל היתר זה לתעסוקה, וזה אנחנו כן רוצים בכניסה לעיר,

אמנון ארבל:

משתי הסיבות, בניגוד אגב לכל הכניסה לעיר, של בינוי במגרשים ריקים, אז פה מדברים על בניין מאוד גדול שרוצים להרוס אותו, שיש תוכנית מאושרת, וזה סוג של פינוי בינוי,

יהודה פרוידגור:

יש שם (לא ברור)?

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

בגלל שיש בתוכנית המאושרת (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בסדר,

יהודה פרוידגור:

איזה הפרשות הם נותנים?

הילה בכר:

רגע, הם בעצם מציעים לדעתי 5%, אבל אני צריכה אני אסתכל, כן, כן, הפרשה, הפרשה מבונה בגודל שלא יפחת מ – 3, 3600 מטר רבוע, מתוכם זה 3000 מטר לאלם רב - תכליתי והיתרה ל - , שטחים אחרים שמפורטים פה,

יהודה פרוידגר:

המגרש חנייה של המכוניות הוא נשאר? או זה גם שלו?

אמנון ארבל:

כן, אבל זה השלב הבא,

יוחנן וייצמן:

יש את שז"ר.

אמנון ארבל:

זה השלב הבא. זה למעשה שלושה מגרשים שיצאו מתוכנית הכניסה לעיר, אחד זה היום מה שנמצא בבנייה מגדל מרום, זה השני שלידו, והשלישי זה שני מגרשים פרטיים, וכביש באמצע, שמנסים לקדם תוכנית כבר גם הרבה מאוד זמן,

יהודה פרוידגר:

מה זה עץ חיים?

אמנון ארבל:

כולל עץ חיים, כן, כולל עץ חיים.

יהודה פרוידגר:

עץ חיים?

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

שם יש, איך המעבר מהבניין של הדואר נגיד לתחנת נבון לתחנה מרכזית?

הילה בכר:

יש שם מעבר בינו לבין מגדל מרום,

אמנון ארבל:

כן, יש מעברים, זה המרחב הציבורי הוא מטופל, יש מעבר בצד ימין, ובצד שמאל, אתה רואה.

יהודה פרוידגר:

טוב.

אמנון ארבל:

בסך הכול הוא מציע משהו מאוד דומה לבניין מרום, מסד ומגדל, ומעברים ציבוריים. הפורמט של מה שרואים פה, הוא שלושה מגדלים שאמרת, כבר הופיעו בתוכנית הכניסה לעיר המקורית, ואז הייתה החלטה להוציא את השלושה, כי זה היה בעלי קרקע פרטיים למעשה, והם יצאו וקידמו לבד.

יהודה פרוידגר:

ישראל, יש פה (לא ברור) של חלונות?

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

יהודה פרוידגר:

יש מסחר? לא אומרים תבואו ברכבת ותבואו ברכבת הקלה,

אמנון ארבל:

המסחר, מסחר משרדים רכבת קלה, זה תקן נמוך, וזה (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

אבל זה לא אפס?

אמנון ארבל:

הם יושבים על הרכבת הקלה, ועל הרכבת הכבדה, ועל, לא אפס.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) פה אפס. בחשבון אפס, ושתי רכבות.

אמנון ארבל:

חסבון מה קשור? זה לא תעסוקה.

יהודה פרוידגר:

לא, אבל המסחר הוא אפס.

אמנון ארבל:

מסחר עד גודל, מעל גודל מסוים זה,

יהודה פרוידגר:

לא,

עמנואל זלטס:

תראה (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

כתוב בחסבון אפס, למסחר, חוץ מלנכים. אפס,

אמנון ארבל:

כשבא יזם ומבקש הקלה בתקנים ואומר - אני רוצה פחות. אנחנו לא אומרים לו - לא, בטח לא במרכז העיר,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

אנחנו לא רוצים למשוך למרכז העיר,

יהודה פרוידגר:

גם פה בגין, גם שתי רכבות,

יוחנן וייצמן:

אבל אתה הולך להרוג את רחוב המלך ג'ורג', זה המטרה שלך?

אמנון ארבל:

(לא ברור),

יהודה פרוידגור:

חשבון הורג את רחוב המלך ג'ורג'.

הילה בכר:

(לא ברור) בדיון הזה בבוקר.

יוחנן וייצמן:

המלך ג'ורג' שלא תעז, אבל את הרחוב,

אמנון ארבל:

איך חזרת לחשבון?

הילה בכר:

טוב, לעבור ל – 24?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

תוכנית 1395524

הילה בכר:

תוכנית 24 בסדר היום, תוכנית 1395524, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, הפקדה, ברב אברמסקי, סליחה, בזיכרון משה, תוספת שתי קומות לבניין הקיים, בסך הכול 4 קומות, זה מבני ציבור, אנחנו ממליצים להפקיד.

ישראל קלרמן:

רגע יש פה,

יוחנן וייצמן:

לי יש הערות, כרגיל, שוב התיק היה בוועדת שימור, נבחן,

אמנון ארבל:

אתמול?

יוחנן וייצמן:

לא,

הילה בכר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

ישן.

הילה בכר:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו,

צחי ברים:

זה בהמלצות יוחנן גם,

יוחנן וייצמן:

מה?

צחי ברים:

בהמלצות גם כתוב,

הילה בכר:

הנה יש לי את ההחלטה, כן, החלטת וועדת שימור.

יוחנן וייצמן:

אנחנו בעצם ביקשנו ואנחנו דרך אגב אני חושב את זה רוחבי בכל האזור הזה יש תב"ע לשימור 2874 מספרה, ולשמר את מה שהם מבקשים מבקש את התב"ע, ותו לו. עכשיו במקרה שלנו, בכל מקרה הקיר ההוא שדובר לשמר אותו, הוא לא קיים, היא כותבת את זה.

ישראל קלרמן:

ע"פ היתרים?

יוחנן וייצמן:

זה העדר תיעוד, תיכנסי לסעיף שלנו,

הילה בכר:

אני רואה, מבנה היסטורי הקיים,

יוחנן וייצמן:

הוועדה, וועדת השימור ביקשה לשמר את הקיר שמופיע,

הילה בכר:

שימור חזית כלפי רחוב המביט לזה,

יוחנן וייצמן:

רק למביט,

צחי ברים:

הדרומית,

יוחנן וייצמן:

הדרומית, שזה קיר לשימור,

צחי ברים:

כל השאר לא?

הילה בכר:

בוא נראה. כל השאר לא, לפי תיק תיעוד שראית?

ישראל קלרמן:

לא רק זה, יש גם היתרי בנייה שכבר יצאו בנו שמה,

יוחנן וייצמן:

לא, לפי תב"ע מאושרת,

ישראל קלרמן:

מה שכתבת בפועל שימור,

יוחנן וייצמן:

לפי תב"ע שקיימת.

הילה בכר:

אבל אנחנו לא תמיד מחליטים רק לפי תב"ע, אנחנו גם מבקשים השלמה של תיק תיעוד,

יוחנן וייצמן:

היה, היה, תיק תיעוד, היה תיק תיעוד,

הילה בכר:

תיק תיעוד מעודכן.

יוחנן וייצמן:

לא ראינו שמה, לא ראינו דרמות, אם אני זוכר נכון, אני לא זוכר את כל ההחלטה, אולי יש לך אותה, בוא (לא ברור) אותה.

הילה בכר:

אוקי, בסדר,

יוחנן וייצמן:

חוץ מסוכה,

הילה בכר:

בסדר.

ישראל קלרמן:

סידרנו את על הסעיפים האלה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

כל הסעיפים של השימור,

יוחנן וייצמן:

כזה סעיף,

ישראל קלרמן:

לשמור על (לא ברור) אחת שהיא שמרה.

יוחנן וייצמן:

יש לשמור את החזית הדרומית כהוראות,

ישראל קלרמן:

רק זה,

יוחנן וייצמן:

,2874

ישראל קלרמן:

השאר הכול להוריד.

אמנון ארבל:

טוב.

צחי ברים:

רחוב קטנצ'יק.

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך, הפוך, מחקת את,

הילה בכר:

לא מחקתי, אמי, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מחקת הפוך,

הילה בכר:

תשאיר רק את זה,

יוחנן וייצמן:

הפוך, תהפוך את הסעיף,

אמנון ארבל:

את זה להשאיר?

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן, הדרומית היא לשימור,

הילה בכר:

כן,

צחי ברים:

(לא ברור) בדיוק, תעלה את זה,

ישראל קלרמן:

יש עוד מלא סעיפים,

צחי ברים:

אתה רוצה לראות את זה?

יוחנן וייצמן:

כן, דקה, דקה, פרט הפרדה שיעשו,

הילה בכר:

טוב, נו,

ישראל קלרמן:

לא, אבל זה כבר בנוי כבר, קומה,

יוחנן וייצמן:

קומה, נכון, הוא צודק ישראל,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הקומה השנייה בנויה, אין מה לעשות פרט הפרדה,

הילה בכר:

טוב, מה עוד?

יוחנן וייצמן:

הקומה השנייה, בנויה,

הילה בכר:

איפה אתה רואה את זה פרט הפרדה?

יוחנן וייצמן:

סעיף 9,

הילה בכר:

בסדר, אנחנו כן דורשים אלמנטים של,

יוחנן וייצמן:

אבל אין,

ישראל קלרמן:

אין,

יוחנן וייצמן:

זה בנוי כבר.

ישראל קלרמן:

זה בנוי ע"פ היתר, סתם,

יוחנן וייצמן:

יש שמה חזית לשימור, קומת קרקע מעליה יש קומה חדשה בנויה,

הילה בכר:

למה? הרכבת לא עובדת?

אמנון ארבל:

לא יודע, לא יודע,

ישראל קלרמן:

למה לא?

הילה בכר:

הוא אמר שיש פה,

אמנון ארבל:

הוא כתב לי אני מקווה שאתה כבר בבית, כי יש פקקים בכל העיר.

אליעזר ראוכברגר:

נו ברור.

ישראל קלרמן:

עדיין הפקקים?

יוחנן וייצמן:

עכשיו אותו דבר גג רעפים ההיסטורי זה,

הילה בכר:

בוא נרשום בתיאום עם שימור, ושיוכיחו להם שכן, אני אגיד לך,

ישראל קלרמן:

מה?

הילה בכר:

כן,

צחי ברים:

נחזיר אותו שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, עם מחלקת שימור,

ישראל קלרמן:

כן?

יוחנן וייצמן:

אין, נו מה? הם לא מטומטמים, לשם שינוי.

הילה בכר:

זה לפרוטוקול,

עמנואל זלטס:

תכתבי את זה בהחלטה, כן,

הילה בכר:

בדיוק. אוקי, מה עוד?

יוחנן וייצמן:

גג רעפים היסטורי,

צחי ברים:

יוחנן, אני שואל אותך, אבל אם הם לא מתנגדים לזה, ובהמלצה הם מאשרים את זה, אז מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

המחלקה פה מבקשת פרט הפרדה, אני הסברתי שזה, אין, מקום להוסיף את הפרט הפרדה, כי כבר,

הילה בכר:

אבל באלמנטים חדשים, ישנים שיעשו, אבל זה לא רק, זה לא כתוב רק פרט הפרדה, כתוב אבן בחזיתות, גוון בלה בלה אוקי,

יוחנן וייצמן:

גוון, אני איתך.

הילה בכר:

הורדתי את ה – 10,

יוחנן וייצמן:

גג רעפים היסטורי, הורדת. עכשיו סעיף 1,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

גובה, גובה,

הילה בכר:

אבל גג תקני בשיפוע,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור.

הילה בכר:

בלי כל מיני,

יוחנן וייצמן:

אני איתך, שלום,

הילה בכר:

כן. איזה עוד?

עו"ד אילנית מיכאלי:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

עכשיו אישור מהנדס שימור זה רק לקיר הדרומי, בסדר,

הילה בכר:

איפה? איפה?

יוחנן וייצמן:

סעיף 3,

הילה בכר:

איפה 3, תראה לי. תיק תיעוד בהתאם לתיעוד שיוגדר,

יוחנן וייצמן:

סעיף 1,

הילה בכר:

איפה אתה רואה מהנדס? אני לא רואה מהנדס.

יוחנן וייצמן:

למיגון את רוצה אישור מהנדס שימור על המיגון. אין בעיה,

הילה בכר:

מוצעת הרחבת קומת המקלט,

יוחנן וייצמן:

אני נשאר עם זה,

הילה בכר:

טוב, מה עוד?

צחי ברים:

את הגובה,

יוחנן וייצמן:

אני לא עם הבקשה,

צחי ברים:

את סעיף 1,

יוחנן וייצמן:

אני איתך. סעיף 1,

צחי ברים:

הגובה שם,

יוחנן וייצמן:

הגובה, הם לוקחים את הקומת קרקע, כבר היום בעצם מתכנסת,

ישראל קלרמן:

לאשר,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

ניתן לאשר,

יוחנן וייצמן:

יש שם 5, לא, הם מבקשים 5,

ישראל קלרמן:

איפה?

יוחנן וייצמן:

בבקשה, התבי"ע שאושרה היא 5,

צחי ברים:

יש תבי"ע ל - ,

ישראל קלרמן:

היות ומדובר על מבני ציבור עבור תושבי השכונה, ניתן לאשר חריגה זו.

צחי ברים:

יוחנן,

הילה בכר:

מה אתה מקריא?

צחי ברים:

זה 4 קומות,

ישראל קלרמן:

את הסעיף 1 שלד,

הילה בכר:

נכון,

ישראל קלרמן:

ניתן לאשר חריגה זו.

יוחנן וייצמן:

המבקשים, הם ביקשו קומה מלאה, או ביקשו,

הילה בכר:

אז אפשרנו את החריגה.

יוחנן וייצמן:

אני שואל אותך,

צחי ברים:

לא, הם אישרו רק חלק,

יוחנן וייצמן:

חצי קומה, 1.20 מטר, או ביקשו קומה מלאה?

ישראל קלרמן:

מה? הם לא משקרים אותנו,

הילה בכר:

הם ביקשו,

ישראל קלרמן:

מוצע בינוי,

הילה בכר:

תוספות וגג רעפים מוגבה,

ישראל קלרמן:

מוצע,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שימור,

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

אדם שהוא מבקש (לא ברור), יכול להיות שהוא מבלבל את המוח.

הילה בכר:

לא, אבל זה מה שהוא ביקש אז לא צריך להגזים, משהו,

יוחנן וייצמן:

התב"ע,

ישראל קלרמן:

אה זה כן, יש את זה במקום אחר,

הילה בכר:

התוכנית עמדה בתנאי סף?

צחי ברים:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

לא, אני חושב, שאני אמרתי להם וועדת שימור,

הילה בכר:

נו מה נעשה?

צחי ברים:

יוחנן, הוא ביקש קומה, ומאשרים לו בטח 30.

יוחנן וייצמן:

כן, ניתן לאשר קומה.

הילה בכר:

הוא ביקש בתוכנית שעמדה בתנאי סף,

יוחנן וייצמן:

אפשר מבחינתנו ניתן לאשר קומה,

הילה בכר:

וגג רעפים?

יוחנן וייצמן:

אין שאת רוצה.

צחי ברים:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, עוד רגע, אבל, עם גג רעפים אז בוודאי בלי 1.30,

צחי ברים:

בדיוק, זה מה שאני אומר.

פנחס רוטנברג:

5 קומות, וגג רעפים צמוד.

הילה בכר:

הבנתי את ההצעה שלך, אבל בוא נסתכל מה הם הגישו, רק בשביל לדעת. אוקי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל, אין לנו בעיה עם זה באמת, זה אנחנו רוחבי עושים ככה,

הילה בכר:

אתה רוצה אבל לתת לו היתר למה שהוא ביקש,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נכון,

הילה בכר:

אז מה?

צחי בריס:

אני לא נותן לו את זה, דירות שמה,

יוחנן וייצמן:

ירושלים,

ישראל קלרמן:

זה הפקדה מה זה?

הילה בכר:

לא, תראה זה מגוחך. הוא יכול להסתדר עם הקומה הזאתי, עם הגבהה.

ישראל קלרמן:

רגע, פה, את מורידה אותו לאיפה?

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

הילה בכר:

זה הייתה,

ישראל קלרמן:

תשאיר את זה,

הילה בכר:

לא, למה? אבל הוא אתה מציע יותר ממה שהוא ביקש, אנחנו מאשרים לו את מה שהוא ביקש,

ישראל קלרמן:

לא, זה אני אומר, לאשר,

יוחנן וייצמן:

בדרך חברון כבר הצעתי,

צחי ברים:

לא,

יוחנן וייצמן:

יצאתי פעם עם מישהו שהוא,

הילה בכר:

2, 3, 4, וגג רעפים עם הגבהה, קוראים לי הילה, הילה.

צחי ברים:

את הגג רעפים, זה להשאיר את זה ככה, את זה לאשר לו את זה, ב - , (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

הילה בכר:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה ש - ,

הילה בכר:

אבל בסדר,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה לעלות פה עוד?

צחי ברים:

זה שהוא לא ביקש את זה, אני לא מסתכל על, כן, שזה יהיה מלא.

אמנון ארבל:

מה זה מלא?

הילה בכר:

הוא ביקש,

יוחנן וייצמן:

קומה חמישית מלאה,

פנחס רוטנברג:

וגג רעפים צמוד,

הילה בכר:

להציע לו קומה מלאה, ומעל זה גג רעפים,

אמנון ארבבל:

אל תגזימו בשעה כזאת.

הילה בכר:

אנחנו מאשרים הוא ביקש את זה,

צחי ברים:

לא, אני אגיד לך למה אני מבקש את זה,

הילה בכר:

הוא ביקש את זה,

צחי ברים:

אני לא מבקש את זה בלי קשר לו, בסוף זה אזור שאנחנו רוצים שיהיה שמה דירות, שיהיה, נורמאלי הדירות האלה, לא רמות פולין עכשיו,

הילה בכר:

אבל אנחנו מאשרים את ה - , לא יודעת מה, לא יודעת השוואה לרמת פולין, נראה לי שאתה לא מכיר את רמות פולין אם כן, מה הקשר?

אמנון ארבבל:

זה אחלה קומה בגג הרעפים, תראה איזה יופי, מה אתה רוצה?

הילה בכר:

נכון, קומה כמעט מלאה.

אמנון ארבל:

מה יש בסדר?

צחי ברים:

(לא ברור) כמעט על זה, זה בעיה?

אמנון ארבל:

לא, זה לא בעיה, זה מיותר.

יוחנן וייצמן:

אבל זה מקובל, זה המדיניות,

אמנון ארבל:

יש לו,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

יש לך ברוב,

הילה בכר:

יוחנן, זה קורה.

אמנון ארבל:

ברוב הקומה יש לך 3 מטר.

יוחנן וייצמן:

המדיניות אומרת שב - , קומה אנחנו, במוסד אנחנו נותנים יותר.

צחי ברים:

הוא ביקש הוא לא הבין משהו,

יוחנן וייצמן:

אני לא מתעקש,

צחי ברים:

סתם מאשרים פה דירות שיהיה שתי דירות נורמאליות.

פנחס רוטנברג:

זה דופלקס,

ישראל קלרמן:

בסדר, אז תעלה את זה,

פנחס רוטנברג:

זה לא,

צחי ברים:

עוד פעם,

פנחס רוטנברג:

ישראל, לא הבנתי (לא ברור) זה לדירה.

אמנון ארבל:

גג רעפים 3 מטר בפנים,

ישראל קלרמן:

לא, אבל רק חצי,

צחי ברים:

לא,

אמנון ארבל:

זה לא חצי, רוב, תחזירי לחתך, איזה חצי? זה רוב הקומה?

פנחס רוטנברג:

לא, אבל הוא לא רוצה, אני אגיד לך מה הוא רוצה, הוא לא רוצה שזה יהיה דופלקס, הוא רוצה שזה יהיה דירה נפרדת.

אמנון ארבל:

אבל דירה נפרדת, מה הבעיה?

צחי בריס:

זה, אני אומר יש בעיה בזה שזה יהיה רגיל?

הילה בכר:

הקומה עצמה מתוכננת, כדי שתראו את האירוע,

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

זה הקומה, וזה אולם הרצאות,

אמנון ארבל:

מה זה ספרייה?

הילה בכר:

נו באמת.

יוחנן וייצמן:

זה מוסד,

ישראל קלרמן:

זה ציבורי, זה מוסד.

אמנון ארבל:

זה לא דירה בכלל אז,

יוחנן וייצמן:

נכון,

ישראל קלרמן:

לכן אני אומר לך מה היה בגובה, (לא ברור), בגובה,

אמנון ארבל:

אז תחליטו,

הילה בכר:

די, יוחנן,

אמנון ארבל:

דירה נורמאלית, זה בכלל לא דירה.

ישראל קלרמן:

זה לא דירה הוא אומר שהוא שם את ה - ,

אמנון ארבל:

זה דירה אבל.

יוחנן וייצמן:

הוא אמר זה מוסד,

פנחס רוטנברג:

זה קורה במשפחות הכי טובות.

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא אמרתי לך שמדובר במוסד,

צחי ברים:

זה נוגד את המדיניות?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

4 קומות וגג רעפים,

יוחנן וייצמן:

אבל קבענו,

ישראל קלרמן:

אחד לא,

יוחנן וייצמן:

לקבל קומה יותר?

הילה בכר:

אין בעיה, אבל כתבנו ככה, שאין בעיה לאשר את מה שהוא ביקש,

יוחנן וייצמן:

אני באמת מה אכפת לכם? זה מוסד למה לא לתת את זה?

צחי ברים:

האם הוא ביקש, או לא ביקש, אני מדבר,

אמנון ארבל:

אוקי, אחרי שהבנו שזה מוסד, ולא מגורים, אנחנו ניתן,

הילה בכר:

כתבנו את זה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

הילה בכר:

גם בהמלצה שלנו.

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

אז תעבור עוד בקשה אחת,

אמנון ארבל:

זה לא נורא,

יוחנן וייצמן:

קומת הקרקע,

אמנון ארבל:

בסדר, הכול בסדר,

הילה בכר:

רואה כי כיוון שמדובר,

יוחנן וייצמן:

מדובר במוסד,

הילה בכר:

במוסד.

יוחנן וייצמן:

זה שינוי ייעוד עבוד מוסד ציבור,

פנחס רוטנברג:

אמי, (לא ברור).

אמנון ארבל:

למי?

פנחס רוטנברג:

ללכת לצעוק.

הילה בכר:

לאשר חריגה בקומה מעל, וגג רעפים, ללא הגבהה.

יוחנן וייצמן:

ללא שימוש, ללא הגבהה, מצוין,

הילה בכר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

טוב, עכשיו ככה קווי בניין בבקשה תגידי לי אם הוא צודק, הוא אומר זה בית כנסת, הוא רוצה את הקומת קרקע לעשות 2 מטר קו בניין, את הקומות העליונות 3.

הילה בכר:

תפנה אותי למה שהוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

סעיף 2,

צחי ברים:

סעיף 2,

הילה בכר:

מדובר על בנייה טורית מאופיינת בחצר בצד אחד,

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון,

הילה בכר:

יש לשמר את החלק הצפוני, להציע בינוי בקו בניין במגרשים הסמוכים,

יוחנן וייצמן:

אבל הוא מבקש, הבקשה היא, ואם היא הגיונית, אני ארצה שהוועדה תאשר אותה, בקומת הקרקע בלבד,

צחי ברים:

2 מטר,

הילה בכר:

לא, אבל אנחנו אפשרנו את המדרגות, אפשר מדרגות חיצוניות, פשוט שישמור על החצר,

יוחנן וייצמן:

אז הוא מבקש, הוא מבקש שיהיה בקומת הקרקע שיהיה חצר קטנה יותר,

הילה בכר:

אבל אנחנו,

יוחנן וייצמן:

והנסיגה לגבי הבניין ממול, רק, זה פשוט בית כנסת חבל לא ל – ,

הילה בכר:

כן, אבל, אבל יוחנן, צריך עדיין לשמור,

יוחנן וייצמן:

תסתכלי, את רואה את האולם הזה, את רואה את האולם? יש, כל מטר פה הוא יקר, הוא חשוב, הוא,

הילה בכר:

אבל תראה, תראה,

יוחנן וייצמן:

זה לא איזה הרחבת דיור סטנדרטית.

הילה בכר:

אבל אתם פעם ישתם מולי בדיון כזה, והסכמת איתי שאנחנו מדברים על בנייה טורית עקבית, ואנחנו יודעים שאנחנו באפס, שלושה צדדים, ופה זה כל כך מובהק, אגב בניגוד לקודם,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך,

הילה בכר:

שיש את החצר הקדמית, בוא נשמור עליה, זה סך הכול, לא, זה סך הכול,

יוחנן וייצמן:

תסתכלי על אחורה,

הילה בכר:

שמירה,

יוחנן וייצמן:

כשאתה הולך, כשהולכים מאברמסקי, זה לא כזה, הלכתי איתך,

צחי ברים:

יוחנן, איפה הם רוצים את המדרגות?

יוחנן וייצמן:

גם כן בתוך, בתוך החצר.

הילה בכר:

לא, את המדרגות אנחנו,

יוחנן וייצמן:

זה קומה אחת, (לא ברור) קומה אחת.

צחי ברים:

אם היא נותנת לו קומה,

הילה בכר:

רשמנו אין מניעה למקם בחצר מדרגות חיצוניות,

יוחנן וייצמן:

קומה אחת, זה מה שהיה מותר לנו כעת.

הילה בכר:

שנייה, זה,

יוחנן וייצמן:

זה לא עושים 5 קומות מדרגות,

הילה בכר:

כן, אני חושבת שאנחנו מה זה בסדר. באמת, ההמלצות ממש בסדר.

צחי בריס:

אני לא חושב, אני בטוח,

יוחנן וייצמן:

תראי אני,

הילה בכר:

נו, אז זה הכול. זה שטויות.

אמנון ארבל:

נו,

הילה בכר:

תודה, יללה מה עוד?

אמנון ארבל:

תיק הבא. תיק הבא.

צחי בריס:

לא, יש פה עוד נושא אחד שצריך,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

הילה בכר:

מה?

אמנון ארבל:

איך?

הילה בכר:

מה עוד? מה עוד?

אמנון ארבל:

להוסיף 3 קומות.

צחי בריס:

אל תגזים, אני לא עכשיו,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) חסבון.

יוחנן וייצמן:

על החוות דעת גורמים, שהוא כותב שיש דברים שיכול להיות גם תנאי להיתר, תגידי לי אם הוא צודק או לא,

הילה בכר:

אבל זה המלצה למחוזית, הם בדרך כלל לא מתחשבים בה, החלק הזה של ההמלצה שלנו.

יוחנן וייצמן:

שלום, הלאה,

תוכנית 1239623

הילה בכר:

לילה. תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 1239623, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, הפקדה בבית צפפה, מבקשים הרחבות דיור ותוספת יחידות דיור לבניין, על גבי בניין קיים, ממליצים להפקיד.

ישראל קלרמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

26?

מיכל כהן:

ב – 26, כן,

תוכנית 1339043

הילה בכר:

תוכנית 1339043, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית הפקדה,

אליעזר ראובברגר:

איזה תוכנית אנחנו 26?

הילה בכר:

דון יוסף הנביא 1,

ישראל קלרמן:

26,

יוחנן וייצמן:

תרשום שוייצמן לא משתתף,

הילה בכר:

ברור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, היא רשמה.

ישראל קלרמן:

וייצמן יצא.

הילה בכר:

התוכנית מציעה הרחבות בינוי תוספת גג, וגג רעפים, תוספת 3 יחידות, וקומה וגג רעפים מוגבה לבניין הקיים, אנחנו ממליצים להפקיד,

ישראל קלרמן:

רגע, אבל יש,

הילה בכר:

מה יש לכם לומר בעניין?

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 4, סעיף 4 אני מבקש להוריד.

הילה בכר:

סעיף 4 להוריד, רגע,

ישראל קלרמן:

רק 4?

אליעזר ראוכברגר:

רק 4,

הילה בכר:

קווי בניין בחזית צפונית יש לבטל,

אליעזר ראוכברגר:

מרפסת שנמצאת שמה,

ישראל קלרמן:

לא, גם לגבי הגובה, מה?

הילה בכר:

אבל זה על,

אליעזר ראוכברגר:

מה הקשר? מה הקשר 4?

אמנון ארבל:

אבל הוא גובל למגרש מגורים אבל,

הילה בכר:

אבל רק אנחנו אומרים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מרפסת כבר בנויה, וקיימת,

ישראל קלרמן:

הם חיים ככה שנים,

אליעזר ראוכברגר:

40 שנה ככה,

יוסי חביליו:

אפשר לראות את הבניין הזה?

הילה בכר:

כן,

יוסי חביליו:

אפשר לראות את הבניין הזה?

הילה בכר:

רק זה שהם עובדים עלינו זה לא לעניין.

ישראל קלרמן:

אין פה עבירות, זה בניין ישן מאוד, 60, 70 שנה, עזוב יוסי,

אמנון ארבל:

המרפסת, כי פה כתוב שזה הרחבות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה מרפסת,

הילה בכר:

זה רק מרפסת, זה לא בנוי?

יוסי חביליו:

אני רוצה לראות את הבניין,

צחי ברים:

מה גובה הבניין? מה הגובה? מה הגובה שמבקשים?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

אין בעיה מטר אחד יותר, גם סעיף 1, אמי,

צחי ברים:

גובה הבינוי, מה הגובה פה שמבקשים?

אליעזר ראוכברגר:

מה הגובה שמבקשים?

הילה בכר:

אני אגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

תשאל את,

הילה בכר:

הם מבקשים 5 קומות וגג רעפים מוגבה, והמדיניות היא 5 קומות בלבד, זאת אומרת שהם צריכים לעשות גג רעפים לא מוגבה, כמו שכתוב בהמלצה.

יוסי חביליו:

אפשר לראות פה?

ישראל קלרמן:

בואי, אני יכול אעבור איתך סעיף סעיף,

אמנון ארבל:

אני מעלה, אני מעלה,

צחי בריס:

איך זה בהשוואה לחזות הבניין?

הילה בכר:

אבל יש השפעה להגבהה?

צחי בריס:

למה? אם הוא מגביה את זה בשיפוע,

הילה בכר:

כי אם לא היה בעי בהגבה, לא היינו קובעים את זה באופן מפורש במדיניות שיש מקומות שניתן להגביה, ואז זה באיזה שהוא בחזות זה מייצר תחושה של עוד קומה, לעומת גג רעפים שאתה פשוט מתיישר עם הקומה מתחת, יש הבדל, בנראות בחזות של התחושה של עוד קומה,

אמנון ארבל:

איזה חזית אמרנו ה - , עבירות?

יוסי חביליו:

אין לך תצ"א?

צחי בריס:

זה לא עוד קומה ברגע שהוא מוגבה ו - ,

הילה בכר:

זה חדר, כן,

אמנון ארבל:

זה לא מרפסות,

יוסי חביליו:

אין לך תצ"א?

אמנון ארבל:

תראה, בשתי קומות,

אליעזר ראוכברגר:

זה בנוי,

אמנון ארבל:

3 קומות, 4 קומות סליחה,

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

יש שם קומות ישנות, יש שם,

אמנון ארבל:

זה 4 מרפסת סוכה,

אליעזר ראוכברגר:

יש קומות של 40 שנה, יש קומות של 20 שנה.

הילה בכר:

הבנתי.

ישראל קלרמן:

יש מרפסות?

אליעזר ראוכברגר:

אנשים גרים שמה ככה,

הילה בכר:

זכוכית,

אליעזר ראוכברגר:

חיים ככה.

הילה בכר:

טוב.

ישראל קלרמן:

אבל רגע, אני יכול, אני רוצה רגע שנייה, אני יכול לבקש משהו?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צחי ברים:

חתך.

ישראל קלרמן:

מה?

יוסי חביליו:

אני רוצה לראות את הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

הנה מראים לך, רק תסתכל מה,

ישראל קלרמן:

תעבור סעיף סעיף,

צחי ברים:

מה שאני עושה,

ישראל קלרמן:

תעבור עם אמי,

אליעזר ראוכברגר:

לשמור כוח להמשך, יוסי,

צחי ברים:

שנעשה את זה,

ישראל קלרמן:

בסדר, מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, תשמור כוחות להמשך,

יוסי חביליו:

אני יודע שיש המשך בעייתי, אני רוצה לראות את הבניין.

אמנון ארבל:

זה החתך, מה אתה רוצה לראות בחתך?

ישראל קלרמן:

טוב.

צחי ברים:

הם מבקשים 1, 2, 3, 4, 5, ואז הם קומת,

אמנון ארבל:

6, 1, 2, 3, 4, 5, 6,

צחי ברים:

אפשר לבקש לצמצם את הגבהה שזה יישאר בחלל הגג?

אמנון ארבל:

מה?

צחי ברים:

אתם ממליצים שיהיה 5 קומות,

אמנון ארבל:

אמרנו ש - , אמרנו שהגג יהיה בלי הגבהה, המשמעות של מה שאנחנו אומרים שהוא יתחיל פה ב - ,

ישראל קלרמן:

זה סעיף 1.1,

אמנון ארבל:

יתחיל פה,

צחי בריס:

הוא עונה לך על סעיף 1,

אמנון ארבל:

בלי הגבהה, הוא יעלה פה, הוא יתחיל מכאן, זה המשמעות.

ישראל קלרמן:

למה? למה להנמיך? מדובר על מטר,

אמנון ארבל:

כי עכשיו הוא אומר, תראו את ה - , גובה השכנים שלו,

ישראל קלרמן:

מטר אחד, אין לו בעיה, אמי,

צחי בריס:

כמה הגובה?

אמנון ארבל:

אתה רואה מזה, מה זה אומר אין לנו בעיה, מה זה אומר המשפט הזה?

ישראל קלרמן:

מטר אחד,

צחי בריס:

מה הגובה שלו ביחס לשכנים?

ישראל קלרמן:

אחד,

צחי בריס:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

תראה בצד שמאל את הבניין הזה, מצד ימין את הבניין הזה,

ישראל קלרמן:

כן,

צחי בריס:

לא, כמו, לא עשו את הגבהה,

אמנון ארבל:

אתה רוצה לראות ב – GIS? נראה ב – GIS,

צחי בריס:

כן,

אמנון ארבל:

איזה רחוב זה? מספר?

הילה בכר:

להגיד לך את המספר תוכנית מה?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אנחנו לקראת הסוף,

הילה בכר:

דון יוסף הנשיא,

צחי בריס:

דון יוסף הנשיא.

יוסי חביליו:

אפשר לראות את הבניין?

צחי ברים:

הנה הוא מראה,

אליעזר ראוכברגר:

רבע שעה.

צחי ברים:

ב – 5 קומות, יוסי.

יוסי חביליו:

כאילו מהרחוב אפשר לראות את זה?

אמנון ארבל:

איפה יהודה הנשיא נו?

צחי ברים:

דון יוסף הנשיא.

אמנון ארבל:

הבנתי, זה מה שהוא נתן לי,

אליעזר ראוכברגר:

עוד מעט מותר חלבי.

יוסי חביליו:

את הזווית של הרחוב, אם אפשר.

אמנון ארבל:

לא, זה דון יוסף,

הילה בכר:

הנה פתח לך משהו,

צחי ברים:

לא עוד לא.

אמנון ארבל:

זה יהודה הנשיא.

ישראל קלרמן:

איפה זה הנשיא?

צחי בריס:

דון יוסף,

אמנון ארבל:

בפת.

הילה בכר:

גוננים,

אמנון ארבל:

זה פת.

צחי בריס:

הנה זה זה,

ישראל קלרמן:

נכון, זה פת.

אמנון ארבל:

אוקי, זה מלכי ישראל, איפה דון? איזה בניין זה?

ישראל קלרמן:

דון יוסף הנשיא זה מגיע לרש"י,

צחי בריס:

נכון,

הילה בכר:

תפתח את ה – GIS, רגע.

ישראל קלרמן:

מה? אבל זה אחד השני, זה פינת רש"י או פינה השנייה?

צחי ברים:

(לא ברור) תעשה את זה קצת, הנה זה,

ישראל קלרמן:

הנה הנה.

צחי ברים:

הנה תחזור ל – GIS, זה זה.

ישראל קלרמן:

זה בניין 1?

אמנון ארבל:

זה הבניין זה, זה פאר היצירה.

הילה בכר:

ממש פאר היצירה,

אמנון ארבל:

אתה רואה כל הבניינים פה נמוכים,

צחי ברים:

לא, למה עוד לא הגביהו? אתה תלך,

אמנון ארבל:

(לא ברור) לפי המדיניות, בעזרת השם.

צחי ברים:

נכון,

ישראל קלרמן:

אז בוא נוריד את סעיף 1,

פנחס רוטנברג:

10 קומות,

אמנון ארבל:

מה?

צחי ברים:

תלך לפינה,

אמנון ארבל:

נו.

צחי ברים:

הנה פה בחדר (לא ברור).

פנחס רוטנברג:

הם כבר הגביהו לפי המדיניות של 10 קומות,

צחי ברים:

לכמה הוא מגיע?

אמנון ארבל:

הוא יושב על רחוב אחר אבל,

צחי ברים:

למה? זה,

אמנון ארבל:

זה הרחוב הראשי,

ישראל קלרמן:

איך ראשי? זה הטורים.

אמנון ארבל:

זה הטורים,

ישראל קלרמן:

הטורים,

אמנון ארבל:

זה רחוב טורים.

צחי ברים:

(לא ברור) מדיניות, אותו מדיניות, מה?

ישראל קלרמן:

זה הטורים,

אמנון ארבל:

הטורים, הרחובות הראשיים יותר גבוה,

ישראל קלרמן:

לא, זה הטורים פינת רש"י, זה לא, לא יפו,

אמנון ארבל:

לא יפו,

ישראל קלרמן:

תסתכל את הגובה, זה אותו דבר בדיוק,

צחי ברים:

אותו מדיניות,

ישראל קלרמן:

עזבו, זה לא נכון, סעיף 1, אנחנו,

אמנון ארבל:

טוב.

ישראל קלרמן:

סעיף 1 תוריד. וגם סעיף 2 ממילא זה אותו דבר. סעיף 2,

הילה בכר:

לא, יש להכיל,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה, לא, סעיף 2, גם, 4 לייזר כבר הוריד. 5, המדרגות לא קשורים אליו, אז למה אנחנו צריכים, מה? אנחנו רוצים ממנו?

צחי ברים:

לא, הוא טוען שמה, המדרגות הם לא בחלקה שלו, בכלל,

ישראל קלרמן:

נכון, זה לא שייך אליו בכלל, לא רוצה, לא צריך, לא, אמרת (לא ברור),

הילה בכר:

(לא ברור) בנייה.

אמנון ארבל:

יש בנייה,

ישראל קלרמן:

יש ראיות והוכחות.

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

יש ראיות והוכחות לזה.

הילה בכר:

מה? כתב,

פנחס רוטנברג:

נסח טאבו,

יהודה פרוידגר:

המוכתאר, המוכתאר כתב.

אמנון ארבל:

אין לי מה לענות לזה.

הילה בכר:

סיכוי בחיים שפתחת את התוכנית והסתכלת.

אמנון ארבל:

אין לי מה לענות לזה, יש הוכחות חותכות, אני,

הילה בכר:

הנה בוא נסתכל שנייה, מה?

ישראל קלרמן:

הוא אמר עכשיו במדרגות,

אמנון ארבל:

עמנואל, אתה שקט היום, מה קורה?

עמנואל זלטס:

עייף.

אמנון ארבל:

עייף.

צחי ברים:

עייף ומצונן.

פנחס רוטנברג:

הוא צעק חזק בעזה.

צחי ברים:

הנה שניים, שני תתי – מדרגות,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

תוריד את הסעיף 5, סעיף של המדרגות לא קשור,

אמנון ארבל:

איפה?

ישראל קלרמן:

המדרגות לא קשור, בסעיף,

צחי ברים:

סעיף 5.

ישראל קלרמן:

סעיף 6 תוסיף זה, פתרון לסוכות.

הילה בכר:

הוא כן נמצאת אצלו, נו בוא,

ישראל קלרמן:

מה?

יוסי חביליו:

מתי מגיעים למלון?

ישראל קלרמן:

לא קשור,

אליעזר ראוכברגר:

מה לא,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף הבא,

ישראל קלרמן:

זה תוריד,

אמנון ארבל:

כן, מה עוד?

ישראל קלרמן:

עכשיו את הסעיף 6, התכוונת למרפסות, אבל תכתוב גם את ה - , עם פתרון, המרפסות, פתרון לסוכות. עוקבות (לא ברור) בהתאם למחלקת תכנון, וייתן פתרון לסוכות, רק תוסיף את זה,

צחי בריס:

ואם לא יהיה את הזה,

ישראל קלרמן:

לתת פתרון לסוכות. עזוב,

אמנון ארבל:

הבנתי.

ישראל קלרמן:

עכשיו בשימור,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור), אתה כתבת פה 200 סעיפים על השימור, לא נשאר ממנו בניין, לא נשאר כמעט כלום,

אמנון ארבל:

ישראל, תהיה ספציפי,

ישראל קלרמן:

אז אני אומר, בסעיף,

אמנון ארבל:

יש סעיף בעייתי?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

כתבתם בסעיף 11, יש להוסיף הוראות שימור להגנת חלקי המבנה ההיסטורי הקיימים במהלך העבודות,

אמנון ארבל:

נו.

ישראל קלרמן:

יש להשלים תיעוד (לא ברור), אין, אין כלום, חוץ מחזית אחת (לא ברור) לרחוב,

עמנואל זלטס:

סעיף 9,

צחי ברים:

9,

ישראל קלרמן:

עזוב, כל הסעיפים האלה, לא, זה לא נכון.

אמנון ארבל:

ואם שימור קיבלה את זה?

ישראל קלרמן:, לא, וועדת שימור כבר זה היה,

אמנון ארבל:

יש וועדת שימור?

צחי ברים:

הנה יש פה את ההמלצה שלהם, שנייה,

הילה בכר:

לא,

ישראל קלרמן:

אין, אין כלום, תראה את הבניין.

אמנון ארבל:

דון הנשיא 1, בוא נבדוק רגע,

צחי בריס:

לא נכלל ברשימת שימור,

הילה בכר:

לא, זה המלצת ש - ,

ישראל קלרמן:

אין כבר, לא בנוי, לא (לא ברור) שם כבר.

אמנון ארבל:

טו – מאץ'.

ישראל קלרמן:

10 ו - 11, עכשיו 13, ו - 14, אתה יכול להשאיר, זהו, רק את זה, 10 ו - 11 תוריד,

הילה בכר:

13 ו - 14 אתה יכול להשאיר,

ישראל קלרמן:

12, 13, 14, תשאיר,

אמנון ארבל:

אבל נבדוק את ה - , אם יש,

ישראל קלרמן:

10, 11,

אמנון ארבל:

וועדת שימור,

ישראל קלרמן:

לא רוצה, תיק תיעוד הרי, כתוב אחרי זה את שאר הדברים אבל פה זה, את כל המבנה ההיסטורי
אני אומר לך, 10 ו – 11 תוריד,

צחי ברים:

מה שכתוב פה,

אמנון ארבל:

לא (לא ברור),

הילה בכר:

ככה אתה גם בהיתרים? ישראל,

אמנון ארבל:

לא צריך תיק תיעוד?

הילה בכר:

מה?

צחי ברים:

למה?

ישראל קלרמן:

לא, תיק תיעוד תשאיר, את 12 תשאיר,

אמנון ארבל:

מה להוריד?

ישראל קלרמן:

10, ו – 11,

אמנון ארבל:

מה? 10 ו – 11?

ישראל קלרמן:

יש לסמן את המבנה ההיסטורי הקיים לשימור, אין, את כל המבנה לשימור? זה כבר לא לשימור, על מנת חלקי, (לא ברור), 10 ו – 11 תוריד. הלאה, דבר אחרון ו – 19, אני יכול לעשות את זה תנאי להפקדה?

הילה בכר:

מה? מה? איך ספר לי.

אמנון ארבל:

מה זה 19?

ישראל קלרמן:

לגבי הגבהה (לא ברור).

הילה בכר:

מה? לא,

ישראל קלרמן:

תעשה תנאי להיתר,

הילה בכר:

אני רוצה לשמוע, מה?

ישראל קלרמן:

תנאי להיתר.

הילה בכר:

הם קשוחים? הוא,

ישראל קלרמן:

27,

פנחס רוטנברג:

וועדת שימור, כי זה לא נכלל ברשימת שימור,

ישראל קלרמן:

27,

הילה בכר:

אבל עכשיו זה כל כך הסתקרנתי, יש מצגת,

ישראל קלרמן:

27 מצגת?

הילה בכר:

בטח.

אמנון ארבל:

איזה תיק?

הילה בכר:

אנחנו נדלג על זה, תוכנית 27,

יוסי חביליו:

התוכניות הקודמות,

ישראל קלרמן:

אם יוסי לא רוצה, חבל לעכב אותו, אז אולי הוא רוצה, איזה תוכנית אתה רוצה שאנחנו נביא עכשיו יותר מוקדם?

יוסי חביליו:

אנחנו בסוף.

ישראל קלרמן:

אה, זה זה הוא רוצה?

יוסי חביליו:

רגע, אני נמנע בתוכנית האחרונה, בגלל העבירות בנייה וכל הבלגאן שהיה שם.

הילה בכר:

27?

יוסי חביליו:

הקודמת, לא, 27 זה המלון, לא?

הילה בכר:

כן,

מיכל כהן:

27,

אמנון ארבל:

27 יללה,

יוסי חביליו:

לא, המלון עכשיו דנים, אני מדבר על הקודמת.

הילה בכר:

הקודמת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

26 יוסי נמנע.

אמנון ארבל:

26 הוא נמנע.

הילה בכר:

27, תוכנית 27, תוכנית מספר 1182,

יוסי חביליו:

עוד לא שמעתי את ההסבר, אבל אני נראה לי שאני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא צריכה להקריא את המספר.

הילה בכר:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל תן לשמוע מה בכלל מדובר.

תוכנית 1182591

הילה בכר:

כן, אני חייבת לנסות להגיד את זה, אבל בשמות, אוקי, 1182591, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, שלב הפקדה, שלמה המלך 1, זה בעצם מלון פנינת דן לשעבר, כן. אני כן אזכיר קצת היסטוריה במובן שלנו, של הוועדה ושל התוכנית הזאת, התוכנית עמדה בתנאי סף, כבר באפריל 2023, היא הציעה שתי קומות מגורים, חריגה של 8.2 מטר ממה שמאשר להם, התוכנית נידונה במאי 2023 בוועדה מקומית ועם המלצת מהנדס העיר וועדה מקומית לדחות אותה. כי מדובר על חריגה משמעותית ביחס לחומות העיר העתיקה. במקביל לתהליך הזה מתנהלים הרבה מאוד תהליכים משפטיים בבתי משפט כלפי סוגיית המבנה הקיים, והעובדה שהוא נטוש, ולא הורסים אותו, כחלק מהליכי גישור שמקודמים פה, מול העירייה ומול היוזמת, ובמטרה לא להשאיר לדיראון עולם את המבנה הנטוש, כאיזה פצע במקום מרכזי ביותר בעיר, נעשו כל מיני תהליכי גישור במטרה למצוא איזה שהוא יכולת, איזה שהוא מתווה ביניים, מצד אחד להריסת המבנה, והקמה של מבנה חדש, משמעותי במרחב, ומצד שני, לאפשר את זה, לאפשר את הישימות של הבנייה הזו,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

הילה בכר:

הבנתי, אוקי, אז בעצם אחת מה - נבחנו הרבה חלופות של, של מיקום הבינוי שמבקשים צמצמו, הגדלתו, רק בפינה אחת, ובעצם החלופה שנראית כרגע על הקיר, שזה יש מצגת, סבבה, זאת הדמיה, שבעצם, שמאפשרת את החריגה, אתם רואים את הקו האדום של מה שהיום מאפשר ביחס,

יוחנן וייצמן:

זה המצב היום כולל מעקות?

אמנון ארבל:

(לא ברור) נו.

הילה בכר:

לא, לא כולל מעקות, התב"ע הקודמת גם לא אישרה כולל מעקות, זה המעקות הם מעבר, שבעצם מתוך מטרה ש - , לאשר את זה וכתנאי, כתנאי למתן תוקף לתוכנית זו, זה הריסה של כל הבינוי הקיים, במלואו.

יהודה פרוידגר:

אז כמה חריגה?

הילה בכר:

החריגה, אתה רואה בעצם בקומה בחלקים מסוימים במטר ומשהו, בחלקים מסוימים, זה כתוב גם בהמלצה בפירוט, כתוב אם יש חריגה של מטר וחצי, ו - 5.5 מטר, זה החלק של הקומה המלאה, זה 5.5 מטר, החלק שאתם רואים את הקו האדום ביחס לכחול זה מטר וחצי, אנחנו סבורים שזה מקרה באמת ייחודי שאין דומה לו, והחריגה הזאת היא בסופו של דבר בסך המאזן הכללי של כל האירוע, אם אנחנו נקבל את הריסת הבינוי הקיים, ויוקם שם באמת מבנה של מלונאות, מסחר, עירוב שימושים, התוספת שמוצעת היא רק עבור השימוש המלונאי, היא לא עבור המגורים, המגורים זה באמת אנחנו, זה רק מה שאושר להם בתוכנית הקודמת אנחנו סבורים שסך הכול מדובר על, בנתונים האלה, חריגה שנסבלת ביחס לתוצאה של ה - , של הקמת, מה? ישראל,

ישראל קלרמן:

אמרת, דיברת על השעה,

יוסי חביליו:

יוחנן, אני ראיתי שההחלטה של וועדת שימור לא,

הילה בכר:

רגע, אני רק רוצה,

יוחנן וייצמן:

זה לא היה בוועדת שימור,

הילה בכר:

זה היה בוועדת שימור בוורסיה הקודמת.

יוחנן וייצמן:

בוורסיה הקודמת,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

עכשיו כן חשוב לי להגיד שההמלצה שלנו,

יוסי חביליו:

אז למה זה לא היה עכשיו?

הילה בכר:

כי אמרתי זה היה,

יוחנן וייצמן:

יש המלצה של המחלקה, שמתנגדת, אני לא יודעת למה הוא לא להביא את זה לוועדה,

הילה בכר:

זה היה,

יוסי חביליו:

להביא את זה לוועדת שימור,

הילה בכר:

רגע, אני כן רוצה להגיד רק עוד שתי מילים, ואז,

אמנון ארבל:

זה לא בא לוועדת שימור, אגב, כי זה לא בניין לשימור, ואין פה בניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

זה השטח של העמ/9,

אמנון ארבל:

לא, אני דיברתי עם שרון,

יוסי חביליו:

זה המקום הכי רגיש מול העיר העתיקה, 2 מטר,

אמנון ארבל:

נכון,

הילה בכר:

זה היה בדיון בוועדת שימור,

אמנון ארבל:

אבל אין פה בניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

זה לא קשור לבניין,

יוסי חביליו:

למה? וועדת שימור, היא צריכה לדון גם במכלול, למה בסיבוב הקודם זה בא לוועדת שימור?

אמנון ארבל:

מתי?

הילה בכר:

זה היה בוועדת שימור,

יוסי חביליו:

היא התנגדה ב - ,

יוחנן וייצמן:

התיק, הוורסיה הקודמת הייתה בוועדת שימור,

הילה בכר:

רגע, אבל כן חשוב לי להגיד עוד שני דברים, אנחנו כן, בנוסף לעובדה שאנחנו מבקשים הרי תנאי להריסה במתן תוקף, כן, אנחנו,

אמנון ארבל:

שזה מאוד חריג, כן,

הילה בכר:

כן, אנחנו כן קובעים גם פקיעת תוקף של 3 שנים, זאת אומרת אם לא ייבנה אנחנו כן רוצים את כל המגנונים האפשריים, לוודא, שגם הבניין נהרס, וגם יבנה הבניין החדש, אנחנו לא מסתפקים אך ורק בהריסה שלו, וכן אנחנו קבענו עוד כל מיני תנאים כמו בנייה ירוקה מחייבת, יותר גבוהה מהרגיל, וכדומה, כדי להבטיח פה איזה שהוא גם נוחות,

יהודה פרוידגר:

החריגה תהיה בשביל בריכת שחייה.

הילה בכר:

הם כן, הם כן,

יוחנן וייצמן:

מול החומות זה הדבר הכי אידיאלי,

יהודה פרוידגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

מול החומות, זה הדבר הכי אידיאלי.

צחי ברים:

אתה נגד?

יוסי חביליו:

גם אני נגד, חד-משמעי,

ישראל קלרמן:

באמת?

יהודה פרוידגר:

בטח מה?

יוסי חביליו:

מה באמת?

יהודה פרוידגר:

מדיניות של חומת העיר העתיקה?

יוסי חביליו:

אין כבר,

ישראל קלרמן:

את החומה?

יוסי חביליו:

בוא נבנה עוד שתי קומות על הכותל גם כן,

ישראל קלרמן:

שנייה, אבל הוא יגיד לנו, הוא עובר את החומה?

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, אם אתה תגיש את זה, את הבקשה הזאת, ברחבת הכותל לוועדה המחוזית תקבל,

אמנון ארבל:

הגובה שכרגע הוא,

אליעזר ראוכברגר:

40 קומות ברחת הכותל,

אליעזר ראוכברגר:

המגבלות של עמ/9, התשובה היא - כן,

יוסי חביליו:

חוות דעת שמאית גם כן,

אמנון ארבל:

הקו האדום שנקבע פה,

יהודה פרוידגר:

מקום אחד, קצת,

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת קבעה את המגבלה היום של עמ/9,

אליעזר ראוכברגר:

קבל כפי יכולתך,

אמנון ארבל:

היה לנו הרבה מאוד,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב גם פה,

אמנון ארבל:

הדבר הזה, הסיבה היחידה ש - , שהסכמנו לזה, זה שתנאי למתן תוקף שזה יהיה לפני התוכנית המאושרת, זה יהיה הריסה של הבניין הזה, שהוא פצע מאוד משמעותי בנוף הזה, כי אחרת לא הצלחנו להרוס את הבניין,

יהודה פרוידגר:

אז שיפצו אותם בכסף.

אמנון ארבל:

מי יפצה אותם?

יוסי חביליו:

למה צריך לפצות אותם בכלל?

אמנון ארבל:

מי?

יהודה פרוידגר:

לא יודע מי ש - ,

אמנון ארבל:

מה זה מי?

יהודה פרוידגר:

אכפת לו שיהרסו את ה - , המגעיל הזה.

הילה בכר:

יוסי, אני אגיד לך משהו,

יהודה פרוידגר:

איזה משהו, מה?

הילה בכר:

מבחינת היזמת שמקדמת פה את התוכנית, מבחינתה שהבניין הזה, יישאר לדיראון עולם ככה,

יוסי חביליו:

מאה אחוז,

הילה בכר:

וגם אם יהיה (לא ברור) והוא ייהרס, היא לא תבנה אותו, ואנחנו רוצים,

יוסי חביליו:

שלא תבנה,

הילה בכר:

אנחנו רוצים טובת העיר, שעומדת לנגד עינינו,

יוסי חביליו:

לעמוד בעמ'9,

הילה בכר:

לא להשאיר פצעים שם,

יהודה פרוידגר:

טובת העיר היא לא לחרוג,

הילה בכר:

אני נציגת השיקולים,

יוסי חביליו:

מי שבעלים שם בסוף,

הילה בכר:

בסופו של דבר הובילו,

יוסי חביליו:

הוא יבנה,

הילה בכר:

הובילו בכלל למחשבה לאפשר פה חריגה, אין עוד מקרה דומה שיאפשר חריגה מעמ/9 ולכן אנחנו סבורים,

יוסי חביליו:

אין עוד מקרה דומה חשוב,

הילה בכר:

שזה במאזן הדברים, זה כן שווה,

ישראל קלרמן:

היא שכנעה אותי, אני חייב להגיד לך יוסי, ה יא שכנעה אותי.

צחי ברים:

זה היה במקום שהיה בור שמה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

אמיתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש בניין, יש בית מלון,

ישראל קלרמן:

אותי היא שכנעה, היא דיברה לעניין מה?

אליעזר ראוכברגר:

יש בית מלון שהוא כבר לא בשימוש,

ישראל קלרמן:

הצבעה, כבוד היושב ראש, בוא נעשה הצבעה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה בסדר,

ישראל קלרמן:

הם אמרו את שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

אבל צחי עוד שואל שאלות,

ישראל קלרמן:

צחי שואל שאלות?

צחי ברים:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מדובר, מדובר על לעשות תוכנית אחרת למקום, ובשביל זה צריך לתת יותר גבוה, של כמה? מטר ו -
?

יוסי חביליו:

5 מטר, זה הרבה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא 5 מטר, מעל, מעל בפריצה של 9/9, (לא ברור) בירושלים,

יוסי חביליו:

כן, הוא אמר בצד אחד 5, צד אחד 4.5.

אליעזר ראובברגר:

הילה, כמה הפריצה שלהם מעמ/9?

הילה בכר:

אז אמרתי, אפשר לראות את זה גם ממש, הקו האדום זה עמ/9,

ישראל קלרמן:

אין לך דווקא בזה,

הילה בכר:

הפריצה היא מטר וחצי בחלק שעליו,

אליעזר ראובברגר:

מטר וחצי, כמו שאני אמרתי,

הילה בכר:

ו – 5.5, בחלק העליון,

יהודה פרוידגר:

5.5,

אליעזר ראובברגר:

כן, 5.5 זה במקום היותר רחוק,

ישראל קלרמן:

אמי, אמי, מה זה? הם עושים?

יוסי חביליו:

אפשר לראות הדמיה של זה?

ישראל קלרמן:

הילה,

הילה בכר:

אנחנו ביקשנו כמה פעמים,

יוסי חביליו:

המקום הכי רגיש בעולם,

הילה בכר:

ולא כל כך קיבלנו,

ישראל קלרמן:

אני יכול לשאול אותך שאלה?

יוסי חביליו:

בוא נוריד את זה מסדר היום, שיביאו הדמיה,

הילה בכר:

זה לא מטר, זה 5, הבניין היום בנוי, בתוכנית המאושרת מדורג, בחלק שקרוב לעמ/9, זה יותר נמוך
זה 3 קומות, והחלק הגבוה, זה 4 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, זה גם היה בבית משפט,

הילה בכר:

ומשלימים קומה שלמה,

אליעזר ראוכברגר:

אל תשכח,

הילה בכר:

אז לכן,

יוסי חביליו:

לא על זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

הילה בכר:

זה רק מטר וחצי בחלק זה 5, הם מיישרים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היה בית משפט, לא על הגבהים.

ישראל קלרמן:

אני שואל שאלה,

הילה בכר:

אז זה 5.5,

אליעזר ראוכברגר:

בית משפט המליץ שאנחנו נגיע ל - ,

הילה בכר:

5.5 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

הסדרה.

ישראל קלרמן:

והיא מאיימת שהיא לא תבנה מעולם. אם לא ניתן לה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

באחוזים,

הילה בכר:

8 מטר.

אמנון ארבל:

היה תוכנית מאושרת, בגובה הזה, שמאפשרת גם את הקומות למטה,

הילה בכר:

היום, זה נטוש.

אמנון ארבל:

באופן תיאורטי יכל להגיש היתר בנייה,

הילה בכר:

כלום,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

היא לא מגישה,

הילה בכר:

אי-אפשר להיכנס.

ישראל קלרמן:

למה? ועכשיו היא תגיש,

אמנון ארבל:

היא אומרת שזה לא כלכלי.

ישראל קלרמן:

זה מתן תוקף להרוס את זה,

אמנון ארבל:

והיה פשרה איתם,

ישראל קלרמן:

מתן תוקף להרוס,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

אולי, אני לא יודעת,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

הפשרה של מי?

הילה בכר:

אבל זה לא כתוב, מפגע נוראי, במקום הכי אסטרטגי בעיר.

אליעזר ראוכברגר:

שלקבל כפי יכולתך.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שנסתדר איתם.

יוסי חביליו:

אני מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

הפשרה של לקבל כפי יכולתך,

הילה בכר:

אבל השאלה אם זה, אם זה התנגדות עקרונית,

יהודה פרוידגר:

אז אני יודע ש - , היא בסוף,

הילה בכר:

או שזה עניין שאנחנו רוצים לראות שיפור המרחב הזה.

יוסי חביליו:

בסדר,

צחי ברים:

אם המקום מבנה נטוש,

יוסי חביליו:

הגיע יואל,

יואל אבן:

מה קורה?

צחי בריס:

אם זה מקום נטוש.

יואל אבן:

הצרחות שלך הגיעו עד למטה, אז,

הילה בכר:

בכל זאת המלצת מהנדס העיר, מה שנקרא.

ישראל קלרמן:

אתה באת על זה?

יואל אבן:

כן.

ישראל קלרמן:

כבר קיבלנו את זה, מה אתה רוצה?

צחי בריס:

קיבלנו את זה,

הילה בכר:

ישראל, לא ידעתי לכולם.

יוחנן וייצמן:

אני נגד, תצביע מה שאתה רוצה,

יואל אבן:

זה אחד ה - , הזדמנות הכי גדולות שיש למרחב הזה, אני חייב להגיד, כי המשמעות של ההסכם, הסיכום שעשינו שאנחנו הורסים את המבנה הזה, בכל מקרה, לפני תוקף.

הילה בכר:

כתנאי.

יואל אבן:

זה אומר, אם שתבינו יש הסכם תחת בית משפט, אוקי, היה כאן,

יוסי חביליו:

בין מי למי ההסכם? אפשר לראות את ה - , הפסק דין?

ישראל קלרמן:

לא עכשיו,

יואל אבן:

יש פסק דין,

ישראל קלרמן:

תעביר לו את זה אחרי זה,

יואל אבן:

אני אעביר לך את זה, אבל יש פסק דין כזה, שבא ואומר דבר מאוד מאוד פשוט, הגענו לפשרה שבאה ואומרת,

יוסי חביליו:

מי זה אנחנו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

העירייה.

יואל אבן:

הרי הסיפור שלנו בפנינת דן הוא ארוך מאוד, אנחנו הוצאנו תביעה נגדה, לקבל ארנונה אחורה, היה על זה דיונים, והגיע לרמה של בית משפט, ואנחנו, כי אנחנו כל הזמן אומרים אנחנו רוצים שהיא תהרוס את המבנה, את הדבר המסוכן הזה, זה הגיע לרמה של בית משפט, שהוא מינה בורר, שהבורר זה בסופו של דבר ישב איתנו, ההחלטה בסופו של דבר היא כזאת, אנחנו מקדמים את התוכנית, במתכונת המוצעת פה, וזה אחרי הרבה דיונים, והרבה מאוד דיונים,

הילה בכר:

בדיקת חלופות,

יואל אבן:

ובדיקת חלופות, בהרבה. אבל זה לא היה משהו קטן, וכש - ,

יוסי חביליו:

יהודה, לייזר רוצה לדבר איתך,

יואל אבן:

זה בדיקה,

אליעזר ראוכברגר:

אני שאלתי אותו,

יואל אבן:

הרבה הרבה,

יוסי חביליו:

אז הנה ה - 5 מטר זה בצד שקרוב לחומה,

יואל אבן:

הרבה, שנייה,

הילה בכר:

לא, זה לא,

אמנון ארבל:

זה לא נכון, זה לא נכון,

יואל אבן:

זה לא הנכון, לא, זה לא,

הילה בכר:

זה ה - ,

אמנון ארבל:

חיפשתי לראות אם יש לי הנכון, זה מה שהם רצו בהתחלה אגב, אתה רואה כמה חריגה הם רצו פה בהתחלה,

יואל אבן:

זה לא זה, זה לא זה..

אמנון ארבל:

לא, אבל אני אומר זה מה שהם רצו בהתחלה, ולא הסמכנו לזה.

יוסי חביליו:

מה זה מצד ימין?

יואל אבן:

זה גם לא,

אמנון ארבל:

זה כורש, כורש,

יואל אבן:

זה כורש (לא ברור),

יוסי חביליו:

זה אושר כבר?

יואל אבן:

רגע, שנייה,

אמנון ארבל:

כן.

יואל אבן:

רגע, אני חייב להגיד לכם שתדעו את המידה, זה חשוב, זה חשוב שתבינו, הגיע לרמה של דיונים איתם, בסופו של דבר, ישראל סוכם דבר פשוט,

יוחנן וייצמן:

תראה לי עם הגושני שהראית קודם,

יואל אבן:

שזה לפני תוקף,

אמנון ארבל:

זה לא נכון אבל,

יואל אבן:

יש שתי אפשרויות,

אמנון ארבל:

זה משה שהם רצו בהתחלה,

יוסי חביליו:

תראו איזה יופי, זה שטוח, זה בובה.

יואל אבן:

תקשיב, זה, חייב להיהרס. כדי שלהרוס את זה, יש כרגע, הזדמנות גדולה, שתחת אותו צו של בוררות, אומר דבר מאוד פשוט, לפני האישור, לפני קבלת האישור, היא הורסת את המבנה, במידה ומתחרטת, אנחנו הרוסים את המבנה, יש עכשיו צו הריסה, ישראל, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

יואל אבן:

יש צו הריסה חתום, תקשיבו, יש צו הריסה חתום,

יוסי חביליו:

אני רוצה לראות את הבורר,

ישראל קלרמן:

יללה, מצוין, יואל שכנעת.

יואל אבן:

זהו, אני, לכן עליתי.

אליעזר ראובברגר:

אפשר לממש אותו,

יואל אבן:

לכן עליתי, אפשר. לא, דקה לפני ה - , לא, אי-אפשר,

ישראל קלרמן:

לא, אבל מתן תוקף, כן,

אליעזר ראובברגר:

אוקי, אני אומר אם התוכנית הזאת לא נמצאת,

ישראל קלרמן:

בסדר, כתנאי למתן תוקף, תנאי למתן תוקף,

יואל אבן:

וברגע שהוא זה, ואז,

יוחנן וייצמן:

הצו הריסה לא רלוונטי,

ישראל קלרמן:

לא, אבל התנאי למתן תוקף, אתה עושה את זה הסכם.

אליעזר ראובברגר:

ברור, אם אתה עושה תוכנית זה,

ישראל קלרמן:

מצוין,

יואל אבן:

בעוד שנה,

ישראל קלרמן:

בוא הנה אנחנו מגיעים פה (לא ברור),

יואל אבן:

כשהפרויקט הזה יאושר,

ישראל קלרמן:

אמי ארבל,

יואל אבן:

אנחנו הורסים את המקום הזה.

אמנון ארבל:

מה?

יואל אבן:

ותאמין לי אם היא לא תבנה, יש שם שצ"פ, נעשה צו גינון יהיה שצ"פ למשך שנים, ואם היא תבנה, היא תבנה, אבל בסוף כל סוף להרוס את המפגע הזה, שמול חומות העיר העתיקה, כל כך הרבה שנים היא תוקעת אותו, דרך אגב הורדנו את הדיור הרגיל, זה רק בית מלון, התוכנית המאושרת היום יש גם דיור רגיל, כן, כן,

יוסי חביליו:

לא, היא אמרה שיש דיור, אבל לא בתוספת. יש דיור.

יואל אבן:

זה רק מלון.

יוסי חביליו:

אבל יואל, אני אגיד לך מה מטריד אותי, כל רגע אנחנו חוצים פה איזה פרות קדושות, אין גבול לזה.

הילה בכר:

אבל לפי 20 יחידות דיור לפי המאושר.

יואל אבן:

זה בית מלון בלבד,

הילה בכר:

מלון בלבד.

יואל אבן:

אני לא יודע מה זה,

אמנון ארבל:

שדיברו איתם אז.

צחי ברים:

ברשותך המהנדס, מה, מה התכוונת להגיד? שברגע שמאשרים את זה, אתה מקבל את ההיתר (לא ברור)?

יואל אבן:

ברגע, לפני האישור, הסיכום הוא כזה, לפני האישור, הפניית תוקף, אני לא נותן תוקף עד שזה לא נהרס. אם זה מאושר במתכונת המוצעת כרגע, כי היא הורסת את זה, לפני שמקבלת תוקף לתוכנית, אם היא לא הורסת את זה, אנחנו רשאים להרוס את זה בעצמנו,

צחי ברים:

עכשיו היום זה מגורים וב - ,

יואל אבן:

כי מה החשש שלי היה? החשש שלי היה, שבדקה ה - 90 היא תתחרט. תעבירו אותנו תב"ע, שנה וחצי, ועוד שנה וחצי שנייה לפני הזה, היא תגיד לא, לא מתאים לי.

ישראל קלרמן:

לכפות?

יואל אבן:

אני לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יואל אבן:

אנחנו רוצים להרוס בכל מקרה,

צחי ברים:

עכשיו היום התב"ע המאושרת היא על מלונאות ומגורים?

יואל אבן:

כן, וזה אמור להיות רק מלון. רגע,

ישראל קלרמן:

הבנתי, הבנתי.

הילה בכר:

שימוש למגורים.

יואל אבן:

שנייה אני אברר. אני אומר לך זה רק מלון.

אמנון ארבל:

הם מבקשים בתקנון, 20% מגורים.

ישראל קלרמן:

טוב,

יואל אבן:

זה רק מלון, נכון? זה בלי מגורים.

ישראל קלרמן:

בסדר, מאה אחוז.

יואל אבן:

נכון. זה רק מלון, נכון? זה רק המלון התוכנית, נכון? או יש עוד משהו?

אליעזר ראוכברגר:

יש, יש גם מגורים.

אמנון ארבל:

גם המאושרת,

אליעזר ראוכברגר:

יש, נכון,

אמנון ארבל:

במאשרת יש מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

יש מגורים, יש, יש,

צחי ברים:

והיום?

אליעזר ראוכברגר:

יש מגורים,

יואל אבן:

בסדר,

הילה בכר:

היום יש 20,

אליעזר ראוכברגר:

כמו היום, כמו היום,

אמנון ארבל:

לדעתי היום אין,

יואל אבן:

זה כמו היום.

יהודה פרוידגר:

למה זה לא מספיק פיצוי?

הילה בכר:

לא, אז צריכים יחידות דיור, שישאר.

יהודה פרוידגר:

למה היה צריך לשבור את המדיניות הכל כך קדושה של העיר העתיקה.

אליעזר ראוכברגר:

כי מגורים יש גם היום.

יואל אבן:

יש היום, ותאמין לי,

אליעזר ראוכברגר:

והיא לא עושה עם זה כלום,

יהודה פרוידגר:

בסדר.

יואל אבן:

הם לא יעשו מגורים, אני מבטיח לך, אני אגיד לך למה, כי זה לא כלכלי לשכירות שם,

יהודה פרוידגר:

למה? אנחנו, הרי כל הזמן שוברים, כל מיני דברים של מדיניות, אז בוא תכתוב,

הילה בכר:

בסדר, אבל זה עד ש - ,

יהודה פרוידגר:

תכתוב שזה רק מלונאות. כל היום אנחנו שוברים מדיניות אחרי מדיניות, אחרי מדיניות.

יואל אבן:

הכול בסדר, (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

אתה מבין? כל היום שוברים, דבר אחרי דבר, אחרי דבר.

ישראל קלרמן:

אבל בסדר, כתבת אצלה, יהודה, (לא ברור).

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

איך זה נראה,

יוסי חביליו:

יבוא מישוה,

יהודה פרוידיגר:

(לא ברור), משא ומתן.

יוסי חביליו:

האינטרס שלהם, שישאירו את זה ככה, הם ייבנו בסוף, זה ערך, זה לא ייסולה בפז.

ישראל קלרמן:

יש גם את כל הכביש שמפריד ביניהם, עזוב, נו.

יואל אבן:

תאמינו לי,

ישראל קלרמן:

אמי, אתה מוכן?

יואל אבן:

לסיכום, מעולם לא הגענו לסיכום כזה, שאני יודע שזה ייהרס,

אליעזר ראוכברגר:

חכה.

יואל אבן:

זה מבנה מסודר, וזה יש שם היום פעילות עבריינית, אני חייבת להרוס את זה.

אליעזר ראוכברגר:

תשכנע את יהודה.

ישראל קלרמן:

נגמור את שמואל הנביא?

אליעזר ראוכברגר:

כן, נגמור להם,

יוחנן וייצמן:

נגמר להם היום.

אליעזר ראוכברגר:

כן, נגמר, בחייד.

יוחנן וייצמן:

אולי בזיז יגיע.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, תביאו את בזיז.

יוחנן וייצמן:

בזיז יארגן פה מעונות סטודנטים תוך 5 דקות.

יוסי חביליו:

(לא ברור) שידבר איתו, הוא יארגן לך הכול פה. זה כבר מופיע בתקשורת, שהוא ארגן. אני, אני רוצה לדבר. אז בוא נדבר, נלך להפגנה, אין שום בעיה, אפשר ללכת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא הולכת להפגנה, אני הולכת הביתה, בבית.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהודה פרוידגר:

לראות את הפסק ברור, לראות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל השאלה אם זה לא משובץ לוועדה המחוזית.

ישראל קלרמן:

משובץ? אמי,

אמנון ארבל:

פסק הדין אני יכול להראות,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה פה עכשיו?

אמנון ארבל:

אפשר להראות,

יוחנן וייצמן:

אני חושב להיצמד להחלטה של מחלקת שימור, אני חושב שמחלקת שימור נתנה המלצה מעולה,

ישראל קלרמן:

שמה?

צחי ברים:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה שמחלקת שימור אמרה, להיצמד.

ישראל קלרמן:

להשאיר את זה?

יוחנן וייצמן:

נגד.

יוסי חביליו:

נגד, ברור שנגד.

ישראל קלרמן:

כמו שזה?

אמנון ארבל:

איפה?

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא לחרוג מעמ/9,

יוחנן וייצמן:

לא לחרוג מהגובה.

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

עד שכבר,

אליעזר ראוכברגר:

מה יש, מה היה בבית משפט?

יואל אבן:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא רוצה, את ההחלטה של בית משפט.

ישראל קלרמן:

לא מציגים שום,

יהודה פרוידגר:

לא, אבל זה אחרי גישור, אני רוצה לראות את התהליך, את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, מה רצית?

הילה בכר:

אני רעבה, אני עייפה, אני רעבה מאוד.

יהודה פרוידגר:

תסתכל על זה בבית.

הילה בכר:

יש לי תינוק בבית.

יהודה פרוידגר:

תינוק בבית.

ישראל קלרמן:

היום בערב.

הילה בכר:

מה?

יהודה פרוידגר:

היית צריכה לעצור ב – 7, ולהגיד זהו, נדחה את הכול.

יואל אבן:

(לא ברור) דיבר איתך על זה, נכון?

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה תעלה למעלה, מי זה הצדדים?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, זה נרגסי ויוסי (לא ברור),

יואל אבן:

זה נרגסי ואלי מלכה,

יוסי חביליו:

כנראה עו"ד חיצוני, מי זה יוסי חסידים? שנייה, שנייה,

הילה בכר:

לא, הוא עובד, הוא עובד בלשכה משפטית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, הוא מהלשכה.

ישראל קלרמן:

הוא עובד פה.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי חסידים, זה עובד בלשכה המשפטית, זה עו"ד שלנו,

יוסי חביליו:

הבנתי. הבנתי בוא נקרא.

יואל אבן:

שנייה, אני אלעד גון הוביל את זה, אני, כן, כן, את לא חייבת.

יהודה פרוידגר:

תגדיל, תגדיל קצת.

ישראל קלרמן:

הנה תנאי למתן תוקף,

יואל אבן:

אלעד גון אני אעלה אותו,

יוסי חביליו:

בוא נמשיך.

אמנון ארבל:

כולם קראו?

יוסי חביליו:

בוא נמשיך,

יוחנן וייצמן:

כן.

ישראל קלרמן:

יפה.

יוחנן וייצמן:

בסדר כמו מה שאמי אמר,

ישראל קלרמן:

יללה, קראנו,

יוסי חביליו:

כן, כן, בוא נמשיך עוד,

ישראל קלרמן:

קראנו.

יואל אבן:

אתה פה? אני פה בוועדה על פנינת דן צחר, זה אלעד גוון, שם אותך רמקול, יש שאלות שתענה לגבי ההסכם.

עו"ד אלעד גוון (בטלפון):

גוון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר,

ישראל קלרמן:

אנחנו קוראים את זה, קוראים את זה,

יואל אבן:

בסדר, אלעד פה, כי הוא הוביל את זה אז,

יוסי חביליו:

תמשיך, או שעוד לא גמרו, אני לא יודע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כל מה שהוא אומר זה ה - , הכפיפות להסכם הזה, רק אם לא יהיו שינויים מהותיים בוועדה.

יואל אבן:

מה זה? המלון הזה היה (לא ברור) שהכנסנו,

יוחנן וייצמן:

להתחיל לזעזע אותם,

יואל אבן:

בדיוק,

יוסי חביליו:

אפשר להמשיך.

יואל אבן:

המלון היה (לא ברור) שנכנס.

ישראל קלרמן:

אולי זה נכון, יש פסק דין כזה.

יואל אבן:

לא, אני אומר לך, ידענו שהציבור,

יהודה פרוידגר:

לא, זה הוא מתאים לעוד כמה שנים על ארנונה וייהרס.

יוסי חביליו:

אפשר להמשיך מבחינתי.

ישראל קלרמן:

היא לא עושה (לא ברור). את זה אמרנו תציג (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם יצאו החוצה מהעיר, אתה לא תוכל לזוז. אתה לא יודע איך זה פה.

ישראל קלרמן:

איפה יש פה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

עכשיו מתחיל גשם, ברגע שמתחיל גשם, (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

נו, אז זהו פוטרים מארנונה עוד כמה שנים,

יואל אבן:

אנחנו רוצים להיפטר מזה, זה מבנה מסוכן,

יהודה פרוידגר:

בסדר, אבל למה לא, למה,

יוסי חביליו:

יואל, אני כן קושר את זה לבוקר, אנחנו כל הזמן מבטלים,

יהודה פרוידגר:

כל הארנונה, קחו לה עוד מיליון שקל ותגמרו את זה,

יוסי חביליו:

אין פרות קדושות,

יהודה פרוידגר:

הרי זה הכול כסף,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

יהודה פרוידגר:

הכול (לא ברור) של כסף.

יוסי חביליו:

יוחנן,

יהודה פרוידגר:

קיבלתם פטור מארנונה, היטל השבחה,

אליעזר ראוכברגר:

5.5,

יואל אבן:

שימור, הם לא היו ב - , הם לא היו בשלבים האלה,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

לא, השימור היו בשלבים שהם הגיעו לחריגה את ה – 8.2,

אליעזר ראוכברגר:

במקרה של (לא ברור),

יואל אבן:

הם הגישו בהתחלה חריגה של הרבה יותר,

הילה בכר:

יותר קומות,

יואל אבן:

זה לא זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא שינוי מהותי, לשלם (לא ברור), זה נקרא שינוי מהותי,

אמנון ארבל:

אבל בכל מקרה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה לא אותו דבר,

אמנון ארבל:

לדעתי כן,

אליעזר ראוכברגר:

אם אנחנו נצמצם,

יואל אבן:

זה יכול להיות לראות, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה מה שאני אומר,

אמנון ארבל:

לא, אבל עדיין אתה כותב פה,

יהודה פרוידגר:

מה? שמה?

אמנון ארבל:

לאשר תוכנית של תנאי למתן תוקף זה הריסה,

אליעזר ראוכברגר:

זה שונה,

יהודה פרוידגר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אחר כך יהיה בנייה,

צחי ברים:

יהיה בנייה,

אמנון ארבל:

לא, אני אומר גם,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מדבר על הריסה, אני מדבר על הבנייה,

אמנון ארבל:

לא, אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

הריסה,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בוא לגבי הריסה אף אחד לא מתווכח כאן,

חילה בכר:

אז מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

כל הויכוח הוא מה אחר כך,

אמנון ארבל:

לא, אני אומר ההסכם מדבר על זה שיש פה הסכמה,

אליעזר ראוכברגר:

ההסכם מדבר, על הבנייה לאחר מכן,

אמנון ארבל:

רגע שנייה, תן לי אליעזר, ההסכם מדבר על זה, שהרי מסכים חריגה בגובה תמורת ההריסה,

יהודה פרוידגר:

זה נראה לי אנחנו בלחץ בשביל לקבל החלטה,

אמנון ארבל:

תנאי למתן תוקף, זה עדיין תקף.

יהודה פרוידגר:

מה?

אמנון ארבל:

כי זה החלטה של הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא,

יואל אבן:

תשמע, זה יהיה בכייה לדורות, אם אנחנו לא נעשה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אולי הסכם הפשרה,

יהודה פרוידגר:

בכזה שעה לקבל,

אמנון ארבל:

החלטת וועדה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) כתוב פה שינוי מהותי, ושינוי לא מהותי, השאלה מה נקרא שינוי מהותי,

הילה בכר:

מה אתה רוצה לבקש?

אליעזר ראוכברגר:

אני שאלתי טיפה של חריגה לא תהיה 5.5, סתם לצורך השיחה, שתהיה 3, או 3.5, או 4, לא יודע,

יהודה פרוידגר:

אז צמצמו, מה?

אליעזר ראוכברגר:

תהיה לצמצם.

יוסי חביליו:

אבל עובדה שגם מחלקת שימור נגד זה,

יואל אבן:

5.5 זה רק באזור הנמוך יותר,

יהודה פרוידגר:

כמה גובה קומה? כמה גובה של קומה?

אליעזר ראוכברגר:

באזור, באזור רגיש יותר,

יהודה פרוידגר:

כמה גובה של קומה?

יוחנן וייצמן:

אמי, אני יכול לראות הדמיה מול הדמיה? אחד על השני, פעם אחת להבין על מה אנחנו מדברים,

יהודה פרוידגר:

כמה גובה של קומה?

יוחנן וייצמן:

מה? זה התוכנית,

יואל אבן:

זהו,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה באזור היותר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה כל התוספת?

הילה בכר:

יוחנן, האדום, זה מה שמאושר להם היום, באדום,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לממן,

יוסי חביליו:

זה רק לפני שנתיים, מה?

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם המיקום של ה – 5.5, אפשר לצמצם.

יהודה פרוידגר:

יואל, על החניות האלה,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות,

יהודה פרוידגר:

יואל, יואל,

אליעזר ראוכברגר:

נשאל את אלעד,

יהודה פרוידגר:

יואל, יואל,

אמנון ארבל:

מוגדר מה זה, מה זה,

אליעזר ראוכברגר:

שינוי מהותי,

אמנון ארבל:

שינוי מהותי (לא ברור).

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):

(לא ברור) למה זה שינוי מהותי, ומה זה לא שינוי מהותי.

אמנון ארבל:

איפה? איפה?

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):

שינוי מהותי זה כל חריגה מהמתווה התכנוני ביחס לחתך וגובה הבינוי,

יוחנן וייצמן:

הבנו,

אמנון ארבל:

זה כן מהותי,

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):

ושטחי הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

זה כל ההסכם, אין עוד משהו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

כל זה?

יהודה פרוידגר:

רגע, עכשיו יואל, עכשיו אני שואל ברצינות,

אמנון ארבל:

(לא ברור) בקומה אחרונה, מסעדה,

יוסי חביליו:

אני אומר לך שבסוף הם ייבנו על זה לפי התוכנית כמו בובה, הם מפסידים כסף,

אליעזר ראוכברגר:

תעלה עוד למעלה, תעלה עוד למעלה,

יואל אבן:

לא, לא, אני אומר לך שזה מבחינה כלכלית זה לא סתם,

יוסי חביליו:

בסדר, שישאירו את זה, הם לא מפחידים אותך.

יואל אבן:

אני אומר לך שהרעיון הזה,

יוסי חביליו:

כל היום מפחידים אותנו היזמים האלה,

יואל אבן:

זה לא, אבל אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? יש לי הצעה, בוא ניתן להם יותר מגורים, בוא נעצור,

אמנון ארבל:

הם לא רוצים,

יוחנן וייצמן:

לא רוצה מגורים?

יואל אבן:

לא, כי זה לא כלכלי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מבנה מסוכן,

יהודה פרוידגר:

רגע,

יואל אבן:

אין שם חניות, אין שם כלום, אומר, גם מגורים פה לא יהיה.

אמנון ארבל:

אני לא יודע למה, אבל,

יהודה פרוידגר:

יואל,

יואל אבן:

אני אגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

שינוי לא מהותי, לא (לא ברור). שינוי מהותי מקבלים (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

יואל, יואל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כל מה שהוא לא שינוי מהותי,

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):

יש גם מנגנון, שבא ואומר, שאם יש מחלוקת, הוא כן או לא מהותי, אז ממנים אנשי מקצוע,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה? אלעד, מה השינוי מהותי, אני רואה מה כתוב, מה לא שינוי מהותי, לא כתוב. מה תן לי דוגמא לדבר שהוא לא שינוי מהותי. כי לפי מה שאני רואה, הכול שינוי מהותי.

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):

למה הכול שינוי מהותי?

יהודה פרוידגר:

מה הגודל?

יואל אבן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

תן לי למשל מה לא, אני שואל אותך,

יואל אבן:

על השירות, עיקרי, לא, דברים קטנים באמצע, לא במהות של התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

למה? בשימושים כתוב, כתוב,

יוחנן וייצמן:

לייזר, בוא לא נשקר את עצמנו, זה מהותי.

אליעזר ראוכברגר:

גובה, בוא, סליחה סליחה, גובה, איפה זה קפץ?

אמנון ארבל:

סליחה, רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

גובה בינוי, עוד שימושים, מותרים אז זה בטח שימושים מותרים זה שינוי מהותי, כתוב,

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):

אני לא מבין, אני לא מבין את הדיון בסופו של דבר זה הסכם שהוא חוץ תב"עי ואתם מאשרים פה מנגנון או מתווה תכנוני מסוים שאתם מאמינים בו או לא מאמינים בו.

יוחנן וייצמן:

יופי.

יוסי חביליו:

אז לא מאמינים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא מאמינים,

יואל אבן:

שלא להסכם,

ישראל קלרמן:

מאמין או לא מאמין,

אליעזר ראוכברגר:

שאלנו,

יואל אבן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

שאלנו, שנייה, יואל, יואל,

יואל אבן:

הוא היה באמצע,

אליעזר ראוכברגר:

יואל, אולי הוא לא הבין שנייה, אלעד, אלעד,

יואל אבן:

(לא ברור) על ההסכם.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה, יש פה חברים, שמאוד מאוד כואב להם, כואבת להם הבטן על החריגה,

ישראל קלרמן:

מעמ/9.

אליעזר ראוכברגר:

מעמ/9.

יוסי חביליו:

אפילו מטר.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו רגע שנייה, אתה אומר אפילו מטר, אני לא אומר אפילו מטר, אבל אני אומר כואב, עכשיו נגד כאב הבטן אנחנו אומרים אולי נצמצם את החריגה במקום הרגיש, במקום 5.5 מטר, שיהיה רק 3.5,

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):
(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
זה הכול, ואז הכאב בטן טיפה, יהיה פחות כואב.

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):
רגע, אפשר להגיד משהו, רגע,

יהודה פרוידגר:
עכשיו את יכולה להסתכל, הילה,

אליעזר ראוכברגר:
5.5, מה?

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):
(לא ברור) ביקש על העניין הזה, שאני במקרה הזה באמת כמו שהוא (לא ברור), ואת המתווה הזה לא יתקדם כמו שהוא, המבנה הזה, המתווה הזה שמוצג לכם, המבנה הזה יעמוד עוד הרבה הרבה שנים כמו שהוא היום.

יוסי חביליו:
בסדר שיעמוד, אני לא אוכל את זה.

אליעזר ראוכברגר:
אומרים, אומרים החברים, שמעת?

יוחנן וייצמן:
בסדר,

אליעזר ראוכברגר:
שיעמוד,

יוסי חביליו:

לא, אני אומר לך שבסוף האינטרס של היזם, עקב עליית המחירים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היזם מפסיד,

יוסי חביליו:

זה מקום הכי אסטרטגי בעולם, ובסוף הוא יבנה את זה כמו בובה.

הילה בכר:

אני לא יודעת, צריך לחשב,

יוסי חביליו:

הוא בונה על זה לסחוט מאיתנו דברים,

יואל אבן:

זה הזדמנות חד – פעמית, תחת בית משפט,

יוסי חביליו:

זה לא בית משפט, זה הבוררות שהיה איתו,

יואל אבן:

כן, אבל זה תחת בית משפט, בית המשפט שלח אותנו לבוררות.

יהודה פרוידגר:

אני, אני שואל,

יוסי חביליו:

זה האיום של כולם.

יהודה פרוידגר:

אני רוצה,

יוסי חביליו:

לא נבנה, הוא מפסיד כסף, לא אנחנו.

יואל אבן:

בית המשפט אישר את ההסכם,

יוסי חביליו:

הכסף שלו שוכב שם, יואל,

יואל אבן:

שהמבנה הזה ייהרס בוודאות,

יהודה פרוידגר:

שאלה של, שיוותרו לו על החנייה, ויעלה לו פחות כסף.

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):

(לא ברור).

יואל אבן:

הדבר הטוב ביותר שיש פה, זה להרוס את הצרה הזאתי,

יהודה פרוידגר:

שנייה,

יואל אבן:

צרה מסוכנת,

יהודה פרוידגר:

בסדר, אני יודע,

יואל אבן:

אז די,

יהודה פרוידגר:

אני שואל,

יואל אבן:

תהיו קצת,

יהודה פרוידגר:

במתחם חסבון,

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):

הגענו למצב שאנחנו יכולים להרוס את המבנה הזה. ודרך אגב, אם היא לא תהרוס אותו, העירייה תוכל להרוס אותו בעצמה.

יהודה פרוידגר:

יואל, במתחם חסבון.

יואל אבן:

אף פעם לא הגענו לסיטואציה כל כך קרובה להרוס את המפגע הזה,

יהודה פרוידגר:

אני שואל, במתחם,

יואל אבן:

בואו, זה הזדמנות, די,

יהודה פרוידגר:

יש לי הצעה, יש לי הצעה, בחסבון נתנו על המלונאות ועל המסחר אפס מקומות חנייה, בוא נוותר להם על החנייה,

יואל אבן:

אין פה חנייה,

יהודה פרוידגר:

יש פה שתי קומות למטה, בוא נוותר עליהם, לא יצטרכו את הגובה, לא יעלה לה כסף כל החפירה,

יואל אבן:

זה לא רלוונטי,

ישראל קלרמן:

אבל את זה היא רוצה את החנייה אבל,

יהודה פרוידגר:

אבל כשבחסבון עשינו אפס,

ישראל קלרמן:

אבל יש הסכם,

יהודה פרוידגר:

גם נתנו,

ישראל קלרמן:

אבל יש הסכם, כבר הייתה תוכנית (לא ברור). רואים את זה, תן לנו להתקדם.

יהודה פרוידגר:

הסכם יותר טוב.

צחי ברים:

הוא אומר שכל תביעה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, הכול זה תביעה, אתה לא יכול מטר חנייה, היא רוצה חניות,

יואל אבן:

יש פה מפגע,

ישראל קלרמן:

יואל, זהו, לייזר.

הילה בכר:

אתה לא יכול,

ישראל קלרמן:

בוא תעלה להצבעה, לייזר, (לא ברור).

יואל אבן:

זה מלווה את העיר שנים,

יוחנן וייצמן:

איך לך רוב לאשר את זה,

ישראל קלרמן:

יהיה לי רוב לאשר את זה, תאמין לי,

יוסי חביליו:

איפה (לא ברור)?

יואל אבן:

זה חשוב, אני אומר לכם אני,

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):

יואל, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מה?

יהודה פרוידגר:

אני רוצה לחשוב,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה?

יהודה פרוידגר:

לייזר, אמרתי תדחה את זה, לייזר, תדחה, תדחה,

יוחנן וייצמן:

יש לי הצעה, אמי, תעלה את הטבלה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

את טבלה, את טבלה 5,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה?

יהודה פרוידגר:

תדחה את הדיון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אומר שתדחה את ההכרעה,

יהודה פרוידגר:

תדחה את ההכרעה,

יוחנן וייצמן:

דקה, סעיף עס, אני מציע,

אמנון ארבל:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

לחברי הוועדה, חביליו,

יוסי חביליו:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני מציע לאשר את זה כן, ובתנאי להוריד שני שורות, הגובה שיישאר 808,

יואל אבן:

כן,

יוחנן וייצמן:

נבלע את הצפרדע, את סעיף ה'.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא צפרדע, זה פיל.

יוחנן וייצמן:

נבלע את הפיל, סליחה. אבל את סעיף ה', ואת סעיף 3, עוד רגע אמי יקריא לכם אותם, תת – סעיף,

אליעזר ראוכברגר:

יש בטבלה, בהערות לטבלה, כן, הנה פה.

יוחנן וייצמן:

זה ה',

אליעזר ראוכברגר:

זה ה',

יוחנן וייצמן:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

בקיצור, הגג, הוא אומר הגג תשאיר לי אותו שטוח.

יוחנן וייצמן:

הגג תשאיר, ה',

אליעזר ראוכברגר:

אל תגביה לי, עוד את הגג,

הילה בכר:

רגע, רגע, אז, אנחנו כן כתבנו בהמלצה על זה, רגע,

יוחנן וייצמן:

אם זה, אם שני הסעיפים האלה יורדים, אני מציע,

יוסי חביליו:

איזה סעיף?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר, את הגג תשאיר לי ככה, אל תיתן עוד דברים על הגג,

הילה בכר:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, (לא ברור).

הילה בכר:

אז זה מה שכתבנו בהמלצה,

יוסי חביליו:

אני מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם מגביל לו את החריגה.

יהודה פרוידגר:

לא, כתבת למעט,

הילה בכר:

להשאיר את הגובה,

יהודה פרוידגר:

למעט.

יוסי חביליו:

רוצה להודיע לך, יהודה,

הילה בכר:

תקרא,

יוחנן וייצמן:

אל (לא ברור), רגע, בריכת שחייה, תעשה במינוס 8,

אליעזר ראוכברגר:

כן, תעשה במקום חנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע,

יהודה פרוידגר:

כולל לא מתקנים, לא כלום,

אליעזר ראוכברגר:

שום דבר, כמו שאמר יואל, היום על חשבון, להוריד את המתקנים למטה.

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):

את כל ההסכם הזה.

יוסי חביליו:

מה?

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):

ממה שסוכם עליו,

יוסי חביליו:

אני חושב להתנגד פיקס,

הילה בכר:

לא, אבל,

יואל אבן:

לא, הוא אומר,

יוסי חביליו:

יוחנן, בוא, אני חושב להתנגד מלא, עזוב, זה סתם יסבך אותנו.

צחי ברים:

רגע, שנייה,

הילה בכר:

יש שם,

יוסי חביליו:

(לא ברור), תעשו מה שאתם רוצים,

צחי ברים:

יואל, המתווה,

יוסי חביליו:

יהודה, יהודה, הם יעשו אחרי זה, יהודה, יהודה, הם יעשו אחרי זה יותר,

יוחנן וייצמן:

801.30, כן,

ישראל קלרמן:

הוא אומר שאי-אפשר,

יהודה פרוידגר:

בטח אפשר.

ישראל קלרמן:

כולם אנשים שם.

יוחנן וייצמן:

שום דבר שלא יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יעשה לך גובה של 13 מטר,

יוחנן וייצמן:

לא מעקה זכוכית,

הילה בכר:

זה כתבנו בהמלצה,

יוחנן וייצמן:

לא פיתה פלאפל,

יואל אבן:

יכול להיות פה, אבל לא לאשר את התוספת הזאת,

הילה בכר:

הבדיקה הזאת לא תהיה,

יוחנן וייצמן:

אני אומר 801.30,

צחי ברים:

הנה זה מה שכתוב.

יוחנן וייצמן:

הא ותו לו.

צחי ברים:

אבל זה מה שכתוב,

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה את זה.

אמנון ארבל:

זה מה שכתוב בהמלצה,

יהודה פרוידגר:

לא מה שכתוב,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו הולכים עם זה,

יהודה פרוידגר:

אבל ברים, כתוב - למעט,

צחי ברים:

לא,

אמנון ארבל:

לא, בהמלצה, בהמלצה,

עמנואל זלטס:

המתקן למעט,

אמנון ארבל:

בהמלצה,

צחי ברים:

בהמלצה של ה - , מהנדס העיר כתוב שלא יהיה כלום, 801.30.

יהודה פרוידגר:

מה זה? מה זה?

יוחנן וייצמן:

בלי פרגולות, בלי כלום,

צחי ברים:

זה המלצה, זה מוצע, יש המלצה. היא צודקת,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

רשום בהמלצה,

צחי ברים:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

כתוב גם, כתוב,

צחי ברים:

זה כתוב גם בהמלצה,

אמנון ארבל:

מה שאחרי זה רק אומר שיש סכנה, שלא יעמדו בהסכם.

(מדברים ביחד)

הילה בכר:

לא, לא,

יהודה פרוידגר:

באיזה עמוד? באיזה עמוד?

צחי בריס:

329,

ישראל קלרמן:

אישור,

יוחנן וייצמן:

אמרתי מה אני רוצה, מה? בכפוף, אז מה אתה רוצה שאני אגיד?

יוסי חביליו:

יוחנן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה?

יוסי חביליו:

אתה לא תוכל לאכוף את זה, הם יעשו פלט, ואחרי זה יעשו (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אבל נתקדם מה?

יוחנן וייצמן:

סטייה ניכרת.

יוסי חביליו:

אתה מבין? אף אחד בכלל לא שם לב לזה, היו בריכה משתזפים שם בסבבה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) ביקשנו הוא לא עושה הצבעה, הוא לא מעניין, זה מה אני אעשה איתו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בהיתר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תחליטו מה שאתם רוצים?

יוסי חביליו:

יואל, איך לא שמתם לב שהם עוד רוצים מתקנים טכניים?

יוחנן וייצמן:

לא, אני שם לב, אני שם לב (לא ברור), אמי והילה עשו את העבודה.

ישראל קלרמן:

הוא סתם (לא ברור),

יוסי חביליו:

אמי אמר להוריד את זה? אמי אמר, אמי, אמרת להוריד את זה?

יואל אבן:

לא, זה בין הנגשה לגג.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, וכולם צריכים ללכת.

יוחנן וייצמן:

יואל, הגג,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אסור לד,

יוחנן וייצמן:

באמת יוק, 801.30 אין מעקה לגג,

ישראל קלרמן:

השאלה אם זה סתירה להסכם.

הילה בכר:

יש מעקה, כתבנו שהחומרים יתואמו.

ישראל קלרמן:

נראה פה 6,

יואל אבן:

אז לא עשינו כלום,

ישראל קלרמן:

אני הולך לפי ההמלצה של מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

לא למעלה,

ישראל קלרמן:

לא זו מילימטר מההסכם.

הילה בכר:

סעיף 6 יוחנן, סעיף 6,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

ע"פ ההלכה אפילו,

ישראל קלרמן:

לייזר,

יואל אבן:

תשאיר את זה ככה,

ישראל קלרמן:
בדיוק, לייזר, לייזר,

יואל אבן:
בהיתרים אנחנו נצטרך (לא ברור),

ישראל קלרמן:
אנחנו נצביע בעד.

הילה בכר:
בתיאום עם מהנדס העיר או מי מטעמו.

אליעזר ראוכברגר:
אבל אין פה רוב, אני רוצה להעביר את זה.

צחי ברים:
אז הנה,

אליעזר ראוכברגר:
אני רוצה לשכנע את החברים, מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:
אתה לא יכול לשכנע אותם.

יהודה פרוידגר:
אני מוכן להצעה של,

צחי ברים:
לא, אבל שאלות שיש להם,

ישראל קלרמן:
(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אתה רואה,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל רגע,

ישראל קלרמן:, אבל אתה לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל, תסתכל,

ישראל קלרמן:

אומר לך גולן, כל סטייה מההסכם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 5,

יוחנן וייצמן:

בהמלצת מהנדס העיר,

אליעזר ראוכברגר:

אלעד גון.

ישראל קלרמן:

אלעד גון סליחה.

צחי בריס:

אני מוכן להמלצה,

אליעזר ראוכברגר:

המלצה מקובל עליך, יפה הנה אתה רואה, בסדר.

יוחנן וייצמן:

רגע, בוא,

ישראל קלרמן:

אדוני היו"ר, אדוני היו"ר עכשיו,

יהודה פרוידגר:

הוא אומר זה נגד ההסכם.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא? לא כתבו,

יהודה פרוידגר:

זה המלצה מהנדס, אמרו לנו שזה נגד ההסכם.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא (לא ברור), בסדר? חברים בהתאם להמלצת מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

לא, בלי מעקה,

הילה בכר:

בלי מה?

ישראל קלרמן:

בלי מעקה.

יוחנן וייצמן:

בלי מעקה.

ישראל קלרמן:

בלי מעקה.

הילה בכר:

לא, לא, מעקה, אתה חייב,

יוחנן וייצמן:

ללא מעקה, מה הבעיה? זה בולט, זה רע,

הילה בכר:

אבל רשום,

צחי בריס:

אבל כתוב,

הילה בכר:

אפשר להוסיף,

ישראל קלרמן:

בלי מעקה, אמי, אל תוריד כלום.

הילה בכר:

יוחנן, סעיף 6, אתה לא יכול לעשות,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה, אני לא רוצה שיהיה (לא ברור), אני לא רוצה שאנשים יעלו לגג,

ישראל קלרמן:

אני רוצה שיעלו,

יוחנן וייצמן:

אין גג.

אליעזר ראובברגר:

כתוב, זה יש פסוק בתורה ועשית מעקה (לא ברור), יעבור בן אדם רוצה לזפת,

אמנון ארבל:

גם היום אין מעקה,

אליעזר ראובברגר:

שלא יהיה זה, חס ושלום הוא יכול ליפול, הוא יכול להיהרג,

ישראל קלרמן:

אתה לא יכול להיות נגד.

אמנון ארבל:

גם היום יש מעקה, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא יכול להיות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תעלה להצבעה.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה אכפת לי?

יהודה פרוידגר:

שיהיה כתוב,

יוחנן וייצמן:

סטייה ניכרת לא להשתמש בגג, אתה יכול לעשות את זה?

יהודה פרוידגר:

כן, שיהיה סטייה ניכרת,

יוחנן וייצמן:

הגג לא יהיה בשימוש.

יהודה פרוידגר:

מה? סטייה ניכרת (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אפשר לעשות את זה?

יהודה פרוידגר:

שלא ינצלו את המעקה, לייזר,

אמנון ארבל:

אני חושב, אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

5 לכתוב אותו כסטייה ניכרת,

אמנון ארבל:

אני חושב (לא ברור). ברור,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

הגובה בכל מקרה סטייה ניכרת.

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל הוא השאיר את המלון,

עמנואל זלטס:

לא, הגג, גג

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, סעיף 5

עמנואל זלטס:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

סטייה ניכרת,

עמנואל זלטס:

צריך להוסיף את זה פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה סטייה ניכרת.

יהודה פרוידגר:

ולכן גם יהיה מעקה, לא ישתמשו בגג,

אליעזר ראוכברגר:

אבל המעקה זה בתיאום עם מהנדס העיר, לא מדובר במעקה של 2 מטר, מעקה של 1.20 מטר,

ישראל קלרמן:

1.20 מטר.

יוחנן וייצמן:

1.20 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

עד המותניים, נו בחיכם, המעקה,

יואל אבן:

זה סעיף 3,

אליעזר ראוכברגר:

עד המותניים, לא יותר, והחומרים בתיאום עם מהנדס העיר נו.

יואל אבן:

זה סעיף 6, 1.20 מטר לא יבלוט, ולא יביא תגובה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

יעשו (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

סתם מבלבלים (לא ברור). שלא יהיה שימוש בגג, שלא,

אמנון ארבל:

למה שלא יהיה שימוש בגג?

יוחנן וייצמן:

אני אומר,

יהודה פרוידגר:

לא יהיה שימוש בגג?

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

לא יהיה שימוש,

יוסי חביליו:

יהיה שימוש בגג, זה לא יעזור לך,

יוחנן וייצמן:

ברגע, הסיבה שאני,

אמנון ארבל:

ללא שימוש בגג חברים, על מי אתם עובדים?

ישראל קלרמן:

אז תפסיק, אמי, אני רוצה מה שאתה כתבת, תפסיק.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

על מה אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

זה עוד קומה, בסוף, לא,

אמנון ארבל:

במגבלות.

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה להפסיד להם את המטרים, אל תבין אותי לא טוב, אבל אם אתה עושה מעקה, בסוף יהיה שמה קיוסק, יהיה שמה, בריכה, ויהיה שמה,

אליעזר ראוכברגר:

מעקה של 1.20 מטר מה שקורה לקיוסק?

יוחנן וייצמן:

יש פעילות,

אליעזר ראוכברגר:

קיוסק יש לך גובה, זה אחד מעל ה - ,

יוחנן וייצמן:

אם אנשים למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, תכתוב, תכתוב ש – 801.3, למעט מעקה.

ישראל קלרמן:

אבל הקיוסק,

יוחנן וייצמן:

אתה תראה שמה מטריות מחר את השמשיות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, למעט מעקה.

יוחנן וייצמן:

שמשונית, ישימו שמה, זה ייראה גועל נפש,

ישראל קלרמן:

למה אתה לא מתייחס (לא ברור) אומר לך?

אמנון ארבל:

זה כלום, אני לא אמרתי כלום עדיין,

יוחנן וייצמן:

אמי, מחר יהיה לך שמשונית, מחר אנחנו פורצים את הגובה בצורה,

ישראל קלרמן:

למה לא שמשונית, למה לא שמשונית?

הילה בכר:

אבל רשום שלא יהיה שום אלמנט,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה לעבור את החומות, או לא רוצה?

הילה בכר:

רשום שלא יהיה שום אלמנט,

צחי ברים:

בוא נדבר, בוא,

הילה בכר:

בהמלצה.

יוחנן וייצמן:

יבוא שמשונית, יהיה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בוא צחי, תראה את הבניין הנה,

יוחנן וייצמן:

זה הפאר,

אמנון ארבל:

היה פה מעבר היו עושים פה חתונות על הגג, חברים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

ברור שישתמשו בגג,

יואל אבן:

שאפשר להשתמש, גם לא, גם אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יואל אבן:

תצפית.

אליעזר ראוכברגר:

להשתמש לא בבינוי,

אמנון ארבל:

הם לא רוצים שישתמשו בכלל,

יואל אבן:

אין טעם, מה?

יוחנן וייצמן:

בלי לא,

אמנון ארבל:

לא ישתמשו, זה מעקה.

יוחנן וייצמן:

אם יהיה שמה חופה שמפרקים אותה לא אכפת לי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, על זה מדובר.

יוחנן וייצמן:

אבל אם יהיה לילה שלם,

יוסי חביליו:

הם ישתמשו בגג באבו אבוה ולא יעזור לך כלום.

צחי ברים:

אתה אומר,

יוחנן וייצמן:

אם יהיה שמה לילה שלם ריקודים, אני לא מוכן,

צחי ברים:

את החלק של הבינוי,

יוחנן וייצמן:

אז אני נגד,

יוסי חביליו:

גם יהיה עוד 5, וגם יש,

יוחנן וייצמן:

מחר יהיה שמה לילה של ריקודים, זה מה שאני לא רוצה פה,

צחי ברים:

לא יהפוך שמה למקום של (לא ברור) או דברים שיכולים לשמה, יהיה לך בעיה בכלל (לא ברור) הזה.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נצביע נגד. אז אני, אם אין אפשרות,

צחי ברים:

הנה הוא עכשיו הבין,

יוחנן וייצמן:

מחר יהיה ריקודים על הגג, מה אני עושה? לא רוצה ריקודים על הגג,

אמנון ארבל:

מה יהיה?

הילה בכר:

מה אתה לא רוצה?

יוחנן וייצמן:

ריקודים,

הילה בכר:

מה אתה לא רוצה?

יוחנן וייצמן:

לא רוצה שמה, אם יש שמה חופה, לא אכפת לי, אם אין, לה (לא ברור), שמה באותו לילה, לא,

אמנון ארבל:

וייצמן,

יואל אבן:

אם יהיה חופה? יפה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

וייצמן, אני לא חושב שיש היגיון במיקום כזה שיגידו שלא ישתמשו בגג,

הילה בכר:

נכון,

אמנון ארבל:

זה לא הגיוני במלון.

יואל אבן:

נעשה רק לחופות, וחתונות,

יהודה פרוידגר:

לא יהיה שום דבר כאן,

הילה בכר:

(לא ברור) לבריתות,

אמנון ארבל:

לא, אבל הוא לא רוצה שישתמשו בגג,

ישראל קלרמן:

זה בריכה, בריכה על הגג גם,

יהודה פרוידגר:

שלא ישימו שמשיות וזה, איזה בית קפה קבוע,

ישראל קלרמן:

בריכה, רק בריכה,

צחי ברים:

יואל, זה לא בהסכם,

ישראל קלרמן:

אני חייב בשביל להשתזף,

הילה בכר:

לא, אבל שום אלמנט.

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק, מה שיואל אמר. אי-אפשר להתעלם ממה שהוא אומר, אני מבין אותו,

הילה בכר:

לא, אבל רשמנו שום אלמנט בהמלצה, שום אלמנט.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל, בן אדם זה גם אלמנט.

צחי ברים:

(לא ברור),

יהודה פרוידגר:

לייזר, עגלת קפה, שימו שמשיות, והיו רק אנשים ישתמשו בגג.

צחי ברים:

שלא יהיה שימוש על זה.

יוחנן וייצמן:

הגג חסום לא יהיה לו שימוש לאזרחים.

אמנון ארבל:

זה לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

לא,

יהודה פרוידגר:

מה תעשה,

אמנון ארבל:

כאילו כל ה - ,

הילה בכר:

זה מלון, זה תיירות, למה לא?

יוחנן וייצמן:

אז (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

בית קפה עגלה,

ישראל קלרמן:

לא, אבל אתה לא יכול לזוז מהמלון.

יהודה פרוידגר:

בית קפה, גם יביאו עגלת קפה,

יוחנן וייצמן:

יביאו עגלת קפה, ו - ,

יהודה פרוידגר:

ויעשו שמה,

יוחנן וייצמן:

יעשו לך מה שאתה רוצה.

הילה בכר:

אני לא רואה שום סיבה לא לצאת לגג הזה,

אמנון ארבל:

נכון,

הילה בכר:

ולצפות בעיר העתיקה, למה לא? זה מראה מרהיב.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בעיה,

יוחנן וייצמן:

לא, אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

אין לו בעיה עם זה,

יוחנן וייצמן:

אז תרדי ל - 5 מטר גובה, אז תחזירי לגובה של 9/9,

הילה בכר:

לא,

צחי ברים:

לא,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה לעלות על עמ/9,

הילה בכר:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

ועל זה, עוד שוב (לא ברור), לתת, לעשות, בעצם לאפשר שימושים,

צחי ברים:

אין לך, אין לך התנגדות לזה, שיהיה כתוב, שימושים,

אליעזר ראוכברגר:

הנושא של הגובה הבינוי סיכמנו, עם החריגה,

יוחנן וייצמן:

801.30,

אליעזר ראוכברגר:

801.30 אנחנו יכולים לחיות עם זה, עכשיו יש פה את הבעיה של (לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, אני לא סיכמתי את זה,

צחי ברים:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא דיברתי עליך,

יואל אבן:

יוסי, הוא לא חשב, אני לא חשבתי אחרת.

יוחנן וייצמן:

יוסי, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

לא דיברתי עליך, דיברתי מה שאני חושב, מה שאני חושב החברים כולל יהודה, שהסכים, עכשיו, לא פה, יוחנן, דבר שהוא רוצה,

צחי ברים:

לא, זה (לא ברור), שזה יהפוך,

אליעזר ראוכברגר:

זה מקום רגיש, זה מול החומות, אנשים שמה הולכים לכותל, רק דע לך, שבשבועות, שכולם צועדים בלילה לכותל, ויעשו שם,

יהודה פרוידגר:

בית קפה,

אליעזר ראוכברגר:

לילה לבן עם אני לא יודע מה.

יוסי חביליו:

אני הבעיה שלי זה הגובה, לא הלילה לבן, ולא הלילה האדום,

אליעזר בסדר, כל אחד והבעיות שלו,

יהודה פרוידגר:

אני אומר לייזר, יביאו לשם עגלת קפה, ישימו שמשיות, ויעשו בית קפה, ויתחילו לנגן, יהיה שמה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברור, שהם יעשו, מישהו (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

בטוח שיעשו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

את הדברים, לא בינוי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה חושב משהו אחר, ברור שיעשו,

יהודה פרוידגר:

לא, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, שלא מצליחים היתר, לא מצליחים.

ישראל קלרמן:

אז מה אתה מציע?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברור שיעשו שימוש,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני לא יודע,

צחי ברים:

השאלה מה שיוחנן אמר, שלא יהיה שימוש בגג,

יוסי חביליו:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק מבין שיש פה בעיה,

יוסי חביליו:

יוחנן, הצעת הצעה לא טובה, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל אבן:

שההמלצה שלנו תואמת את (לא ברור)

יוסי חביליו:

הצעת הצעה לא טובה, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אז למה שאני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה לא פותר את הבעיה שמעלה יוחנן,

צחי ברים:

לא, אפשר לפתור את זה, להוסיף משפט אחר,

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

צחי ברים:

שלא יהיה שימוש בגג.

עמנואל זלטס:

עלייה, עליה ושימוש.

אמנון ארבל:

אבל זה לא הגיוני,

הילה בכר:

לא יכולים להגביל בתב"ע עלייה לגג,

אמנון ארבל:

מיקום כזה למלון, עם נוף לעיר העתיקה לא הגיוני שלא יהיה אפשר לצאת לגג להסתכל,

הילה בכר:

או לשתות שם, לא יודעת מה, לחיים,

אמנון ארבל:

לא בינוי, לעלות לגג,

יהודה פרוידגר:

אנחנו מבחינתנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא לעלות, עם פחית זירו,

הילה בכר:

בדיוק,

אמנון ארבל:

ללא בינוי,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) עם כוס, רגע, ועם כוס וודקה? עם שתי כוסות וודקה?

הילה בכר:

מי שמגיע לעיר שלנו צריך לעלות.

יהודה פרוידגר:

עושים שמה בית קפה 5 דקות.

צחי ברים:

זה חשוב הדבר הזה,

יהודה פרוידגר:

עגלת קפה, קבוע,

צחי ברים:

צריך (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

עם שמשיות ושולחנות, הכול מתפרק.

הילה בכר:

שמשיות זה זוועה.

יהודה פרוידגר:

מה?

הילה בכר:

שמשיות זה זוועה.

יהודה פרוידגר:

עגלת קפה, ואחרי זה ישימו מוזיקה,

יואל אבן:

ללא שימוש בגג, גג בן אדם שיהיה על הגג, ירו בו? מה? אני לא מבין,

אמנון ארבל:

רגע, איך תאכוף את זה? איך תאכוף את זה?

יואל אבן:

מה זה לא יהיה שימוש בגג? אני לא מצליח להבין,

הילה בכר:

אי-אפשר לקבוע בתב"ע, שאסור לעלות לגג. אין כזה דבר.

יוחנן וייצמן:

דבר,

הילה בכר:

משטרת ישראל, תקראו, מה? באמת.

עו"ד אלעד גונן (בטלפון):

זה אומר שגג,

יוחנן וייצמן:

יהיה היתר בנייה, יהיה מדרגות,

הילה בכר:

אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

לגג לא יהיה מדרגות שימושיות, לא יהיה מעלית לגג,

הילה בכר:

אבל יוחנן,

יוחנן וייצמן:

לא יהיה, אז תחזרי לגובה הקודם.

הילה בכר:

לא, אבל זה לא סביר, תחשוב על מה שאתה אומר, שאנשים לא יעלו לשם, זה מלונאות, אתה מביא לפה אנשים, מקצוות העולם להיות במלון מפואר,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

כן,

צחי ברים:

צריך להתקין את הנושא של הגג,

ישראל קלרמן:

רוצה לשמוע אותי? אתה רוצה לשמוע אותי לא?

הילה בכר:

השעה 8 בערב,

ישראל קלרמן:

בן כמה אתה? מתי היית פה, היית פה פעם? מתי היית פה פעם אחרונה?

צחי ברים:

הפוך, בגלל זה אני לא רוצה,

ישראל קלרמן:

אף אחד לא יהיה שמה, אף אחד לא יהיה שמה, תפסיק.

אמנון ארבל:

איפה אבל זה?

יהודה פרוידגר:

קלרמן, על הגג,

ישראל קלרמן:

לא יהיה,

יהודה פרוידגר:

יהיה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

יהיה שמה (לא ברור) שני, זה מה שיהיה שמה.

יהודה פרוידגר:

מה יהיה שמה?

יוחנן וייצמן:

אברהמוטלס, אתה יודע שמה, בבניין של דוידקה שהולך להריסה כעת. מה? באחריות כן, סטייה
ניכרת קלרמן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אין לי ברירה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, לא נתת פה את גובה המעקה.

צחי ברים:

שמה מקום לבילוי זה,

יואל אבן:

אבל איך אפשר, (לא ברור).

צחי ברים:

איך?

הילה בכר:

אפשר לכתוב שלא יהיו אירועים על גג הבניין,

יואל אבן:

בסדר, זה אפשר.

ישראל קלרמן:

אנחנו לא רוצים,

צחי ברים:

(לא ברור) אירועים,

הילה בכר:

אתם לא רוצים שמישהו יחתן בחומות?

אליעזר ראוכברגר:

לפני שנייה אמרת חופה,

ישראל קלרמן:

הוא לא רוצה ריקודים שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה כן מסכים,

יהודה פרוידגר:

שתי קומות,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם אירוע, מה זה למה? מחר אני רוצה לחתן,

הילה בכר:

אתה אומר אני רוצה אירועים בהסכמת (לא ברור),

יואל אבן :

זה מטורף,

אליעזר ראוכברגר :

איזה בעיה יש לך?

יואל אבן :

אין בירושלים מקום כזה,

אליעזר ראוכברגר :

למה? מה? מה הבעיה?

עו"ד אילנית מיכאלי :

לא, לא,

יוחנן וייצמן :

הבעיה שמה זה,

צחי ברים :

מה הבעיה שמה?

יוחנן וייצמן :

הבעיה זה, זה עוד 4 (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר :

אני מבין שמסיבה, מסיבה, עם רעש ודיסקו אתה לא רוצה, אבל חופה אתה כן רוצה, אם אתה אומר אירועים, אז אי-אפשר את החופה, למה לא לעשות שם חופה?

יואל אבן :

זה ברישיון העסק אפשר לקבל,

אליעזר ראוכברגר :

לא, זה מקום,

יהודה פרוידגר:

חופה (לא ברור), אז למה לא ריקודים?

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים, לכן אני אומר,

יהודה פרוידגר:

אדם עם חופה אז למה לא בית קפה? לייזר, אם חופה, אז למה לא בית קפה? זה יש שמה, יעשה שימוש,

יואל אבן:

אז אנחנו יכולים ברישיון העסק לטפל בזה.

יהודה פרוידגר:

הדבר היחיד (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

להגיד לך מילה מאוד קשה, אני לא סומך על רישוי עסקים של עיריית ירושלים, בסדר?

יואל אבן:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול להגיד לך מילה מאוד קשה זה לא מילה קשה מה שאמרת.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

יואל אבן:

מה קורה?

אמנון ארבל:

טוב, חברים, אנחנו רוצים ללכת הביתה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוחנן וייצמן:

הצעת ניסוח לסעיף של (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הוחלט?

יוסי חביליו:

בחשבון אין דיור להשכרה, יש, כמה אחוז?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם אתה מגביה את,

אליעזר ראוכברגר:

מה קרה לך? 270 יחידות דיור יש שמה.

יוסי חביליו:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

כל פז – גז.

יוסי חביליו:

לא, אבל בחשבון עצמו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מעבירים את זה. לא, לא, אתה יכול,

ישראל קלרמן:

בחופה, אני (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אתה (לא ברור) החופה כבר הייתה, בוא הנה אתה חייב להישאר.

יוחנן וייצמן:

בוא הנה אחרי שעשית אישרת (לא ברור), אתה לא יכול לצאת.

ישראל קלרמן:

אנחנו (לא ברור) זמן, אנחנו סתם מדברים,

יהודה פרוידגר:

אני גם אלך, אני אתקזז איתו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים.

יהודה פרוידגר:

אנחנו נתקזז.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, בוא אני, אני מציע לקבל את זה, בהתאם להמלצת מהנדס העיר, וירחם השם כמו שאומרים,

יוחנן וייצמן:

אני נגד,

אליעזר ראוכברגר:

מקסימום, מקסימום נעשה שליקס במהלך היתר הבנייה, זה יבוא אלינו היתר,

ישראל קלרמן:

רשמנו הכול,

צחי ברים:

שלא יהיה אירועים שמה,

ישראל קלרמן:

רשמו את זה, לא יהיה אירועים.

צחי ברים:

לא רשמנו.

יוחנן וייצמן:

אני נגד,

ישראל קלרמן:

לא יהיה אירועים,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מי בעד?

אמנון ארבל:

לא יהיה אירועים,

יוחנן וייצמן:

אני נגד,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מה?

יוסי חביליו:

עובדים עלינו,

יוחנן וייצמן:

אני נגד, ישראל ולייזר בעד,

ישראל קלרמן:

לא יהיה אירועים למעט חופות, זה מה שאתה רוצה?

יוסי חביליו:

שנייה, רגע, הצבעה?

ישראל קלרמן:

לא יהיה אירועים למעט חופות.

יוסי חביליו:

אני נגד,

חילה בכר:

אבל אם לא יהיה שום אלמנט,

יוחנן וייצמן:

כולם נגד.

הילה בכר:

מה אתם יכול לעשות שם?

יוחנן וייצמן:

4 - נגד, 2 - בעד.

ישראל קלרמן:

מה?

יוסי חביליו:

סגור את ההצבעה,

יוחנן וייצמן:

4 - נגד, 2 - בעד.

ישראל קלרמן:

אני בעד,

יוחנן וייצמן:

3 - נגד.

ישראל קלרמן:

3 - בעד.

יוחנן וייצמן:

הוא לא מוכן להכניס את זה,

ישראל קלרמן:

3 - בעד, 1 - נמנע, 2 - נגד.

יוסי חביליו:

למה? למה? אל תלחץ עליו,

ישראל קלרמן:

לא לוחץ שום דבר, הוא אמר לי את זה מקודם בלי קשר אלי,

צחי בריס:

שלא יהיה אירועים שמה,

ישראל קלרמן:

אתה וייצמן נגד,

יוסי חביליו:

יהודה.

ישראל קלרמן:

יהודה - נמנע, ואנחנו שלושתנו בעד, נגמר הסיפור. מיכל, תרשמי את השמות שלנו.

צחי בריס:

אני אמרתי את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור),

יוסי חביליו:

הוא נגד.

יוחנן וייצמן:

כן, אני נגד,

יוסי חביליו:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

לא יתקיימו אירועים,

יוסי חביליו:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

הגג לא יהיו,

יוסי חביליו:

וייצמן, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

שיהיה ברור שלא יהיה דבר,

יוסי חביליו:

וייצמן,

יואל אבן:

נרשום את זה,

יוחנן וייצמן:

שלא יהיה אירועים, נסביר את זה גם,

יואל אבן:

הנה רשמנו, אני בעד, יללה נו.

צחי ברים:

כן.

יוסי חביליו:

(לא ברור) כתבה על זה,

צחי ברים:

לא יותרו אירועים על גג הבניין,

ישראל קלרמן:

יפה.

צחי ברים:

מצוין,

ישראל קלרמן:

הנה הוא (לא ברור), לייזר.

יוחנן וייצמן:

לא, עכשיו, מצוין, כולם בעד זה?

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

עכשיו בוא תנמק, עכשיו,

עמנואל זלטס:

יחד עם הסטייה ניכרת, לא? (לא ברור) עם הסטייה ניכרת

יוחנן וייצמן:

אירועים, כנראה לפגוע, כדי לפגוע מה,

אליעזר ראוכברגר:

תתחיל.

יוחנן וייצמן:

במילים הראשונות, כדי למנוע הגבהה ושימושים תומכי אירועים, נקבע,

יהודה פרוידגור:

של מתקנים זמניים, ו - ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אתה מסבך את הכול,

ישראל קלרמן:

אתה מסבך את הכול, היא אומרת לך,

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל אבן:

יש שם חופה, לא ייחשב אירוע,

עמנואל זלטס:

עד 100 מוזמנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוחנן, תשאיר את זה,

ישראל קלרמן:

אירועים (לא ברור),

הילה בכר:

מה אתה רוצה להגיד?

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל אבן:

אירועים (לא ברור), באמת.

יהודה פרוידגר:

לא, לא, תגיד,

יוחנן וייצמן:

תהפוך את הסעיף, רק, אמר, תהפוך,

יהודה פרוידגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, כן, כן, זה הרבה יותר נורמאלי. כן.

ישראל קלרמן:

יללה, לייזר, זה בסדר, לייזר, לייזר.

יואל אבן:

אירועים שלא (לא ברור),

יהודה פרוידגור:

לא, זה לא נכון,

הילה בכר:

כן,

יהודה פרוידגור:

בסדר, יהיו אירועים שלא יהיו עם (לא ברור).

הילה בכר:

יוחנן, בוא, בוא נכתוב את זה, עם משהו, לא סביר,

יואל אבן:

המקום או משהו,

יוחנן וייצמן:

לנמק, לנמק,

יואל אבן:

אירועים שלא יכבדו, חבל לי,

ישראל קלרמן:

יואל,

יוחנן וייצמן:

אני חושב כמוד,

ישראל קלרמן:

הוא כתב פה, מה הוא כתב פה? את הבניין,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הייתי כותבת הוועדה,

ישראל קלרמן:

זה רק אירועים כאלה שיכולים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני הייתי כותבת, הוועדה מסכימה להגבהת הבניין, להגבהת הבניין בתנאי,

צחי בריס:

אילנית, אם מורידים קומה, מאשרים את הגובה, בתנאי שלא יהיה (לא ברור) הגבהה.

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה מסכימה,

יואל אבן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לחריגה מעמ/9, ולהגבהת חריגה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בכפוף למה שאתה רוצה למה שאתה רוצה להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

בתנאי או בכפוף לכך,

יוחנן וייצמן:

שלא יהיה שימוש בגג,

אליעזר ראוכברגר:

שהגג יהיה ללא אירועים,

חילה בכר:

לא, אולי, אתם לא רוצים לאפשר אירועים מכבדים? לדעתכם,

יואל אבן:

אירועים שהם מכבדים,

ישראל קלרמן:

לתת מענה חופות ובריתות,

הילה בכר:

זמני, יוחנן, אירוע זה כמה שעות כאילו לא צריך לעשות (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

חריגה מעמ/9.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הגבהה בחריגה מעמ/9 ובכפוף ל – א', ב', ג', מה שאתה רוצה.

יוחנן וייצמן:

את הסטייה ניכרת לעשות על שני סעיפים,

יואל אבן:

בסדר, זה גם לא נראה לי שזה, זה לא ייחשב כסטייה ניכרת, כי אף אחד לא חשב על (לא ברור) הזאת.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, בסדר, יללה, אוקי, לאור התיקונים האלה בהתאם להמלצת מהנדס העיר והתיקונים שעשינו מי בעד אישור,

הילה בכר:

הצבעה,

יהודה פרוידגר:

עכשיו בוא נראה,

אליעזר ראובברגר:

מי בעד אישור,

צחי בריס:

אמי לא,

יהודה פרוידגר:

וייקבע שלא יותרו אירועים על הגג, (לא ברור) נוספת,

אמנון ארבל:

ולכן ייקבע שלא יותרו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, תוריד את הגבהה הנוספת הזאת.

אמנון ארבל:

כן, כן, בסדר, ככה. זהו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שנייה,

צחי בריס:

על מה אתה מצביע? נגד או בעד?

יוסי חביליו:

יהודה,

ישראל קלרמן:

בעד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

על ההצעה הזאת,

ישראל קלרמן:

הוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

ישראל קלרמן:

שאלת,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה יהודה רצה. חברים מי בעד המלצת מהנדס העיר כולל התיקונים שעשינו? יהודה, צחי, ישראל, יוחנן?

יוחנן וייצמן:

כן, אני אתכם,

אליעזר ראוכברגר:

בעד אליעזר. מי נגד? יוסי, 5 - בעד, 1 - נגד, אושר. קדימה, לרוץ,

הילה בכר:

תוכנית 28 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

יללה קדימה נו.

הילה בכר:

תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

5 תוכניות ב – 5 דקות, נו,

הילה בכר:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית לדקה,

יוסי חביליו:

יש עוד כמה תוכניות בעייתיות.

אליעזר ראוכברגר:

מה? בוא,

הילה בכר:

תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

גיבל מוכבר מפריע לך?

יוסי חביליו:

כן,

ישראל קלרמן:

רגע 28, מה?

יוחנן וייצמן:

בוא נראה את מה ש - ,

יוסי חביליו:

אני לא (לא ברור) ב – 27, עכשיו,

הילה בכר:

אני מנסה, אני מנסה ישראל,

ישראל קלרמן:

אנחנו שומעים,

תוכנית 1275866

הילה בכר:

תוכנית 1275866, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית הפקדה ברשב"ג,

יואל אבן:

תודה רבה.

הילה בכר:

ביי,

יואל אבן:

ביי.

ישראל קלרמן:

ביי.

הילה בכר:

התוכנית המציעה תוספת קומה על תוכנית מאושרת, יש שם היום תוכנית מאושרת מ – 2017, שאפשרה 7 קומות, אנחנו מאפשרים את הקומה השמינית לדיור להשכרה אנחנו ממליצים להפקיד. תוכנית מספר 30 בסדר היום,

אמנון ארבל:

רק אליעזר,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

זה התוכנית הראשונה שתואמת לסעיף 14 האמיתי של דירות, התוספת השישית.

הילה בכר:

ברות השגות,

עמנואל זלטס:

התוספת השישית, כן,

אמנון ארבל:

התוכנית הראשונה.

עמנואל זלטס:

כן,

תוכנית 1362920

הילה בכר:

תוכנית 30 בסדר היום, תוכנית 1362920, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית הפקדה, רלב"ח 12 זיכרון משה, מבקשים תוספת יחידות דיור ע"י פיצול יחידות דיור ותוספת וממ"דים לבניין הקיים, ואנחנו ממליצים להפקיד.

עמנואל זלטס:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לסעיף 1, אז תכתבי שמבקש שמגיש הבקשה, שיהיה ברור שלא,

פנחס רוטנברג:

מה אתה מבקש? בסעיף 2,

יוחנן וייצמן:

ואותו דבר סעיף 2 כמובן, סעיפים 1 ו- 2,

הילה בכר:

לא, אבל זה מפגעים חזותיים מכל החזית,

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא, זה כבר כתוב ממילא, זה כתוב ממילא, זה לא משנה,

הילה בכר:

נכון, נכון,

יוחנן וייצמן:

סעיף 3, יש לסמן באופן הבינוני, (לא ברור) את סעיף 7,

אמנון ארבל:

רגע,

הילה בכר:

רק אחד לא את שתיים, שתיים כתוב כבר.

פנחס רוטנברג:

דירת המבקש.

יוחנן וייצמן:

שם מבקש ההיתר, שם מגישי הבקשה, איך שאתה רוצה.

הילה בכר:

2 כתוב מגיש הבקשה להיתר.

יוחנן וייצמן:

אז הוא אומר, בסעיף 3 הוא אומר תקשיבו, (לא ברור) 7, אפשר לכתוב את זה כעת?

הילה בכר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא?

הילה בכר:

שיסמנו,

יוחנן וייצמן:

לרשום ככה,

הילה בכר:

מה זה משנה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

סעיף 5, סעיף 5 הממ"ד,

הילה בכר:

נו,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש להוסיף ממ"ד והוא מבקש כן לעשות את זה בתב"ע, ולא בהיתר, מה הבעיה?

הילה בכר:

אבל יש לנו בעיה ש - , שאי-אפשר להוסיף זכויות בנייה בתוכנית הזאת, כי זה לא בניין מחוזק, אין לנו פה מכוח מה להוסיף זכויות פה, הוא יכול להוסיף את זה מחר בבוקר בהיתר בנייה לפי התקנות.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נכתוב את זה, אז בוא נכתוב את זה לפרוטוקול.

הילה בכר:

אבל זה,

אמנון ארבל:

תגיד, תגיד,

הילה בכר:

היא אמרה אצל עורכת התוכנית, היא אמרה את זה (לא ברור), נראה לי שמקדמת את זה,

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

זה דירה חדשה שמוסיף,

יוחנן וייצמן:

זה בניין חדש, זה בניין חדש אחרי תמ"א,

אמנון ארבל:

הוא לא חוזק אבל,

הילה בכר:

הוא לא, הוא לא חוזק,

אמנון ארבל:

אם הוא היה מחוזק, זה היה סעיף 13,

יוחנן וייצמן:

הבניין עוד לא חוזק?

הילה בכר:

לא, אין שם ממ"דים להכול, רק לאחד או משהו כזה,

אמנון ארבל:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

נכון, אלה למטה לא רצו ממ"דים,

אמנון ארבל:

(לא ברור) את העמודה,

יוחנן וייצמן:

אני זוכר את זה מההיתרים,

אמנון ארבל:

יכול להיות יש להם הכול מוכן, רק לבקש את ההיתר,

הילה בכר:

טוב יוחנן, מה עוד?

עו"ד אילנית מיכאלי:

טוב.

אמנון ארבל:

הם יכולים לבקש בהיתר.

יוחנן וייצמן:

תכתבי פה - ניתן לבקשו בהיתר,

הילה בכר:

דיברנו עם העורכת, אנחנו לא נתחייב, יכול להיות סעיף בתקנות ממ"ד, אנחנו רק, התוכנית רק מפצלת יחידת דיור,

אמנון ארבל:

רק צריכים,

עמנואל זלטס:

אגב, אני מציע שיעשו לכתוב - לעת מתן ההיתר ניתן להוסיף (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה?

עמנואל זלטס:

שברישוי לא יגידו,

יוחנן וייצמן:

זורם, זורם,

עמנואל זלטס:

שזה חורג,

הילה בכר:

איזה שטחים יהיו,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

עמנואל זלטס:

לא משנה,

יוחנן וייצמן:

לא, הסעיף של עמנואל הוא טוב,

עמנואל זלטס:

יש תב"עות היום,

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לך?

עמנואל זלטס:

לא משנה, אבל יש תב"עות שאמרנו,

אמנון ארבל:

לא משנה,

יוחנן וייצמן:

יש תב"ע, אחרי, אתה לא יודע מה עוברים אנשים ברישוי,

עמנואל זלטס:

ברישוי לפעמים, יש תב"עות שאומרים לעת מתן ההיתר,

יוחנן וייצמן:

שיהיה רשום ברור,

עמנואל זלטס:

עשינו את זה (לא ברור),

הילה בכר:

נראה לנו זה לפי התקנון,

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לך?

הילה בכר:

הם לא יכולים להוסיף בתב"ע שטחי בנייה,

עמנואל זלטס:

לא משנה,

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לך להוסיף את הסעיף הזה?

אמנון ארבל:

ההחלטה לא גוברת על החוק,

הילה בכר:

אני רוצה להגיד זה התקנון, היא הוסיפה כבר ממ"ד,

יוחנן וייצמן:

קומה 4.

עו"ד אילנית מיכאלי:

טוב.

אמנון ארבל:

של קומה 4,

יוחנן וייצמן:

החצי השני.

הילה בכר:

אבל יש פה,

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לך לרשום? זה להוסיף סעיף בתוכנית, לעת מתן היתר,

עמנואל זלטס:

ניתן לבקש,

הילה בכר:

הנה רשמנו, בסעיף 5,

יוחנן וייצמן:

רשמנו, נכון רשמת את זה, להכניס את זה בתוך סעיף,

הילה בכר:

ומכוחה ניתן יהיה לאשר בהיתר,

יוחנן וייצמן:

לא בהחלטה, להכניס את זה כסעיף,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא רוצה את זה כסעיף נפרד,

אמנון ארבל:

זה כתוב,

הילה בכר:

אבל זה כתוב, לבטל את התוספת ממ"דים שלא אפשרי במסגרת התוכנית, ומכוחה ניתן יהיה לאפשר.

עמנואל זלטס:

ולקבוע, שנייה, שנייה, תראי, ולקבוע לשינוי להוסיף סעיף בתקנון שניתן להוסיף לעת מתן ההיתר, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

את הסעיף הזה להעביר גם לתקנון, בניסוח,

ישראל קלרמן:

תקנוני.

יוחנן וייצמן:

שהתב"ע, הרעיון שלך מצוין, עמנואל,

עמנואל זלטס:

תודה.

הילה בכר:

טוב, תוכנית, להמשיך?

אמנון ארבל:

רגע, רגע,

עמנואל זלטס:

לא, לא תמנע.

אמנון ארבל:

למה? זה מה שאתה רוצה, מונעים ברישוי,

עמנואל זלטס:

אז לכתוב ניתן,

אמנון ארבל:

זה אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

להכניס את הסעיף הזה בתקנון, זה לא משנה בסדר,

עמנואל זלטס:

אני אביא לך תוכנית,

אמנון ארבל:

לעת הוצאת היתר,

יוחנן וייצמן:

יללה רשב"ג עשינו. יללה, קדימה.

ישראל קלרמן:

בוא נעשה פעם הבאה,

עמנואל זלטס:

לא, החלטה כן גובר על תקנון,

הילה בכר:

להמשיך?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה,

תוכנית 1313659

הילה בכר:

תוכנית 31 בסדר היום, תוכנית 1313659, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית תיקון החלטה, להפקדה, זה תוכנית, זה תוכנית ש - , למבנה, למגרש חום למבנה ציבור שכבר הייתה בדיון, אנחנו מעלים אותה לדיון חוזר בשביל לכלול בה נספח בינוי, ולהוריד את התנאי לתיאום עם כיבוי אש, כתנאי להפקדה, אנחנו ממליצים שתאשרו.

אמנון ארבל:

זה מגרש ריק, פשוט,

ישראל קלרמן:

הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

תוכנית 1246883

הילה בכר:

תוכנית 32, תוכנית 1246883, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, תיקון החלטה להפקדה, זה מגרש חום מול פארק האזבסטונים, מבקשים להקים שם בית ספר, במגרש ריק, אנחנו מעלים את זה לדיון חדש בגלל שהתבקש להגדיל את אולם הספורט לאולם בינוני, ואנחנו כך מבקשים.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

הילה בכר:

תוכנית 34 בסדר היום, תוכנית 104,

יוסי חביליו:

רגע, 33 הורדת?

הילה בכר:

33, סליחה, סליחה סליחה, זה ברח לי.

יוסי חביליו:

רגע, אבל 33 לא קיבלנו את החומר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שנייה, תן לה,

אליעזר ראוכברגר:

קיבלת, קיבלת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תן לא לסיים, היא שלחה.

יוסי חביליו:

צריך לשלוח 48 שעות לפני,

אליעזר ראוכברגר:

קיבלת את כל החומר,

יוסי חביליו:

מה? לא קיבלתי, היום קיבלתי את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תסבירי את זה שנייה,

יוסי חביליו:

אתמול, זה לא בסדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי הייתה טעות, מה היא תעשה?

יוסי חביליו:

נו, אז מה? הייתה טעות.

יוחנן וייצמן:

מטעמים מיוחדים שיירשמו,

הילה בכר:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

תוכנית 68858

הילה בכר:

תוכנית 33 בסדר היום, ככה,

אמנון ארבל:

יש פה תוכנית למעשה שמציעה, היום המגרש הוא מגרש שמיועד למוסד זה הוקצה ע"י המדינה, וזכה בו (לא ברור), הוא הגיש תוכנית, התוכנית כבר נדונה פה כמה וכמה פעמים, במסגרת החלטת הוועדה המחוזית בהתנגדויות, שבועדה המקומית כבר היו ב – 2021 ואישרנו את זה, למעשה הוועדה המחוזית קיבלה החלטה לפני, בינואר אני חושב ש – א' ביקשה להגדיל, קיבלה חלקית את ההתנגדויות של התושבים, והגדלת השצ"פ ל – 40% משטח התוכנית, וביקשה שלאור העובדה,

אליעזר ראוכברגר:

גם אנחנו המלצנו 40%,

אמנון ארבל:

יש חשיבות, יש חשיבות,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו גם המלצנו את זה,

אמנון ארבל:

יש חשיבות לשטחים הציבוריים,

אליעזר ראוכברגר:

ההחלטה שלנו היא לפי דעתי מ – 2019 משהו כזה,

אמנון ארבל:

2021, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

2021, בסדר, לפני כמה שנים,

אמנון ארבל:

לכן הוועדה המחוזית גם ביקשה שלאור השטחים הציבוריים שיש פה, מבקשת הצטרפות הוועדה המקומית לתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

וזו הבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה משהו,

אמנון ארבל:

היה פה בוועדה, של הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

מינוריים, מינוריים, מינוריים של מינוריים.

אמנון ארבל:

הייתה פה החלטה,

יוסי חביליו:

לא מינוריים בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא? תסביר לי למה לא.

יוסי חביליו:

עכשיו אני אסביר לך בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, בבקשה.

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

רגע חברים,

יוסי חביליו:

צריך לראות מה המהות פה, הלכו לקחו שטח,

אליעזר ראוכברגר:

מי זה הלכו לקחו? רמ"י שיווק.

יוסי חביליו:

שנייה, הפקיעו את זה מהתושבים הערבים שמה,

אמנון ארבל:

לא נכון,

יוסי חביליו:

כן נכון,

אמנון ארבל:

לא נכון,

יוסי חביליו:

כן נכון,

אמנון ארבל:

אתה אומר, דברים לא נכונים,

יוסי חביליו:

בבקשה כן,

אמנון ארבל:

המגרש הוא מגרש של בעלות רמ"י, הוא לא בעלות,

אליעזר ראובברגר:

זה מי שהפקיע את זה, זה מגרש כתום, זה מגרש כתום, חוס לצורכי מוסד, פרטי, והם סחרו בזה,

אמנון ארבל:

יוסי, אני אעזור לך, תאמין לי, אני יודע מה אני אומר,

יוסי חביליו:

מה תעזור לי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לקחו לשיווק,

אמנון ארבל:

התוכנית, שנייה חברים, התוכנית המאושרת שאושרה לפני הרבה מאוד שנים נדמה לי בשנת, בשנות
ה – 70 בערך, היה רשום שזה מוסד שישרת את תושבי השכונה,

יוסי חביליו:

נכון,

אמנון ארבל:

זה מה שרשום,

יוסי חביליו:

נו.

אמנון ארבל:

אבל זה עדיין מגרש רמ"י, ולא בנו בו,

יוסי חביליו:

קודם כל זה לא מוסד שישרת את תושבי השכונה,

אמנון ארבל:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

יוסי חביליו:

מה? ישיבה? זה ערבים שם תושבי השכונה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, למה? במרחק של 10 מטר יש שמה חרדים,

יוסי חביליו:

זה ערבים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מרחק של 10 מטר,

יוסי חביליו:

תראה לי איפה זה,

אליעזר ראוכברגר:

10 תראה לו איפה זה,

יוסי חביליו:

תראה לי איפה זה,

אליעזר ראוכברגר:

10 מטר, מה אתה מדבר? כל שמעון הצדיק, זה על יד שמעון הצדיק,

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

על יד שמעון הצדיק,

יוסי חביליו:

לא, זה שייח ג'ראח, מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, רחוב שמעון הצדיק,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה פתאום, תסתכל,

אמנון ארבל:

זה המגרש, זה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה תסתכל,

יוסי חביליו:

נו, מה פתאום.

אמנון ארבל:

מול הבתי מלון,

יוסי חביליו:

מה פתאום, זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא פה, סליחה,

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כל זה יהודים אז מה? כמה המרחק מפה לפה?

יוסי חביליו:

לא, איפה יהודים? זה אזור של ערבים,

אליעזר ראוכברגר:

פה, פה, זה בר – לב, זה בר – לב כל זה, הנה,

יוסי חביליו:

מה בר – לב? בר – לב זה כביש,

ישראל קלרמן:

זה הקופת חולים?

אליעזר ראוכברגר:

זה בר – לב,

יוסי חביליו:

זה הכביש,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה, זה,

ישראל קלרמן:

זה הקופת חולים,

יוסי חביליו:

בר – לב זה כביש,

אליעזר ראוכברגר:

זה בר – לב,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אין לך בעיה עם זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רואה זה הכביש,

יוסי חביליו:

לא, יש לי בעיה עם זה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, בר - לב,

יוסי חביליו:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה,

יוסי חביליו:

קודם כל אני רוצה להוריד את זה מסדר היום, אני לא (לא ברור). אני דורש אני רוצה חוות דעת משפטית,

ישראל קלרמן:

אמרה, אמרה שלחו,

יוסי חביליו:

לא, למה? אני רוצה לקבל את החומר 48 שעות לפני,

ישראל קלרמן:

קיבלת.

יוסי חביליו:

הייתה תקלה, לא,

ישראל קלרמן:

אני רוצה לבקש את זה,

יוסי חביליו:

הייתה תקלה,

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה,

יוסי חביליו:

ולכן שנייה,

ישראל קלרמן:

יש את זה בסדר היום? אז תבקש את זה,

יוסי חביליו:

ביקשתי,

ישראל קלרמן:

וקיבלת מתי?

יוסי חביליו:

קיבלתי אתמול. לא הספיק הזמן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

יוסי חביליו:

אני רוצה 48 שעות לפני זה, זה זכותי, אני עליתי על זה, העוזר שלי עלה את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אתה לא הספקת להתכונן באמת?

יוסי חביליו:

נכון, אתה רואה שאני לא יודע את הפרטים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

באמת?

יוסי חביליו:

יש לי פרטים אחרים, כן, אני רוצה להתכונן,

יוחנן וייצמן:

יושב ראש יכל להעלות היה,

יוסי חביליו:

לא, הוא לא יכל היה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא היה בבוקר,

יוסי חביליו:

אני מגיע לי 48 שעות לפני, העוזר שלי ראה את זה, הוא פנה וקיבל את זה רק אתמול,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, מי בעד?

יוסי חביליו:

לא, זה לא עניין של הצבעה,

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד?

יוסי חביליו:

יש פה,

ישראל קלרמן:

וייצמן,

יוסי חביליו:

יועצת משפטית.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד?

יוסי חביליו:

רגע, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, אליעזר,

יוסי חביליו:

זה לא קשור לבעד.

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, צחי. מי נגד?

יוסי חביליו:

יש פה חוות דעת משפטית,

אליעזר ראוכברגר:

מי נגד?

ישראל קלרמן:

מי נגד?

אליעזר ראוכברגר:

מאשר,

יוסי חביליו:

יש פה יועצת משפטית,

אליעזר ראוכברגר:

עוד תיק אחד, קדימה,

יוסי חביליו:

רגע למה אתה לא שומע אותה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

אני שמעתי אותה, והיא אמרה שאין בעיה.

יוסי חביליו:

לא אמרת את זה, מה אמרת? מה אמרת?

אליעזר ראוכברגר:

שאין בעיה, זכותי להעלות את זה גם כמעל סדר היום,

יוסי חביליו:

לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

ברגע האחרון,

יוסי חביליו:

לא נכון, מה פתאום.

אליעזר ראוכברגר:

נימקתי, שזה מינורי, זה הכול דברים מאושרים גם במחוזית,

יוסי חביליו:

זה לא מינורי,

אליעזר ראוכברגר:

זה רק הצטרפות,

יוסי חביליו:

זה לא מינורי,

ישראל קלרמן:

רק הצטרפות.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל ה – 40%, זה הכול.

ישראל קלרמן:

זה רק הצטרפות.

אליעזר ראוכברגר:

הצטרפות בגלל ה – 40%,

יוסי חביליו:

בסדר, אז מה?

ישראל קלרמן:

אתה יכול להיות בעד,

יוסי חביליו:

לא, אני נגד,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

אז אני רוצה ללמוד את זה מראש, הנה אמי אומר שלא, לא דייקתי.

יוחנן וייצמן:

יוסי, זה לא נכון, הטעם המיוחד,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אנחנו סיימנו, אמי, תוכנית אחרונה. תוכנית אחרונה.

יוסי חביליו:

אילנית, את יודעת שאני צודק,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוסי, כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

יוסי חביליו:

זכותי לקבל 48 שעות לפני. הייתה תקלה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין 48,

יוחנן וייצמן:

זה הצטרפות, אתה לא צריך לקבל פה כלום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הצטרפות היה לך גם בלי החומר.

יוחנן וייצמן:

היה לנו לפני שבוע,

יוסי חביליו:

הצטרפות, (לא ברור) הצטרפות, איזה שטויות, אני יכול להצטרף, גם לא יודע למה, להפגנה.

אליעזר ראוכברגר:

כתוב לך,

יוחנן וייצמן:

לא, הצטרפות לתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב לך מספר תוכנית,

יוסי חביליו:

צריך לקבל,

אליעזר ראובברגר:

ב – GIS אתה נכנס יש לך,

יוסי חביליו:

את החומר מראש,

יוחנן וייצמן:

אל תגיד לנו שאתה טיפש,

אליעזר ראובברגר:

אמי, קדימה,

ישראל קלרמן:

אמי,

אליעזר ראובברגר:

תוכנית אחרונה, 34.

אמנון ארבל:

תוכנית 34, בסדר היום,

צחי ברים:

אנחנו (לא ברור) עליך,

תוכנית 1049873

אמנון ארבל:

תוכנית 1049873,

אליעזר ראובברגר:

לא (לא ברור) מאף אחד.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

תוכנית 1049873, תוכנית שכבר הייתה פה בוועדה, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, אני מראה לכם איפה זה באום ליסון, התוכנית כבר הוחלט להפקיד בוועדה המקומית, היא מדברת על מתחם חדש של כ- 400 יחידות דיור, במסגרת התיאום עם הוועדה המקומית עלה הצורך להרחיב את הכביש שזה איזה שהוא חלק מהכביש הראשי של השכונה, עד לצומת הראשית פה, כדי שיהיה מענה גם לתוכנית, וגם לתוכנית אחרות שיגיעו בעתיד, לצורך זה, הוועדה מבקשת להצטרף לתוכנית, כדי להסדיר את הכביש, זה הכול.

יוסי חביליו:

טוב, אני מתנגד לזה, אני מתנגד לשכונה הזאת, מתחילים לבנות בתוך הערבים שכונה ליהודים, גם אין, אי-אפשר להרחיב את הכבישים שמה, בגלל שאין מקום, ולכן אני מתנגד נחרצות לדבר הזה.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד?

עו"ד אילנית מיכאלי:

תרשמו,

אליעזר ראוכברגר:

צחי, קלרמן, יוחנן, אליעזר, יוסי נגד, תודה רבה, הדיון הסתיים, הישיבה נעולה.

אמנון ארבל:

תודה רבה.

סיום הדיון